

விஜய்

రచయిత శ్రీమద్భారతి

పాఠక మహాశయ్యులారా.....

అంధ్రావని కలంకారభూతమగు కుంజిసీ సీమ యందలి వరవరాఽమ్మనికి కోస
మాత్రినారమునగల పుషిసీసాశను సుగ్రహసమున బెల్లంకోండ యను సుషనామముచే
నలయు పెరిగియునందు మోహనాశాయ హనుమాంబుల గర్భమున ముక్తాఫలమై
పరిగ్రంథ వ్యాఖ్యానకర్త యును ఇంక నీవిగూడ బోధనబడిన తాత్పర్య గ్రంథకర్తయై
కలంకూరి వాఙ్మయమున నున్న ప్రజ్ఞాచుకంధరత్వము పొంది లవనశంకరులు నా
వాసికక్కి-పట్టి విద్యత్య-విచక్రిత యును మన తామారాయ కవిశేఖరులొక వంశ
త్వమున కెక్కువదినికాలమును నునువన్యుల ముపదేశమాత్రమున “ప్రజేదిక
ప్రజ్ఞావ జన్మవిద్యా” యను మనక లత్యభూతులై నేదారివ్యాకరణ-గర్భశాస్త్ర-
కావ్య-చరిత్ర-భాగ-తంత్ర-మృత్ ప్రథమాక్షరాలయలి సహస్రకామ లక్షితశత
పాదములు ముప్పగు గ్రంథములు రచించుటయేగాక మరల గ్రంథములు పెక్కిం
టికి మృదుమృదుమగు కవనా వైద్యముతో వ్యాఖ్యానముల రచించి పలువురు విద్యా
గుల కన్నులు తోడి విద్యాదానముచేసి చంద్రుల గావించి కీర్తిశేఖరైరి. నీవిగూర్చి
గాని వీరి ప్రత్యేక గ్రంథవనా వైద్యమును గూర్చిగాని వ్రాయఁబూనిన విద్యాం
ముల లోని కలిమిసాధనచనలన్నియో పాఠగర్భిత లెప్పును. ఆ విషయములను
సహృదయులగు పండితులకు నడలితిని.

వీరి జీవితకాలములో కొన్ని గ్రంథములు మూత్రమే ముద్రితములైనవి. ఇక్కడి
తెల్లజాని యనంతరము భాషావరము రచనలత్యము గల యుదాహరణచే భగవద్గీతా
సామ్యము ప్రకాశిక, శారీరక చతుస్సుతీ విహారే, త్యాగి ముత్యకొన్ని గ్రంథములు
ముద్రితములై విద్యార్థుల కిరముల నొసంగించుచున్నవి. లోకోపకారములగు పెక్కు
గ్రంథము లింకను ముద్రితములుగానే యున్నవి. ఇప్పటికే విత్తెల్లజాని యనంతర
పూయన పతీమణి యగు అదిలక్ష్మమ్మగారిని నమ్మించి తామచ్చపేయితుమని చెప్పి
ముపత్తి కోటశర్వర శిర్యగాను శ్రీరామారావుగారిచే వ్రాయబడిన గ్రంథములనెల్ల
కొంపోయియుండిరి. కాని మన యభిగ్రంథముచే నారట్టి కార్య మొనర్చక పోయినను
విచారములేదు గాని జాలగ్రంథము తన రచనకిచ్చికో జాడ నలియుటలేదు. శిర్యగారి
మనువులు సీమనాటికి మిగిలియుండిన కొన్ని పుస్తకములను మాత్రము విజయవాడలో
మీ దొడవరపు జానకీరామయ్యగారి కొప్పజెప్పిరి. స్వల్పకాలములో నసాధారణ
గ్రంథములను రచించి పరమపదించిన వీరి గ్రంథములు శిధిలీభూతము లగుచుండుటచే
రామనమున గలిగిన పరితాపధరము నెట్లన నుపశమింపజేసికొనుటకు “ఉడతయు
కథినిబూడ్చు పూన్చి” వలె నేనీ కార్యధిరమున కుపక్రిందితిని. ఇప్పటికే చత్త
పుత్తుడిగారు నారాయణరావుగారి యనుమతి నొంది వైశ్యకులోత్తంసులును వదాన్య
శీఖరులును, బహుధర్మకార్య నిరతులును, సరసరాట్నరవా స్తవ్యులునగు శ్రీ కాడే

విజ్ఞప్తి

రసికజనశేఖరులారా—

పాఠకమహాశయలారా—

ఆంధ్రావని కలంకారభూతమగు కుండిసి నీమ యందలి నరసరాట్నపురికి కోశ మాత్రాదూరమునగల పమిడివాడను నగ్రహారమున బెల్లంకొండ యను నుపనామముచే నెలయు సంశమునందు మోహనరాయ హనుమాంబల గర్భశుక్తి ముక్తాఫలమై ఈగ్రంథ వ్యాఖ్యానకర్త యును ఇంక నీదిగువఁ బేర్కొనబడిన శతాధిక గ్రంథకర్తయై సంస్కృత వాఙ్మయమున నెనలేని ప్రజ్ఞాదురంధరత్వము నహించి అపగళంకరులు నా నాసికెక్కినట్టి విద్యత్కవితకర్తయగు మన రామారాయ కవిశేఖరులొక సంస త్సరమున కెక్కునకానికాలమందు గురువర్షుల యుపదేశమాత్రమున “ప్రవేదికే ప్రాక్షన జన్మవిద్యా” యను నుడికి లక్ష్మ్యభూతులై వేదాంతివ్యాకరణధర్మశాస్త్ర— కావ్యచంపూభాణశతక—అష్టకప్రథమాక్షరావలంబి సహస్రనామ—అష్టోత్తరశత నామములు మున్నగు గ్రంథములను రచించుటయేగాక మితర గ్రంథములు పెక్కిం జికి మృదుమధురమగు రచనా వైద్యముతో వ్యాఖ్యానముల రచించి పలువురు విద్యా రుల కన్నము తోడి విద్యాదానముచేసి సంతృప్తుల గావించి కీర్తిశేషులై రి. వీరినిగూర్చి గాని వీరి ప్రత్యేక గ్రంథరచనా వైశిష్ట్యమును గూర్చిగాని వ్రాయఁబూనిన విద్వాంసుల లేఖని కతిమనోహరరచనలన్నియూ పొడగట్టక తప్పదు. ఆ విషయములను సహృదయులగు పండితులకు వదలితిని.

వీరి జీవితకాలములో కొన్నిగ్రంథములు మాత్రమే ముద్రితములైనవి. ఇక్కవి తల్లజుని యనంతరము భాషాదరము రసలోలత్వము గల యుదారులచే భగవద్గీతా భాష్యార్కప్రకాశిక, శారీరక చతుస్సూత్రీ విచారే, త్యాది మఱికొన్ని గ్రంథములు ముద్రితములై విద్వాంసుల కరముల నెలుఁగొందుచున్నవి. లోకోపకారములగు పెక్కు గ్రంథము లింకను అముద్రితములుగానే యున్నవి. ఇప్పండితకవితల్లజుని యనంతర నీయన సతీమణి యగు ఆదిలక్ష్మమ్మగారిని నమ్మించి తామచ్చువేయింతుమని చెప్పి కనుపర్తి కోటేశ్వర శర్మగారు శ్రీరామారావుగారిచే వ్రాయబడిన గ్రంథములనెల్ల గొంపోయియుండిరట. కాని మన యభాగ్యముచే వారట్టి కార్య మొనర్పక పోయినను విచారములేదు గాని జాలగ్రంథము లెవరెవరికిచ్చిరో జాడ జెలియుటలేదు. శర్మగారి యనువులు వీడునాటికి మిగిలియుండిన కొన్నిపుస్తకములను మాత్రము విజయవాడలో మ॥ చౌడవరపు జానకిరామయ్యగారి కొప్పజెప్పిరట. స్వల్పకాలములో ససాధారణ గ్రంథములను రచించి పరమపదించిన వీరిగ్రంథములు శిధిలీభూతము లగుచుండుటచే రామనమ్మన గలిగిన పరితాపధరము నెఱున నుపశమింపజేసికొనుటకు “ఉడతయు వధినిబూజు పూన్ని” వలె నేనీ కార్యభారమున కుపక్రమించితిని. ఇప్పండిత దత్త పుత్రుడగు నారాయణరావుగారి యనుమతి నొంది వైశ్యకులోత్తంసులును వదాన్య శేఖరులును, బహుధర్మకార్య నిరతులును, నరసరాట్నపురవాస్తవ్యులునగు శ్రీ తాడే

పల్లి వేంకట నారాయణ శ్రేష్ఠిగారితో సంప్రతించుటే తడవుగా నీ భాగవత చంపూ వ్యాఖ్యానమును తాము ముద్రింపించుటకును సంశీతుల కుచితముగా గ్రంథముల సమర్పించుట కియ్యగొని సంస్కృతభాషారసవిపాసువుల శ్రీ శ్రీకృష్ణ కథామృతము నొసంగిరి. ఇట్టి మహోత్కృష్ట కార్యము నొనర్చి చూశాంతవిస్తారిత శ్రీశోభితులగు శ్రీ శ్రేష్ఠిగారికి రుక్మిణీసత్యభామాయతుండై భక్తపరాధీనుడగు శ్రీకృష్ణుడు పుత్ర పౌత్ర యశోధన సంపత్తి నొసంగి గడ్డించుగాత—

ఈగ్రంథముద్రణకాలమందు తమకుగల యనానోగ్యమును సైతము లెక్కజేయక శ్రద్ధతో పరిశీలించి ముద్రణమున కెంతయో సాయపడి యుపోద్ఘాతమును వ్రాసిన సర్వతంత్ర స్వతంత్ర కళాశాలా ప్రధానోపాధ్యాయులు బాలనరస్సతీత్యాది బిరుదాంశితులు మద్దురుసోదరపుత్రులు నగు శ్రీ తాడేపల్లి సాంబమూర్తిశాస్త్రిలవారి కనేక నమోవాకము లర్పించుచున్నాను. ముద్రణకాలమందు గలిగిన యిబ్బందులను లెక్కజేయక యన్యముద్రణాలయమున మా పూర్నిని నొప్పేర్చిన శ్రీ కుందా లక్ష్మీనర సింహము గారికెంతయు కృతజ్ఞుడను. ముద్రణమండలి ప్రమాదములను సిద్ధజ్ఞులు సవరించుకొందురని తప్పొప్పులపట్టికను వేయమానిన నాలోపమును పొన్నించురుగాత.

పాఠకమహాశయులకొక చిన్న విన్నపము

తమరెచ్చటనేని యిక్కవిప్రవరవిరచితములై లోగడ నముద్రితములగుగ్రంథములెన్నియేని యుపలబ్ధములైన దయతో నాకు తెలిసినను పూసిన య స్వహస్తపరహస్తములతో ముద్రింపజేసి పాఠకలోకమున కందింతును. తమవద్దనుండియు గాకివ్వనిచ్చబొడ మనిపారలు శిథిలీభూతములగుచున్న వీరి పుస్తకములకు నేరూఢతుల నున్నను వ్రాసి కాపాడెదరుగాక. నాచే శుద్ధప్రతులుగ వ్రాసుబడిన వాటి నెవ్వరేని ముద్రింపింప దెలిసిన సంతకమున వారి కొరగ నెంచియున్నాను పండితులెవ్వరేని శ్రద్ధాన్వితములై ముద్రణమున కనువగు రీతి వ్రాసి యిచ్చిన ద్వారలో ముద్రణమునకు ప్రయత్నింతును. కవి జీవితము, రచనాప్రాధిమ మున్నగు విషయము లెల్లను శ్రీ శాస్త్రిలవారు వ్రాయుటచే గ్రంథ విస్తరభీతికి లోనై విరమించుచున్నాను.

ఓమ్ తత్ సత్

ఇట్లు, బుధజనవిధేయుడు,
కవితా వేంకట సుబోహ్మణ్యము
ఆయుర్వేదవైద్యుడు, నరసరావుపేట.

శ్రీ:

శ్రీ విజయవాదా సర్వతంత్ర స్వతంత్ర కళాశాలా ప్రధానాచార్యాణాం

వైయాకరణభూషణబాలసరస్వతీశ్యాదివిరుదాంకితానాం

శ్రీ తాడేపల్లి సాంబమూర్తిశాస్త్రితా మయం

గ్రంథ. - కర్తృ పరిచయః

అయి సహృదయధురీణాః పపశ్చిదపశ్చిమాః.

ఇహ ఖలు పురాకృతసుకృతదుష్కృతకర్మపరిపాకబలప్రాప్తజనుఃప్రాదు
 ర్భావతిరోభావస్వభావానాం సకలప్రాణినికరాణాం మధ్యే విశిష్టసముద్భవానాం
 మానవానాం శత్రాపి పరమర్షిగోత్రప్రభూతప్రభావప్రసిద్ధానాం ద్విజన్మనాం
 వ్యావహారికప్రపంచే యుక్తాయుక్తవివేకపూర్వకః పశుపశ్యద్వీతరజన్తువ్యావరకః
 కశ్చన విశిష్టవ్యవహారోఽవశ్యసమాదరణీయ ఇతి సంఖ్యావత్సంప్రతిపన్నోయ
 మంశః. సచ వ్యవహార ఏకనియామకాధీనః. అస్మాకం పునశ్శాస్త్రైకచక్రపాణాం
 చార్యాకసాన మనధితివృత్తా మాస్తికానాం తన్నియామక (ప్రభు) సానారూఢమ
 పౌరుషేయ మేకం వేదవాఙ్మయమేవ. కృత్యాకృత్యప్రవృత్తినివృత్త్యపదేశద్వారాస్మా
 దేవవాఙ్మయా దుపజాయతే చతుర్వర్గఫలప్రాప్తి ర్యద్యపి, తథాపి సా దుఃఖాత్పరిణత
 బుద్ధిభిరేవోపలభ్యత ఇతి కృత్యా యుగక్రమేణ తద్ధర్మతో మర్షలపూర్వభావ
 సర్వస్యానాం సుకుమారమతీనాం కృతే సుఖాదేవ చతుర్వర్గఫలప్రాప్తిం మనసి కృత్య
 క్రిమశస్త్రదేవ వాఙ్మయ మస్మదీయై ఋషిభిస్తప్తబ్రహ్మచారిభి రభియుక్తైః పూర్వా
 చార్యైశ్చ సుహృత్సానీయపురాణరూపేణ కాంతాస్సానీయకావ్యస్వరూపేణ చ
 ప్రాసాది. ఆతః కృత్యాకృత్యప్రవృత్తినివృత్త్యపదేశకస్య సుకుమారమతీనామపి సుఖా
 చతుర్వర్గఫలప్రాప్తకస్యాస్య కావ్యస్యశాస్త్రత్వే (మానవప్రవృత్తి - శాసనకరణత్వే)
 న కశ్చనాటంకగంధోపి.

శ్లో॥ “ప్రవృత్తిర్వా నివృత్తిర్వా నిత్యేన కృతకేన వా
 పుంసాం యేనోపదిశ్యేత తచ్చాస్త్రమితి కథ్యతే”
 ఇతి యతోభియుక్తోక్తిర్జాగర్తి.”
 “సరత్వం దుర్లభం లోకే విద్యా తత్ర సుదుర్లభా,
 కవిత్వం దుర్లభం తత్రే”

త్యగ్నిపురాణోపపాదితోపాదేయత్వస్య తస్య చాస్య కావ్యస్య విషయే
 శృత్యం, శ్రవ్యం, మితిద్వైతమ్, తత్ర శ్రవ్యేషు చ కావ్యేషు

“గద్యానుబంధరసమిశ్రితపద్యసూక్తి
 హైందవ్య హి వాద్యకలయా కలతేవ గీతి..
 తస్మాద్దధాతు కవిమార్గజాపాం సుఖాయ
 చంపూనుబంధరచనాం రసనా మదీయం ”

ఇతి భోజరాజ్యపశంసాపాత్రం— “గద్యపద్యాత్మకం కావ్యం చమ్మునైత్యభి
 సత” ఇతి లక్షణలక్షిత శ్చమ్మునైత్యవాంతరో భేదః.. గద్యత్వే చాంధ్రప్రబంధ
 పదాయే నాయ మవాంతరభేదవ్యవహారః పరిపాల్యత ఇతి తు తత్తథాస్తాం నామ
 నిరుక్తలక్షణలక్షిత శ్చంపూభాగవతాఖ్యాయం గ్రంథో న్యంగ్యప్రధానః..
 పదస్యాస్య నిబద్ధా వెల్లాలవంశాంబునిధిరాకాపూర్ణశశాంకో విరచితరాఘవ
 పడవయాదవీయచిత్రప్రబంధో ౨ భివకాళిదాసచిరుదశిరాజుగో నిరాడంబర
 పాదిత భవద్గుణకదంబ శ్చిదంబర నామా మహాకవిః, ఏతత్కృత రాఘవ యానవ
 పడవీయ ప్రబంధ నామాపిచ- ప్రస్తుతి రాఘవారాయ కృత మస్తరవ్యాఖ్యానోపపాదిత
 కేమధ్వని యమకచక్రపర్తి” తి విశేషణం చాస్య ప్రియతమాంబంకారిక సియత
 తత్తమవ్యంగ్యప్రధానప్రబంధరచనత్వం వ్యక్తీకురుత.. అస్య చ చతుర్దశ
 శాబ్దే జని స్సమజనీ త్యత్ర సత్యవోలు సోమసుందరాంధ్రకృతచమ్ముభాగవత
 కాకర్తృత్వాణాం విమర్శకాగ్రేసర కాళిభట్టబ్రహ్మయ్య శాస్త్రిణాం వచనమేవాధారో
 దృశ్యతే. తదేవాద్య యావత్ప్రమాణం భవితం మర్హతి. అస్య చ చమ్ముభాగ
 స్య - పదవాక్యప్రమాణపారావారపారీక్షానాం మహామహోపాధ్యాయానాం
 పదరచనశీయానాం యల్లయసూరిణాం శిష్యేణ భ్రాతృతనయేన చాక్రయసూరిణా
 చితా రత్నావళి సమాఖ్యా కాచ నైకా వ్యాఖ్యా నావిశ్వ రామస్వామిముద్రిణా
 సు ముద్రిణిసితాద్యత్వే క్కచిత్కృచి త్కేపాంచి ద్దృష్టిపథ మాయాతి. న సర్వశ
 ముసలభ్యతే. న చ విక్రీయతే, వ్యాఖ్యా పునః స్ఫుటతరాధ్ధృపతిపాదికాస్య
 ంగ్యప్రధానస్య ప్రధానావశ్యకే.

“గూఢా భట్టనిబంధఘట్టసరణిః తంత్రం గురో ర్యంత్రితం
 కోణం కాణభుజీ భజత్యతిభయా త్సాతివ్రతీం సాహితీ .
 వైయాసకృతురాగిణీ మయి, గిరాం గుంభాశ్చ కౌంభినసాః
 వ్యాఖ్యాతుం నవకాళిదాసకవితాం భీతిస్తథాప్యస్తి మే ॥

ఇత్యేతాదృగక్రయసూరిణ ఏవ భీతిజనకస్య వ్యంగ్యప్రధానైతత్ప్రబంధ
 వ్యాఖ్యానస్య కరణే తదుద్యమేవా కస్య వా పాదః పురః స్ఫురతి ? కస్య వాఙ్ముఖా
 స్ఫురతి? కోన్యత్రాధిక్రియతే? ఇతీయం మహతీ విచారదశా విపశ్చితాం మూర్ఛి
 విశత్. ప్రతిభయాప్రవృత్త్యా చాపరశంకరావతార ఇతి ప్రసిద్ధః సంతత హయగ్రీవో
 సనామగ్రీహితచిత్రవృత్తిః పరిపక్వతదుపాసనాఫలపరమావధిః అష్టలింశ త్తమ
 గ్రాత్మకే జీవితకాలే ప్రాయశః శతసంఖ్యయా సాకం స్పృశక్ష్వ పంచాశత్సంఖ్యాం

సమధిరూఢానాం బహుశతరశాస్త్రీయనిబంధగ్రంథానాం రసవత్తరబహుప్రబంధ
రాజానాం భోజరాజోక దిశా భక్తైరసి రసత్వస్ఫూరికానాం స్తోత్రపాఠానాం చ రచ
యితా ఉపదేశమాత్రోపాత్త సర్వవిద్యాసర్వస్వః గర్భపురిమండలాంతర్గత నరసరాపు
నేట శాఖామండల (తాలూకా) సమీపసంస్థిత సమిడిపాడు అగ్రహార
వాస్తవ్య ఆంధ్ర నియోగిబ్రాహ్మణః బ్రాహ్మణోత్తమ ఆశ్వలాయనసూత్రీ
భారద్వాజసగోత్రీ ఋక్సాఖ్యాధ్యాయా మానుమాంబామోహనరాయతనూభవః
జెల్లంకోండ రామారాయ విద్యత్కవిః చంపూభాగవతవ్యాఖ్యాం మంధరాభిఖ్యా
మిమాం ప్రసాద. అయం చ 1797 తమే శాలివాహనశకే యువసంవత్సర మార్గ
శీర్ష కృష్ణవృషామావస్యా సోమవాసర నిశేధిని కర్కటకలగ్నే పౌష్య రభూదితి వ్యాకరణై
పురిషుల్ల రామశాస్త్రిణః న్యాయేపురిషుల్ల సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిణశ్చోపదేశమాత్రేణ
శత్రుండిత దేశికస్థానములనుకాదుఃకృత్యైవ వేదాంతశాస్త్రీయూనర్గళపాండితీవైభవస్తు
కేవలంహయవదనానుగ్రహాయాత ఏవేతి చ.కృష్ణానదీతటస్థితే వేదాద్విపుణ్యక్షేత్రేచిరా
యాయంతప శ్చచారేతి తత్సమకాలికానాం వృద్ధానాం ప్రసంగానుప్రసంగప్రసక్తేషు
వాచాక్రమేషు ప్రవాదోయ మిదాని మపి ప్రచలతి. “సుకృతీ గతాయః” ఇతివ స్మృత్వే
నయసి అప్యతింత త్తమాత్మకే ఆనందసంవత్సరకార్తిక విమలనవమ్యాం భువన్తలం
విహాయ దివన్తల మాబురుగ్న సోమయం రామారాయ కవిర్బ్రహ్మభూయం జగము.
సత్సు ప్రకృతకవికృతకృతికేషు ష్టవేకేషు విశిష్య గీతాభాష్యార్కప్రకాశే ఉపనిష
ద్వాఖ్యానన రూపాయాం దినకర వ్యాఖ్యాయుతాయాం వేదాంతముక్తావళ్యాం శారీరక
చతుస్సూత్రీనిచారే వేదాంతకాస్తుభైర్దైవతవిజయే శాంకరాశాంకరభాష్యవిమ
ర్శే వా న కేవలం వేదాంతపాండితీవైభవస్య పరాకాష్ఠా ప్రత్యపాది; అపి తు ప్రత్య
క్షరం ప్రధానతో రామానుజమతఖణ్డనే విశిష్యాత్వంతాగ్రహః ప్రాదర్శి. అత్రచాంశే
కర్తే కర్తే జప్యమానయా కయాచి త్కింవదన్త్యా మూలమున్నేయ మివ ప్రతిభాతి.
తథాహి కదాచి త్పరవస్తువంశీయాః కేపి రామానుజమతగురవోస్యాపి. విశిష్య
దేశికా ఏతదీయ మగ్రహారం సమాజస్యః | కవే రస్య చక్రాంకితాని చక్రైః. తదను
“అద్యకృత చక్రాంకితోహం తత్ర భవద్భ్య ఆతిభ్యం దాతుమర్హోస్మి దినేస్మి న్నస్మ
స్తృహే మయా సహోపభుజ్య మా మస్మదీయం చ సర్వస్వం పావన మనుగృహ్లాన్వితి”
సవినయం కవి సంప్రార్థనం తిరశ్చక్ర్యః. తత్క్షణ మేవోత్థాయ ముఖతః “న త్వం గురు
రసి నాహం శిష్యోస్మి పరంచ భవదీయం రామానుజమతం కీదృశం స్థాన మధిరోక్ష్యతి.
పశ్యతు భవా” నిత్యక్వా యథాకథంచి త్సమాధాతుముద్యతానాం తత్రత్యానాం
ముఖతో నిస్సృత్యానిస్సృతాని వాక్యాని పృష్ఠతః కృత్వా స్వభవన మయం సమా
యయా. తతో ధృతహిః కృతహస్తః కృతకృత్యశ్చభవదితి. ప్రకృతమనుసరామః.
విమృశ్య దృశ్యమానేకైక్కయ్య సూరివ్యాఖ్యానతో విస్పష్టతరార్థ ప్రతిపాదికేయం

వ్యాఖ్యేతీవ దరీద్రశ్యతే. “పురాణం నీరూపస్వమసి” త్యాది ఘట్ట వ్యపి నస్వకేయా ద్వితియవేదాంతపాండిత్యప్రకర్షః ప్రత్యవాచీతీవ ప్రతిభాతి. తమిసు మంశం.

“వ్యంగ్యప్రధాన మిదకం స్ఫుటయేత కోను”

ఇతి శ్లోకే స్ఫుటయేతేతి పదం నివేశయన్ కృతికృదేవ వ్యంగ్యప్రధానస్య స్ఫుటతరార్థప్రతిపాదనమేవ ప్రధానావశ్యప్రాప్తం ప్రతిశిత్సుభి రిజ్జాన్యత ఇతి తదర్థమేవ ప్రియ తే ఇత్యభివ్యానంజ. అక్కయసూణాసవ భయజనకస్యే తద్వ్యాఖ్యానస్య కరణేఽస్య సుదృఢం సామర్థ్యమస్తీతి హయగ్రీవ ఏవాభివ్యంజయతి. తం దేవమేవ ప్రమాణయామి. అన్యథా స్వవినయప్రదర్శనమూత్రి తాత్పర్యేణ ప్రవృత్తస్యకపే రుపోద్ఘాతశ్లోకే హయగ్రీవప్రచోదనయేవ కేవల మప్రయత్నతః ప్రసూతైరరూపేణా హమః వ్యాఖ్యాఖ్యానేసమర్థత్యర్థకథంసముపలభ్యేత? తథాహి. పశ్యిన్ముభవన్.

వ్యంగ్యప్రధానభగవత్ప్రతిపాదకత్వాత్.

వ్యంగ్యప్రధానమిదకంస్ఫుటయేత కోను ?

ఇత్యేతదవధి కాకున్వరాన్వయం విహాయ ప్రశాన్తికత్వప్రతీక్షణ “రామ” ఇతి తృతీయపాదాదిమం పదం సమాధానపరం పర్యవస్యతి. అప్రత్యక్షస్యాపి భగవతో జగత్సృష్ట్యాదివ్యాపారై రభివ్యజ్యమానస్య ప్రతిపాదకత్వా ద్వ్యంగ్యప్రధానస్యాస్య హృదయం స్పష్టికర్తుం న కోపీతి వాఖ్యాత్మహృదయే తేనైవ హేతునా = రామ = యత స్తత్రభవతా భవతా భగవద్గీతా భాష్యార్కప్రకాశాది నిబంధముఘన కరతలామల కవ ద్వ్యంగ్యప్రధాన భగవత్స్వరూపం నిరూపిత మాత స్వమస్మిన్మృత్యేఽధి కృతఇతి సహేతుకమపీదకం సమాధానం భవతు మర్హతి. అపి చైత దుపోద్ఘాతశ్లోకే స్పేష

“అపభ్రంశా వర్ణా అపి నహరిగా దూషణపదం

తతోపభ్రంశోహృద ధృవమివ భవేయం హరిమనా”

ఇతి వదతా రామారాయేజైవ స్వస్య వ్యంగ్యప్రధానప్రబంధరచనాపాటవ మస్తీతి వ్యాంజప్త. కవి రయ మిమా మియతీం వ్యాఖ్యాంశుభక్తృత్కార్తికకృష్ణ దశమ్యా మారభ్య తస్మిన్నేవ వత్సరే మాఘశుద్ధాష్టమ్యాం సమాపేతి గ్రంథక ర్తృ లేఖన్యా విజ్ఞాయతే. మధ్యే యద్యత్సృష్ట్యుత్పన్నగంధా వ్యవీరచన్న ? తథా విరచ్యా చ్చేతి కిమితి వక్ష్యామి రామారాయగ్రంథరచనాలాఘవమ్ ? నిరుక్తకృమేణావతార సానీయస్యాస్య గ్రంథకర్తృ రంశే పరిచయ కరణమపి దోషాయైవ భవతీతి విరమన్ తద్వై శిష్టప్రతిపాదికా మేతత్కృతకతాధికగ్రంథపట్టికాం దాస్యామి. అత్రానుపలభ్యమాన గ్రంథసంచయం సంపాద్య రామారాయోపాసితహయవదన్ప్రబోధేనేవ ఏతద్వ్యాఖ్యాత్మ నిఖిలగ్రంథముద్రాపణభార ముద్వోఘం బద్ధకంకణానామా స్థికేశఖరాణాం వైద్యభూషణానా మస్తృత్సృహృద్వరాణాం సుకవినాం కవితా సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి కాం సమీపస్య ప్రావణ్యఉపలభ్యమానాముద్గితగ్రంథముద్రాపణదవ్యసాహాయ్యేనభారతీయా స్తతాపి చాంధ్రమహాజనా ఉపహర్షన్తు. కోను ఖలు కరాశేస్త్రిక కలికా లే పరకీయాన్ గ్రంథా

మధ్యముద్యుంక్తే ? కోను ఖలు తత్రాప్సిగైర్వాణవాణీమయస్వాస్య వాజ్మయస్య ముద్రా
 ణార్థం ద్రవ్యవితరణే బద్ధాదగోభవతి ? పరమభాగవత శ్రీరామారాయకృతస్య
 సంస్కృతవాజ్మయస్య భాగవతస్య వాచికమానసికమలాపకరణే దక్షస్యముద్రాపణే
 నాయం శ్రీ తాడేపల్లి వెంకటనారాయణశ్రీష్ఠీ సర్వభా కృతకృత్య ఇతి దృఢమహం
 విశ్వసిమి. అనితరాచరితేనా నేన కరణీయేన వాయం శ్రీష్ఠీ మహానదాన్య ఇతి విజ్ఞాయ
 శే. ఆచత్వారింశత్పత్రం నిజాధికారేణ నిరుహ్యమాగే అంధగింఢాలయ ముద్రాణాలయే
 ముద్రాప్య కారణాంతరేణాజంతాముద్రాణాలయముద్రాణానసలేసి తత్రాప్సి స్వీయే
 కర్మణేన స్వీయా మద్విత్తీయాం శ్రీధాం బాధ్యతాయుతాం స్వీకృత్య నిరూఢ ముద్రా
 వణభాదా కుందా లక్ష్మీనరసయ్య మహాదయా అసి నిజం జన్మ సార్థకీచక్రు. రామా
 రాయవిషయకాతిభరభక్త్యా కేవల మంగీకృతైతత్పరిష్కారభారస్య తదనంతర
 మితితరానోగోగ్యవశేనా న్యసాహాయ్యమపేక్షమాణ్య మమ హయవదనానుగ్ర
 హేణేన “మదీయ ఏష గృహే ఆజంతాముద్రాణాలయావస్థితి. ప్రియశోధిక
 గ్రింథస్యాత్తేవ ముద్రాపణం ఏతదధికారి పరిశోధకః విశిష్య సుహృత్ శ్రీ చెరువు శివ
 రామకృష్ణశాస్త్రి” ఇత్యేతే సర్వస్యస్య పరిష్కర్తృతాభారస్వాసనయనే మహాదుపకృ
 త్యానుకూలవాతావరణం సమృజ్ఞః | ఏవంచ హయగ్రీవ ప్రబోధేన ప్రేరకసానమలంక
 కర్తారా కవితా సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిణః సహస్రశో ముద్రాపణద్రవ్యప్రదాతారోసి
 తాడేపల్లి వెంకటనారాయణశ్రీష్ఠీనః యథాకథంచి దేతత్కర్మణి సహాయభూతా
 అనుమోదకాః కుందా లక్ష్మీనరసయ్య మహాశయాః పరిచయకరణకరణీయే నాహం చ
 ధన్యతమా ఇతి ధన్యవాదాన్ సమర్ప్య నిరమానితి శన్.

ముద్రితగ్రంథాః

- 1 శ్రీ భగవద్గీతా భాష్యార్కప్రకాశికా
- 2 రుక్మిణీ సరిణయచంపూ
- 3 కృష్ణలీలా తరంగిణీ
- 4 వేదాంతకాస్తుభః
- 5 కందర్పదర్ప విలాసభాణమ్
- 6 శాగీరక చతుస్సూత్రీవిచారః
- 7 వేదాంత ముక్తావళి
- 8 అద్వైతవిజయః
- 9 చంపూభాగవతవ్యాఖ్యా
- 10 హాకారాది హయగ్రీవ సహస్రనామావళి
హయగ్రీవ తారాస్రజమ్
- 11 గరుడసందేశః
- 12 హయగ్రీవతత్వమ్

ఉపలబ్ధాముద్రితగ్రంథాః

- 13 సముద్రవిప్లవ చంపూ
- 14 మురారి నాటకవ్యాఖ్యా
- 15 శూద్రధర్మ దర్పణమ్
- 16 హాకారాది హయగ్రీవ సహస్రనామావళి
వ్యాఖ్యా
- 17 దేహదేహి భావనిర్మూలనమ్
- 18 వేదాంతనిశ్చయః
- 19 ధర్మప్రశంసా
- 20 కామమీమాంసా
- 21 త్రిమతసమ్మతమ్
- 22 విద్యార్థ విద్యోతనమ్
- 23 కవిభూషణమ్

అనుపలబ్ధాముద్రితగ్రంథాః

శరవ్యాశ్రీ, సిద్ధాంతసింహుః
 ఆద్యైతామృతమ్, నేదాత్తసజ్జిహ్వా
 నేదాత్తనీపికా, నేదాత్తనీపికరః
 నేదాత్తతత్త్వామృతమ్, విష్ణువిజయః
 ఆద్యైతామృతమత్యుజ్జ్వలన్
 సుస్థాపితాకరః
 గోవతచతుస్సూత్రవ్యాఖ్యా
 ప్రాచ్యుజ్జ్వలచారః
 నియోగిజైదిక హితోపదేశః
 వికారాదివిష్ణుసహస్రనామావళి, సవ్యాఖ్యా
 పరమాత్మ సహస్రనామావళి
 హయగ్రీవాస్తోత్ర శతకమ్
 మత్స్యస్తోత్ర శతకమ్
 కూర్మాస్తోత్ర శతకమ్, వరాహస్తోత్ర శతకమ్
 గమావల్లభరాయ శతకమ్
 గమావల్లభరాయస్తుతిః
 వైజయన్తీ, ముక్తాహరిలితా, విశ్వరూపసూక్తి
 భోకాయతాదిమతఖండనమ్
 కృష్ణోద్భవసంవాదవ్యాఖ్యా-
 గజ్జాప్తకమ్, హయరాజాప్తకమ్
 రమారాధాప్తకమ్, రామస్మరణాప్తకమ్
 మురహరాప్తకమ్, మాయావ్యప్తకమ్
 భగవద్భజనాప్తకమ్
 భగవత్సంబోధనాప్తకమ్
 హయగ్రీవాపకమ్
 ఆశయహితోపదేశాప్తకమ్
 శ్రీహయగ్రీవపదానుషేక్షాప్తకమ్
 రామాపకమ్, గణపత్యప్తకమ్
 కోటిశాప్తకమ్, అంబాప్తకమ్
 వేంకటనాథాప్తకమ్, శ్రీతులస్యప్తకమ్
 చంద్రాప్తకమ్, అశ్వత్థాప్తకమ్
 సాగరాప్తకమ్, భాగవతాప్తకమ్
 మనస్సంబోధనాప్తకమ్
 కలితాప్తకమ్, శివాప్తకమ్
 శివభుజ్జప్రియదాప్తకమ్
 శ్రీశంకరాప్తకమ్, శ్రీవ్యాసాప్తకమ్
 శ్రీదత్తాత్రేయాప్తకమ్
 పినాకివ్యప్తకమ్
 వేదాద్రిసాలగ్రామసరసింహాప్తకమ్
 గోహవ్యప్తకమ్
 శ్రీమహారాష్ట్రామృతమ్

త్రిప్పిసాంబ్యప్తకమ్
 త్రివేదాద్రియోగాస్త్య సరసింహాప్తకమ్
 సూర్యాప్తకమ్
 సాలగ్రామాప్తకమ్
 ఆత్మాప్తకమ్, ఆర్యాప్తకమ్
 సువర్ణతాప్తకమ్
 విష్ణుభక్త్యప్తకమ్
 ఆద్యైతామృతమ్
 గజ్జనాయకాప్తకమ్
 కేశవరూప సజ్జిహ్వాప్తకమ్
 ద్వైతాద్వైత విశిష్టాద్వైతసాంఖ్యా
 చలమతీసమృతాప్తకమ్
 విశుతఖిల్లన పూర్వకాద్వైతమన
 స్థాపనాప్తకమ్
 త్రిమూర్త్యప్తకమ్
 హిరణ్యగర్భాప్తకమ్
 శేషాప్తకమ్
 అనుగావతీశ్వరాప్తకమ్
 ఉపనిషదప్తకమ్
 లక్ష్మ్యప్తకమ్, భూమ్యప్తకమ్
 అగ్న్యప్తకమ్
 వాయవాప్తకమ్
 ఆంజనేయాప్తకమ్
 జయాప్తకమ్, శివయాప్తకమ్
 హనూమదప్తకమ్, జనస్థ్యప్తకమ్
 సోమసుందరాప్తకమ్
 గుర్వప్తకమ్
 నీరగాఢువస్తుతిః
 జనార్దనస్తుతిః, శివస్తుతిః
 సరస్వతీస్తుతిః
 సృదక్షిణస్తవరాజమ్
 హనూమద్దండకమ్
 హయగ్రీవదండకమ్
 రాయానాస్తరార్ధస్థోకత్రయమ్
 త్రిపురాసుర సంహారస్తరార్ధ ప్రతిపాదకమ్
 భారతాస్తరార్ధ వర్ణనమ్
 ధనవర్ణనమ్
 స్వీకారనిర్ణయః
 రమాపరిణయచమ్పూః
 మోక్షప్రాసాదః
 సుమనోమనోరజ్జనమ్

శ్రీ తాడేపల్లి వేంకటనారాయణశ్రేష్ఠిగారి వంశాను చరితము

శా॥ శ్రీమంతం బురుగీర్తిశోభితము లక్ష్మీవాసయోగ్యంబు ను
ద్దామప్రాభవ మార్కసమ్మతము తత్త్వప్రాధిమాగణ్యమున్
భూమానందనిధానమై వెలయు చీభూమి బ్రతిష్ఠావహ
సేమంబై శిరసాల గోత్ర మమరున్ జెన్నార నార్వోకమై.

మ॥ కలిమిఁ నల్లి సుపుత్రపౌత్ర విలసత్కళ్యాణ సంశోభి శ్రీ
నిలయంబై సుగుణాలవాలమయి తా నెంతే యశశ్శోభియై
లలితంబై సుకవిప్రశంసితమహాలక్ష్మీవిలాసోరు గో
ష్ఠిలసత్సాననమై భువిన్ వెలసె తాడేపల్లివంశంబునాన్.

శా॥ దానం దాన గుణాగ్రగణ్యుడు మహోదారుండు శాంతాత్ముడ
న్యూనానేక సుపుణ్యు డూరుజవరేణ్యుం డుత్తముం డాశీత
ప్రాణతాణుండు నిర్మలండు హరిసేవాలోలుండై సద్గుణ
స్థానంబా యన నొప్పు 'లక్ష్మీపతి' నాసాధుప్రసిద్ధుండునై.

తే॥ గీ॥ ధర్మనిర్వాహముం దరుంధతిని బోలి పతికిదగుభార్యయన్ బ్రధితిఁబడసి
శ్రీ మహాలక్ష్మీనామంబుఁ జెలగి మిగుల సంపదైశ్వర్యకీర్తుల నింపుచుండె.

కం॥ దంపతు లిరువురు ప్రేమంబెంపరి యుండంగ సకల విద్యన్నుతులై
సాంపుగ పుత్రుల నిరువుర సంపచ్చోభనుల గనిరి సరసతమీరన్.

ఉ॥ వారలలోన సర్వగుణవారిధిచంద్రుండు రత్నయాఘ్యుడున్
ధీరజనాభినందితుండు గీయతుం డందుల జ్యేష్ఠుఁ డావలన్
భూరిదయాపరుండు సుగభూజము యాచకకోటి కెప్పుడున్
సూరిజనేష్యుఁ డొప్పెగు శూరుడు వేంకట సుబ్బయాఘ్యుడున్.

సీ॥ ఏమానినీరత్న మెన్నడేనియు భర్తృవాక్యంబు కెదురాడ భయముఁజెందు
నే పుణ్యములపంట మంపుమీరిగ బంధుజనములపైఁ బ్రీతి నెనసియుండు
నే సాధ్య కరుణతో హృదయపూర్వకముగా నన్నదానాళి దా సరిఁ దనువు
నే దయాళుమతల్లి యెలమి శుశ్రూషల న తిమామలఁ బ్రీతినందఁజేసె

తే॥ గీ॥ నట్టి సుగుణాభింజిత నమరసురిభి సుబ్బమాంబున బెండ్లాడి సుస్థిరంబు
గాను పురుషార్థములనెల్లగాంచి ప్రధితి దాన గుణశాలి విజ్ఞాన ధనుఁడునయ్యె.

తే॥ గీ॥ వారి గర్భంబు చల్లనై వర్ధిలంగ నొప్పె వేంకటనారాయణుండు సుతుడు
కోటమాంబయు వేంకాంబ గొమఱతలను పుట్టి రొప్పుగ మ వ్సరు మూర్తులనగ

ఉ॥ ధీయుతుడై యిలాతలిసుధీజనమాన్యత వేంకటాఖ్యనా
 రాయణగుప్తయా నితఁడు ప్రాజ్ఞజనావరణండు నౌచు నా
 రాయణమూర్తినాటియను రుజులెత్తుడికిఁ దగ్గపుత్తుడై
 పాయనివేడ్క గీర్తి ధనవంతులలో గడియించె మెప్పుగఁ.

కం॥ పులు గడిగిన మాణిక్యము నలరగ మాణిక్యమాంబ నధికప్రేమఁ
 గలుగఁగఁ బెండ్లియై తనయులఁగన మచినిల్పె మిగుల యుచ్చులికంబున్.

ఉ॥ “మంచికి చెడ్డయాను” ననుమానము లేదికనంచుఁ బెబ్బుగాఁ
 గొంచక మంచిచెడ్డలను గూర్చెడి యాద్రుహిణుండు పాపియై
 వంచనఁజేసి చేకొనియె బాపురె! అక్కట! మందభాగ్యుకుఁ
 సంచితమానె? రత్నమువెనఁ బడుబొమ్మల నొందినఁ ధరఁ.

మ॥ మతిమాణిక్య వియోగభగ్నమయి యున్మాదంబునంబోక దా
 నతిపుణ్యప్రద ధర్మకర్మరతమా చానందమైయుండ శ్రీ
 యతిరాజాహ్వయనాథవల్లియగు తాయారాంబ నుద్వాహమై
 యతుల శ్రీవిలసన్మహామహుండు దానయ్యె బహూత్సహియై.

కం॥ అతులితపతి గౌరవమతియై నిజభర్తృవాక్య మందెంతఁతె
 గతి యాడుబిడ్డలిర్వరవితత ప్రేమంబు జూచు విసువకనెపుడు.

సీ॥ అర్మిలి వనములనాలయంబు బ్రీతి స్థాపించె భూదేవతాగృహంబు
 తెలమి నిధానంబు నెంతెంతయో గూర్చె వెన తటాకంబుల వెలయఁజేసె
 వైశ్యబాలుర కన్నవత్సరంబు లీయగా హాప్తలు నీపురి నమరజేసె
 అడిగినవారికి హర్షంబుమీరగ వెను వెంటఁ బ్రీతితో ధనమునొసఁగె

తే॥ కావ్యఘక్తికి నేడు తార్కాణమగుచు భాగవతచపు వ్యాఖ్యానభాగ మిపుడు
 వెలయఁజేయుచు భూమిలో నిలిపెఁబేరు సప్తసంతానములనారు సరవిగూర్చె॥

చం॥ తనయునిగూడ దంపతులుదారమనీషను శీఘ్రకాలమం
 దెనయుచు భూసర్థి జననమెత్తిన దానికి సప్తసంతతి
 శ్లను ఫలమంత సాంతముగ గల్గజేయుట కా పరాత్పరుఁ
 మనము దల్చి దీవెనల మందముగా నొడగూర్తు మియ్యెడఁ.

ఏతద్గ్రంథ ముద్రాపయిత్వ వంశానువర్ణనమ్

శ్రీమ స్వరాణాన్నిలయం సుకీర్తి, హ్యుద్దామ తేజోనిధి మత్సుపుణ్యమ్
సత్సజ్జతేస్తత్వ విదుద్భవాచ్చ, ఖ్యాతిజ్ఞతం శ్రీ శిరసాల గోత్రమ్॥

॥౧॥

తత్తాదృ క్షిరసాల గోత్ర జననా త్సుజ్యై రగజ్యై శ్శుభః
“తాడేపల్లి” సమాహ్వయ స్సుగుణవా న్సంశో స్తి వైశ్యాకరః
దానప్రాధిమ సన్నతార్న విభవ స్సుశ్రీమతా మాలయో
ధర్మాధర్మవివేచనే నిపుణతాం నీతోఽతిపూతో మహా॥

॥౨॥

తదన్వయే ధర్మకృదిజ్ఞితజ్ఞ, శ్యాంతోతి దాన్త స్సుగుణై రనన్తః
“లక్ష్మీపతి” రామ సుపుణ్యశాలీ, ప్రాదుర్భభూ “వేన్ద రివాంబురాశౌ”

॥౩॥

తస్యాస్య రామా సుగుణాభిరామా, సౌశీల్యభూమా జిత పూర్ణసోమా
శ్రీమన్మహాలక్ష్మ్యభిధాతిరామా, శ్రీరామపదాబ్జ నివిష్టకామా॥

॥౪॥

తయోర్ద్వయోః పుణ్యవశాత్సుపుత్తౌ, జనాభినన్ద్యై సుగుణాలవాతౌ
జాతౌ తయో రగ్ర జని ర్మహాత్మా, రత్నయ్య నామా బహుపుణ్యరాశిః॥

॥౫॥

తస్యానుజో వేంకటసుబ్బయాభ్యో, దయాసరో ధీరజనాభిరామః
శ్రీమా న్జగద్వ్యాప్త విశాలకీర్తి, దీనా రిహాసూరిజనేద్యమానః

॥౬॥

శ్రీమద్వేంకట సుబ్బయాహ్వయమణే రుద్దామధీశాలినో
భార్యా సర్వగుణాధికా సుచరితా శ్రీసుబ్బమాంబాభిధా!
తత్పత్నీయం సచ వైశ్యవంశతిలకో ద్వే పుణ్యవత్సౌ సుతే -
పుత్తౌ ఛౌక మజీజన త్వసుకృతా చ్చీరామపదార్చనాత్॥

॥౭॥

పాద్యుభౌతో యోసా, వేంకటనారాయణో గుప్తః
సోయ మ్మాన్య శ్రీమా, నాయత కీర్త్యాభిరామోఽభూత్॥

॥౮॥

సవైశ్యవర్య శ్శుభిరూపశీలాం, మాణిక్యమామ్బాం పరిణీయ గార్హమ్
నయ స్సద్ధర్మాచరణానురూపం, ముదా హ్యనైషీ త్సుఖ మాత్మకాలమ్॥

॥౯॥

జాయాపి సా భక్తిమతీ గుణాధికా, దివానిశం భర్తృపదాత్తచిత్తా
బభూవ హా! కష్ట మనార్యకర్మా, వ్యాపాదయ త్తాన్ద్రుహిణోఽతిదుష్టః॥

॥౧౦॥

తథాప్యయం కేదంబుల శబ్దపూర్వో. నారాయణ శ్రేష్ఠీవరో విరాగాత్
 విశ్రుత్య తి భక్తి-తీ విమోగం, పవిత్రకాద్యే స్మృతిబాలసోఽభూత్॥
 నిర్మాయ దేవాయతశం వినాని, నిదాన మత్యర్థ మగణ్యహంపమ్
 విధాయ కూపాశన శత్రుశంతతిం, చకాక వానం శుకభాసుశేభ్యః॥

అపత్యా క్షేపం పక్షిధివ మపలభ్యాశంసుతే
 మతింకృత్యా పాణిగ్రహణ మకరో త్కంచన నధూం
 తదర్థాజ్ఞా మ్ముత్తా న్దనయతు మురారే స్సుకృపయా
 దృఢప్రేక్షా రామా మపిచ కలయన్ చంజితిధియా॥
 యతిరాజనాథవల్లీ తాయారూ న్ని ప్రసూయా త్తాః,
 తనయా నపారబుద్ధి న్నప్తా పత్యత్వ పూరణాయాసా॥
 య శ్శార్ఙ్గపాణి స్వభివర్ణితోస్త్రి
 బ్రహ్మముకాదీ స్సుచువే శతం సుతాః
 స రుక్మిణీశో వసుదేవనూను
 శ్రీకృష్ణదేవోఽనతు పుత్రోఽమూ॥

అంకా సీతారామశాస్త్రి
 పరిచానాంధ్రో పాఞ్చాయట
 హైహ్యులు, నర్సరావుపేట.
 10-2-49

నగసారావుపేట వాఙ్మయబు
శ్రీ తాడేపల్లి వేంకట నారాయణశ్రేష్ఠిగారు
ద్రవ్యదాత.

— జై లక్ష్మణం కొండ నా నూనా య నా (జై) —

రా మా రా య క విః

శ్లో॥ రచితబహుతరార్గగ్రంథనిర్మాణశక్తిః
సహజమధురశైలీవిత్తసత్కవ్యకర్తా
హయవదనపదాబ్జోపాసనాసిద్ధబుద్ధిః
కులపతిపదభాసీ విశ్రుతో రామరాయః ।

శ్లో॥ కణాద్వైజ్ఞమిని ర్వాప్యసః
శంకరశ్చ పతంజలిః
వేత్తి రామస్య విదుషః
సాండిత్యం తత్రైకే వయమ్ ॥

శ్లో॥ శతాధికగ్రంథ విధానసిద్ధః
ఆజన్మసిద్ధాఖిలశాస్త్రతత్త్వః
గురూపదేశోహి నిమిత్తమాత్రం
యస్యాభవత్సోమ మపూర్వవృత్తః ॥

శ్లో॥ యస్స్వల్పకాలే వివిధప్రబంధాన్
నిగూఢశాస్త్రీయ మహానీబంధాన్
స్తోత్రాణి చాన్యాన్ బహుధావిభిన్నాన్
గ్రంథాంశ్చ నిర్మాయ జహౌ నరీరన్ ॥

శ్లో॥ స రామరాయః సుకవీంద్రచూడా
ముక్తామణిః పండితచక్రవర్తి
వ్యాఖ్యాతవాన్ భాగవతాఖ్యచంపో
ర్యథార్థ మర్థావగతి ర్యథా స్యాత్ ॥

శ్రీ చంపూభాగవతే

ప్రథమో విలాసః

శుభకృత్ తార్కిక కృష్ణదశమ్యమ్

శ్లో॥ చమ్పూభాగవతాపగాపతి మముం కేచి తరన్తు స్వతః
కేచిత్ప్రాప్య తరీం తరన్తు కతిచి త్తీర్థోపదేశాశ్చయాత్
సుబ్రహ్మణ్య నిదేశత స్సుమనసాం దాతు న్నదీయామృతమ్
రామః ప్రార్థతే ౨ ధ తస్య మథనం శ్రీనాథపదాశ్చయః.

1

శ్లో॥ సస్యస్తోమం ఫలతి బహుధా కృష్యమాన్తైవ ధాత్రీ
క్షీరాసారం స్రవతి బహుధా దుహ్యమాన్తైవ ధేనుః
గృణాంభోధి ర్వృధిగతఫలో ౨ ప్యేష నిత్యం బుధేన్ద్రే
రేతస్మంధే జనయతి సుధాపూరధారా ప్రవాహమ్.

2

సుధాపూర స్సుధారాశిః అమృతనిధిరితియావత్. తస్య ధారాః పృష్ఠయః
తాసాం ప్రవాహమ్, అత్యగృణాంబుధో, మేఘవత్ ఘనీభూయ సుధా అస్తి. వాతవశా
ద్యథా మేఘా ద్వర్షావిర్భావః. తేఢా, మథనవశాత్ సుధాపూరా ద్వర్షావిర్భావః. యథా
వృష్టిధారాణాం బహూనాం మిళిత్యా ప్రవాహరూపేణ ప్రసృతేః ఏవం సుధాపూర
ధారాణామపీతి, ఏతేన సుధాసార నిక్షేపయోగ్యేషు బహుషు శ్లోకేషు వ్యాఖ్యాతేషు
తదుద్గతా బహవో ౨ మృతధారాః ప్రవహీభూయ సతా మృనసి సముద్రే ఇవమిళ స్థితి
ధ్వన్యతే.

శ్లో॥ అనన్తగుణవేష్టిత ప్రబలబుద్ధి మనాద్గీణా
హయానన కృపార్ఘురీ మిళితసన్మ నోజృంభణః
విలోడ్య బహువార మత్కుపమకోశదుగ్ధామ్బుధిం.
ప్రపద్య మధురా ౨మృతం బుధ గృహాణ దాస్యత్యయమ్.

3

కోశః ప్రకృతగ్రంథః

శ్లో॥ చమ్పూభాగవతామ్భోధిం మథితైవ తేన యద్బుధాః
గృహ్ణాన్తి సార మమృతం వ్యాఖ్యానం మన్థరాభిధమ్ ॥

శ్లో॥ హయానన ధృత స్వయా విజయతా మయం మనః
స్తవాసి భవితా రమా ధవళితాఃఖలాశాన్తరా
త్వదీయ కరుణాలనాకలితమామకాత్మామృతే
నిమజ్జతు భనత్సదా మృత రుహోద్భవే తే నమః.

5

శ్లో॥ యథాకథంచి నృమ బుద్ధిమనః ప్రవేశమియూ ద్భగవద్గుణా మ్ముఖౌ
ఇతీవ చమ్నాంవివృణోత్యయం ముదా బుధోపి బాలోనతు సాహితీబలాత్. 6
సాహితీబలాదితి ల్యబ్ధోపే పశ్యమి సాహిత్యప్రకర్షం ప్రకాశయతు మిత్యర్థః.

శ్లో॥ అపభ్రంశా వరా అపి న హరిగా మాషణపదమ్
తతోఽపభ్రంశోహం ధృవ మివ భవేయం హరిమనాః
ముథాలాపై ర్వ్యర్థ భృమిభి రపి కాలం క్షపయతాం
జనానాంబుద్ధిం ద్రా గ్వశయ నృహరే తే నమఃపదమ్.

7

అపభ్రంశాలపి హరిప్రతిపాదకా వరా మాషణపదం న భవన్తి. హరిగాః
పతంజల్యంగీకృతా ఇతి ధ్వన్యతే. లాఙ్కీకదృష్ట్యా అపభ్రంశత్వేన ప్రతీయమానా అపి
హిరుక్ ధిరకుత్ ఇత్యాదయ శ్చబ్దాభాష్యకారానుమతత్వేన నమాప్యైతిభావః. అన్యత్ర
అపభ్రంశా ఆచారాదిభిష్టాలపి వరాః బ్రాహ్మణాదయః హరిగాశ్చేద్భగవద్భక్తాశ్చే
ద్మాషణస్థానం నభవన్తి. తస్మాత్ అపభ్రంశోహం హరిమనా ధృవం భవేయమ్. తథా
చేన్మమాపి న దూష్యత్వప్రకరం ఇతి భావః. అన్యత్రహరిహం భవామి. తతోఽపభ్రంశ
ఏవ అపగతభ్రంశఏవ ముక్తపేతియావత్. ఏతేన భగవత్కథావ్యాఖ్యాన మస్మాకం
క్షేమారమేవ. నతు పాణ్డీత్యప్రకర్షో ద్భేదనార్థ మితి వ్యాఖ్యాతుః కవే ర్వినియో
వ్యజ్యతే భృమయః భృమనాని.

శ్లో॥ వ్యంగ్యప్రధాన భగవ త్రుతిపాదకత్వా
ద్వ్యం గ్యప్రధాన మిదకం స్ఫుటయేత్ కోను
రామ స్తథాపి వివరీత మియేష బాల్యా
త్సన్తః ప్రతీచ్ఛత గుణైకదృశో దయారాః.

భగవాన్ హి అప్రత్యక్షస్య జగత్సృష్ట్యాదిప్రాయశ్చై ర్వ్యజ్యతే. ఇతి వ్యంగ్యత్వం
హరేస్సిద్ధమ్ ఇదమే వేదకం కావ్యం కర్మ.

శ్రీ నాయకన పరబ్రహ్మజ్ఞానము

ఇహాఖిలు వెల్లాల కులకలశ వారాశి చిన్మామణిః ఘణితరాఘవపాణ్యవయాదపి యాభిధచిత్రప్రబంధః, శ్లేషయమకధ్వనిచక్రవర్తి అభినవ కాళిదాసాత్మకపౌరుష నామా, చిదమ్బర నామా మహాకవిః. సకల కల్యాణగుణనిలయద్వివృగ్రహస్వరూపస్య భగవతో వాసుదేవస్య గుణక్రియా స్వరూప్రతితయ ప్రతిపాదక త్రేనాద్వితీయా సనలక్షణ పరమపురుషారసాధనమ్. “కావ్యం యశసేరకృతే వ్యవహారికే శివేతరక్షతయే, సద్యః పరనిర్వృతయే కాన్తాసమ్మిత తయోపదేశయుజే” ఇత్యాలంకారికవచన ప్రామాణ్య త్వానికిపురుషారసాధనం చ చమ్పూభాగవతాభిధం మహాకావ్యం చిక్షిరుః ప్రాపిన్తగ్రన్థస్య అవిఘ్నపరిసమాప్తి సంప్రదాయా విచ్ఛేద లక్షణఫలసాధన మభిప్రదేవతాప్రాగర్థ మాశీరూపం మంగళం శిష్యశిక్షార్థం గ్రన్థాదౌ శ్లోక మక్రేణోపనిబధ్నాతి. కల్యాణమితి.

శ్లో. కల్యాణం నః ప్రభూతం కలయతు లలితాలాపశ్చై లేశబాలా
లీలాజాలానుకూలా శిశిరకర కలా భానుమాలాజటాలా
భద్రా శేషాహిభూషా పరికలితసుధాపూరధారానుకారా
ఏషాముద్రా వినిద్రా పురహరణవిధౌ కాఽపికారుణ్యపూర్ణా.

“లక్ష్మీకరఃకవర్గ స్సాన్య”దితికవర్గస్యాదౌ ప్రయోగః మంగళకరః “మోహమిన్ద్రీగురు శ్శుభం వితనుతే” ఇతి భూదేవతాక సర్వగురు ర్మణోపి శుభకర ఏవ. అసి చ అయం మగణఃకల్యాణ మితిపదం భద్రవాచకత్వేన అతీవశుభావహః. “దేవతావాచకా శ్శబ్దా యే చ భద్రాగివాచకా” ఇత్యుక్తత్వాత్. ఏనమ్ వర్గతః గణతః అరతశ్చ కల్యాణపదం సర్వశుభావహ మితిఫలితమ్. లలితాలాపశ్చై లేశబాలా లీలా జాలా నుకూలా శిశిరకరకలా భానుమాలా జటాలా శేషాహిభూషా పరికలితసుధాపూర ధారానుకారా పురహరణవిధౌ వినిద్రా కారుణ్యపూర్ణా భద్రా కాఽపి ఏషాముద్రా నః ప్రభూతం కల్యాణం కలయతు ఇత్యన్వయః. లలితాః మనోజ్ఞాః ఆలాపాః గిరో యస్యా స్సాతఘోక్తా మంజుభాషిత్యర్థః శ్చై లేశస్య హిమవతోజాలా పుత్రితి యానత్. లలితాలాపాచశ్చై లేశబాలాచ తఘోక్తా తస్యా లీలాజాలానాం విలాససమూహానా మనుకూలా అనురూపా మనోజ్ఞభాషణకటాక్షనిజేపాదిపార్వతీవిలాససంక్రమణోచితభూమి రితి ఫలిత స్సమాసార్థః. ఆలాపేష్వేత దుపలక్షణం గుణరూపాదీ నాంతేన లలితాలాపపదేన పార్వత్యా నిరతిశయసాందర్యం శ్చై లేశబాలేత్యనేన సత్కులప్రసూతి ర్వ్యజ్యతే. బాలేత్యనేన సాకుమార్యం వ్యజ్యతే. ఏవం విధాయా అనుకూలేత్యనుక్త్వా ఏతల్లిలాజాలానుకూలేతి వచనేన పార్వత్య శేషాయా పరమేశ్వరస్య సౌందర్యాద్యాధిక్యం వ్యజ్యతే. ఏతేన మాయాపారతన్య్యా భావా చ్చివే పరమేశ్వరత్వం స్ఫుటం భవతి. అన్యథా శ్చై లేశబాలా మేవాయ మను

కుర్యాన్నతు సైనమితి. ఏవం పార్వతీ సాహిత్య పృతిపాదనేన పార్వతీవిశిష్టః పరమేశ్వర ఏవ ప్రపత్తవ్యః. సతు కేవల ఇతి ప్రపత్తిమత మప్యపదిష్టం కవినే తి బోధ్యమ్. ఇత్యం స్వతస్సిద్ధం సౌందర్యం శివస్యాభిధాయ అథభూషణజ మాహా శిశిరేతి శిశిరకరస్య చంద్రస్య కలాయాః భానుమాలాభిః కిరణ పరమ్పరాభిః జటాలా దన్దురితా చంద్ర చూ డ ఇ త్య ర్థః అ త్ర శై శిర్య పృతిపాదనేన భ క్తతాపనివారణక్షమత్వం వ్యజ్యతే శిశిరకరం సర్వ మధృత్వా కలామాత్ర ధారణేన కళంకసానియ దోషోపమృష్ట గుణా భానా కపటా సేవకా హిత్యా నిష్కపటం భ క్తం స్వీయత్వేన గృహణీతి వ్యజ్యతే. భాను మా లేత్యనేన లోకే స్త్రీభి శ్శిరసా ధృతచంద్రవంకాభిధభూషణ వ స్నేదం భూషణం నిశ్శోభం కిన్తు ప్రచురశోభ మితివ్యజ్యతే. భానుమాలా జటాలే త్యనేన శివ శిరిసి లమ్బమానా జటా నభవన్తి. కిన్తు శశాంశు శకల రుచిమాలా ఏవేతి అపహ్నవో వ్యజ్యతే. తేనచ జటానాం శ్వేతత్వంఫలతి. ప్రాణిసాదాశోలజితలచి జటాలా ఇతి రూపకమ్. అథాపరం భూషణ మాహ. శేషేతి, శేష ఇత్యహిర్భూషా యస్యా సాత్రాక్షోక్తా శేషభూషితేతి యావత్. చూత వృక్షాదివ చ్ఛేషాహిషద యో సా మాన్య విశేషభావా న్న పౌనరు క్తమ్. అనేన విశేషణేన శివస్య సర్వాతిశాయిత్వం వ్యజ్యతే. సమస్త భూధరస్యాపి శేషస్య తద్భూషణ సానాపత్యా తదంగ గతత్వాత్ తతశ్చ శేషశాయినో విష్ణోరపి శేషభూష శ్శివ ఏవ పరమ ఇతి ఫలతి. మల్లికామాల్య వచ్ఛేషభోగో విభాతి. తత్పాణామణయస్తు కోకనదవ స్మధ్యేభా స్థితి భూషణసామ్యం శేషస్య. యద్వా ముక్తాహర లతా వత్సర్పకాయః, నాయక రత్నానీవ ఫణామణయః, ఇతి ఏతేన శేషాఖ్య ముక్తాహరస్య మధ్యేమధ్యే విశేషాభావా ద్దణాకార సిత్వా ముక్తాహారా ద్వ్యతిరేకో వ్యజ్యతే. అపిచ. “ఆశితేషు గణయన్తి నదోషమ్” ఇతి న్యాయాత్ ఆశిత వత్సలోయం శివః పరమారణ విషధరత్నరూపం దోషమవిగణయ్య శేషం భూషయతీతి శివ ఏవ శరణీకరణీయ ఇతివ్యజ్యతే. అథ స్వరూపం గుణం చాహ. పరికలితేతి. సుధాయాః అమృతస్య సమృద్ధిః తస్య ధారాప్రవాహః తస్మాను కారః అనుకరణం భావేషుక్తో. పరికలితః కృతః సుధాపూర ధారానుకారః యయా సా ధావశ్యా దోష్లోదకత్వాచ్చ సుధాధారా మనుకుర్వన్తీ ఇత్యర్థః. ఏతేన విగ్రహ స్వరూప మతిధనశో మితి. ఆత్మస్వరూప మమృతవ త్సుఖ మితి. గుణాః అమృతవ దోష్లోదకా అనుభవతా మితి ఫలితమ్. అత్ర ధారాకారాకారిత స్సుధాపూర ఏవ పురుషాకారాకారిత శివవ ద్భాతి. నత్వయంశివ ఇత్యపహ్నవో వ్యజ్యతే. తేన అమృత వదోభిగృత్వం పరమానందాస్పదత్వచ్చ శివస్య ఫలితమ్. అథ భ క్తరక్షణో స్మృతిత్వ మాహ. పురేతి. పురాణం త్రయాణాం మయకృత పత్తనానాం హరణవిధా సంహార కార్యోవిచిత్రా జాగరూకా త్రిపురాసుర విజయనీ త్యర్థః.

ఏతేన శివస్య మహాపరాక్రమత్వం వ్యజ్యతే. అతవవ స్వం స్వాశ్రితాంశ్చ రక్షయతీతి భావఃఫలితః, భక్తరక్షణోపయోగినం ప్రధానం గుణం కంతతో నిర్దిశతి, కారుణ్యేతి. కారుణ్యేన కరుణారసేన పూర్ణా వ్యాప్తా, దయారసభరితాస్తః కరణేత్వార్థః, పూర్ణేత్వనేన శివస్య వస్తుతో చలత్వం వ్యజ్యతే. “పూర్ణస్య పూర్ణమాదా యేతి”పుత్రే. భద్రా కల్యాణీ సకలకల్యాణగుణ పరిపూర్ణేత్వార్థః ఏతేన ఉక్తానుక్త సకలగుణ సంగ్రహః కృతఃఫలితమే. ఏషా మద్భుదిస్సా. కాపి అనిర్వచనీయా ముద్రా భంగీ శివత్వార్థః. ధర్మధర్మణోరభేదోపచారాత్, నః అస్మాకం ప్రభూత, అధికం కల్యాణం కలయతు దిశతు. “యో యద్వాక్సతద్దత్తే” ఇతిన్యాయేన శివస్య కల్యాణిత్యా దస్మాకమపి కల్యాణం దదాత్యేవేతి కవే ర్నిశ్చయః. కాపిముద్రాఇత్యాది ప్రీతింగశబ్దైః పు మర్థప్రతిపాదనేన శివస్య అర్థనారీశ్వరత్వం వ్యజ్యతే, కల్యాణం కలయ త్విత్వత్ప్ర సువరం దదాత్వితి వ్యజ్యతే. యుక్తశ్చేదం శివస్య సముత్పదత్వాత్. అత్ర “అర్థః శబ్దతోవాపి మనాక్కావ్యార్థ సూచనమ్.” ఇతియథాకథం చిత్కా వ్యార్థసూచనమపి భవతి. తథాహి యస్యాః లలితాలాపైర్భర్తృభృహ్మణో దేవానాం వా శం సుఖం భావతి సా లలితాలాపశా. ఇరా ఉదకం “ఇరా సురాంబువాగ్భూషు” ఇతిరత్నమాలా; తదీశ సముద్యః అస్య విష్ణోస్సంబధ్ని ఇరేశః ఏరేశః దుగ్ధసాగరః విష్ణోః క్షీరసాగరశయనత్వాత్. తస్యబాలా కన్యా ఏరేశబాలా లక్ష్మీత్రః, రలయోర భేదా దిలా శబ్దే ఇరాత్వబుద్ధిః. లలితాలాపశాచ సా ఏరేశ బాలాచ లలితాలాప శైరేశబాలా, వృద్ధిరేవీతి ఆకారస్యవకారస్యచసానే వృద్ధి రైకారః తస్యాః లీలా జాలానుకూలా. శిశిరకరకలా చన్ద్రకలా తత్సామ్యా త్తదనుజత్వా ద్వా కౌస్తుభమణి స్తత్త్వేన వ్యపదిశ్యతే. తద్భానుమాలాభిః తత్కాన్తిపూగైః జటాలావ్యాప్తా. శేషాహిం భూషయతీతి శేషాహిభూషా, శేషపర్వంక భూషణభూతేత్వార్థః. పరికలితః కృతః సుధాపూరధారానుకారః యయాసా తథోక్తః. కటాక్షమాలాభిః వాక్సుష్పమర దైర్వా సుధాపూరధారా మనుకుర్వన్తి ఇత్యర్థః. సుధాస్యావకరుణాకటాక్షః సుధా స్యావవాచికశ్చేతిభావః. అపురహరణవిధౌ అపురాణా మశరీరాణాం హరణవిధౌ స్వీకరణవిధౌ, యద్వా నఖో విరుద్ధార్థకత్వాత్, అపురాః విరుద్ధశరీరాః రాక్షసా ఇతియావత్. తేషాం హరణవిధౌ నాశనవిధౌ వివిద్రా జాగరూకా స్వవిలాసాక దర్శయత్వా భక్తానాం ముక్తిం దాతుమ్ అథవా భూభార భూత రాక్షస నిబర్హణార్థంవా అస్యావతారాత్, అత్రహేతు మాహ కారుణ్యపూర్ణేతి, భద్రా కల్యాణీ కాఽప్యనిర్వచనీయా ఏషా మద్భుదిస్సా ముద్రాభంగీ రీతిః విష్ణురిత్యర్థః. నః కల్యాణం సచ్చిదానందలక్షణం శుభం కలయతు దదాతు. ఇతి ఏతేన, క్షీరసాగరే శేషశాయీ లక్ష్మీవాక్ భగవాన్ నారాయణః బ్రహ్మది ప్రార్థితస్సక్ భక్తసాయుజ్య దానార్థం

భూభార హరణారం చ కృపయా భువ్యవతీర్వ విరాజతే ఇతి కృష్ణకథా ప్రతీతా. కించ శేషభూషేత్యనేన ప్రకృతావతారేషి శేషావతారో రామోనవతీర ఇతి. ఏశేబాలాలీలా జాలానుకూలేత్యనేన రుక్మిణీరూపేణ లక్ష్మీరవతీర ఇతి. లలితాలాలాపేత్యనేన బ్రహ్మాదీకౌ నరదానేన సంశోషణంచ ఏవమాది భాగవతదశమస్కాందంత కృష్ణకథాసతీయతే ఇతి సైవాత్ర వర్ణితే ఇతి బద్ధమ్. అత్ర. లా. మా. రా. బ్రా. ఇతి వర్ణానా మసకృ దావృత్తిశవణాద్వృత్త్యనుప్రాసాభిధశ్యబాలంకారః “ఏకద్విప్రభృతీగాన్తున్యంజనానాం యథా భవేత్. పునరుక్తి రసౌ నామా వృత్త్యనుప్రాస ఇవ్యతే” ఇతి తల్లక్షణాత్. లీలా జాలానుకూలేత్య త్రానురూప్య వర్ణనా త్సమాలంకారః “సమంస్యాద్వర్ణసంయత ద్వయోరప్యనురూపయో” ఇతి లక్షణాత్. ద్వయోరపి ఏకపదగతత్వేన ఏకవాచకాను ప్రవేశాత్మక స్సంకరః. జటాతేతి శిశిరకరలీలానాం జటాత్సరూపణా ద్రూపకాలంకారః. అస్యాపి పూర్వవచ్ఛబాలంకారేణ సంకరః. సుధాపూరేతి విశేషణే ఉపమా. కించ. గమ్యత్వేన వివక్షితస్య శివస్య వివక్షితరూపా దపి చారుతరేణ రూపాన్తరేణాభిధానా త్వర్యాయోక్తాలంకారః. “పర్యాయో క్తంతు గమ్యస్య నచో భంగ్య స్సారాశ్రియ” మితి. అయం పూర్వోక్తాలంకార త్రియ ప్రతిబోధావిత ఇతి తేషా మన్యచ అంగాంగీభావేన సంకరః. వృత్తస్తు సగ్రరా. “మైత్రైర్వానాంత్రయేణ త్రిచునియతి యుతేతి” తల్లక్షణమ్. ఇతి - 1

అప. ఏవం పరమేశ్వరం ప్రార్థయత్వా అథ స్వాభీష్టదేవతాం పరమేశ్వరీం ప్రార్థయతే.

శ్లో. ప్రాలేయాచల భాగధేయ భవనం కల్యాణ జాలా స్సగం

జటాటీర తపః ఫలం కిలకిలీలాను కాహాదితన్

బిభ్రాణం పరిమాళి కంచన సుధాధారాధరం సాదరం

తస్మై భద్ర మముద్ర మాకలయతా మాసందకందం మహాః॥

ప్రాలేయేతి. ప్రాలేయాచలస్య హిమాలయస్య భాగధేయానాం భాగ్యానాన్. “దైవం దిష్టం భాగధేయం భాగ్యం స్త్రీనియతి ద్విధి రిత్తమరః” “భాగ రూప నామభ్య స్సాన్వితే ధేయ ప్రత్యయోవాచ్య” ఇతి ధేయ ప్రత్యయః. భవనం గేహమ్. సానమితి యానత్. యద్యాభవనం భావః స్వరూపమితి యావత్. కల్యాణజాలానా మ్ముంగళసమూహానా మాస్పదం స్థానం. జటాటీరః. పరమేశ్వరః “అహిర్బుధోష్య జటాటీరో జటాజుటో గ్నిలోచన ఇతి” పశ్చాత్ నిఘంటుసారే, తస్మైదం జటాటీరం తస్మైదమిత్యత్. తస్య తపః చిత్తేక్రాగ్ర్య లక్షణస్య ఫలమ్. పరిపాకభూత మిత్యర్థః. కిలకిలేతి. ధ్వనేరనుకరణో చయం శబ్దసాధుః కిలకిలదితి. పటపట దితివత్. కిలకిలద్భ్యుక్తో లీలాశుకః కిలకిలీ లాశుకః కిలకిలద్భ్యుక్తారి విలాసకరః, తేన ఆహాదితం సంతోషితమ్. పరిమాళి మాళా, “అవ్యయం విభక్తేతి విభక్త్యై వ్యయభావః కంచన కంచిత. సుధాధారాధరం సుధాధారాణాం

ధరః ధారకః తం అమృత పృవాహధర మిత్త్యర్థః, చంద్రమితియావత్, యద్వా ధారా
 ధరః, ఘనాఘనః, వాగ్ధి కమేఘ ఇత్త్యర్థః, తస్మై. చంద్రమితియావత్, సాదరం సప్రేక్ష
 యథాతథా, బిభృణం తత్ప్రసిద్ధం మహాస్తేజః అరాత్సార్వతీ మే మహ్యమ్,
 అముద్ర మమిత మానందకలదం సంతోషసంపాదకం భద్రం కల్యాణం ఆకలయతాం
 వితరత్వితి ప్రార్థనాయాం లోక, ఆనందకస్త మితి మహాసో విశేషణంవా. ఆనందస్యకందం
 మూలం నిధి మితియావత్, యద్వా, ఆనందరూపం కంజలం దదాతీతి ఆనందకస్తమ్.
 అత్ర ప్రాలేయాచల సంబంధీనాం భాగ్యానాం ప్రాలేయాచలమేవ ఆస్పదం భవతి. నతః
 తద్భిన్నమ్. “అదృష్టస్యాత్మనిష్ఠత్వా”దితి గ్న్యాయముల్లంఘ్య ప్రాలేయాచలభాగధేయ
 నాం పార్వతీ ఆస్పదమితి వర్ణనేన విరోధః ప్రతీయతే. ఆనందజన్మార్జిత సుకృతవశా
 ద్ధివవతః పార్వతీరూప పుత్రిలాభ ఇతి కృత్వా, భాగధేయజాతాయా స్వస్యాం భాగ
 ధేయశ్రయత్వం సిద్ధమేవ. మృజ్జాతస్య ఘటస్య మృదాశ్రయత్వమేవేతి తత్పరిహరశ్చ
 వ్యజ్యతే. యద్వా తస్య విరోధస్య భవనం భావ ఇత్త్యర్థ వర్ణనేన పరీహరః హిమవతో
 భాగధేయమేన పార్వతీ రూపేణ పరిణతం మృద్ధటాత్మనేవేతి తదాశయాత్. కల్యాణ
 జాలాస్పద మిత్త్యనేన భక్తేభ్య స్సుకల కల్యాణ దాన శౌండిర్యం వ్యజ్యతే. తషాఃఫల
 మిత్త్యనేన, శివసంబంధినీ చివసంచితా తపోలతా పార్వతీరూపం ఫలం జనయాంబ
 భూనేతివ్యజ్యతే. తేనచ పరమేశ్వరేణాపి దక్షిణమూర్తిరూపిణా పార్వత్యర్థంతపఃకృతమితి
 పార్వత్యాః పరమేశ్వర మనోమోహన క్షమనితిశయ సౌందర్యం వ్యజ్యతే. కిలకిందితి
 విశేషణేన లీలాశుకమపి మనోహరాం ధ్వని మధ్యాపయన్తి. తేన ఆహ్లాదితా భవతీతి
 శుకాదపి మంజుభాషిణీతి వ్యజ్యతే. కించస్వాధ్యాపితే శుకధ్వని శ్రవణాహ్లాద శాలినీయం
 మమాపి కాంక్షన్ బీజవర్ణాః ఉపదిశ్య తదుపదేశ జనితే నానేన గ్రంథేన సంతృప్త్య
 తీతి కవ్యాశయాత్ కవౌ పార్వత్యాః పరమాదరో వ్యజ్యతే. తృతీయ పాదేన
 చంద్రిన దమృత పృవాహజనకం మామకం కావ్యం సాదరం పార్వతీ శిరసా
 గృహ్లాత్మేవ వాత్సల్యాదితి కవ్యాశయో వ్యజ్యతే. భద్రస్యా ముద్రత్వ విశేషణేన
 కవే ర్మోక్షాభిలాషోవ్యజ్యతే. నహి తద్భిన్న కల్యాణస్య ముద్రాభావః క్వాపి దృశ్యతే.
 బ్రహ్మ ద్వైత్వర్యాణా మపి ముద్రాదర్శనాత్. ఆనందకస్తమితి మహాసో
 విశేషణేన ఉదకవ దమిత మతిసులభంచ మోక్షానంద ప్రయచ్ఛతీతి సర్వో
 త్కృష్టతా పార్వత్యా వ్యజ్యతే. మహ ఇతితేజోవాచి శబ్దేన స్వయం ప్రకాశత్వం
 స్ఫుటతి. తేనచ పరమాత్మ స్వరూపిణ్యే వేదప్రసీతి సిద్ధమ్. అథ. అత్ర మహాసి
 భాగధేయ భవనత్వ రూపణా ద్రూపకాలంకారః. భావఇత్త్యర్థే. భాగధేయ జన్మస్య
 యాం పార్వత్యాం భాగధేయ స్వరూపత్వ వర్ణనేన హేతులంకారః. “హేతు హేతుమ
 తోరై క్యం హేతుంకేచి త్రవచ్ఛతే” ఇతి తలక్షణాత్. తషాఃఫలమిత్త్యత్ర అతిశయోక్తిః.
 పరమేశ్వరారం పార్వతీతప ఏవ ప్రసిద్ధం నతు పార్వత్యర్థం పరమేశ్వరతపఇతి. పార్వ
 త్యా శ్చివ తషాః ఫలత్వాసంబంధేన తత్సంబంధోక్తి రతిశయోక్తిః యదాదృచన్ద్ర

చన్ద్రికయోరివ అవిగాభూతయో ర్మాయాబ్రహ్మణో శ్చివాశివయోః సత్తోః శివాయాః శివతపః ఫలత్వాసంభవేపి తత్సంబంధోక్తే రతిశయోక్తి రితివా. కిలకిల దితివిశేషణేన పరికరాలంకారః. సుధాధారా ధరమిత్యత్ర రూపకమ్. వివక్షితరూపాదసి చారుతరేణ రూపాన్తరేణ శివాయా అభిధానా త్వర్యా యోక్తమ్. సర్వేషామంగంగా భావేనసంకరః. ప్రాధిర్నామ గుణః. “ప్రాధిరుక్తేః పరిపాక” ఇతిలక్షణాత్. 2.

అవ. అథతస్యా ఏవ స్వాభీష్ట దేవతాయా మందస్మితం ప్రార్థయతే.

శ్లో॥ కస్త్వం ఘోరవిలోచనోఽసి భుజగోత్తంసః కపాలీ జటీ
దేవ్యా శ్వాసన మన్తరేణ భగవ న్నంతఃపురం మాగమః
ఇతం ద్వారి నివారితం పురహరం నిధ్యాయ దౌవారికై
ర్యన్మాత ర్విదధాసి మందహాసితం దద్యాత్తదిష్టాని నః.

కస్త్వమితి. ఘోరవిలోచనః ఘోరాణి భీషణాని వికృతాని వా విలోచనాని నేత్రాణి త్రీణి యస్య స తథోక్తః. యద్యపి ద్వయోర్నేత్రయో ర్నవికృతత్వం. తథాపి తృతీయ సాహిత్యా త్వరస్పరాపేక్షయా త్రీణ్యపి వికృతాన్యేవేతి బోధ్యమ్. యద్యా ఘోరం భయంకరం విలోచనం తృతీయనేత్రం యస్య స తథోక్తః. సర్వ జగత్సంహార హేతుత్వా త్తస్య భయంకరత్వమ్. అథవా, ఘోరం వికృతం విలోచనం యస్యేతి తృతీయస్య వికృతత్వన్నామ ఫాలగతత్వమేవ స్వసానగతత్వా ద్భృవో రధస్సయో ర్నవికృతత్వమ్. అస్యచ అస్థానగతత్వా ద్వికృతత్వ మితి భావః. ఏతేన నతు పుండరీకాక్ష ఇతి ధ్వన్యతే. భుజగోత్తంసః. భుజగాః సర్పాః ఉత్తంసాని భూషణాని కుణ్డల కటక హార యజ్ఞోపవీతాది రూపాణి యస్య సః. నకేవలం వికృతరూపః కిన్తు వికృతాభర ణోపేతిభావః. ఏతేన నతు వనమాలీ ఇతి ధ్వన్యతే. కపాలం చిన్న బ్రహ్మ పంచమ శిరోరూపం యస్య సః. మత్స్థిర్యోఽత ఇనిః. ఏతేన పరమ దర్శిద్రః. తత్త్వాపి భిక్షీతుం మృన్మయ పాత్రమపి నాస్తితి ఫలితమ్. అత్ర నతు చక్రపాణిః. నచశోపతిరితి చ ధ్వనిః. జటాః అస్యస స్తీతి జటీ వ్రీహ్యదిత్వాదినిః. నతుకేశవ ఇతిధ్వనిః. ఏతాదృశ విశేషణవిశిష్టః త్వం కోసి. కోవాభవసి. కస్త్వమితి పశ్యః. నతుపురుషోత్తమః. కిన్తు యః కశ్చైన పురుషాధమ ఇతి ధ్వనిః. ఏతద్విశేషణ చతుష్టయం వస్తుత్పివే పరమత్త్వమపి వ్యంజయతి. తథాపి. ఘోరవిలోచనః సర్వజగత్సంహార హేతు తృతీయనేత్రః. ఏతేన బ్రహ్మ డిక్ సర్వానపి తృతీయనేత్రాగ్నా పుషసంహృత్య పశ్యయాంబుధా వయ మేకాకీ విజయతే ఇతి సిద్ధమ్. భుజగోత్తంసః శేషభూషః వ్యాఖ్యాతమిదం శేషాహిభూషేత్వత్ర. కపాలీ. బ్రహ్మాణమపి ఛిత్వా తచ్చిరో జగ్రహేతి బ్రహ్మాది సర్వదేవశిక్షకత్వం సిద్ధమ్. జటీహృశస్త జటాః జటానాం ప్రాశస్త్యంచ వీరభద్రోత్పాదనే పసిద్ధమ్. యద్వా. మందాక్షీ పశివాహ ధారణే ఇతి. ఏవం కస్త్వమితి పృష్ట్యాపి తత్ప్రశ్నస్య ప్రకృతా న్నానైవయోగిత్వం మన్యమానస్య దౌవారికః స్వాజ్ఞారూపం వక్తవ్యమాహ. దేవ్యా

ఇత్యాది. హేభగవత్ పుష్కలైశ్వర్యశాలిన్. ఇదం చ సంబోధనం జటిత్వా దయం యః కోపి తపస్వీ భవతు మర్హ తీ త్యభిప్రాయకృతమ్. దేవ్యాః రాజ్యాః శాసనమన్తరేణ నిదేశం వినా. “అన్త రాన్తరే జేతి” ద్విత్వీయా. అన్తపురం పురస్యాన్త రితి యోగ వజ్రహ దేవ రూఢ్యా కేళీగృహం బోధయ త్యయం శబ్దః మాగమః. మాయాహి మావిశేతి యానత్. “స మాజ్యేగే ఇతి లుణి అడాగమ ప్రతిషేధః” “గృదిత్వా త్తే రజ్.” (మాగమః. ఇతి శబ్దః) ఇత్యమ్ ఏనం ద్వారి ద్వా రే. దౌవారికైః ద్వారపాలకైః నివారితం వారితం పురహరం శివం నిధ్యాయ దృష్ట్వా. హేమాతః జనని. యన్మంద హసితం మందస్మితం విదధాసి కరోషి. మధ్యమ పురుష నిర్దేశేన త్వ మితి కర్తా అక్షిప్యతే. తత్ మందహసితం కర్తృ సః అస్మాక మిష్టాని అభిలషితాని. అరాన్మంగళాని తేషా మేవేష్యమాణత్వాత్ దద్యాత్ ఇత్యాశిషి లిజ్. వితరన్తిత్వర్కః. వివాహకాలిగదిన్యసౌందర్య మపహాయ రూపాన్తరధారణ మ్మాం దౌవారికా నివారయేయ ర్వా నవేతి పరిత్యజం. పార్వత్యసి మ్ము ఏనంవిధే రతిం కుర్యా ద్వా నవేతి పరిత్యజం చ. శివే రూపాన్తరం ధృత్వా ఆగతే సతి. తత్తత్వ మవిజ్ఞాయ దౌవారికాన్తం న్యవారయన్. దేవీ తు తత్త్వం జ్ఞాత్వా విచిత్రేయ మస్య లీలేతి మందస్మిత మకరో రితిముఖ్యాశయః. అత్ర భజగదిధారణజన్యవికృతాకారేణ ముగ్ధా మ్మాం భీషుతు మాయాతోఽయం శివః స్వయ మేన మద్దౌవారికై ర్వా రితస్య బిభ్ర తీతి పార్వతీ మందంస్మయతే ఇతి ధ్వన్యతే. మందహసిత మిత్యనేన పార్వత్యా ఉత్తమనాం కాత్వం ప్రతీయతే. అత్ర భగవద్గత విరుద్ధాలంకారాది దర్శన జన్యో భగవత్త్యా హాసో దౌవారికకృతనిషేధకటుపచనాదివరోషితో హాస్య రసతా మంగీచకారేతి వేదితవ్యమ్.

శ్లో॥ క్రీడాకోప మనర్గళం శముతుం క్షేమంకరే శంకరే

నమ్రే సప్రణయాపి తత్ర కుపితా మందాకినీదర్పతః

మాళిం తస్య ముహు ర్ముహుః ప్రహరసే యేనాబ్జ మర్మస్పృశా

మాత స్తచ్చరణాంబుజం వితరతు శ్రేయాంసి భూయాంసి సః.

4

క్రీడేతి:- అనర్గళమప్రతిబంధం క్రీడాకోపం క్రీడాయాం రతివిలాసే యః కోపః తంవిలాసకలహజాతరోష మితి యావత్. శముతుం నిర్మాముతుం క్షేమంకరే శుభ కరే జగత ఇతి శేషః. శంకరే శివే నమ్రే ప్రణతే సతి తత్ర శివే సప్రణయాపి సన్నే హాపి నమస్కారేణ నివృత్తకోపాఃత్యర్కః మందాకిన్యాః గంగాయాః దర్పః గర్వః భర్తృశిరశ్శాన్యత్వ రూపః తస్మా దితి పఞ్చమ్యుధే తసిః. మందాకినీదర్పతః ల్యబ్ధోపే పఞ్చమీ. మందాకినీదర్పం పర్యాలోచ్యే త్యర్కః కుపితా సంజాతకోపాసతీ. అతఏవ హేమాతః జనని త్వమ్. శివస్య మహేశ్వరస్య మాళింమకుటం అబ్జమర్మస్పృశా కమల సదృశేన. యద్వా చన్ద్రమర్మభేదినా “అబ్జై వైవాత్మక స్సమ” ఇత్యమరః యేన

చరణేన ముహూర్ముహూః అసక్తో. ప్రహరసే తాడయసి తచ్చరణాంబుజం పాదాబం
 సః అస్మాకం భూయాంసి అమితాని శ్రేయాంసి శుభాని వితరతు దదాతు. ప్రార్థనా
 యాం లోట. అత్ర “దాసీకృతాగసి భవ త్యుచితః ప్రభూణాం పాదప్రహర ఇతి
 సుద్ధరినాస్మిమామే” ఇతి న్యాయేన కృతాపరాధస్య భర్తు శ్శిరసి భార్యాచరణప్రహరో
 యుక్త ఏవ. అస్య చ చరణప్రహరస్య మన్దాక్షిణీదర్ప నిర్హరణారకత్వ స్తు కవినో
 త్స్పేక్షితమ్. ఇయం చ గమ్యా ఫలోత్పేక్షా. మన్దాక్షిణీ దర్పత ఇవేతేవ శబ్ద స్వాప్ర
 యోగాత్. శివశిరసి కృతోఽయం చరణప్రహరః తత్త్వా మ్మన్దాక్షిణీం స్పృశత్సేవేతి
 సపత్నీచరణతలహత్యా గంగా స్వదర్ప ముత్సృజత్సేవేతి భావః అబ్జమర్మస్పృశే
 త్యనేన ప్రణయకలహ కృతోఽయం పాద ప్రహరః సపామాణ ప్రహరతుల్యః.
 కిన్తు పుష్పప్రహరతుల్య ఇతి శివస్య తేన వ్యభాభాసః ప్రత్యుత్త మృదుశతర
 తచ్చరణాబ్జ సంబంధేన మహా నానన్ద ఏవేతి వ్యజ్యతే. చంద్రమర్మభేదినేత్యర్థాన్తరాశ్రయ
 జేన గంగాం బాధితు మశక్తా తత్సహచరం చంద్ర మ్భాధితవతీ పార్వ తీతి ప్రత్యసి
 కాలంకారో వ్యజ్యతే. “బలిసః పృతిపక్షస్య పృతీకారే సుదుష్కరే, య స్తదీయ తిర
 స్కారః పృత్యసికం తదుచ్యతే” ఇతి లక్షణాత్. జగతః క్షేమంకరే ఇత్యనేన పరమేశ్వ
 రస్య వస్తుతోఽగుణ స్వాపి పార్వతీసంభోగాదివిలాసాదికం భక్తక్షేమార్ మేవ
 న తు స్వార్థం పరిపూర్ణత్వా దితి వ్యజ్యతే. భగవతి జాతః యః క్రీడాకోప స్స భగ
 వన్నత్యా నివృత్తః. అథ మన్దాక్షిణీ దర్ప దృష్ట్యా యశ్చ జాతః ప్రకృప్తకోపః స తు.
 తచ్చరణ క్షతిభి రేవ నివర్త్యతే. న తు సామా ఇతి సామదణ్డా వత్రి సూచ్యేతే.
 కించ ప్రణయకోప నివారణార్థం నమస్కుర్వతి శివే తాత్కాలిక జహ నిగూఢ
 స్త్యస్తర దర్శననేన పార్వత్యాః ప్రకృప్తకోప ఆసీ దితి ప్రతీయతే. విషమాలంకారః
 “యత్రానర్థస్య వాభవే” దిత్తుక్త లక్షణ ఇతి బోధ్యమ్.

4

శ్లో॥ అన్యోఽన్యం విజయైషిణో ర్విహసతో స్సానందయో స్సాహసే
 సాటోపా దితరేతరవ్యతికరా దుమ్భాత రోమాంచయోః
 క్షిప్రోత్తిష్ఠ కరాబ్జయోః పృతిముహూ ర్నవ్యాక్షతారోపణే
 సంరంభ శ్శివయో రమందవిభవ శ్రేయ్యాంసి పుష్టాతు సః.

5

అన్యోఽన్యమితి- అన్యోఽన్య మ్పరస్పర మపి విజయైషిణోః జయాభిలాషిణోః.
 విహసతోః స్మయమానయోః త్వరాతత్కృతకరస్థలనాదినేతి భావః. సాహసే హరా
 త్కృతివిషయే సానన్దయోః మయా సాహసంకృతే మితి హృష్టయో రిత్యర్థః. సాటో
 పాత్ సంభ్రమాత్ జాతో యః ఇతరేతరవ్యతికరః అన్యోన్యకటాక్షకరాదిసంప
 ర్కః తస్మాత్ ఉద్భూతరోమాంచయోః ఉత్పన్నరోమహర్షయోః పృతిముహూః
 ముహూర్ముహూ రిత్యర్థః. విస్సాయా మవ్యయాభావః క్షిప్రోత్తిష్ఠ కరాబ్జయోః త్వరితో
 దస్త హస్తకమలయోః అన్యథా పరాజయభయా దిత్యర్థః శివయోః శివాచ శివశ్చ

తయోః పుమాంస్త్రియే త్యేకశేషః పార్వతీపరమేశ్వరయోః అమంద విభవః అమితో
విలాసః అమూల్య ఇతి వా నవ్యాక్షతారోపణే నూతనాక్షతారోపణమహోత్సవే
వివాహకాలికే ఇత్యర్థః. యః సంరంభః సంభ్రమః సః నః అస్మాకం శ్రేయాంసి
శుభాని పుష్కాతు వర్షయతు స్వభావోక్తి రలంకారః. “స్వభావోక్తి రసాచారు యథా
నద్వస్తువర్ణన” ఋతి లక్షణమ్. అత్ర శేషయో రితి పదసూచితాభ్యాం లోకోత్తరా
లంబన విభావాభ్యాం సాన్నిధ్యా దస్మి న్నవ్యాక్షతారోపణాదిరూపై రుద్దీపనవిభావైః
హాసకటాక్షరోమాంచాదిరూపై రనుభావైః క్షిప్రోత్తి ప్లేత్యాదిపదసూచితైః
కాత్యుక్త్యాదిసంచారిభావై శ్చ రససార్వభౌమశృంగార శ్చర్యణాస్పదం భవతి.
విజయైషిత్వాదివిశేషణైః భటయో య్యధ్యసంరంభ ఇవానయో రయం సంరంభ
ఇత్యుపమాంకారో ధ్వన్యతే.

5

శ్లో॥ భద్రం వపుః కథ మిదం ఛురితం విభూత్యా
వైయాఘ్రో రోమ శబళం వసనం కుత స్తే
శ్చుత్త్వైవ మాళి పరిహాస వచో భవాన్యా
శ్శ్రేయః స్మితం దిశతు నో నవసంగతాయాః

6

భద్రమితి. భద్రం మంగళశాసన చందనలేపనాదినా కమనీయతర మిదం తే
వపుః దేహః విభూత్యా భస్మనా. అథా చ్ఛివశరీర సంబద్ధినా కథం ఛురితం రూపితం
కర్పూరాదిలేపనయోగ్యం తవ వపుః కథంవా భస్మనా దూపిత మిత్యననురూప ఘట
నాత్మకో విషమాలంకారః. కథ మిత్యనేన సఖీనా మత్రే విషయే నిర్వేదో వ్యజ్యతే.
అన్యత్ర భద్రం తవ వపుః విభూత్యా కథం ఛురితం కుత శ్చన్న మితి ప్రశ్నః. తవ
వపు వ్యయం భస్మసంబంధః కుత ఆసీ దిత్యర్థః. అనేనచాలింగనరూపం వస్తు వ్యజ్యతే.
తే తవ వసనం వస్త్రమ్. వైయాఘ్రో రోమ శబళం వ్యాఘ్రాజిన రోమ కలితం కుతః
కథ మితి విషాదః త్వద్వస్త్రే వ్యాఘ్రచర్మరోమప్రవేశో దృశ్యతే హాధిక్ సుభ
గాయా స్తవ క్రూరపురుష సంబంధోఽస్మాక మతీవ వ్యథాహేతు రితి భావః. అన్యత్ర
కుతః కస్మా దేతోః. తవ వసనం వైయాఘ్రో రోమ శబళం భవతీతి ప్రశ్నః. ఏతేన
పరస్పరసమ్మర్దో వ్యజ్యతే. ఏవ మాళిపరిహాసనచః సఖీజనకృత పరిహాసవాక్యచ్ఛ.
జాత్యేకవచనమ్ వాక్యే ఇత్యర్థః. పూర్వాశ్చేన వాక్యద్వయస్యైవ ప్రతిపాదితత్వాత్.
యద్వా వాక్యానీ త్యర్థః. పూర్వోక్తవాక్యద్వయం ఊపలక్షణం. తథా చ- ఏవ
మాదీని వాక్యాని సఖీకృతపరిహాసద్యోతకా నీతి నిర్గలితార్థః. శ్రుత్వా నిశమ్య,
ప్రవృత్తా మితి శేషః. నవసంగతాయాః నూతనసంగతాయాః భవాన్యాః పార్వ
త్యాః స్మితం మందహాసః నః అస్మాకం శ్రేయం ఇష్టం దిశతు దదాతు. దిశ అతి
సర్జనే ఇతి ధాతోః. పార్శ్వాయాం లోట్. అత్రాలింగనాదివ్యంజకసఖిపరిహాస
వచనరూపవిభావేన స్మితరూపానుభావేన చ నవోధానిష్ఠో హర్షాఖ్య స్సంచారీ
భావో వ్యజ్యతే ఇతిభావః.

అథైకేన శ్లోకేన స్వనామాఖ్యానపూర్వకం గ్రన్థారంభం ప్రతిజానీతే.

శ్లో॥ అభినవపదపూర్వః కాళిదాసః ప్రగల్భః
తిగ్రినయనదయతాయాః ప్రేమడింభ స్తృతీయః
విరచయతి తయైవ ప్రేరితః ప్రేమపూర్వం
హరిగుణపరిణదం చారుచంపూప్రబంధమ్.

7

అభినవేతి॥ తిగ్రినయనదయతాయాః శివప్రియాయాః పార్వత్యాః ఇత్యర్థః
క్షుభాద్విత్వాణ్ణత్వాభావః. తృతీయః ప్రేమడింభః ప్రేమాస్పదపుత్రః మధ్యమపదలో
ప్యయం సమాసః మాతుః కనిష్ఠపుత్రే ప్రేమాతిశయ ఇతి ప్రసిద్ధిః. గణేశో జ్యేష్ఠః, కుమార
స్వామీ తు ద్వితీయః అయం తు తృతీయ ఇతి భావః. ఏతేన తావుభా వివ అయమపి
సర్వవిద్యానిధి రితి వ్యజ్యతే ప్రగల్భః ప్రాథః అభినవపదపూర్వః అభినవేతి పదం పూర్వం
యస్య స తథో క్తః కాళిదాసః కాళిదాసశబ్దః. శబ్దపరశబ్దే నాప్యర్థో గమ్యతే. యథా
“దేవపూర్వం గిరిం తే” ఇతి మేఘసందేశే, “హిరణ్యపూర్వం కశిపుం ప్రచక్షతే” ఇతి
మాఘే చ. తతశ్చ, అభినవపదపూర్వ కాళిదాసపదవాచ్య ఇత్యర్థః. అభినవకాళిదాస
ఇతి నామ్నా ప్రసిద్ధ ఇతి భావః. అనేన నామ్నా చ కాళికాయాః నూతనేఽస్మిన్
స్వస్య దాసే ఆతీవ ప్రీతి రస్తీతి వ్యజ్యతే. తయైవ తిగ్రినయనదయత యైవ. ప్రేమపూర్వం
సన్నేహం ప్రేరితః కుర్వతి నియోజితఃనా స్వప్నే ఇతి శేషః. ఏతేన అనురూపప్రేరణా
సత్త్వా ద్ద్రంభోఽయం సుందర ఇతి వ్యజ్యతే. హరిగుణ పరిణదం హారేః కృష్ణస్య గుణైః
పరిత స్పర్శత్రనద్దం బద్ధమ్. “ణహ బద్ధనే” ఇతి ధాతుః. భగవత్కల్యాణ గుణానసాయి
న మిత్యర్థః. చమ్పూప్రబంధం చమ్పూరూపం ప్రబంధం గద్యపద్యాత్మక మిత్యర్థః; చారు
సుందరం యథాతథా విరచయతి కరోతి అత్ర ప్రగల్భ ఇత్యనేన సాణ్ణితోజ్యైవంభణం
వ్యజ్యతే. ఇద మేవ హి ప్రాథత్వం ప్రకృతోపయోగి, న తు యవత్వమితి. భగవతీ
ప్రేరణాసత్త్వాత్ భగవన్నాయకత్వాత్ కవే శ్చ ప్రాథత్వా ద్ద్రంభోఽయ మతీవ
సుందర ఇతి ధ్యేయమ్.

7

ఏవం ప్రతిజ్ఞాతార్థస్య దుష్కరత్వ ప్రకటనద్వారా స్వవినయ మభినయతి.

శ్లో॥ క్షేయం మతి ర్మమ శిశో రగభీరవాచః
క్షేయం యదూద్యహకథా నచసా మభూమిః
తద్దూర నేపి యతఃసానహృదః కదాపి
నిర్వర్జితం నిశమితం చ న సాహసం మే.

8

క్షేయ మతి శ్లోకేన-శిశోః అవృత్తస్మస్య నతు స్తనంధయస్త్యేత్యర్థః. అత
ఏవ అగభీరవాచః అప్రోధవచస్య అరగౌరవహీనవాక్యస్త్యేత్యర్థః. మమ ఇయం
సర్వజనపరిచితా అత్యల్పతయా సర్వవిదితేతి యావత్. మతిః బుద్ధిః క్వ. వచనం

శ్రుతిగిరా మప్యభూమి రవిషయభూతా తదగోచరేత్సర్కః. ఇయం ప్రతిజ్ఞాతా. యదూద్యహకథా యదూద్యహస్య యదనూయకస్య కృష్ణస్య కథా. చరితం క్వ. మహా ద్వైరూప్య మిత్యర్థః. అననురూప ఘటనాత్మ కోఽత్ర విషమాలంకారః. తద్వర్ణనేపి తస్మాః యదూద్యహ కథాయాః వర్ణనేపి ప్రఖ్యాపనేపి యతమాసహృదః ప్రయతచిత్తస్య “యతీ ప్రయత్నే ఇతి ధాతో రనుదాత్తేత్వాచ్చ నచ” మమ సాహసం అన్యసాహసస్య అన్యత్ర స్థిత్యయోగా స్మత్సాహసత్తుల్యం సాహస మితి నిదర్శనాలంకారః. క్వాపి కుత్రాపి దేశే కా లే పురుషేవా ననిర్వర్ణితం నదృష్టమ్. “నిర్వర్ణితం నిర్భాసం దర్శనా లోక నేక్షణ” మిత్యమరః. ననిశేమితం నశ్రుతంచ. “శమో దర్శనే ఇతి మిత్వా” ద్భిస్యః. భూతాదికాలేషు అంగాదిదేశేషు. యః కోఽపి పురుషః సత్తుల్య సాహసో నదృష్టశ్రుతచర ఇతి భావః. విషమాప్రతిభోత్థాపితో నిదర్శనాలంకారః. అత్ర సాహసత్వ జాత్యాక్రాంతతయా సర్వ మపి సాహస మభిన్న మేవేతి కృత్వా లోకసిద్ధసాహసాభిదేసి స్వసాహసస్య భేదవర్ణనాత్ భేదకాతిశయోక్తి రితి రత్నానభీకారాః.

8

తర్హి దుష్కరేఽస్మిన్ కార్యే మాప్రవర్త స్వేత్వత ఆహ-

శ్లో॥ యద్వా దయాచసర్గురీపరిపూరితేన
మందారమాల్యనికురుంబసహోదరేణ
గౌరీకటాక్షునికరేణ కరంభితస్య
కిం దుష్కరం మమ భవే జగతాం త్రయేఽపి ॥

9

యద్వేతి, దయాచసర్గురీపరిపూరితేన కృపారస్రప్రవాహభరితేన అత్ర రస ఏన రసో జల మితి శ్లిష్టరూపకమ్ దయారేణే త్యర్థ. మందారమాల్యనికురుంబ సహోదరేణ మందారమాల్యనికురుంబాణాం మందారసుమమాలాసమూహానాం సహోదరేణ అనుజేన సదృశేనేత్యర్థః. ధావళ్యా దీప్తితదాగా చ్చేతి భావః. ఏతేన పార్వతీ నయనయో రధునా నిరంజనత్వం వ్యజ్యతే. అన్యథా కటాక్షా సీలా ఏవ స్యుః. గౌరీకటాక్షునికరేణ పార్వత్యసాంగ పరమృరయా కరంభితస్య వ్యాప్తస్య విషయా కృతస్యేత్యర్థః. గౌరీకటాక్షపాత్రస్యేతి యావత్. మమ మే దుష్కరం కర్తు మశక్యం నస్తు జగతాం లోకాగాత్రయేఽపి భవే త్కింస్యా త్కిం నన్యాదేవేత్యర్థః. యద్వా కింభవే స్సుకించి దిత్యర్థః. అత్ర దుష్కరవస్త్యభావప్రతి గౌరీకటాక్షకరంభితత్వస్య పదారస్య హేతుత్వాత్పదార హేతుకం కాన్యలింగ మలంకారః. తదుక్తమ్ “హేతో ర్వాక్య పదారత్వే కాన్యలింగ ముదాహృత” మితి. గౌరీకటాక్షాణమపి దుష్కరకార కత్వం మందారేతివిశేషణబలా త్స్థిగ్ధమ్. తస్మా దత్ర పరికరాలంకారః. తదుక్తమ్. “అలంకారః పరికరస్సాభిప్రాయో విశేషణే” ఇతి. పరికరోత్థాపితకాన్యలింగో త్థాపితోఽత్రాక్షేపాలంకారోఽప్యస్తి. పూర్వశ్లోకోక్త కాన్య నిర్మాణ శక్త్యభావ

స్వాత్ర నిషేధాత్. “అక్షేప స్వయ ముక్తస్య పృతిషేధో విచారణా” దితి తలక్షణమ్. స్వస్య గౌరీకటాక్షసాత్ర్యే హేతు స్తు దయారసేత్యనేన న్యక్తః. నిష్టేతుకజాయమానా కల్పవైవ హేతు రితి తద్విశేషణవిన్యాసాశయః.

9.

నను స్వతః పండితస్య గౌరీకటాక్షవశా త్కవితా స్యాన్నాను. కథం పున బ్ధిశో స్తవే త్యత ఆహ.

శ్లో॥ ప్రాదుర్భవంతు సరసాని వచాంసి గౌరీ
కారుణ్యతో మమ ముఖా దపి నాఽత్ర చిత్రమ్.
నైవాఽమృతం వమతి కిం కఠినా శిలాపి
పీయూషధామకరజాలపరిగ్రహేణ.

10

ప్రాదు రితిః- సరసాని రసోఽతోపలక్షణం గుణాలంకారాదీనామ్. రసేన సహితాని సరసాని. రసగుణధ్వన్యాది సహితా నీత్యర్థః. యద్వా. రసప్రధానానీత్యర్థః. రసస్య స్వాత్మమాత్రవిశ్రాంత్యేన ప్రాధాన్యాత్. “రసో నై న” ఇతి శ్రుతేః. సరసాని సేవ్యరాణి భగవత్ప్రతిపాదకానీతి ధ్వన్యతే. వచాంసి పదసమూహాత్మకాని వాక్యాని. గౌరీకారుణ్యతః. పార్వతీకృపాయా ఇతి హేతోః” పశ్చమీ. మమ ముఖా దపి అతిజడస్య మమ వక్త్రా దపి ప్రాదు ర్భవన్తు నామ. ఉద్భవన్తు నామేతి ప్రసిద్ధిః. ఏతేన జడా నపి కవీ కరో తీ త్యఘటితఘటనాపటియ స్త్వ మ్మాయారూపిణ్యా గౌర్యా వ్యజ్యతే. అత్ర విషయే చిత్ర మద్భుతం న నా స్తి. కుత ఏత దిత్యత్ర దృష్టాన్త మాహ. కఠినా కర్మశాపి శిలా చన్ద్రకాన్తదృవత్. పీయూషధామకరజాలపరిగ్రహేణ. పీయూషధాముః సుధామయూఖస్య కరజాలానాం కిరణపరమ్పరాణాం పరిగ్రహేణ సంబంధేన హేతునా అమృత ముదకం సుధాం చేతి గమ్యతే. న వమతి కిం, న స్రవతి కిం, కిన్తు స్రవ త్యేవ. ఏవేతి వాక్యాలంకారే. యద్వా న వమత్యేవ కిమిత్యన్వయో బోధ్యః. వమతీ త్యస్య వమనరూపం ముఖ్యార్థం త్వక్త్యా గౌణస్య స్యన్తనరూపస్వార్థస్య వివక్షితత్వా చ్చారుత్వమ్, తదుక్త స్తజ్జినా. “నిఘ్నాతోగ్ధీర వాంతాది గౌణవృత్తి వ్యసాశ్చయమ్. అతి సున్దర మన్యత్ర గౌమ్యకఠౌ విగాహతే” ఇతి. దృష్టాన్తాలంకారస్ఫుట ఏవ. అత్ర పీయూషధామకరజాలవ ద్గౌరీకటాక్షలహరీణా మమృతస్యన్తనం చన్ద్రకాన్తవ త్కవేః పరిశుద్ధత్వం చ వ్యజ్యతే.

10

అథ సుకవీ ప్రార్థయతే.

శ్లో॥ దోషం విముంచత గుణాంశ ముదార మత్ర
సంతః పృతీచ్ఛత గుణైకదృశో దయార్ద్రాః
త్వక్త్యా కళంక మనవద్య సుధాంశుఖండ
మిశో బిభర్తి శిరసా న కి మాదరేణ.

11

దోష మితి: గుణైకదృశః గుణానేకాః పశ్యన్తితి తథోక్తాః యద్వా గుణే
 ష్వేకా ముఖ్యా దృక్ దృష్టిః తాన మితి యానత్ యేషా నై తథోక్తాః విశ్వమాన
 దోషత్యాగపూర్వకం గుణమాత్రగ్రాహిణ ఇతి భావః దయాద్యాః దయయా కృపయా
 ఆర్ద్రాః శీతలాః హేమస్తాః విద్వాంసః. అత్ర కావ్యే దోషం విముంచత త్యజత. ఉదార
 మధికం గుణాశం గుణభాగం ప్రతీచ్ఛత స్వీకురుత యూయ మితి కర్తృపదాక్షేపః
 అత్ర దోషత్యాగస్య దయార్ద్రత్వం హేతుః. గుణస్వీకారస్య గుణైకదృష్టిత్వ మితి.
 “పదార్థహేతుకం కాన్యలింగద్వయమ్.” యద్వా. సాభిప్రాయత్వా ద్విశేషణస్వయస్య
 పరికరాలంకారద్వయమ్. నను దోషసత్త్వే సర్వోపి ప్రబంధ స్త్యాజ్య ఏవ. “తదస్మి
 మపి నోపేక్ష్యం కావ్యే దుష్టం కథంచ” నేతి దణ్ణవచనా దత అహ. కళంకం చిహ్నమ్.
 అర్థా తత్తత్సన్నిహితం కలాంశం చ త్యక్త్వా విహాయ అనవద్యసుధాంశుఖండం
 నిర్దుష్టచంద్రశకల మీశ శ్శివః నిష్కళంక చంద్రాన్తరనిర్మాణసమర్థ ఇతి భావః. ఆద
 రేణ ప్రేమా న తు నిర్బంధే నేతి భావః. శిరసా మాశినా న త్వవయవమాత్రే
 ణేతిభావః. న బిభర్షి కిం న ధత్తే కిమ్. బిభర్ష్యే వేత్సర్థః. న తు త్తణమాత్రం ధృత్వా
 త్యజ తీతి భావః. దృష్టాంతాలంకారః. ‘యద్యదా చరతి శ్రేష్ఠ స్తత్తదేవేతరే జనా’ ఇతి
 న్యాయేన పరమేశ్వరేణ యదాచరితం కళంకత్యాగపూర్వకచంద్రశకలస్వీకారరూపం
 కర్తృ. త దధునాతనా విద్వాంసో ప్యనుకుర్యురేవేతి. కవ్యాశయః. సుధాంశుఖండ
 సాదృశ్య ప్రతీత్యా గ్రింథస్య సుధారస సాగ్రవకత్వం ప్రతీయతే.

11

స్వకావ్యస్య ఇతరకావ్య వైలక్షణ్యం ప్రతిపాదయతి.

శ్లో॥ ఉపకృమ్య స్తోతుం హరి మిహ హి వాత్సాన్యయనకథా
 ముఖా మాఘాదీనా మివ కృతిషు నైవ ప్రకటితాః
 గుణై శ్శిష్టా కింతు ప్రతిపద ముదారై ర్మురరిపో
 రపారా కాఽప్యేషా ప్రసరతి సుకావ్యాఽమృతఝరీ.

12

ఉపకృమ్యేతి. ఇహోఽస్మిన్ కావ్యే. మాఘాదీనాం మాఘః కవి రాది ర్యేషాం
 తేషాం మాఘభారవిప్రముఖకవీనా మిత్యర్థః. నాయకేన భగవతా భగవదంశేన వా
 భావ్య మితి తదన్యదుష్ప్రభుప్రతిపాదకానాం కావ్యానా మసత్త్వేన “కావ్యాలా
 పాంశ్చ వర్జయే” దితి నిషేధకోటిగతత్వా తత్ప్రసంగ మపహాయైవ భగవన్నాయక
 కావ్యసామ్యం స్వగ్రాన్త స్యాశంక్య, నాయకాంశే సామ్యే సత్యపి వర్ణనాంశే
 విశే షోఽస్తితి ప్రకటయితుం మాఘాదిగ్రహణ మితి బోధ్యమ్. తమేవ విశేషం
 దర్శయతి. హరి మిత్యాది. హరిం భగవన్తం స్తోతు ముపకృమ్య ప్రారభ్య భగవ
 త్సుత్యర్థం ప్రవృత్తో భూత్సేత్యర్థః. ముఖావృథా వాత్సాన్యయనకథాః వాత్సాన్య
 యనః కామతన్త్రాచార్యః తస్య కథాః గ్రామ్యధర్మప్రసంగా ఇత్యర్థః. నప్రక
 టితా ఏవ. నవరీతా ఏవేత్యర్థః. మయా ఇతి కవేః కర్తృరాక్షేపః మయేహవాత్సాన్య

యనకథా నప్రకటితా కథ్యన్వయః. మాఘాదిఘా హి ద్వి త్రేఘా సర్వేఘా హరికథా ముపనర్ణ్య సమన స్థరం భూయోభిః సర్వైః హరికథాభిః సమంస్కృప్త మన్యదేన సన్న్యతే. ప్రకృతే తు కావ్యే ఆగ్రంభమూర్తి హరికథా సని వర్ణ్యతే. సతు తనూంస్పృష మన్య నితిమాఘాదికావ్యేభ్య స్వకావ్యభ్య తత్కర్తృభ్యో మాఘాదిభ్య స్వస్య చ వైలక్షణ్యం స్పష్టమ్. నచ స్వకావ్యేష “మగ్ధే కథం కంచుకాం దధాసి” త్యాదా వాతాన్యయనకథానర్హస్త్వం సేవేతి మాఘాదివైలక్షణ్యం నాస్యేతి వాచ్యం. భగవత్ప్రీ డావర్ణనస్య కర్తవ్యత్వాత్. మాఘాదిఘ తు తత్సేనికాని క్రిడావర్ణన మితి వివేకః. ఇద మేనవైలక్షణ్యం స్ఫుటయతి. గుణై రితి. కింతు. ప్రతిపదం పదే పదే వీన్నాయా మన్యయాభావః, ముగధిపోః కృష్ణభ్య సంబంధిభిః ఉదార్థై ర్మహద్భిః కల్యాణగుణైః శిష్టా మిశ్రితా అపారా అనవధిః కాఽప్యనిర్వచనీయా ఏషా ప్రతిపాద్యమానా. సుకావ్యాఽమృతఝరీ శోభనకావ్యామృతప్రవాహః అమృతం రసః తదేవామృతం సుధేతి శిష్టరూపకమ్. ప్రసరతి. వ్యవహతి స్వగ్రంథపరిశీలనే తు. భగవద్గుణశృణణ జన్యం సత్కావ్యాస్సాదజన్య శ్చాసందోభవ తీతి భావః అనేన ఏత ద్గ్రంథాధ్యేత్యాణాం మోక్షలక్షణ మమృత మసి కరతలామలక మితి అమృతపదేన సూచ్యతే. గుణై శ్శిష్టా ఝరీ ప్రసరితీ త్యనేన భగవద్గుణబదా సతీ కాచన తరుణీ రాధాభిధా ఆత్మ గ్రంథే ప్రకర్షణ సరతి వర్ణితా భవ తీతిస్వకల్పితరాధామాధనకథా చ సూచితా భవతి. సుకావ్యామృతత్వ మేవ ప్రపజ్ఞయతి.

12

శ్లో॥ కథైకఘటనాపరై స్త్రి చతురై రస ద్వ్యంజనైః
కృతి ర్మమ యుతా భవే దియ మసారపద్వ్యై ర్నవా
నతేన సకలా తథే త్యరుచి మాదదధ్యం బుధా
వధారయత యత్నతః ప్రతిపదం ధ్వనే ర్జుంభణమ్.

13

కథేతి. కథైకఘటనాపరైః. కథాయా ఏవైకస్యాః ఘటనాయాం పరైః నిష్ఠితైః కథామాత్ర ప్రయోజకై రిత్సరః అతఏవ అసద్వ్యంజనైః. అసతీ అవిద్య మానా. వ్యంజనా తన్నామకా వృత్తిః యేషు తైః వ్యంజనా వ్యాపార శూన్యైః అవ్యంగ్య మధమం స్మృత మితి కావ్యస్య అధమత్వ ప్రయోజకో హేతు రవ్యంగ్యత్వ మేవేతితథావిధై రవ్యంగ్యై రితి భావః. త్రిచతురైః త్రిణి చత్వారివా త్రిచతురాణి తైః కతిపయై రిత్సరః. అత్వత్వై రితి యావత్. అసార పద్వ్యైః సారభూతరసరహిత శ్లోకైః ఇయం మమ కృతిః యుతా భవేత్ నవేతి సంశయః. అతి విరళేఽస్మిన్ గ్రంథే త్రిణిచత్వారివా పద్యాని అవ్యంగ్యాని సన్తు యద్వా న సన్తు. తావనామ్రతనిసానర పద్య సత్త్వ మపి సందిగ్ధ మేన. తనతిరిక్తాని సర్వాణి పద్యాని తు సవ్యంగ్యా న్యత ఉత్తమా న్యేవేతి భావః. అనేన గ్రంథస్య అతి విరళతా వ్యజ్యతే. తేన తావనామ్రతేన

సకలా సమస్తా కృతిః గ్రంథః అసారేతి నీరసేతి అరుచి మప్రీతిం నాదధర్మం న కురుత...
 హేబుధాః విద్వాంసః సహృదయా ఇతి యావత్. కిన్తు యత్నతః ప్రయత్నపూర్వకం
 ప్రతిపదం పదేపదే ధ్వనేః వ్యంగ్యస్య జృంభణం వికాసమ్. వధారయత విచారయ
 తేత్వర్థః. “నష్టిభాగురల్లోప మవాప్యో రుపసర్గయో” రితి అకారలోపః. వ్యంగ్యస్యా
 ౨త్వన్తాసత్వే తు కావ్య మధము స్యాత్. న చ కతిపయస్థలేషు వ్యంగ్యాసత్వే
 తస్మాత్ ప్రాయశ స్ఫుర్వతాపి వ్యంగ్య స్ఫురణ మస్మే వేతి కృత్వా తద్విచారణ
 మేవ బుధానా మావశ్యకం నతు తదభావస్థల ప్రయుక్తా నాదర ఇతి భావః. 13

అథ స్వవివక్షితాం కృష్ణకథాం ప్రస్తాతుం తత్కథామూలభూతభాగవత
 ప్రవర్తకం పరీక్షితం స్తోత్ర సప్తశ్లోకైః.

శ్లో॥ ఆసీ దసీమమహిమా మహానీయరూప

రూపానురూపచరిత స్సుకృతప్రధానః

రాజా పరీక్షదభిధో యదజనదాన

నీరై రుపైతి మరుభూమి రనూపభావమ్.

14

ఆసీ దితి. అసీమమహిమా నా స్తి సీమా మర్యాదా యస్య సః అసీమా
 మహిమా మహత్త్వం యస్య స తథోక్తః అనన్తమాహత్వ్య ఇత్వర్థః. ఏతేన పరీక్షితః
 భగవదంశత్వం వ్యక్తం మహానీయరూపరూపానుచరితః ప్రశస్తం మహానీయం మహా
 నీయరూపమ్. ప్రశంసాయాం రూపం తచ్చ తద్రూపం కుణ్డలముక్తాహార నూపురాంగ
 దాది చతుర్విధ భూషణాభాజేషి. భూషితవ దవభాసమాన ఆకారవిశేషః. తదుక్తమ్.
 “ఆవేద్యా రోప్య విక్షేప్య బంధనీయై రభూషితం యమ్భూషిత మివాభాతి తద్రూప
 మితి కథ్యతే.” ఇతి తస్య అనురూప మనుగుణం చరిత మాచరణం యస్య స తథోక్తః.
 న కేవల మస్య రూప మతిమహానీయం కిన్తు చరిత మపి తద్వదేవేత్వర్థః. యద్వా.
 మహానీయం రూపం యస్య సచాసౌ రూపానురూప చరితశ్చేతి కర్మధారయః కుత
 ఏవ మత ఆహ సుకృతప్రధానః సుకృతానాం పుణ్యానాం ప్రధానో ముఖ్యాశ్రయః
 పూర్వజన్మార్జితపుణ్యబహుళపరిపాకభూతత్వా దస్య మహానీయరూపాదిక మితి
 భావః. యద్వా సుకృతం ప్రధానం యస్య సః “మయూరవ్యంసకాదిత్వా” ద్విశేషణస్య
 పూర్వనిపాతాభావః. ఉత్కృష్టసుకృత ఇత్వర్థః. అథవా సుశోభనం కృతం కృతి
 రాచరణం యేషాన్తే సుకృతాః తేషు పురుషేషు ప్రధానః ఉత్తమః పురుషోత్తమ
 ఇత్వర్థః. పురుషోత్తమాంశత్వే నాస్యాపి పురుషోత్తమత్వా న్మహిమాదిసత్త్వమితి
 భావః. మహామాత్రః ప్రధానస్సాస్య దితి వోపాలితకోశాత్ప్రధానశబ్దః పుంలింగోప్య
 నీ తి బోధ్యమ్. పరీక్షి దభిధః పరీక్షిదిత్యభిధా నామ యస్య సః రాజా నృపతిః రాజ
 శబ్దప్రయోగస్వారస్యాత్ క్షత్రి యో2య మితి వ్యజ్యతే. యద్వా రాజాచన్త్ర ఆసీత్.
 చంద్రవంశజత్వా త్పరీక్షిత శ్చంద్రత్వేన వ్యపదేశ ఇతి పరీక్షితో వంశోపి వ్యక్తః.

మహిమాదిక మేవ వివృణోతి.యదితి. యదజ్ఞసదానస్మిరైః, యత్సంతత వితరణోదకైః. గోభూహిరణ్యాదిదానేషు హి జలధారాం వితరన్తి. స ఏష పరిక్షిదభిధాన ఇతి వక్ష్యమాణగద్యసత్యబ్దేనాస్య యచ్ఛబ్దస్య వక్ష్యమాణశ్లోకగతయచ్ఛబ్దానాం చాన్వయః. మరుభూమిః నిర్జలప్రదేశః. అనూపభావం జలప్రాయతా ముపైతి ప్రాప్నోతి వర్తమాన నిర్దేశేన అధునా జలప్రాయతయా దృశ్యమానా స్పర్వా అపి భూమయః పరిక్షితః ప్రాక్కాలే మరుభూమయ ఏవేతి ధ్వన్యతే. రూపానురూపచరితేత్యత్ర సమాంకారిః. మరుభూమే ర్జలప్రాయత్వాసంబంధేసి తత్సంబంధోక్తే రతిశయోక్తిః. తయా చ రాజ్ఞో నిరతిశయాదార్యం వ్యజ్యతే. తేన చ మహాభాగ్యం వస్తు వ్యజ్యతే. 14

శ్లో॥ కందర్పదర్పదమనాయ పురా పురారి

నైటాలలోచనభవస్య కృపీటయోనేః

క్రోధానలం రిపుమహిపచమూచమూరు

పంచాననస్య యుధి యస్య వివర్త మాహుః.

15

కందర్పేతి. రిపుమహిపచమూచమూరుపంచాననస్య రిపుమహిపానాం శత్రు భూపానాం చమూ సేనా సైవ చమూరుర్హరిణీ తస్యాః. పంచాననస్య సింహస్య చమ్వా ఏకత్వా చ్చమూరో రప్యేకత్వేన నిర్దేశః. అన్యథా భిన్నవచనత్వదోషాపత్తేః సచ ఉపమాయా మేవ తద్దోషః న తు రూపకే ఇతి వాచ్యమ్ ఔపమ్యస్త్యైవ రూపక బీజత్వేన భిన్నవచనత్వేనతి ఔపమ్యదోషాత్, ఇతి. యద్వా, చమూరితి జాత్యే కత్వం తతశ్చ సేనాయా అపి అవయవబహుత్వే సత్యసి జాత్యేకత్వా దుభయో రాపమ్య మప్రివృతసన్న మితి బోధ్యమ్. అథవా రిపుమహిపచమూనా మేవ చమూ రూపా మితి బహుత్వ వ్యాఖ్యానమేవ సమ్యక్ ఏతేన. పంచాననతుల్యపరాక్రమత్వం రాజ్ఞో వ్యజ్యతే. పంచాననస్య పురత శ్చమూరూణాం యథా న సితిః ఏవం పరిక్షితః పురతః రిపుభూపసేనానా మితి యథా విన్యాయ అన్య సర్వరాజజయస్సిద్ధ ఇతి భావః. యస్య పరిక్షితః యుధి యుధే జాత మితి శేషః. క్రోధానలం కోపాగ్నిం యద్వా యుధి, సత ఇతి శేషః. యస్య క్రోధానల మిత్యన్వయః, పురా పూర్వకాలే కందర్ప దర్పదమనాయ మన్మథగర్వనిబర్హణార్థమ్ తన్నాశనాయేత్పరః తాదర్శ్య చతుర్థి. పురారినైటాలలోచనభవస్య నిటాలే ఛాలే భవః నైటాలం తత్రభవ ఇత్యణ్. “ఛాలో నిటాలో నిటల” ఇతి వైజయన్తి తచ్చ తల్లోచనం నయనం పురారే ర్నైటాల లలోచనం పురారినైటాలలోచనం శివఘాలస్థితం తత్రభవస్య ఉత్పన్నస్య మన్మథం హనుం శివఘాలస్తేతా దావిర్భూతస్యేతి భావః. కృపీటయోనేః అగ్నేవివ రంపరిణామం రూపా వర మితి యావత్. అహుః వదన్తి కవయ ఇతి శేషః. అత్ర విశిషయో రర్హిణో ర్తేక్యారోహ స్సిద్ధర్పనాలంకారః. “వాక్యార్థయో స్సదృశ్యయో ర్తేక్యారోహో నిదర్శనో లక్షణాత్” యద్వా క్రోధానలస్య ఘాలస్తేతాగ్నివివర్తత్వాసంబంధేసి

తత్సంబంధోక్తే రతిశయోక్తిః రాజకోపే ఆరోపిణోఽనలః న సాధారణః కిన్తు శివసాల
స్థితవేతి అపహ్నావో వ్యభ్యతే. తేన చ రిపుక్షయః క్షణాత్కృత ఇతి వస్తువ్యభ్యతే. 15

శ్లో॥ యస్మాతివేలధనశ్చేష్టాల్లార వేషు
భాసై రమందవిభవస్య యశస్సుభాంశోః
శ్వేతచ్ఛదా సులిలదుగవిభాగవిద్యాం
ధన్యా మమన్యత చిరా దితరై ర్దురాపామ్.

16

యస్యేతి. అమందవిభవస్య అమితైశ్వర్యస్య యస్య రాజ్య సంబంధినః యశ
స్సుభాంశోః కీర్తిరూపచంద్రస్య భాసైః కాన్తిభిః “భాసో భాసి ఖగే గోషే” ఇతి
భాస్కరః. అఖలార వేషు “అవశేషసురాసర్పిర్దధిక్షీరజలారవా” ఇతి సప్తసు సము
ద్రదేషు, అతివేలధనశ్చేష్టు. భృశం శ్వేతేషుచేష్టు ‘అతివేలభృశాత్వశ్చే’ త్యమరః.
శ్వేతచ్ఛదాః హంసః జాత్యేకవచనమ్. హంసా ఇత్యర్థః హంసా స్తు శ్వేతగరుత ఇత్య
భిధానాత్. చిరా ద్భుజుకాలం స్వనిమా మితిశేషః. ఇతరైః అన్యైః జన్తుభిః దురాపా
మాస్తు మశక్యాం సులిలదుగవిభాగవిద్యాం సులిలదుగయోః ఉడకక్షీరయోర్విభాగః
వివేచనం సవవ విద్యా తాం ధన్యాం సఫలా మమన్యత మేనే. క్షీరసముద్రచంద్రస్య
సముద్రాణాం శ్వేతత్వేన అయం క్షీరసముద్రః అయంజలార్ణవః ఇతి వివేకః
హంసాక ఋతే నాన్యేమా మభవ దితి భావః. హంసానా మ్మానసావాసత్వేన
మానససరసః జలమయత్వాత్, మన్నివాసభూతం సరః క్వాస్తీతి సర్వత్ర విచిన్వానాః
హంసాః “స్వవిద్యయా ఇదం జల మిదం క్షీర మితి వివిచ్య” స్వనివాసం జానంతీతి
ధ్యన్యతే. ఏతేన సర్వభూమణ్డలవ్యాపిని రాజకీర్తి రితి వస్తు ధ్వనిః. 16

శ్లో॥ ఆశ్రిత్య జన్మభవనం రిపుభూపతీనాం
యస్య ప్రతాపరవి రాశ్రియనాశ మేషామ్
కృత్వా తలో ధనపదాకృమణం విధాయ
తద్వికృమక్షయవశేన బభూవ సామ్యః.

17

ఆశ్రిత్యేతి. యస్య రాజ్యః ప్రతాపరవిః తేజోరూప సూర్యః రిపుభూపతీనాం
శత్రునృపాణాం జన్మభవనం ఉత్పత్తిగృహం లక్షణయా తాదృశగృహవతీం రాజధాని
మాశ్రిత్య ఆకృమ్య ఏషాం రిపుభూపతీనా మాశ్రియనాశం స్థానభ్రంశం కృత్వా
ఉచ్చాప్యైత్యర్థః తతః తదనంతరం ధనపదాకృమణమ్ కోశగృహాకాన్తిం విధాయ
కృత్వా ధనగృహసంపాదకృమ్యైత్యర్థః తద్వికృమక్షయవశేన తేషాం శత్రుభూపానాం
వికృమస్య పరాకృమస్య క్షయవశేన నాశా దిత్యర్థః క్షీణపరాకృమత్వా తేషు శర
ణాగతేషు స త్స్విత్యర్థః సామ్యః ప్రసన్నః బభూవ శరణాగతరక్షకత్వా దితి భావః.
తేజోరూప సూర్య ఇతి యదుక్తం తత్ర తేజఃక్షోవ్యాఖ్యాతః. సూర్యపక్షాతురవిః
రిపుభూపతీనాం జన్మభవన ముదయరాశిం లగ్న మితి యావత్. ఆశ్రిత్య ప్రాశ్ని

ఏమా మాశ్రయనాశం సానభంశం కృత్వా “సానం జన్మని నాశయే ద్దినకర” ఇతి సిద్ధాంతాత్ తతః ధనపదం ద్వితీయసానం ద్వితీయం ధనవాగ్విత్తమితి తత్సంకేతాత్. తస్మాన్ ౭కృమణం విధాయ ద్వితీయసానం ప్రాప్యేత్త్యర్థః త తతః వికృమక్షయనశేన తృతీయ సానప్రాప్త్యా “నివేశ శ్చరణం క్షయ” ఇత్యమరః తృతీయం భాగ్యవక్రమ ఇతి సిద్ధాంతా దితి బోధ్యమ్ “సామ్యః మృదు శ్శుభపద” ఇది యావత్. బభూవ ష డ్రిదశస్థో భాను రితి శాస్త్రా దితి భావః రూపకోతాపితశేషాలంకారః శేషోపజీవితం రూపక ఋతి వా ధ్వని స్తు న భవతి విశేష్యస్య అశ్లేష్వత్వాత్ తేనచ యథా రవి ర్షమస్కారాద్యారా ధనేన సమాధేయః నతు వికృమేణ తద్వదస్య ప్రతాపావీతి ప్రతాపస్య నిర్గళత్వం వ్యజ్యతే.

17

శ్లో॥ యత్స్వాతివృష్టిజనితాని యశోనిభాని

ముక్తాఫలాని దిగధీశకిరీటశాణైః

ఉత్తేజతా న్యహహదిగ్వరవర్ణినాం

హారంతిసత్కవిగుణగుంభితాని.

18

యదితి. యత్స్వాతివృష్టిజనితాని. స్వస్య ధనస్య అతివృష్టి స్వాతివృష్టిః స్వ మజ్ఞాతిధనాఖ్యాయా మిత్యుక్తి స్వశబ్దస్య ధనవాచకత్వం స్ఫుటం స్వాత్ స్వాతీనక్షత్రే వృష్టిః స్వాతివృష్టిః “వృష్టి ర్షమ మిత్యమరః”. యస్య స్వాతివృష్టిరేవ స్వాతివృష్టి రితి శిష్టరూపకమ్. తతో జనితాని జాతాని యత్స్వాతివృష్టిజనితాని యత్సంబంధిధనాతివర రూపస్వాతీ నక్షత్రవర్ణప్రభుతా నీతి నిర్గళితార్థః యశ ఇతినిభం మిషం యేషాస్తాని యశోనిభాని. కీర్తి వ్యాజేన జాతా నీత్యర్థః. మిషం నిభంచ నిర్దిష్టమితి హలాయుదః. దిగధీశ కిరీటశాణైః దిగధీశానాం దిక్పతీనా మింద్రాదీనాం కిరీటరూపైః శాణైః ఉత్తేజనయస్త్రై ఉత్తేజతాని సంఘురితాని ముక్తాఫలాని మూక్తికాని సత్కవిగుణగుంభితాని. సతా ముత్తమానాం కవీనాం యాః గావః వాచః తాః సత్కవిగవ్యః. గో రతద్ధిత లుకీతి సమాసా న్నష్టచ్. టిత్వాత్ జీప్ తాపవ గుణాః తన్తవః తైః గుంభితాని సందృబ్ధాని సన్తి. దిగ్వరవర్ణినాం దిశవవరవర్ణిన్యః. సుదత్యః తాసాం హరన్తి హరవదాచరన్తి సుబ్ధాతుః దిగన్తవిశాన్తా కీర్తి రితి భావః ముక్తాఫలానాం యశోనిభత్వవచనా దపహ్నవోయం స చ రూపకోతాపిత ఇతి జ్ఞేయమ్. యశోనిభానీత్యస్య యశోరూపా ణీత్యర్థాశ్రయణేతు. సావయవరూపకాలంకారః అత్ర. దిగధీశాః స్వకిరీటశాణై రుత్తే జయిత్వా నిర్దుష్టాని ముక్తాఫలాని గుణై స్సందృభ్య స్వపత్తిభ్యః దిగ్వరవర్ణినీభ్యః తేషాం హారాన్ దదతీతి నాయికాప్రసాదనం వ్యజ్యతే. సత్కవిగుణాం కల్పాన్తసాయ త్వాత్తద్గుంభితయశోముక్తాహారోపి కల్పాన్తస్థా యాతి కీర్తేః కల్పాన్తసాయత్వం వ్యజ్యతే. యశోముక్తాఫలానాం శాణోత్తేజనకధనేన ప్రసిద్ధముక్తాఫలవ్యతిరేకో వ్యజ్యతే. ప్రసిద్ధముక్తాఫలానాం శాణోత్తేజనాసంభవా దితి రతావళీకారాః. అహహేత్యా శ్చర్యే. అత్యద్భుత మిద మితి భావః.

18

శ్లో॥ స్మృత్యాయ మేవ కురుపాండుకులప్రతిష్ఠా
మాచార్యసూనుశరజాలనియమ్యమానమ్
ఆవిశ్య కుక్షీకుహరం తరసా జుగోప
చక్రేణ శౌరి రతిమాతృకృపావిశాలః.

19

స్మృత్యేతి. కురుపాండుకులప్రతిష్ఠాం కురురితి కశ్చన కౌరవవంశమూలపురుషః.
పాణ్డు రితి తద్వంశ్య ఏవ పరిశీత్సృపితామహః తయోః కులే కురుపాణ్డుకులే తయోః
ప్రతిష్ఠా మాధారభూత మిత్యర్థః. యద్యపి పాణ్డుకులమపి కురుకులమేవ. తథాపి పాణ్డు
కుల మిత్యవా న్నరవిశేషకథనేన కురుకులత్వం పాణ్డుకులేతరధృతరాష్ట్రకులే ఏవ విశ్వా
మృతి. తస్మాత్ ధృతరాష్ట్రవంశస్య పాణ్డువంశస్య చ అయ మేవ ఆధారభూత ఇతి
సిద్ధమ్. యద్వా, మూలభూతకురువంశస్య తదవా న్నరపాణ్డువంశస్య చాయమేవ ప్రతి
ష్ఠేతి బోధ్యమ్. ప్రతిష్ఠాహేతుత్వా త్ప్రతిష్ఠేతి హేతుహేతుమతో రభేదేన నిర్దేశః.
ఆచార్యసూను శరజాలనియమ్యమానమ్ ఆచార్యస్య ద్రోణస్య సూనో రశ్వత్థామ్నుః.
శరజాలేన బ్రహ్మిత్త్రస్సృప్తబాణసమూహేన నియమ్యమానం వీర్యమానం అశ్వేత్థామ
ప్రయుక్త బ్రహ్మిత్త్రజాల దందహ్యమాన మితి యావత్. యం పరిశీతం. స్మృత్యేవ
ఏవకారోత్ర అవ్యవధానబోధకః, స్మృత్యనన్తరమేవేత్యర్థః, కుక్షీకుహరం ఉత్తరాయా
గర్భరంధ్ర మావిశ్యపవిత్ర్య అతిమాతృకృపావిశాలః అత్యర్థదయాప్రసారః శౌరిః కృష్ణః
తరసా వేగేన చక్రేణ చక్రాయుధేన జుగోప రరక్ష చక్రేణ బ్రహ్మిత్త్రశరజాలం భిత్వా
గర్భస్థం రరక్షేతి భావః అత్ర యమేవ స్మృత్యా తరసా జుగోపేతి వాక్యార్థస్య. అతి
వేలకృపావిశాల ఇతి పదార్థహేతుకత్వా త్యావ్యలింగమ్. విశేషణస్య సాభిప్రా
యత్వా త్పరికరో వా. యమేవ స్మృత్యే త్యనేన నతు భగవన్త మయం సస్మార కిన్తు
భగవానే వాముమితి నిర్దేశతుకత్వం కృపాయాః వ్యజ్యతే. అత్ర ఆచార్యసూనుశరజాల
నియమ్యమానం యమేవ కురుపాణ్డుకులప్రతిష్ఠాం స్మృత్యా విచింత్యేత్వస్యయోపి
సంపద్యతే. కురుపాణ్డుకులయోః కాచన ప్రతిష్ఠా స్వాదనేన జీవితేన సతేతి మత్వా
తం రరక్షేతి భావః. సర్వవ్యాపిః కృష్ణస్య కుక్షీకుహరప్రవేశాసంభవేపి తత్సంబం
ధోక్త్యా విరోధో వ్యజ్యతే. తస్య చ అంగుష్ఠమాత్రపురుషాకారధృతిపూర్వకప్రవే
శోక్త్యా పరిహారః స చ వ్యజ్యతే. శూరస్యాపత్వం శౌరి రితి వృత్తంత్యా ఆర్తరక్షణో
పయోగిశౌర్యసద్భావో వ్యజ్యతే. యం శౌరి ర్గర్భస్థ మేవ సస్మారే త్యనేన పరిశీతో
ముముక్షుత్వం వ్యజ్యతే. జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యేత్ స్మధుసూదనః.
సచై తత్త్వార్థవిజ్ఞాతా సచై మోక్షార్థచింతక ఇత్యుక్తత్వాత్.

19

ఉపసంహరతి. శ్లో॥ కింవిస్తరేణ వచసా మధునాయ ఏవ

కాలేపిహంతకలిపూరుష్కృంధణార్థై
ప్రావర్తయతుకృత్త మేవ పద్మైః చ్యుతుర్భి
రంహః ప్రవృత్తి ముపరుధ్య విధిప్రకృప్తమ్.

20

కిమితి. వచనాం వాక్యానాం విస్తరేణ అతిశయేన కిమ్. వాగాడంబరేణ కిమపిస
 ఘటమిత్కరః. పరిక్షిన్మాహాత్మ్యప్రకటనార్థో వాగాడంబరో వృధేతి భావః. కుతపత
 దతతహ. అధునా ఇతి. కలిపూరుషజృంభణార్థే కలిపురుషవికాసయోగ్యే అధునాపి
 కాలే అస్మిన్నపి కాలే కలియుగేపీత్యర్థః విధిప్రకృష్టాం దైవకృతాం అంహఃప్రవృత్తిం
 పాపవ్యాపారం అధర్మసంచార మితి యావత్. ఉపదుధ్య నిరుధ్య. సుకృతమేవ పుణ్య
 మేవ పృషభరూపం ధర్మ మేవేతి యావత్ చతుర్భిః పక్షైః అంతైః పాదైశ్చ. యః
 ఏషః ప్రకృతో రాజా ప్రావర్తయత్ ప్రవర్తయతిష్ఠ. హంతేత్వాశ్చర్యే. అనేన
 విధిమప్యన్యథాకర్తుం శక్తస్యాస్య శత్రుజయఃకిమూనిత్యర్థాపత్తి ర్వజ్యతే. కలిమపి నిగృహీ
 తవతః కిముత శత్రుభూవా ఇతి భావః. ఆత్మ ధర్మసంస్థాపనారాయ సంభవామి
 యుగే యుగే ఇతి భగవద్వచన ప్రామాన్యార్థం ధర్మసంస్థాపకోయం రాజా భగవదంశ
 ఏవేతి ధ్వన్యతే.

20

గద్యస ఏష పరిక్షిదభిధానో రాజర్షి రాకర్ణిత వివిధమధుసూదనకథాప్రపంచ
 స్తోపి సౌహిత్య మనధిగచ్ఛన్నధిగతనిఖిలనిగమతే త్వం తత్త్వవిదా మగ్రేసర ముప
 శమశకలితవిషయాభినివేశ మపరిమితమహిమమహితం భగవంతం బాదరాయణి
 మద్రాక్షీ దప్రాక్షీచ్ఛ అయి భగవన్నిశమితాని పాండునందనప్రశంసామాంజలాని జగ
 దుద్భవప్రసంగసంగతాని రుచితరమురభిదవతారలీలానికరకరంభితాని ధృవపృథుపురం
 జన చరితభరితాని దక్షాద్వరవిధ్వంసప్రపంచకంచుకితాని ప్రియవ్రతచరిత్రవిచిత్రితాని
 ధర్మణీగోళపరిమితినిరూపణసురూపితాని సముదంచదజామితచరితకవచితాని వృత్రనధ
 విధానవృత్తాంతసందానితాని ప్రహాదకథాకదంబకందళితాని వర్ణాశ్రమధర్మమర్మ
 సముదయుమేదురాణి మకరకాతరీకృతసింధురకథానిబంధనబంధురాణి దుగ్ధపయోనిధి
 మధనోదంతదంతరాణి బలిబలనియమనకథానుషంగతరంగితాని మిహిరహిమకరకుల
 నరపాలగుణపరిశీలనకీర్తితాని భవదీయవదనారవిందనిష్యందమానమకరందబిందుసందో
 హయితాని వచోమృతాని నామ॥

21

స ఏషః పూర్వోక్తగుణవిశిష్టః ప్రసిద్ధః పరిక్షిదభిధానః. పరిక్షిదిత్యభిధానం
 నామ యస్య సః రాజా పరిక్షిదభిధ ఇతి నామ్న ఉక్తత్వేపి పునరుక్తిస్థ కల్పాన్తరః.
 భగవదంశభూతపురుషనామగ్రహణే హి భవతి మంగళమ్. రాజా చా సౌ
 ఋషిశ్చ రాజర్షిః ఏతేన మహారాజస్యాప్యస్య విషయదోషానుసంధానపూర్వక
 త్వక్తరాజత్వం వ్యజ్యతే. తేనచ భాగవతకథానుయోగయోగ్యత్వం సిద్ధ మితి
 వ్యజ్యతే. ఆకర్ణితః శృతః వివిధః బహువిధః మధుసూదనస్య నారాయణస్య కథానాం
 సముద్రమథనాదీనాం ప్రపంచాః విస్తారో యేన సః ఆకర్ణితవివిధమధుసూదనకథా
 ప్రపంచాః. భాగవతే ద్వితీయాదినవమస్కంధ పర్యంతం యే యే భగవదవతారాః
 తేషాం కథా స్పర్శా అపి శృత్వేతి భావః. తతోపి తథాపి సౌహిత్యం తృప్తిం సుహి

తార్థా స్త్రోత్యర్థా ఇతి వ్యాఖ్యానాత్. అలంభావ మితి యావత్. అనధిగచ్ఛన్
 ఆప్రాప్నువానస్సన్ కడ త్తమశ్లోకగుణానువాదా త్పుమాన్ నిర్వరజ్యేత వినా పశుభూ
 దితి. భగవత్కథాసు నహి విరితిః పుంసః కస్యాపి ప్రాజ్ఞస్య భవతి ఏతేన అమృతాదపి
 భగవత్కథామృత మతిశయిత మితి వ్యజ్యతే అతపవ. అధిగతం నిఖిలానాం సమ
 స్తానాం నిగమానాం వేదానాం తత్త్వం యాథార్థ్యం యేనతమధిగతనిఖిలనిగమతత్త్వం
 తత్త్వవిద్యాబ్రహ్మజ్ఞానినా మగ్రేసరం అగ్రేసర తీతి ఆగ్రేసరః ముఖ్యః తం అగ్రేసరత్వ
 మేవ దర్శయతుం విశిషి ఉపశమశకలిత విషయాభినివేశమ్. ఉపశమేన శాస్త్రాన్య
 శకలితః నిరస్తః విషయేషు సాంసారికభోగేషు అభినివేశః ఆగ్రహః ఆసక్తి రితి
 యావత్. యస్య తప్తే అతపవ అపరిమితమహిమమహితం అపరిమితేన అనవధినా
 మహిమాన్న మహత్త్వేన మహితం పూజ్యం అపరిమితమహిమాన్న మృహానుభావానా
 మపి మహితం పూజ్య మితి వా భగవ స్తం పద్మజైశ్చర్యశాలినం బాదరాయణిం బదరో
 వృక్షః తత్పబంధి బాదరం వనం తదయనం సానం యస్య స బాదరాయణః సఖోజ్ఞా
 త్యాణత్వమ్. వ్యాసః సరనారాయణనిలయే బదర్యాశ్రమే వ్యాసో వసతీతి ప్రసిద్ధిః. తస్యా
 పత్యం బాదరాయణిః. అత ఇత్థో శుక ఇత్యర్థః తం ఆద్యాక్షీ ద్దదర్శ. అప్రాక్షీచ్ఛ.
 పప్రచ్ఛచ. యద్యపి శుకదర్శనా త్రాప్నో పరీక్షితః మధుసూదనకథా శ్రవణ మేవ
 నాస్తీతి ఇదాన్. మద్యాక్షీ దితి శబ్దప్రయోగోపారో విరుద్ధశ్చ తథాపి. పురత
 స్స మేవ శుకం ప్రశ్నాభిప్రాయపూర్వకం దదర్శేతి కథంచి త్సమాధేయమ్. ప్రశ్న
 ప్రకారమేవాహ ఆయీత్యాశీనా. ఆయీతి ప్రేమపూర్వకం సంబోధనమ్. హేభగవన్.
 భగవత్కథాస్తుతినామర్థాభిప్రాయ గర్భమిదమ్. నచోమృతాని అమృ
 తానీవ వచాంసి ఉపమితసమఃసః. అమృతస్యావిషు వచస్సు అమృతత్వేన
 వ్యవదేశః. బహుశరసభరితత్వద్యోతనార్థః. మయేతిశేషః. నిశమితాని శ్రుతాని.
 నామేతి ప్రసిద్ధే. ఇత్యన్వయః. వచోమృతాని విశిషిషోడశవిశేషణైః. పాణ్డనందనా
 నాం ధర్మాదీనాం ప్రశంసయా మాంసలాని బలిష్ఠాని. తత్సత్తివదకానీతి యావత్.
 ఏతేన భాగవతే. ప్రథమస్కంధకథాసంగ్రహీతా. జగతః ప్రపంచస్య ఉద్భవప్రసంగేన
 ఉత్పత్తినిర్మాపణప్రసంగేన సంగతాని మిశ్రితాని. ప్రసంగే సంగతా నీతి వా. ఏతేన.
 ద్వితీయస్కంధప్రథానకథా సంగ్రహీతా. రుచిరతరాణా మతిమనోహరాణాం భగవ
 దవతారాణాం. కపిలాదీనాం లీలానికరైః విలాసజాలైః కరంభితాని మిశ్రితాని, అత్ర
 తృతీయస్కంధకథాసంగ్రహః. ద్రువః ప్రియవ్రతపుత్రః. పృథుః. వేనాంగజః. పురం
 జనః. నారదకల్పితో జీవవ్యంగ్యో రాజా. ఏతేషాం చరిత్రైః కథాభి ర్భరితాని
 పూరితా నీతి చతుర్థస్కంధప్రథానకథాసంగ్రహః. దక్షాధ్వరవిధ్వంసప్రపంచకల్పుకీ
 తాని దక్షస్య బ్రహ్మపుత్రస్య ప్రజాపతేః అధ్వరస్య యజ్ఞస్య విధ్వంసప్రపంచః భంజన
 విస్తారః తేన కల్పుకీతాని మిశ్రితాని. అత్రాపి చతుర్థస్కంధకథాసంగ్రహ ఏష.
 ప్రియవ్రతస్య రాజ్ఞ శ్చరిత్రేణ విచిత్రాని సంజాతాద్భుతాని. ధరణిగోళస్య భూగో

శస్య పరిమితినిరూపణం పరిమాణప్రకటనం తేన సురూపితాని సుమృతసంజాతరూపాణి
 రూపశబ్దోత్త్ర సామాన్యాకారేణ గుణాభిధాయీ. యద్వా. ధరణీగోళపరిమితినిరూపణే
 సురూపితాని నిరూపితా నీత్యర్థః. ఏతేన విశేషణద్యయేన. పశ్చిమస్కంధకథా
 సంగ్రహః. సమ్యగుదంచదావిర్భవత్. ప్రకాశమాన మితి వా యదజ్ఞామిత్యస్య దాసీ
 భర్తుశ్చరితం చరిత్రం తేన కవచితావి మిశ్రితాని. వృత్తస్య త్వష్టృకృతాభిచార
 హోమప్రభూతస్య ఇంద్రశత్రో రసురస్య వధవిధానం సంహారవిధిః. తద్రూపో యో
 వృత్తాంతః వార్తా తేన సందానితాని గుంభితాని. అనేన విశేషణద్యయేన షష్ఠస్కంధ
 కథాసంగ్రహః. ప్రహ్లాదస్య హిరణ్యకశిపువుత్త్రస్య కథాకదంబేన చరిత్రవిస్తారేణ
 కందళితాని వ్యాప్తాని. వర్ణాః బ్రాహ్మణాదయః. ఆశ్రమాః గృహస్థాదయః. తేషు యే
 ధర్మాః అహింసాదయః తేషా మ్మర్మణాం సందిగ్ధాంతానాం సముదయేన సమ్యగా
 విర్భావేణ మేదురాణి దన్తురీతాని. ఇతి సప్తమస్కంధకథాసంగ్రహః. మకరేణ గ్రాహేణ
 కాతరీకృతస్య భీతింప్రాసితస్య సింధురస్య గజేంద్రస్య కథానిబంధనేన చరిత్ర ప్రతిపాదనేన
 బంధురాణి. నిబిడాని దుగ్ధపయోనిధేః క్షీరసముద్రస్య. పయోనిధిశబ్దోహి రూఢ్యా సము
 ద్రం ప్రతిపాదయతి. సతు యోగరూఢ్యా జలార్ణవం ప్రకృతాసంగతేః మధనోద స్తేన
 మంధనవృత్తానేన దన్తురాణి వ్యాప్తాని. బలేః ప్రహ్లాదపౌత్రస్య. బలనియమనకథాయాః
 బలసంహారవృత్తాంతస్య అనుమంగేణ సంబంధేన తరంగితాని సంజాతతరంగాణి వ్యాప్తా
 నీతి యావత్. ఇతి అష్టమస్కంధకథాసంగ్రహః. మిహిరహిమకులయోః సూర్యచన్ద్ర
 వంశయోః యే నరపాలాః సగరపురూరవాదయః తేషాం గుణపరిశీలనేన గుణప్రఖ్యా
 పనేన కీలితాని మిశ్రితాని. ఇతినవమస్కంధప్రధాన కథాసంగ్రహః అత్ర విశేషణేషు
 అర్థైశ్చేషి మాంసలాదిబహుభంగీకశబ్దప్రయోగసత్త్వాత్ కవేః ప్రాధత్వం గమ్యతే.
 ప్రాణి రుక్తేః పరిపాక ఇతి తు గుణః వచనాం వక్తారం నిర్దిశతి. భవదీయేతి. భవత
 స్తవ ఇదం భవదీయం వృద్ధాచ్ఛః. తచ్చ తద్వచనారవిందం చ తథోక్తం వదనమేవార
 వింద మితి రూపకం తస్మాత్ నివ్యందమానః స్రవణ యః మకరందసందోహః. మధు
 ప్రవాహః తద్వదాచరితాని. కమలాన్మధుబిందుసంతతి రివ తవ వదనా ద్వచస్సంతతిర్ని
 స్సృతేతి భావః.

21

తతః కిమత ఆహ.

గ|| ఏవ మమృతసారసరస మాస్వాదయన్నపి భవదీయవచననిచయ మనుపజాత
 పరితోషపోష ఏవ మదీయమానసమానసచరః||

22

ఏవమితి|| ఏవ ముక్తవిధ మమృతసారసరసం సుధాప్రవాహసమానరసం భవ
 దమేయవచననిచయం త్వత్సంబంధివాగ్జాల మాస్వాదయ న్ననుభవన్నపి మదీయమానస
 మేవ మానసచరో హంసః తనుపజాతః అనుదితః పరితోషపోషః సంతోషపుష్టిః

యస్య స తథోక్తః. అత్యుష్ణవేత్త్యర్థః. అత్ర మానసస్య హంసత్వరూపేణ వచనాం
 బిససాదృశ్యం సూచ్యతే. 22

గ|| తదస్తి కించి దభ్యర్థనీయమ్. అయ మహామిదానీ మాశానితంబినీనితంబబింబ
 దుకూలాయమానయశోనికురుంబయ్య నిరవధిక్తపావారిధే రనుగృహీతయదుమహీభృ
 ధన్వయస్య నిఖిలలోకహితావతారస్య భగవతో గరుడధ్వజస్య మహిమాన మవకర్ణ
 నిరతిశయసుఖ మనుభవితు మభిలషామితి. 23

తదితిత తస్మాద్దేలోః తృప్త్యభావా దితి భావః. అభ్యర్థనీయం ప్రార్థనీయం
 కిచ్చిద్వస్తు అస్తి విద్యతే. తదేవాభిలషిత మభినీయదర్శయతి. అయమితి. అయ మత్పత్తః
 అహం ఇదానీ మధునా ఆశానితంబినీనాందిజ్ఞాఞాం “నితంబీనీత్యత్ర ప్రశంసాయా
 మినిః”. నితంబబింబేషు కటిమణ్డలేషు దుకూలాయమానం దుకూలవత్. ఔమవత్
 ఆచరత్, యశోనికురుంబం కీర్తనమూహః యస్య తస్య దిగంతవిశ్రాంతకీర్తే రితి భావః.
 నిరవధిః అమితః సచాసౌ కృపావారిధిః దయాసముద్రః తస్య సముద్రస్య వేలాఅస్తి
 కృపాయాస్తు సతథేతి వ్యతిరేకో వ్యజ్యతే. కృపాకృపావతో ర్ధర్మధర్మిణో రభేదేన నిర్దేశః
 కృపైవ వారిధిరితి రూపకమ్. యద్వా కృపాయాః వారిధి రితి షష్ఠీసమాసః నదీనాం
 వారిధి ర్యథా విశ్రాంతిభూమిః ఏవం కృపాయాః భగవానసీతిభావః. అథవా నిరవధిః
 కృపారూపో వారిధి ర్యస్య తస్య, అనుగృహీతోనుకమ్పితః స్వజన్మ నేతి భావః యదు
 మహీభృతః యదునామకస్య రాజ్ఞః అన్వయాయో వంశో యేన తస్య యదువంశో
 త్తారక స్యేతి భావః నిఖిలలోకానాం సర్వజగతాం హితం సుఖం యస్మా త్సః నిఖిల
 లోకహితః నిఖిలలోకానాం హితః ప్రియ ఇతి వా, అవతారః ఆవిర్భావః యస్య తస్య
 సర్వలోకజేమూర్ధ మవతీర్ణ స్యేతి భావః భగవతః “ఎశ్వర్యస్య సమగ్రస్య విద్యస్య యశ
 సశ్చియః జ్ఞానైరాగ్రయో త్యైవ షణ్ణాం వర్గో భగోమతః” ఇత్యుక్తలక్షణషడ్గుణ
 శాలినః గరుడధ్వజస్య కృష్ణస్య మహిమాన మనుభావ మవకర్ణ్య శుక్త్యా నిరతిశయ
 మత్యుత్తమం సుఖం మోక్షలక్షణ మానందం శ్రవణజన్యం మానసికమానందం వా
 అనుభవితుం ప్రాప్ను మహామభిలషామి ఇచ్ఛా మిత్యన్వయః. కృష్ణావతార కథాశ్రవ
 ణాభిలాషా మమాస్తీతి భావః. 23

శ్లో|| ఆకర్ణ్య కర్ణ మధురం వచనం తదేత

దానందమంధర మముష్య మహీమఘోనః

వైయాసకః కథయతిస్మ తతో నివీయ

కారుణ్యపూరపరిపూరితయా దృశేనమ్.

24

ఆకర్ణ్యతి|| అముష్య ప్రస్తుతః మహీమఘోనః భూదేవేంద్రస్య సంబంధి కర్ణ
 మధురం కర్ణయోః శ్రవణయో ర్మధురం సుభగం శ్రావ్య మిత్యర్థః అతేషవః ఆనంద
 మందరం సుఖదన్దురం సుఖహేతు మితి యావత్. తదేతత్పుర్వోక్తం ప్రసిద్ధం వచనం

ప్రశ్నరూపం వచః అయ మహ మిత్యారభ్య అభిలషా మీత్యన్త ప్రశ్నస్య ఏకవాక్య గతత్వాత్ ఏకవచననిర్దేశః వాక్య మిత్యర్థః ఆకర్ణ్య శృత్వా తతస్తదనన్తరమ్, వైయాసకిః “వ్యాసశబ్దాదత ఇహ వ్యాసవరుడేత్యక ఇచ. నయ్యాభ్యామిత్యైచిచ రూప మిదం వ్యాసాపత్య మిత్యర్థః శుక ఇతి యానత్. కారుణ్యపూరపరిపూరితయా దయారసఝరిభరితయా దృశా కటాక్షేణ జాత్యేకత్వమ్. ఏనం పరిక్షితం నిషీయ పీత్వా దృష్వేతి యావత్. కథయతిస్మ జగాద, లట్ స్మ ఇతి స్మయోగే లట్. దృశా నిషీయే త్యత్ర దృశాపాన మనుపపన్నం సదాదరాతిశయం వ్యంజయతీతి జహల్లక్షణామూలా వస్తుధ్వనిః.

24

శ్లో॥ మహీనాథ! ప్రజ్ఞా తవ పరిచితా పుణ్యవిభవై
రుదీతా శుశ్రూషా మురరిపుకథానాం యదతులా
అభూమి ర్వాచానాం కిముత భవతః పూర్వపురుషై
రసా భూమా భూమా విహ విరచితానాం ప్రతపసామ్.

25.

మహీనాథేతి. హేమహీనాథ, భూపతే! తవ ప్రజ్ఞా బుద్ధిః పుణ్యవిభవైః పూర్వపుణ్యతిశయైః పరిచితా సంపన్నా, త్వద్బుద్ధేః పుణ్యవిభవపరచయో ౭ స్తీతి భావః, పరిణతేతి పాతే పరిణామం గతేత్యర్థః. పూర్వపుణ్యతిశయేన త్వద్బుద్ధే రేతాదృశః పరిణామ ఆసీదితి భావః అథవా. పుణ్యవిభవైః పరిణతా తవ ప్రజ్ఞా పూర్వపుణ్యపరిణామభూతా ప్రజ్ఞే త్యర్థః. ఘటాత్మనామృదివ, ప్రజ్ఞాత్మనా పుణ్య విభవః పరిణత ఇతిభావః యద్వాపుణ్యవిభవై రిత్యుత్తరేణాన్వయః హేమహీనాథ తవ ప్రజ్ఞా పరిణతా పరిపక్వాబ్రహ్మణీజాతనిష్ఠేతిభావః కుతపత దతి ఆహ. పుణ్యవిభవై రితి య ద్యస్మాత్, పుణ్యవిభవై ర్జేతునా, అతులా అనుపమా మురరిపుకథానాం భగవ ద్వాచానాం శుశ్రూషా శ్రోతుమిచ్ఛా ఉదీతాఉత్సన్నాభవతీతి శేషః. “ఉత్సర్వవాదీజః క ర్తరి క్తః.” “అదన్తత్వాటాప్”. భగవత్కథా శుశ్రూషైవ బుద్ధిపరిణామస్య లక్షణమితి భావః కిముత యద్వా అసౌ తవోదితేయంహరికథాశుశ్రూషాం భవత స్తవపూర్వ పురుషైః పితృపితామహాదిభిః ప్రాచీనపురుషైః ఇహభూమా అత్రభూలోకేవిరచితానాం కృతానాంప్రతపసాం ప్రకృష్టప్రపసాం సంబంధీ వాచానాంవాక్యానాం “ఆపంచైవ హలన్తానాం యథావాచానిశాదిశే” త్యుక్తత్వాత్. అభూమి రవిషయఃవక్తృమతకృత్యితి యావత్. భూమా మహిమా భవతీతి శేషః అత్రహరిశుకథాశుశ్రూషాతపో మహిమో రేతుహేతుమద్భావః త్వద్వంశసుకృతస్య త్వత్సుకృతస్య వా ఇయమేవ ఫల భూతేతిశ్లోకసారః, తపోభూమజన్మాయాం హరికథాశుశ్రూషాయాం తపోభూమత్స్వ వ్యవదేశా ద్ధర్మలంకారః “హేతుహేతుమతోరై క్యే హేతుంకేచిత్ప్రచక్షతే” ఇతి లక్షణాత్.

25

శ్లో॥ ఇథ మేవ మభినంద్య భూయసా, పారికాంక్షీవిధ రాభిమన్యవమ్
ఋదదే సదది వాచ మాదరా, న్మాధురీభి రధరీణమూక్షికామ్.

26

ఇత్థమితి పారికాంక్షీవిభుః మునిశ్రేష్ఠః పృథగ్గణా చుష్కః తపస్వీ తాపసః “పారికాంక్షీ వాచంయమో ముని” రిత్యమరః. ఇత్థ ము క్షప్రకారేణ ఏనం ప్రవృత్తా మాభిమన్యవ మభిమన్యసుతం “తస్యావత్సమిత్యుత్” భూయసా అత్యర్థ మభినంద్య శ్లాఘుత్వా సదా తత్కాలేపవ మాధురీభిః మాధుర్యైః అధరీణమాక్షికా మధ రీణం తిరస్కృతం మాక్షికం మక్షికాణామిదం తస్యేద మిత్యుత్, మధుకారకృతం మధ్యిత్యర్థః. యయాతాం యస్యా స్తా మితి వా. తథోక్తాం మధ్యపేక్షయా స్వతి మధురా మిత్యర్థః. వాచం జాత్యేకవచనం వాక్యా నీత్యర్థః. ఆదరాత్ పరీక్షిద్విషయ ప్రీతేః సతు నిర్బంధా దితి, భావః “హేతౌపజ్ఞుమి” ఆదదే జగ్రాహ, వక్తు ముప చక్రమే ఇతి భావః. అధరీణమాక్షికా మిత్యుత్ ప్రతీపాలంకారః “ప్రతీప ముపమాన స్సోపమేయత్వప్రకల్పన” మితి లక్షణాత్. తేన చ. మక్షికాభిః కీటై ర్నిర్మితా సృధు నః శుకేన మహరిణా నిర్మితం భాగవత మిద మతిమధుర మిత్యుత్ నవివదితవ్య మితి మాక్షికపారికాంక్షీవిభుపదద్వయబలా త్ప్రతీయతే. 26

గ|| సానేహి తత్ || తత్ పుర్వోక్తం శుకవాచోఽధరీణమాక్షికత్వం సానేహి యుక్తమేవ. యోగ్యతా మేవ ప్రకటయతి.

శ్లో|| అలక్షితార్థా అపి లోభనీయా

ద్విజస్య వాచ శ్శుకనామభాజః

తాపవచే దరయతా ముకుంద

లీలాకులాయా అపి కింపున స్సాన్యత్.

27

అలక్షి తేతి. అలక్షితార్థా అపి నలక్షితః అలక్షితః అదృష్టః అర్థః అభిధేయః యేషా స్తే తథోక్తాః. అర్థానుసానంవినాపీత్యర్థః. శుకనామభాజః శుక ఇతి నామ భజతీతి శుకనామభాజ తస్య ద్విజస్య బ్రాహ్మణ్య శుకమహారే రిత్యర్థః. వాచః గిరః లోభ నీయాః ఆకాంక్ష్యాః భన స్తీతి శేషః. శుకమహర్నిహితాశ్శ్లోకా శృవణసమయే ఏవ ఆనందం జనయ స్తీతి భావః, ముకుందలీలాకులాయాః ముకుందస్య కృష్ణస్య లీలానాం విలాసానాం “కులాయోనీడమస్త్రీయామ్” ఆశ్రయా ఇత్యర్థః ఇద మేవ లోభనీయ త్వే హేతుః. తాః వచః అరయతా అపి చేత్ అనుసంధితార్థాలపి భవేయ శ్చేత్. కింపునస్సాన్యత్, కింపునర్వక్తవ్యంస్సాన్యత్ సకిమపీత్యర్థః ఏవేతివాక్యాలంకారే, శృవణ వేశాయా మేవ యా ఆనందం జనయన్తి తాసా మర్థానుసంధానే ఆనందప్రదత్వం నవక్తవ్యం స్వతస్సిద్ధత్వా దితి భావః అత్యార్థాన్తరస్సురీతి. తథాహి అలక్షితార్థా అపి అర్థహీనా అపి శుకనామభాజః ద్విజస్య పక్షిణః వాచః లోభనీయా భవన్తి. శుకసంబంధీయః కశ్చన అసంబద్ధప్రలాపోషి మధురః స్వరే చారుత్వసత్త్వా దితిభావః, తాపవచః అరయతా శ్చేత్ తత్కాలి ముకుందలీలాకులాయా అపి భవేయ శ్చేత్ కింపునర్వక్తవ్యం స్సాన్యత్. నిర్ధకానా మేవ కిరవాచా మృదురత్వేనచి

సార్థకానా మతిమధురత్వం సంప్రతిపన్నమేవ. తత్ప్రాప్తి భగవద్దణప్రతిపాదన
రూపార్థవత్త్వ మత్యస్తమధుర మితి సునిర్ణయమితి భావః అత్ర శుకగిరాం ప్రాగేవ
సిద్ధస్య మాధుర్యస్య అరహచికథాభ్యాం సంబంధే నాతిశయా దనుగుణాలంకారః.
“ప్రాక్సిద్ధస్యగుణోత్పన్నోనుగుణః పరస్సన్నిధే” రితిలక్షణాత్ విశేష్యయో రపి క్షిప్ర త్వా
న్నాత్ర శ్లేషాలంకారః. కిన్దుద్ధనిరేవ, తేనచ కీరవాచ ఇవ శుకమునివచనానాం
సహజమాధుర్యం ధ్వన్యతే. 27

అథ శుకః కృష్ణకథా మవతారయితుం కృష్ణావతారహేతుభూతం కంచన
వృత్తాంతం ప్రస్తాతి॥

గ॥ పురా ఖిలు నిఖిలసహనవిరుదధురంధరాపి వసుంధరా దుస్సహమద
మేదురకంసాదిమేదినీదుత్తకై తవనిశాచరభర మసహమానా పరిగృహ్య పయస్వినీ
రూప మశ్రుసలిలకలుషనయనయుగళాశోకపావకపరవశేనిజాశయా పరిదేవననినద
దంతురితహరిదంతరా భగవంత మంభోజసంభవం శరణ మభజత్. 28

పురా ఖిల్సితి॥ ఖిలుః ప్రసిద్ధౌ పురా పూర్వకాలే నిఖిలానాం సర్వేషాం
సహనం మరణం తదేవవిరుదం ప్రతిష్ఠా తస్యధురంధరా భారవాహా స్వర్గంసహేతి
విరుదశాలి న్యపీత్యర్థః వసుంధరా భూమిః మదేన గర్భేణ మేదురాః ఉద్రిక్తాః యే
కంసాదిమేదినీదుత్తాః కంశప్రముఖా రాజానః ఆదిశబ్దేన శిశుపాలాది సంగ్రహః తే
కైతవం కపటం యేమా న్నేషాం నిశాచరాణాం రక్షసాం భరః భారః దుస్సహ
శ్చాసా మదమేదురకంసాదిమేదినీదుత్తకై తవనిశాచరభర శ్చేతి కర్మధారయః.
తం తథోక్తమ్ అసహమానాసతీ వోధు మక్షమాసతీత్యర్థః. పయస్వినిరూపం గోరూపం
పరిగృహ్య స్వీకృత్య అశ్రుసలిలేన బాష్పజలేన కలుషం శుభ్రం నయనయుగళం నేత్ర
ద్వద్వయం యస్యా స్నా తథోక్తా సతీ కించ. శోకః భేదః సఏవ పావకః అగ్నిః తేన
పరవశః పరతన్యః నిజస్య స్వస్య ఆశయః హృదయం యస్యా స్నా తథోక్తా చ
సతీ ఆపిచ పరిదేవననినదేన విలాపర వేణ దన్తురితాణి వ్యాప్తాని హరిదన్తురితాణి దిబ్బధ్వ
భాగాః యస్యా స్నా యయా సేతి వా తథోక్తా చ సతీ భగవత్సం ప్రక్షుణ్ణతాలినం
అరెభోజసంభవం బ్రహ్మాణం శరణం రక్షితారం, “శరణం గృహరక్షితో” రిత్య
మర్కః అభజత్ ఆపత్ బ్రహ్మాణం రక్షితృత్వేన స్వీచకారేత్యర్థః. శరణాగతా
భభూవేతి భావః. 28

గ. సోఽపి నివేదనవిదితతదీయవేదనాపనోదనాయ శతమఖముఖసురనికరపరి
వృత్తశ్చతురానన స్సహసురభిరూపధారిణ్యా ధరణ్యా ఫయఃపయోధి ముషనస్సర్ప. 29
సోపితి సోఽపి చతురాననః ధరణీశరణీకృతో బ్రహ్మపి శతమఖముఖానా
మిన్ద్రాదీనాం సురాణాం దేవానాం నికరేణ సమూహేన పరివృత్తస్సకా సురభిరూప
ధారిణ్యా గోరూపశాలిన్యా ధరణ్యాసహ భూదేవ్యాసమం భువాసహిత ఇత్యర్థః.

నివేదనేన విజ్ఞాపనేన విదితాయాః జ్ఞాతాయాః తదీయాయాః భూసంబంధిన్యాః వేదనా
యాః దుఃఖస్య అపనోదనాయ నివారణార్థం పయఃపయోధిం క్షీరసముద్రం, ప్రతి
ఉపసంసర్ప జగామ గోరూపిణీ ధరా చతురాననాయ స్వదుఃఖం వ్యజ్ఞజపత్. సచత
దప్నోదనాక్షమస్కన్ స్వగురునిలయం దుగ్ధాబ్ధి మగమ దితి భావః. 29

గ|| తత్ర...

తత్రేతి|| తత్ర క్షీరసముద్రే సన్త మితి శేషః.

శ్లో|| దదం కల్యాణానాం దధ మపి కృపాయా నిరవధే

ర్హసం క్రవ్యాదానాం పిబ మపి భవాబ్ధే శ్చితవతామ్.

శ్రియః పశ్యం భూయ స్సకలజగతీధారయ మసౌ

విధి స్సావం స్తావం మధురిపు మనంసీ త్వనినయమ్.

30

దదమితి. కల్యాణానాం శుభానాం దదం దాతారమ్ నిరవధేః అనారాయాః
కృపాయాః దయాయాః దధం విభ్రాణం “దదాతి దధాత్యో ర్విభాషేతి శప్రత్యయః”
క్రవ్యాదానాం రాక్షసానాం హనం హస్తారమ్. “హసథాతోః పచాద్యచ్”. శ్చితవతా
మాశ్చితానాం సంబంధిని భవాబ్ధే, సంసారసాగరస్య పిబం పాయిన మపహర్తార
మితి యావత్. పాఘూధ్మాధే డితి శప్రత్యయే పాఘూ ధ్మేతి పశ్యాదేశః. కర్మణ
శ్చేషత్వవివక్షాయాం షష్ఠీ కల్యాణానా మిత్యాదా బోధ్యా భూయః బహుధా
సకలజగతీధారయం సకలాయాః సమస్తాయాః జగత్యాః భువః ధారయతీతి ధారయః
ధర్తాతంతథోక్తం “అనుపసర్గాల్లింపవిందే” త్యాదినాశప్రత్యయః ముగరిపుంవిష్టుంసౌశత
మఖాదిసురనికరపరివేష్టితః విధిః బ్రహ్మ స్సావం స్సావం స్తుత్వాస్తుత్వా “ఆభీక్ష్యేణముల్”
సవినయం వినయేన సహితం యథాతథా అనంసీత్ సమశ్చకార. యద్వా సవినయం
స్తుత్వాస్తుత్వా అనంసీ దిత్వన్వయః అత్ర సకలజగతీ ధారయ మిత్యనేన ప్రకృత
భూదుఃఖనివారణక్షమత్వం వ్యజ్ఞతే. ధారణంనామ పోషణం హి తచ్చదుఃఖనివారణ
ద్వారక మితి భువో దుఃఖహేతురయంభారః క్రవ్యాదనిమిత్త ఏవేతి కృత్వా తదననం
ప్రార్థయితుం హనం క్రవ్యాదానా మిత్యుక్తమ్. క్రవ్యాదహననపూర్వకభూధారణే
తపనకీచిత్ప్రయోజనం నాపి కశ్చిత్ప్రేరకః కిన్చ నిర్దేతుకకృపై వేత్త్యాహ కృపాయా
దధమితి. అస్మదాదినిష్కృపావన్నయం పరిచ్ఛిన్నేత్వాహ. నిరవధే రితి. విష్ప్రయోహ
విజృంభమాణకరుణాదుగర్హవో భగవానితి భావః. ఏవం భువ ముద్దిశ్య ప్రార్థయిత్వా
దేవా నుద్దిశ్య ప్రార్థయతి. దదం కల్యాణానా మితి రాక్షసై ర్విభ్రంశితశ్రియః దేవాః
తద్ధననద్వారా త్వయా శుభయుక్తాః కర్తవ్యా ఇతిభావః. స్వాగమనప్రయోజనం ధ్వన
యతి. పిబ మపి భవాబ్ధే శ్చితవతా మితి మామకసంసారదుఃఖాపనోదనపూర్వకం
మోక్షశ్రియం దేహీతి భావః. సన్వహ మపి యాయ మివ బద్ధ ఏవ నతు ముక్త
ఇత్యుతపా. శ్రియః పశ్య మితి మోక్షలక్ష్మీం సానురాగం పశ్యసి తత్సమాల్లింగతే

ఏవేతి భావః. ఏతేన నిత్యము కత్వ మిశ్వరస్య బద్ధమ్. స్తావంస్తావ మిత్యనేన భగవ
ద్గుణానా మానస్త్యం వ్యజ్యతే. 30

శ్లో॥ అపారకరుణాపూర పరిపూరితమానసమ్.

వాగ్భి త్రయీమయీభి స్తముపతస్థే పితామహః.

31

అపారేతి. అపారేణ అతివేలేన కరుణాపూరేణ దయాప్రవాహేణ పరిపూరితం
సర్వలోభరితం మానసం హృదయం యస్య తం తథోక్తం తం భగవన్తం పితామహః
బ్రహ్మ త్రయీమయీభిః వేదాత్మికాభిః వాగ్భిః వచనైః ఉపతస్థే తుష్టావ. త్రయీ
మయీభి రిత్యత్ర “వికారాద్దే మయట్”, యద్వా, ప్రకృతవచనేమయట్. వేద
త్రయప్రధానాభి రితి తదర్థః. బ్రహ్మముఖచతుష్టయా దేవ వేదానా మావిర్భావ
శ్రవణా దేవ ముక్తమ్. నిర్మలవిషయాయా ఇవ అస్యాస్మిన్ రైవైయర్థ్య మిత్యేత
దర్థ మపారేతి విశేషణమ్. పౌరుషవచోగుంభితే అస్మిక్ కావ్యే అపౌరుషేయవచో
నిబంధనాయోగా ద్బ్రాహ్మీస్మితి రత్ర నోపనిబద్ధేతి జ్ఞేయమ్.

శ్లో॥ సమాధిస్థే వేదస్య విదితవదావా గచకల

త్సుధాసారాకారా నభసి తదభీష్టాను సదృశీ

నిశ మ్రైనాం వేదా స్తదను దనుజారాతినిచయా

నసా పూచేవాచం ప్రతినిసదవాచాలితదిశమ్.

32

సమాధిస్థేతి॥ వేదసి సమాధిస్థేతి బ్రహ్మణి చిత్తైకాగ్ర్యం సంపాదయతి
సతీత్యర్థః. సమాధిసంపాదనక్షణపవ అభీష్టార్థసిద్ధేః ప్రహరణాలంకారః “ఉత్తంతితార
సంసిద్ధి ర్విధా యత్నం ప్రహర్షణ మితి” లక్షణాత్. తేనచ భగవతః పరమకారుణికత్వం
వ్యజ్యతే. అవిదితవ దావదతీతివదః “పచాద్యచ్”. అవిదితః అజ్ఞాతః వదః వక్తా యస్యా
స్మా తథోక్తా సుధాసారాకారా సుధాయా అమృతస్య ఆసారః ధారాసంపాతః
తస్యేవ ఆకారః యస్యా స్మా సుధాప్రవాహతుల్యే త్యర్థః. తదభీష్టానుసదృశీ తస్య
బ్రహ్మణః అభీష్టస్య అభిలషితస్య అనుసదృశీ అనురూపా వాక్ వాణీ నభసి
అణకలత్ ఆవిర్భభావ. ఆకాశవాణీ ఆవిర్భభావేతి భావః అత్ర, సమాధిస్థే ఇత్యనేన
క్షీరసాగరేషి న భగవాన్ బ్రహ్మణో గోచరతా మాప. తస్య సర్వాన్తరత్వేన బహి
ర్భావాద్యోగాత్ తస్మాత్ భగవత్సాక్షాత్కారసాధనభూతం తప ఏవేతి అనుభవవశా
ద్బ్రహ్మ జ్ఞాత్వా సమాధి మధితప్తా ఇతి వ్యజ్యతే. అవిదితవదే త్యనేన వాగ్భి రేవాయ
మనుషేయః సతృ సాధనా స్తరేణేతి పరబ్రహ్మణ శ్శాస్త్రయోనిత్వం వ్యజ్యతే.
సుధాసారేత్వనేన అమృతవత్స్వాదుత్వంవాక్యానాం వ్యజ్యతే. కించ. సమాధౌ నభ
స్యజలదిత్యనేన స్వప్నావయతాశే ఆవిర్భూతః ప్రణవనాద ఏవవాక్యయత్యేన బ్రహ్మణా
పరిశీలిత ఇతి వ్యజ్యతే. అన్యథా బాహ్యనభో వాక్యావిర్భావపక్షే తు దేవై రపి
సాక్షాత్కారేతి బోధ్యమ్ అసా సమాధిశాలీ వేదాః బ్రహ్మ ఏనాం నభసి ప్రస్ఫుటాం

వాణీం వాచం నిశమ్య ఆకర్ణ్య తదను తదన స్థరం దనుజారాతీః అసురద్వేషిణ
స్సురా నితి యావత్ ప్రతినినదవాచాలితదిశం ప్రతినినదేన ప్రతిధ్వనినా వాచాలితా
శృబ్దాయమానాః దిశః కకుభః యస్యా స్తాం తథోక్తాం వాచం వాక్య మూచే
ఉవాచ. “దుహ్యోచ్ పద్ద జ్ఞాధి ప్రచ్ఛీతి ప్రచ్ఛార్థకా ద్వచే ర్నికర్మకత్వం.” 32

X|| విదిత ఏవ ననివేది తోపి భగవతా చతుర్భుజేన నిరవధి రసా వసుంధరాజ్వరః. 33

విదిత ఇతి|| ననివేదితోపి అవిజ్ఞాసితోపి నక్షరకోఽయం నశబ్దః నిరవధిః అపారః
అసౌ ప్రత్యక్షః వసుంధరాజ్వరః భూపరితాపః భగవతా మఙ్గుణశాలినా చతుర్భుజేన
విష్ణునా విదిత ఏవ జ్ఞాత ఏవ అవిదితవేదనే భగవ త్త్వ మేతే రితి సాభిప్రాయ
విశేషణ త్పరికరాలంకారః. 33

X|| సోఽయ మవసీవ్యసన వినాశనాయ సంప్రతి సంప్రతిపన్నవసుదేవతనయ
భావః పరివసుంధర మవతరితు మధ్యనస్యతి. 34

సోయమితి|| సోయ మస్మదుపసృతో భగవాం శ్చతుర్భుజః సంప్రతి అధునా
అవసీవ్యసనవినాశనాయ భూదుఃఖనివారణారం సంప్రతిపన్నవసుదేవ తనయభావస్య
సంప్రతిపన్నః స్వీకృతః. వసుదేవస్య దేవకీపతేః తనయభావః పుత్రత్వం యేన సత
థోక్తః. పరివసుంధరం వసుంధరాయాం విభక్త్యర్థేవ్యయాభావః. భూలోకే ఇతి
యావత్. అవతరితుం ఆవిర్భవితు మధ్యనస్యతి నిశ్చినోతి ఉద్యుజ్జే- ఇతి యావత్.
వసుదేవస్య పత్న్యాం దేవక్యాం భగవాన్ కృష్ణ రూపేణ ఆవిర్భవిష్య తీతి భావః. 34

X|| తదిదానీ మవిలంబిత మవలంబనీయ ఏవ తదభ్యర్చనాయ భవద్భి రపి
యదుకులసముద్భవః. 35

తదితి|| తత్త స్మాత్ ఇదానీ మధునా అవిలంబితం త్వరితం తదభ్యర్చనాయ
భగవత్పూజనాయ యదుకుల సముద్భవః యదువంశే ఉత్పత్తిః భవద్భి రపి యుష్మా
భిశ్చ అవలంబనీయ ఏవ స్వీక ర్తవ్య ఏవ హేదేవాః యూయుం యదువంశే ఉత్ప
ద్యధ్వమ్ ఇతి భావః. 35

X|| ఏవ మమరవరవర్ణి నీభి రపి మురరిపుచరణపరిచరణాయ పరికలనీయ ఏవ
మానవమానినీభావః. 36

ఏవమితి|| ఏవ ముక్తరీత్యా మురరిపుచరణపరిచరణాయ భగవత్పాదసేవాత్
మమరవరవర్ణి నీభి రపి దేవతాస్త్రీభిః అప్సరోభి రసీత్యర్థః. మానవమానినీభావః
మనుష్యనారీత్వం పరికలనీయ ఏవ గృహితవ్య ఏవ అప్సరసః. గోపికాస్వరూపేణ భువి
ప్రదుర్భవ న్నితి భావః. 36

X|| ఋషిభి రపి పురుషోత్తమ పరితోష పోషణాయ గోరూపధారణ మాదర
ణీయ మేవ. 37

ఋషిభి రితి॥ పురుషో త్తమస్య విష్ణోః పరితోష స్సంతోషః తస్యపోషణాయ
అభివృద్ధ్యర్థం ఋషిభి రపి మునిభి రపి గోరూపధారణం పయస్వినిరూపస్వీకారః ఆద
రణీయ మేవ ఆదర్శం యోగ్య మేవ ఆదరః స్వీకరణీయ ఏవేతి భావః. 37

X॥ కుంభీనసవిభు రపి మురరిపుభజనాయ భవితైవ తదగ్రభవః. 38

కుంభీనసేతి॥ కుంభీనసవిభు రాదిశేషోపి మురరిపుభజనాయ భగవత్సేవార్థం
తదగ్రభవః కృష్ణాగ్రజస్సౌ భవితైవ ఆవిర్భవిష్యత్సేవ బలభద్రానామ్నా శేష ఉత్ప
త్యతీతి భావః. 38

X॥ మాయాపి భువనమోహిని మురశాసనశాసనేన పురా పరివసుంధర
మవతరతి. 39

మాయేతి॥ భువనమోహిని జగన్మోహకారిణీ మాయాపి ప్రకృతి రపి ముర
శాసనస్య విష్ణో శ్శాసనేన ఆజ్ఞయా పరివసుంధరం భవి పురా అవతరతి అవతరిష్యతి
“యావ త్పురా నిపాతయో రితి లక్ష్.” యశోదా కన్యకారూపే జేతి భావః. 39

X॥ కమలాలయాపి భవి తదీయకులపాలికాపద మనుబుభూషతి. 40

కమలాలయేతి॥ కమలాలయా లక్ష్మీ రపి భవి తదీయకులపాలికాపదం భగ
వత్సంబంధి కులస్త్రీత్వం పత్నిభావ మితి యావత్. యద్యా భగవత్సంబంధికులస్త్రీ
స్థాన మిత్యర్థః. అనుబుభూషతి అనుభవితుమిచ్ఛతి రుక్మిణీస్వరూపేణ లక్ష్మీ రుత్ప
త్యతీతి ఇతి భావః. “రాఘవత్కే భవతీతా రుక్మిణీ కృష్ణజన్మ నీతి” విష్ణుపురాణ
వచనాత్.

X॥ తదవలంబిత మేవ యథోదిత మనుష్ఠీయతా మితి బుధసభాసద స్సమా
దిశ్య సమాశ్వాస్య చ మేదిసి మమృతధారాకల్పజల్పితపరంపరాభి రనుభవన మప
ససార సారసాసనః. 41

తదితి॥ తత్త స్మాత్ అవిలంబితమేవ త్వరితమేవ యథోదిత ముదిత మన
తిక్రమ్య మదుక్తప్రకారేణే త్యర్థః. అనుష్ఠీయతాం క్రియతాం భవద్భి రితి శేషః.
ఇత్యేవం రీత్యా బుధసభాసదః దేవసభ్యా ఇంద్రాదీ నిత్యర్థః. సమాదిశ్య ఆజ్ఞాప్య
అమృతధారాకల్పాభిః సుధాప్రవాహతుల్యాభిః “ఈషదసమాక్షేకల్పవే.” జల్పిత
పరమృతాభిః వచనధోరణీభిః మేదిసిం భూదేవం సమాశ్వాస్య చ సమ్యగ్శాస్వాస్య చ
సారసాసనః బ్రహ్మ అనుభవనం భవనమనుగృహం ప్రతిత్యర్థః. అపససార జగామ.
సత్యలోకం యయా విత్యర్థః. 41

అథ దేవక్యాం కృష్ణోదయం వర్ణయితుం తత్కథాం సంక్షేపతో దర్శయతి.

శ్లో॥ మధుక మధురానామ । రాజధాని పురాతన

దేశేషు శూరసేషు । బభూవ యదుభూభుజామ్.

మధురేతి॥ శూరసేనేషు తన్నామకేషు దేశేషు యదుభూభుజాం యదురాజ్ఞాం
యదువంశీయస్పవాణా మిత్యర్థః పురాతనీ రాజధానీ కులపరమ్పరాగతా ప్రధాననగరీ
మధురా మనోజ్ఞా మధురా తన్నామ్నా ప్రసిద్ధా నగరీ ఒభూవ ఆసీత్. నామేతి
ప్రసిద్ధా యద్వా మధురా మనోజ్ఞా పురాతనీ అగాదిసిద్ధా మధురానామ మధురేతి
నామ్నా ప్రసిద్ధా యదుభూభుజాం రాజధానీ శూరసేనేషు దేశేషు ఒభూవ ఆసీ
దిత్యన్వయః అథవా శూరసేనేషు దేశేషు మధురా పురాతనీ - మధురా నామ
యదుభూభుజాం రాజధానీ ఒభూవేతి. 42

శ్లో॥ ఆనస న్నగరీ మేనా ముగ్రసేనమహీపతిః

గుణై రనుచకా రైన మనుజో మనుజోత్తమః.

43

ఆవసదితి॥ ఏగాం పూర్వోక్తాం నగరీం మధురాం ఉగ్రసేన ఇతి రాజా ఆవసత్
అధితప్తా. ఆశ్రిత ఇత్యర్థః ఉపాన్యధ్యాజ్వస ఇత్యాధారభూతాయాః నగర్యాః కర్మ
త్వమ్. మధురాయా ముఖా సేత్యర్థః. మనుజోత్తమః మనుజే షూతమ ఇతి సప్తమీ
సమాసః. వష్టిత్వేతు. ననిరారణే ఇతి నిషేధః ప్రసర్జేత, నరశ్చేష్ట ఇత్యర్థః. అనుజః
ఉగ్రసేనస్య కనిష్ఠాభ్రాతా దేవక ఇత్యుత్తరశ్లోకస్థదేనాత్మాన్వయః. గుణైః బేదా
ర్యాదిభిః ఏన ముగ్రసేన మనుచకార అనుకరోతిస్మ. తత్తుల్యగుణఇతి భావః. 43

శ్లో॥ దేవక స్తనయా తస్య దేవకీ దేవతోపమా

తనయో వ్యుగ్రసేనస్య కంసో హి కులపాంసనః॥

44

దేవకఇతి॥ దేవకపదస్య పూర్వశ్లోకే ఏవాన్వితమ్. తస్య దేవకస్య దేవతో
పమా దేవతాతుల్యా తద్వత్సుంద రీతి భావః. దేవకీ తన్నామ్నా తనయా పుత్రి
ఒభూవేతి శేషః. ఉగ్రసేనస్య కంసః తన్నామా కులపాంసనః వంశధూషకః తన
యోప్యాసీ దితి శేషః. 44

గ॥ అథ కదాచి దానకదుందుభి రధిమధురానగర ముపయమ్య దేవకతనూజా
ముపజాతహర్ష ప్రకర్ష స్పహ జాయయా పరిజనేన చ నిజభవనజిగమిషయా సమారు
రోహ రథ మనుపహతమనోరథః॥ 45

అథేతి॥ అథ ఏవంస్థితే కదాచిత్ కుత్రచిత్కాలే అధిమధురానగరం మధు
రాపత్తనే “విభక్త్య రేవ్యయాభావః” దేవకతనూజాం దేవకస్యసుతాం దేవకీ మిత్యర్థః
ఉపయమ్య పాణాకృత్య పరిణీ యేతి యావత్. అతపవ. ఉపజాత ఉదితః హర్ష
ప్రకర్షః మోదాతిశయః యస్య స తథోక్తస్య అనుపహతమనోరథః అపత్రిహతే
కామః అనకదుందుభిః వసుదేవ నిజభవనజిగమిషయా స్వగృహం పృతి గన్తుమిచ్ఛయా
జాయయా సహ భార్యయా దేవక్యా సమం పరిజనేన చ అనుచరవర్గేణచ సమం రథం
స్యందనం సమారురోహ అధితప్తా యద్వా పరిజనేన పరివృత స్సన్నితిశేషః జాయయా
పహ రథమారురో హేత్యన్వయః. 45

శ్లో॥ వాత్సల్యం భగినీజనే ప్రకటయ స్కంస స్తత స్సాదరం
సారథ్యం సముపేయవా న్పరివృతో రాక్షై రథానాం శతైః
సానందం హరణాత్మనా దుహితరి ప్రేష్ణా దదా దేవకః
ప్రాజ్యం హస్తిరథాశ్వముజ్జ్వలతరా దాసీ స్సురూపా అపి.

46

వాత్సల్య మితి తతః తదనన్తరం దేవకీవసుదేవయోః రథారోహణానన్తర
మిత్యర్థః. రాక్షైః సువర్ణ వికారైః. “వికారాశ్చ లోకాః.” రథానాం స్వందనానాం
శతైః అయ్యుతైః అమితై రితి యావత్. శతశబ్దో యద్యపి శతసంఖ్యేయవాచీ తథా
వృత్త శతై రితి బహుత్వనిర్దేశేన అసంఖ్యేయత్వ మర్థ ఇతి వేద్యమ్. పరివృతః యతః
సౌ కంసః ఉగ్రసేనసుతః భగినీజనే భగినీనాం సోదరిణాం జన స్సమూహః తస్మిన్
యద్వా భగి నీతి జనః తస్మిన్ జనశబ్దోత్త దీనవాచీ దీనాయాం భగిన్యా మిత్యర్థః.
భగిన్యాః దైన్యం ఉత్పత్తిస్థానత్యాగకృత మితి వేద్యమ్. అనేన చ భావిదైన్యం
వ్యజ్యతే. వాత్సల్యం వత్సలత్వం ప్రేమేతియావత్. “వత్సం సాభ్యాం కామబలే ఇతి
లచివత్సలః” తతో గుణవచ నేతి వ్యజ్ఞవాత్సల్యమ్. ప్రకటయన్ జ్ఞాపయన్ సౌ
సాదరం సప్రేమ యథా తథా సారథ్యం సారథికర్తృ సముపేయవా ప్రాప్తః బభూ
వేతి శేషః. “ఉపేయవా ననశ్వా నితి నిపాతనా త్సాధుః.” రథినో వసుదేవస్య సారథి
ర్బభూవేతి భావః దేవకః దేవకీపితా దుహితరి పుత్రికాయాం విషయే ప్రేష్ణా
న్నేహేన హేతునా హరణాత్మనా హరణస్వరూపేణ వివాహకాలే దుహితు
ర్దీయమానం వస్తుహరణ మిత్యుచ్యతే. ప్రాజ్యం ప్రభూతం హస్తిరథాశ్వం సేనాంగ
త్వాదేకవద్భావః. గజరథతురగా నిత్యర్థః. సురూపాః సు శోభసం రూపం సాందర్యం
యాసా న్తా స్తథోక్తాః. ఉజ్జ్వలతరాః అత్యంతం భాసమానాః భూషణై రితి శేషః.
భూషణభూషితా ఇతి యావత్. దాసీః దాసానాంస్త్రీయః దాస్యః. “పుంయోగే
జీప్. తాః పరిచారికా ఇత్యర్థః. అపి సఖుచ్ఛయే తేన ధనాదిక మవీతి వ్యజ్యతే.
సానందం సంతోషంయథాతథా. నతుధనాదిగతన్నేహకృతవ్యసనే నేతి భావః.
దదా వ్యతరత్ అర్థా దుహితు రేవేదం దానం దేయస్య హరణాత్మకత్వవచనాత్.

శ్లో॥ గీతై ర్వారవిలాసినిపరిచిత్తైః కల్యాణవాదాంకురై
రుద్వేలై రపి కాహళికలకలై రాపూరి రోదోంతరమ్.
కంసం నిర్వృత మంతరేణ గగనే దై వీతదావాగభూ
దన్యా స్తే లయ మప్తమః కలయితా గర్భో భగిన్యా ఇతి॥

47

గీతై రితి వారవిలాసినిపరిచిత్తైః వేశ్యాంగనాభి రభ్యస్తైః తత్పుత్రై రిత్యర్థః
గీతైః గానైః కల్యాణవాదాంకురైః. సువాసినికృతైః కల్యాణవాదానాం మంగళ
వాదానా మంకురైః. రావిర్భావైః మంగళవచనైః. రిత్యర్థః. ఉద్వేలైః ఉదూభతా
నీరస్సా వేలామర్యాదా యై స్తే ఉద్వేలా అనవధయ ఇత్యర్థః. తైః కాహళికలకలై రపి

కాహళీనాం వాద్యవిశేషాణాం కలకల్తైః కలకలధ్వనిభి శ్చ రోదోన్మరమ్. బ్రహ్మాణ్డ మధ్యమ్ ఆపూరి ఆ సమంతా త్పూరితమ్ “అజ్ఞపూర్వకాత్ పూపాలనపూరణయోగితి ధాతోఃకర్మణిలుజ్జీచ్ఛేచ్ఛో.” “చిణ్ణోలుక్.” గీతాదిధ్వని త్రయం మిళిత్యా బ్రహ్మాణ్డ విదారయామా సేతి భావః. తదా తదానీన్ నిర్వృతం సుఖతం భగినీవివాహోత్సవ ధర్మనేన సానంద మిత్యర్థః. కంసమంతరేణ ఉద్దిశ్య “అస్తరా స్తరేణేతిద్వితీయా.” అస్యాః త్వయా సానందం నీయమానాయాః తే తవ భగిన్యా సోన్మదర్యా స్సంబంధీ అప్తమో గర్భః కుక్షిసజన్తుః సుత ఇతి యావత్. తే తవ లయం నాశం కలయతా కరిష్యతి తే ఇతి పద మాన ర్థ్య ఉభయత్ర యోజితమ్. ఇతి ఏవం ప్రకారా జైవీ జేవ సంబంధినీ వాక్ వాణీ గగనే ఆభూత్ ఆకాశవాణీ ఆవిరభూ దిత్యర్థః. తస్యేద మిత్యణిటిడేతిజీపి” జైవీ ఇతి రూపన్. 47

శ్లో॥ ఏనా మాకర్ణ్య వాణీం వికలితహృదయః కంస ఏష స్వస్సారం హస్తగ్రాహం గృహీత్వా కచనిచయ మిమాం హంతు మభ్యుద్యతో భూత్ దృష్ట్వా కష్టాయమానం త మథ మృదుగిరా సాంత్యయామాస శౌరిః ప్రత్యాదిష్టాథ తేన ప్రకృతి ముపగతో న ప్రియా భంగభీరుః॥ 48

ఏనా మితి॥ ఏనాం పూర్వోక్తాం వాణీం వాచ మాకర్ణ్య ప్రత్యా వికలిత హృదయః విదీర్ణ చిత్తః ఏషః స్వీకృతసారధ్యః కంసః కచనిచయం కేశపాశం హస్త గ్రాహం గృహీత్వా హస్తేన గృహీత్వా “హస్తేన ర్రిగ్రహో రితి నిముల్”. ఇమాం నవోథాం స్వసారం భగినీం హస్తుం హింసితు మభ్యుద్యతః ఉద్యుక్తః అభూత్. బభూవ. అథ తతః శౌరి ర్వసుదేవః కష్టాయమానం పాపంకర్తు ముత్సహమానం “కష్టాయ క్రిమణే ఇతి క్యజ్.” తం కంసం దృష్ట్వా మృదుగిరా స్నిగ్ధవాచా సాంత్యయామాస పార్థయామా సేత్యర్థః తమితి కర్మపదం దృష్ట్వే త్వనేన సాంత్యయామాసేత్యనేనచ సంబధ్యతే ఇతిబోధ్యన్. అథ. తతః తేన కంసేన ప్రత్యాదిష్టస్కో ప్రఖ్యాతస్సన్ అనంగీ కృతనిజపార్థనస్స నిత్యర్థః. ప్రియాభంగభీరుః ప్రియాయాః ప్రియస్యాః భంగే విషయే భీరుః భయశీలః యద్వా. ప్రియాభంగేన ఉపపస్థితేన భీరు రితి సమాసః. అతఏవ. ప్రకృతిం స్వాస్థ్యం నోపగతః నప్రాప్తః బభూవేతి శేషః నావాపేత్యర్థః. 48

శ్లో॥ అనివార్య మథాలోచ్య సాంత్యై స్తస్య వినిశ్చయమ్ ఉపాచ వచనం శౌరి ద్దుతాప్రేమవిహ్వలః. 49

అనివార్య మితి॥ అథ అనన్తరమ్ తస్య కంసస్య వినిశ్చయం విరుద్ధాభినివేశం విశేషాగ్రహ మితి వా సాంత్యైః పార్థనావాక్యైః అనివార్యం నివారయతు మశక్య మాలోచ్య విదిత్వా ద్దుతాప్రేమవిహ్వలః ద్దుతాయాం భార్యాయాం ప్రేష్ణా భార్యవిషయస్నేహే నేత్యర్థః విహ్వలః వివశః శౌరి ర్వసుదేవః వచనం వాక్యం

దానరూపమితి భావః ఉవాచ అనోచత్ సామోపాయస్య నిష్ఫలత్వేన దానోపాయ
మవతారయామాసేతి భావః. 49

వచన మేవ నిర్దిశతి గద్యద్వయేన.

గ|| అయి భగవత్ భోజకులతిలకప్రతీతదీనదయాభుభావస్య దిశాంతవిశ్రాంత
యశోవై భవస్య న సాంప్రత మేవ తపస్వినీ మేనా మనుజా మపి తనుజా మివ సభాజన
భాజనభూతా మసుభి ర్వియోజయితుమ్. 50

అయీతి|| అయీతి ప్రేక్షా సంబోధనమ్ భగవత్ మృణునిధే మత్ప్రేయసీ
రక్షోభర స్యాధునా త్వదాయ తత్త్వా త్వమేవ భగవా నిత్యభిప్రాయా దిదం సంబోధ
నమ్. భోజకులతిలక భోజనంభూషణ ఏతేన సత్త్వం కులపాంసనః ఏతాదృశంగ వ్యవం
కృత్వం కర్తు మితి స్తుతి ర్వ్యభ్యతే. కించ భోజాః ప్రాచీనా స్వద్వంశీయాః సహ
దుష్టాః కిన్తు సుశీలా ఏవేతి తద్వంశస్య తవాపి శిష్టత్వ మేవ న్యాయ్య మితి సూచ్యతే.
ప్రతీతదీనదయాభుభావస్య ప్రతీతః ప్రసిద్ధః దీనేషు కృపణేషు శోచ్యేష్విత్సర్గః
దయాభుభావః కారుణికత్వం యస్య తస్య నశు నిర్వృణ స్యేతి భావః. అత
ఏవ దిశాంతవిశ్రాంత యశో వై భవస్య దిగంతవ్యాప్త కీర్తివిలాసస్య
తవేతి శేషః. తపస్వినీం శోచ్యాం. “తపస్వీ తాపసే శోచ్యే” ఇతి వైజయంతీ. అనుజా
మపి భగినీమపి తనుజా మివ సుతా మివ సభాజనభాజనభూతాం సభాజనం ప్రీణనం
తస్య భాజనం పాత్రం తద్ధితభూతాం జాతాం తథోక్తాం ప్రీణనవిషయభూతా
మిత్సర్గః అభాజనంభాజనం సంపద్యమానాభూ తేతి విగ్రహోక్తా తు “అభూతతద్భా
వేచ్ఛిః అస్యచ్ఛాదితీత్వం దీర్ఘశ్చ.” భాజనీభూతా మితి స్యా దితి జ్ఞేయమ్. నేయ
మనుజా కిన్తు తనుజేవ త్వయా నన్దనీ యేతి ముఖ్యాభిప్రాయః. ఏనాం నవోధా
మనుభిః ప్రాణైః వియోజయితుం విఘటయితుం పదద్వయస్య మారయితు మితి
నిష్కృష్టార్థః. న సాంప్రత మేవ న యుక్త మేవ. ఏతాదృశాయా మారణే తవ
మహతి అకీర్తి స్యాత్. తయా చ సర్వ మపి తవకులం దూషితం స్యాదితి కంసస్య
హితోపదేశోఽయమ్. 50

నను భవతునామ మమాకీర్తిః దేవక్యా మారణే తు ప్రాణా స్తావ త్త్వి
స్తీత్యత ఆపా.

గ|| కింతు భవదత్యాహితహేతుభూత మేతదీయ మపత్య ముద్భవిష్యతి యది
సద్య ఏవ వ్యాపాద్యతా మితి. 51

కేన్వీతి|| తవ త్వదనుజాయా శ్చ యథా ప్రాణవియోగో న స్యాత్ మమ చ
యథా ప్రీయావియోగో న స్యా త్వదనుగుణ ముపాయం వత్సోమి హుగ్నిత్యభిప్రాయః.
భవత స్తవ అత్యాహితస్య మహాభయస్య ప్రాణాపహరణరూప స్యేతి భావః.
హేతుభూతం కారణభూతమేవేతదీయం దేవకిసంబంధి అపత్యంసంతాన ముద్భవిష్యతియది

ఉత్పత్స్యతేచేత్ సద్య ఏవ తత్క్షణా దేవ వ్యాపాద్యతాం హన్యతాం త్వయేతి శేషః
 పతన్మంతానం త్వం నాశయేతి భావః. తథాపి న తే మరణభీతిః న చ
 ప్రియాయాః న తద్వియోగేన మమాపీతి త్రయోపి వయం సుఖం నర్తామహే ఇతి
 భావః ఇతితి పదస్య ఇతి వచన మువాచేతి పూర్వేణ సంబంధః. 51

శ్లో॥ మత్స్యా హిత మిదమ్ వాక్యం పరిణామ విషయతస్మై
 తత్సంవివృతే కంసో భగినీవధి పౌరుషాత్ ॥

మత్స్యేతి॥ పరిణామవిషయతం పరిణామే పరిపాకే విషయతం నిషవదాచరితం
 ఇదం వసుదేవోక్త మపత్యదానరూపం వాక్యం హితం ప్రియ మిష్ట మిత్యర్థః. మత్స్యా
 ఆలోచ్య తతః వాక్యశ్రవణానన్తరం భగినీవధిపౌరుషాత్ భగిన్యా స్సదర్భాః వధః
 హననం స ఏవ పౌరుషం పురుషకారః తస్మాత్ కంసః నివృత్తే నివృత్తోఽభవత్.
 భగినీవధిపౌరుషం తత్త్వాజ్ఞేత్యర్థః. 52

గ॥ ఇత మానకదుందుభి రుగ్రసేనసుతసమాలంబితాం నిజవధూవధవిధితాన్
 ముత్సార్వ సప్రమోద మేవ నిజసదన మాససాద. 53

ఇత మితి॥ ఆనకదుందుభిః వసుదేవః ఇత ముక్తప్రకారేణ ఉగ్రసేనసుత
 సమాలంబితాం కంసేన స్వీకృతాం నిజవధూవధవిధితాన్ స్వభార్యాహననేచ్ఛాం
 విధాతు మిచ్ఛా విధితాన్ నిజస్య వధూః నిజవధూః తస్యా వధస్య విధితాన్ తాం
 తథోక్తా మితి విగ్రహః ఉత్సార్వ నివా ర్జ్యేత్యర్థః. సప్రమోద మేవ సానన్త మేవ
 జీవత్స్రేయసీలాభా దితి భావః నిజసదనం స్వగృహమ్ ఆససాద ప్రాప. 53

శ్లో॥ వాస్తరై స్తదను స్తోక్తైః కీర్తిమన్నామభాజనమ్.

సుషువే దేవకీసూను మైంద్రీ చంద్రిమసం యథా

54

వాస్తరై రితి॥ తదను తదనన్తరం స్తోక్తైః అల్పైః వాస్తరైః దిన్తైః గతై రితి శేషః
 కతిచిద్దినేషు యాతేషు సత్స్విత్యర్థః. ఐంద్రీ ఇంద్రసంబంధినీ “తస్యేద మిత్యణిటిజ్ఞేతి
 జీప్. ప్రాచీదిగిత్యర్థః చంద్రిమసం యథా చంద్రిమివ దేవకీ వసుదేవదారాః కీర్తిమన్నామ
 భాజనం కీర్తిమాన్ ఇతి నామ కీర్తిమన్నామ తస్య భాజనం పాత్రం విషయ మితి
 యావత్ యద్యా భాజయతి నిర్ధన్యావితక్షయా భజతి ప్రాప్నోతి తీతి భాజనః తమ్
 కీర్తిమన్నామభాజ మిత్యర్థః. సూనుం పుత్రం సుషువే ఉత్పాదయామాన. “షూజ్
 ప్రాణి గర్భవిమోచనే ఇతి ధాతో ర్లిట్.” ఉపమాలంకారః. తేన చంద్రితుల్యకాన్తి
 శాలిత్వం పుత్రస్యవ్యజ్యతే. 54

గ॥ తదను యదుపతి రపి తనయసముదయనిశమనసముపనత మానంద మను
 భూయః సత్యవృత్త్యాససాధ్వసా దేన ముపసీయ కథ మపి కంసాయ సమర్పయామాన.
 - తదన్వీతి॥ తదను తతః దేవకీప్రసవానన్తర మిత్యర్థః. యదూనాం పతి ర్యదుపతి
 ర్వసుదే వోపి తనయస్య పుత్రస్య సముదయఆవిర్భావః తస్య నిశమనం శ్రీవణం

శమోఽదర్శనే ఇతి శ్రవణేమిత్త్వా దుపధాహ్వానః. తేన సముపనతం జాతం ఆనందం
సుఖం అనుభూయ ప్రాప్య సత్త్వవృత్త్యాససాధ్వసాత్ సత్త్వస్య వృత్త్యానః వైపరీత్యం
అసత్త్వ మితి యావత్ తస్మా ద్యః సాధ్వః భయః తస్మాత్ ఏనం సుత ముపనీయ
అనీయ కథ మపి అతికృచ్ఛ్ణిణ పుత్రవియోగస్య దుస్సహత్వా నితి భావః
కంసాయ రాజ్ఞే సమర్పయామాస అర్పితవాక్ దదా వితి యావత్. 55

శ్లో॥ కంసోపి ధైర్య మనివార్య మథో విచార్య
తస్మాత్తివీర్య మభినంద్య త మాబభాషే
నాస్మా ద్భిభేమి కలభోఽయ ముపైతు సద్మ
గర్భోఽప్తమో మమ జిహూంసు రభాణి పూర్వమ్. 56

కంసోపి॥ అథోఽ న స్తరం కంసోపి కంసశ్చ తస్య ధైర్యం ధీరత్వ మనివార్యం
నివారయతు మశక్యం విచార్య ఆలోచ్య తస్యేతి కాకాక్షిన్యాయేన ఉభయత్ర సంబ
ధ్యతే తస్య వసుదేవస్య అతివీర్య మత్యంతపరాక్రమ మభినంద్య శ్లాఘయిత్వా తం
వసుదేవం ప్రతి ఆబభాషే ఉవాచ వచన మేవ దర్శయతి నాస్మాదితి అస్మాత్
తవ ప్రథమా త్పుత్రాతో నభిభేమి ఉత్తమపురుషనిర్దేశేన అహ మిత్యాక్షిప్యతే.
అహం భీతిం నప్రాప్నోమి త్యర్థః. అయం పుత్రః సద్మ అరిష్టరూపం గృహం ఉపైతు
ప్రాప్నోతు ఏన మరిష్టం నయేత్త్యర్థః. అప్తమః గర్భః అపత్యం మమ మే జిహూంసుః
హస్తమిచ్ఛుః హస్తేతి యావత్. భవతీతి శేషః ఇతి పూర్వం పురాదేవక్యానయన
సమయే ఇత్యర్థః. అభాణి ఉక్తం “భావేలుజ్” దేవేనీతి శేషః. 56

గ॥ ఇత మనుకంప్యమానోపి కంసేన శంకితమానస ఏవ వసుదేన స్తనయ
మాదాయ నిజనివేశ మావివేశ. 57

ఇతమితి॥ ఇత మేవం కంసేన అనుకంప్యమానోపి అనుకంపితోపి ఉపస్థ
వశాత్ కపిచలనే ఇతి ధాతు ర్దయాయాం వర్తతే. తత శ్శానచిరూప మిదమ్. శంకిత
మానస ఏవ శంకితం సంజాతశంకం మానసం మనః యస్య తథోక్తః సశంక ఏవే
త్యర్థః. వసుదేవః తనయం సుత మాదాయ గృహీత్వా నిజనివేశం స్వగృహ మావి
వేశ అవిశత్ ప్రాపేతి యావత్. 57

గ॥ అథ కదాచి ఔగ్రసేని రనవంతబృందారక బృందవంద్యమానచరణారవింద
మరవిందభవనందన మమరమునిబృందారక మవిరతవిగ్రహసముత్సుక మపి సముజ్ఞిత
విగ్రహాభినివేశ మధరీణగుణగణ మపి మురరిపుగుణగణ ముపవీణాయంతం భగవంత
మఖలనిగమధర్మమర్మనిర్భేదనవిశారదం నారదముని మద్యాక్షిత్. 58

అథేతి॥ అథ కంసనిర్వృత్త్యంతరమ్ కదాచి త్కుత్రచిత్కాలే ఔగ్రసేనిః
ఔగ్రసేనస్యాపత్యం “తస్యాపత్య మిత్యేకే అత ఇథ్” కంస ఇత్యర్థః. అనవరతంయథాతథా
సర్వదాపీత్యర్థః. బృందారకబృందేన దేవసమూహేన కింపున ర్మనుష్యై రితి భావః

వంద్యమానే అభివాద్యమానే స్థూయమానే ఇతి వా “వని అభివాదన స్తుత్యో రితి ధాతోః కర్మణి యకి శానచ్.” అరవిందే ఇవ చరణే చరణారవిందే ఉపమితం వ్యాఘ్రాదిభి రితి వ్యాఘ్రాదే రాకృతిగణత్వా దుపమితసమాసః యస్య తం అరవింద భవస్య బ్రహ్మణః సద్దనం తనయం సద్దయతీతి సద్దనః సద్ది గ్రహీతిల్లుః. అమర మునిషు దేవర్షిషు బృందారకః ముఖ్యః తం “బృందారకరూపముఖ్యావి” త్యమరః. అవరతం యథాతథా అనవరత మిత్యర్థః. విగ్రహే కలహే సముత్సుకం సహార మపి సముజ్జితః త్యక్తః విగ్రహాభినివేశః శరీరాభిమానః యేన తం దేహదావాత్మాభి మానరహిత మిత్యర్థః. అధరీణాః తిరస్కృతాః గుణగణాః శబ్దాదిగుణసమూహాః యేన తమపి మురరివోః కృష్ణస్య గుణగణం కల్యాణగుణకదంబ ముపవీణాయ స్తమ్ వీణాయా ఉపగాయంతం “సత్కాపపాశేత్వాదినాణిచ్.” అత్ర కలహసముత్సుక మపి కలహాభినివేశరహిత మితి తిరస్కృతశబ్దాదివిషయ మపి శబ్దాదివిషయకదంబం గాయంత మితి చ విరోధద్వయం ప్రతీయతే. తస్య ఉక్తిరీత్యా పరిహారా ద్విరోధా భాసాలంకారద్వయమ్. భగవంతం పద్మణనిధిం అఖిలానాం నిగమధర్మాణాం వేదోక్త ధర్మాణాం యాని మర్మాణి రహస్యస్థలాని రహస్యా నీతి యావత్. తేషాం నిర్వేదకే ప్రకాశనే విశారదం నిపుణం నారదమునిమ్ నారదఇతి మునిః ఋషిః తం అద్రాక్షిత్ అవశ్యత్ అత్ర అనవరతబృందార కేతి విశేషణేన దేవకార్యార్థం నారద స్యాత్కాగ మన మితి సూచ్యతే. అవిశతవిగ్ర హేత్యనేన శాంతకోపస్య కంసస్య కోపోద్బోధ నార్థం తదాగమన మితి సూచ్యతే. ఏవంవిధవ్యాపారే నారదస్య కింఫల మత ఆహ. మురరి ప్రితి కంసస్య దుష్టత్వే ప్రవృద్ధే సత్యేవ భగవా నావిర్భూయ భువి లీలాః పరిదర్శయిష్య తీతి తద్గుణగానార్థ మయం నారదస్య ప్రయాస ఇతి భావః. ఏతేన ప్రత్యక్షిష్య స్యాపి నారదస్య భగవద్గుణలోలుపత్వకథనేన “ఆత్మారామా శ్చ మునయో నిర్గంధా అప్యురక్రమే కుర్వంత్యహేతుకీంభక్తి మితంభూతగుణో హరి” రితి భాగ వతవచనం నారదోక్తం వచనం కంసః స్వీకుర్వా ద్వా నవేతి శంకాపనోదనాయ భగవంత మితి గతాగతాది సర్వవేత్తృత్వా న్నారదోక్తం తథ్య మితి కంసో జానీయా దేవేతి భావః. నను మనుష్యమనోరహస్యమయం వేత్తునామ. కథం దేవరహస్య మత ఆహ. అఖిలనిగ మేతి. సర్వదేవరహస్య స్యాపి వేదై కాయతనత్వా ద్దేవమర్మజ్ఞ స్యాస్య దేవరహస్యవేదనం నాద్భుత మితి భావః. నారద స్యైవంవిధమాహాత్మ్యే హేతు మూహ. అరవిందేతి. బ్రహ్మణ ఏతాదృశత్వేన తత్సు త్త్రోపి తథావిధ ఏవేతి భావః. నను దేవహితార్థం వ్యాప్తియమాణేషు దేవర్షిషు నేకేషు సత్సు కింనారద స్యైవాయం శ్రీమః. అతే ఆహ అమరము నీతి తేషు ముఖ్యత్వా దస్యైవ దేవహిత కరత్వ ముచిత మితి భావః.

58

గ॥ తదను నారదోపి యథావిధితదభ్యర్చనా ముపగమ్య కంస మిద మవాదీత్ తదన్వితీ॥ తదను దర్శనాన న్తరమ్. యథావిధి విధిమనతిక్రమ్య ప్రాప్య స్వీకృత్యే

త్యర్థః. నారదోపి నారదశ్చ కంఠమ్ప్రతి ఇదం వక్ష్యమాణం వచనం వాక్య మువాచీత్
ఉవాచ “వదేరుజ్.”

59

శ్లో॥ వారేయా వసుదేవదేవకముఖా గోపా శ్చ నందాదయ
స్తత్కంతా అపి దేవతా ఇతి మతిం పర్యాకులాం మాకృధాః
త్వద్దృహ్యో నసి దానపాన్యకముఖా త్వాం కాలనేమిం పురా
భూతం విద్ధి చతుర్భుజోపి భవితా నాథో యదూనా మితి.

60

వారేయా ఇతి॥ వసుదేవదేవకముఖాః వసుదేవో దేవకశ్చ వసుదేవదేవకౌ
ముఖమాదిర్యేషానే తథోక్తాః వారేయాః పృష్ఠివంశ్యాః యాదవ ఇత్యర్థః. యద్యపి
దేవకో భోజవంశజత్వేన నవారేయః. తథాపి వసుదేవానుయాయుత్వా త్తథా వ్యప
దిష్టమ్. యద్వా వారేయాః వసుదేవదేవకముఖా శ్చ ఇతి ప్రత్యేకం యోజ్యమ్.
అస్మిన్ పక్షే వసుదేవస్య వారేయ త్వేపి పృథగ్గ్రహణ ముత్కర్షార్థ మితి బోధ్యమ్.
నందాదయః నందః ఆది ర్ముఖ్యః యేషానే నందాదయః గోపాః గోపాలా శ్చ
తత్కన్తాః తేషాః వసుదేవాదీనాం వారేయానాం నందాదీనాం గోపానాం చ
కాంతాః భార్యాః దేవకీయశోదాదయశ్చ సతేసర్వే దేవతాః సురాః ఇత్యేవం రూపాం
మతిం ఇతః ప్రాక్తవోదితాం బుద్ధిం పర్యాకులాం విక్షిప్తాం మాకృధాః మాకురుత్స్య
మితి శేషః. దృఢాం కుర్విత్యర్థః యద్వా ఇత్యేవం జ్ఞాత్యేతి శేషః. మద్వచనేన నిశ్చి
త్యేత్యర్థః మతిం తవ బుద్ధిం పర్యాకులాం మాకృధాః. భీతాం మా కుర్విత్యర్థః.
మూఢైః రితి యావత్. త్వద్దృహ్యో త్వత్ప్రక్షాళితా నసి బకముఖా బకాదీన్
పురా పూర్వజన్మని దానవాన్ దనోరిమే దానవాః తాన్ అసురాన్ విద్ధి జానీహి
త్వా మపి పురా జన్మని భూతం స్తత్కశాలినం కాలనేమిం తన్నామక మసురం విద్ధి.
యద్వా పురాభూత మిత్యేకం పదం పూర్వకాలిక మిత్యర్థః. చతుర్భుజో భగవాన్
వాసుదేవోపి యదూనాం నాథః పతి ర్భవితా భవిష్యతి ఇతి విద్ధి. వసుదేవాదీనాం
దేవత్వేపి తద్భూతానామసురాంశ్చ త్వవ చ కాలనేమిత్వా త్పూర్వవైర మవిస్మృత్య
తాన్ దేవాన్ తత్ప్రక్షాం వాసుదేవం చ సమూల మున్మూలయేతి భావః.

60

X॥ ఇత్యముపదిశ్య సురతపస్వినివినిర్గతే తద్వచనవిదిత యాదవ దేవభావసంభూత
భక్తుజ్ఞానమునాయ దేవకధుహితర మానకదుంధుభి మపి కారాగారసీమని విధాయ
సగళసందానితో పితర మపి పరిభూయ నిజశాసనవిషయైకతశ్చారసేనవిషయ
శ్చైవ్యురజ్జనానందోకేళిమహాశనముష్టి కారిష్ట భేనుకబకత్పణావృత్తాద్వియాతుధానవివృత్త
హరివృత్త స్సహద్వియదుకదవ మమిత మతనుత.

61

ఇత మితి॥ సురతపస్విని దేవశా నారదే ఇత మేవం ప్రకారేణ ఉపదిశ్య ఆ
దిశ్య వినిర్గతేనతి నిష్క్రాంతేనతి తస్య నారదస్య వచనేన విదితాత్ జ్ఞాతాత్
యాదవానాం యదువంశజానాం దేవభావాత్ సురత్సాత్ సంభూతస్య ఉదితస్య
భయస్య భీతేః విధూననాయ నివారణార్థం దేవకస్య దుహితరం సుతాం దేవకీ మిత్య
ర్థః ఆనకదుందుభి మపి వసుదేవం చ ఏతావుభా నిగ్ధైః శృంఖలాబంధైః సంధానితో
బద్ధా విధాయ కారాగారసీమని కారాగృహాంతః విధాయేతి కాకాక్షీన్యాయే నోభ
యత్రాన్వేతి విధాయ స్థాపయిత్వా పితర ముగ్రసేన మపి పరిభూయ తిరస్కృత్వా
నిజశాసనస్య స్వాజ్ఞాయాః విషయీకృతాః “అవిషయా విషయాః కృతా ఇత్యభూత
తద్భావే చ్ఛ్వి” గోచరీభూతా ఇత్యర్థః. శూరసేనవిషయాః శూరసేననామానోదేశాః
యేన స తథోక్తః. చాణూర జరాసంధ కేశి మహాశన ముష్టిక అరిష్ట ధేనుక బక
తృణావృత్తాః ఆదయః ముఖ్యాః యేషాన్తైః యాతుధానవిన్యతైః రాక్షసరూపా నైః
రాక్షససమూహై రితివా పరివృతః యతస్పృక్ కంస ఇతి శేషః సపది తత్క్షణ
ఏవ అమిత మనల్పం యదుకదనం యదుభి ర్విరోధ మతనుత అకరోత్. 61

గ॥ తదను భగినీగర్భసముద్భవ మర్భకపట్న మపి వ్యాపాదితవాత్. 62

తదస్మితి॥ తదను యదువిరోధాన న్తరమ్ భగినీగర్భసముద్భవం దేవకీగర్భసంజాత
మర్భకపట్న మపి వక్షణం సమూహాః పట్నం అర్భకాణాం పట్న మర్భకపట్నం
శివభాగవతాదివత్సమాసః. పట్ శిశూ సవిత్యర్థః. “పోతః పాకోఽర్భకోఽడింభ” ఇత్య
మరః. వ్యాపాదితవాత్ జఘాన. 62

శ్లో॥ శేషాఖ్యం బిభరాం బభూవ భగవద్ధామానువిద్ధం తతో

గర్భం దేవకనందనాహరి రథత్రాతుం త మత్యాహితాత్.

క్షిప్రం గర్భ మముం వికృప్య సకలాం త్సమోహ్యా నందప్రజే

రోహిణ్యావినివేశ యేతి జశరే మాయాం నిజా మాదిశత్. 63

శేషాఖ్య మితి॥ తతః అర్భకపట్ననాశనాన న్తరమ్ దేవకనందనా దేవకతనయా
దేవకీతియావత్. భగవద్ధామానువిద్ధం భగవతః కృష్ణస్య ధామ్నా తేజసా అశేనేతి
యావత్. అనువిద్ధం వ్యాప్తం శేషాఖ్యం శేషఇత్యాఖ్యా నామ యస్య తం గర్భం
కుక్షిసజస్రం బిభరాం బభూవ. దధార. దేవకీగర్భే భగవదంశః ఆదిశేషః శిశురూపా
వివే శేత్యర్థః. అథ గర్భధారణాన న్తరమ్ తం గర్భస్థం శిశు మత్యాహితాత్
మహాభయా త్రాతుం రక్షితుం హరి ర్భగవాన్ విష్ణుః అముం పరిదృశ్యమానం
గర్భం కుక్షిసజస్రం అముం దేవకీగర్భస్థ మితి వా క్షిప్రం. త్వరితం యథాతథా
వికృప్య ఆకృప్య అవనీ యేతి యావత్. సకలాన్ సర్వా సపి సమోహ్యా మోహ
యిత్వా నందప్రజే నందస్య గోపస్య వ్రజే గోష్ఠే ఘోషే వా స్థితాయా ఇతి శేషః.

రోహిణ్యాః జరణే గర్భే వినివేశయ నిక్షిప స్థాపయేతి యావత్. ఇతి ఏవం నిదాన్
స్వీయాం మాయాం యోగమాయా మాదిశత్. ఆజ్ఞాపయామాన. 63

శ్లో॥ తయా సపది నిర్వ్యూఢే, వచనే వనమాలినః

64

గర్భో విగళితో దేవ్యా, ఇతి పౌరా విచుక్రుశుః.

తయేతి॥ సపది తత్కాలే ఏవ తయా మాయయా కర్త్ర్యా వనమాలినః విష్ణోః వచనే
పాక్యే నిర్వ్యూఢే అనుష్ఠితేనతి భగవదాజ్ఞాప్రకారేణ కృతేనతీత్యర్థః దేవ్యాః
రాజ్ఞ్యాః దేవక్యా ఇతి యావత్. రాజకన్యాత్వా దేవ్యా ఇత్యుక్తమ్. గర్భః కుక్షిస్థ
జన్మః విగళితః భృష్టః బభూవేతి పౌరాః పురజనాః విచుక్రుశుః విశేషేణ రురుదుః
కంసస్య దుష్ట త్వేపి తత్పురజనానాం సమత్వా దోదనకర్తృత్వమితి జ్ఞేయమ్. 64

శ్లో॥ అథాతను తనుచ్ఛాయ విశదీకృతదిజ్ముఖమ్.

రోహిణీ సుషువే సూనుం, రోహిణీవ గరియసీ.

65

అథేతి॥ అథ మాయయా రోహిణీజరణే దేవకీగర్భనిక్షేపణానంతరం రోహిణీ తన్నామకా
ఆభీరి అతనుతనుచ్ఛాయవిశదీకృతదిజ్ముఖం అతనునా మహతా తనుచ్ఛాయేన
శరీరకాన్త్యా “విభాషాసేనా సురా ఛాయేతిక్లీబత్వం” విశదీకృతాని శ్వేతీకృతాని
దిశాం ముఖాని అంతరాణి యస్య తం తథోక్తం సూనుం పుత్రం గరియసీ శ్రేష్ఠా
రోహిణీ చంద్రవత్పితౄతారా అతను తనుచ్ఛాయవిశదీకృతం దిజ్ముఖం ప్రాజ్ఞుఖం యస్య
తం తథోక్తం సూనుం పుత్రం బుధ మివ సుషువే. ఉత్పాదయామాన. బుధో
యద్యపి తారాయాః బృహస్పతిపత్న్యా న్తనయ ఇతి పృతీతి రస్తి తథాపి “రాహి
ణీయా బుధ సౌమ్య” ఇతి కోశాత్. బుధస్య రాహిణీయత్వ మస్మి త్యేవ ముదా
హృత మితి బోధ్యమ్. బుధోదయేన శ్వేతాయతేఖల్వైంద్రి దిక్. అత్ర శ్చిష్టసాధర్మ్య
పమాలంకారః. బలరామస్య శ్వేతత్వా ద్విశదీకృతేత్ముక్తం తేన చ దిశాం పున
న్నత్వం గమ్యతే. 65

X॥ భగవా నపి సమనంతర మానకదుందుభిమనోరథపరిపూరణాయ దేవకీ
జరణ మవజగాహే. 66

భగవానపీతి॥ సమనంతరం తతః భగవా నపి వాసుదేవోపి అపినా గర్భసంబంధ
యోగ్య స్యాపీతి విరోధో వ్యజ్యతే. ఆనకదుందుభే ర్వసుదేవస్య మనోరథానాం
కామానాం పరిపూరణాయ ప్రవర్తకారం ఏతేన విలాసేనాస్య గర్భసంబంధః సతు
కర్మణో విరోధపరిహారః ప్రతీయతే. దేవకీజరణం దేవక్యాః కుక్షి మవజగాహే అవిశత్.

శ్లో॥ అథ కమపి సమయ మహాగ్రాసేని రననుభూతపూర్వసుషమావిశేషవిషయా
భూతా మేతా మూషన్నసత్త్వా మాలోక్య నియత మవలంబిత ముత్పత్త్యమాన
మనస్య సేవ మదత్యాహిత హేతుభూత మితి చింతాసంతానతంతవితావసంధా
నితానికరణోచ్చయ మభవత్॥ 67

అథేతి॥ కమపి సమయం “కాలాధ్వనో రత్యస్తనంయోగే ద్వితియా” కస్మింశ్చి
తా-లే ఇత్యర్థః. అనుభూతపూర్వః పూర్వమనుభూతః న భవతీ త్యననుభూతపూర్వః
అదృష్టచర ఇత్యర్థః. సచాసా సుషమా విశేషః. పరమకాన్యతిశయః తస్య విషయా
భూతాం గోచరిభూతా మాపన్నసత్త్వాం గర్భిణీం “ఆపన్నసత్త్వా స్సాద్వర్ణ
ణ్యస్తర్వత్నీ చ గర్భిణీ” త్యమరః. ఏతాం సంక్యాన్తభగవత్తేజస్కాం దేవకీ మాలోక్య
ద్వష్ట్యా అవిలంబితం త్వరితం యథాతథా ఉత్పత్త్యమాన ముద్భవిష్యదపత్వం
సన్తాన మేవ నియతం నిశ్చితం విధినా కృత మితివా మ దత్యాహితస్య మమమహా
భయస్య హేతుభూతం కారణం భవతీత్యేవం చిన్తాసన్తానే నైవ చిన్తాసమూహేనైవ
తస్తువితానేన గుణసమాహేన సన్ధానితం బద్ధ మన్యకరణం చిత్తం యస్య స తథోక్తః.
అయం కంసః అభవత్. కంస శ్చిన్తా మాపేత్యర్థః. 67

X॥ అథ పితామహపురస్సరా స్సురాః నారదాదిభి రమరమునిభిస్సహ వస్తుమతీ
మవతీర్వ గర్భికృతచతుర్దశభువన మపి దేవకీగర్భగర్భభవన మధ్య మధ్యాసీనం భగవంత
మంభోజలోచన మస్తామః॥ తథాహి॥ 68

అథేతి॥ అథ కంసవిషాదాన నరమ్ పితామహపురస్సరాః బ్రహ్మప్రముఖాః
సురాః దేవాః నారదాదిభిః నారదప్రముఖైః అమరమునిభిస్సహ దేవర్షిభిస్సమం షసు
మతీం భువ మవతీర్వ అవరుహ్య ప్రాప్యేతి యావత్. గర్భికృతాని గర్భాః కుక్షిస్థ
జన్తవః. “అగర్భాః గర్భాః కృతానీ త్యభూతతద్భావే చ్ఛిః.” గర్భేధృతానీ త్యర్థః.
చతుర్దశభువనాని పాతాళాదిచతుర్దశలోకాః. యేన తం తథోక్త మపి. దేవక్యాః
గర్భాః కుక్షి లేవ గర్భభవన మధ్య స్తరగృహం తస్య మధ్యం మధ్యదేశ మధ్యాసీనం
అధిష్ఠితవస్తం “అధిశీజ్ఞానా మిత్యాధారస్య కర్మత్వమ్”. దేవకీగర్భేసన్త మిత్యర్థః.
భగవన్తం షడ్మణేశ్వర్యశాలిన మంభోజలోచనం విష్ణు మస్తామః ఉపతసిరే. తుష్టువు
రిత్యర్థః. స్తుతి మేవ దర్శయతి నవభి శ్లోకై రిత్యాహ. తథాహేతి. తదే వోపపాదయ
తీత్యర్థః. 68

శ్లో॥ దామోదరాయ దమితామితదానవాయ

దారిద్ర్యదావదహనాయ దయాపరాయ

దూరికృతాతిదురితాయ దురాసహాయ

దద్యాం నమ స్సపది దారుణదారణాయ.

69

దామోదరా యేతి. దామ-లోకాత్మకా మాలా ఉదరే యస్య స దామోదరః.
యద్వా. దామాని రజ్జవః తత్తుల్యా వళ యోత్ర నిగ్గిర లక్షణయా ప్రతిపాద్య-నే
ఉదరే యస్య స తథోక్తః. అథవా దామ వనమాలా ఉదరే ఉపలక్షణ మిదం షక్ష
సోపి యస్య స తథోక్తః. తస్మై అత్ర దామ ఉలూఖలబంధనారం యశోదయా
గృహీతా రజ్జ రుధిరే యస్య స దామోదర ఇతి వ్యుత్పత్త్యా, భావీ ఉలూఖలూకర

ణోత్సవో వ్యజ్యతే. విశేష్య మిదం. అథ విశేషణా న్యాహ. దమితేతి. దమితాః నాశితా అమితాః అనన్తాః దానవాః మధుకైటభాదయో యేన తస్మై దమితామిత దానవాయ ఏతేన పూతనా తృణావృత్తాద్వనన్తరాక్షసవధోఽనేన కరిష్యతే ఇతివ్యజ్యతే దారిద్ర్యదావదహనాయ దారిద్ర్య మకీంచనత్వం తదేన దావో వనః తస్య దహనః దావాగ్నిః తస్మై ఇతి రూపకమ్. దారిద్ర్యనివారకా యేత్యర్థః. ఏతేన కుచేలోపాఖ్యానం వ్యజ్యతే. దయాపరాయ దయాయామ్ కృపాయాం పగ ఆసక్త స్తస్మై తథోక్తాయ కరుణాసముద్రా యేత్యర్థః. ఏతేన కుజ్జాకృష్ణవిలాసాదికం వ్యజ్యతే, దూరీకృతాతిదురితాయ దూరీకృతం నాశిత మతిదురిత మత్యస్తపాపః అర్థాద్భక్తానాం యేన తస్మై ఏతేన శిశుపాలసాయుజ్యదానాదికథాః వ్యజ్యతే. దురాసదాయ దుర్ధరాయ ఏతేన జరాసంధాది యుద్ధకథా ప్రతీయతే, దారుణదారణాయ దారుణానాం దుష్టానాం దారణాయ విదారకాయ నాశకా యేతి యావత్. ఏతేన భారతయుద్ధం వ్యజ్యతే. ఏవంవిధాయ దామోదరాయ సపది ఇదాసిం నమః ప్రణతిం జాత్యేక వచనం నమాంసీత్యర్థః. దద్వాం వితరేయం ప్రార్థనాయాం లిజ్. ప్రత్యేకాభిప్రాయే జేద మేకవచనమ్. అత్ర శబ్దాలంకార స్సుస్పృట ఏవ. సచ రూపకసంకీర్ణ ఇతి వివేకః.

69

శ్లో॥ నీలాభ్రకాంతినికురుంబకరంభితాయ

కల్యాణజాలనిధయే కరుణార్ణవాయ

లీలాలయాయ పలలాశపలాలజాల

జంగూనిలాయ పురుషాయ నమః పరస్మై.

70

నీలాభ్రతి॥ నీలాభ్రకాంతినికురుంబకరంభితాయ నీలాభానాం కృష్ణమేఘానాం కాన్తినికురుంబేణ శోభాసంతానేన కరంభితాయ వ్యాప్తాయ మిశ్రితా యేతి యావత్. నీలమేఘకాన్తినికురుంబస్య కృష్ణేవ్యాప్తయోగాత్ తత్తుల్యకాన్త్యాజ్ఞేపః. తస్మాన్నిదర్శనాలంకారః. అనేన చ నీలమేఘ స్వేవ జగత్సంతాపహరిత్వం వస్తు వ్యజ్యతే. ఇత్యలంకారేణ వస్తుధ్వనిః ఏతేన విగ్రహసాందర్యం వ్యక్తమ్. కల్యాణజాల నిధయే కల్యాణజాలానాం మంగళశసముహూనాం నిధిః విజ్ఞేపః తస్మై అమితకల్యాణా యేత్యర్థః. ఏతేన జీవన న్నాయం దుర్భగ ఇతి ఫలితమ్. నన్విశ్వరస్య కులో గర్భవా సాదికేక్లగీకార ఇత్యత ఆహ. కరుణార్ణవాయేతి. దయాసముద్రా యేత్యర్థః ఆశ్రితే వ్యస్తాసు బ్రహ్మాదిషు దయయా తవాయం గర్భవాస ఇతి భావః. నన్వేషమపి జీవ స్వేవ మమాపి గర్భసంబంధేన కేశస్యాత్కిమత ఆహ. లీలాలయా యేతి విలాస వివాహా యేత్యర్థః. యద్వా. ఈశ్వరస్య నిర్గుణస్య కథం కరుణయాపి గర్భకేశః అత ఆహ లీలాలయా యేతి. ఏతద్గర్భవాసాదికం తవ విలాస ఏవ నతు బంధకం జీవస్వేవేతి భావః భగవదాచిర్భావహేతుభూతాం ప్రధానాం లీలా మాహ పలలాశేతి పలలాశాః క్లద్యావా తే ఏవ పలాలజాలాని తుషసంఘాః తేమాం తేభ్యో వా జంగూనిల,

మహావాయుః తస్మై పలలాశపలాలజాలజంఘానిలాయ లీలయా యయతాన్ స్తవా
జ్జయా జాతాభ్యాం శీశుపాలదస్తవక్ర్యాభిధాభ్యాం జయవిజయాభ్యాం సాకం
యుయత్సయా తవాయమానిర్భావ ఇతి భావః. ఏవం విధాయ పరస్మై ప్రకృతివిల
క్షణాయ పురుషాయ పురుషోత్తమాయేత్యర్థః. నమః ప్రణామః అస్మితి శేషః. 70

ఏవం సగుణత్వేన స్తుత్వా నిర్గుణస్థితి ముపకరమస్తే.

శ్లో॥ దృష్టా త్వమేవ సకలస్య నదృశ్య మేత
దిత్యాకలయ్య తదను త్వదనన్యభూతమ్
వ్యామృశ్య దృశ్య మపి తాం ధియ మప్యపాస్య
సంవిత్సుఖై కరసికా స్సముపాసతే త్వామ్.

71

దృష్టేతి॥ త్వం సకలస్య ప్రపంచస్య దృష్టా జ్ఞాతా సాక్షీతి యావత్. ఏవ భవ
నీతి శేషః అనధారణాఫలిత మాహ న దృశ్య మేత దితి ఏతత్ప్రకృత్యక్ష దృశ్యం జ్ఞేయం
జగత్ తన్నభవసి దృష్టేవ త్వం భవసి నతు దృశ్య మిత్యర్థః దృశ్యే ర్యదృశి
ప్రేక్షణమర్థః తథాపి “దృశో నాలోచనే కక్షేతి సూత్రాత్” జ్ఞాన మత్రార్థః ఇత్యేవ
మాకలయ్య జ్ఞాత్యా దృశ్యభూతసర్వప్రపంచవిలక్షణః కశ్చన దృష్టా వీద్యతే ఇతిగురు
శాస్త్రాభ్యాం పరోక్షతో విదిత్యేతి భావః తదను సాక్షిబోధదార్థ్యానన్తరం దృశ్య మపి
జగ దపి త్వదనన్యభూతం త్వల్లోచిన్నం వ్యామృశ్య విచార్య “యతోవా ఇమాని
భూతాని జాయంతే” ఇత్యాది కారణవాక్యవిచారణేన “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ” త్యాద్య
ద్వైతమృతి మననేన చ కారణాభిన్నం కార్యం భవితు మర్హతి మృదభిన్నఘటవ దితి
యుక్త్యా చ త్వతో జన్య నిదం జగ త్త్వదభిన్న మేవేతి నిశ్చిత్యేతి భావః తామపి
ధియం దృగ్దృశ్యానగాహినీం బుద్ధిం అపాస్య త్వక్వా “జ్ఞానేన జ్ఞేయ మాలోచ్య
పశ్యాత్ జ్ఞానశ్చ సంతృజే” దితి శాస్త్రా దితి భావః సంవిత్సుఖై కరసికాః చిదానంద
రసానుభవప్రవణాః మునయ ఇతి శేషః త్వాంకేవలాత్మస్వరూపం సముపాసతే అను
భవ స్థిత్యర్థః స్వస్వరూపేణ తిష్ఠన్తీతి భావః ఇయమేవహి నిర్వికల్పసమాధేః
పరాకాష్ఠా.

71

శ్లో॥ సృష్టా త్వమేవ జగతః పరిపాలకోపి
సంహారకోపి భవనీతి సమామనంతి
కారుణ్యపూరపరిపూరితమానసస్య
సంహారధీ స్తవ కథం న్వితి న ప్రతిమః.

72

సృష్టేతి॥ జగతః ప్రపంచస్య సృష్టా ఉత్పాదక త్వమేవ భవసి జగతః పరి
పాలకో రక్షకోపి త్వమేవ భవసి జగతస్సంహార కోపి త్వమేవ భవసి. యద్వా జగత
సృష్టా పరిపాలక శ్చ సంహారకశ్చ త్వమేవ భవ నీత్యేకవాక్యాన్వయః ఇతి సమా
మనన్తి వదన్తి శ్రుతయ ఇతిశేషః “యతోవా ఇమాని భూతాని జాయంతే, యత్ప్ర

య స్తభిసంవిశ స్తీత్యా” ద్వాశ్రుతయ ఏవం వదస్తితి భావః కారుణ్యపూరపరిపూరిత మానసస్య కరుణారస భరితా స్తఃకరణస్య తవ సంహారధీః జగద్విద్యాశనబుద్ధిః కథన్ము కథంవాఅసీత్. ఇతి నప్రతీమః నజానీమః విరుద్ధత్వా న్నువిశ్వసిమిత్వర్థః. 72

శ్లో. ఆనందజాశ్రుభరితాక్ష ముదీతః

ముద్భూతగద్గద ముదంచితరోమహర్షమ్

త్వా మేవ సంవిదరవింద మరందబిందు

సందోహసాంద్ర మభివంద్య ముదం ప్రయాంతి.

73

ఆనందేతి॥ ఆనందజాశ్రుభరితాక్షం ఆనందజైః సంతోషా దుదితైః అశ్రుభిః భరితే పూర్ణే అక్షణే నేత్రే యస్మిన్ కర్మణితద్యథా తథా. “బహువ్రీహా సక్ష్మిణో సాన్వింగా డితి మన్.” ఉదీతకంపః ఉదీతః ఉత్పన్నః కంపః వేపధుః యస్మిన్ కర్మణి తద్యథా తథా ఉద్భూతగద్గదం ఉత్పన్నదీనస్వరం యథాతథా ఉదంచితరోమహర్షం ఆవిర్భూత రోమాంచంద్రయథాతథాచ. సంవిదరవిందమరందబిందుసందోహ సాంద్రం సంవిదరవిందం హృదయకమలం తత్ర యేమరందబిందవః మకరందపుషతః తేషాం సందోహేన సమూ హేన సాంద్రం వ్యాప్తం హృదయారవిందేస్థాపిత మితి యావత్. త్వామేవ అభివంద్య సమస్కృత్య స్తుత్వాచేత్వర్థః ముద మానస్తం ప్రయాన్తి భక్తా ఇతిశేషః ఏతేన సగుణో పాసనా ప్రపజ్ఞితా.

73

శ్లో. తీర్ణాని శోకజలధిం యమినాం మనాంసి

ధృత్యా తవాతిమృదుళం చరణప్రవాళమ్

మజ్జంతి హంత మహతీ మపి గాత్రయష్టి

మాలంబ్య నిర్భరసుఖామృతదీర్ఘికాసు.

74

తీర్ణానీతి॥ యమినా ముపరతానాం మునీనా మితి యావత్. మనాంసి చిత్తాని తవసంబంధి అతిమృదుళ మధికస్నిగ్ధం చరణప్రవాళం పాదరూపం పల్లవం ధృత్యా హృది కృత్యేత్వర్థః. శోకజలధిం దుఃఖసాగరం తీర్ణాని “తృధాతోః కర్తరిక్తః” అతర నిత్వర్థః, మహతీం గుర్వీ మపి తవ గాత్రయష్టిం శరీరరూపాం లతా మాలంబ్య ధృత్యా నిర్భరసుఖామృత దీర్ఘికాసు నిర్భరంచ తత్సుఖామృతంచ నిర్భర సుఖామృత మమృతే శబ్దోత్ర జలవాచీ. సుఖమేవామృత మితి రూపమ్. తస్య దీర్ఘికాసు తత్ప్రధానాసు దీర్ఘికా స్థితివా. దీర్ఘికాః వాప్యః మజ్జన్తి మగ్నాభవన్తి హస్తే త్యాచర్యే. అతాపి యమినాం మనాం సీత్యేవ కర్తృపదమ్. అత్ర అతిమృదుపల్లవ మవలంబ్య యాని సముద్ర మపి లంఘితవన్తి తేషాం దృఢలతావలంబనే నాపి దీర్ఘికా స్తేవ మజ్జనం జాత మిత్యాశ్చర్యం ధ్వన్యతే. వస్తుతస్తు భగవచ్చరణరవిందమాత్రస్ఫురణేన మోహసశ్శోకోమతి ర్భవతి. ధ్యానాభ్యాసవశేన పశ్చాద్భగవత్సర్వాంగ స్ఫూర్తా సత్త్వాం పరమానందో జాయతే ఇతి ముఖ్యార్థః.

74

శ్లో॥ లబ్ధ్యా భవత్పదసరోజపరాగజాల
సంగం శిలాపి జడభావ మముంచ దాశు
స్తంభం భజంతి హృదయేన భవన్త మేవ
చిత్రం చిరాయ పరిభవ్య శరీరిణోపి.

75

లబ్ధ్వేతి॥ శిలాపి దృఢదపి భవత్పదసరోజపరాగజాలసంగం త్వచ్చరణారవిత
రజస్సమూహసంబంధం లబ్ధ్యా ప్రాప్య ఆశు తత్క్షణమేవ జడభావం జడత్వం అచేద
నత్వ మితి యావత్, అముంచత్, తత్త్వాజ. చైతన్య మాపేతి భావః అత్ర అహల్యా
శాపవిమోచనరూపో రామావతారవృత్తాంతో వర్ణిత ఇతి జ్ఞేయమ్. శరీరిణోపి చేతనా
అపి, చిరాయ చిరకాలం హృదయేన మనసా వక్షసేతిచ వ్యజ్యతే. భవంత మేవ
త్వామేవ పరిభవ్య ధ్యాత్వా ఆలింగ్యేతిచ వ్యజ్యతే. స్తంభం సాత్త్వికభావ మన్యత్ర
జడభావం భజన్తి ప్రాపున్వన్తి చిత్ర మాశ్చర్య మిద మిత్యర్థః. అత్రాచ్యారే చిత్రా
భావాత్. చిత్ర మితి పదం వ్యంగ్యార్థం ప్రకటయ తీతి గుణీభూతవ్యంగ్య మిదమ్
యద్యా శరీరిణోపి స్తంభం జాడ్యం భజన్తి విరోధః చేతనానా మచేతనభవనస్య విరుద్ధ
త్వాత్ స్తంభం సాత్త్వికభావ మితి తత్పరిహారః తేనవిరోధాభాసోఽయం “ఆభాసత్వే
విరోధస్య విరోధాభాస ఇష్యతే” ఇతి తల్లక్షణాత్. అనేనచ భగవతః అఘటితఘటనా
పటేయ స్వం వ్యజ్యతే.

75

శ్లో॥ సానే విదారితహృదా నఖరై రభావి
యద్వైరిణా నరహరే తవ గర్వభాజా
యాంతి శ్రితా అపి విలోకనమాత్రత స్తే
హృద్గ్రంథిభేద మితి కింతు విచిత్రపాత్రమ్.

76

సానేతి॥ హేనరహరే నరసింహ గర్వభాజా. దర్శనతా వైరిణా శత్రుణా
హిరణ్యకశిపు నేత్యర్థ.. తవ నఖరైః నఖైః విదారితహృదా తుటితవక్షసా అభావి
భూత మితి యత్ “భావే లుక్” “యత్తతో ర్నిత్యసంబంధాత్” తత్, సానే యుక్త
మిత్యర్థః. త్వన్నఖై శత్రుహృదయస్య విదళనం యుక్తమే వేతి భావః. ఇతి నరసింహ
వతారో వర్ణితః. అథ అయుక్తత్వం దర్శయతి యాస్తీతి. కిన్తు శ్రితాః ఆశ్రితా భక్తా
అపి నతు శత్రవ ఇతి భావః. తేన విలోకన మాత్రతః దర్శనమాత్రాత్ నతునఖాది
క్షతాదితి భావః హృద్గ్రంథిభేదం హృదయమర్మవిశరణం, యాన్తిభజన్తి విరోధః
హృద్గ్రంథినాం కామాదీనాం భేదం నాశనం యాస్తీతి తత్పరిహారః “భిద్యతే హృదయ
గ్రంథి” రితి గీతావచనాత్. ఇతీదం విచిత్రపాత్ర మాశ్చర్య విషయమిత్యర్థః భవంతి
శేషః విరోధాభాసాలంకారః.

76

శ్లో॥ అనీశా యాధార్థ్యం గహన మభిధాతుం శృతి రపి
స్వశక్తే శ్చైథిల్యం స్ఫుటయతి యతో వాచయతి తే

అత స్సోమం శక్తాః కథ మివ వయం త్వాం కిముత తే
కృపాపారావారో జయతు జగతీపాలనకృతే.

77

అనీశేతి|| “యతోవాచ ఇతి శృతి రపి” “యతో వాచో నివ ర్త నే అప్రాప్య
మననా సహేతి” వేదోపి. గహనం దురేయం తే తవ యాథార్థ్యం తత్త్వ మభిధా
తుమ్. వక్తు మనీశా అసమర్థాసతీ స్వశక్తే స్వసామర్థ్యస్య శైధిల్యం శిధిల్యం రాహి
త్య మితి యావత్. స్ఫుటయతి. ప్రకటయతి. యద్వా శృతి రపి తే గహనం యా
థార్థ్య మభిధాతు మనీశాసతీ యతో వాచ ఇత్యాదినా స్వశక్తే శైధిల్యం స్ఫుటయ
తీత్యన్వయః. అతః శృతిశ క్త్యవిషయత్వాత్ త్వాం స్తోమ మభివాద్యుత్తుం వయం
కథమివ శక్తా స్సమర్థాః నకథమసీత్కర్థః. కిముత కిన్తు. జగతీపాలనకృతే భూరక్షార్థం
తే తవ సంబంధీ కృపాపారావారః దయారూపసముద్రః జయతు సర్వోత్కర్షణే వర్త
తాత్. ఇతిప్రార్థనాయాం లోబ్. కృపయా జగతీం పాహీతి భావః.

71

శ్లో|| స్తుత్యైవ మరవిందా త్సముగ్రసేనసుతార్ది తామ్.

దేవకీం ముహు రాశ్వాస్య, దేవా స్స్వభవనం యయుః.

78

స్తుత్యేతి|| ఏవ ముక్తప్రకారేణ అరవిందాత్మం పుండరీకాత్మం స్తుత్వా అభి
వంద్య ఉగ్రసేనసుతార్దితాం కంసపరివీడితాం వర్తమానేక్షః. దేవకీం ముహుః అత్యర్థ
మాశ్వాస్య సాంత్యుత్వా దేవాః బ్రహ్మాదయః సురాః స్వభవనం స్వలోకం యయుః
జగన్ముః.

78

X|| తదను దేవకనందనా సముపలక్షితదౌహృదలక్షణా విలక్షణసుషమావిశేషా
మందమంద మపహాయ వివిధభూషణభర మపచితబల మసి సముచితరుచినిచయ
మవయవసముదయ మదీధరత్.

79

తదన్వితీ|| తదను దేవనిర్దమనాన న్దరం సముపలక్షితదౌహృదలక్షణా ప్రాప్తగర్భ
ధారణచిహ్న గర్భచిహ్నై రుపలక్షితేతి యావత్. అతఏవ విలక్షణసుషమా విశేషా
విలక్షణః యత్రోక్తత్యాపి లోకే అప్రసిద్ధః. సుషమావిశేషః కాన్యతిశయః యస్యా
స్సా తక్తోక్తా దేవకనందనా దేవకీ మందమందం “ప్రకారే గుణవచన వ్యేతి ద్విర్భావః”
తేన “కర్మధారయవద్యానా త్సుబ్దోపః” మందసదృశ మీషన్మందం యథాతథేత్యర్థః శబ్ద
రితి. యావత్. వివిధభూషణభరం వివిధమావేధ్యారోప్యాది శబ్దై ర్భూషణవిధం
భూషణభర మాభరణనికర మపహాయ త్యక్త్వా ప్రథమం మేఖలాం తతో వలయ
మిత్యేవంకర్మేణ త్యక్తసర్వభూషణేతి భావః అపచితబలమసి విగతశరీరదార్ద్రమసి
సముచితరుచినిచయం యోగ్యకాన్తిబృన్ద మవయవసముదయం కరచరణాద్యంగ
సేనతీందధరత్ దధార “ధర తేకాచజీనన్వద్యావః” దీర్ఘశ్చ యద్యపి ధారయామాసే
త్యేవారో న్యాయ్యః తథాపిణిజర్థోత్ప్రావిసత్ ఇతి కృత్వా దధారేత్యక్త మితి
బోధ్యమ్.

79

శ్లో॥ యచ్చింతనేనాపి నిమేషమాత్రం
సారూప్య మాప్యేత త మభాసీలమ్
గర్భే విధాయాపి విరూపభావం
బభార గౌరా వసుదేవదారాః

80

యదితి. నిమేషమాత్రం నిమేషపరిమితకాలేపి నతు బహుకాల మితిభావః. యచ్చింతనేనాపి యస్య విష్టో ఛిన్తనేన మననేనాపి నతు బహుకాలశరీరసంబంధేనేతి భావః. సారూప్యం సమానస్వభావతా సమానసీలపీతాదిరూపత్వం “రూపం స్వభావే సాందర్యే ఆకార శ్లోకయో రపీతి” విశ్వః. సమానం రూపం యస్య సః సరూపః. సమానస్యేతి యోగవిభాగాత్ సమానస్య. సభావః. యద్వా సహ సమానమ్ “ఆవ్యయానా మనేకార్థత్వాత్.” రూపం యస్య సః సరూపః. వోపసరస స్యేతి సహస్య సభావః. సరూపస్య భావ స్సారూప్యమ్. “గుణవచనేతి వ్యజ్.” ఆప్యేత గమ్యేత. భక్తై రితిశేషః. అభాసీలం మేఘవ త్కృష్ణవర్ణం తం కృష్ణం గర్భే విధాయాపి కుక్షౌ ధృత్వాపి వసుదేవదారాః వసుదేవస్యదారాః భార్యా “దారాః పుంసి చ భూమ్నీవే” త్యభిధానా ధృనుత్వం పుంస్త్వం. దేవకీత్యర్థః, గౌరా వాణ్మరా సతీ విరూపభావం వైరూప్యం శ్వేతత్వ మితి యావత్. బభార అధరత్. అత్ర గర్భే హరిం ధృత్వాపి తన్నైల్యసంకీర్ణణేన నీలా నాసీ ది త్యతద్గుణాలంకారః. “సంగతా న్యగుణానంగీకార మాహు రతద్గుణ” మితి తల్లక్షణాత్.

80

శ్లో॥ గౌరవం భజతి గర్భసంభవా
స్మధ్యమే మృగదృశ స్సనీయసి
సాధు తద్దృశిమకృ ద్వళిచ్ఛలం
హేమదామనికురుంబ మతుటత్

81

గౌరవ మితి॥ మృగదృశః మృగస్యేవ దృశౌ యస్యా స్తస్యాః హరిణవ చ్ఛుంచ లాక్ష్యో ఇత్యర్థః. దేవక్యా ఇతి యావత్, సంబంధిని తనీయసి అత్యల్పే మధ్యమే “మధ్యాన్త ఇతిరుః.” మధ్యభాగే గర్భసంభవాత్ కుక్ష్యసజన్మభరణా దేహోః. గౌరవం భజతి సతి గురుత్వం ప్రాప్నువతి సతి సాధు యోగ్యం తద్దృశిమకృత్ తస్య మధ్యస్య ద్రుణిమానం దార్ద్ర్యం కరోతీతి తథోక్తం మధ్యస్య తనీయస్త్వా తద్భంగభియా విధినా కృత మిత్త్యర్థః. వళిచ్ఛలం వళయ ఇతి భంగ్య ఇతి ఫలం మిమం యస్య తత్ త్రివళి వ్యాజ మిత్త్యర్థః. హేమదామనికురుంబం స్వర్ణరజ్జుసమూహాః అతుటత్ చిన్నం బభూవే త్యర్థః స్వతపవ దృఢత్వా ద్వైయర్థశంకయా శిథిలీభూత మితి భావః. గర్భే వర్ధమానేసతి వళియో నాలక్ష్య. నేతి ముఖ్యాల్లిఖి. అత్ర ఫలశబ్దేన వళిః వళిత్వ మప హ్నుత్వ హేమదామనికురుంబత్వోత్పేక్షా దుత్పేక్షాలంకారః సచ వ్యంజకా ప్రయోగా ద్గమ్యః.

81

శ్లో॥ గభీరభావేన బభూవ నాభీ
మహాబిలం లోలవిలోచనాయాః
అథాపి గర్భస్ఫురణేన విష్ణు
పదచ్ఛలా త్రాప్తప మహాబిలత్వమ్.

82

గభీరేతి॥ లోలవిలోచనాయాః చపలాక్యైః దేవిక్యాః నాభీ నాభిః. గభీరభావేన అగాధత్వేన హేతునా మహాబిలం మహచ్ఛ తద్బిలంచేతి కర్మధారయే ఆన్మహత ఇత్యా త్వమ్. బృహత్సుషిర మిత్థ్యర్థః. బభూవ అభూత్ ఇదానీం గర్భస్ఫురణేన గర్భస్థా త్వేన హేతునా గాథాపి అగభీరాపి విష్ణుపదఛలాత్ విష్ణోః పదం సానం విష్ణుపదం వియదితి చ గమ్యతే. తస్య ఛలా ద్వాన్వజాత్ మహాబిలత్వ మాకాశత్వం మహారంధ్రత్వం చేతి గమ్యతే పాశ్రవ అభజత్ గాథాపి మహాబిలత్వ మాపేతి. విరోధస్య ఆకాశత్వం పాశ్రవ త్యాభాసీకరణా ద్విరోధాభాసాలంకారః. అయంచ విష్ణుపదఛలాదిత్యపహ్నవాన పాశ్రవేతిః సోప్యపహ్నవః విష్ణుపదశబ్దశేషబలా దుజ్జీవిత ఇతి త్రయీణా మంగాంగీభావేన సంకరః. గర్భోదయా త్రాప్త నాభ్యాఃగాంభీర్యా న్మహాబిలత్వం ఇదానీంతు విష్ణుపదత్వా న్మహాబిలత్వ మితి ముఖ్యార్థః.

82

అథ కృష్ణావతారం వర్ణయతి.

గ॥ అథ కథాచి దఖిలదేహి వ్యమందానందకందళితేషు దళితేషుచ మనుజభవన కలుషేషు కలుషేషు చ విమలహృదయకమలేషు విమలేషు చ సకలసలిలాశయేషు విమలాశయేషు చ విబుధజనసమూహేషు సమోహేషు చ సకలాసురేషు భాసురేషు చ నిఖిలదిగంతేషు శాంతేషుచ జీమూతగర్జితేషు తర్జితేషుచ వ్యసనిర్జితేషు ఝర్జితేషుచ సకలసమయారిషేషు వృషేషుచ కల్పపాదపకుసుమతరంగితేషు తరంగితేషుచ గీర్వాణ వరవర్ణినీనృత్యేషు వృత్యేషుచ గగనకల్లోలిసీకల్లోలమాలికా కలకలవిడంబశౌండనిర్జర జయడిండిమాడంబరేషు పరిమధురానగర మధినిశీధ మభిభూతవిరోచనాభీధానతేజ స్త్రితయ ముద్భాసిత జగత్త్రయ మనుద్భూతపూర్వం కిమపి మహాః పాదూరభవత్॥

అథేతి॥ దేవకీగర్భపరిపూర్ణన స్థరమ్ కదాచి త్కుత్రచి చ్చుభకాలే అఖిల దేహేషు సర్వప్రాణిషు అమందానందకందళితేషు. అమితానందసంజాతకందళేషు సత్సు కందళితే ప్విత్వత్త్ర తారకాదిత్వాదితచ్. సంజాతానందేషు సత్స్విత్యర్థః. మనుభవనకలు షేషు మనుష్యలోకపాపేషు దళితేషు అపహృతేషు సత్సు విమతానాం విరోధినాం కంసాద్యసురాంశానాం హృదయాని కమలానీవ తేషు మనఃపద్మేషు కలుషేషు ముఖతేషు సత్సు, సకలసలిలాశయేషు సమ స్థజలాశయేషు, విమలేషు నిర్మలేషు సత్సు. విబుధజనసమూహేషు దేవజనసంఘేషు విమలాశయేషు నిర్మలహృదయేషు సత్సు ప్రాసన్నమనస్సు సత్స్విత్యర్థః. సకలాసురేషు సర్వరాక్షసేషు బకపూతనాప్రలంబాదిషు సమోహేషు సమ్యక్ మోహో మూర్ఖా యేషా న్నేషు సత్సు నిఖిలదిగం నేషు

సర్వదిగ్భాగేషు భాసురేషు ప్రకాశమానేషు సత్సు జీమూతగర్జితేషు మేఘధ్వనిషు శాస్త్రేషు ఉపరతేషు సత్సు శ్రావణమాసస్య వర్షాకాలత్యా స్తేఘధ్వనిసంభవః గర్జితానా మశుభసూచనత్వా చ్ఛుభారం తచ్చాన్వితవచన మితి జ్ఞేయమ్. వ్యసననిర్మలేషు దుఃఖప్రవాహేషు తరితేషు నాశితేషు సత్సు సకలసమయారిప్యేషు విషఘటికాదినర్వదుస్సమయేషు ఝర్జరేషు విదీరేషు అపహృతేషు స త్స్విత్యర్థః విషఘటికాద్యరిప్తభావ సమయే ఇతి యావత్ వృష్టేషు వర్షేషు కల్నపాదపకుసుమతరంగితేషు కల్పవృక్ష పుష్పై స్సంజాతతరంగేషు సత్సు యద్వా కల్నపాదపకుసుమానాం తరంగితేషు తరంగేషు సమూహే ప్లిత్యర్థః. వృష్టేషు సత్సు దేవై రితి శేషః. గీర్వాణ వరనర్ణినీనృతేషు అప్పరో నాప్యేషు తరంగితేషు వరితేషు సత్సు గగనకల్లోలిన్యాః ఆకాశగంగాయాః తస్యా మితివా కల్లోలమాలికానాం తరంగసంఘానాం యే కలకలాః తద్వద్ధ్వనయః తేషాం విడంబే అనుకరణే శౌండాః ప్రశస్తా స్సమరా ఇత్యర్థః. నిరరాణాం దేవానాం సంబంధినాం జయార్థం డిండిమాః జయడిండిమాః వాద్యవిశేషాః తేషా మాడంబరాః ధ్వనయ ఇత్యర్థః. గగనకల్లోలిని కల్లోలమాలికా కలకలవిడంబశౌండానిరరజయడిండిమాడంబరా శ్చైతి కర్మధానయః తేషు తథోక్తేషు వృత్తేషు ప్రవృత్తేషు సత్సు. పరిమధురానగరం మధురాప తనే “విభక్త్యర్థేవ్యయీభావః” అధినీశీధం నిశీధసమయే అభిశూతం తిరస్కృతం విరోచనాభిధానం విరోచననామకం తేజస్త్రితయం తేజస్త్రయం యేన తత్ అగ్నింద్వర్ధాదివిరోచనా ఇత్యభిధానాత్ సూర్యచంద్రాగ్నితిరస్కృతివణ మిత్యర్థః. అతఏవ ఉద్భాసిత జగత్ప్రయం ప్రదీపిత్రతిలోక మనుద్భాతపూర్వం పూర్వం యదాకదాప్యనుత్పన్నం కిమప్యనిర్వాచ్యం మహాః కృష్ణాత్మకం తేజః ప్రాదురభవత్ ఆవిర్భభూవ. యద్వా. గర్భకుహరా ప్రచ్ఛిన్నకృష్ణ నిర్గమనసమయే బహిఃప్రస్ఫుతం తేజ ఏవాత్ర మహాశ్శబ్దేన వివక్షిత ముత్తరవాక్యా రానుగుణ్యాత్.

83

శ్లో॥ ఆవిర్భభూవ దేవక్యా స్తత శ్రీవత్సలాంఘనః

ద్రష్టు మేన మివ ప్రాచ్యా శ్శీతాంశు రపి తతణమ్.

84

ఆవిరితి॥ తతః తేజః ప్రాదుర్భావానస్తరమ్. దేవక్యాః “జనికర్తుః ప్రకృతి రిత్యపాదానసఙ్గజ్జయా పఞ్చమీ” శ్రీవత్సలాంఘనః భగవాన్ కృష్ణః ఆవిర్భభూవ ఉదపద్యత. తత్క్షణం తతైవ. ఏనం కృష్ణం ద్రష్టుమివే త్యుత్ప్రేక్షా. ప్రాచ్యాః సూర్య దిశస్సకాశాత్ శీతాంశు రపి చంద్రోపి ఆవిర్భభూ వేత్యన్వయః దీపకాలంకారః. సచ ఉత్ప్రేక్షాసంస్పృష్టః. అత్ర శ్రీవత్సలాంఘనం ద్రష్టుం మృగలాంఘన స్సమాజగా మేతి శ్రీకృష్ణచంద్రయో సాధర్మ్యా దన్యోన్యప్రేమ వ్యజ్యతే. శీతాశ్శాన్తాః సంకోచితా ఇతి యావత్. అంశవో యస్య స ఇతి పుష్పత్వా మృగలాంఘనరూపార్థప్రతీతే రితి భోధ్యమ్. కించ. స్వభగినీభర్తారం కృష్ణం ద్రష్టుం చన్ద్రాయయా వితి చన్ద్రస్య కృష్ణ విషయం ప్రేమవ్యజ్యతే. అపిచ. చంద్రం ద్రష్టుం కృష్ణో నయయా కిన్తు కృష్ణం ద్రష్టు

మేవ చంద్రాయయా వితి చంద్రా దధికతేజోవత్త్వం కృష్ణస్య వ్యజ్యతే. దీపకాలంకారేణ చంద్రకృష్ణయో సామ్యవగమాత్ చంద్రవజ్రగదాహ్లాదకరత్వం కృష్ణస్య వ్యజ్యతే. చంద్రోదయసమకాలే శ్రీకృష్ణ ఆవిర్భూ వేతి ముఖ్యార్థః.. 84

శ్లో॥ కిశోరం నృధ్యాయ తదను వసుదేవ స్వతపసా
మసీమానా మేనం ఫల మివ నవీనారుణనిభమ్,
కృపాపారావారం కరబదరకల్పం సుకృతినాం
సుధాధారాధారాయతనయనధారాంచితముఖమ్.

85

కిశోరమితి, తదను ఆవిర్భావాన స్తరం వసుదేవః ఏనం పూర్వోక్తం కిశోరం శిశుం నృధ్యాయ ద్దదర్శ. కిశోర మేవ విశిష్టశ్రోత్రయేణ అసీమానా మనవధీనాం స్వస్య తపసాం ఫలం పరిపాకమివ సిత మిత్యత్యేత్తా. నవీనారుణనిభమ్ నవీనేన నూతనేన అరుణేన తుల్య ఇత్యస్వపదవిగ్రహః తమ్ తథోక్తం ప్రాతఃకాలసూర్యవ స్త్రు దులారుణతేజస మిత్యర్థః. కృపాపారావారం దయాసముద్రీమ్ సుకృతినాం పుణ్య శాలినాం కరబదరకల్పం కరతలామలకన త్సులభ మిత్యర్థః. సుధాధారాయాః అమృత ప్రివాహస్య ఆధారాయతయా ఆశ్రయీభూతయా నయనధారయా అపార్ణై రిత్యర్థః. అంచితం రమ్యం ముఖ మాననం యస్య తం తథోక్తం. అత్ర అసీమానాం స్వతపసాం లతాసానీయానాం నవీనారుణనిభాం పరిపక్వమితి యావత్. ఫలమివ సిత మితి నిరవయవరూపకానుప్రాణితా పుష్పేత్తా పృతీయతే. తచ్చ ఫలం సుకృతినా మేవ సుగ్రహం నత్వస్యేషా మితి కరబదరకల్పం సుకృతినా మిత్వనేన వ్యక్తమ్. సుధా ధారేత్వనేన అమృతవత్ తత్ఫలం స్వాద్వీతి గమ్యతే. ఇదం చ ఫలం కల్పవృక్షఫలవ ద్దభిలాషితార్థ పదమితి కృపాపారావా రేత్వనేన వ్యజ్యతే. 85

శ్లో॥ ఖనిం కల్యాణానాం యదుకులమహాభాగ్యవిభవం
స్ఫురల్లీలాజాలం వలభిదుపలశ్యామలతనుమ్,
గదాం శంఖం చక్రం ధను రపి దధానం కరతలై
స్తనౌ పీతం వాస శ్చిరసి మకుటం కౌస్తుభ మపి.

86

ఖనిమితి॥ కల్యాణానాం మంగళానాం సువర్ణ స్వేతి చ వ్యజ్యతే. ఖనిం నిధిం యథా ప్రసిద్ధః ఖనిం నిర్జ్వర మవహ్రాయమాణస్తోదరస్థద్రవ్యోపి అలుప్తద్రవ్యస్సృక్ వర్తతే. ఏవం భగవానపి కవిభిరనవరతముద్భవ్యామాణగుణగణోపి ప్రతిపదస్ఫుర దభినవగుణగణపరిపూరిత ఏవ వర్తతే ఇతి ఖనిసామ్యం కృష్ణస్య బోధ్యమ్, యదుకులమహాభాగ్యవిభవం యదుకులస్య యాదవవంశస్య యస్మహాభాగ్య మమిత సుకృతం తస్య విభవః విలాసః వివర్త ఇతి యావత్. తమ్ ఇతఃప్రాక్ స్వతపఃఫలత్వేన నిర్ణీతమ్. ఇదానీస్తు స్వవంశతపఃఫలత్వే నేతి వివేకః. ఏతేన వసుదేవ సత్త్వాః భగవదావిర్భావంప్రతి నక్షేవలం వసుదేవాన స్తజన్మసంబంధిసుకృతం కారణం.

కిన్తు తద్వంశీయానస్తపురుషానస్తజన్మసంచితం సుకృత మేవేతి ఆక్షేపాలంకారో
వ్యజ్యతే. “ఆక్షేపస్వసముక్తస్య, ప్రతిపేదో విచారణా దితి” తిలక్షణాత్. స్ఫురల్లీ
లాజాలం ప్రకాశమానవిలాసముమాహమ్ ఏతేన, భగవతో లీలైవ ఏవం భగవన్స్త
మావిర్భావయతి. నతు మత్సుకృతం నాపి మద్వంశసుకృత మితి పూర్వోక్త
స్యాక్షేపో వ్యజ్యతే. అథవిగ్రహగుణం విశిష్యి. వలభిదుపలశ్యామలతను మితి. వలభి
దుపలః ఇన్ద్రనీలమణిః తద్వత్ శ్యామలా శ్యామా తనుః యస్య తమ్ తథోక్తం నీల
సర్వ మితి యావత్. ఏతేన నాయ మంగారనన్నీలః కిన్ద్వింద్రనీలన త్పరమశోభ ఇతి
ఫలితమ్. అథ భూషణా న్యాహ. గదా మిత్యాదినా. కరతలైః హస్తప్రదేశైః
బహుత్వా చ్చతుర్భి రిత్కర్ణః. గదాం కౌమోదకిం శంఖం పాంచజన్యం చక్రం సుద
ర్శనం ధనురసి శార్ఙ్గం దధానం విభ్రాణం తనా శరీరేపీతం వాసోవస్త్రం దధానం
పీతాంబర మిత్యర్థః. శిరసి మూర్ధని మకుటం కిరీటం కౌస్తుభమపి సముద్రజం కౌస్తు
భాఖ్యం రత్నంచ దధానం యద్యపి కౌస్తుభం గళే వర్తతే. నతు శిరసి తథాపి యయో
ర్లాక్ష్యే రరుణహరిచూడామణిరుచి రిత్యుక్తౌ హరేః చూడామణిం కౌస్తుభ ఇత్యా
ఖ్యాతం సర్వజ్ఞలోల్లక్ష్యణే నేతి ప్రుత్వా ప్రకృతేపి శిరసీత్సుక్త మితి జ్ఞేయమ్.
యద్వా. శిరసి మకుటం దధానం కౌస్తుభంచ దధాన మర్ధాంగళే ఇతి శేషః. ఇతి
వాఖ్యేయమ్.

శ్లో॥ తనూజానాం పాండోః కిమపి కులదైవం సకరుణం
విలోలలూవణ్యామృతజలధివేలాయితతనుమ్
గుణానా మంభోధిం సుకృతనిచయం విగ్రహభృతం
ప్రకాశాస్తన్వానం చకచకితభాసై ర్దశదిశః॥

87

తనూజానా మితి॥ పాండో స్తనూజానాం సుతానాం ధర్మాదీనాం పశ్చాన్నాం
కిమ వ్యవిర్భావ్యం కులదైవం వంశదేవతాభూతమ్. వేదం వాక్యం వసుదేవఫణితం
కిన్తు కవివాక్య మితి భవిష్యత్పాండవపక్షపాతిత్వవచనే నదోషః తత్ర హేతు మాహ
సకరుణ మితి. సదయ మాశ్రితవత్సల మిత్యర్థః. అతపవ కృపాపారావార మిత్యనేన
నపౌనరుక్తమ్. విలోలలూవణ్యామృతజలధివేలాయితతనుం విలోలతః చంచలస్య
లావణ్యం భూయంత తేజసవాద్భి ర్బహుళాభి ర్మృదూకృతం, “చక్షు
రానస్తజనకం లావణ్య మితి” కథ్యతే- ఇత్సుక్తలక్షణంసామ్యతేజః తదేవామృతం
జలం తస్య జలధి స్సముద్రః తస్య విలోలలూవణ్యామృతజలధేః వేలాయితా
పారభూతా విశ్రాంతిభూమి రితి యావత్. తను శ్శరీరః యస్య తం తథోక్తమ్.
లావణ్యవిధి మితి యావత్. గుణానా మాదార్పాదీనాం సద్గుణానా మంభోధిం
సముద్రమ్, కల్యాణానామితి. పూర్వ పదస్యతు అపహాన పాష్టత్వాదయః స్వరూప
గుణా అర్థః అస్యగుణానామితి పదస్యతు ఔదార్పాదయో మనోగుణా ఇతి వివేకః.

తస్మాన్నపానరుక్త్యమ్. విగ్రహభృతం శరీరధారిణం సుకృత నిచయం చతుర్దశ భువన సంబంధి పుణ్యసమూహ మివ సిత మితి గమ్యాత్ప్రేక్షా. ఏతేన యదువంశ సుకృత స్యైవాయం పరిపాకఇతి పూర్వోక్తసంకోచస్య ఆక్షిప్తత్వా దాక్షేపాలంకారో వ్యజ్యతే. తస్మాన్నపానరుక్త్యశంకావకాశః. చకచకిత భాసైః చకచక ఏషాం సంజాతః చకచకితాః ధగద్గితాఇత్యర్థః. భాసాః కాన్తయః భాసో భాసి ఖగే గోష్ఠే ఇతి విశ్వః. తైః దశ దిశః దశచ తా దిశశ్చేతి సమాసః. యద్వా దశేతి భిన్నంపదమ్. దశసంఖ్యాకాః కకుభః ఇతి కర్మ. ప్రకాశాః ప్రకృష్టః కాశః దీప్తిః కాశ్మదీప్తావీతి ధాతోః పచాదిత్వాదచికాశ ఇతి రూపమ్. యాసాంతాస్తథోక్తాః. తన్వానం కుర్వాణం ఏవం విధం కిశోరంవసు దేవో న్యధ్యాయదితి పూర్వేణ సంబంధః. 87

గ|| ఏవ మానకదుందుభి రత్యద్భుతానుభావ మభూతపూర్వ మావిర్భూతమేన మర్భకం చతుర్భుజమవధార్య నిర్భరానంద సింధునిమజ్జన మనుభవన్నపి పునరుక్త సలిలావగాహనశ్చేతసైవ సురభిశతమవసీసురసాద్విధాయ భగవన్త మంభోజలోచన మస్తాపీత్. తథాహి. 88

ఏవమితి|| ఏవ ముక్తవిధ మత్యద్భుతానుభావ మమిత మహిమాన మభూత పూర్వం పూర్వం కథాప్యనుత్పన్న మావిర్భూత ముత్పన్నమేనం స్వతనూజ మర్భకం శిశుం చతుర్భుజం భగవన్త మవధార్య జ్ఞాత్వా చతుర్భుజమేన మర్భకం అవధార్య దృష్ట్వేతివా ఆనకదుందుభి ర్వసుదేవః నిర్భరానంద సింధునిమజ్జనం సంపూర్ణ సంతోష సాగర స్నాన మనుభవన్నపి కుర్వన్నపి ఆనందపూర్ణో భూత్వేత్యర్థః. పునరుక్తసలిలా వగాహనః పునరుక్తం పునరపికృతం సలిలావగాహన ముదకనిమజ్జనం యేనస తథోక్తః. సముద్రేమజ్జన్నపి సలిలావగాహనం పునశ్చకారేతి విరోధః తస్య ఆనందసాన్దోభూతా సలిలేన్యమజ్జదితి పరిహారః. తేన విరోధాభాసాలంకారః. చేతసైవ మన్తసైవ శరీరస్య కంసవరత స్త్రీత్వాదితి భావః. సురభిశతం గోసహస్రం శతశబ్దోత్ర అసంఖ్యేయవాచీ అవసీసురసాత్ బ్రాహ్మణాధీనం దేయే త్రాచేతిసాతిప్రత్యయః. విధాయ కృత్వా భగవన్తం షాడ్గుణ్యనిధి మంభోజలోచనం పుణ్యకాక్షమస్తాపీత్ తుష్టాన. స్తుతిమేవ దర్శయతి. తథాహితి తదేవ ప్రతిపాదయతి త్యర్థః. 88

పంచభిశ్లోకైః వసుదేవః అస్తాతి పురాణ ఇత్యాదిభిః.

శ్లో|| పురాణో నీరూప స్త్వమసి విగుణోదైవ వశగో

గిరాంవా నిశ్చేష్టః పరమపితౄ చైతన్య నిలయః

కథంవా రజ్యంతి శృతియువతయ స్త్వయ్యపి హశే

నజయ్యాతే మాయా బల భువన సమ్మోహనకరీ.

89

పురాణేతి|| హేహారే, భగవత్ త్వం పురాణః అనాదిః అసి. ఇదం సర్వత్ర సంబ ధ్యతే. 'పురుషఃపురాణ' ఇతి శ్లోకే. తథా. నీరూపః నిరాకారః విగుణః సత్త్వాది

గుణరహితశ్చ అసి భవసి. 'ననామరూపే గుణదోష ఏవ వేతి' భాగవతాత్. తథా
 గిరాం నచసాం వశగః అధనః ఏవయ ఇతి యావత్. నైవాసి నభవస్యేవ. "యతో
 వాచో నివ ర్తస్తే" ఇతి శ్రుతేః. నిశ్చేష్టః నిష్క్రియః అసి. నిష్కళం 'నిష్క్రియం శాన్త
 మితి' శ్రుతేః. ఏవం నిషేధముఖేన ప్రతిపాద్య విధిముఖేనాథ ప్రతిపాదయతి. అపితు
 కింతు పరం కేవలం చైతన్యనిలయః జ్ఞానాశ్రయః చిన్మాత్రమిత్యర్థః. అసి. ఇదం
 హ్యన్యన్యరూపలక్షణం. 'సచ్చిదానందం బ్రహ్మేతి శ్రుతేః.' 'నిత్యోనిత్యానాం చేతనశ్చేత
 నానామితి' శ్రుతేశ్చ. త్వయ్యసి ఏతాదృశేపి త్వయి శ్రుతి యువతయః శ్రుతిరూపా
 స్తగుణ్యః కథంవాకేన ప్రకారేణ అరజ్యన్త రక్తాబభూవుః. శ్రుత్యవిషయ మపి
 త్వాం శ్రుతయః కథంవా ప్రతిపాదయామాసుః. శాస్త్రయోనిత్వా దిత్యధికరణేనహి
 తవ శాస్త్రైక వేద్యత్వం ప్రతిపాదితం శాస్త్రస్తు వాగాత్మకత్వేన వాగవిషయం
 ప్రతిపాదయతుం నశక్నోత్తే వేతి కృత్వా తవ శాస్త్రయోనిత్వం దుర్బలమితిభావః.
 ఏతేన 'బ్రహ్మాబ్రహ్మణ్యనిరేశ్యే నిర్గుణే గుణవృత్తయః. కథం చరన్తి శ్రుతయ
 సాక్షాత్పదపతఃపరే' ఇతి పరిక్షిత్ప్రశ్నార్థోత్పత్తివివృతః. ప్రశ్నంసమాధత్తే న జయ్యేతి.
 భవనసమ్మాహనకరీ త్రిజగన్మోహినీ తేమాయా నజయ్యా జేతుం శక్త్యా నభవతి.
 ఊర్వజయ్యావతి నిపాతనా త్సాధుః. త్వన్మాయావిభవో దుర్విజేయ ఇతి భావః.
 ఏతేన శ్రుతయో భగవన్తం ప్రతిపాదయన్తీవ మాయాబలా దస్మాకం ప్రతీ
 యతే. వస్తుతస్తు అద్వితీయే బ్రహ్మణి శ్రుతయ ఏవ నసన్తి. కిముత తత్ప్రతి
 పాద్యత్వమితి అద్వైత్యానుసారేణాయ ముత్తరః. మాయావశా స్వీకృతగుణా
 త్వాం ప్రతిపాదయన్తి శ్రుతయః సతు కేవలం యత్రకుత్రాపి సత్యంజ్ఞాన మనన్తం
 బ్రహ్మాత్వాదినా నిర్గుణప్రతిపాదనస్తు వ్యంజనా వృత్త్యేవ సతు సాక్షాదితి భాగవతమ
 తానుసారేణాయముత్తరః. యద్వా దుర్బలమపి ఘటయామితి స్వీకృతదృఢప్రతిజ్ఞా
 యా త్వన్మాయా అస్తి తద్బలాత్సర్వముపపద్యతే ఇతి వా ముఖ్యోత్తరః. అత్ర శ్రుతిమ
 యువతీత్వరూపణాత్. కథంవా అరజ్యన్తే విరోధః ప్రతీయతే. తథాహి. త్వం నీరూపః
 సౌందర్యరహితోసి. సౌందర్యమాస్తునామ యావనమపి నాస్తీత్యాహపురాణఇతి జరత
 ఇత్యర్థః జరతత్వమ ప్యంగీక్రియతాన్నామ గుణా అపినసన్తిత్యాహ. విగుణఇతి దుష్టఇత్యర్థః
 అస్తుదోషః. తథాపి. గిరామపి నైవవశగః. తాసాం వాక్యన్యసి నశ్రుణోషీతిభావః.
 ఏవం విధిస్యావితవ తాసామాలింగనేపి నశక్తిర స్తీత్యాహ. నిశ్చేష్టఇతి. కరచరణాదిచాల
 నేపి అరమర్థఇత్యర్థః. అపితు కిన్తు చైతన్యనిలయః పాణిమాత్రసంపృక్త ఇత్యర్థః. ఏవం
 విధే త్వయి కథం శ్రుతియువతయో రజ్యన్త ఇతి ప్రతీత్య విరోధస్య నజయ్యాతే
 మాయాబత భవనసమ్మాహనకరీత్యనేన పరిహారః. మణిమంత్రాది వంచనాత్రిమాయా
 శబ్దేనోచ్యతే. తయా సర్వమిదం ఘటిత మితి భావః. అత్ర పురాణ ఇత్యాదౌశ్లేషః.
 శ్రుతియువతయ ఇత్యత్రరూపకం. తదుభయోత్థాపితో విరోధాభాసోలంకారః.
 కథంవేతి స్వాత్మానురాగానుపపత్తేః నజయ్యేత్వాదినా నిషేధా దాక్షేపాలంకారః.

పూర్వప్రతిపాదిత విరోధస్య నజయ్యేతి వాక్యానేన సమర్థనా ద్వాక్యార్థహేతుకం
కావ్యలింగమలంకారః. ఏతేషాం యథాయథం సంకరో జ్ఞేయః. ఏతేస్సర్వైరుత్తాపితో
నిష్టయా స్తుత్యభివ్యక్తిరూపా మృజస్త్వ త్యలంకారః. పురాణత్వాదీనాం గుణానా
మిషద్దోషత్వ కల్పనా గ్లేశాలంకారః.

89

శ్లో॥ నిధిః కల్యాణానాం త్వమధిక ముదార స్సకరుణః
కృతార్థాస్తే భృత్యా ఇతి చ తవ సేవాపరవశః
హృతే యత్సర్వస్వే ప్యభవ దతిరిక్తోభుజనా
త్తతస్త్యాత్మలభః పరమితి హి లాభస్సమధికః.

90

నిధిరితి. త్వం కల్యాణానాం మపహత పాష్టత్వాదీనాం మంగళగుణానాం నిధిః
నిజేషః అసి. నచ నిర్గుణ శ్రుతివిరోధః. నిర్గుణః అసాగ్రీకృతః గుణవహిత ఇతి తదర్థాత్.
అన్యథా. “సవాపిష పురుషో మహా” నిత్యాది శ్రుతిపాదిత మహత్త్వాదిగుణాః నిరాలం
బాస్సుప్తాః. యద్వా సరసూరదశామూ నిర్గుణ ఇత్యర్థా న్న నిర్గుణ శ్రుతివిరోధ ఇతి
జ్ఞేయమ్. స్వతః కల్యాణనిధిత్వా త్వై మస్మాకం కల్యాణం నామం ఇహోపేతి భావః.
అత ఏవ పరికరాలంకారః. అత్ర కల్యాణానాం సుననానా మితిచ గమ్యతే. ‘కల్యాణం
మంగళే స్వర్ణే’ ఇతి భాస్కరకోశాత్. అతఏవ అధికముదారః అన్యుత్పన్నః. తీవాహి
అపహత పాష్టత్వాది గుణాభావా త్వత్తోవికృష్టా. అనేన పురుషో త్వమర్థం భగవతో
వ్యక్తమ్. అత్ర నకేవలం త్వం స్వర్ణనిధిః కన్య అధికముదారో నాతా. నతు పునరుబ
ఇతి గమ్యతే. ‘ఉదారో దాతృమహతోః నిత్యమరః. సమ ఏవం పురుషో త్వమత్వ మస్తు
నామ నైర్మలజ్యే సతి తత్సేవావ్యర్థేత్యత ఆహ. పరికరణ ఇతి. ఆగ్రీతేవ్యపి అపహత
పాష్టత్వాది గుణాష్టక మావిరభిన్నమైత్యు తవ సేవోల్లసంతి తిభావః. అన్యత్ర కృపణ
దారిద్యముఃఖానహిష్టు ఇతి గమ్యతే. నే ఏన భృత్యాః భగవాః సేవకా ఇతి చ
గమ్యతే. కృతార్థాః భగవాః బభూవు ఇతి శేమ. భృత్యభ్యః యథాభజనం
సాలోక్యాదికం నత్వా తాన్ కృతార్థమూహూః భోతిభావః. అన్యత్ర కృతార్థా
లబ్ధధనాః ఇతి మత్వా గమ్యమానాగ్నత్వా దప్రయోగః. ప్రయోగే పానసక్త్య
మిత్యాలంకారికాః. తేన సేవా పరవశః త్వస్థజనానానాం జన ఇతి శేమ. అస్తిర్భవన్తి
హోప్రయుజ్యమానోవ్య నీతి భాగ్యజానవచనాత్. అస్తితిలాభః భవతీత్యర్థః. సర్వస్వే
సర్వధనేపిహృతేనతి త్వమేతి శేమ. ‘యస్మానుగ్రహం మద్యామి త్వని త్తంహరామ్యహా
మితి విష్ణుపురాణవచనా” ఇతి గ్రాన్య. అభుజనాత్ ప్రాచురిక సర్వజనాపేక్షయా
అతిరిక్త అధికః ఇతి సర్వప్రశ్నేతి గమ్యతే. అధికతయో అధూనేతి మత్. అర్థాత్
జన ఇత్యేవాశ్రికర్మా. తవస్య తత్కథాన్యత. సతామన్యత్రేమన పురుషార్థ ఇత్యర్థః
అన్యత్ర సర్వస్వం హృతి మిత్యేతావన్యత్రేమన సర్వచరమ మిత్యర్థః. ఆత్మపరము
త్యోప్రప్తం నిస్సంశయం యథాతథాలభ్య. ప్రప్తః అస్మిన్ ఇహోత్కార ఆనీదిత్యర్థః

ఇతిహి ఇత్యయం సమధికం బద్ధ్యత్సప్తం బాభా పురసాకోభనశీతిశేషః. “ఆత్మలాభా
 న్నపరం విద్యతే ఇతి” సుశ్రేష్ఠ్యం. “అన్యత్”, ఆత్మా న్యయంబు. ఇతి పరం ఇత్యేవ
 సమధికోలాభః. సాగ్రహా బద్ధ్యత శేషతాః సహ పునస్తేసి హృతా ఇతి సాగ్రహావశేష.
 ఏవ సుమోలాభః. “అనికాభాగోని ప్యతీతి గ్యా మాదితిహాసః. అత్రవాచ్యాశ్చే న్యభా
 వో భరయకాని. న్య గ్యాశ్చేనా భనానయా భనికయసప్తశ్చ వచనశ్చ సూతన భనాగ
 మాభావేసి సాగ్రహ గన్తవి కిన్దీననశ్చా న్యగమనభవా ద్విమాదాయకారః. “ఇన్య
 మాణా నిరసానాం సాగ్రాభేన సమానన సతి” బత్తాత్. సాభోః ఖలత్వ దోషేణ
 భృత్యనభాభావస్య గణాత్వేన నల్లనా భూతానాయకారశ్చ. “ఏకస్య గుణవోమాభ్యా
 ముల్లసోస్యశ్చో యోని” బత్తాత్. న్యయోనిప్రప్తి. 90

శ్లో॥ దురానం త్యాగం సత్తా జగతి సంపదాం వశ్యం సుపరే
 నిశ్చయం భవతి తే నిత్యం సుతయో యాంతి తరణాన్
 నిశ్చయోదాతా ఇతి సమం బాభో దృఢతరే
 సుతేదేనం తేనాం సఖలు సంతోషో భవతః.

91

సుతామహా! ఒగితి లోకే విశేషసతయః విప్రతబుద్ధయః. నిత్యానిత్యవస్తు
 విశేషన సమం ఇత్యర్థః. సందృశాం కోభసం దృక్ జ్ఞానం యేనా నేమాం భక్తానా
 మితిసూచత్. నిత్య నిశ్చయత్వాం నివర్తేభక్తి. సుతామ పాప్లు మతక్య మత్వా
 జ్ఞాత్వానే తన బద్ధివతా మత్వా. భక్తి “యోసద్భక్త సుప్రేప్రియ” ఇత్వాదా భక్తి
 సుతా ప్రియశ్చ నన్యసేవ భక్తే ప్రియత్వం నైముత్తికన్యాయశ్చ మతి భావః. శరణం
 యాస్మి రక్షకత్వేన భాగీశ్వరః. సచనాంబు తనత్వ భక్తేః కర్మణి పశ్యే అవలంబః
 పరిగ్రహా దృఢతా. భక్తేః సందేహ్యత్వేన నృపభక్తిస్సాచ్చేదిత్యర్థః. శ్రేయో
 దాతా మోక్షస్యై. భవతి సేవ సంతోషో దృఢభక్తిస్సాచ్చేదిత్యర్థః. తేమాం
 సేవకానాం భవతీ యాత్ ఫలభోజి భవతి సఖలు సంతోషో భవతీ. దృఢ
 భక్తరేవ మోక్షపేదం సమం సతతం బాధ్యశ్చ తి సభాధ్యక్షా యద్వా జగతి
 సందృశాం జ్ఞానినా నిత్యం సేవ కమితి సూచత్. ఆత్మనామోత్కారశ్చ ఆత్మజ్ఞాన
 పూర్వకత్వాత్ త్వాం నిత్యం భక్తకాని విభి సమామం సచ భక్తసులభశ్చ కథం
 భక్తమర్ల భక్తిమితి వాచ్యం. “భక్తిరాణామ కర్మణి ఇతి” భక్తి రాన ద్వారా సగ
 వత్సామోత్కార పేదం సమం సేవకేణి కేలాయా భక్తేరితి భగవత్ప్రాపావస్తరంగ
 సాధనత్వాత్. నిత్యా జ్ఞాత్వాని నిత్యతపఃతయ సఖ బుద్ధయః జ్ఞానే అనధికారిణ
 ఇతి భావః. అశ్లేష్టం స్వచ్ఛా నిమయా భూతాంతే త్వద్విషయాం భక్తిం శరణం
 యాన్తి భక్తే రేవ తదభీష్టత్వేన తా సీ నానాంబ నే ఇత్యర్థా యద్వా. తే తనాభీష్ట
 మభీష్టన దనభావమాగా మితికాశ్చరః. “ప్రియోహి జ్ఞానినోత్కరణంహం” చమయప్రియ
 ఇతి” జ్ఞానస్యైవతత్ అభీష్టత్వాత్ భక్తిం శరణం యాన్తిత్వస్వయః కేవల భక్తిమార్గ

పూర్వప్రతిపాదిత విరోధస్య నజయ్యేతి వాక్యార్థేన సమర్థనా ద్వాక్యార్థహేతుకం
కావ్యలింగమలంకారః. ఏతేహం యథాయథం సంకరో జ్ఞేయః. ఏతైస్సర్వైరుత్తాపితో
నిర్దయా స్తుత్యభివ్యక్తిరూపా వ్యాజస్య త్యలంకారః. పురాణత్వాదీనాం గుణానా
మిషదోషత్వ కల్పనా లేశాలంకారః. 89

శ్లో॥ నిధిః కల్యాణానాం త్వమధిక ముదార స్సకరుణః
కృతార్థాస్తే భృత్యా ఇతి చ తవ సేవాపరవశః
హృతే యత్సర్వస్యే ప్యభవ దతిర్ఘోభలజనా
త్తతస్త్వాత్మలబ్ధః పరమితి హి లాభస్సమధికః.

90

నిధినితి. త్వం కల్యాణానా మపహత పాపృత్వాదీనాం మంగళగుణానాం నిధిః
నిక్షేపః అసి. నచ నిర్గుణ శ్రుతివిరోధః. నిర్గుణః అప్రాకృత గుణరహిత ఇతి తదర్థాత్
అన్యథా. “సవాఏష పురుషో మహా” నిత్యాది శ్రుతిపాదిత మహత్త్వాదిగుణాః నిరాలం
బాస్సున్యః. యద్వా పరమార్థదశాయాం నిర్గుణ ఇత్యర్థా న్న నిర్గుణ శ్రుతివిరోధ ఇతి
జ్ఞేయమ్. స్వతః కల్యాణనిధిత్వా త్వ మస్మాకం కల్యాణం దాతుం శక్నోషీతి భావః.
అత ఏవ పరికరాలంకారః. అత్ర కల్యాణానాం సువర్ణానా మితిచ గమ్యతే. ‘కల్యాణం
మంగళే స్వరే’ ఇతి భాస్కరకోశాత్. అతఏవ అధికముదారః అత్యుత్కృష్టః జీవాహి
అపహత పాపృత్వాది గుణభావా త్వత్తోవికృష్టాః. అనేన పురుషో త్వమత్వం భగవతో
వ్యక్తమ్. అత్ర నక్షేపం త్వం సగ్ధనిధిః కిన్తు అధికముదారో దాతా. నతు పునరుబ్ధ
ఇతి గమ్యతే. ‘ఉదారో దాతృమహతో’ రిత్యమరః. నను ఏవం పురుషో త్వమత్వ మస్తు
నామ నైర్ఘృణ్యే సతి తత్సేవావ్యర్థేత్యత ఆహ. సకరుణ ఇతి. ఆశ్రితేష్వసి అపహత
పాపృత్వాది గుణాప్తక మావిర్భావము తవ సాశీల్యమస్తీతిభావః. అన్యత్ర కృపణ
దారిద్ర్యదుఃఖాసహిష్ణు రితి గమ్యతే. తే తవ భృత్యాః భక్తాః సేవకా ఇతి చ
గమ్యతే. కృతార్థాః ధన్యాః బభూవు రితి శేషః. భృత్యేభ్యః యథాభజనం
సాలోక్యాదికం దత్వా తాన్ కృతార్థయామాసి ధేతిభావః. అన్యత్ర కృతార్థాః
లబ్ధధనాః ఇతి మత్వా గమ్యమానార్థత్వా దప్రయోగః ప్రయోగే పానరుక్త్య
మిత్యాలంకారికాః. తవసేవా పరవశః త్వద్భజనాసక్తః జన ఇతి శేషః. అస్తిర్భవన్తి
పరోప్రయుజ్యమానోవ్యస్తీతి భాష్యకారవచనాత్. అస్తీతిలాభః భవతీత్యర్థః. సర్వస్యే
సర్వధనేషివృత్తేసతి త్వమేతిశేషః. ‘యన్యానుగ్రహ మిచ్ఛామి తస్యవిత్తంహరామ్యహా
మితి విష్ణుపురాణవచనా’ దితిభావః, అఖలజనాత్ ప్రాపంచిక సర్వజనాపేక్షయా
అతిరక్తః అధికః అతి దరిద్రశ్చేతి గమ్యతే. అభవదితియత్ బభూవేతియత్. అర్థాత్
జన ఇత్యే వాతృకర్తా. తదస్తు తత్తథాస్తామ్. నతావన్మాత్రమేవ పురుషార్థ ఇత్యర్థః
అన్యత్ర సర్వస్వం హృత మిత్త్యేతావన్మాత్రమేవ నశోచస్య మిత్యర్థః ఆత్మాపరము
త్కృష్టం నిష్పంశయు యథాలభాల్లబ్ధః ప్రాప్తః ఆత్మసాక్షాత్కార ఆసీదిత్యర్థః

ఇతిహి ఇత్యయా సమధికం శత్రుత్వం లాభం పురుషార్థసంతతిశేషః. “ఆత్మలాభా
న్నపరం నిద్యతే ఇతి” మే తే తస్యై. “అన్యత్”, ఆత్మాన్యాయం బంధః. ఇతి పరం ఇత్యేన
సమధికోలాభః. పాశానాం అన్యచ శత్రుత్వాం నాను పునః సేసి మాత్రా ఇతి పాశానశేష
ఏన పరమోలాభః. “అన్య భద్రానాం శత్రుత్వేన గ్నాన మోదశిభావః. అప్రివాచ్యార్థే శ్రుభా
నో భయంకరాని. శ్రు గ్నానోహం భగవాన్యూనాం సమీకమస్వత్వం సచద్రవ్య నూన భనాగ
మాభావేన పాశే క్షన గ్నవశేన కర్మిణామస్యా స్వగమంభవా ద్విమాదాలంకారః “ఇన్య
మాణ నిరగ్నం సుప్రసాదేన సమాదనం నాతి” లక్షణాత్. ప్రభావో ఖలిత్య దోషేణ
భృత్యవభాభోన్యాయ సమాప్త్యేన ముదా ముద్దానాంకారశ్చ. “ఏకస్య గుణదోషాభ్యా
ముద్దానోన్యాయో” యోగో నామకాత్. అన్యయోన్యాయశ్చి. 90

శ్లో॥ నురాపని తాన్యాయంతా జగతి విప్రకౌం వశ్య మనరై
నిభిష్టాం భిష్టాం నీ విశేష సావయో మాత్రా విలాసః
అన్యైయోమాత్రా నివి తనమనా భో న్యత్రానో
నచేయో మాత్రా మఖిల భవం నో భవతః.

91

నురాపని తాన్యాయంతా జగతి విప్రకౌం వశ్య మనరై
విశేషస చరణా భిష్టాం నిద్యశాం ఆశీభవం న్యై జ్ఞానం యేన నేమాం భక్తానా
మితియామత్. అన్య విప్రకౌం త్యాం అనరైభిష్టాం నురాపని పాశపు మనకృత్య మత్వా
జ్ఞాత్వాతే తన విభిష్టాం మాత్రా భక్త్యై యోగదృశ్య స్వపేక్షియ” ఇత్వాహ భక్తి
మతో ప్రియత్వ మాత్రేన భక్త్యై విప్రకౌం నియుక్త్యానాయసిన్య మితి భావః. శరణం
యాన్తి రక్షక స్వేన భక్తికృత్వేన సావయోభావేన భక్త్యై కర్మణి నష్టి అవలంబః
పరిగ్రహః దృష్టాం నిరగ్నం సమాదనం చేయో గృహభక్తిస్మాన్యచేదిత్యర్థః. ప్రేయో
దాతా మాత్రానోన్యాయ భావం విలాసవశేన భక్తిభక్తియా నిచేదిత్యర్థః. తేమాం
నేవకానాం భవతః భవతే సుపాతేన నియుక్తాం సఖిలు నైవభక్తే. దృఢ
భక్తరేవ మోక్షపేక్షా సుఖ చాత్రభక్తి భావ్యభక్తి తి ముఖార్థం యద్వా జగతి
సుదృశాం జ్ఞానినాం విశ్వం సాధమితి విలాసత్. అత్మనామత్వాన్యాయ త్మజ్ఞాన
పూర్వకత్వాత్ త్యాం సుప్రసాదే భక్తికృత్వేన సావయోభావం భక్తికృత్వేన భక్తికృత్వేన
భక్తికృత్వేన భక్తికృత్వేన సావయోభావం భక్తికృత్వేన భక్తికృత్వేన భక్తికృత్వేన భక్తికృత్వేన
వత్వాత్ త్యాం పేక్షా సుపాతేన నియుక్తాం సఖిలు నైవభక్తే. దృఢ
సాధనత్వాత్. అన్య జ్ఞాత్వాం నిరగ్నం సమాదనం భక్తికృత్వేన సావయోభావం భక్తికృత్వేన
ఇతి భావః. అన్యైయోమాత్రా నివి తనమనా భో న్యత్రానో
యాన్తి భక్తికృత్వేన సావయోభావం భక్తికృత్వేన సావయోభావం భక్తికృత్వేన సావయోభావం
మభీష్ట దనభావమాగ్రా మితికర్మణః “ప్రియోహి జ్ఞానినోత్తరసుమాం సమమప్రియ
ఇతి” జ్ఞానస్యైవతత్ ఆభిష్టత్వాత్ భక్తిం శరణం యాన్తిత్వన్యాయః కేవల భక్తిమార్గ

నిరతా భవ స్థితిభావః. ఏవం భక్తిమార్గావలంబినాం గతి మాహ. అసీతి. దృఢతరః తదవలంబః భక్తి కర్మక పరిగ్రహః ఆస్తియది. తర్హి శ్రేయసాంస్వర్గాది ఫలానాందాతా శ్రేయోదాతా అసిభవసి. “నాన్యఃపంథా విద్యతేయనాయేతి” శ్రుతేః జ్ఞానాదన్యన్న మోక్షసాధనం, కిన్తు దృఢభక్తి స్వర్గాదిసాధన మితిభావః. తథాచ. నారాయణేతి మ్రియమాణ ఉపైతి ముక్తి మిత్యాదావపి అన్తే నారాయణ స్మృతి మాత్రేణ మోక్షో న భవతీతి కృత్వా ముక్తిం స్వర్గమితి వ్యాఖ్యాతం పశ్యశీద టికాకారైః. ఏవం నచే ద్భక్తిరపి దృఢా నాస్తిచేత్ తేషా మూపాతథక్తానాం భవతస్సకాశాత్ఫల లేశోపి నభవతీతి శ్లోకార్థః. అత్ర సుదృశామితి పదశ్లేష బలాత్కృత్పనాః ప్రతీయతే. సుదృశాంస్త్రీణాం వశ్య మపరైర్దురాపంత్యా మృత్వా వితతమతయః సూక్ష్మబుద్ధయః తే అభీష్టాం ప్రేయసీం భక్తిన్నామస్త్రీయం శరణంయాన్తి దృఢతరః తదవలంబః భక్తి కర్మక పరిగ్రహః స్యాద్యది శ్రేయసా మభీష్టానాం ధనాదీనాం దాతాఅసి.కామాంధాః కిం నకుర్వ స్థితిభావః. ఏవం నచేద్యది. భవత స్సకాశా త్తేషాం ఫలలేశోపి నఖలు. స్త్రీపరతంత్రస్య తవదర్శనస్సైవ దుర్లభత్వాదితి.

91

శ్లో॥ నాథ త్వద్గుణజాలబద్ధహృదయా భక్తా విముక్తాః కథం
సంజాతామితవేదనా అపి కథం మగ్నా సుఖాంభోనిధౌ
ధ్యానేన ప్రకృతిం తవైవ గమితా మాయామతీతాః కథం
నాశ్చర్యం జగదింద్రజాల కలనే పింఛాహి వాంఛాతవ॥

92

నాథేతి॥ హే నాథ ప్రభో త్వద్గుణజాలేన సత్యకామత్వాది తావకగుణ బృం దేన బద్ధం తద్ధ్యానశీల మిత్యర్థః. హృదయం మనః యేషాన్తే తథోక్తాః. భక్తాః విముక్తాః విశేషేణముక్తాః కథం కేన ప్రకారేణ భవన్తి నకథ మసీత్యర్థః. లింగభంగోహి మోక్షః లింగస్వత్వ ప్రధానతత్వం మనః. భగవద్గుణాసక్తస్య మనస స్సత్త్వాత్తదాసీం ముక్తిర్వక్తు మశక్యేతిభావః. సంజాత మమితం వేదనం జ్ఞానం యేషాన్తే సంజాతా మితవేదనా అపి భక్తా ఇతి పదస్వాత్రా ప్యన్వయః సుఖాంభోనిధౌ ఆనందసాగరే మగ్నాః స్నాతాః కథం సకలజ్ఞాన విలయేహి ఆనందస్య బ్రహ్మణః పరిస్ఫూర్తిర్భవతి. సుషుప్తా వివేతి కృత్వా అమితజ్ఞానసత్త్వే కథం బ్రహ్మానందానుభవః నకథ మసీతిభావః. ధ్యానేన హేతునా తవైవ మాయాశబ్దేత బ్రహ్మణః ఈశ్వరస్య తవైవేత్వర్థః. ఏవకామో నతు శుద్ధబ్రహ్మణ ఇత్యవధారణం లభ్యతే. ప్రకృతిం స్వభావం సత్యకామత్వాదికం గమితాః ప్రాప్తాః ధ్యానేన కర్తా గమితాః ప్రాప్తితా ఇతివా భక్తాః మాయాం సత్య కామత్వాది స్వభావహేతుభూతాం దర్పణ సదృశీం మాయామతీతాః అతిక్రాంతాః కథమ్. లోకే ధ్యాతుర్ధ్యానేన హేతునా ధ్యేయాత్మకత్వప్రాప్తిః దృష్టా. తద్వత్ ప్రకృతేః ధ్యానగోచర ఈశ్వర ఏవ నతుబ్రహ్మ. అవిషయత్వాత్. ఏవం సః ఈశ్వర ధ్యాతృణా మిశ్వరాత్మకత్వం భవతీతి సిద్ధమేవ. ఈశ్వరస్తుమాయావీ నతుబ్రహ్మవన్ని

రాయమ్. అతః త్వద్భక్తా అపి మూలన ఏవ నతుమాయాతీతాః ఉక్తంచ సగుణ
ముక్తౌ (సారుప్యే ఇత్యర్థః) జగద్వ్యాపారవర్జమితి భగవద్భి ర్వాప్తపాదైః జగద్వ్యాప్త
పారం వినా ఈశ్వరసారూప్యం సగుణోపాసకానాం భవతీతి ధ్యానం నామ సగుణో
పాసనంహి నిర్గుణే ధ్యాత్మధ్యాభ్యేయత్రయాభావాత్ ఇతి భావః. ఇత్యేతేషు విరో
ధేషు స్మయమానం ప్రత్యాహ నాశ్చర్యమితి. అత్యాశ్చర్యం నకర్తవ్యమితిభావః.
కుతః. తవ వాంఛా ఇచ్ఛా జగదంద్రజాలకలనే జగదేవేంద్రజాలం మాయాకృత్యం
తస్మిన్నిర్మాణే పింఛాహి బర్హతుల్య మిత్యర్థః. సాదృశ్యాక్షేపా నిదర్శనాలంకారః.
యథేంద్రజాలికః పింఛాభ్రమణ మాత్రేణ గగనే సముద్రాదికం రచయతి తద్వదిచ్ఛా
మాత్రేణ అచింత్య నిర్మాణం జగద్రచయత స్తవ నకించిదపి దుష్కరమిత్యర్థః. మాయా
కార్యేస్మిన్ జగతి బంధాదికం యథామిథ్యా తథా ముక్త్యాదిక మపి మిథ్యైవ. వస్తుత్వస్య
నజగదస్తి నాపితత్త్వపో జీవానాం బంధః నాపి తస్మోక్షః. అద్వితీయస్య బ్రహ్మణ
స్సదైకరూపత్వాదితి పరిహారః. అతఏవ ఆక్షేపాలంకారః. యద్వా. హేనాథ త్వద్గుణ
జాలేన తావకరజ్జుసంతానేన బద్ధం సందానితం హృదయం వక్షః యేషాన్తే తథోక్తాః
భక్తాః విముక్తాః త్యక్తాః కథమితివిరోధః. త్వద్గుణజాలే తావకమంగళ గుణగణే బద్ధ
మానక్తం హృదయం యేషాన్తే తథోక్తాః భక్తాః విముక్తాః సగుణముక్తింప్రాప్తా ఇతి
తత్పరిహారః. సగుణ ముక్తౌ మనస్సత్త్వాంగీకారాత్. అథవా. త్వద్గుణజాల బద్ధహృద
యాస్సన్తః భక్తాః క్రమేణ సర్వవాసనాక్షయే జాతేసతి కైవల్యం ప్రపద్యంతే ఇతివా
విరోధపరిహారః. ఏవం సంజాతా అమితావేదనా వ్యథా యేషాన్తే తథోక్తా అపి
సుఖాంభోనిధౌ మగ్నాః కథమితి విరోధః. ఉత్పన్నామిత జ్ఞానాస్సన్తః పశ్యాత్తదపి
సాధనభూతం జ్ఞానం త్యక్త్వా నీరోదయాన స్తరం కూప ఖానకాపి ఖనిత్ర మివేతి భావః
సుఖాంభోనిధౌ స్వస్వరూపే మగ్నాః భవంతి నివాత సితదీపవ త్తిప్తస్థితి తత్పరిహారః.
ధ్యానేన తవైవ పృథ్వితిం మాయాం గమితాః మాయా మతీతాః కథమితి విరోధః.
ధ్యానేన బ్రహ్మోపాసనయా సోహమిత్యనయా తవప్రకృతిం సచ్చిదానన్దలక్షణం పర
మార్థ స్వభావం గమితాః అత ఏవ మాయాం త్రిగుణాం ప్రకృతిమతీతాః నిరస్తా
విద్యా భవంతి తత్పరిహారః ఇతి విరోధాభాసాలంకార త్రియమ్. ఏవ మాతతః ప్రతీ
తానపి విరోధా సమాధత్తే నాశ్చర్య మిత్యాదినా. నాశ్చర్యం విరుద్ధ ధర్మాణా
మ ప్యేకత్ర సమావేశన మత్ర నాద్భుత మితి భావః. కుతః తవవాంఛా జగదంద్ర
జాలకలనే పింఛాహి. మాయా వశాద్దుర్భట మపి సర్వం సుఖుటం భవతీతి భావః. 92.

శ్లో॥ ప్రాప్తా స్తమఃపరిచయా ద్విరసం భవాంధుం
నిర్వాంతతుతే గుణగణా నవలంబ్య ధీరాః
మగ్నాత్మనాం త్వం సుఖాంబునిధా వమీషాం
సంభావనాపి నిరయస్య కథం పున స్సాన్యతే.

పాపిస్తా ఇతి॥ ధీరాః పాపిజ్ఞాః భవేత్సర్వే తస్మాదపచయంతే తమోగుణా ప్రాచుర్యాదేతాః అంధకార పాపకూల్యాచ్చ విదాన్ నిస్సంసరి నిర్మలంచ భవాంధుం సంసార రూపం కూపం “పుంస్యేవాంధుః ఏహి కూపా” ఇత్యమర్థః. పాపిస్తాస్స సః తస్మాదపచితాస్స స ఇతి యావత్. తే తవ గుణగుణాః సత్త్వరజతమత్వాది గుణ మూహాకారజ్ఞానము హంశ్చ అవలంబ్య ధ్యాత్వా భ్యుత్థేతి చ నిర్వాణ నిర్మచ్చము నిర్లమసంయుక్త మిత్యర్థః. సుఖాంబునిధా ఉపస్థానం దేవే త్వం మగ్నాత్మనాం మగ్నస్వరూపాణాం చంద్రైక్యం పాపినామితి యావత్. మగ్నచరీరాణాః చ అమీమాం ధీరాణాం పునః భూయః నిరయస్య త్వత్తో నిర్గమనస్య పునరావృత్తేతి యావత్. సంధాననాసి ఉత్తేష్యమాసి ఉహోతియావత్. కథంనాత్ నకథమితి కథనల్యం పాపినాం పునరావృత్తిరేతిభావః. అంధకారే నిర్మలరూప ఇతితో దృష్ట్యః గజ్జ్వదీ సవలంబ్య కథంచి నిర్మచ్చేత్. మధ్యే సముద్రం మగ్నస్వతు స పునరావృత్తి నిర్వృప్తకృతారతాత్పర్యమ్. అత్ర భవాంధుమితి. త్వం సుఖాంబునిధా వీతించ రూపకవ్యయం తచ్చ శేషాత్పాపితవ సంసారస్య కూపత్వ రూపజ్ఞానభగవత సమద్రావ్యరూపదేవత “పాదోన్య విశ్వభూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి” ఇతి “పురుషసుత్తార్థ స్సంగమోచిత శ్రీశేషస్య” భాగ్యములత్వా దపరమార్గస్య సంసారస్య నివృత్తి, పరమార్థస్య సవలంబ్యతు సనిత్య ఇతివివేకః. అత్రకూపపతితా అసి నిర్మచ్చన్తి. త్వం సుఖాంబునిధా త్వత్పాపినామితి నిర్మచ్చన్తి కిన్తు తస్మైవమియస్తే. అహో తవ భూతుకతేతి భగవతో పేకేన నిర్వాన్యజ్యతే. తయాచ నిద్దయా భగవతః స్వాత్మదాతృత్వ రూపా స్థితి ద్విజ్యతే ఇతితేతో తాపితా వ్యాజస్తుతిః

93

ఉపసంహరతి.

శ్లో॥ ఇతి స్థానంస్థానం ప్రతిముసుళు రసంచీ న్మునిపుం
దృశా పాయంపాయం చిరమసి నసాహిత్య మగవత్.

సుఖం ధ్యాయంధ్యాయం కృతిన మయ మాత్మాన మభజ

ద్విపుం స్మరింస్మరిం వ్యధిత పర మత్పాహితమసి॥

94

ఇతి॥ ఇశ్యేవం ప్రకారేణ అయం ననుదేవః మురరిపుం భగవ స్తం స్థానం స్థానం సుత్వా సుత్వా “అభీక్ష్యేణమంత” “నిత్యవిప్రయోగి” ద్వీర్భావః. ప్రతిముసుళు ముసుళుర్ముహుః “వీప్సయామన్యంబూభావ” “అవ్యయం విభక్తేతి సూత్రపఠిత యథార్థేషు. వీప్సయా మ నర్నాభాత్”. ఉదాహృతంచ తత్తైవ ప్రత్యర్థమితి. “అనంసీత్. ననామ” “ణమప్రహృత్త్యైతిథాణోర్లుజ్” “గమేయన్ నమోరమితి నమః” “అనిత్యేనలు జీనిచ ఇడాగమాభావాత్ ఇటఈతేతి ననలోపః” తథా. దృశా దృష్ట్యా చిరమసి చిరకాలమసి పాయం పాయం పీత్వా పీత్వా మురరిపు మిత్యే వాత్రాపికర్మ. అయ మురరిపు కర్మా సాహిత్యం త్వత్ప్రసంగమంతే నీపాప తథా. అయమే ఆత్మానం స్వం

కృతినం పుణ్యసంస్థం భాగ్యయం భాగ్యయం భాగ్యత్వా భాగ్యత్వా. ఆహవతీవకృతీ అన్యథా
కథం నామ భగవతా పుత్రీత్యుతి సుత్యేత్యుత్య. సుఖమానన్త మభజ దాప. తథా
దాయం దివ్యం శత్రుం కలం సర్వం సూర్యం శత్రుత్వా శత్రుత్వా పరమత్యస్య మత్వా
హింసా మహాభయంచ వ్యభత అకరోత్ ప్రాచేత్యుత్య. కంసా దస్యార్భకస్య భయ
మాశంకావానితి భావః. 91

గ|| తదను దేవక సంవత్సర ముక్తుం ద మమందానందకందభృత మభవంద్యచ
సుఖాసానసానసారాభి రిమోక్ష్యతిశ్చి త్త మేనం ప్రార్థయత్|| 95

తదన్వితం తదను ననుదేవస్యోనస్థం దేవక నన్తనా దేవకీచ ఆమందేన
రాధికేన అన్వేషేన కన్యకాం సంవత్సరం వ్యభ క్తవసుదేనవాజ్మరందాస్వాదనేన
ముదిత నిర్మలం. ముక్తుం చల కన్యకం. సుఖాసారా ఇవ అమృతధారా సంపాతా ఇవ
సారసారా అభివృద్ధా తాభిః తథోక్తాభిః అమితాభిః అమూల్యాభిః స్తుతిభిః స్తనైః ఆభి
వంద్య శత్రుత్వా సున్నహంకృత్యేత్యుత్య. భక్త సత్యమాణ ప్రకారేణ ఏనం కృష్ణం
చాగ్రయత యామిచే “ప్రహర్యాకాచర ఉపయాచా యామితిథాతోర్లజ్జ” “చురా
దిత్యాత్వానైవ” అగ్రవద త్యానామాపుగితి ఆపుగాగమస్తు నాన్యభవతి. “తవర్ల
చతుర్థోపధ స్త్యవాగ్నేః తద్విధానాత్”. అయన్తు తనర్లద్వితియోతోపధ ఇతి వివేకః. 95

ప్రార్థనామేన న్యయతి గన్యద్యయేన.

గ|| భగవత్సనుభూతచర మభిరూపం రూప మిదం సునిరూపం మాదృశాం
మాకుర్వీధా.. 96

భగవన్వితం హే భగవన్ మహానిధే అననుభూతచరం పూర్వమననుభూతం
“భూతపూర్వవర్తిత్వం” భగవం సుందరం ఇదం పరిదృశ్యమానం శంఖచక్రాది విభూ
షితం రూప మంకారం మాదృశాం మామివపశ్యన్తి యాంస్తే మాదృశః తేషాం
మాంసచ మేయితిభావః. సునిరూపం సుఖేన దృష్టం యోగ్యం సులభమితి యావత్.
మాకుర్వీధాః మాకుర. మాదృశాం దుర్లభం కుర్వీత్యర్థః. ఇదం రూపముపసంహరేతి
భావః. 96

గ|| అపిశు తనయవిరహచూయమానమానసామేనామానందయతు రిపు భయ
మపి పరిహరశు భవానితి|| 97

అపిత్రితి|| అపిశు కింశు తనయానాం కంఠనాశితానాం వక్షాం పుత్రాణాం
విరహేణ వియోగేణ దూయమానం ఉపతప్యమానం మానసం యస్యాస్తాం తథోక్తా
మేనాం దీనాం మాం అనాథాం మామితివా భవా నానన్దయతు సంశోషయతు.
భార్యావిరహ దుఃఖం పునర్భార్య స్థర సంపర్కేణ యథానశ్యతి తద్వత్పుత్ర విరహ
దుఃఖం పునః పుత్రాస్తనర సంపర్కేణైవ సశ్యతి సత్వన్యభేతికృత్వా భృష్టుమ పుత్రే

భూత్వా మద్దుఃఖ మపనుదేతి దేవకీప్రార్థనా. ఏవం యది మదుక్త్వా భవాన్ ప్రాకృత శిశుః కేవలం భవసి తర్హి కంసాద స్తి భయమితి తత్పరిహారం ప్రార్థయతే. భవాన్ త్వం రిపుభయమసి కంసాద్భీతి మసి పరిహరతు. అపహరేత్యర్థః. ఇతితిపదస్య ప్రార్థయతేతి పూర్వోక్తాన్వయః॥ 97

గ॥ ఏవ మభిదధానౌ తనయ విరహకాతరా మాతాపితరా మురశాసన స్సాదర మిద మవాదీత్. 98

ఏవమితి॥ ఏవ ముక్తప్రకారేణ అభిదధానౌ ప్రార్థయమానౌ తనయానాం విరహో ద్వియోగా త్కాతరా భీతో మాతాచ పితాచ మాతాపితరా తౌ ప్రతిముర శాసనః విష్ణుః సాదరం సప్రేమ యథా తథా ఇదం నక్ష్యమాణం వచన మవాదీత్ ఉవాచ. 98

శ్లో॥ పురాఖిలు యువాం పృశ్ని సుతపోనామధారయా
తపః పరమతప్యేథాం తేన ప్రముదితో భవమ్. 99

పురాఖిల్వీతి॥ ఖిలు ప్రసిద్ధా. పురా పూర్వజన్మని, పృశ్నిశ్చ సుతపాశ్చ పృశ్ని సుతపసావీతి నామనీ అభిధే ధారయత ఇతి పృశ్ని సుతపోనామధారయా పృశ్ని స్సుతపసః పత్నీ యువాం పర మత్కృష్టం తపః అతప్యేథామ్. తప్తవన్తా. చక్రతు రిత్యర్థః. తేన తపసా ప్రముదితస్సంతుప్తః అభవమ్. ఇహ అహ మి త్యాక్షిప్యతే. 99

శ్లో॥ పుత్ర్యః పురా భవామితి యువయో ర్వర మప్యదామ్
తేనాహ మిహ జాతోద్య భవత్ప్రియవిధిత్సయా. 100

పుత్ర్య ఇతి. పుత్ర్యః పురాభవామి భవిష్యామి “యావత్పరేతి లబ్” ఇత్యేవం యువయోః “సప్రదానత్వా చ్చతుర్థ్యా భవితవ్య త్వేషి కేవత్వ వివక్షయా వక్షి.” పర మదామసి దత్తవా నభవమ్. తేన వరప్రదానేన హేతునా భవత్ప్రియ విధిత్సయా యువ యోః ప్రీతివిధానేచ్ఛయా తదర్థ మిత్యర్థః. ఇహ అస్మిన్ జన్మని అత్రలోకే ఇతివా. అద్య అధునా జాతః ఉత్పన్నః అభవ మితికేవః. 100

శ్లో॥ యావ నృమానుభావేన తరథశ్శీకవారిధిమ్.
నందవ్రజ మహ స్నేయ స్సాంప్రతం సంప్రతారణాత్. 101

యావదితి॥ మమానుభావేనకప్రభావేనరణేన హేతునావా శోకవారిధిం దుఃఖ సాగరం యావ తరథః తరిష్యథః. యువామిత్యస్యాక్షేపః. యువాం శోకవారిధిం తీర్ణా భవిష్యథ ఇత్యర్థః. “యావత్పురేవిలబ్.” సాంప్రత మధునా సంప్రతారణాత్ వంచ నాత్ పర్వం జనం ప్రతార్థేత్యర్థః. అహం నందవ్రజం నందస్యఘోషం నేయః ప్రావశీయః. వసుదేవేనీకేవః. “నిహృకృష్ణహమితి నయతే ద్వికర్మకర్తవ్యమ్”. 101

శ్లో॥ ఏవం వ్యాహృత్య భగవాన్ | బభూవ ప్రాకృత శిశుః

రోదితిస్మ తత స్తారం | తారకో భవవారిధేః.

102

ఏవమితి॥ భగవాన్ విష్ణుః ఏన ముక్తరీత్యా వ్యాహృత్య అభిధాయ, ప్రాకృతః ప్రకృతి పరతన్త్రః శిశురర్భకః బభూవ ఆసీత్. తతః శిశుభావ ప్రాప్త్యనన్తరమ్ భవ వారిధేః సంసారరూప సముద్రస్య తారకః సంతారయితా భగవాన్ తారమత్యన్తం రోదితిస్మ రురోద “లట్ స్లే ఇతి విడల్లేట్” శిశవోహి భువిపతిత్వా ప్రాక్తనం జ్ఞాన మపహృతమితి భృశం రుదన్తితి ప్రిసిద్ధిః శిశుభావప్రాప్త్యా భగవానపి తథా రురోదేతి భావః. అత్ర భవ తారకోపి తారం రురోదేతి విరోధః. లీలాశిశుత్వాదితి పరిహారః.

102

శ్లో॥ మాయాపి నందజాయాయా | మజాయత తదా హరేః

తయా విమోహితాః కంస | పురాంతః పురరక్షిణాః.

మాయాపీతి॥ తదా తదానీం హరేః కృష్ణస్య మాయాపి యోగమాయాపి నందజాయాయాం నందస్య పత్న్యాం యశోదాయా మజాయత కన్యకారూపేణ ఆసీత్ తయా బాలికయా కంస పురాన్తః పురరక్షిణాః కంసపురే మధురానగరే యదన్తః పురం గర్భగృహం దేవకీవసుదేవ బన్ధనాగారమిత్యర్థః. తత్రైవ దేవక్యః ప్రసూత త్యాత్. అన్యథా వసుదేవస్య భగవద్దర్శనమేవ సఘటితేతి దిక్. తస్యరక్షిణాః పాలకాః విమోహితాః మోహంప్రాప్తితాః బభూవురితి శేషః తేషాం జాగరూకత్వేషు భగవతో నన్దవృజనయనం నసంభవేదితి భావః.

103

గ॥ సమనంతర మానక దుందుభిరపి జనార్దన ప్రచోదనేన నందమందిర ముపయాతుకామ స్త్రీణామేవ విగళితనిగళబంధ సూతికానికేతనాద్వినిర్గత్య గృత్యను కూల మయత్నసంభూత మరరవిఘటన ముపలక్ష్య ఘణిపతిఘణాగణనివారితవారి ధార మవిలంబిత మంతఃపురతః పురతోరణతోపిచ నిష్క్రమ్య తరణితనూభవ మతి సృష్టసరణి మంతరేణ తరణి మతిలంఘ్య నందవృజ మవజగాపే॥

104

సమనన్తరమితి॥ సమనన్తరం నందజాయాయా మ్మాయోదయానన్తరమ్. భగవతః ప్రాకృత శిశుభావాపత్త్యనన్తరమితివా. ఆనక దుందుభిరపి వసుదేవశ్చ, జనార్దన ప్రచోదనేన స్త్రీ కృష్ణ నిదేశేన నందమందిరం నందగోపవృజ ముపయాతుకామః గన్తుకామః “తుం కామ మనసోరసీతి” మలోపః. తత్రేణ మేన జగమిమా సమకాల ఏవ విగళితనిగళ బంధః భృష్టశృంఖలాబంధః కృష్ణాను గ్రహేణేతి భావః భూత్వేతి శేషః. సూతికా నికేతనాత్ అరిష్టాత్ ప్రసూతి గృహా గిత్వర్థః. వినిర్గత్య నిష్క్రమ్య గత్యనుకూలం గమనానుకూల మయత్నసంభూత మప్రయతోద్దిత మరరవిఘటనం కవాటే బంధాభావ ముపలక్ష్య దృష్ట్వా భగవదను గ్రహేణ ప్రయత్నం వినైవ కవాటేషు విఘటితేషు సత్స్వితీభావః ఘణిపతే శేషస్య.

శణాగణేన పృథునమూహేన నివారితాః అపహృతాః నాగధారాః నగధారాః యస్మిన్
కర్మణి తద్యథా భక్తాః తథోక్తమ్. తదానిం బ్రాహ్మణమంత్యేన నిర్దోశి తస్మాదాః
ప్రాకృతకిమం భగవత్సం బాధేఃన్నితి శంకయా భగవాన్ శేషః స్వధాహగణేన భగవత
అపవత్రాయశేషేత్తి భావః. అవిలంబి నుతిత్వేనం యథా శథా అపహృతాః గన్తు
గృహత్ పునఃకోరితం పథన బహిర్భారాన్తు కాశాత్ నిష్క్రమ్య నిర్మల్య హి
మన్తరేణ గారం విగా “అనరాన్తరేణీత్తి ద్వితియా” అతి ప్రవృత్తం గణితం న త్రిమాగాం
తరేణ అనూశవం సూర్యసంతాం యుచుగానదీ మతిలంఘ్య తీర్త్వా హస్తానిజం న న
ఘోష మనజగాహే విశేష.

104

శ్లో॥ నందనజం శౌరి యపేక్ష్య తస్మా శిశుం యశోదా శయనే నిశేవ్య

తస్యా పృథుదాయ సుతా మథాశు విశేష హన్వేణ నిజం నిశేవే. 105

నందేతి. శౌరి ద్వసుపేష నందనజమపేక్ష్య ప్రాప్త్య ప్రవిశ్యేతి యావాత్. తస్మా
నజే యశోదాశయనే యశోదాయాః నందనత్వాః శయనే శిశువ్యుం నిశేవ్య
స్థాపయిత్వా. అథతః తస్యా యశోదాయాః సంతానవ్యాధి నయనాదాయ స్త్రీత్యా
హన్వేణ కృతకార్యత్వా త్పూనోపేణ నిజం స్వీయ నిశేవం ననం తతః ప్రవవ.
యథాపూర్వం బంధగాగారం ప్రవిప్త ఇతి భావః.

105

శ్లో॥ తామసా నిజదారాణాం నిధాయ విధే తత్తః

చుకౌ నిగల్గై రాశుః | యథాపుర వసవహ్యుగ. 106

తామితి. అసా వసుదేవః నిజ దారాణాం వృథార్యాయా స్సవిధే వసూసే తాం
యశోదాకన్యాం నిధాయ నాపయిత్వా తత్తః నిధాగానన్దరం పూసే స్వహింసా
యథాపురం పూర్వవత్ చుకౌ స్వచాచౌ నిగల్గై బృంభులాభి రవహ్యుగ బంధం తామ
బద్ధనే ఇతి భావోక్త.

106

శ్లో॥ అదత్తనందనమణీ వసుదేవసూనా

వానంద మాత్మజధియాభర మమూల యాయత్

తత్తైవ నిర్విశయనూ పరతాధియాసి

తాదృగ్విధం కిమనయా సులభం సుఖంస్యాత్.

అదత్తేతి. నందనమణీ నందపత్ని యశోదా వసుదేవసూనా వసుదేవ పుత్రై
శ్రీకృష్ణే భోమమూలయా భ్రాన్తి హేతుకయా అత్మజధియా అత్మజ సూను రితి ఘో
బుద్ధిః తయా హేతునా యదానందం సుఖమాదత్త ప్రాప్త్యస్వపర్యంకసం వసుదేవసూనుం
స్వసూను మ్మత్వా యదానందం ప్రాప్తేతి భావః. తాదృగ్విధం తత్తుల్యం సుఖం తతరీవ
వసుదేవసూనా దేవ నిర్విశయనూ నిస్సందేహయా పుతా ధియాసి పరమాత్మత్వ
బుద్ధ్యాసి పరో “పరమాత్మనో చిత్త్యభిధానాత్. అనయా యశోదయా సులభం
సుఖేన లబ్ధం యోగ్యం స్యాత్కిమ్ నస్యాదేవ. అయం శిశు స్సాక్షాత్ స్వగమేశ్వర

ఏవేతి తత్ప్రజ్ఞానోదయేపి న పూర్వోక్తం విధం సుఖం స్యా దితిభావః అత్ర వాస్తవార్థస్తు సందేహాదుః భ్రమమూలయా అవిద్యాకృత మనాత్మని దేహాదా వాత్మజ్ఞానం ఆత్మని సచ్చిదానందే దుఃఖత్వాదిజ్ఞానశ్చ భ్రమ ఇత్యుచ్యతే. సః భ్రమః మూలం కారణం యస్యా స్తయా వసుదేవసూనా వసుదేవే భగవతి పరమకారణే అనాదా పరమపురుషే శ్రీకృష్ణే ఆత్మజ్ఞాయా “దేహః ద్వేషాభిజాయతే” ఇతి జాతవ్యవహార విషయః దేహవన నతు జీవః “అజో నిత్య శ్శాశ్వ తోఽయం పురాణఇతి” శ్రుతేః ఏవంసః జహత్సేనాం భుక్తభోగా మజోన్య ఇత్యుక్తలక్షణస్య సర్వసాక్షిణ ఈశ్వరస్య కథం జన్మ యేన తస్మిన్ యశోదాపుత్రీశ్వ వ్యవహార స్సాత్ తస్మాత్ శ్రీకృష్ణో మమాత్మజ ఇతి యశోదాయా బుద్ధిః భ్రమవివ సతు ప్రేమేతి భావః యదానన్త మాదస్త “ఆత్మాహి తావత్ప్రేమాస్పదః ఆత్మనస్తు కామాయసంప్రసియంభవతిహి” శ్రుతేః తస్మాదపి గౌణాత్మా ప్రాకృతపుత్రాదిరపి పరప్రేమాస్పదః లోకే తథా ద్యు నాత్ తస్మా దేతస్మాచ్చ పరమప్రేమాస్పదవివ పరమాత్మేతి కృత్వా తథావిధే పర మాశ్మని గౌణాత్మబుద్ధ్యాపి యశోదాయా జాత ఆనన్తః ప్రాకృతానన్తా దతిరక్త ఏవేతి భావః ఇదమేవ అర్థావత్తిముఖేన ప్రథయతి తత్త్రై వేతి ఆర్థః ప్రాగ్వాచేవ పర మాత్మః శ్రీకృష్ణే దృఢయా పరమాత్మబుద్ధ్యాపి ఏవం విభానన్దో న స్యాదేవేతి కీముత ప్రాకృతానన్తస్య తత్త్రైల్యశంకేతి భావః.

107

X|| సమనంతర మంతఃపురద్వారేషు పురగోపురేషు చ యథాపుర
మావృతేషు బాలికాకలకల మాకలయ్య నిలయపాలికా సుత్యర
మవబుధ్య కంసాయ సుతావతరణం న్యవేదయన్.

108

సమనన్తరమితి. సమనన్తరం నన్దవ్రజే కృష్ణశ్రవేశనాగన్తర మిత్యర్థః అన్తఃపురద్వారేషు పురగోపురేషు పశ్యన్బహిర్ద్వారేషు చ యథాపురం పూర్వవదావృతేషు ఘటితేషు సత్పు బాలికాయాః దేవక్షీణయసస్థాపితయశోదాసుతాయాః కలకలం తాదృశ ధ్వని మాకలయ్య శ్రుత్వా సత్వరం సవేగ మవబుధ్య స్వాపా దుత్థాయేత్యర్థః నిలయ పాలికా గృహరక్షిణ్యః కంసాయ కంసంప్రతీత్యర్థః సుతావతరణం పుత్రికోదయన్వ్యవేదయన్ విజ్ఞాపయామానుః దేవక్షీ కుమారి మజనయ దితి కంసంప్ర త్యూచితే ఇతి భావః.

108

X|| సాపి తద్వచననిశమనసమయ మశేసిహత ఇవ ధారాధర
సమధికగతహృదయవేదన సమజని నిజవిలయహేతు రంతక
ఇతి సాతంకః పంకనిమగ్నపథ ఇవ ద్విరదః కృత్యాకృత్య వివేక
మకలయన్ ద్వివిధమ ప్యరిష్ట మాసాదయన్ వ్యాపాదనాయ
దేవకతనయాం తనయా మయాచిత సాపి సాపాశయ మేనం
ప్రత్యవాదీత్.

109

సోపీతి. సోపి కంసోపి తద్వచననిశమచసమయం తాసాం వాక్యశ్రవణకాలేషవ “శమో దర్శనేతిశ్రవణేమిత్త్వాన్ని శమన మిత్యత్ర హృన్వః” అశనిహతః వజ్రాయుధక్షతః ధారాధర ఇవ ధరాధరపవ ధారాధరః “స్వాధ్యే” ధరాధరఇతి పాతస్తు సుగమః పర్వతఇవః సమధిగతహృదయవేదనః ప్రాప్తమనోవ్యధస్సన్ నిజస్య స్వస్యమమేత్యర్థః విలయస్య నాశనస్య హేతుః కారణభూతః అంతకః మృత్యుః సమజని జాతః ఇతి సాంతకః సభయస్సన్ పంకనిమగ్నపదః పంకే కర్దమే నిమగ్నాని మగ్నాని పదాని చత్వారః పాదాః యస్య స తథోక్తః ద్విరదః గజఇవ కృత్యాకృత్యవివేకం ఇదం కృత్య మిద మకృత్య మితి కర్తవ్యాఽకర్తవ్యభేదజ్ఞానం అకలయన్ అజానన్ సన్ ద్వివిధం ద్వే విధే రీతి యస్య తం తథోక్త మరిష్టం సూతికాగృహ మశుభం చేతర్థః “అరిష్టం సూతికాగారే తక్రేచాప్యశుభే శుభఇతి” వైయజ్ఞ స్తి. ఆసాదయన్ భజన్ సన్ వ్యాపాదనాయ హింసనార్థం దేవకతనయాం దేవకీం తనయాం సుతా మయాచత ప్రార్థయత “దుహ్యచిప్రచ్ఛితి యాచితి ద్వికర్మకః” సాపి దేవకృపి ఆపిశ్చార్థః పాపా శయః కలుషబుద్ధిం “అథత్రిషు ద్రవ్యే పాపపుణ్యసుఖానివేత్యమరోక్త్యా పాపశోభోఽత్ర పాపవద్భివ్యవరః” “యద్వ్యా పాప మాశయే యస్య స పాపాశయః చక్రపాణి రితి వత్సమానః” ఏనం కంసం ప్రత్యవాదిత్ ప్రత్యువాచ.

109

శ్లో॥ భూయాంసో నిహతా స్సుతా మమ సుధాధామాననా మాననా
యోగ్యా భీరు రసా వసావి సపది ప్రేమా సమాలంబ్యతామ్
క్లేశం మా నయ మానయ స్వభగినిం దూనా మనూనాధినా
నోసింశంతి ధరాధరాళి మశేసిష్టోషేపి ధారాధరాః.

110

భూయాంస ఇతి. సుధాధామాననాః చన్ద్రీవదనాః మాననా యోగ్యాః సమ్మానార్థాః భాగినేయత్యా దితి భావః భూయాంసః బహవః షడితిభావః మమసుతాః పుత్రాః నిహతాః నాశితాః త్వయేతిశేషః అత్ర హేకంస! ఇతి సంబోధనే కర్తవ్యేపి దుష్ట తయా తన్నామగ్రహణస్య అమర్షయా దేవక్యా తథా నసంబోధిత మితివేద్యమ్. అసౌఇయం భీరుః కన్యా “క్షూపభీరు కులకు స్తలబంధాదిత్యభియుక్తోక్తే ర్హస్త్వా న్నోయం భీరుశబ్దః” అసావి అసూత “సూషేః కర్మణి లుప్” మయేతిశేషః సపది ఇదానిం ప్రేమా స్నేహః సమాలంబ్యతాం గృహ్యతాం త్వయేతిశేషః వప్తపుత్రాయాం మయి అనాధాయా మశ్యాం చ ప్రేమ గృహణేతి భావః. భగినిం మాం క్లేశం కష్టం మానయ నప్రాపయ “సిహ్యకృష్ప్వహ మితి నయతిర్ద్వికర్మకః” మాబ్ధిర్థ కోయం మాశబ్దః భగిని మితి కాకాక్షిన్యాయేన ఉభయత్రాప్యేతి అనూనాధినా అధికమనోవ్యధయా పుంస్యాధిర్మానసేవ్యభేత్యమరః. దూనాం పరితప్తాం భగినిం సోదరీం మాం మానయస్య పూజయ పుత్రికాసమర్పణ మేవ మమపూజేతిభావః నను పుత్రిహంత త్వేన త్వత్ప్రీడాహేతో ర్మమ కథం త్వన్మాననమతఆహ. నోసింశంతి

అశనిష్టోమేపి వజ్రదాహే క్రియమాణే సత్యసి కృతేనత్యపీతివా అశనినాదగ్ధాన్
పీత్యర్థః ధారాధరాః మేఘాః ధరాధరాళిం పర్వతబృన్దం నోసించతీతి కాకుః ఆర్ద్రీకుర్వ
స్త్యేవేత్యర్థః అర్థాస్తరన్యాసాలంకారః. 110

X|| ఏవ మతికరుణ మాలపంతీ మేనా మానకదుందుభి మపి దీనారవ
ముఖరితహరిదంతర మవిగణయ్య స్తనంధయీ మాడాయ పరిశిలా
తల ముత్పాత్య పాతయితు మారభత. 111

ఏవ మితి. ఏవ ముక్తరిత్యా అతికరుణంఅత్యస్తదీనం యథాతథా ఆలప స్త్రీం విలపస్త్రీ
మేనాం దేవకీందీనారవముఖరితహరిద స్తరం దీనారవైఃకృపణవిలాపైః ముఖరితాని శబ్దా
యమానాని హరిద స్తరాణి దిజ్జమధ్యభాగాః యస్య తం ఆనకదుందుభి మపి వసు దేవం
చ అవిగణయ్య అగణయిత్వా ఉభా వపి తిరస్కృత్యేత్యర్థః స్తనంధయీం స్తనం
లక్షణయీ స్తన్యం షీర మిత్యర్థః ధయతీతి పిబతీతి తథోక్తా తామ్ “నాసికాస్తనయో
ర్ధృఢోఽరీరితి స్తనేఢేబఃఖి అదుర్ద్విష మితి ముమ్ టిర్ధేతి జీప్” బాలా మిత్యర్థః
అదాయ గృహీత్వా ఉత్పాత్య ఉపరి విషీప్య పరిశిలాతలం పామాణప్రదేశే విభక్త్యర్థే
ఽవ్యయీభావః పాతయితుం జేప్తు మారభత ఉపక్రమతేన్మ. 111

శ్లోః అబలా య దేవకజా న తత స్సీయం శృణోతు తద్వాణిమ్ |

ఆనకదుందుభిశ్చం నాశ్రౌషీ దేవ విస్మయా డైతత్ ||

112

అబలేతి. యద్యస్మాత్ దేవకజా దేవకీ అబలా స్త్రీ భవతీతి శేషః దుర్భవేతీచ
గమ్యతే తతః తస్మాత్ స్త్రీత్వప్రయుక్తానాదరాధేతో రిత్యర్థః దౌర్బల్యప్రయుక్తధ్వని
మాంద్యా దితి చ గమ్యతే. సాయం శిశుహస్తా కంసః తద్వాణిం దేవకీవాచం శశృ
ణోతు నాంగీకరోతు నత్రుణో త్వీతి చ గమ్యతే. ఏష కంసః ఆనకదుందుభిశ్చం వసు
దేవవాక్యం పటహభేరిశబ్ద మితి చ గమ్యతే నాశ్రౌషీత్ నాంగీచకార నాశ్రుణో
దితి చ గమ్యతే ఇత్యేతత్ విస్మయాయ ఆశ్చర్యాయ భవతీతి శేషః ఆశ్చర్యవహ
మిత్యర్థః దుర్బల్యాచారితశబ్దస్య అతిమందతయా శ్రవణాభావో యుక్త ఏవ పటహ
భేరిశబ్దమపి నాశ్రుణో దిత్సహో కంసస్య బాధిర్య మితి ధ్వనిః ఇదం చ వ్యంగ్యం
గుణీభూత మేవ విస్మయాయేత్యనేన ప్రతిపాదితః విస్మయః వాచ్యాధే అసంభవస్సన్
వ్యంగ్యార్థం గమయతీతి సహి ఘరుషవాక్యం గృహీతవ్యం స్త్రీవాక్యన్త సతథేతి
ప్రాజ్ఞానాం నియమః నను వక్తృవిశేషనిష్ఠుహా గుణగృహ్యపచనేవిపశ్చిత ఇత్యుక్త
త్వాత్ సచ దుష్టానా మయం నియమ ఇతివాచ్యం తేమాం స్వతంత్రత్వాత్ సహి
దుష్టానాం పారతస్యై మస్తి వేదగుర్వాది పారతస్యై దుష్టత్వవ్యాఘాతా దితి
కృత్వా స్త్రీవాక్యానంగీకారవ త్పురుషవాక్యానంగీకారోఽపి సవిస్మయావహః కిన్తు
సహజ ఏవేతి వాచ్యాధే సవిస్మయఇతి సుఘ. 112

గ|| సాపి ప్లుతకాశలేన తష్టణ మంతరిక్షవర్త్యని సముత్పన్నత్య సమధి

గమ్య చ సురసుందరీరూపం విస్మయమాన మేన ముగ్రసేనతనయ మవాదీత్. 113

సాపీతి. సాపి బాలాచ పుతకాశలేన లంఘనచాతుర్యేణ తష్టణం తదైవ అస్తోక్ష
వర్త్యని ఆకాశమార్గే సముత్పన్నత్య సమున్దమ్య సురసుందరీరూపం దేవతాస్వరూపం
సమధిగమ్యచ ప్రాప్యచ విస్మయమానం కిమిద? మిత్యాశ్చర్య పర్యాకులం ఏనం
పూర్వోక్తం ఉగ్రసేనతనయం కంస మవాదీత్ ఉవాచ. 113

గ|| అయి భోవై ధేయకులతిలక! కిమనయా, బాలిశయా మయానిబర్హితయా.

అయీతి. అయీతి ముగ్ధసంబుద్ధిః భోవై ధేయకులతిలక! హేమూర్ధవంశభూషణ!
నిబర్హితయా త్వయా హింసితయా ప్యనయాస్త్రియా బాలిశయా. బాలయా మయా
కిమ్ యద్వామయానిబర్హితయాసత్యాః తవకిమ్ మన్నిబర్హణేన తవ సమరణభయ
నివృత్తి రితి భావః. 114

తదేవ విశదయతి అపిత్వితి.

గ|| అపి తు భువి సముద్భూత ఏవ తవ సమభ్యర్చనాయ కోపి

నిరంకుశమహిమానుభావ స్సావధానమేవ తదవధారయతు

భవా నితి.

115

అపిత్వితి. అపితు కిన్తు నిరంకుశః అప్రతిహతః మహిమానుభావః మహిష్టుః ప్రభావః
యస్య స తథోక్తః కోవ్యనిర్వాచ్యః పురుషః పురుషోత్తమ ఇతి యావత్ తవ సమ
భ్యర్చనాయ విపరీతలక్షణయా సమున్మూలనార్థం భువి భూలోకే సముద్భూత ఉత్ప
న్నఏవ భవాన్ త్వం సావధానం ఏకాగ్రచిత్తత్వ మవధానం తత్సహితం యథాతథా
తదేవ త్వదస్తకజనన మేవ అవధారయతు జానాతు విచారయత్విత్వర్థః ఇతి సాకం
సమవాది దితి పూర్వేణాన్వయః. 115

గ|| కంసోఽపి నితాంత మరుంతుదవచనర్పుర్గురితహృదయకోటరః కమపి

కర్మశదశావిశేష ముపగమ్య వసుదేవ ఏవ శరణీకరణీయ ఇతి ధియ

మయాపీత్.

116

కంసోఽపితి. కంసోపి కంసశ్చ నితాంత మత్యస్త మరుంతుదైః మర్మభేదకైః వచనైః
బాలికావాక్యైః ఝర్మరితం విదారితం హృదయమ్ మనః కోటరమివ గహ్వర మివ
హృదయకోటరం యస్య స తథోక్త స్సన్ కమవ్యనిర్వాచ్యంకర్మశదశావిశేషంకష్టదశా
తిశేయముపగమ్య ప్రాప్య వసుదేవఏవ శరణీకరణీయః శరణం గత్తుం యోగ్య ఇత్యర్థః
అశరణం శరణం కరణీయ శరణీకరణీయః “అభూతతద్భావేద్వి” ఇతి ధియం బుద్ధి
మయాసీదభజత వసుదేవ ఏవ మమ శరణ ఇతి నిశ్చికా యేతి భావః. 116

శ్లో॥ ప్రాప్తోపి పుత్రార్దనవజ్రఘాతాన్
కంసాంబువాహా ద్వసుదేవశైలః
బభార తస్యైవ వచోంబుధారా
శ్రీర్షణ గుర్వీ ఖిలు జీవనాశా.

117

ప్రాప్తోపి. వసుదేవశైలః. వసుదేవరూపః పర్వతః. కంసాంబువాహాత్ కంసరూపా
న్యేఘా దహదానాత్ సకాశాదితివా పుత్రార్దనవజ్రఘాతాన్ శిశుమారణరూపాశని
క్షతాని ప్రాప్తోపి ప్రాప్త్యాపీత్యర్థః తస్య కంసాంబువాహాపైవ వచోంబుధారాః
వాగ్రూపజలధారాః శ్రీర్షణ శిరసా శృంగేణ చ బభార ధృతవాన్. వాచాం శ్రీర్షణ
రణన్నామతద్భవముమానస మంగికారపవేతి యావత్. ఉక్త మర్థ మర్థాంతరన్యాయేన
ద్రథయతి జీవనాశాజీవితస్పృహ ఉదకవాంఛేతి చ గుర్వీ విస్తృతా ఖిలు ప్రసిద్ధిః సామా
న్యేన విశేష సమర్థనరూపోఽర్థాంతరన్యాసాలంకారః సావయవరూపకస్య అన్య చ సం
సృష్టిః అన్యోన్యవైరపేక్ష్యాత్ అయం చార్థాంతరన్యాసః జీవనశబ్దశ్లేషవశాదుత్థాపితి ఇతి
శ్లేషానుప్రాణిత ఇతి వివేకః యది కంసోక్తం మయా నాద్రియేత తర్హి కంసో మాం
హన్యా దితి భియా కంస మాశ్వాసయామాన వసుదేవః సతుప్రేష్టా కంసస్య కృతా
పరాధత్వా దితి భావః.

117

గ॥ దేవకీ చ సాంత్యవచనై రభ్యర్థయమాన మేనం సానుశయ మాశయ
సంధుక్షణవిచక్షణం తక్షణ మానందయామాన॥

118

దేవకీచేతి॥ దేవకీ చ సాంత్యవచనైః సామవాక్యైః అభ్యర్థయమానం ప్రార్థయంతం
సానుశయం సపశ్చాత్తాపం ఆశయస్య నునసః సంధుక్షణే ఉల్లాసనే విచక్షణం నిపుణ
మేనం కంసం తక్షణ తక్షణ ఆనందయామాన సాంత్యవచనై రేన మానందయామానేతి
వా అన్వయః.

118

గ॥ ఏవం ప్రసాదమేదురహృదయారవిందా దంపతీ పుండరీకవిలోచనవిలోకన
వికలనకలబుధా వపి విగళితవిగళబంధా వాధాయ తాభ్యా మాశ్వాసితః కంసోపి నిజ
సదనమాససాద.

119

ఏవమితి॥ ఏవముక్త రీత్యా ప్రసాదేన అనుగ్రహేణ మేదురే బంధురే హృదయేఅర
విందే ఇవ హృదయారవిందే యయో స్తా తౌ దంపతీ జాయూచ పతిశ్చ దంపతీ
జాయూయా దంభావో జంభావశ్చ వా నిపాత్యతే ఇత్యభిధానా ద్దంభావః తౌ పుండ
రీకవిలోచనస్య పుండరీకాక్షస్య కృష్ణస్యేశ్వర్య విలోకనేన దర్శనేన హేతునా వికలాః
గళితాః సకలాఃసర్వబంధా స్సంసారకక్షేశాః యయో స్తా తథోక్తా తేచ విగళితాః
అపహృతాః విగళబంధః శృంఖలాబంధః యయో స్తా తథోక్తా ఆధాయ కృత్వా
గళితబంధస్య పునర్బంధావసారణం విరోధః మానసికబంధో విగళితఃపురా. ఇదానీను

కాయక ఇతి తత్పరిహారః అతో విరోధాభాసాలంకారః కంసోపి కంసశ్చ తాభ్యాం
దంపతిభ్యా మాశ్వాసితః అనునీతస్సన్ నిజనదనం స్వగృహ మాససాద ప్రావ. 119

గ|| తతఃకంసగృహప్రవేశాన స్తరమిత్యర్థః.

తతఃకంసగృహప్రవేశాన స్తరమిత్యర్థః

120

గ|| అపచితరుచినిచయ హిమకరవిరహవిధురిత రజనీయువతీ

పరిదేవనవిరావాయిత నానావిధపతగవిరుతముఖరి తేషు హరిన్ముఖే

షు కిన్ను ఖలు పూర్వసర్వసహభృదవలంబ్యమానభాసురమణిముకుర

మిదంకిముత పరిసరవిస్మమరకేసరవాసరకమలావిలాసకోకనద

మిద మాహోస్వి దవనీతలావతీర్ణమధునూదననిషేవణాయబలి

సదనసముద్గతభుజగపరివృథచూడాశోణరత్న మిద మథవా

రథాంగవిహంగదూరీకృతవిరహణలజ్జాలాపటల మిదం కిముత

ద్విజరాజవసుహరణసముపనతవిగర్హణానిబర్హణాయవాసర

కరసముదక్రతస్తలోహఫలక మిద మేవ ముచ్చానచ ముల్లిఖ్యమానే

హరిహయహరిన్ముఖచుంబ్యమానే సముదంచతి భగవతి భాస్వతి

121

అపచితేతి|| హరిన్ముఖేషు దిష్టుఖేషు అపచితరుచినిచయస్య అరుణోదయసాన్నిధ్యాత్
క్షీణకాంతినంతానస్య హిమకరస్య చంద్రస్య పత్యు రితిభావః విరహేణ వియోగేన
విధురితాయాః వివశీకృతాయాః యథా రోగేణ క్షీణనత్వే భర్తరి కృమేణ మృతేనతి
తత్పక్షీ విహ్వలాభవతి తద్వదితిభావః రజన్యావయవత్యాః ఇతి రూపకమ్
పరిదేవనవిరావాః విలాపధ్వనయః తద్వదాచరితైః పరిదేవనవిరావాయితైః ఉపమా
లంకారః నానావిధానాం నానాజాతీయనాం పతంగానాం పక్షిణాం విరుతైః ధ్వనిభిః
ముఖరితేషు సంజాతముఖరేషు శబ్దాయమానేషు సత్సు ప్రభాతేహి పక్షిణో రుదన్తి
తద్రోదనస్తు చంద్రరూప భర్తృవియోగేన విధురితాయాః రాత్రికామిన్యాం రోదనధ్వని
వద్భాతీతి భావః ఇదం పరిదృశ్యమానం వస్తు పూర్వ సర్వసహభృతో పూర్వపర్వతః
సవనప్రాగ్దేశ భూపతిరితి శ్లిష్టరూపకమ్ తేన అవలంబ్యమానం ప్రాతఃకాలే శుభార్థం
గృహ్యమాణం భాసురం ప్రకాశమానం మణిముకురం మణిమయం దర్పణం కిన్నుకము
ఇత్యుక్తేషాం ఖలుర్వాక్యాలంకారే ఇయంచ శ్లేషోజ్జీవితేతి బోధ్యమ్ ఇదం పరిసర
విస్మమరకేసరం ప్రాప్తదేశప్రసృతకింజల్కం వాసరకమలాయాః దినలక్ష్మ్యా ఏవ లక్ష్మ్యా
ఇతి శ్లిష్టరూపకమ్ విలాసకోకనదం లీలారక్తోత్పలంకిముత అతాపి రూపకోజ్జీవి
తోత్పేక్షాలంకారః లక్ష్మ్యాహిలీలాకమలధారణం ప్రసిద్ధ మిహ లీలాకోకనదధారణ
ముత్పేక్షితమితి బోధ్యమ్ ఆహోస్విత్ అథవా ఇదమ్ అవనీతలావతీర్ణస్య భూమ్యా
మహాభూతస్య మధునూదనస్య కృష్ణస్య నిషేవణాయ సేవనార్థం బలిసదనాత్ రసాతలా
శ్చముద్గతస్య ఉత్థితస్య భుజగపరివృథస్యసర్పేంద్రస్య చూడాశోణరత్నం మకుటస్థపద్మ
రాగమణిః కిము, అథవా యద్వా ఇదం రథాంగవిహంగః చక్రవాకపక్షిభిః దూరీకృ

తస్య త్యక్తస్య విరహానలస్య వియోగాగ్నేః జ్వాలానాం శిఖానాం పటలంసమూహః
 కిముద్గదం ద్విజరాజ శ్చస్త్రే స్పవన బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠ ఇతి శ్లిష్టరూపకం తస్య వసుహ
 రణం కాన్త్యవహరణం తదేవ ధనావహరణ మితి పూర్వవద్రూపకమ్ తేన సముప
 నతాయాః సంప్రాప్తాయాః విగర్హణాయాః నిన్దాయాః లోకాపవాదస్యేతి యావత్
 నిబర్హణాయ విధ్వంసనార్థం వాసరకరేణ దినకరేణ సూర్యేణేత్యర్థః తేనైవ వాసరగ్మ
 తన్నామకస్య కస్యచిత్పురుషస్య కరేణ హస్తేనేతి శ్లిష్టరూపకమ్ సముదక్తముద్భుతం
 తప్త మగ్నిదగ్ధం లోహఫలకం లోహమయం ఫలకం కిముద్గదా లోకాపవాదనిర్హ
 రణార్థం తద్విశ్వానహేతవే తప్తాయః ఫలకం కరేణోద్గ్రహణేతి తద్వదితి భావః ఏవ
 ముక్తరీత్యా ఉచ్యాపచ మనేకభేదం యథాతథా ఉల్లిఖ్యమానే వర్ణ్యమానే హరిహ
 యస్య ఇంద్రస్య హరి ద్విక్ప్రాచీ తస్యాః ముఖేన ఆరంభేణ చుంబ్యమానే సంయుజ్యమా
 నే ప్రాగ్నిగారంభసంబంధవతీ త్యర్థః అత్ర హరిహయహారి దితి ఇంద్రేవేన్నీ కాచనస్త్రీ
 తయా ముఖేన చుంబ్యమానేఇతి ప్రతీయతే భగవతి మృణాళాలిని భాన్యతి సూర్యే
 సముదంచతి సతి సమ్యక్ ఉత్ ఉపరి అంచతి గచ్ఛతి సతి ఉర్ధ్వం ప్రసరతి
 సతీత్యర్థః

121

శ్లో॥ దుర్మంత్రిభి రసా వాశు సమ్మంత్రీయితు మంతరాత్
 సమాజ మాజగా మాధికంస సంతానపాంసనః॥

122

దుర్మంత్రిభిరితి. అథ సూర్యోదయానంతరం అసౌ ఏషః సంతానపాంసనః కులదూషకః
 కంసః దుర్మంత్రిభి స్సహ దుష్టై ర్మంత్రిభి స్సమం సమ్మంత్రీయితుం ఆలోచయితు
 మాశు ద్రుతం అన్తరా దంతఃపురాత్ సమాజం సభా మాజగామ ఆయయా
 అత్రానుప్రాస శ్శబ్దాలంకారః స్ఫుటః

122

గ॥ పోయ మముయా కపటబాలికయా సల్ల క్షమఖలమపి
 తెభ్యో నివేద్య తదనువిధేయ మభిదధే.

పోయమితి. పోయం కంసః అముయా పూర్వోక్తయా కష బాలికయా మాయాబాలి
 కయా సల్లపిత ముక్త మఖలమపి సర్వంచ తెభ్యో మంత్రభ్యః నివేద్య ఉక్త్వా తదను
 విధేయం తదనన్తరకర్తవ్య మభిదధే ఉవాచ యత్కర్తవ్యం తత్ అథా త్వంకంశిశుహ
 ననమువాచేతిభావః.

123

గ॥ తేపి మంత్రిణః స్తన్నియంత్రణపరతంత్రితా స్సకలవసుమతీ
 వాస్తవ్యవృథుకమథనకృతనిశ్చయాన్నిశ్చక్రముః యఃస్వయామపి నిజనిలయమయాసీత్.

124

తేపీతి. తేపి మంత్రిణః తన్నియంత్రణపరతంత్రితాః కంసాజ్ఞాసంజాతపరతంత్రాః
 తదాజ్ఞావశా ఇతి యావత్ సంతః అతఏవ సకలానాం సర్వేషాం వసుమతీ వా స

వ్యానాం భువివివసతాం పృథుకానాం శిశూనాం “పృథుక శ్శాబక శ్శిశు రిత్యభి
ధానమ్” మథనే వివాశనే విషయే కృతా ద్దృహీతాత్ దృఢాదితివా నిశ్చయాత్
అభినివేశాత్ నిశ్చక్రముః నిరగమన్ సకలశిశువివాశనార్థం నిర్వయు రితిభావః స్వయ
మపి కంసశ్చ నిజనిలయం స్వగృహ మయాసీత్ ప్రావ.

124

శ్లో॥ తదైవ నంద స్సుతభావభాః
పరిస్య సాక్షాత్కరణేన పుంసః
నిర్వాణ మాపానకదుందుభేస్తు
బంధో భవ చ్చక్షుధరే పరోక్షే.

125

తదైవేతి తదైవ తదాసీమేవ ఆదత్తనందరమణీతి యశోదానిర్వాణమకాలేపవేత్సర్థః
సుతభావభాః పుత్రోత్పం ప్రాప్తస్య పరస్య పరమస్య పంసః పురుషస్య పురుషోత్త
మస్యేత్సర్థః. సాక్షాత్కరణేన హేతునా దర్శనాద్దేహ్యః నన్ద నిర్వాణం సుఖ మాప
ప్రావ చక్రధరే శ్రీకృష్ణే పరోక్షేనతి అనన్త్యక్షేనతి శ్రీకృష్ణస్య నన్దవజ్జమనానన్దర
మిత్యర్థః ఆనకదుందుభే ర్వసుదేవస్య తు బంధో నిగళంధః అభవత్. చరణౌ
నిగళై రాశు యథాపుర మనన్యతే త్యుక్తత్వాత్ అత్ర పరమాత్మసాక్షాత్కారేణ
నన్దస్యముక్తిః తత్పారోక్ష్యాద్వసుదేవస్య సంసారబంధ శ్చాచభూతామితి ధ్వన్యతే.

125

శ్లో॥ స్థానే త మాదాయ తదా యశోదా

స్యమంద మానంద మవింద తేతి

హృదా ము దాయం పరిభృలీలా

లోలా విరాగా యతయోపి భూతాః

126

స్థానేతి తదా తదాసీం తం భగవన్తం శిశు మాదాయ గృహీత్వా యశోదాపి నన్ద
పత్నీచ అమంద మమిత మానన్ద మవిందత అభజ దితిస్థానే యుక్తం విరాగాః
వీతకామాదిరాగాః యతయః మునయోపి ముదా సంతోషేణ హేతునా హృదా
మనసా కంఠేన వక్షసేతిచ యం భగవన్తం పరిభృ భ్యాత్వా ఆలింగ్యేతిచ లీలాలో
లాః తద్విలాసానక్తాః తద్విలాసచిన్తనతాత్సర్థః క్రీడానక్తా ఇతిచ గమ్యతే భూతాః
బభూవుః తమితి పూర్వేణాన్వయః విరాగాణాం యతీనామపి తదీయలీలాపారవక్ష్యే
కిముత మాతురిత్యర్థావ త్తిరలంకారః. నచ శ్లేషోద్ధాపిత ఇతివివేకః మనసా భగవద్ధ్యానే
ఏవయతీనాం పరమానందయోనతి సాక్షాద్భగవద్దర్శనే కిముత. యశోదాయా ఆనందో
వాచాంవిషయ ఇత్యవ్యర్థావ త్తిరస్తి అత్ర విరాగా యతయోపి యం భగవన్తం
శ్రీరామం హృదా మనసా నతు వక్షసా దుర్లభత్వాత్ పరిభృ ఆలింగ్య మనసైవ
తదాలింగనసఖ మనుభూయేత్సర్థః తావతా అనిర్భూతత్వాత్ లీలా లోలాః తేనసహ
క్రీడానక్తా స్సంతః భూతాః అథునా గోపికాన్వరూపేణ జాతా ఇత్యర్థాన్తరం ధ్వన్యతే
తేచ శ్రీకృష్ణస్య నిరతిశయసౌందర్యం వస్తున్యజ్యతే.

126.

శ్లో॥ బభూవ చిత్రం వసుదేవసూనో

ర్మాయావృతాయా అపి సంధవభ్యాః

ప్రకాశం మానంద మముష్య తత్త్వం

మత్స్యాపి నేదం వసుదేవతన్వాః॥

123

బభూవేతి:-వసుదేవసూనోశ్శ్రీకృష్ణస్య మాయావృతాయాః సూయయా ఆవృతాయాః
 ఛనానాయాః స్వసూతా దేవకీపుత్రాయా ర్వినిమయాత్మకం దేవరహస్య మజానానాయా
 ఇత్యర్థః. భగవన్మాయావృతాత్మయా దార్ధ్యాయా ఇత్యన్యథో గమ్యతే. ఏనం
 సింధాయా అపి యశోదాయాః సంధి అన్యం సుఖం అన్యతేబ్దస్య క్షేపణే అయమేవ
 కిమి: ప్రమాణమ్ పుత్రిలాభజన్యానన్ద ఇత్యర్థః ప్రకాశం ప్రకటం బభూవ అన్యం
 బ్రహ్మ ప్రకాశం ప్రత్యక్షం బభూవ బ్రహ్మసాక్షాత్కారో బభూవేతి గమ్యతే
 అత్యంతో సత్యేషాలంకారో వ్యంగ్యః “కార్యోత్పత్తి స్తుతీయాస్య స్వస్యేషి ప్రతిబంధకే
 ఇతి” పుష్కలకారేణ హి మాయావరణరూపప్రతిబంధకాలినః బ్రహ్మసాక్షాత్కారో
 భవేత్ సర్వతః ప్రకృత్యాత్మకం దేవరహస్యజ్ఞానాదేవ యశోదా దేవకీసంతం సమస్తం
 మత్స్యా భగ్గం సంధి. అయ మాన్యస్య స్వజనవిశిలేషవ ఇతిభావః అముష్య శ్రీకృష్ణస్య
 తత్త్వం స్వపుత్రస్త్వరూపం యాభార్థ్యం మత్స్యవిజ్ఞాత్వాప్రసచ్చిద సంధలక్షణం స్వచ్ఛరూ
 పం జ్ఞాత్వాప్రతి వ్యజ్యతే వసుదేవతన్వాః దేవక్యాః ఇద మాన్యప్రకటం స నాన్తి
 కంసభయా త్పుత్రిలాభ జన్యానన్దం సప్రకటయామానేతిభావః ఇదం బ్రహ్మప్రత్యక్షం
 నేతివ గమ్యతే తత్త్వజ్ఞానేనత్యపి బ్రహ్మసన్దానుభవో నాసీదితి వ్యంగ్యాజ్ఞే విశేషాలం
 కారః, కార్యాజని ర్విశేషోక్తి స్తుతిపుష్కలకారణే ఇతి-చిత్రమిదం ద్వయంచిత్ర మిత్యర్థః
 ప్రతిబంధకసత్త్వేషి కార్యోత్పత్తిః పుష్కలకారణేనత్యపి కార్యాజనిరితి చైతన్యయం
 వ్యంగ్యం చిత్రో మితిభావః వస్తుతన్తు వసుదేవసూనోర్మాయావృతాయాః అజ్ఞానచ్ఛన్నా
 యా అపి సద్వనభ్యాః అన్యం బ్రహ్మ ప్రకాశం బభూవేతి విరోధః తస్య అన్యం సుఖం
 ప్రకాశం బభూవేతి వచిహరః తేన విరోధాభాసాలంకారః వసుదేవతన్వాః అముష్య
 తత్త్వం సచ్చిదానన్ధలక్షణం జ్ఞాత్వాపి పారోక్ష్యేణ విదిత్వావీత్యర్థః. ఇదం బ్రహ్మ
 ప్రకాశో నేతి విరోధః తస్య తత్త్వం స్వపుత్రస్త్వరూపం యాభార్థ్యం జ్ఞాత్వా ఇదం
 సుఖప్రకటం నేతి వచిహరః తేనాత్రాపి విరోధాభాసాలంకారః అలంకారద్వయస్య
 సంస్కృతిః విరోధద్వస్త్వంచ చిత్ర మిత్యుక్తమితి బోధ్యం. అభ్యాంచ విరోధా
 భానాభ్యాం విశేషాలంకారద్వయం వ్యజ్యతే ఏవేతి అలంకారేణ అలంకారవస్తుధ్వని
 రితి వివేకః పూర్వవ్యాఖ్యానాయా మర్థస్య వ్యంగ్యత్వ మయినాతు అలంకారప్రతిబంధకే
 వివేకః ఇతి.-

124

గ॥ సంధోపి తనను సంధసనముదయసమ మసముచిత మానంద మనుభూయ

పయ్యసీతత మపరిమితకక మవ్యసీనురసా ద్విధాయ తోరణవతాకా

నికాయభూషి తేషు సి కేతనేషు దుందుభిపటహనిస్సాణరాణముఖి తేషు
హరిన్మృఖేషు లాస్యవిలాసలాలసాసు వేశమత్తకాశినీషు శ్రుతిరుజాపహరి
గానరసాయనేషు గాయనేషు విక్రీణసుమనోగజేషు సుమనో గజేషు
ప్రకటితకల్యాణగాధేషు మాగధేషు సముదితానందపల్లవేషు వల్లవేషు
ప్రవర్తితమంగళసూక్తజాతేషుచ తక్షణ మాత్మజన్మనో జాతకర్మమంగళం
నిర్వర్తయమానః॥

127

నందోషీతి॥ తదను తతః నందోపి నందశ్చ నందనస్య సుతస్య సముదయసమయః
ఆవిర్భావకాలః తస్య సముచిత మనకూలం తత్ర సముచిత మితివా ఆనందం సుఖ మను
భూయ ప్రాప్య పయస్వినిశతం గోసహస్ర మపరిమితకనక మమిత సువన్ద మపి అవసీ
సురసా ద్భూసురాధీనం విధాయ కృత్వా నికేతనేషు గృహేషు తోరణపతకానికాయ
భూషితేషు పుష్పమాలికాదిబంధనారం ద్వారాద్భూషి రుభయపార్శ్వయోః ద్వారా
కాశేణ ప్రతిష్ఠితం స్తంభద్వయం తోరణ మిత్యుచ్యతే. తోరణోస్త్రీ బహిర్ద్వార మిత్వ
మహః పతాకావైజయంతీ స్యాత్కేతనం ధ్వజమస్త్రీయా మితి చామరః” తోరణానాం
పతాకానాంచ నికాయై స్సమూహైః భూషితేషు అలంకృతేషు సత్సు హరిన్మృఖేషు
దిగంగజేషు దుందుభీనాం భేరిజాం పటహానా మానకానాంచ నిస్సాణరాజైః నిస్సాణ
భూషిభిః ముఖి తేషు శబ్దితేషు సత్సు వేశమత్తకాశినీషు వేశే వేశ్యాగృహే మత్తకా
శిన్యః స్త్రీయః తథోక్తాః వేశ్యాఇత్యర్థః. నేపథ్యే గృహమాత్రేచ వేశో వేశ్యాగృ
హేపి చేతిరభసః లాస్యవిలాసలాలసాసు లాస్యం నృత్యవిశేషః తస్యవిలాసే లీలాయాం
లాలసాః లోలాః తాసు తథోక్తాసు సతీషు గాయనేషు గాయకేషు య్యశీతి
కర్తరిణ్యుట్ శ్రుతిరుజాపహరిగానరసాయనేషు శ్రోతరుగపహరిగీతరూపరచయన
వత్సు సత్సు రసాయనేన రోగభవ గానేన శ్రోత్రపీడా అపహ్రియతే ఇతి గానస్య రసా
యనసాన్మశ్యమే శృతిమనోహరం గాయత్సు స త్విత్త్యర్థః. సుమనోగజేషు దేవబృందేషు
విక్రీణసుమనోగజేషు పృష్ఠపుచ్ఛబృందేషు సత్సు మాగధేషు మగధేషు పంచానశీ
చాకకేష్విత్యర్థః ప్రకటితకల్యాణగాధేషు ప్రకాశితమంగళచరిత్రేషు సత్సు వల్లవేషు
గోషేషు సముదితా. ఆనందపల్లవా. సుకందశా. యేషాం తేషు సత్సు ద్విజాతేషు
బ్రాహ్మణేషు ప్రవర్తితాని ప్రకటితాని మంగళాని శుభాని మంగళహేతౌ మంగళ
త్వారోహః సూక్తజాలాని “సవోనవోభవతీత్యాదిసూక్తసమూహః యై స్తేషు
తథోక్తేషు సత్సు తక్షణం తదైవ ఆత్మజన్మనః కుమారస్య జాతకర్మమంగళం జాత
కర్మాఖ్యం శుభకర్మ నిర్వర్తయమాన అనుష్ఠితవాన్.

127

శ్లో॥ కృమేణ వవృధే శౌరి । ధ్వక్తో విగ్రహవానివ
తథాదుర్వివయాంకూరః । కంసస్య చ నిరంకుశః.

కృమేణేతి॥ విగ్రహవాన్ సశరీరః ధర్మభవ స్థితః శౌరిః కృష్ణః క్రమేణ వవృధే వృద్ధిం
ప్రాప్త తథా తేన ప్రకాశేణ కంసస్య దుర్విసయాంకూరః దుర్విసయస్య దుష్టత్వస్య
అంకురః అంకురః “అంకేలోపి ప్రరోహ స్స దంకూ ర్లోంకుర మస్త్రీయా మిత్తి
నైరయూతే” నిరంకుశః అప్రతిబంధస్సన్ క్రమేణ వవృధే ఇత్వన్వయః అత్ర కంసదుర్వి
సయాంకుర శ్రీకృష్ణయోః వృద్ధియాపై కథర్మాన్వయా త్తుల్యయోగితాలంకారః
‘నమతి వర్ష్యా వర్ష్యానాం ధన్యైశ్చ సంతుల్యయోగితేతి’ లక్షణాత్ అయంచ ధర్మ
ఇవే త్యుత్తేషా సంస్పృష్ట ఇతి బోధ్యమ్. 129

XII అథ కదాచి దుపహరివితరణాయ వ్రజపరిత్రాణభర మఖిలమపి చిజ మను
శీపి జనసా ద్విధాయ సమధిగతమధురానగర ముపచ్యుతసమ స్తవస్తునికరతయా
పరితోషితపరివృథం సంసగోప ముపగత మాకర్ణ్య వసుదేవ స్సత్వరమదసీయ
ముదవసిత మయాసీత్:

అథ తతః కదాచి తక్మస్మింశ్చిత్కాలే నిజం స్వగీయం అఖిలం సమ స్తమపి వ్రజ
పరిత్రాణభరం వ్రజపరితరణం అనుజీవిజనసాత్ భృత్యజనాధీనం విధాయ కృత్వా
ఉపచ్యుతసమ స్తవస్తునికరతయా సమర్పిత స్వవస్తుభార త్వేన హేతునా పరితోషిత పరి
వృథం సంతోషితప్రభం సంసగోపం సన్దగతిగోపః గోపాలకః తం ఉపగత మాగత
మాకర్ణ్య ఉపహరివితరణాయ బలిదానార్థం సమధిగతమధురానగరం ప్రాప్తమధు
రాభిషవత్తవమ్ శృత్వా వసుదేవ! సత్వరం శీఘ్రం అదసీయం ఆముష్యేదం వృద్ధాచ్ఛః
సంపదసంబంధీత్యః ఉదవసితం గృహ మయాసీత్ అభజత్ యయావతినా. 130

శ్లో॥ తా వథ భ్రాతరా స్నిగ్ధా
వైచా త్కృతసమాగమా
పరస్పరం పరివృజ్య
ప్రపచ్చతు రనామయం

తావథేతి॥ అథ వసుదేవస్య సద్వ్యవహగమనానంతరం స్నిగ్ధా వయస్యా అతపవ
భ్రాతరా సద్వసుదేవయోః వైశ్యక్షత్రీయయో ర్భృత్యభావ స్నేహకృత ఇతిభావః
సచ సద్వస్య గోపత్వేన సూత్రస్య శంక్యం గోరక్షణస్య వైశ్యవృత్తిత్వాత్ వైచా
ద్విధానశాత్ కృతసమాగమా సౌజాతసంగమాతో సద్వసుదేవౌ పరస్పర మన్యోన్య
పరివృజ్య అలింగ్య అనామయం ఆరోగ్య మిద మపలక్షణం క్షేమస్య “బ్రాహ్మణం
కుశలం పృచ్ఛేత్ క్షత్రబంధు మనామయం వైశ్యం క్షేమం సగా పృచ్ఛే” దితి వచ
నాత్ సంవో వసుదేవ మనామయం వసుదేవో నందం క్షేమంచేతి వివేకః ప్రపచ్చతుః
ఉచతు రితిర్థః- 131

తత్ర వసుదేవకృత ప్రశ్నప్రకార మాహ భ్రాతరితి చతుర్థిః

భాషకాః ప్రియాకృత్యర్థః “కర్తరి భవః భిష్టుచ్ఛుక” ఇతి చ్యవే భవతేః ఘోషః. అప్రియాః ప్రియాః భవంతితి విగ్రహః శంకరదాసారభజరీజృంభ త్కటాక్షచ్ఛటాపాతాః శంకరదారాణాంభవాన్యాః సారభం సాందర్యం “సుగంధాచ మనోజ్ఞేచ వాచ్యన త్సురభి స్సత్రుత” ఇతివిశ్వేతేన సురభి ర్మనోజ్ఞః తస్యేదం సారభమ్ “తస్యేదమిత్యే” సాందర్యమితి ఫలితార్థకథనమ్ తేన జరీజృంభ స్తః అతిశయేన విజృంభమాణాః అతిసుందరా ఇత్యర్థః. శ్రీకటాక్షాణం స్వత స్సుందర త్వేపి పార్వతీసాందర్యసంక్రాంత్యా అతిసాందర్య మితిభావః. కల్పలతా వితానసుమనోగుంధే సారభస్యసుగంధస్య జరీజృంభణ మస్తి. అత్రతు శంకరదార సారభస్యేతి బింబప్రతిబింబభావేన సామాన్యధర్మః యే కటాక్షాః తేషాం భటానాం సమూహానా మపాంగసంఘానా మిత్యర్థః. పాతాః ప్రవృత్తయః యస్మిన్ సస్థితి శేషః. నూలాకారసాదృశ్యార్థం కటాక్షచ్ఛటేత్వక్లమే. తేనచ నిరతిశయా కవివిషయా భగవత్పూజః కరుణా వ్యజ్యతే. కల్పలతేతి విశేషణేన పార్వత్య పాంగానాం శ్వేతత్వం న్యజ్యతే. అభిష్టదాతృత్వశ్చేతి తస్య నవకాళిదాసవిదుషః నవకాళిదాసఇతి విద్వాక్ కవిః తస్య చంపూప్రబంధాఽమృతే చంపూప్రబంధ రూపేఅమృతే సుధాయాం పూర్వః ప్రథమః కావ్యవిధాం సహృదయానాం ప్రకల్పితసముల్లాసః ప్రకర్షణకల్పిత స్సమ్యగుల్లాసః ఆనందః యేన స తథోక్తః అసౌ “విలాసః. విలాసఇతి పరిచ్ఛేదస్యసంక్షేపః”. అగమత్ సమాప్తఇత్యర్థః. 152

ఇతి శ్రీహయవదనరదనరుచినదనవదనపేనమధురతరరససమాస్వాదనిత్యత్వస్త్వస్య ఘణితర మాపరిణయాదిప్రబంధస్య ఖలిఖుల్ల రామసూరి కరుణాసమాసాదితానవద్య శబ్దవిద్యస్య బెల్లంకొండోపనామక మోహన్రాయతనూభవస్య రామస్య కృతిషు చంపూభాగవతవ్యాఖ్యానాయాం మంధరసమాఖ్యానాయాం ప్రథమో విలాసః

శ్రీ హయగ్రీవార్పణమస్తు.

శ్రీ చంద్రాభాగవతే

ద్వితీయో విలాసః

శ్లో॥ మత్స్యర్వస్య మదీయజీవితమమప్రాణాంబతాపేతి తం
 ప్రేక్షా యేన ముహుః శ్చుచుంబ జననీ యద్వా హరి ర్బాలిశః
 స్మేరాస్యః కిమపిబుగ్ధన్ నిజజన్మాలోకనాదుర్లల
 ల్లీలాజాల మమూల్యమాదితనమ తస్మై చ తస్మైచనః॥

అథ॥ ద్వితీయవిలాసప్రారంభే సమస్కారాత్మకం మంగళం గ్రంథతో నిబద్ధాతి
 మత్స్యర్వస్వేతి. హేమత్స్యర్వస్వ స్వశబ్దోఽత్ర ధనవాచీ మదీయసర్వధన మమ సర్వం
 ధనమ్యమేన నతు త్వత్తోస్యధన మ్నమా స్తీతి భావః. ఏతేన ప్రేమాస్పదత్వం న్యక్తమ్.
 హేమనీయజీవిత మమేదం మదీయృ నృద్ధాశ్చ తచ్చ తజ్జీవితం జీవనం తస్య
 సంబుద్ధిః మమ త్వమేవ జీవనం నాన్యదితి భావః ఏతేన ధనాదపి పర ప్రేమాస్పదత్వం
 న్యక్తం హేమమప్రాణ యద్యపి ప్రాణాః పుంసి చ భూమ్నోవేతి కోశా ద్భుచుత్వం
 వక్తుం యుక్తం తథాప్యత్ర ఏకఏవ ప్రాణాః పంచభా భిన్నఇతి న్యవహార మాశ్చిత్వ
 ఏకత్వముక్తం ఏతేన ధనజీవితాభ్యామపి పర ప్రేమాస్పదత్వం వ్యక్తం స్వప్రాణా
 పేక్షయా ధనజీవనయో ర్నికృష్టత్వం లోకసిద్ధమేవ. యద్యపి జీవితం ప్రాణధారణ
 మితి జీవితప్రాణయో రేకత్వమేవ ప్రతిభాతి. తథాపి ప్రకృతే జీవితహేతో జలాదౌ
 జీవితశబ్దో లాక్షణిక ఇతి జ్ఞేయం. హేలంబ హేమాతః పుత్రేప్యంబశబ్దప్రయోగః
 రక్షత్యాభిప్రాయగర్భః ప్రేమకృత ఇతి బోధ్యమ్. ఏవం హేమాత ఇత్యత్రాపి
 బోధ్యం. హేపితః ఇత్యేవం రీత్యా బుగ్ధాణేతి శేషః నదస్తీసతీత్యర్థః. తం భగవన్తం
 కృష్ణం జననీ యశోదా యేనప్రేక్షా ముహుః శ్చుచుంబ “చుచివక్త్రసంయోగే”వస్తు
 తస్మై త్వమేన మాతాచ పితా త్వమే వేత్సుక్తవచనానుసారేణ భగవత ఏవం
 విధత్వ ముచితమేవేతి బోధ్యం. యద్వా సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మాతి శ్రుత్యా యతోవా
 ఇమాని భూతాని జాయంతే ఇతి కారణశ్రుత్యా చ భగవతి సర్వశ్రుత్యాదిరూపణ
 మంబాత్వాదిరూపణం చోచితమేవ. బాలిశః బాలః హరిః కృష్ణః నిజజన్మాన్యః

స్వమాతుః ఆలోకనం దర్శనం తస్మాత్ నిజజనన్యాలోకనాత్ యశోదాకర్మకదర్శనా
 ద్దేతో రిత్యర్థః స్మృతాస్యః స్మృతవక్త్రః కిమపియత్కించిత్ బుగవన్ వదన్ సన్ స్మృత
 పూర్వభాషీచ పూర్వభాషీచ రాఘవ ఇత్యుక్తత్వాత్ స్మృతపూర్వం భావమాణ
 ఇతి భావః. ఉల్లలత్ లవచిలాసే ఉచ్చైర్విలస దిత్యర్థః ఆమూల్యం అనర్హం లోకో
 త్తర మిత్యర్థః యద్వా యచ్చ లీలాజాలం విలాససమూహం బాలక్రీడా ఇతి యావత్.
 ఆదిత జగ్గృహ చకారేతియావత్ తస్మై యశోదాప్రేక్షేచ తస్మై కృష్ణలీలాజాలాయ
 చ నః ఆస్మాకం సంబన్ధి నమః ప్రణతిః అస్తీతి గమ్యతే “అస్తి రభవన్తి పరోఽప్రయు
 జ్యమానోఽన్యస్తీ”తి మహాభాష్యవచనాత్ తద్యశోదాప్రేమ తద్వాక్యష్ణలీలాజాలం
 వర్ణయితుం నాస్మాకం శక్తి రస్తి కిన్తు కేవలం తదుభయం నమస్క రోమీతి కవే
 రాశయః. ఏకేన మంగళశోకేన అస్తి విలాసే ప్రాధాన్యేన భగవతోబాలకృష్ణస్య
 లీలా వర్ణనై ఇతి వ్యజ్యతే—

గుణై రననలంబితాం నియమిచిత్తడోలాంగమా
 గమత్యజమణీయసీ మనదచుచ్చభూతాశ్చితామ్
 జగద్గురురపి శ్రిత స్వయమవాప యస్సంమదం
 చలాధృతిగుణా గురు ర్నకిమురస్య డోలాముదే.

గుణై రితి. గుణై శృబ్దాదిభి ర్విషయైః సత్త్వాదిభి ర్వా అన్యత్ర రజ్జుభిరితి గమ్యతే.
 అననలంబితాం అనాశ్చితాం గుణరహితా మిత్యర్థః. అతవన గమాగమత్యజం.
 గమాగమా గమనాగమే త్యజతీతి తథోక్తాం గతాగతరహితా మిత్యర్థః. వైరాగ్యేణ
 నిశ్చలామితి చిత్తపక్షేయావదర్థః అణీయసీ అణుపరిమాణాం నైయామకమతే
 మనసోఽనుత్వాభ్యుపగమాత్. అన్యత్ర అల్పం శయనార్థ మపర్యాప్తామిత్యర్థః
 అననచుచ్చభూతాశ్చితాం అసద్భిః అపరమార్జైః. అనుచ్చభూతైః భూతసూక్ష్మైః
 రాశ్చితాం వ్యాప్తాం సూక్ష్మభూతమయీమిత్యర్థః. లింగశరీరే మనసి సూక్ష్మరూ
 పేణ భూతాని సస్తీతి ప్రసిద్ధిః. అన్యత్ర అసద్భిః దృష్టైః అనుచ్చభూతైః క్షుద్రా
 జంతుభిః మత్సురణాదిభిః ఆశ్చితాం వ్యాప్తామిత్యర్థః. ఏవంవిధాం నియమిచిత్త
 డోలాం నియమినా యోగినాం చిత్తం మనవన డోలా ప్రేంఖా తాం స్వయం
 జగద్గురురపి జగదీశ్వరోఽపి అన్యత్ర జగతోపి గురు రతిసూలోపిసన్ యః శ్రితస్సన్
 డోలామాశ్చిత్యేత్యర్థః సంమద మానందమవాప తస్య తాదృశబహుదోషపూరితడోలా
 మప్యాశ్చిత్య సుఖతస్యేత్యర్థః. ధృతగుణా రజ్జుభిర్బద్ధిత్యర్థః. అతవన చలా చంచలా
 గురుః మహతీ వోతో గుణవచనాదితి జీష్ణికల్పః డోలా ముదే సంతోషాయ నకిము
 నభవతికిం భవత్యేవేత్యర్థః. అత్ర జగద్గురురపి అణీయసీం డోలాం శ్రితఇతి ఆధారా
 ధేయయో రాసురూప్యాభావా దధికాలంకారః. ప్రతీతస్య విరోధస్య తు జగదీశ్వర

ఇత్యగ్రవర్ణనేన పరిహారా ర్విరోధాభాసాలంకారశ్చ. జీవత్వా దివిశేషణైః నియమి
చిత్తజ్ఞోలాపేక్షయా ప్రసిద్ధజ్ఞోలాయాః వ్యతిరేక ఉక్త ఇతి వ్యతిరేకాలంకారః.
చిత్తజ్ఞోలేత్యత్ర రూపకం. అచ్చ గుణాదిశబ్దగతశేషోత్థాపితమితి వివేకః. కించ గుణా
సవలంబనాదయో గుణాఅపి దోషత్వేన ప్రతిపాదితా ఇతి లేశాలంకారః. నిర్గుణాపి
జ్ఞోలా యస్య మాదే తస్య సగుణా ముదే భవతీతి కిము తేతి కైము క్యేనార్థసంసిద్ధి
వర్ణనాపరాపత్తి రలంకారః. జగదీశ్వరోఽసి దర్శిదవదత్యల్పాం జ్ఞోలా మాశ్రిత్య
ముమోదేతి భగవతః అఖిలుబద్ధత్వం వ్యజ్యతే. వస్తుతస్తు పరమకారుణికత్వం వ్యజ్యతే
ఇతి బోధ్యం. అలంకారాణాం యథాయథం సంస్పృష్టిసంకరాదిక మూహ్య మితి
సంగోపః.

2

య తస్యైవజ్ఞప్రామృతదం కరాబం
విగ్రహ్య యద్వా మధుసారమాభాత్
తత్సంగినీ మృగుళి మేష నిత్యమ్
బాలో హరిశ్చమ్భతు నాత్ర చిత్రమ్.

య తస్యైవతి|| యత్ కరాబం అబ్జమివ కర ఇత్యుపమితసమాసః కరకమల మిత్యర్థః.
అజస్రామృతదం అజసం యథాతథా అమృతం మోక్షం సుధాంచ దదాతీతి
తథోక్తం స్వాత్ భవేత్. యద్వా యచ్చ కరకమలం విగ్రహ్య విరుద్ధ మధుసారం
మధునామకరాక్షసబలం క్షైద్రస్థిరాంశంచ సారో బలే స్థిరాంశే ఇతి కోశాత్.
ఆధాత్ ఆపమగృత్వపా అపజహరేత్యర్థః. ఆహ్వాన్యకాద్ధేయోనే ఇతి ధాతోర్లుప్. విభా
షాన్త్రాగ్నే ఇతి సిచః వక్షే లుక్. తత్సంగినీ తస్య కరకమలస్య సంగ స్సంబంధోఽస్య
అస్తితి తత్సంగినీ తాం అతర్కతహా ఋశేభ్యో జీవ. తదీయమిత్యర్థః. అంగుళిం
కరసంఖ్యం ఏష బాలో హరిః కృష్ణః సత్యం అగ్రతః చుంబతు. అత్ర అంగుళిచుంబన
విషయే చిత్ర మచ్ఛతం స నాస్తి. బాలస్తావ ద్బాలభావా దంగుళిం చుంబతి. తత్ర
బాలభావస్య అజ్ఞానస్య సత్త్వా న్నతవచ్ఛతం. ప్రకృతేతు, భగవతోబాలత్వేపి అలుప్త
జ్ఞానత్వేన అంగుళిచుంబన మచ్ఛతమితి ప్రాప్తే సుధామధుసంబంధసత్త్వా దంగు
ళ్యాన్తత్వానం భగవతోఽసి యుజ్యతే ఏనేతి సమాధాపితమితి కూలంకషో భావః.
అత్ర బాలభావసులభే అంగుళిపానే చిత్రముద్భావ్య ప్రతిషేధా దాక్షేపాలంకారః
సచ శ్లేషోద్భవతః. చిత్ర ముద్భావముతుం సాధిప్రాయేణ హరిరితిపదం నిర్దిష్టమితి
పరికరాలంకారః. బాలక ర్మకాంగుళిపానం నాచ్ఛతం కిన్తు హరికర్మకాంగుళి
పానమేన హృచ్ఛతం హరే స్సర్వజ్ఞ త్వాదితి దిక్.

3

పురాభవే కిం కరవాలమాత్రం
యో మే కృశాను ర్మశశాక దగ్ధం

సమే కియానేష ఇతీన బాల

స్పృష్టం హరిరీ పరిభాం వ్యవాస్యత్.

పురేతి॥ పురాధనే పూర్వజన్మసి రామానతారే ఇత్యర్థః. మే మమ కింకరవాల
మాత్రం కింకరస్య దానస్య మానామతి ఇత్యర్థః. బాలమాత్రే॥ పుష్పమాత్రే॥ వబ
యోరభేదాత్ కింకరశ్చాసౌ బాలస్య కింకరబాల. నిగ్మాత్తమితి చ గమ్యనే దగుం
యః కృశానుః అగ్ని ర్మశిశాకి న సమర్థ ఇత్యర్థః. ఇతీన ఇతీతి మన్యన బాలః
కృష్ణః దీపశిఖాం దీపజ్వాలాం స్పృష్టం గృహీతుం వ్యవాస్యత్ స్వవసితోఽభినత్
ఉద్యుక్తోఽభూదితి యావత్. అతి బాలభావసులభస్య ఫలాబుద్ధిపయుక్త దీపశిఖాస్ప
ర్శనస్య కింకరవాలమాత్రేదాహశ్చ కృశానుషేషయతుచ్ఛత్వబుద్ధిప్రయుక్తత్వో
త్పేక్షణా దేతూత్సేతూ. 4

శ్లో. మనోగతం స్వప్రతిబింబ మాప్తుం

చ కే హరి ర్యచ్ఛిధిలం మనః ప్రాప్

స్మృత్యైవ తద్దర్శణగం స్వ మాప్తుం

బాలో నఖై స్తచ్ఛిధిలం వ్యధిత్సత్.

మనోగతమితి॥ హరి ర్భగవాన్ ప్రాప్ బాలభానాపత్తేః పూర్వానస్థాయాం మనోగత
మన్తఃకరణగతం స్వప్రతిబింబం స్వస్య పరమాత్మనః ప్రతిబింబభూతజీవ మిత్యర్థః
అన్తఃకరణగతసుమాత్మప్రతిబింబత్వా జ్ఞవస్యేతి భావః. ఆప్తుం ప్రాప్తుం స్వాభిన్నం
కర్తు మిత్యర్థః. మనః శిధిలం చ కే జ్ఞానంపాదనద్వారా నాశయామాసేత్యర్థః.
అన్తః కరణలయే సతి జీవస్య బ్రహ్మభావవ్యవదేశాదితీ భావః. ఇతియత్ తదధు సా
స్మృత్యైవ ఇతియత్సేతూ. బాలః కృష్ణః దర్శణగ మ్ముకురంతం స్వం స్వప్రతిబింబ
మిత్యర్థః. ఆప్తుం తద్దర్శణగం నఖైః శిధిలం భిన్నం వ్యధిత్సత్ విధాతు మైచ్ఛత్
దప్పణే భగ్వేసతి భగవేటికాన్తస్థమివ భగవదర్శణాన్తస్థః ప్రతిబింబః సుగ్రహణో
భవతీతి బాలస్యాశయ ఇతి భావః. 5

శ్లో. పురాతనస్యాభినవస్య వాస్యా

ద్భక్తస్య నిర్వాణ మితోముకుందాత్

మహోత్సవే క్వాపి నవీనభక్తాః

ద్భభూవ నిర్వాణ మముష్య చిత్రమ్.

పురాతనస్యేతి॥ పురాతనస్య ప్రాచీనస్య అభినవస్య నూతనస్య చ భక్తస్య ఆగ్రతస్య
ఇతః ఏతస్మా న్ముకుందా త్పకాశాత్ నిర్వాణం మోక్షః స్యాత్ భవేత్. ఖట్యాం

గవ తాత్కాలికభక్త్యా భరతాదివ ద్భూకాలికభక్త్యాచ సంతుష్టో భగవా
నాశ్చితేభ్యో ముక్తిం దదాతీతి భావః. ముకుంద మోక్షం దదాతీతి ముకుంద ఇతి సాధి
ప్రాయమిదం పదం. క్వాసి మహాత్మవే అన్నప్రాశనమోహాత్సవే ఇత్యర్థః. అముష్య
బాలకృష్ణస్య సవీనభక్త్యా నూతనాన్నాదిభి సాన్త్రీ భక్తమందోస్తమితి కోశాత్
నూతనాశ్చితాదితి చ గమ్యతే. నిర్వాణం సుఖం మోక్షం చ బభూవ అభూత్.
చిత్రి మద్భుతం భక్తనిర్వాణదస్య భక్తాన్నిర్వాణప్రాప్తి రాశ్చర్యమిత్యర్థః.
విరోధాబాసాలంకారః.

6

శ్లో. చిత్తే నిరుద్ధస్య చిరం మునీనామ్ బద్ధస్యచాపి స్మృతితన్తుజాలైః
నిర్ధరో నిష్కమణోత్సవేన యుగ్లో ముకుందస్య శిశోః ప్రమోదః

చిత్తేభ్యః॥ మునీనాం యోగినాం చిత్తే మరసి చిరం నిరుద్ధస్య స్థాపితస్త్రోత్యర్థః. కారా
గృహపదితి భావః. అచ ద కించ స్మృతితన్తుజాలైః స్మృతిరూపతిన్తుసమూహైః బద్ధస్య
సంభావితస్య నిగల్గైరినేతి భావః. శిశో రాబలస్య ముకుందస్య కృష్ణస్య నిష్కమణో
స్సవేన నిష్కమణం నిష్కాన్తిః సంచారి ఇత్యర్థః. తదేవోత్సవః తేన హేతునా
జాత ఇతి శేషః నిర్ధరః ఉద్ద్యుతః ప్రమోద స్సంతోషః యుక్తః యోగ్యుపవ.
యథాకారగృహస్థాపితః స్త్రీ నిగల్గైః ర్బద్ధస్య చ చోరస్య శిఖావధ్వనస్తరం కారా
గృహాన్నిష్కమణే లబ్ధే సతి పరమానందోజాయతే తద్వ దస్యాపీతి యుక్తమే
వేదమితి భావః. అతి స్వభావోక్తిలంకారః. సచ స్మృతితన్తురూపకోజ్జీవితః.
ఉపమాలుంకారస్తు ధ్వన్యతే.

7

శ్లో॥ మాతా పితా త్వం భవసీతి కన్యాః
ప్రేక్షానుయుక్తస్స యశోదయా ర్భకః
తవేతి యత్రాహ సతన్మృషాభూ
త్సమీకృతం ప్రాకృతపోతవాచా.

మాతేతి॥ హే కృష్ణేతి శేషః. త్వం కన్యాః మాతా భవసి. కన్యాః పితా భవసి.
ఇత్యేవం ప్రకారేణ ప్రేక్షా హేతునా యశోదయా కర్త్ర్యా అర్భక శ్శిషుః
కృష్ణః ఆనుయుక్తః స్వప్నస్సృక్ ప్రశోనియోగః స్వచ్ఛాచేత్యమరః. తవ తే
ఇతి త్వవైవ మాతా పితాచ భవామీత్యర్థః. యద్వచః ప్రాహ ఉవాచ తద్వచః
మృషా అసత్యం నాభూత్. సను యశోదాయాః పుత్రస్య కథం యశోదాయాః
పితృత్వ మసత్యం నభవే దతతయా సమీకృతమితి. తదితి సంబధ్యతే తద్వచః ప్రాకృత
పోతవాచా ప్రాకృతస్య ప్రకృతసంస్పృశ్య సోతస్య బాలస్య వాచా వాక్యేన సమీ
కృతం అసమం సమంకృతమిత్యర్థః. పశ్యతిరాహౌ తస్యా అయం ప్రాకృతః ప్రమాదా
పృతిబింబితం చైతన్య మిత్యర్థః. ఏవంచ పోతస్య ఈశ్వరత్వాత్ ఈశ్వరస్య జగజ్జ

కత్వాన్పు యశోదాయాః పితృత్వ మస్య ఈశ్వరపోతస్య సత్వమేవేతి భావః.
 యద్వా ప్రాకృతపోతవాచా సమీకృతం తద్వచః మృషా నాభూదిత్యేక ఏవాన్వయః.
 ప్రాకృతస్య పకృతిపరతస్యైస్య అజ్ఞాన్యేతి యానత్. పోతస్య శిశోర్వాచా
 సమీకృతం సమాధాపితమిత్యర్థః. స్వమాతరమృతి తవైవాహం మాతేతి
 శిశోరుక్తి రజ్ఞత్వాత్సంగచ్ఛతే ఇత్యేవం సమాధాపితమితి భావః. ఏన మజ్ఞత్వపే-
 తునా సమాధాపితస్యాపి వాక్యస్య అసత్యత్వాభావస్తు నాయం పాకృతపోతః కిన్త్వ
 ప్రాకృతపవేతి జగజ్జనకత్వా దప్రాకృతస్య ఈశ్వరస్య ఇనం వచనం సత్వమేవేతి
 న్నేయః. యశోదాయా అయం ప్రశ్నస్తు ప్రేమకృతః సతుషాన్యకృత ఇతి ప్రధమ
 శ్లోకే ఏన ప్రతిపాదితమ్.

శ్లో. స్తంభం సమాలంబ్య గృహంతరస్థ
 మాదాపుదస్థా త్నహరిః కిశోరః
 ప్రహ్లాదవృద్ధిః ప్రళయోఽపి కిన్ము
 పితు ర్నతస్యాస్తు విలోకనేన

స్తంభమితి॥ సః పూర్వోక్తః కిశోర శ్శిశుః హరిః కృష్ణః ఆదా ప్రథమతః గృహన్త
 రస్థం గృహమధ్యగతం స్తంభం గృహభారదారువిశేషం సమాలంబ్య సమ్యగవ-
 స్త్యభ్య ఉదస్థాత్ ఉద్ధితోఽభవత్. ఉత్సూర్వకాత్ స్థాగతినివృత్తామితి ధాతో ర్లుజీ
 గాతిస్థేతి సిచోలుక్. ఉదోన్మూర్ధ్వకర్మణీమూర్ధ్వకర్మణి పరస్మైపదమేవ. తస్య బాల
 కృష్ణస్య విలోకనేన దర్శనేన పితుః సత్వస్య ప్రహ్లాదవృద్ధిః సంతోషాతిశయః ప్రల-
 యోఽపి పరియాఖ్యస్సాత్త్వికభావశ్చ నాస్తుకిమ్ స్వాదేవేత్యర్థః. పుత్రస్య స్తంభా-
 ద్యవలంబనేన ఉద్ధాన శక్త్యుదయేన తదుద్ధానం వీక్ష్య పితా సత్వత్యేవేతి భావః.
 వ్యంగ్యార్థ స్తు సః కిశోరః గౌణవృత్త్యా నవీన ఇత్యర్థః. హరిః సింహః నాయం
 ప్రాచీనః సర్వజనవిదిత సింహః కిన్తు నవీనః అసాధారణ ఇతి కిశోరో హరి రిత్యనేన
 నరసింహ ఇతి ఫలితమ్. ఆదా పూర్వకాలే గృహన్తరస్థమ్ అన్తః తిష్ఠతీతి అన్తర-
 స్థమ్ గృహస్యాన్తరస్థం గృహన్తరస్థమ్ అర్థాత్ సభాద్వారగతం స్తంభం సమా-
 లంబ్య ఉత్పత్తిత్యేన స్వీకృత్యనృసింహాకారేణ వ్యాప్యస్థిత్యేతివా ఉదస్థాత్ ఉద్ధా-
 యాజగామ అర్థాత్ స్తంభాదిత్యేవ. ఉద్ధానపూర్వకస్య గమనస్య ఉద్ధర్వకర్మ త్వాదుదో-
 నూర్ధ్వేతి సతజ్. స్తంభం సమాలంబ్య నిర్భద్య ఉదస్థాత్ ఉజ్జగామేత్యర్థకథనేతు
 తజ్జదుర్వార ఏవస్యాదితి బోధ్యమ్. తస్య స్తంభాదుత్థితస్య నరసింహస్య విలోకనేన
 హేతునా ప్రహ్లాదవృద్ధిః ప్రహ్లాదస్య భక్తస్య వృద్ధి రభ్యుదయః నాస్తుకిం. ఏవం
 పితు ర్నిరణ్యకశిపోః ప్రళయో నాశశ్చ నాస్తుకిమితి ప్రత్యేకాన్వయః.

శ్లో॥ పదేపదే సస్థులనం స బాల శ్చశాల యత్తజ్జయతు శ్రియై సః
సతీ గతి స్సంస్మరణేన యస్య ముక్తై రవాప్యేతి స చిత్ర మున్మత్

పదేపదే ఇతి॥ సః బాలః పదేపదే ప్రతిపదం నిత్యవీప్యయోరితి ద్వైర్భావః. సస్థులనం
సభ్యంశం యథాతథా చచాల ఆచలదితి యత్ తత్ సః అస్మాకం శ్రియై ఐశ్వ
ర్యార్థం జయతు సర్వోత్కర్షేణ వర్తతాత్ యస్య స్థితిగమనస్య సంస్మరణేన
సమ్యక్ మనస్యనుభ్యాసేనేత్యర్థః. హేతునా ముక్తై రవాప్యేతి అస్థితేత్యర్థః
గతి ర్గమన మవాప్యా ప్రాప్తుం యోగ్యేతి విరోధః. సతీ నిస్సంశయా గతిః జ్ఞానం
పరిమాత్మవిషయక మిత్యర్థః. అవాప్యా భవతీతి పరిహారః. భగవత స్సాకారధ్యానేన
మనసి పరిశుద్ధే సతి పరమాత్మసాక్షాత్కారో భవతీతి భావః. ఇతీదం అల్పం చిత్రం
సభవతి కిన్తు అత్యధికమేవేత్యర్థః. లోకే హి గజాదిగతివిశేషదర్శనాహితంస్కారే
మనసి స్థితే సతి అభ్యాసపాటవేన విదగ్ధై స్తత్పజాతీయా గతి రవాప్యతే ఇతీదం
సహజమ్. అత్ర తు శ్రీకృష్ణస్థితిగతిస్మరణేనైవేత్యేకో విరోధః. ముక్తై రవాప్యతే
ఇత్యనోఽపి విరోధః. తద్విజాతీయా సతీ గతి రవాప్యతే ఇతి తృతీయః. ఏవం బహు
విరోధాస్సదత్వా దధిక మిద మదృశ్యమితి భవః. విరోధాభాసాలంకారః— 10

శ్లో॥ స మందమందం విచచార చారు
తదా యదా నందపదం తదస్తు
ప్రాప్తై ర్విపద్యావమపి ప్రకామ
ముచ్చై ర్గతి ర్యత్కలనేన గమ్యా

సఇతి॥ సః బాలకృష్ణః తదా తదాసీమ్ మందం మందం ప్రకారేణుణవచనస్యేతి
ద్వైర్భావః. కర్మధారయవద్యావాత్సుబ్లుక్. అతిమందం యథాతథా చారు రమ్యం
యథా తథా చ విచచార సంచచారేతి యత్ తత్ మందసంచరణమ్ ఆనందపదం
సుఖస్థానమ్ పదం వ్యవసిత త్రాణ స్థాన లక్ష్యంఘ్రి వస్తుప్యితి కోశాత్. అస్తు
భవతు స్మర్తృణాం తత్సుఖప్రదమితి భావః. తదేవ వివృణోతి ప్రాప్తై రితి ప్రకామ
మత్యస్తం విపద్యావం విగతౌ పదా యస్య సః విపత్ పంగురిత్యర్థః తస్య భావః
విపద్యావః తం పదంఘ్రిశ్చరణోఽస్త్రియా మిత్యమరః. ఇతి విరోధః విపదా
మాపదాం భావ స్తత్తా తమితి పరిహారః. ప్రాప్తై రపి యత్కలనేన యస్య శ్రీకృష్ణ
సంబంధిమందమందసంచారస్య కలనేన స్మరణేన హేతునా ఉచ్చైః ఉత్కృష్టై గతి
గమనమితి విరోధః. గతిః స్థానం వైకుంఠాఖ్యమితి పరిహారః. గమ్యా గమ్యం యోగ్యా
ప్రాప్యేత్యర్థః భవతి. పంగుభి రుచ్చైర్గమనం ప్రాప్యతే ఇతి పతీతస్య విరోధస్య

విపత్సరమ్మరాపరాభూతై రైవ్యకంతపదం గమ్యతే ఇతి పరిహారాత్ విరోధాభాసః.
అనేన చ అఘటితఘటనాపటియ స్తమత్వం భగవతో వ్యజ్యతే— 11

శ్లో॥ సతీ గతి స్తత్పద మాత్రలభ్యా
యత స్తైత్యోసా న కథన్న హంసః
అతిస్ఫుటే కృష్ణపదే పృముచ్చి-
న్నధార్తరాష్ట్రత్వ మిదం తు చిత్రమ్.

సతీతి॥ యతః యస్మాద్దేతోః సతీ ఉత్పన్నా గతి ర్మోక్ష ఇత్యర్థః. తత్పదమాత్రలభ్యా
తస్య కృష్ణస్య పదమాత్రేణ చరణమాత్రేణ చరణధ్యానేనై వేత్సర్థః. లభ్యా లభ్యం
శక్యా భక్తేరితి శేషః. తస్మాత్ అసా కృష్ణః హంసః పరమాత్మా నకథన్న
కథంవా నభవేత్ భవేదేవేత్సర్థః. అసా కృష్ణః పరమాత్మా భవిషు మగ్నః
ధ్యాత్వముక్తిప్రదచరణమలత్వాత్ యథా శ్రీమన్నారాయణః ఇతి ప్రయోగో
ఽత్రానుబంధయః ఇతి వాస్తవార్థః. అత్ర యతో యస్మాత్ సతీ శ్రేష్ఠా గతి ర్మమగ్న
తత్పదమాత్రలభ్యా తదీయచరణైస్సైవ లభ్యా తతో హేతోః అనా హంసః సతీ
విశేషః కథన్న నభవేత్ హంసో నచేత్ ఈచ్ఛతగతిసాందర్య మస్య సఘట
తేత్సర్థః ఇతివ్యంగ్యార్థః. అముమేవాశ్రిత్య విరోధమాహ అతిస్ఫుటే ఇతి. కృష్ణపదే
నీలచరణే అతిస్ఫుటే సత్వసి స్ఫుటం యథా తథా దృశ్యమానే సత్వసిత్సర్థః.
అముచ్చిన్ హంసే ధార్తరాష్ట్రత్వం తన్నామకహంసవిశేషత్వం సనాస్తీతీదన్తు చిత్ర
మద్భుతమ్ “రాజహంసాస్తు తే చంచుచరణై ర్లోహితై స్సితాః మలిన్వై ర్మల్లికాతౌ
స్తే ధార్తరాష్ట్రా స్సితేతరై” రిత్యమరః కృష్ణపదే కృష్ణత్వే పాండవపక్షపాతిత్వే ఇతి
యావత్ అతిస్ఫుటే సతి ధార్తరాష్ట్రత్వం ధృతరాష్ట్రసంబంధిత్వం తత్పదపాతీత్వ
మిత్యర్థః. అముచ్చిన్ శ్రీకృష్ణే ననాస్తీతి వాస్తవార్థేన తత్సరిహం ఇతి విరోధాభా
సాలంకారః. అత్రాప్రస్తుతార్థప్రసీతి ర్భవి రితి సభ్రమితవ్యమ్. కృష్ణపదేపీత్యపిశబ్ద
బలాత్ ఇదం తు చిత్రమితి వాక్యార్థబలాచ్చ వాచ్యార్థే కశ్చన విరోధోఽవశ్యం
ప్రతీయేత. వ్యంగ్యార్థాగాశ్రియణేతు నతత్రప్రసీతి రితి వ్యంగ్యార్థోఽత్ర వాచ్యసిద్ధ్యం
గమేవేతి కృత్వా నాసా ధ్వనిః. కిన్తు విరోధాభాస ఏవేతి సుప్టు. పూర్వార్థేతు
ధ్వనిరేవ స చ ఉత్తరవాక్యేన కవినా స్వయమేవ ప్రకటిత ఇతి గుణిభూతవ్యగ్యం
తదితి భోధ్యమ్.

12

శ్లో॥ తద్వాదపం కేరుహముద్రితాసు
భూమిషు లక్ష్మ్యో న కదన్నివాసః
నవీన మేత త్ఫలపద్యగాపి
సరోజలక్షీ మతియాతి సేతి.

తత్సాదేతి॥ తస్య కష్టస్య పాదరూపైః పంకేరుపైః కమలై ర్ముద్రితా శ్చిహ్నితాః
తాను తథోక్తాను భూమిం ధరాయాం అవాంతరవిశేష మాశ్రిత్య బహువచన
నిశ్చేతః స్థలవిశేషేష్వి త్యర్థః. లక్ష్యై శ్శోభాయాః లక్ష్యదేవ్యాశ్చ నివాసః స్థితిః
కథం స నాన్తు అస్యేవేత్యర్థః. లక్ష్యైః కమలాలయత్వాత్ భగవత్సాదకమల
చిహ్నరూపేష్యసి కమలేషు లక్ష్యై నివాస ఉచిత ఏవేతి భావః. కమలచిహ్న
యక్తేషు స్థలేషు కమలకృతశోభానివాసశ్చ యుక్త ఏవేతి చ భావః. అథ అయుక్త
మాహ. స్థలపద్మగా భూగతచిహ్నభూతికమలస్థా నా లక్ష్యైః శోభాదేవీచ
సరోజలక్ష్యై కమలగతాం శోభాం లక్ష్యదేవీమితి చ ఆయాతి. అతిశేతే ఇత్యే
తత్ నవీనం చిత్రమిత్యర్థః. సరోజాపేక్షయా స్థలకమలస్య నికృష్టత్వాదిద మనుభూత
మితి భావః. అన్యత్ర భగవత్సాదకమలాంకగతాయాః సరోజనివాసిన్యాశ్చ లక్ష్యస్య
దేవ్యా ఏకత్వే ఉచితే సతి తా మతియాతీతి శ్శేదప్రతిపాదనం చిత్రిమితి భావః. అత్ర
ధ్వనిరేవ వాచ్యార్థే ప్రతీతస్య విరోధస్య తు స్థలగతాన్యసి ఇమాని పశ్యాని నసాధార
ణాని కిన్తు విలక్షణాని భగవత్సాదసంబంధిత్యాదిత కృత్వా సరోజాపేక్షయా భగవ
త్సాదకమలచిహ్నస్య అతిశయో యుజ్యతే ఏవేతి పరిహారః.

13

శ్లో॥ అక్కంబ తాతేతి వచాంసి తూర్ణం

శిశుం ప్రసూర్ణాహయతిస్మ శౌరిమ్

కదాచిదేనం నగిర స్సస్పృశేయ

రితి శ్రుతి స్సా కథ మాబభాషే.

అక్కంబ॥ అక్కంబ “అంభారణద్యోర్వ్రస్య” ఇతి హృస్వః తాత ఇత్యేవం వచాంసి
ప్రసూర్ణసః శిశుం శౌరిం కృష్ణం గ్రాహయతిస్మ ఉపదిదేశేత్యర్థః. అక్కేత్యంబేతి
మామాహ్వాయ తాతేతి నన్దమాహ్వయేతి వాక్యాని గ్రాహయతుం ప్రధమం
పదమాత్మం గ్రాహయామాసేతి భావః. ఏనం కృష్ణం కదాచిదపి గిరః వాక్యాని
సస్పృశేయః నభజేయః. అయం మూఢోభవేదిత్యర్థః. వాచా మవిషయ ఇతిచేతి
ప్రతీయతే. ఇత్యేవం రీత్యాహ. ప్రసిద్ధా శ్రుతిః “యతో వాచో నివర్తతే” ఇతి
శ్రుతిరితి భావః. కథమాబభాషే కథమవదత్ శ్రుతేః ప్రమాణత్వేన శ్రుత్యుక్త
స్యాన్యధాభావో నయుజ్యతే ప్రకృతేతు జనన్యపదిష్టాని అక్కంబేత్యాది
వచాంసి భగవతా గృహీతాన్యేవేతి కృత్వా శ్రుత్యుక్తస్య భగవన్నిష్ఠస్య వాగ
గ్రహణస్య అన్యథా భూతత్వాత్ శ్రుతేరప్యవ్రామాణ్య మాపాదితమితి భావః.
ఏవం ప్రతీయమానస్య విరోధస్య కదాచిదేనం నగిరస్సస్పృశేయ రితి వాక్యస్య
వాచా మవిషయ ఇత్యర్థవర్ణనా త్పరిహారః. ఇతి విరోధాభాసాలంకారః. అత్రా
లంకారేచ కశ్చన విరోధాభాసాలంకారో ధ్వన్యతే. తథాహి వాగవిషయస్య భగ

వతః కథంవా వాగ్విషయత్వమితి విరోధస్య వస్తుతో వాగవిషయత్వం భగవతః
కీడామనుజబాలకత్వా ద్వాగ్విషయత్వం చేతి పరిహరణ ఇతి. 14

శ్లో॥ యస్మిన్నసంకీర్ణ మశేషవర్ణనిర్మాణచాతుర్య మనన్యలభ్యమ్
అశిక్షీ కృష్ణోఽపి సమస్తవర్ణపరిగ్రహే సోఽయ మిదం నవీనమ్.

యస్మిన్నితి॥ యస్మిన్ భగవతి కృష్ణే అనన్యలభ్యం అన్వేష్యం మతేక్యం అసంకీర్ణం
యథా పూర్వోత్తరాక్షరయో స్సంసర్గో యథా సభవతి తథేచ్ఛిగ్గః. అశేషవర్ణ
నిర్మాణచాతుర్యం సకలకాద్యక్షరలేఖనసాంక్షిత్వం అస్తితి గమ్యతే ఇతి ప్రతీయ
మానో విరోధార్థః. వాస్తవార్థస్య అసంకీర్ణం గుణకర్మవిభాజన అశేషవర్ణనిర్మాణ
చాతుర్యం సమస్తబ్రాహ్మణాదినన్యస్థికోశల మస్తితి విరోధపరిహారః. భగవతః
కృష్ణస్య సరిమేష్వై శ్చ సకలజగజ్జతత్వాదతి భావః. సో యం కృష్ణోఽపి సమస్త
వర్ణపరిగ్రహే అక్షరాభ్యాసే ఇత్యర్థః అశిక్షీ శిక్షితః గురుణోశేషః. ఇదం నవీన
చిత్తమిత్యర్థః. స్వయమే వాక్షరనిర్మాత రక్షరాభ్యాస ఇత్యాశ్చర్య మితిభావః.
సర్వజగత్ప్రేక్షాపి భగవాన్ కీడామనుజబాలకీభూయ అక్షరాభ్యాసవిషయే శిక్షితి
ఇవ సః ప్రతీయతే మాయయా నతు వస్తుతి ఆతి వాస్తవార్థః. అత్రాపి విరోధా
భాసాలంకారః అత్ర కృష్ణోఽపి నీలోఽపి సమస్తశ్చేతాదినన్యపరిగ్రహే విషయే
అశిక్షితి ధ్వన్యతే. 15

శ్లో, ప్రాధానసి గ్రాహయితం రుణద్ధి
సదక్షరం గాఢమనశ్చతో యః
స దంభడింభః కథ మక్షరాప్యై
పలాయ వత్సో గురుణా నిరోధ్యః

ప్రాధానవీతి॥ యః గాఢం చిరమనశ్చతః అభుంజానాన్ ప్రాధానసి సత్ నిరుష
మక్షరం కాచివర్ణం గ్రాహయితం స్వీకారయితం రుణద్ధి నిర్బధాన్ని. లోకే
వయసా పౌఢాః చిరమనశ్చతో బాలకా నక్షరగ్రహణాయ నిరుంధన్తి అత్ర తు
తద్వైపరీత్యమితి తార్సర్యమ్. యః కృష్ణః గాఢ మనశ్చతః అనశనరూపం తః
కుర్వాణాన్ ప్రాధాన్ అధీతసంగస్వాధ్యాయాన్ సచ్చాఞ్ఞస్య మనరమార్గమితివా
అక్షరం బ్రహ్మ అక్షరం బ్రహ్మవర్ణయోరితి రుద్రః. గ్రాహయితం ప్రాప్యితం
రుణద్ధి విషయేభ్యో నివర్తయతి చేత్యర్థః. “తేషా మహం సముద్ధర్తా మృత్యు
సంసారసాగరా”దితి గీతావచనాత్ ఇతివాస్తవార్థః. సః పలాయదక్షః పలాయనసమర్థః
దంభడింభః కపటబాలకః అక్షరాప్యై అక్షరస్వీకారార్థం గురుణా కథం నిరోధ్యః
నిర్బంధనీయః ప్రాధాన్ గురూనపి అక్షరాప్యర్థం నిర్బంధతః కృష్ణస్య గురుకృతో

నిర్బంధ అశ్వర్యావహాఇతి భావః. అత్ర పలాయదత్తో శింభః గురుశా స్థూలకాయేన
వృద్ధేన వా కథం నిరోధ్యః నకథమపీతి ధ్వనిః. 16

శ్లో॥ అయం గజోయం వృషభో మమేతి

స జంతుభి ర్దారుమయై రభేలత్
యత్క్రీడనం ప్రౌఢపదే పుష్కర
కాష్టాశ్చితేనైవ వృషేణ చిత్రమ్.

అయమితి॥ అయ మేషగజః లాక్ష్యాదనిర్మితో హస్తే మమ మదీయః తథా అయం
వృషభః అనద్వాన్ మమ ఇత్యేనంత్యా సః కృష్ణః దారుమయైః దారువికారైః
జంతుభిః గజాదిభి స్సమ మభేలత్.. క్రీడతిస్మ బాల్యే అజ్ఞానా త్సుత్యైకాభిః క్రీడన
ముచితమేవేతి భావః. ప్రౌఢపదేఽసి ప్రౌఢత్వేఽసి ఉచారకాష్టాశ్చితేన స్థూలదారు
మయేన వయోగారవవశేన స్థూలదారుమయవృషభాపేక్షేతి భావః. అన్యత ఉచార
కాష్టా అత్యుత్కృష్టః, తామాశ్చితేన అత్యుత్కృష్టేనేత్యర్థః. వృషేణ వృషభేనసహ
అన్యత్ర సుకృతేనసహ యత్క్రీడనం యస్య కృష్ణస్య క్రీడనం భవతీతిశేషః.
చిత్రం బాల్యే అజ్ఞానా ద్దారుమయవృషభక్రీడనం యద్యతేవ. ప్రౌఢత్వే తత్క్రీ
డన మద్భుతమితి భావః. ఉక్తాద్భుతస్య అర్థాన్తరవర్ణేన పరిహార ఇతి విరోధాభానా
లంకారః. అత్ర వృషభేతి జాత్యేకవచన మత్యుత్కృష్టైర్వృషభై స్సహ యత్క్రీ
డనమితి వృషభసప్తకమర్దనం గమ్యతే. తత్త్వ చిత్రం తేహం వృషభాణాం దుర్దంత
త్వాదితి ధ్వనిరేన. అత్ర అన్యోఽప్యర్థః ప్రతీయతే. తథాహి బాల్యాదారభ్య యస్య
యత్ర అభిరుచిః తత్ర స ప్రౌఢత్వే పరినిష్ఠాతో భవతీతి సర్వజనవిదితం హేదమ్.
ఏవం స్థితే శ్రీకృష్ణః బాల్యే గోవృషభాదిభిః క్రీడితవానితి బాల్యాపగమేఽసి నన్దగో
వృషభపరిపాలనేన క్రీడితవానితి అస్మిన్నర్థేతు చిత్రమితి మూలస్థస్య పదస్య కాక్యా
నచిత్రమిత్యర్థః కల్ప్యః. 17

శ్లో॥ యదేష వత్సా సురిగృహ్య రేమే

తదస్యయుక్తం ఖలు వత్సత్వమ్,
విచారయంతః కథమన్యథా తు
జన్యన్తే వత్సలతాం ప్రతీమః.

యదితి॥ యద్యస్మా దేష కృష్ణః వత్సా గోశిశూ వరిగృహ్య పాల్యత్వేన
స్వీకృత్య రేమే క్రీడితవా తత్త్వసాత్ అస్య కృష్ణస్య వత్సత్వం వత్సా లాః
ఉదత్తే ఇతి వత్సలః తస్య భావ స్తత్త్వం వత్సపరిగ్రహేత్వత్వమితి యావత్. దయా

ఘత్వమితిచ గమ్యతే. య క్తంఖలు అన్యథా పూర్వోక్తాద్భిన్నప్రకారేణ విచార
యస్తః పరిశీలయస్తస్మి వయమిత్యాక్షిప్యతే. జనార్దనే జనానర్దయతీతి జనార్దనః
నన్ద్యాదిత్యాల్ల్యుః తస్మిక్ నత్సలతాం వాత్సల్యం కథం ప్రతిమః జానీమః నకేనాపి
ప్రకారేణేత్యర్థః. “నత్సలం నత్సరో వత్సీ రత్నగర్భో ధనంజయ” ఇతి జనార్దనే భగవతి
వత్సలశబ్దప్రయోగః విష్ణుః హస్తినామనుపగిన్ధః. సఖి నైవ యుజ్యతే జనానామర్ద
నస్య నృశంసకర్మ త్వేన జనార్దనశ్చవత్సలత్వయో స్సామానాధికరణ్యస్య దుర్లభ
త్వాదితి కృత్వా లత్రయోగస్య కా గతిరీతి విచారియస్త స్సుధియః వత్సాన్
లాతీతి వత్సలఇతి వ్యుత్పత్త్యా జనార్దనస్య గోపత్వేన వత్సలశబ్దప్రయోగో ఘటతే
ఇతి నిరణయన్నితి భావః. అత్ర నిరుక్తిరలంకారః. “నిరుక్తి ర్భోగతో నామూ
మన్యార్థత్వప్రకల్పన” మితి లక్షణాత్. జనార్దనే ఇత్యత్ర తు పరికరాలంకారః- 18

శ్లో॥ కూరం సుధాకల్ప మభుజ్ఞః కృచ్ఛ్రం

సోఽయం పృతిగ్రాసముపాసనాభిః

నిర్బధ్న తామేవహి మాగ్ధ్యమాసీ

దజుస్తృప్తం త మహా న తస్య.

కూరమితి॥ సోఽయం కృష్ణః సుధాకల్ప మమృతతుల్య మిషదసమాప్తీ కల్పప్. కూర
మన్నం కూర మాహార ఇత్యన్నపర్యాయేష్వజయ్యః. పృతిగ్రాసం ప్రతికబళం
ఉపాసనాభిః పార్థనాభిః కృచ్ఛ్రం కష్టేన అభుజ్ఞః బుభుజే బాలాః ఖలు క్షేడాలోలు
పతయా అహారమనిచ్ఛంతః యవాగూం పిబ సిఖాతే వర్ధిష్యతే ఇత్యాదిప్రరోచనా
వాక్యైః పితృాదిభి ర్వంచితాః సంతః కృచ్ఛ్రేణాన్నమశ్నన్తీతి స్వభావసిద్ధస్యైవ
వర్ణనా త్వభావాక్తిరలంకారః. సుధాకల్పమిత్యనేన అహారే నీరసః స్వమనుసంధాయ
నేన మనశనం కిన్తు క్షేడాది స్తుప్తత్వాదేవేతి బాల్యాదేవేతివా ధ్వన్యతే. నను
కిమేవ మస్య మూర్ఛత్వమితి ంకాయామాహ నిర్బధ్న తామితి. అన్యత్త్వం నిత్య
త్వం చోగిత దుగ్ధపానాదినా సంతృప్తమితి భావః. అవాప్తనమస్తకామమితి ధ్వన్యతే
తం బాలకృష్ణం నిర్బధ్నతాం నిరుంధతామేవ మాగ్ధ్యం మూఢత్వమాసీత్. తస్య
నిర్బధ్నమానస్య కృష్ణస్య తు న మాగ్ధ్య మాసీదిత్యర్థః లోకే ఇష్టసాధనతాజ్ఞాన
శూన్యస్య అభంజనస్య బాలస్య మూఢ్యం నిర్బధ్నతాన్తు ప్రౌఢిః అతీతు తద్వైష్ణ
రీత్యమితి అహా చిత్రమిదమితి భావః- 19

శ్లో॥ యదర్థితో భోక్త మసౌ సవిత్త్యా

మునూ స్తదుద్వేలవిలాసమాత్రమ్

భక్తానురక్తః కథమన్యథా తు

స భక్తవైరస్య భరం బిభర్షు॥

యదితి॥ అసౌ కృష్ణః సర్వత్రా జనన్యా భోక్తుం భోజనార్థమిత్యర్థః. ముహూః
పునఃపునః అర్చితః సార్థితైః క్రితయత్ భక్తే ప్రార్థ్యమాసత్వమ్ ఉద్వేలవిలాస
మాత్రమ్ అశయలీలై వేత్సర్థః. సత్సన్నవైరస్యాదితి భావః. అముమేవ భావార్థం
వివృణోతి ఉక్తిరార్థేన. అన్యథా విలాసమాత్రత్వానంగీకారేతుం భక్తానురక్తః
భక్తే అన్నే అనురక్తః అభిలాషీ భక్తే మ్మాశ్రికేషు అనురక్తః కృపాఙ్గిరితి చ
గమ్యతే. సః భక్తవైరస్య భరం భక్తే భక్తేషుచ సైరస్యభరం విరసత్వాశేయం
కథం కేన ప్రకారేణ విధన్తు భక్తేషు సకథమపీతి భావః. అతః పూర్వార్థోక్త
విలాసమాత్రత్వస్య ఉత్తరార్థేన సవర్ధనా త్యా-వృత్తింగం. తచ్చ భక్తశబ్దాత్తేషా
త్థాపితమితి భోక్తృమ్. భక్తేష్వనురక్తస్య కృష్ణస్య సక్తవార్ధనాంగీకార ఉచితః ఏవేతి
కృత్వా స్వాశ్రియశోదాకృతస్వభాజసప్రార్థనానంగీకారో యన్యస్యసంచితః తథాపి
మయీయమగ్రక్తావా నవా. తత్తాః భృహాఽరక్తావా నవేతి తివాశేయం పరిశీల
యతు శ్రీకృష్ణస్యాయం విలాస ఏవ, నతు భక్తేషు నైర్లుప్త్యేన వైరస్యాదితి ధ్వనిః-

శ్లో॥ ఉచ్చైః రమ్యధీయం తపడిహంసి తస్య
పరాముషః ప్రేక్ష్యతు వామసత్వమ్
అపహరతాని తిథాపి కేన
దస్యవగమ్యం నిఖిలోన్నతత్వమ్.

ఉచ్చైరితి॥ పరొముషః క్షీరచోరస్య తస్య కృష్ణస్య వామసత్వం హ్రస్వత్వం
ప్రేక్ష్య దృష్ట్వా హృస్వోఽయమితి ఏచార్యేత్వార్థః. పయాంసి క్షీరాణి ఉచ్చైః ఉపరి
స్యధీయన్త నిహితాని జనన్యాదిభి రితీశేషః. తథాపి తాని ఉచ్చస్థాని పయాంసి
అపహరత్ హృతివాన్ ఇతి శేషః తస్య కృష్ణస్య సంబంధి నిఖిలోన్నతత్వం
సర్వాధికత్వం కేన పురుషేణ అగ్రగమ్యం క్షేయం నకేనాపీత్యర్థః. హృస్వత్వేన
దృశ్యమానత్వాదయం హృస్వవేతి సర్వే జానన్తి పీతద్వానిషణ్ణబాలకగళారూఢ
త్వేన సర్వేభ్యోపి దీర్ఘవన భవిష్యతీత్యేత ద్విధిత్వం కే జానియు రితిభావః.
అత్రాయం వ్యంగ్యార్థః. పయోముషః స్వస్యేభ్యశ్చేదేన నిర్దేశః. నిదర్శనాలంకారార్థః
మేఘతుల్యస్య విష్ణోరిత్యర్థః. నచ మేఘే పయోముట్కుబ్ధప్రయోగో దుర్లభ ఇతి
వాచ్యం. సమున్మితాని పయాంసి మేఘాః పరాకృతిః హేతునా పయోముట్కుబ్ధస్య
తత్ర యాగికత్వా ద్వామసత్వం వామనావతారత్వం ప్రేక్ష్య ఉహిత్యా భగ
వాన్ వామనావతారే త్రివిక్రమా భూత్వా బ్రహ్మాండ మాకృమిష్యతీతి యోగ
దృష్ట్వా మత్సేత్వార్థః. పయాంసి బ్రహ్మాండవరకాని జలాని ఉచ్చైః రుపరి స్యధీయన్త
బ్రహ్మాణేతిశేషః. బ్రహ్మాండ సోఽర్థకర్పరాదుపరి జలానాం వర్షమానత్వా దిద
ముక్తమ్. తథాపి తాని పయాంసి అపహరత్. వాచప్రసారణేన బ్రహ్మాండోర్ధ్వకర్పరం

భిత్వా జలాన్యథః ప్రసారయామానేతి భావః. అతఏవాన్య గంగాజనకత్వసృసిద్ధిః. తస్య త్రివిక్రమస్య నిఖిలోన్నతత్వం కేనావగమ్యం. న కేనాపి. బ్రహ్మాపి ఏతావ త్పర్యంతం విష్ణుర్వాపుం శక్నోతీతి య మవధిం నిర్మమే తస్మాపి భగ్నత్వాత్ బ్రహ్మ సృష్టజన్ముషు కోవా తస్మహిమాన మున్నయేచితి భావః. 21

శ్లో. లబ్ధాం స్వమాతురపి చౌర్యవశా దవాప్తా
మాస్వాద్య దుగ్ధలహరీ మనవాప్తత్వమ్
సంస్కృత్య బాలవనమాలినమాశ్రితోఽసౌ
దుగ్ధాంబుధిం కుత ఇతి వ్యయితాద్యశంకా.

లబ్ధామితి॥ స్వమాతు ర్యశోదాయా సుకాశాల్లబ్ధం మ్పాప్తాం తయా దత్తామిత్వర్థః. చౌర్యవశాత్ స్తేయకర్మబలా దవాప్తాం ప్రాప్తాంచ దుగ్ధలహరీం క్షీరపవాహ మాస్వాద్య పీత్వాపి అనవాప్తత్వమ్ అపాప్తాలంబుధిం బాలవనమాలినం బాల కృష్ణమ్ సంస్కృత్య సమ్యక్స్మృత్వా ఏతత్స్మిరణహేతునేత్యర్థః. ఆసౌ కృష్ణః దుగ్ధాంబుధిం క్షీరసముద్రం కుతః కస్మాద్ధేతో రాశ్రితః భూతేక్షః పురేతిశేషః ఇతిశంకా సందేహః అస్మాకమితిశేషః అద్య వ్యయితా నష్టా నిరవధిక దుగ్ధపిపాసా సత్త్వా నిరస్తదుగ్ధాభిశాయాతి నిశ్చినుమ ఇతి భావః. అత్ర సంస్కృత్య శంకావ్యయితేతి శంకాయా స్సంస్మరణాధికరణత్వాసంభవేఽపి వయం సంస్కృత్య శంకా మపాకుర్మ ఇతిర్ధాశ్రయణా త్కథంచిల్లప ఉపపత్తి ర్బోధ్యా. 22

శ్లో॥ భూత్వా స్వయం విధురపి ప్రకటం రిరంసుః
యేనాసక్య ద్విధుమసౌ జననీం యయాచే
సుప్రావతా మతిరపి స్వపదాశ్రితేఽస్మిన్
తేనైవ మాగ్ధమిదమస్తు ముదాం నిదానమ్.

భూత్వేతి॥ అసౌ కృష్ణః స్వయం విధు ర్విష్ణు శ్చన్ద్రశ్చ “విధు ర్విష్ణా చన్ద్రమసీ” త్యమరః. భూత్వా భవన్నపీత్యర్థః. ప్రకటం యథాతథా రిరంసుః రన్తుమిచ్ఛుస్సక్ యేన మాగ్ధ్యేన హేతునా జననీం యశోదాం విధుం చన్ద్రం అసక్యత్ ముహూర్ముహూః యయాచే యాచితవాన్ దుహ్యచ్ఛిచ్ఛేతి యాచతి ర్ద్వికర్మకః. చన్ద్ర స్సులభో దుర్లభో వేత్యంశ మవిచార్య కేవలమాగ్ధ్యేన బాలా శ్చన్ద్రం వాంఛంతితి ప్రసిద్ధిః తథైవాయం కృష్ణాపీతి భావః. అత్ర స్వయం విధుస్సన్నపి విధుం యయాచే ఇతి విరోధస్య విధు ర్విష్ణురి త్యర్థవర్ణనేన పరిహారా ద్విరోధాభావః. తేనచ ఇతరబాలా పేక్షయా కృష్ణస్య అతిమాగ్ధ్యం వ్యజ్యతే. స్వభిన్నం విధుం తే వాంఛన్తి అయన్తు

స్వమేవ విధు మజాన న్వాంఛతీతి భేదాత్. తేన మాన్యేనైవ స్వపదాశ్రితే స్వస్య విఘ్నః పదం స్వపదం విఘ్నపద మాకాశ ఇతి యావత్. తదాశ్రితే తత్ర వర్తమాన ఇత్యర్థః. స్వచరణసేవకే ఇతి చ గమ్యతే. అస్మిన్ విధౌ దుష్ప్రాపతామతిరపి దుర్లభ ఇతి బుద్ధిరపి ఆసీదితి శేషః. అర్థాత్ స్వైవ స్వచరణసేవకే చార్లభ్యబుద్ధిరితి విరోధః. వ్యోమగతే చార్లభ్యబుద్ధి రుచిత్రవేతి పరిహారః. ఇదం శ్రీకృష్ణసంబంధి మాగ్ధ్య మజ్ఞానం ముదాం సంతోషాణాం నిదానం హేతు రస్తు. న స్సంతోషప్రపదం భవత్స్య త్యర్థః. అత్రాయం వ్యంగ్యార్థః. అసౌ సరమాత్మా స్వయం విధు ర్విఘ్న స్సర్వవ్యాపీ ఇత్యర్థః. భూత్వాపి బ్రహ్మపీత్యర్థః యేన లీలావశేన హేతునా ప్రకటం రిరంసుస్సృజనసిం ప్రకృతిం విధుం చన్ద్ర ముపలక్షణ మిదం సకలదేవాదిచతుర్విధజన్మజాలస్య యయాచే ప్రకృతికార్యత్వా చ్చన్ద్రాదీనాం తనర్థం ప్రకృతిప్రార్థనమితి భావః. “మేనే సన్త మివాత్మానం సుప్తశ్చక్తి రసుప్తదృక్ యదృచ్ఛయై వోపగతా మభ్య పద్యత లీలయా” ఇతి భాగవతాత్ ‘బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి’ శ్రుతేశ్చ పరమాత్మా బ్రహ్మాదిభిః క్షేదనకైరివ లీలయా చిక్రీడిషుః ప్రకృతిం ప్రపేదే ఇతి పరమార్థః. ఏవం లీలయా ప్రకృతివశా త్రుసజ్ఞాకారేణ ప్రతీయమాసేపి స్వపదాశ్రితే స్వస్వరూపే స్థితవతి అస్మిన్ పరమాత్మాని వస్తుత్పన్నావికృతత్వా దితి భావః. తేనైవ లీలా వశేన దుష్ప్రాపతామతిర వ్యస్మాకం జాతా భగవల్లీలయా మోహితా వయం భగవదంశత్యేన భగవ దభిన్నా వయమితి స్వస్వరూపమజానానా సన్తః భగవన్తం దుర్లభం మన్వామహే ఇత్యర్థః. ఇద మస్మదీయం మాగ్ధ్యం ముదాం భగవత్సంతోషాణాం నిదాన మస్తు. స్వస్వరూపం విదిత్వా యది సర్వే వయం తూష్ణీ మాసామహే త్వర్తి భగవతః ప్రపఞ్చకీడైవ లుప్యేత. తతశ్చ తస్య మహానపరితోష స్సాన్తో చిక్రీడిషయైవ భగవతః ప్రకృతిస్వీకారాత్ తస్మాత్ యది వయ మజ్ఞ త్వేన దేహాది మ్మాత్మత్వభాగ్నా బహుభావశబళితాః ప్రపఞ్చన్తఃపతితాః పుత్రాద్యుత్పాదనద్వారా ప్రపఞ్చం విస్తారయామ స్త్వర్తి భగవాన్ సంతృప్త తీతి భావః. అన్యోఽప్యర్థః ప్రతీయతే. విధు ర్విఘ్నః స్వయం ప్రకటం రిరంసు ర్భూత్వా ఆత్మరతిం త్యక్త్వా ప్రీరతిం వాంఛన్తిత్యర్థః. యేన లీలావశేన జనసిం లక్ష్మీం జనసి జానకీ సాత్మా జ్ఞానో రఘునన్దన ఇత్సుక్తత్వా త్త్రిలోకజనసి లక్ష్మీ రిత్యర్థః. విధుం చన్ద్రం విషయనిగరణేన ముఖం యయాచే. యాచ్ఛాప్రకారస్తు “ఈష ద్దర్శయ వక్త్రచన్ద్రమమ నేకా తావతా తే ష్మతి” రిత్యాది ర్మదీయే రుక్మిణీపరిణయే ద్రష్టవ్యః. నను స్వోరుగతలక్ష్మీముఖచంద్రో బలాదపి చుంబ్యతాం కిం పునర్యా చ్చయే త్యత్ర ఆహ దుష్ప్రాపేతి. స్వపదాశ్రితేపి నిజోరుస్థానగతేపి అస్మి న్ముఖచంద్రే తేనైవ దుష్ప్రాపతామతిరాసీదితి కరావరోధా వతిముదే బలాత్కారేణ సుల భసి లీలయా దుర్లభత్వ మేవేతి భావః. బలాత్కారేతు రతివైరస్యం బోధ్యమ్.

ఇదం మాగ్ధ్యం లత్యైః ముగ్ధాత్వం నః చందాం నిదాన మస్తు. లత్యైః అసి సుర
తేచ్ఛా వర్తతేషవ కిన్తు ముగ్ధాత్వా ల్లజ్జయా సా తిరోహితేతి భావః. ఇతి ప్రభమవిన
సంభోగః ప్రతీయతే. ౧౩

శ్లో॥ యవవ్యక్తై ర్వర్ణై ర్మధురమధురం వ్యాహర దసా
వహేతుం హాసం వా వ్యతసుత దరస్మేరవదనమ్
నిరుద్ధో య త్రేష్ణూ వ్యసరదర హాస ర్తితకరో
న తస్మై తో నామ స్పృహయతు విలాసాయ జగతి.

యదితి॥ అసౌ బాలకృష్ణః అన్యకైః అస్పృశైః వర్ణైః కాదిభిరక్షరైః మధురమధుర
మతిమధురం యథా తథా వ్యాహర దువాచేతి యత్ తథా దరస్మేరవదనం దర
స్మేరః మందస్మితం తద్యుక్తం వదనం మఖం యస్మిన్ కర్మణి తద్యథాతథా.
మందస్మితవదన స్స స్నిత్యన్యః అహేతుం నిష్కారణం హాసం ప్రకాశస్మితం వ్యత
సుత విసారయామానేతి యత్ చ త్రేష్ణూ స్నేహేన నిరుద్ధోఽపి నివారితోఽపి
మాత్రేణ శేషః. అర మీష దాన ర్తితకరః ప్రచాలితహస్త స్సన్ అసరత్ చదా లేతి
యత్ తస్మై విలాసాయ వీలాజాలార్ధ మిత్యర్థః. జగతి బోకే తో నామ పురుషః
నస్పృహయతు స్పృహం న కరోతు. సర్వోఽపి స్పృహయత్యే వేత్సర్థః. స్వభా
వోక్తిరలంకారః. 24

శ్లో॥ పయః పీత్వా చౌర్యా దమృతమనిగూఢం వితరతః
నలం కించి న్నిత్వా నిఖిలఫలజాలాని దదతః
ముషీ త్వేషద్విత్తం స్వపదమపి తేభ్యో వితరతః
కథం భూయ స్తస్యావినయ మని న త్కాయ్యతు జనః.

పయఇతి॥ చౌర్యాత్ చౌర్యేణేత్సర్థః. పయః క్షీరం పీత్వా అనిగూఢం ప్రకాశం
యథా తథా అమృతం సుధాం మోక్షం చ వితరతః దదతః కించిత్ఫలం చూతా
దికం నీత్వా గృహీత్వా స్వీకృత్యేత్సర్థః. నిఖిలఫలజాలాని సర్వవిధఫలసమూహాని
సర్వపురుషార్థానితి చ దదతః ప్రయచ్ఛతః ఈష ద్విత్తం స్వల్పధనం ముషీత్వా
చౌరీత్వా అప్రమాద్యేతి చ యస్యానుగ్రహ మిచ్ఛామి తస్య విత్తం మారా మ్యహ
మితి గీతావచనాత్. తేభ్యః సంప్రదానత్వా చ్చతుర్థి స్వపదం స్వస్థానమపి వై కుంత
మవీతచ వితరతః దదతః తస్య కృష్ణస్య అవినయం దౌర్జన్య మపి జనః లోకః
కథం భూయః కథం ఖరః కథంవే త్యర్థః. నత్కాయ్యతు ననహతామ్ అపితు సహే
తై వేత్సర్థః. అవినయా దపి స్వస్యాధికఫలలాభాదితి భావః. అత్ర పరివృత్తాలంకారః

పరిపృత్తిః ద్వినిమయో న్యూనాభ్యధికయో ర్మిథ ఇతి లక్షణాత్. అత 'పత్రం
పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛ'తీతి భగవద్వచనానుసారేణ
భక్త్యా యద్యపి పయః ఫలాదీని భగవతే కృష్ణాయ గోపానిసమర్పయామాసుః.
తథాపి చోర్యేణాపి గోపేభ్యః సుకాశా త్సయఃఫలాదికం గృహీత్వా భగవాన్
తేభ్యో ముక్తిం దదాతీతి భగవతః పరమకారుణికత్వం న్యజ్యతే. కించ యథా కశ్చి
నోరః స్వచోర్యే బహర్గతే సతి స్వచోరితధనాదధికం తేభ్యో దత్త్వా స్వశిష్యో
ఏవం కృష్ణోఽపీతి అహో అస్య చోరస్య యుక్తి రితి వ్యజ్యతే. 25

విచారితం ధరాధరశిఖరయుగళం యథా ఆలింగిత మహీతలం భినలి తద్వ
 దలూఖల నిర్భిన్నం తరుయుగళ మాలింగిత మహీతల మిత్కుపమాలంకారః.
 అత్ర ఆలింగితేష్యసేన యథా కేనాపి హేతునా నిర్భిన్నాంగః పుత్రః జననీ
 మాలింగ్య వర్తతే తద్వత్ భూజా వసి భవ మాలింగ్యేతి ధ్వనిః. శథా తరు
 యుగళవృక్షద్వయ మధ్యే ఉష్ణార్హమానం ఉచ్చైః పరిభ్రమణశీలం ఉలూఖల
 నిబద్ధం ఉలూఖలే బద్ధం అకుతోభయం కుతశ్చి ద్భయరహితం నిజం స్వీయ మర్భక
 మసి బాలంచ అనలోక్య దృష్ట్వా ఇదం సకలం నృతపాతనరూప మేతత్సర్వం
 కృత్యం ఏతదర్భకకృతం ఏత దృష్ట నిర్వర్జితం భవతీత్యేవం రూపాయాం పరిసర
 విరతాం ప్రాన్తచారిణాం అర్భకానాం బాలానాం భారత్యాం నాచి అసం
 భూతవిస్రంభాః అజాతవిశ్వాసా స్సన్తః బాలః క్వ అర్జునమహీరుహపాతనం క్వ
 ఇతి విషమబుద్ధయో భూక్యేతి భావః. పృథుకం బాలం విముచ్య మోచయిత్వా చ
 ఉలూఖలబంధా దితి శేషః. ఉత్పాతశతపరీగ మరిష్టసంతతింబద్ధ మిదం పదం
 స్థానం అనివాసయోగ్యం నివాస స్యాయోగ్య మిత్యేవం మంత్రీభి స్సహ సంమంత్రి
 ఆలోచ్య సద్యః తత్తే ఏన శృంగవాద్యనినదం శృంగాణాం తదితరభర్యాది
 వాద్యానాం చ నినదం ధ్వనిం ఆపాద్య ప్రవర్తయిత్వా మంగళార్థ మితి భావః.
 గోధనమపి గోరూపం ద్రవ్యమపి గోపానాం గాన ఏన హి ధనమ్. పురోభాయ
 అగ్రే కృత్వా కుంభినీరంభాయితాభిః భూగతరంభా ఇవాచరితాభిః భువి రంభా ఇవ
 ఆచరన్తిభి రితివా. యథా స్వర్గో రంభయా భూష్యతే ఏవం భూ రాభి ర్భూష్యతే
 ఇతి భావః. ఆభీరభీరుభిః గోపాంగనాభి స్సమం సహ అశేషం సర్వమపి పరిచ్ఛ
 దం వస్త్రభూషణాది వస్తుజాతం శకటమారోప్య గోపాంగనానాం వస్త్రాది వస్తూని
 చ శకటేషు స్థాపయిత్వేత్యర్థః. అతివిస్తయసీయం అత్యాశ్చర్యకరం కామనీయకం
 సౌందర్యం యస్య తత్ అన్యథం సార్థకం అభిధానం గోవర్ధన ఇతి నామ యస్య తస్య
 గాః వర్ణయతీతి గోవర్ధన ఇతి యోగరూఢనామవత ఇత్యర్థః. గోవర్ధనధారాధరస్య
 గోవర్ధనపర్వతస్య వర్తనేన స్థిత్యా మనోరమం మనోజ్ఞం పర్వతే తృణాదిబాహుళ్యా
 ద్గవాం పర్వతప్రదేశో నివాసయోగ్య ఇతీదం విశేషణ ముక్తమ్. కైలాసమివ
 నీలకంఠనిలయం హంసనివాస మన్యత్ర శివనివాసం చ శ్లిష్టసాధర్మ్యేయ ముపమా.
 ఏన ముత్తరతాపి. వైకుంఠమివ హరినికేతనం సింహనిలయం విష్ణునివాసం చ ఏవ
 ముపమాద్వయేన కైలాసవైకుంఠలోకవదస్య సుజననేవ్యత్వం గమ్యతే. చతురానన
 మివ బ్రహ్మామివ సకలాగమసేవధిం సర్వవృక్షనిధిం సర్వవేదనిధిమితచ యామున
 పులిసోభనీయం యమునానదీసంబంధి సైకతమనోహరం బృందావనోద్దేశం
 బృందాయాః కస్య చిద్రాక్షసస్య పత్యా వనం బృందావనం తదే వోద్దేశః తస్య
 ఉద్దేశ ఇతి వా తం బృందావనప్రదేశ మిత్యర్థః. అవిశత్ ప్రవిష్టా బభూవుః. 50

శ్లో॥ బృందావనపదే దీనబృందావనపరాయణాః

గోపా విరచయంతి స్మ గోపాలనకృతే వ్రజమ్.

బృందావనేతి॥ దీనబృందావనపరాయణాః దీనానాం కృపణానా మగాథానా మితి యావత్. బృందస్య సంఘస్య అవనే రక్షణే పరాయణాః వృగ్గాః యద్వా అవన మేవ పరాయణం పరమప్రాప్యం చృఢకృత్యమితి యావత్. యేషా స్తే తథోక్తాః. గోపాః స్వాదయః గోపాలనకృతే గోరక్షణార్థం బృందావనపదే బృందావనస్థానే వ్రజం గోష్ఠం విరచయంతి స్మ చక్రః. ఛేకాచప్రాసః.

51

శ్లో॥ తౌ తత పితృనిదేశత స్సుతౌ

వత్సపాలపద మన్వతిష్యతామ్

తద్విహాయ వసుదేవసన్నిధిం

గోపమందిరసమాశ్రితేః ఫలమ్.

తాపితి॥ తతః బృందావనే వ్రజనిర్మాణానంతరమ్ తాసు తౌ రామకృష్ణౌ పితృ నిదేశతః సన్దన్యాజ్ఞతః వత్సపాలపదం గోశిశుపాలస్థాన మన్వతిష్యతాం అధిస్థితవన్తౌ గోశిశుపాలనార్థం పితౄ నియోజితా విత్కరః. తత్ వత్సపాలపదలాభః వసుదేవ సన్నిధిం వసుదేవస్య యదువంశీయస్య స్వపేతు స్సన్నిధిం సమీపస్థితిం వసుదేవస్య ధనపతే స్సన్నిధి మితి చ గమ్యతే విహాయ గోపమందిరసమాశ్రితేః సన్దగృహశ్రయణస్య ఫలం భవతీతి శేషః. వసుదేవస్య రాజన్యశ్చేన తద్వంశే జాతయౌ రసయౌః గోపాలనకథా యద్యపి దూరా తథాపి బాల్యే ఏవ తత్సన్నిధి త్యాగపూర్వకసన్ద మందిరస్వీకారా ద్ధేతోః గోపాలనాధికార స్తయౌ రాసీదితి భావః. ఉత్తమకులజోఽపి మాధ్యా ద్యది ధనపతిసాన్నిధ్యం త్యజతి తస్మై తస్య గోపాలనాది నీచవృత్తి రేవ భవతీతి ధ్వనిః—

52

శ్లో॥ అరమతే మురవైరీ మల్లయుద్ధై స్తదా య

క్రిము తదిద మఘాలీ నృల్లచాణూరఘాతమ్

యదపి ముహూ రఖేల క్కంతుకై ర్గోపకాంతా

కుచకలశవిమర్దప్రేభయ స్త త్కృతా ను.

అరమతేతి॥ ఇదా తదానీం మురవైరీ కృష్ణః మల్లయుద్ధైః బాహాబాహావ్యాదిభి ర్మల్ల సంగ్రహైః అరమతేతి యత్ క్రిడితవానితి యత్ తదిదం క్రిడనం మల్లచాణూరఘాతం మల్లచాణూరయౌ ర్హననం తత్స్వరూపేణే త్యర్థః. అఘాలీక్రిము నిష్పన్నం కిం ఫలనిష్పత్తావీతి ఛాతో ర్హత్. బాలభావాభ్యసే మల్లయుద్ధక్రిడనం బాల్యాసగమే మల్లచాణూరఘాతాత్మనా ఒపరిణమతేతి భావః. తథా మురవైరీ కంతుకైః క్రిడా సాధనైః ముహూః పునః పునః అభేదితి యత్ క్రిడితవానితి యత్. గోపకాన్తాకుచ

కలశవిమర్దప్రాధయః గోపకాన్తానాం గోపాంగనానాం కుచకలశయోః కుచకుంభయో
విమర్దప్రాధయః మర్దనపాణిత్వాని తత్కృతాను తస్మాత్ కన్తుకక్రీడనా త్కృతా
జాతా ను కీమ్. బాలభావాభ్యస్త కన్తుకక్రీడనం తాదృశ్యే కుచకలశవిమర్దనపాణిత్యం
జనయామానేతి భావః ఉత్పేక్షా ద్వయస్య అన్యోన్యనైరాపేక్ష్యాత్ సంస్పృష్టే. ౧౩

శ్లో॥ వృషవివర్తపదం ప్రథితం యయో
ర్వృషభవేషభృతో శ్విశుచాపలాత్
గుణసమున్నతయో ర్నతయోః పం
స్పరసలీలవిలంఘనమద్భుతమ్.

సృషేతి॥ గుణసమున్నతయోః గుణైరభ్యధికయో ర్యయోః రామకృష్ణయోః వృష
వివర్తపదం సుకృతపరిణామత్వం వృషభవికారత్వజ్ఞాతి గమ్యతే. ప్రథితం ప్రసిద్ధమ్.
శిశుచాపలాత్ బాలచాపల్యా ద్వృషభవేషభృతోః వృషభవేషభారిణో స్తయోః
పరస్పరసలీలవిలంఘనం పరస్పరస్య అన్యోన్యస్య సలీలం సవిలాసం యథా తథా విలం
ఘన మాక్రమణం లీలాయుద్ధ మితి యావత్. నాద్భుతం నచిత్తమ్. స్వత ఏవ
వృషవివర్తయో స్తయో ర్వృషభవేషభృత క్రీడనం నచిత్ర మవృషభస్య తు తద్వ
త్క్రీడనం చిత్రమితి భావః. యద్వా శిశుచాపలా ద్వృషభవేషభృతో రితి ఏవ
యయో ర్వృషవివర్తపదం ప్రథితం రామకృష్ణయో స్సృతిస్సిద్ధస్య వృషవివర్త
త్వస్య బాలభావప్రాయ క్తవృషభవేషభారణజన్యశ్చోత్పేక్షాణా దుత్పేక్షా నా చ
వ్యంజకా ప్రయోగా ధమ్యా. వృషశబ్దగతజ్ఞేహాత్మాపితా చ. గుణసమున్నతయోః
ప్రసిద్ధయో ర్వృషయోస్తు శరీరాన్నత్య మాత్రి మనయో స్తు గుణాన్నత్య మితి
వృషభవ్యతిరేకః ప్రతీయతే. తయోః పరస్పరసలీలవిలంఘనం నాద్భుత ముభయో
ర్వృషవివర్తత్వసామ్యాదితి భావః. యద్వాభ్యా మస్యః కశ్చి ద్వృషాంశరహితః
అనయో రన్యతరం లీలయా లంఘయే త్తర్హి చిత్రమితి బోధ్యమ్. ౧4

శ్లో॥ సకలసత్త్వగుణాస్పదతా యయో
రవిశయా నతయో రితయో గయోః
నిఖిలసత్త్వరతా సుకృత్కిరీయా
విలిసితోపనతం సుఖ మద్భుతమ్.

సకలేతి॥ యయోస్సప్తమీయమ్. యన్నిష్ఠేత్యర్థః. సకలసత్త్వగుణాస్పదతా సకలానాం
సత్త్వానాం ప్రాణీనాం గుణానా మింద్రియాణాం చ ఆస్పదతా ఆశ్రయత్వం అవి
శయా నిస్సంశయా. సకలజీవాభిన్నత్వా దితిభావః. ఇత యోగయోః ప్రాప్తసంబం
ధయో స్తయోః నిఖిలేషు సత్త్వ సజ్జనేషు పరతయా వ్యగ్రతయా హేతునా యా
సుకృత్కిరీయా సత్కార్యకరణం తస్యాః విలిసితేన విలాసేన ఉపనతం ప్రాప్తం
తథోక్తమ్ సుఖం సాద్భుతం. యద్వా తయో స్సుఖం నిఖిలసత్త్వరతా సుకృత్కిరీయా

విలసితోపనత మితి నాదృశ్యమి త్యవ్యయః. సకలజీవాభిన్నయో స్సకలసత్త్వవణత్వం
యు క్తమ్. తేన చ సత్కార్యకరణం యు క్తం తేన చ అదృష్టవ్యవస్థా సుఖప్రాప్తి
రసి యుక్తైవేతి భావః. ఏతేన తౌ బృందావనే సజ్జరబాధకాన్ వత్సబకాదీన్ హత్వా
సుఖమూషతు రితి భవిష్యత్కథా సూచితా. యద్వా సకలసత్త్వగుణస్పదతా
సమగ్ర సత్త్వగుణస్య ఆశ్రయత్వం విష్ణుత్వమితి యావత్. అన్యత్సర్వం సమానమ్.
తథా చ సత్త్వగుణపామృత్యా త్సర్వసజ్జరరతో అనయో రుచిత్రైవేతి భావః. 55

X|| ఇత మతిశయితశక్తత్కరిపరిపాలనలాలస మాసాదితానంద మాదృత
పితృనిదేశం హృషీకేశ మభిబుభూషు ర్గుగ్రసేనసుతనియంత్రిత స్వరిత
మాజగామ వత్సాభిధానో యాతుధానః.

ఇతమితి|| ఇత మేన మతిశయితానాం సంజాతాశ్రయానాం శక్తత్కరిణాం వత్సానాం
శక్తత్కరిస్తు వత్సస్యా దిత్యమరః. పరిపాలనే రక్షణే. యద్వా అతిశయితే శక్తత్కరి
పరిపాలనే ఇతి బోధ్యం. లాలస మాసక్తం. అత్ర హేతు మాహ. ఆదృతపితృనిదేశ
మితి. ఆదృత శ్చిరసాంగీకృతః పితు ర్నందస్య నిదేశః ఆజ్ఞా యేన తమ్ పితృవాక్యపరి
పాలనార్థం గోపాలకత్వే మంగీకృతం నతు మాగ్ధ్యాపితి భావః. ఆసాదితానందః ప్రాప్త
సుఖం క్షి భోగ మాహ్నితి న భాగ్యభాగన ఇతి న్యాయాత్. వనే గోపాలనేనాపి
కృష్ణస్య సుఖ మన్తశ్రమితి భావః. హృషీకేశం కృష్ణ మభిబుభూషుః అభిభూతుం
తిరస్కర్తు మిచ్ఛు స్సన్ ఉగ్రసేనసుతనియన్త్రితః కంపప్రేరితః వత్సాభిధానః వత్స
నామకః యాతుధానః రాక్షసః త్వరితం క్షిప్ర మాజగామ కృష్ణం ప్రత్యాగత
ఇత్యర్థః. 56

శ్లో|| హితాహితజ్ఞానవిశేషశూన్యః
పరాశనాయాగత ఏష వత్సః
తతో ను గోవిందభుజోరుదండ
నున్న తృణావర్తపదం ప్రపేదే.

హితేతి|| హితాహితయో, ప్రియాప్రియయో ర్జ్ఞానేన తద్విషయజ్ఞానేత్యర్థః. విశేష
శూన్య అతిశూన్యః తథోక్తః. ఇదం హిత మిద మహితమితి జ్ఞానమిషదపి తస్య
నాస్తీత్యర్థః ప్రబలవిరోధాదితి భావః. పరాశనాయ పరస్య పరమాత్మనః కృష్ణస్య
అశనాయ భక్షణాయ మారణార్థ మితి యావత్. ఆగతః ఏష వత్సః తన్నామా
యాతుధానః తతోను తతః గోవిందభుజోరుదండనున్నః గోవిందస్య విష్ణోః కృష్ణస్యే
త్యర్థః. భుజ ఏన ఉరుదండః మహాన్ లగుడః తేన నున్నః తాశితిస్సన్ తృణావర్తపదం
తృణావర్తస్థానం ప్రపేదే అభజత్. తద్వన్మృత ఇత్యర్థః. పరాయోక్త మలంకారః.
మృత ఇత్యనుక్త్వా తృణావర్తపదం ప్రపేదే ఇతి భంగ్యస్తరేణ చారుతరేణాభి

ధానాత్ పర్యాయోక్తస్తు గమ్యస్య వచోభంగ్యస్తరాశ్రయణమితి లక్షణాత్. అత్రేదం వ్యంగ్యః. హితాహితజ్ఞానవిశేషసూన్యః పశుత్వా దితిభావః. పరాశనా యాగత ఇత్యేకం పదం పరా మధికా మశనాయాం బుభుక్షౌం గతః ప్రాప్తః అశనాయా బుభుక్షౌం దిత్వమరః. ఏష వత్సః తరకః పితోను తతః గోవిందస్య గోపస్య గోష్ఠాధ్యక్షేసి గోవింద ఇత్యమరః. భుజే యః ఉరుర్దండః తేన నున్నః ప్రేరితః తృణానా మాసమంతాత్ వర్తన మావర్తః. భావే ఘోషః. తస్య పదం స్థానం తృణప్రచురప్రదేశ మిత్యర్థః ప్రవేదే ఇతి. 57

XII బకోఽపి తదను యదునందనపరిబుభూషయా సత్వరమాపత్వ్య పూతనా సాహచర్య మలభత.

బకోఽపీతి॥ బకశ్చ తదను తతః యదునందనస్య కృష్ణస్య పరిబుభూషయా పరిభ వేచ్ఛయా తం తిరస్కర్తు మిత్యర్థః. సత్వరం క్షీప్రమాపత్వ్య ఆగత్వ్య పూతనా సాహచర్యం పూతనాసహచరత్వ మభజతి ఆప తద్వస్మత్ ఇత్యర్థః. అత్ర బకః పూతనాసాహచర్య మభజతేత్యసేన కాముకస్య కామినీసాహచర్య స్థాపి త్వస్యతే.

శ్లో॥ హంసం సన్మానసావాస మాశ్లిష్టకమలాకరమ్

ఉదారబలసంపృక్తం బకః పరిభవేత్కథమ్.

హంసమితి॥ సన్మానసావాసం సతాం బుధానాం మానసం హృదయమేవ ఆవాసో నిలయో యశ్చ తం తథోక్తం ఆశ్లిష్టకమలాకరం ఆశ్లిష్టః వీక్షితః కమలాయా లక్ష్మ్యః కరో యేన తం లక్ష్మీపతి మిత్యర్థః. పాణిగ్రహణే పాణివీక్షనశబ్దప్రయోగః ప్రాయః. పాణివీక్షనమహం దమయన్త్యాః కామయేమహి మహీమిహికాంశో ఇతి శ్రీహర్షః. యద్వా ఆశ్లిష్టః ఆలింగితః కమలాయా ఆకరః ఉత్పత్తిస్థానం క్షీరాబ్ధి రితి యావత్ యేన తం క్షీరాబ్ధిశాయన మిశ్యోరః. అథవా ఆశ్లిష్టః కమలాకరః పద్మసరో యేన తం తులసీకాననం యత్ర యత్ర పద్మవనాని చ సన్తి భాగవతా యత్ర తత్ర సన్ని హితోహరి రితిశాస్త్రాత్. యద్వా ఆశ్లిష్టే ఆజ్ఞపూర్వకశ్లిష్టభాతోః కర్తృక్తః. ఆలింగి తవన్తావిత్యర్థః. కమలాయాః కరో యం తం కమలాకరాలింగితమిత్యర్థః. ఉదారబల సంపృక్తం ఉదారేణ మహతా బలేన బలభద్రేణ సంపృక్తం యుక్తం హంసం పరమాత్మానం బకః బకాసురః కథం పరిభవేత్ తిరస్కర్యాత్. ఏ కథమస్మీత్యర్థః. సద్భిః పరివేష్టితం తత్రాపి కమలయా సమాలింగితం తత్రాపి బలరామక్షీతం భగవన్త మేకో బకః కథంవా పరిభవేత్ సుకథమసీతి భావః. అత్రేదం వ్యంగ్యమ్. సత్ శ్రేష్ఠం మానసం తన్నామకం సరః ఆవాసో యశ్చ తం ఆశ్లిష్టః ఆలింగితః కమలాకరః పద్మసరో యేన తమ్ యద్యపి మానససరోఽపి కమలాకర ఏవేతి పాన రుక్త్య మాపద్యతే. తథాపి నివాసస్థానం మానసం మృగశాస్త్ర తదితరకమలాకరా ఆవాసభూతా స్తస్యేతి పరిహారో బోధ్యః. ఏతేన యత్ర కుత్యాపి కమలాకరే ఏవ

సర్వతే నతు బకవత్ శద్రహృదే ఇతి ఫలితమ్. ఉదారేణ మహతా బలైః శరీర
పాలనేన సంప్రక్తం యుక్తం ప్రబలమితి యావత్. హంసం పక్షివిశేషం బకః
పక్షివిశేషః కథం పరిభవే నైకథ మపీతి. 59

శ్లో॥ ముష్టిముష్టివిహారసారసరసా గోపాలబాలా స్తదా
జాతా స్తేన పరాజితాః కిమిద మిత్యాశ్చర్యపర్యాకులాః
గూఢం తస్య చతుర్భుజత్వమపి వా సత్త్వైకసంవాసతాం
వైదగ్ధ్యం చ బలిప్రతారణవిధౌ కో నామ జానాతు తత్.

ముష్టిముష్టితి॥ ముష్టిభిశ్చ ముష్టిభి శ్చ ప్రహృత్యేదం యుద్ధం ప్రవృత్తమితి ముష్టి
ముష్టి తత్ర తేనేద మితి సరూపే ఇతిమానః. అన్యేషామపి దృశ్యతే ఇతి పూర్వ
పదస్య దీర్ఘం ముష్టాముష్టితి త్వపహం ఏవ. తదేవ విహారః క్రిడా తత్ర విహార
ఇతివా తస్మిన్ సారసరాః అత్యస్తరసికాః గోపాలబాలాః బాలగోపాః తదా తేన
కృష్ణేన పరాజితాః పరాభూతాః ఇదం కిమిత్యాశ్చర్యపర్యాకులా విస్మయాకులాః
జాతాః బభూవుః. బహవోఽపి వయ మేకేన కృష్ణేన ముష్టి ముష్టి యుద్ధే పరాజితా
ఇతి తత్ర కారణజ్ఞానా ద్విస్మయం ప్రవేదిరే ఇతి భావః. తత్ర కారణం కవి
స్వయం వదతి. గూఢమితి. తస్య కృష్ణస్య సంబంధి తత్రసిద్ధం గూఢం వేదైక
సమధిగమ్యం చతుర్భుజత్వం విష్ణుత్వం భుజచతుష్టయశాలిత్వం చ సత్త్వైకసం
వాసతాం సత్త్వం గుణో బలం చ తస్య ఏకసంవాసతా ముఖ్యాశయత్వం బలి
ప్రతారణవిధౌ బలిచక్రవర్తివంచనవిధౌ బలవత్పురుషవంచనవిధౌ చ వైదగ్ధ్యం
చాతుర్యం చ కో నామ కోవా జానాతు నకోపీత్యర్థః. దేవరహస్యత్వాదితి భావః.
కృష్ణోహి చతుర్భుజః తే తు ద్విభుజా ఏవేతి తేనైషాం పరాజయో యుక్త ఏవ.
నను గోపా బహవో మిళిత్యా బహుభుజా ఏవేత్యత ఆహ. సత్త్వైకసంవాసతామితి.
సన్తు నామ మిళితానాం తేషాం బహవో బాహవః నతు తేషాం బలమస్తీతి బలి
నానేన తత్పరాజయో యుక్త ఏవ. నను బహూనా మల్పసారాణాం సమవాయో
దురత్యయ ఇతి న్యాయా ద్దుర్బలైరిపి బహుభి రేక ఏవ జయ్య ఇత్యత ఆహ. బలి
ప్రతారణవిధౌ వైదగ్ధ్యమితి సరాః గజ మివ శ్రీకృష్ణః గోపసంఘం ఉపాయేన
జితవానితి నాన్యుపాయతుల్యం లోకే కించి ద్విస్సీతి భావః. ఇతి న్యంగ్యాశయః.
వస్తుత్వస్య శ్రీకృష్ణస్య భగవత్త్వా త్తజ్జయో యుక్త ఏవేతి భావః. 60

శ్లో. యామునేషు పుళినేషు స శౌరి

స్నేహబంధవిధిభి ర్యదరంస్త
తత్పురా పరిపయోనిధినేతో
స్పష్ట మారచనవాసనయేతి.

యామునేష్వితి॥ సః శౌరిః కృష్ణః యామునేషు యమునాసంబంధిషు పులినేషు
తోయోద్ధితతేషు సేతుబంధవిధిభిః సేతునిర్మాణకృత్యై రిరంస్త క్షీణితవానితి
యత్ తత్క్రిడనం పురా రామావతారే పరిపయోనిధి సముద్రే విభక్త్యర్థేఽవ్య
యీభావః. సేతోః ఆరచనవాసనయా నిర్మాణసంస్కారేణేతి స్పష్టం సర్వవిదిత
మిత్యర్థః. శ్రీరామస్యాత్మని లగ్నః సేతునిర్మాణ సంస్కారః రామావతారానంతరం
కృష్ణావతారేఽపి యమునాయాం సేతుం కారితవానితి భావః. ఉత్పేక్షాలంకారః -

X॥ ఏవ మానకదుందుభినయనాంభోజదుర్లభాభి రాభీరశాబకభాగధేయ
పరంపరాపరిణతిభి రంభోజసంభవప్రముఖబర్హిర్ముఖనికరలోభనీయాభి
రర్భకలీలాభి రశేషమపి భువన మాసంధయంతావాశ్వినేయావివ వసుం
ధరాజ్వరనివర్తనాయ మధ్యమలోకభాజౌ మదనమాధవావివ వనసంచా
రిణౌ జయంతనశకూబరావివ భూలోకవిలోకనలాలసౌ ఇష్టాపూర్ణజన్య
సుకృతసంచయావివ సశరీరబన్ధౌ రామణీయకసర్వస్వప్రశమప్రదేశౌ
నత్సపరిపాలనాయ విశివవర్తమా సంచరమాణౌ గుంజామణీపుంజ
రింజితావవతంసితనానాకసుమదామసముదాయకా వనదేవతాభిరపి సవి
స్మయ మవలోకయమానౌ పరశ్చతాభి రాభీరకీరరాజభి రనుగమ్య
మానౌ తావేతౌ రాహిణీయనందనంద నావధ్యతీయ న్నతిరూక్షః
క్షణదాచరః కశ్చిదఘాభిధానో సన్నిధాయ సోదరనిషూదనసంజాత
వైరనిర్యాతనసముత్సుకః కమపి మహామహీధరవిడంబిబిలేశయకళేబర
మాలంబ్య వ్యాదాయచ వదన మనువిసిన మవశః.

ఏవమితి॥ ఏవ ముక్తరీత్యా ఆనకదుందుభే ర్వసుదేవస్య నయనాంభోజయోః సేత్రి
కమలయోః దుర్లభాభిః లబ్ధ మశక్త్యాభిః ఆభీరశాబకానాం గోపాలబాలానాం
సంబంధినీనాం భాగధేయపరమృరాణాం సుకృతసమూహానాం పరిణతిభిః పరిణామ
భూతాభిరిత్యర్థః. భాగ్యవశా త్తేషాం సులభాభిరితి భావః. తత్ర హేతు మాహ.
అంభోజేతి. అంభోజసంభవో బ్రహ్మ ప్రముఖ మాదిర్యేషాం
స్తేషాం బర్హిర్ముఖానాం దేవానాం నికరేణ సమూహేనాపి లోభనీయాభిః
స్పృహనీయాభిః బ్రహ్మాదిలోభవిషయాణాం లీలానాం గోపాలబాలగోచరత్వే
హేతు స్తదీయానేకజన్మసంచితసుకృతపరిపాక ఏవేతి భావః. ఏతేన శ్రీకృష్ణప్రసవ
హేతుబహుళసుకృతాభ్యాం దేవకీవసుదేవాభ్యామపి గోపబాలా ఏవ ధన్యా ఇతి
భగవత స్సౌలభ్యం వ్యజ్యతే. అర్భకలీలాభిః బాలక్రీడాభిః అశేషం సమస్త మపి భువనం
జగదానన్దయన్తౌ సుఖయన్తౌ వసుంధరజ్వరనివర్తనాయ భూతాపనివారణార్థం భూ
దేవేజ్వరనిర్యాతనార్థంచ మధ్యమలోకభాజౌ భూలోకం ప్రాప్తవన్తౌ ఆశ్వినేయా
వివ అశ్వినావివ సిత్తో వచసంచారిణౌ బృందావనే సంచరన్తౌ మదనమాధవావివ.

మన్మథవసంతావివస్థితౌ భూలోకవిలోకనలాలసౌ మధ్యమలోకదర్శనాంతౌ
 జయంత్యనలకూబరావివస్థితౌ ఇంద్రకుబేరతనయావివస్థితౌ సశరీరబద్ధౌ శరీరధారిశ్చ
 ఇష్టం యాగాది. పూర్తం వాపీతటాక దివిరాక్షాసం తాభ్యాం జశ్చౌ జాతౌ సుకృత
 సంచయా పుణ్యసమూహావివస్థితౌ ఇష్టజన్యసుకృతసంచయ ఏకః. పూర్తజన్య
 సుకృతసంచయోఽన్యః. ఏతాపుభౌ రామకృష్ణాకారేణ శరీరా ఇతి భావః
 ఇత్యుత్ప్రేక్షౌ చతుష్టయమ్. ఇవశబ్దస్య సంభావనాయాం పర్యవసానాత్.
 సంభావన స్యా దుత్ప్రేక్షేతి తల్లక్షణమ్. రామణీయకపర్యవస్య రమణీయతా
 రూపసర్వధనస్య వికృష్టప్రదేశౌ విశ్వాన్తి స్థానభూతౌ వత్సపరిపాలనాయ తన్యక
 రక్షార్థం వివీనవర్తనా వనమార్గేణ సంచరమాణౌ చరన్తా. సమస్తృతీయాయుక్తౌ
 దిత్యాత్మనేపదమ్. గుంజాభి ర్మణిపుంజైః రత్నసముదాయై శ్చ రంజితౌ యద్వా
 గుంజామణయః శ్రేష్ఠగుంజాః తేషాం పుంజేన రంజితౌ అలంకృతౌ. కాకచించీ
 గుంజా కృష్ణలా ఇత్యమరః (ఆంధ్రే గురిగింజ) అవతంసికః కర్ణభూషణీకృతః
 భూషణీకృత ఇత్యేవ వా నానావిధానాం కుసుమదామ్నాం పుష్పమాలానాం
 సముదాయ స్సమూహః యాభ్యాస్తౌ ఆఢోక్తౌ వసదేవతాభి రపి కాననాధిదేవతాభి
 రపి అపినా కీముత భూలోకస్థనాభి రిత్సర్కః. సవిస్మయం సామ్భృత మవలోక్య
 మానౌ దృశ్యమానౌ పరశ్యతాభి రమితాభి రాభీరకిశోరరాజిభిః గోపబాలః జ్యేష్ఠిభిః
 అనుగమ్యమానౌ అనుసృతౌ తౌ ప్రసిద్ధౌ ఏతౌ పూర్వోక్తౌ కాహిణీయః బలః
 నస్తనస్తనః కృష్ణః తౌ అధ్యక్షయన్ పశ్యన్నిత్యర్కః. అతిరూక్షః అతిక్రూరః అఘాభి
 ధానః అఘ ఇతి నామధేయవాన్ కశ్చిత్ క్షణదాచరః నిశాచరః అసన్నిధాయ
 సన్నిధిం త్యక్త్వా చూరే ఇత్సర్కః. స్వస్వరూపం తిరోధాయేతి వా. సోదరస్య అనుజస్య
 బకస్య నిఘాదనేన నాశనేన సంజాతస్య వైరస్య శత్రుత్వస్య నిర్భాతనే నివారణే
 సముత్సుకః ఉత్కంఠిత స్సన్ సోదరమారణానిష్ఠప్రతీకారేచ్ఛ స్పన్నిత్యర్కః. కమ
 ప్యనిర్వృచనీయం మహీధరం పర్యతం విడంబయతి అనుకరోతితి మహీధరవిడంబీ
 సచాసౌ బిలేశయకశేబర స్సర్వశరీరః తమాలంబ్య గృహీత్వా మాయాబలాదితి
 భావః. వదనం వక్త్రం వ్యాదాయ విస్తారయత్వా విఘటయత్వేతి యావత్. అను
 వివీనం వివీనే అవతస్థే స్థితవాన్. యద్యపి వ్యాదాయవదన మిత్యుత్ప్రే భూతపూర్వే
 క్షోల్వబితి భూతకాలానుసరణ ముచితం. తథాపి ప్రకృతోఽయోగాత్ వర్త
 మానకాల ఏవ గృహీతవ్యః. అన్యథా వదనే వత్సగోపప్రవేశాసంభవాత్. ల్యప
 ఉపపత్తిస్తు వక్త్రం వ్యాదాయ స్వపితీతివత్కథంచి దోషభ్యా.

గ|| తమేన మాభీరశాబకా స్సర్వేషి నిర్వర్ణ్యకమపి బృందావనసదేశవాస్తవ
 మవనీధరం మన్వానా విధ్యాయత గిరి రయ మురస్సర ఇవ తపీయకంద
 రోదర మాననమితర మివ గహ్వరపరిసరవర్తిగండోపలయుగళ మివ

మీయదంష్ట్రాయుగళ మివ తదంతరపద్మశ్యమానఘం బాపథసరణి
 రాయతారసజ్జీవ త్తత్రత్యదావపావక పరిచితసమీరణశ్వాసానల ఇవ
 దవదహనదగ్ధసత్త్వదుర్గంధ స్తదశితోష్ణతశితపూతిగంధఘన శిఖరోపరి
 ఘూర్ణమాన మభ్రపటల మిదమీయఘణానీలమణిసరణనిశురంబమివ
 నితాంతవ్యాత్తదరిముఖతయూ గితితు మస్మానివ సోమ ముత్సుక ఇతి
 పరస్పర ముత్ప్రేక్షమాణా యది పునరివ మవిభిన్నమేన శ్చిత్తి బకలానం
 లావివ్యత ఇతి సాకూతస్థితకరతాళ మధోక్షజ మనలోకయంత సుత్రస్వ
 మవిమృశ్య సహశక్మకర్మరీభి రదసీయనదనోదరపుడేశి మవిశేన.

తమేనమితి॥ తం పూర్వోక్త మేనం సర్పయాశిణ మఘాసురం నిర్వర్ణ్య దృష్ట్వా సర్వేషాం
 ఆభీరశాబకాః గోపబాలాః కమపి కంచిత బృందావనసదేశవాస్తవ్యం బృందావన
 సమీపస్థిత మవనీధరం పర్వతం మన్వానా జానంతఃసన్తః బాలా ఇతి శేషః. హేబాలాః
 నిధాయత వశ్యత అయం గిరిః పర్వతః ఉరస్పర ఇన పర్వ ఇన భాతీతి శేషః. సర్వశ్రేయ
 మస్తేతవ్యం. వస్తుత స్పర్శమేవ గిరిం మత్వా సర్వత్వేన తమస్తేత్ప్రస్థితాభిఘాతీహేతు
 కోయముత్ప్రేక్షాలంకార స్వభావోక్తాపర్వవ్యతి. వస్తుశ్చలయ నురస్పరో గిరివ
 భాతీతి వక్తవ్యే ప్రతీపవచనాత్ ప్రతీపాలంకారః. ప్రతీప ముసమాన సోపమేయత్వ
 కల్పనమితి తల్లక్షణాత్. బాలాస్తు ప్రతీపాలంకార వినక్షయా నైవ ముగ్ధసన్తః కిన్తు
 భ్రాన్త్యేతి స చ భ్రాన్తిహేతుక ఇతి బోధ్య మేవముత్తరత్రాపి. తదీయకందరోసరం
 పర్వతసంబంధి గుహాన్తప్రదేశం ఆననమివ సర్పవ్య వదనమివ అత్ర ఆనన మితర
 మివేతిపాఠః ప్రామాదికః. ఆననశబ్దస్య క్లిబత్వేన ఇతరదితి వక్తవ్యత్వాత్ తథా
 ఇతరత్వదనివేశో వ్యర్థఇతి స చ మయాపసిత ఇతి బోధ్యమ్. గుహాస్య గుహాయాః
 పరిసరవర్తినోః ప్రాంతస్థయోః గంఢోపలయోః పర్వతచ్యుతస్థూలోపలయోః యుగ
 శమ్ ద్వయమ్ ఇదమీయం ఇదం శబ్దా త్తస్యేద మిత్యేదే వృద్ధాచ్ఛః. సర్పసం
 బంధీ త్యర్థః. దంష్ట్రాయుగళమివ ఆశీర్వస్తవమివ తదన్తరే పర్వతమధ్యే ప్రదృశ్య
 మానా అవలోక్యమానా ఘంటాపథసరణిః రాజమార్గః. యద్యపి ఘంటాపథశబ్దే
 నైవ తాదృశార్థప్రతీతో పునః మార్గపర్యాయసరణిశబ్దప్రయోగో వ్యర్థ స్తథాపి
 కరికలభకర్ణావలంసాదివ త్సామాన్యవిశేషభావేన తదుపపత్తి ర్బోధ్యా. ఆయతా
 దీర్ఘా రసజ్ఞా రసనేవ. రసజ్ఞా రసనా జిహ్వేత్యమరః. త్తత్రత్య దావపావకపరిచితసమీ
 రణః పర్వతస్థదావానలేన సంజాతపరిచయో వాయుః. అన్యయా త్యైతి త్యప్.
 పరిచిత ఇత్యేతి తు తారకాదిత్వా దితచ్. శ్వాసానిలఇవ పూతాకరవాయు
 రివ విషలిప్తత్వేన అత్యుష్ణత్వాచ్ఛాసవాయోః తత్సాధర్మాత్కర్ణం దావపావకపరిచి
 తత్వం సమీరణసోక్తమితి బోధ్యమ్. దవదహనేన దావాగ్నినా దగ్ధానాం భస్మీకృ
 తానాం సత్త్వానాం ప్రాణినాం సంబంధీ దుర్గంధః దుష్టగంధః అశితం చ తదుద్భుతం

చ అశితోద్భుతం. సాతానులిప్తవ త్సమాసః. తేన సర్వేణ అశితోద్భుతం అతి
భక్షణాద్వాంత మిత్యర్థః. తస్య పితృస్య మాంసస్య. పూతిగంధః దుర్గంధ ఇవ
పూతిగంధస్తు దుర్గంధ ఇత్య మరః. శిఖరోఽరిశృంగాగ్రే ఘూర్ణమానం భృమణశీల
మభ్యివృత్తం మేఘసముదాహః ఇదమియాయాం సర్పసంబంధిన్యాం ఫణాయాం
స్ఫూటాయాం యః పిలమణిః ఇంద్ర పిలమణిః తస్యకీరణనికురంబం కాన్తిసందోహఇవ.
యద్యపిమణే ద్రిభుణాంనాస్తి తథాపి తత్కిరణానాం ప్రసరణధర్మత్వా ఘ్నమా
నేత్యభ్యవిశేషణం వత్తం తత్సామ్యా దితి జ్ఞేయమ్. నితాంతం అత్యంతం వ్యాత్తం
స్తావిరితం దరికంఠరః ముఖమివ యస్య తస్య భావ స్తత్తా తయా ప్రకృమభంగభిత్వా
దరిముఖేత్యత్తః ఉపమిత సమాసస్వీకృతః. అస్మాన్ గళితుం సోఽయం సర్వత
ఉత్సుకః ఉల్లాసవానివేతి. ఏవం రూపేణ పరస్పర మన్యోన్య ముత్ప్రేక్షమాణాః
సంభావయన్త స్సన్తః యది పునః యదితు ఇద మసాభి రుత్ప్రేక్ష్యమాణం
సర్పస్యం ముఖితభమేన సత్యమేన భవేదితి శేషః. వస్తుత సుర్ప ఏవస్యా స్వత్వయం
పర్వత ఇతి యపిష్టమిత్యర్థః. తత్త్రి బకలావం రావివ్యతే బకవ ద్ధనివ్యతే మయేతి
శేషః. కృష్ణేనత్యర్థః. ఉపమా కర్మణిచేతి ణముల్. కషాదిషు యదావిధ్యనుప్రయోగః.
సామాన్యవిశేషభావాదాదాన్వయః. ఇత్యేవం సాకూతస్థితకరతాళం సాభిప్రాయకృత
కరితాళం బాలాస్తు మాగ్ధ్యా తస్యేపర్వతత్వ మారోప్య పున సుర్పత్వం య
దుత్ప్రేక్షితనస్తః తత్ప్రీధవత్కృత్య యద్యయం వస్తుత సుర్ప స్తస్మి బకగతి రస్య
స్యాదితి నదక శ్రీకృష్ణః కరతాళధ్వని మకరోదితి భావః. అథోక్షజం కృష్ణ మవలోక
యస్తః పశ్యస్తః అమృత్య కృష్ణః కీమేవ మభిదధాతీతి తద్వచన మస్యానాలో
చ్యేత్యర్థః. సర్పరం శీఘ్రం యథా తథా శకృత్కరిభిస్సహ వత్సేషమమ్. అదనీయస్య
అదశ్చిద్దా త్తస్యేద మిత్యర్థే వృద్ధాచ్చ. త్వదాదీనిచేతి వృద్ధసంజ్ఞా. సర్పసంబంధిన
ఇత్యర్థః. నదనస్య వక్త్రస్య ఉదరప్రదేశం మధ్యభాగం అవిశన్ ప్రవిమోచభూవుః.

గ|| భగవాంససి తస్య మాయావినో మాయానుభావం విభావయన్ సతీర్థ్య
కుశల మభ్యర్థయమాన స్తదీయవదనకోటర మయాసీత్.

భగవానితి|| భగవాన్ కృష్ణశ్చ మాయావినః మాయనః తస్య అఘాసురస్య మా
యానుభావం సుర్పవేషధారణరూపం మాయాబలం విభావయన్ పశ్యన్ సతీర్థ్య
కుశలం సవయస్యజ్ఞేమం సమాసతీరేవాసీతి యత్. యద్యపి సతీర్థ్యశబ్దః ఏకత్ర
గురౌ విద్యా మభ్యర్థతు ఛాత్రేషు ప్రసిద్ధ స్తథాపీహ జౌపచారిక ఇతి బోధ్యమ్.
అభ్యర్థయమానః వాంఛన్ తనీయవదనకోటరం సర్పవక్త్రరూపగవ్వార మయా
సీత్ ప్రాప్. దీనరక్షణార్థం భగవత్ప్రవేశనం నతు బాల్యాదితి భావః.

64

శ్లో|| వేగా దాననకందరాంతరగత స్త్రైవిక్రమం ప్రకృమం
చక్రే చక్రధర స్తదా నియమితశ్వాసానిలాపూరణః

తేనాసా బలిచక్రవర్త్యసి తతో ముంచన్నధః ప్రసితం
నిర్వృత్యాణసమీరణ శ్శిరపథా దాతిష్ఠ ముచ్చైః పదమ్.

వేగాదితి॥ చక్రధరః కృష్ణః వేగాత్ నతు విశంభాత్ వింబే సతి సతీర్థనాశాత్.
అనకస్తరాస్తరగత స్సన్ సరసనదనగహ్వరం పాప్తస్సన్. దా నియమితం
బంధితం శ్వాసానిలాపూరణం శ్వాసవాయుప్రసారణం యేన స తథోక్తః. సరసంబంధి
ప్రాణవాయుప్రసారణం నిరుద్ధేత్యర్థః అవకాశేసతిహి వాయుప్రసారః. ప్రకృతే తు
శరీరాంతస్సర్వభిన్ని మభివ్యాప్య శ్రీకృష్ణే వర్తమానే సతి నిరవకాశా ద్వాయు
నిరోధ ఆసీదితి భావః. యద్వా నియమితైః శ్వాసానితైః స్వీయైరేవ. ఆసమస్తా
త్పూరణం వృద్ధి ర్యస్య స తథోక్తః. స్వదేహే శ్వాసా నూర్పయిత్వా దేహ
ముజ్జృంభయన్నితి భావః త్రైవిక్రమం త్రివిక్రమావతారసంబంధినం ప్రకృమం
రీతిం చక్రే. అతిశాల్య మధజదిత్యర్థః. తేన శ్రీకృష్ణస్య స్వాస్త్యర్థివకాశవ్యాప్త్యా
సంజాతప్రాణనిరోధేనేత్యర్థః. భగవత స్త్రివిక్రమప్రకృమాశ్శయణేనేతి వా. అసా
అఘాసురః బలిచక్రవర్త్యసి బలినాం చక్రవర్తి బలవదగ్రేసరోఽపీత్యర్థః. శిరపథా
స్మస్తకమార్గాత్. బ్రహ్మరంభాదిత్యర్థః. రజోవాచే రజోదస్తశ్శిరోవాచీ శిర స్తథేతి
కంఠభూషణకోశా దదంత్యం శిరశబ్దః తథా. విచకర్త శిరాన్ ద్రాగిరితి భారతే
ప్రయోగశ్చ. ఋకుస్పరభూః పథామానత్తే ఇతి సమాసానోఽచ ప్రత్యయః. శిరస్య
పనాః శిరపథమితి సమాసః. నిర్వృత్యాణసమీరణస్సన్ నిర్గచ్ఛత్యాణవాయుస్సన్.
అథో ప్రసితం ఆధోలోకగమనం ముంచన్ త్యజన్. నరకాభిముఖగమనం త్యక్తే
త్యర్థః. ఉచ్చైఃపదం వైకుంఠ మాతిష్ఠత్ ఆశ్రితః. నహి భగవతా హతస్య
దుర్గుతిః. ద్వేషా చ్ఛైద్యాదయో నృపా ఇతి వచనాదితి భావః. అత్ర తేన భగవత
త్రివిక్రమప్రకృమాశ్శయణేనాపి బలిచక్రవర్తి బల్యభిధరాక్షసచక్రవర్తి అధః
ప్రసితిం పాతాళగమనం ముంచన్ త్యక్త్యా. ఉచ్చైఃపదం స్వర్గ మాతిష్ఠదితి నిరోధో
ధ్వస్యతే. భగవతా నియమితస్య బలిచక్రవర్తినః పాతాళగమన శ్రవణాదితి
భావః.

65

శ్లో॥ వ్యముచ్యతాఘేన హరేః ప్రసాదా
దానంద మాసీత్సరమం నరాణామ్
బుధైరపి ప్రీతిరహో విశాలా
కథం ససిద్ధాంత ఇతి వ్యధాయి.

వ్యముచ్యతేతి॥ హరేః కృష్ణస్య ప్రసాదా దనుగ్రహాద్దేతో అఘేన అఘాసురేణ
వ్యముచ్యత భావే లజ్. అఘాసురో ముక్తోఽభూదిత్యర్థః. నరాణాం జనానాం పరమ
ముత్కృష్ట మానస్త మాసీత్. జగదపకారిణోఽఘస్య నాశే జగత్తుతోపేత్యర్థః
సః అఘః కథం కేన ప్రకారేణ సిద్ధాంత ఇతి సిద్ధః నిర్వృత్తః అన్తః నాశః యస్య స

సిద్ధాంతః మృత ఇత్యర్థః. బుద్ధై ర్దేవైరపి విశాలా అధికా ప్రీతిః ప్రేమ. అర్థా తద్ధ
స్తరి కృష్ణే వ్యధాయి. అహో దేవానామపి హృదయశల్యాముత ఇతి చిత్ర మస్య
సామర్థ్యమితి భావః. అత్ర పూర్వార్థే ఏకస్య ముక్తి రస్య స్యానన్ద ఇతి అసంగత్య
లంకారో వ్యజ్యతే. విరుద్ధభిన్న దేశత్వం కార్యహేత్వో రసంగతిరితి లక్షణాత్. సః
పూర్వార్థప్రతిపత్తివాక్యార్థః. ముక్త్యానన్దయో రైవ్యధికరణస్య ప్రతిపాదనపరశ్చేన
అపసిద్ధాన్త భూత ఇతి భావః. సిద్ధాన్త ఇతి. ఉత్తరపక్ష ఇతి. బుద్ధై ర్విద్వద్భి స్తత్ర
సిద్ధాన్తాభాసే. విశాలా ప్రీతిః కథం వ్యధాయి. అహో విదుషామపి వ్యామోహ
శ్చిత్ర మిత్యర్థః ఇతి ధ్వనిః. అత్రాన్యో-ప్యర్థః ప్రతీయతే. హరేః ఈశ్వరస్య ప్రసాదా
త్సంకల్పరూపా దనుగ్రహో దఘన పాపేన వ్యముచ్యత పాపం ముక్తం త్యక్త
మభవదిత్యర్థః. ఆత్మనో నిత్యముక్తత్వా న్నతస్య ఈశ్వరప్రసాదా త్సున ర్ముక్తి
ర్భవితు మర్హతి. కీన్తు ఆత్మనిష్ఠపాపవాసనా ముక్తిరేవ ముక్తిరితి భావః. నరాణాం
జీవానాం నయన్తే నక్షీయన్తే ఇతి నరా ఇతి వ్యుత్పత్తేః. పరమానన్ద మాసీత్.
పాపనాశే సతి మనశ్శుద్ధిద్వారా సచ్చిదానన్దలక్షణస్వస్వరూపసాత్కారో భవ
తీతి భావః. సః భగవత్సంకల్పాదేవ జీవానాం ముక్తిః నతు కేవలాత్. జ్ఞానా
దిత్యయం యోగమతానుసారి వాక్యార్థః. సిద్ధాంతః నిశ్చయ ఇతి బుద్ధైః జ్ఞానిభి
స్సాంఖ్యైరితి యావత్. విశాలా ప్రీతి ర్వ్యధాయా త్యహో సాంఖ్యానాం నిరీశ్వ
రత్వేన ఈశ్వరప్రసాదా న్ముక్తి రిత్యస్యాసంగీకారా చ్చిత్రమిదమితి భావః. 66

XII అథ సంక్రాంతయా తదీయ తేజస్సంపదా సంపన్నః కృతాంతనిశాంతాది
వత్తదీయవదనకందరా దాసతద్భి సువత్సై ర్వత్సపాలై రభినంద్యమాన
స్తదపదానముదితదివిషదుపపాదితమందారం సుమవీచిభి రభ్యర్చ్యమాన
శ్చక్రధరః కమపి వచసా మవిషయం హన్వ మభజత.

అథేతి॥ అథ అఘాసురప్రాణాపాయానన్దరం సంక్రాంతయా స్వస్మిన్ మిళితయా
తదీయతేజస్సంపదా అఘాసుర సంబంధితేజోరాశినా లింగశరీరరూపేణేత్యర్థః.
తస్యైవ తేజోమయత్వప్రతిపాదనాత్ నచాత్మజ్యోతి రిదమితి భ్రమితవ్యం. ఆత్మనః
జ్ఞానై కాకారతయా తేజోరూపత్వాభావాత్ నచ స్వయం జ్యోతిష్ప్రవ్యాఘాతః.
తత్రాజ్యోతిశ్శబ్దస్య జ్ఞానార్థకత్వాత్. సంపన్నః యుక్తః ఏతేన అఘాసురః కృష్ణసా
యుజ్య మాప్రవానితి ఫలితమ్. నను లింగభంగే హి మోక్షః కథ మధునా సలింగ
స్యాఘస్య మోక్షః పృత్యపాదీతిచేదుచ్యతే. ముక్తిర్ద్వివిధా నిర్గుణా సగుణా చేతి.
తత్ర నిర్గుణముక్తి ర్బ్రహ్మవిద ఏవ. తస్య ప్రాణోత్క్రమణన్తు నాస్తి. 'తస్య ప్రాణో
నోత్క్రామ' స్తీతి శ్రు తేః. అత్ర ముక్తౌ లింగభంగ ఏవ సగుణాయాస్తు న లింగ
భంగః నాపి ప్రాణోత్క్రమణౌ భావః. ఇయమేవ హి శ్వరసాయుజ్యన్నామేత్యలం.
కృతాన్తనిశాంతాదివయమసదనాదివ తదీయవదనకందరాత్సర్వవత్కృగహ్వరాత్సకాశా

దాపతద్భి రాగచ్ఛద్భిః సవత్తైః తర్లకసహితైః వత్సపాలైః గోపై రభినంద్యమానః
శ్లాఘ్యమానః తదపదానేన తేనాన్యుతకర్మణా ముద్దితైః తుష్టైః దివిషద్భిః దేవై
రుపపాదితాభి ర్వృష్టాభి రిత్యర్థః. మందారకుసుమవీచిభిః నేపతరుపుష్పసూలాభిః
అభ్యర్చ్యమానః పూజ్యమానః అలంకృత ఇతి యావత్. చక్రగః కృష్ణః కమస్య
నిర్వచనీయం ఇతి మేవ స్పృష్టమాహ. వచసా మపేషయమితి, వాగగోచరమిత్యర్థః
బ్రహ్మానందత్యాదితిభావః హరం సంతోష మభజత ఆప కృతకృత్యత్వాదితిభావః. 67
గ|| తతః.

తతః ఇతి అఘనాశనాన స్తరమిత్యర్థః. అఘవదననిర్గమణాన స్తరమితి వా.

శ్లో|| అఘవదనవిముక్తై స్తత్ర గోపాలబాలై
స్థలభువి యమునాయా సాదరం సేవ్యమానః
అమితపరితృప్తోపేష శౌరి సుజగ్ధిం

వ్యతసుత లలితాభి ర్నందయ న్నర్మవాగ్భిః
అఘేతి|| తత్ర బృందావనే యమునాయా స్తన్నామకసద్యాః లలభువి తీరప్రదేశే
అఘవదనవిముక్తైః అఘాసురప క్షినిర్ముక్తై ర్గోపబాలై ర్వత్సపాలై సాదరం యథా
తథా సక్రమే యథా తథా సేవ్యమానః పరిచర్యమాణః ఏష పూర్వోక్తశ్శౌరిః
కృష్ణః లలితాభి ర్నుందరాభిః సర్మవాగ్భిః క్రిడావాక్యైః నందయన్ సతీర్థానానస్తయన్
సన్. అమితపరితృప్తోపేష నిత్యతృప్తోపేషి అవాప్తసమస్తకామత్వాదితిభావః. సజగ్ధిం
సహభోజనం. సజగ్ధిం సహభోజన మిత్యమరః. వ్యతసుత అకరోత్. యమునాతీరే
గోపైస్సమం శిశ్యస్సమోదనం బుభుజే ఇతి భావః. స్వభావోక్తిః. 68

శ్లో|| కూరం ము రారికమనీయకఢోపదంశ
మాధాయ భాజనపుటేషు సుధావధీరి
మోదాత్తదా నిజచిజాన్నరుచిప్రకాశ
మాచామతిస్మ సురభీశకిశోరరాశిః.

కూరమితి|| సురభీశకిశోరరాశిః గోపబాలపక్షిః తస్యమూహ ఇత్యర్థః. తదా
శ్రీకృష్ణభోజనసమకాలే సుధావధీరి అమృతతిరస్కృతీచణమిత్యర్థః. అమృతాదపి
స్వాద్వితి యావత్. కూరమన్నం భాజనపుటేషు పాత్రభూతేషు పత్రపుటేషు
ఆదాయ స్థాపయిత్వా మురారికమనీయకఢోపదంశం మురారేః కృష్ణస్య కమనీ
యాభి ర్మనోహరాభిః కథాభిః పూతనానాశనాదిచృత్వాన్వైః ఉపదంశం మురారి
కమనీయకఢోపదంశం మురారికమనీయకథాః ఉపదంశ్యేత్యర్థః. ఉపదంశ స్తృప్తియా
యామితి ణముల్ ఉపదంశస్థు భక్షణ మిత్యమరః (ఆంధ్ర) ఊరగాయ) మాంసాది
కమివ మురారికథావవ ఉపదంశకృత్యేతియావత్. నిజజనాన్నరుచిప్రకాశం నిజ

జనస్య స్వీయజనస్య అన్నరుచేః స్వభుజ్యమానోః నస్వాదుత్వస్య ప్రకాశః ప్రకటనం
యస్మిన్ కర్మణి తత్ యథా భవతి తథా. సుస్మరమన్నస్వాదంప్రకాశ్యేత్వర్థః.
మోదాత్సంతోషా దాచమత్సిన్మ బుభుజే. ఆజీ చమ ఇతిదీర్ఘః. స్వభావోక్తిరలంకారః.
మురారీతి విశేషణేన భోజనమధ్యే భగవన్మామస్మరణస్య కర్తవ్యత్వం ప్రతిపాదితం.
ఉపపంశేత్యనేన సుధావధిరి కూరావసి భగవత్కథామృతస్య స్వాదుత్వాతిశయః
ఫలితః. అన్నాదధికరుచిమన్వస్తు హి ఉపపంశీ క్రియతే. మురారికథాసు ఉపపంశత్వ
రూపణా మ్రూపకాలంకారః-

69

శ్లో॥ గోపాలబాలకులసంకులమూర్తిరేష
నేషం పుషోష పులినే తలినేతరాభః
రాకాసుధాకరకరప్రకరస్య తస్య
తారాగ్రహైః పరివృతస్య ఖమధ్యభాజః.

గోపాలేతి॥ గోపాలనాం యే బాలాః తేషాం కులేన సమూహేన నత్సపాలసంఘే
నేత్వర్థః. సంకులా వేష్టితా మూర్తి ర్విగ్రహో యస్య స తథోక్తః తలినేతరాభః అధిక
కాన్తిః. తలినం విరళే స్తోకేత్యమరః. పులినే తోయోద్ధృతనదీతటప్రదేశే. తోయోద్ధృతం
తత్సులిన మిత్యమరః. స్థిత ఇతి శేషః. ఏష కృష్ణః తారాగ్రహైః తారాః అశ్విన్యా
దయః గ్రహాః కుజాదయః పంచ త్రైః పరివృతస్య పరివేష్టితస్య ఖమధ్య
భాజః ఆకాశమధ్యగతస్య తస్య ప్రసిద్ధస్య రాకాసుధాకరకరప్రకరస్య సుధాయా
ఆకరాః ఉత్పత్తిస్థానభూతాః కరప్రకరాః శేరణసంఘాః యస్య స సుధాకరకర
ప్రకరః అమృతాంశు రిత్యర్థః. రాకాయాం పూర్ణిమామాం య స్సుధాకరకరప్రకర
స్య పూర్ణచంద్రస్యేతి యావత్. నేషం పుషోష దధార. తద్వేషతుల్యవేషధరో
బభూవేతి సిద్ధర్థాలంకారః. గోపాలబాలా స్తారాగ్రహావత్ పులిసం ఖ మధ్యవత్
కృష్ణ శ్చంద్రవచ్ఛ బభావిత భావః. తత్ర కృష్ణే ప్రసక్తస్య తలినేతరాభత్వవిశేషణస్య
ప్రతినిర్దేశార్థం రాకేత్యుక్తమితి బోధ్యమ్. రాకాసుధాకరేత్యనేనై వాభీష్టార్థసిద్ధౌ
కరప్రకరస్యేతి వచనేన చంద్రికరాః యథా అమృతాకరా స్తద్వత్కృష్ణకాన్తయో
ప్యమృతసావిణ్య ఏవేత్యాహ్లాదక త్వాతిశయో వ్యజ్యతే.

70

X॥ తతః

తత ఇతి॥ భోజనాన స్మరమిత్యర్థః.

శ్లో॥ ప్రభూతమధుసూదనప్రియకథాసుధామాధురీ
విజృంభపరిరంభజప్రమదభూమవిస్మరితా
తదా న బుబుధేతరా మతిదవీయసీ మప్యసౌ
శక్మత్కరిపరంపరాం సురభిపాలబాలావళిః.

ప్రభూతేతి॥ ప్రభూతః సమగ్రో మధుసూదనస్య కృష్ణస్య సంబంధినీషు ప్రియాసు
కథాసు వార్తాస్తేవ సుధాసు అమృతేషు యః మాధురీ విజృంభః మాధుర్యాతి
శయః తస్య పరిరంభతేన ఆస్వాదనజాతేన ప్రమదభూమా ఆనన్దాతిశయేన
ప్రకృష్టమదాతిరేకేనేతి చ గమ్యతే. విస్మరితా విస్మృతిం గమితా తథోక్తా అసౌ
సురభిపాలబాలావళిః గోపాలబాలసంఘః తదా స్వభోజనావసరే అతిదవీయసీ మతి
దూరామపి శకృష్కరిపరమృరాం వత్ససంఘం స బుబుధేతరామ్ అత్యన్తం నోవే
దేత్సర్గః. కిమేత్తిజిత్యామ్, అత్ర ఉత్తరవాక్యార్థస్య వత్సజ్ఞానస్య ప్రభూతేతి పదార్థ
హేతుకత్వా త్కావ్యలింగమ్. ప్రమదేత్యనేన వాసో యథా పరిహృతం మదిరా
మదాంధ ఇత్సుపమా ధ్వస్యతే. కించ భగవదేకరసతా మాపద్య వత్సః కిమపి
నవిదురితి సగణభ్యానస్య పరాకాష్ఠా చ సూచితా. దేహం చ నశ్వర మవస్థిత
ముద్ధితం వా సిద్ధో న పశ్యతి యతోధ్యగమత్స్వరూప మిత్యుక్తత్వాత్. 71

గ॥ సమనంతరం సమం తతః ప్రసార్య విలోచన మనలోకనపథ మతి
క్రాంతం వత్ససంచయ మనాలక్య నైలక్యవిషాదరబళితేషు వత్స
పాలేషు.

సమనంతరమితి॥ సమనంతరం స్వప్రమాదేన వత్సాపసరణానంతర మిత్యర్థః. సమం
తతః సర్వదిషు విలోచనం దృష్టిం ప్రసార్య సర్వత్ర దృష్ట్యేష్యర్థః అవలోకన
పథం దృష్టిమార్గం అతిక్రాంత మతిక్రమ్య వర్తమానం వత్ససంచయం తర్లకసంఘ
మనాలక్య అదృష్ట్యా వత్సపాలేషు గోపబాలేషు నైలక్యం తృపా వత్సైర్వంచిత
త్వాదితి భావః. విషాదః భేదః స్వపాల్యవత్సాపగమేన తత్ప్రభుసకాశా చ్ఛిత్వా
ప్రాప్తిసంభావనాయేతి భావః. తాభ్యాం కబళితేషు వ్యాస్తేషు సత్స్విత్సర్గః. 72

శ్లో॥ యశోదా దాయాదో నిరవధిపరీతాపలహరీ

పరీతా నాశ్వన్ సపది ముదితాన్ గోపతిసుతాన్

విచిన్వన్ వత్సానాం చరణసరణిం మంతు గహనం

జగహ భక్తార్తిచ్ఛిదురమధురస్మేరవదనః.

యశోదేతి॥ యశోదాదాయాదః కృష్ణః నిరవధిపరీతాపం పరీపరీతాన్ దురస్త
చిన్తాసన్తానదన్తురితాన్ అత్యస్తపరితప్తానిత్యర్థః. గోపతిసుతాన్ గోపాలబాలాన్
సపది తత్కాలే ముదితాన్ తుష్టాన్ ఆతస్యక్ కుర్వన్ పూతనాదినాశనేన భగవ
దనుభావస్య విదితత్వాత్. కృష్ణః స్మదీయాన్ వత్సాన్ భృవమానేష్యతీతి శ్రీ
కృష్ణం శరణం గతానాం వత్సానాం వత్సాన్వేషణే భగవతః ప్రవృత్త్యా మహాన్
సంతోష ఆసీదితి భావః. వత్సానాం చరణసరణిం పాదమార్గం పాదన్యాసపథమిత్యర్థః
పాదరీతి మితివా. విచిన్వన్ అన్వేషయన్ భక్తార్తిచ్ఛిదురమధురస్మేరవదనః భక్తానా
మార్తిచ్ఛిదురః వీడానివారణశీలః మధురః మనోజ్ఞః స్మేరః స్మితం వదనే యస్య సః

తాదృశస్మైరయుక్తం వదనం యస్మైతి వా తథోక్త స్సౌ. మంఘ్ర శీఘ్రం గహనం వనం జగాహ పివేశ గోపాలానాం వత్సాపగమజన్యామార్తిం స్మైరేణైవ హృతవాక్ కిం పునర్వత్సాన్వేషణేనేత్యర్థాపత్తి ర్వ్యభ్యతే. కించ స్మైరవదన ఇత్యనేన అయం కృష్ణః స వత్సపాలసజాతీయానుభావః కిన్తు తద్విలక్షణః పరమానంద ఈశ్వరవేతి కృత్వా నాస్య స్వనత్సాసహరణజం దుఃఖ మిషదపీతి గమ్యతే. అపిచ యశోదాదాయాదః ఆతిసుకుమారోఽసి భక్తార్తిచ్ఛేదార్థం గహనం జగాహ ఇత్యహా అస్య భక్తపక్షపాతిత్వమితి గమ్యతే. ఆత్మార్తానసి సపది ముదితా నాతన్వన్నిత్యనేన భగవచ్చరణాగతిరేవ దుఃఖపరమృతాయా అవధిరితి సూచితమ్. ఆర్తగోపతి సుతసంతోషణాభిప్రాయగర్భం భక్తార్తీత్వాది కృష్ణవిశేషణమితి పరికరాలంకారః. 73

X|| తమేవ సమయ మంభోజసంభవః సరభస మఘాసురావప్తంభసంభార విఘటన సమయ మనుభూతమపి భగవత శ్చతుర్భుజస్య మహిమానుభావ మసంభూత విస్మయభతయా భూయోఽసి విభావయితుకామ సమాపత్య సవత్సాన్ వత్సపాలా నపజహర.

తమితి|| తమేవ సమయం కాలాధ్వనో రత్వన్తసంయోగే ఇతి ద్వితీయా. తస్మిన్నేవ సమయే ఇత్యర్థః. అంభోజసంభవః బ్రహ్మ అఘాసురస్య అవప్తంభసంభారస్య గర్వాతిశయస్య విఘటనసమయం వినాశనసమయే అనుభూతం సాక్షాత్కృతమపి భగవత శ్చతుర్భుజస్య కృష్ణస్య మహిమానుభావం మహిమాతిశయం అసంభూత విస్మయభతయా అజాతవిశ్వాత్మ్యేన హేతునా భూయః పునరపి విభావయితుకామః దిదృశః సన్ సరభసం శీఘ్ర మాపత్య ఆగత్య సవత్సాన్ వత్సపాలాన్ వత్స పాలాన్ గోపాలబాలా నపజహర అపహృతవాన్. పులిసన్థాన్ వత్సపాలాన్ వనాన్త రస్థాన్ వత్సాన్ శ్చ కృష్ణరోక్షస్థా నపజహరేతి భావః. 74

X|| భగవానసి విషినసీమని విచిత్ర చిరతర మల్బవత్సోపలభిః పునరపి పులి నోపకంఠ మాసాద్య తత్ర వత్సపాలా నప్యనవలోకయన్ ముహూర్త మాత్రమివ చిత్రీయమాణచిత్త స్సకలమేతదపి కమలసంభవదంభసం భూతమితి దివ్యచక్షుషా సాక్షాత్కుర్వాణ స్తక్షణమేవ తదుభయాత్మక మాత్మాన మకల్పయత్.

భగవానితి|| భగవానసి కృష్ణశ్చ విషినసీమని వసణేశే చిరతరం చిరా ద్విచిత్ర అన్వేషయిత్వా అల్బవత్సోపలభిః అప్రాప్తవత్సప్రాప్తిః వత్సాప్రాప్త్యర్థః. పునరపి పులి నోపకంఠం పులిససమీప మాసాద్య ప్రాప్య తత్ర పులినే వత్సపాలానసి అనవలోకయన్ అశ్యన్ మాహూర్తమాత్రం ముహూర్తపరిమితకాలే చిత్రీయమాణచిత్త ఇవ విస్మితమనా ఇవ భూజ్యేతి శేషః. నతు వస్తుత స్తథేతి ఇవ శబ్దనివేశాభిప్రాయః. ఏతత్సకలమపి వత్సవత్సపాలాపహరణమ్ సర్వం కార్యం. కమల

సంభవస్య బ్రహ్మణో దంభా ద్ధర్వా త్సంభూతం జాతం ఇత్యేవం దివ్యచామ
యాగికజ్ఞానేన సాక్షాత్కుర్వాణః జానన్ తతణమేన ఆత్మానం స్వం తదుభయా
త్మకం వత్సవత్సపాలమయ మకల్పయన్నిర్మమే. మాయయా ఏకోఽపి స్వయం తదు
భయాత్మనా ౭-పరిణమతేత్యర్థః. బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి సంకల్ప్య సచ్చత్వచ్చ
భవదితి ఈశ్వరస్య ప్రసక్తాకారపరిణామశ్రవణాత్. ప్రకృతవత్సాద్యాత్మకపరిణా
మో న చిత్ర ఇత్యభిప్రాయేణ భగవానితి పదం ప్రయుక్తం మూలకృతా. వస్తుతో
నిర్గుణస్యాపి మాయావశాత్ షాడ్గుణ్యపరిపూర్తి రితి మాయిన స్తస్య ఏవం పరి
ణామః యుక్త ఏవేతి భావః.

75

శ్లో॥ వత్సాస్తే వత్సపాలా యదుతనయమయా స్సాయ మాసాద్య సద్భ
స్వం స్వం ప్రేష్టుప్రోహం పరిపుష్టు రమీ పూర్వవ త్వస్వమాతుః
యావత్సంవత్స మేవం విహరణపరతా మస్య గూఢా మవాగా
ద్రామో వానైవ చిత్రం వికృతి రుదభవ త్తేషు నప్రాగ్దశాయాః.

వత్సా ఇతి॥ తే పూర్వోక్తాః అమీ ఏతే యదుతనయమయాః కృష్ణాత్మకాః వత్సాః
వత్సపాలా శ్చ సాయం సాయంకాలే స్వం స్వం నియత మిత్యర్థః. సద్భ గృహ
మాసాద్య ప్రాప్య పూర్వవ త్సార్వదినే ఇవ స్వస్వమాతుః స్వా స్వా మాతా
స్వస్వమాతా తస్యాః విస్సాయాం ద్విర్భావః. ప్రాయాః పుంవదితి పుంవదాభావః.
ప్రతినయితాయాః జనన్యా ఇత్యర్థః. తత్సంబంధినం ప్రేమపరోహం స్నేహంకురం
పరిపుష్టుః పోషయామానుః. అస్య కృష్ణస్య గూఢాం రహస్యామేవం విహరణ
పరతాం ఏవంరీత్యా విహారానక్తతాం యావత్సంవత్సం సంవత్సరపర్యంతం సంవత్స
శ్చారదో వత్స ఇతి నిఘంటుసారే. రామో వా బలభద్రోఽపి నిత్యసహచరోఽపి
త్యపేరర్థః. నావాగాదేవ నైవ బుబుధే. తేషు నత్నేషు వత్సపాలేషు చ ప్రాగ్దశా
యాః పూర్వావస్థాతః తదపేక్షయేత్యర్థః. వికృతి ర్వికారః వైపరీత్యమితియావత్.
నోదభవత్ నోచ్ఛాతా వికృతౌ సత్యాం రామో జానీయాదితి భావః. చిత్ర
మాశ్చర్యమ్. శ్రీకృష్ణస్థాయం విహరోద్భుత ఇతి భావః.

70

శ్లో॥ గవాం గోపాలానామపి నిజనిజాపత్యవిషయే
నిషీయ ప్రేమాణం నిరవధి మనాస్వాదితచరమ్
బలో విస్మేరాంతఃకరణసరణి ర్వర్ష విరతౌ
కథంచి త్తానేకా స్మరరిపువివర్తాన్నిరచినోత్॥

గవామితి॥ గవాం వత్సజననీనాం గోపాలానాం వత్సపాలజనకానాం చ నిజనిజాపత్య
విషయే స్వస్వపుత్రవిషయే జాతమితి శేషః. నాస్వాదితచరం అననుభూతపూర్వం
భూతపూర్వచరత్. నిరవధిం అతివేలం ప్రేమాణం ప్రీతిం నిషీయ దృష్ట్వా పరమప్రేమా
స్పదత్వం దృష్టేత్యర్థః. విస్మేరాంతఃకరణసరణిః విస్మేరో విస్మయః తద్యుక్తా అస్త

కరణసరణిః మనోరీతి ర్యస్య సః విస్మితమనా ఇత్యర్థః. బలః బలరామః వరవిరతో సంవత్సరాస్తే తానేతాన్ వత్సవత్సపాలాన్ మురరిపువివర్తాన్ శ్రీకృష్ణపరిణామ భూతాన్ తదాత్మకానితి యావత్. కథంచి త్కృచ్ఛేణ నిరచినో నిశ్చితవాన్. ఇదాసీం గావో గోపాలా శ్చ స్వస్వావత్యేషు పరమప్రేమ కుర్వన్తి పూర్వస్య ప్రేమమాత్రం. పరమప్రేమాస్పదత్వంచ స్వస్వాత్మన ఏవ ఘటతే నతు జాయా పుత్రాదేః. కృష్ణస్య తు పరమప్రేమాస్పదత్వం యద్యతే స్వస్వాత్మాభిన్నత్వాత్. అత ఏతే వత్సా వత్సపాలా శ్చ సర్వే మురరిపుమయా ఏవేతి నిర్ధారితవానిత్యర్థః. 77

X|| చతురాననోఽపి సంత్సరావసానే వసుమతీ మవతీర్య యథాపుర మేవ విహరమాణా సవత్సాన్ వత్సపాలా నవలోకయన్ కిమపి మోహగ హన మవగాహ్య యాథార్థ్య మవగంతు మసమర్థః పురుషోత్తమ మస్తాషీత్.

చతురాననః|| చతురాననోఽపి బ్రహ్మచ సంవత్సరావసానే మానుషమానేన సం వత్సరపరిమితకాలస్యాస్తే ఇత్యర్థః. వసుమతీం భువ మవతీర్య ప్రాప్య యథా పురమేవ పూర్వవదేవ విహరమాణా కీడతః సవత్సాన్ వత్ససహితాన్ వత్సపాలా నవలోకయన్ పశ్యన్ కిమప్యనిర్వాచ్యం మోహగహనం మోహరూపం కానన మవగాహ్య ప్రవిశ్య మోహం ప్రాప్యేత్యర్థః. స్వనీతవత్సవత్సపాలానాం గుహస్త రవరుధ్యమానత్వా దత్య పున స్తద్దర్శనేన కిం మమైవాయం వ్యామోహః ఉత భగ వన్మాయేతి సందిహ్యేతి భావః. యాథార్థ్యం భగవత్స్తత్త్వ మవగన్తుం జ్ఞాతు మసమర్థస్య యద్వా యాథార్థ్యం దృశ్యమానవత్సవత్సపాలయథార్థ్యస్థితి మిత్యర్థః. పురుషోత్తమం పురుషేషు జీవేషు ఉత్తమం మాయానభిభూతత్వా చ్ఛేష్ట మిత్యర్థః. కృష్ణమితి యావత్. అస్తాషీత్ స్తుతవాన్. వృక్షో స్తుతావిత్వస్మా ల్లుజ్. 78

X|| తథాహి.

తథాహీతి|| స్తుతిప్రకారమేన ప్రతిపాదయతి కవి రిత్యర్థః.

తావత్ మాయయా ప్రపజ్ఞాకారేణ పరిణతస్య తవ వత్సాద్యాత్మనా పరిణామోఽయం సచిత్ర ఇత్యాహ.

శ్లో|| జగజ్జీవాభేదస్ఫుటనపరయైవ శృతిగిర
నిరస్తంద్వైతం తే స్వగతమపి నైవాద్భుత మిదమ్
తథాని ప్రాగల్భ్యం త్వయి భజతి యత్సంచజనతా
తదస్మాకం మాయాకబళితహృదాం వంచనకలా.

జగజ్జీవేతి|| జగదచేతనమ్ జీవశ్చేతనం తాభ్యా మభేదః జగజ్జీవాభేదః చేతనాచేతన ద్వయప్రియు క్తభేదాభావ ఇత్యర్థః. తస్య స్ఫుటనం ప్రకటనం తత్ర పరయా వ్యగ్రయా ఆసక్తయేత్యర్థః. తవ జగత్సకాశాత్ జీవసకాశాచ్చ భేదాభావం

ప్రతిపాదయతుం ప్రవృత్తయేతి యావత్. శుభిగిరా ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మతీ
 శుక్రత్యా తే స్వగతి మపి చైతన్యం భద్రః ద్విత్వం చేతి గమ్యతే. నిరస్తమేవ
 శబ్దో హి త్రివిధః. సజాతీయో విజాతీయ స్వగతశ్చైతే. యథా వృత్తిస్య వృత్తాన్త
 రాత్సజాతీయః పర్వతాదే ర్విజాతీయః స్వగతశ్చలవృత్తానాం స్వగతశ్చ. ఏవం
 ప్రకృతే చేతనస్య బ్రహ్మణః అచేతనా జగత్లోన విజాతీయభేదః. ర్వం ఖల్విదం
 బ్రహ్మతీ జగత్లో బ్రహ్మత్మకత్వశ్చైవణాత్ నాపి జీవాత్సజాతీయః. అయమాత్మా
 బ్రహ్మతీ జీవబ్రహ్మణోరేకత్వశ్చైవణాత్. నాపి స్వగతిః లవికృతత్వశ్చైవణాత్.
 నన్వేషమ్ శుక్రత్యన్తరై ర్భేదత్యయం ప్రతిపిద్యం భవతు నామ కథమేకమేవా
 ద్వితీయం బ్రహ్మతీ శుక్రత్యైవేత్సు క్షమితచే దుచ్ఛతే. అద్వితీయమిత్యనేన విజా
 తీయభేదనిషేధః. ఏకమిత్యనేన సజాతీయ భేదనిషేధః ఏవేత్యనేన స్వగతభేదనిషేధ
 ఇతి. తస్మాత్ ఇదం నైవాద్భుతం న చిత్రమేవ బ్రహ్మణ స్వత్వస్య భిన్నస్య కస్య
 చిదపి వస్తునోఽభావాత్. ఇమే వత్సాదయః త్వదాత్మికా ఏవేతి నాస్పృశ్యమితి
 భావః. నన్వేషం యద్యహం పరమాత్మా తర్హి కిమితి తథాపకృతం త్వయేత్యత
 ఆహ. తథాపితి తథాపి తవ పరమాత్మత్వేపీత్యర్థః. త్వయి పరమేశ్వరే పశ్యజనతా
 మానుషత్వం పశ్యసంఖ్యాయు క్తజనత్వం చ గమ్యతే. ప్రాగల్భ్యం భజతీతి యత్
 ప్రకాశం ప్రాప్నోతీతి యత్ త్వం మానుషాకారేణ ప్రకీయసే ఇతియదిత్యర్థః. తత్
 మానుషత్వాశ్చయణమ్ మాయాకబళితహృదాం త్వత్ప్రకృత్యపహృతజ్ఞానానాం
 అస్మాకం జీవానాం నంచనకలా ప్రతారణచాతురీ భవతి. లీలామానుషం పరమా
 త్మానం భవంతం త్వన్మాయామోహితజ్ఞేన ప్రాకృతమానుషం మత్వా మయా
 తథా ప్రకృతం అయం చాపకాఠ స్వయ్యేవ విశ్రామ్యతి న తు మయి మమ త్వన్మా
 యాపరతస్త్రిత్వాదితిభావః. యస్మిన్ ద్విత్వమేవ శుక్రత్యా నిషిధ్యతే తస్మిన్ పంచ
 జనత్వ మత్యన్తానంభవితం తథాపి తత్ప్రకటనం వంచనై వేతి ధ్వనిః.

79

శ్లో॥ సతో దుఃఖస్యాంతో సహి సుఖ ముద్వా తవ విభో
 ఫలం సాక్షాత్కారాదపి తు నిజరూపేణ భవనమ్
 అమత్వేదం తత్త్వం కిమపి ఫలముద్దిశ్య భజతా
 మబోధానాం ప్రాంతే ఫలముపసతభ్రాంతివిలయః.

సతభ్రతి॥ హేహరే తవ సాక్షాత్కారాజ్ఞాయ మనమితి శేషః. ఫలం సతః సత్యస్య
 దుఃఖస్య అన్తో నాశో న భవతి తరతి శోక మాత్మబిదితి శ్రుత్యా జ్ఞాననివర్త్యజ్ఞేనావ
 గతస్య శోకస్య శుక్తిరజతవన్నిధ్యాత్వేన సత్యస్య దుఃఖస్యైవాభావాదితి భావః.
 (యది దుఃఖస్య సత్యత్వం తస్మిన్ జ్ఞాననివర్త్యతే న భవత్వేన న హి సత్యా శుక్తి
 ర్జ్ఞానేన నివర్త్యతే కిన్తు నేదం రజతం కిన్తు శుక్తిరేవేతి ప్రమయా మిథ్యాభూతం
 రజతమేవ నివర్త్యతే తథా సత్యదుఃఖస్య జ్ఞానానివర్త్యత్వే సిద్ధే తరతి శోకమాత్మ

విదితి శ్రుతే రహస్యమాణ్యం స్యా దిత్యాశయః) అసత్ మిథ్యాభూతం సుఖం వా న హి న భవశ్చేవ కిన్తు సత్యసుఖమేవేత్యర్థః. బ్రహ్మనాత్మాత్కారస్య స్వరూపసుఖా భివ్యక్తిఫలకత్వేన విషయవత్ దగ్ధసుఖజ కత్వాభావాదితిభావః. యద్వా అసత్ అవిచ్ఛమానం సుఖం వా న భవతి కింతు విచ్ఛమానమేవేత్యర్థః. కంఠచామీశర న్యాయేన నిత్యసిద్ధసుఖస్వావిర్భాసమాత్మ్యం న తు త్వత్సాత్మాత్కారేణావిద్యమానః కశ్చేదానన్తో జాయతే ఇతి భావః - అపితు కిన్తు నిజరూపేణ స్వస్వరూపేణ భవన మవస్థానం కాలానికం జీవత్వవేష మపహాయ సచ్చిదానందలక్షణేన స్వస్వరూపేణావ స్థానమిత్యర్థః. ఫలం భవతి - ఇదం తత్త్వం మాఘార్థ్య మమత్వా అజ్ఞాత్వా తత్త్వ మజ్ఞాతమితీ పశ్యాత్కావం పాపేత్యర్థః. కిమప్యపిర్వచనీయం ఫలం మోక్ష మున్మేష్య అనేత్య భజతాం సేవమానానాం అబోధానా మనిష్ఠునైతత్త్వజ్ఞానానాం అనుదరా కన్యేతివదిష్యతే. సమాసః. ప్రాంతే సమాధినిష్ఠత్వైవ స్థిరం ఉపనత భ్రాన్తినిలయః ఉపనతాయాః ప్రాప్తిద్ధాయాః భ్రాన్తేః అవిద్యాకృతస్య దేహేది వ్యవహితి భగ్నిమస్య నిలయో నివృత్తిః ఫలమ్ ఆస్మానాత్మాత్కారే సతి అనాత్మ స్వాత్మత్వబుద్ధి ర్నినరీతే ఇతి భావః. అత్యేదం వ్యంగ్యమ్. హేవిభో స్వామిన్ తవ సాత్మాత్కారా ద్దర్శనా త్ఫలం సతః విద్యమానస్య దుఃఖస్యాన్తో న భవతి. దాదిద్రవ్య దుఃఖః నాపసరతీతి భావః. ఏతేన అనిష్టనివారణరూపపురుషార్థాభావ ఉక్తః. అసత్ త్వదాశ్రయణా త్సార్వ మవిద్యమానం సుఖం వస్తువాహనాదిలాభజన్య ఆనందః సహి. యద్వా అసత్ స్వల్పమపి సుఖం సహి. లుబ్ధాగ్రేసరేణ త్వయా కియతోఽపి ఛనాదే వితీర్ణత్వాత్. అసేన ఇష్టప్రాప్తిరూపపురుషార్థాభావ ఉక్తః. అపితు నిజరూపేణ భవనం ఫలం త్వదాశ్రయణా త్సార్వం యాదృశ మవస్థానం తాదృశమే వాఘనాపీత్యర్థః. గృహలంబికుమారీన నైధతే న చ శుష్యతీతి న్యాయా దితి భావః. కిమపి మరుమరీచికాజలవ దసంభవితం ఫలముద్దిస్య భజతాం త్వాం సేవమానానాం అబోధానా మజ్ఞానాం పరకీయక పట మజానతా మిత్యర్థః. ప్రాంతే చిర సేవాకృతనిర్వేదానన్తరం ఉపనతాయాః ప్రభుణా పునః పునః క్రియమాణై శ్శుష్కప్రియై రుత్పన్నాయాః ఇత్యర్థః. భ్రాన్తేః లుబ్ధప్రభువిషయకదాశృత్వభ్రామ స్తేత్యర్థః. నిలయో నాశః ఫలం దాతృత్వభ్రామచిన్మన్తనన్తరం నిరర్థక సేవాప్రవృత్త్య భావా ద్భ్రామనాశస్య ఫలత్వమితి భావః. వ్యంగ్యాకోఽప్యయం వస్తుతో భగవతి యోజయితుం శక్యసేవ. తథాహి 'యస్యానుగ్రహ మిచ్ఛామి తస్యవిత్తం హరా మీ' త్యాదివచనాత్ భక్తిదార్ఢ్యపరీక్షార్థం భగవాన్ భక్తేభ్యః దుఃఖస్యానన్తరం దుఃఖమేవ పదత్తే నతు సుఖమితి శ్రీవిష్ణుసేవయా విద్యమానదుఃఖనివృత్తి ర్నాస్త్యేవ. అస దవిద్యమానసుఖమపి సహి. విద్యమానం సుఖమపి యోఽపహృత్య దుఃఖం పదత్తే స కథ మవిద్యమానం సుఖం దద్యాదితి భావః. అపితు నిజరూపేణ

భవనం ఫలమ్ యథా ఉత్పత్తిదశాయా మసహాయః తథాధునాసి కేవలం వర్తతే
 న పున రలమల్లకమాత్రమప్యవశిష్యతే ఇతి భావః. ఇదం తత్త్వం భగవత్సేవయా
 సాంసారికసుఖం సర్వ మప్యప్రతీతి యాథార్థ్య మజ్ఞాత్వా కిమపి గజాశ్వాది
 లాభరూపం ఫల ముద్దిశ్య భజతా మజ్ఞానానాంపాంశే చారాపుత్రాది సర్వస్యాప
 హరణానంతరం ఉపసతభ్యాన్వివిలయః ఫలం గృహదేహాదిగతాహం మమేతి భ్రమ
 నివృత్తిరేవ ఫలమిత భావః.

80

శ్లో॥ పురాణ స్త్వం మాయా తవచ గృహిణీ త్వం చ నితరా
 మసంగ స్సాసి త్వాం స్మృతే న కదాపి ప్రణయతః
 తవేయం సాన్నిధ్యా త్వరమపి తు సూతే జగదితి
 ప్రవాదోఽయం మిథ్యా నభవతు కథం నిశ్చితధియామ్.

పురాణఇతి॥ త్వం పురాణః అనాదిః తన గృహిణీ భార్య మాయా ప్రకృతిశ్చ
 చాత్పురాణ శబ్దానుకర్తృః. సచానుకృప్తః పురాణశబ్దః స్వీకృత్యేన విపరీణమృతే.
 పురాణీ అనాదిరిత్యర్థః ప్రకృతిం పురుషం చైవ విధ్యనాదీ ఉభావవీతి వచనాత్.
 త్వం నితరా మత్వ స్తం అసంగ స్సంగరహితశ్చ 'అసంగో హ్యయం పురుష, ఇతి
 ప్రతీతే. సాసి మాయా త్వాం ప్రణయతః స్నేహాత్ కదాపి కదాచిదపి నస్మృతే
 నబధ్నాతీత్యర్థః. ఈశ్వరస్య స్వాధీనమాయత్వాదితి భావః. అపితు కింతు ఇయం
 మాయా తవ సాన్నిధ్యా త్వరం సన్నిధిమాత్రాదేవ జగత్ప్రపంచం సూతే కల్పయతి.
 అయస్మాన్లవ నిర్వికారస్యాసి తవ సన్నిధిమూలేణ జడాపి మాయా జగత్కల్పన
 సమర్థా భవతీత్యర్థః. ఇత్యయం ప్రవాదః ప్రకృష్టోపవాదః శ్రుతిప్రమాణ ఇత్యర్థః
 నిశ్చితధియాం జ్ఞానినాం మిథ్యా న కథం భవతు వామరదృష్ట్యైవ ప్రపంచ స్సత్యః
 తత్త్వదృష్ట్యాతు మిథ్యవేతి పరమార్థః. జగత స్సత్యత్వే ప్రవాదస్య సత్యత్వం
 స్యాత్ యథా జగన్నిధ్యా తథైవ ప్రవాదోపి మిథ్యేతి భావః. జగతో మిథ్యాత్వస్తు
 మాయాకార్యత్వాదితి బోధ్యమ్. వ్యంగార్థస్తు త్వం పురాణః వృద్ధః తవ గృహిణీ
 మాయా తన్నామ్నా కాచన స్త్రీ పురాణీ వృద్ధా ఏతేన ఉభయోరపి ప్రజోత్సా
 దనానర్హతా సూచితా. క్వచిద్వృద్ధానామపి రిరంసా దృశ్యతే. తవతు సాసి నాస్తీ
 త్యాహ అసంగఇతి. అనురాగరహిత ఇత్యర్థః. మాస్తు తవ తస్యా మనురాగః. గృహిణీ
 రిరంసుశ్చే త్రుజా సంభవే త్తదపి నాస్తీత్యాహ. సాసి త్యామితి. స్మర్యవ నాస్తీతి
 సంభోగార్హతా తు దూరతవేతి భావః. అపితు తవ సాన్నిధ్యా త్వరం జగ త్సూతే
 జగచ్ఛబ్దేన తత్త్వా జనా లక్ష్మ్యస్తే తేన బహుప్రజత్వం వస్తు వ్యజ్యతే ఇత్య జహల్లక్ష
 ణామూలో వస్తుధ్వనిః. బహుప్రజాః జనయతీత్యర్థః. ఇత్యయం ప్రవాదః లోకాప
 నాగః నిశ్చితధియాం తత్త్వమిథ్యావివేచనచతురాణా మిత్యర్థః. మిథ్యా కథం

నభవతు మూఢాస్తు కింకి : నసంభావ్యతే ఇతి న్యాయేన తదపి సత్యం మన్వతే
నతు సుధియ ఇతి భావః.

81

శ్లో॥ మనస్వైరం లోకే విహరదుపరుభ్యా మితఫలే
ప్రకల్పాశాం బోధాంకురభరణకృత్యే నియమయన్
ఫలం భుక్త్యే తస్యమృతమయ ముపాం జే జడమితి
ప్రతార్యేదం మాయా కథమివ నివర్త్యా తవ జనైః.

మనః ఇతి॥ స్వైరం యథేచ్ఛం లోకే విహరత్ భ్రామ్యత్ విక్షిప్తమితి యావత్
మనః చిత్త ముపరుధ్య నిరుధ్య అభ్యాసవై రాగ్యాభ్యా ముపరతవృత్తికం కృత్యే
త్యర్థః. అమితఫలే మోక్షే ఆశాం ప్రకల్ప్య ఉత్పాదయిత్వా ముముక్షూయా మనో
ధర్మత్వాదితి భావః. బోధాంకురభరణకృత్యే బోధాంకురస్య జ్ఞానాంకురస్య షడం
గాధ్యయనజన్యస్య ఆపాతబ్రహ్మజ్ఞానస్యేత్యర్థః. భరణకృత్యే పోషణవిధౌ నియమయన్
నియుక్తం కుర్వన్ ఉత్పన్నోపి జ్ఞానాంకురః మనస్త్వైర్యాభావే నశ్యతీతి భావః. తస్య
జ్ఞానాంకురస్య సంబంధి అమృతమయం మోక్షరూపం ఫలం ఉపాంతే ప్రాంతే జడ
మచేతనమితి హేతోః. ఇదం మనః ప్రతార్య వంచయిత్వా భుక్త్యే అనుభవసి
మోక్షదశాయాం జడస్య మిథ్యాభూతస్య మనసోఽపి కతకరేణన్యాయేన నాశాదితి
భావః. తవ మాయా జనైః కథం నివర్త్యా నిరసనీయా నకథంచదిత్యర్థః. పూర్వాధీన
భగవతః పరమకృపాశుత్వ మస్తర్వామిత్వంచ ఫలం భుక్త్యే ఇత్యనేన ఫలభోక్తు
రాత్మన స్సకాశా ద్భేదాభావశ్చ ఉక్తం భవతి. వ్యంగ్యార్థస్త్వైరం లోకే విహ
రత్ తత్ర తత్ర యథేష్టసంచారేణోదరభరణం కుర్వాణ మిత్యర్థః. మన ఇతి క్లిబ
త్వనిర్దేశేన కశ్చి త్సురుషకారరహితో జనో వ్యభ్యతే. తముపరుధ్య అమితఫలే
అధికఫలే ఆశాం ప్రకల్ప్య బోధ ఉపాయః తత్పూర్వక మంకురభరణకృత్యం తత్ర
నియమయన్ అంకురరక్షణే కృతే తవ మహాన్ లాభో భవిష్యతీతి ఆశా ముత్సా
ద్య అనన్యవ్యాపారతయా తత్ర స్థాపయన్నిత్యర్థః. తస్య అంకురస్య చూతాది
ప్రరోహస్యేతి యావత్. అమృతమయ మతిమధుర మిత్యర్థః. ఫలం ఉపాంతే
ఇదం మనః అయం జనః జడః మూఢ ఇతి ప్రతార్య తం వంచయత్వేత్యర్థః. భుక్త్యే
తవ మాయాకపటః జనైః కథమివ నివర్త్యా. పరహృదయస్యాప్రత్యక్షత్వాదితి
భావః.

82

శ్లో॥ పురాణస్త్వం జాయా ప్రకృతి రసతీ హంత నిఖిలా
జడా స్వత్తో జాతా ఇతి తవ జగత్త్యా అపి విభోః
న సంసారే సౌఖ్యం యదిహ రుచి ముచ్చాం విఘటయన్
కరోషి త్వత్కల్యం శ్రితమసి నవీనం తు తదిమమ్.

పురాణఇతి॥ త్వం పురాణః అనాదిః ఉపలక్షణమిదం మధ్యాంతాభావయోః. తథా
 త్రికాలాబాధ్య ఇత్యర్థః సత్య ఇతి యావత్. జాయా అనపాయితరౌ తవ
 భార్యాభూతా ప్రకృతిర్మాయా అసతి మిధ్యాభూతా జ్ఞాననివర్త్యత్వాదితి భావః. త్వత్త
 స్సకాశా జ్ఞాతా ఉదితాః నిఖిలాః సర్వే ఆకాశాదయః పదార్థాః ఆశ్మన ఆకాశ
 స్సంభూత ఇత్యాది ప్రకటే. జహ అచేతనాః అజో నిత్య శ్వాశ్వతోయం పురాణ ఇతి
 ప్రకటే ర్జీవో న జాయతే ఏవేతి భగవత స్సకాశా దచేతనానా మేవావిర్భావః నతు
 చేతనానామితి భావః. ఇతి హేతోః పరమేశ్వరత్వాదితి భావః. జగత్ప్యా లోకస్య
 విభోః ఈశ్వరస్య తవ సంసారే సౌఖ్యం దృసుఖ మిత్యర్థః న నాస్తి. ఆస్మరతత్వా
 దితి భావః. జహ స్త్వన్మాయాపారతత్ర్యా త్మనఃసుఖ మిహాస్తి. త్వన్మ మాయిత్యా
 న్నతిథేన ముఖ్యార్థః. ఇహ సంసారే ఉచ్చాం రుచిం స్వభావవశా దధికాం రుచిం ప్రీతిం
 విఘటయన్. దారాపుత్రాద్యపహరణద్వారా సర్వ మనిత్యమిదం దృఢం జ్ఞాన
 ముత్పాద్య విషయవైరాగ్యం జనయన్నితి భావః. శ్రితం భక్తమపి త్వత్పుల్యం
 పరమేశ్వరం కరోషీతి యత్ త్వత్సాయుజ్యం దదానీతి యదిత్యర్థః. తదిదంతు నవీనం
 చిత్రమ్ నకశ్చిదపి సేనకస్య స్వం పదం దదాతి. త్వన్మ స్వమేవ దదానీతి తవ
 కృపాళుతా ఆశ్చర్యకరీత్యర్థః అత్రేదం వ్యంగ్యమ్. త్వం పురాణః నృన్ః అనేన
 సంభోగానర్హ శరీరతా సూచితా. జాయా ప్రకృతిః భార్యాస్వభావః అంతి దుష్టా
 అనేన అనుకూలదాంపత్యాభావ స్సూచితః. త్వతో జాతా నిఖిలా స్సుతాః జహః
 మూఢాః విద్యానైన్యా త్పశవ ఇత్యర్థః. పుత్ర శ్శత్రు రపండిత ఇతి న్యాయా దిదం
 మహద్దుఃఖమితి భావః. ఇతిహేతోః జగత్ప్యా విభోః పతేః మహారాజస్యేత్యర్థః.
 అపి తవ సంసారే సుఖం నాస్తియ. భూపలేంపి దారాపుత్రాద్యానుకూల్యమూలకం
 హి సంసారసుఖమితి భావః. ఇహ సంసారే ఉచ్చాం రుచిం విఘటయన్ శ్రితమపి
 త్వత్పుల్యం త్వమివ సంసారసుఖరహితం కరోషీతీవన్తు నవీన మిత్యర్థః. ఈదృశే పున
 రనూయా నక్వాపి దృష్టచరేతి భావః.

83

ఏవం పశ్యభి స్తుత్వా అధునా స్వాపరాధక్షమం ప్రార్థయతే

శ్లో॥ తవాపాంగై స్సరసిజవిలాసప్రతిభతై

ర్వయాసారై సారై రమృతరసకల్లోల మధురైః

ప్రతప్తః సిక్తం మాం విరచయ యదజ్ఞానవిధయా

కృతం వా చాపల్యం తదపి సపది త్మమృతం భవాత్.

తవేతి॥ ప్రతప్తం సాంసారికతాపసంతప్తం మాం ఏతేన ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః
 పునరావర్తనోర్జునేతి గీతావచనాత్ బ్రహ్మణోపి స్థానభ్రంశాదిపంతాపోస్తీతి
 ఫలితమ్. సరసిజవిలాసప్రతిభతైః కమలలీలాతుల్యలీలాశాలిభిరత్యర్థః. ఏతేన భగ
 వతః పుండరీకాక్షత్వం సిద్ధం అమృతరసకల్లోలభరితైః సుధారసశరంగపరిపూరితైః

ఏతేన పరమాహ్లాదకత్వ ముక్తం భవతి. దయాసారైః కృపాభారాసంపాదితైరితి
 శేషేషభావైః యోక్తైః. దయారసస్విభి రిత్యర్థః. సారైః శ్రేష్ఠైః తుంగై రున్నతై
 రమితప్రభావై రిత్యర్థః. తవ ఆపాంగైః కటాక్షైః సిక్తం ఆర్ద్రీకృతం విరచయ కురు.
 అజ్ఞానవిధయా జ్ఞానాభావరీత్యా మోహరీత్యేతివా. యద్వా యచ్ఛ చాపల్యం
 చపలత్వ మపరాధ ఇతి యావత్. కృతం మయేతి శేషః. తత్ సపది ఇదాసీం
 భవాన్ త్వం త్వామ్యతు క్షమస్వేత్యర్థః. ప్రార్థనాయాం లోట. నాయం బుద్ధి
 పూర్వకృతాపరాధః మద్బుద్ధే స్వనానాపరాతత్త్వత్వాదితి తవ మాయాకారితం
 త్వం క్షంతు మర్హసీతి భావః.

84

శ్లో. విరించి శ్రేయసాం దాయం ధాయం త్రిజగతామపి

స్తుత్వైవ మఖిలేశాన మగమ త్నద మాత్మనః.

విరించిరితి॥ విరించి పృథ్వీ శ్రేయసాం శుభానాం దాయం దాతారం త్రిజగతాం
 లోకత్రయస్యాపి ధాయం : క్తారం. శుభార్థో దానే శుభార్థో ధారణపోషణయోరితి
 ధాతోః. శ్యాద్వ్యభి చ్యోదస్తలక్షణో ఉపత్యయః. ఆతో యుగితి యుక్తం.
 అఖిలేశానం సర్వేశ్వరం కృష్ణం ఏవ ముక్తరీత్యా స్తుత్వా ఉపహ్తాయ ఆత్మనః
 స్వస్య పదం స్థానం సత్యలోకమితి యావత్ అగమత్ యయా.

85

శ్లో. కరుణావరుణాలయ స్తతోఽసౌ

హరి రాశ్వాస్య వయస్యవత్సపాలాన్

వృజ మాప తదాపదానమస్య

వృజసీమ్ని ప్రససార విశ్రయాయ

కరుణేతి॥ తతః బ్రహ్మనిర్గమనానంతరం కరుణావరుణాలయః దయాసముద్రః అసౌ
 హరిః కృష్ణః వయస్యవత్సపాలాన్ వయస్యాన్ స్నిగ్ధాన్ వత్సపాలాన్ గోపాల
 బాలాన్ ఆశ్వాస్య అనునీయ ద్రవం గోష్ఠ మాప యయా. అస్య కృష్ణస్య సంబంధి
 తద్బ్రహ్మస్తుతిరూప మపదానం అద్భుతవృత్తం వృజసీమ్ని గోష్ఠప్రదేశే విశ్రయాయ
 ఆశ్చర్యార్థం ప్రససార ప్రస్ఫుత మభూత్. తదపదానం శృత్వా సర్వే విస్మితా
 బభూవు ర్ర్వజే ఇతి భావః.

86

గ॥ అథ కదాచన విసినశుండాలశుండాఘాతసముద్భూర్ణమాన నానానోకహ
 నివహశిఖరకుసుమకోటరసముచ్చరదమందమకరందబిందుసందోహ
 మేనురీభూతైః కళిందనందనా కల్లోలమాలికాసలిలసలీలోచ్చలితసితపత్ర
 పత్రత సంరంభ సంభూత తుషారపుష్పత్కదంబకరంబితాకౌరై రురగ
 పరివృణవినర్తీభూతసంకర్షణసంసేవనాయ మలయశైలవేలానివాసిసీభి
 రురస్సరవిలాసిసీభి రాదరాదిన సమీరితై రుదరవికరదాసవాస్వాదమద
 శబ్దాయమాన చంచరీకనిచయ నాచాలితవిక చకుటజచూపేయమచర్చికా

పరిచయముదంచితామోదై ర్వసదేవతావదనమారుతపరీరంభజృంభితై
ర్బాలానిలై రుపలాల్యమానం నందనమివ హరినందనం సదనుగ్రహ
మివ సకలఫలాస్పదం బృందావనాంతరాళగతం తాళవిసిన మనుచర
సమభ్యర్థనాభి సంకర్షణమధుసూదనౌ సరభస మభజతామ్.

అథేతి॥ అథ తతః కదాచన కస్మింశ్చిత్కాలే బాలానిలై ర్మందమారుతై రుప
లాల్యమానం అనునీయమానం తద్వ్యక్త మిత్యర్థః. అనేన యథా సితా పుత్ర ముప
లాలయతి తద్వద్వాయు ర్వసమితి గమ్యతే. నందనమివ ఇంద్రవనమివ హరినందనం
ఇంద్రాహ్లాదకం కృష్ణాహ్లాదకరంచ నన్దిగ్రహేతి ల్యుః సదనుగ్రహం సతాం ప్రసాద
మివ. సకలఫలాస్పదం సకలపురుషార్థప్రదం సర్వవిధఫలనిలయం చ బృందావనాం
తరగతం బృందావనమధ్యస్థం తాళవిసినం తాళానాం వనం అనుచరసమభ్యర్థనాభిః
వయస్యప్రార్థనైః తై రర్థితా ఇత్యర్థః. సంకర్షణమధుసూదనౌ రామకృష్ణౌ సరభసం
శీఘ్రం సహర్షం వా అభజతాం ప్రాప్తవన్తౌ. బాలానిలాః విశిష్య విశిషేత్యాదిభిః
విసినశుండాలానాం వనగజానాం శుండాఘాతైః కరతాడనైః సముద్భూతమౌనస్య
ఉద్భృతితః నానానోకహనివహస్య బహువిధతరుసమూహస్య శిఖరేషు అగ్రేషు
యాని కుసుమాని తేషాం కోటరోదరేభ్యః గహ్వరితుల్యాన్తస్థలేభ్య స్సకాశాత్
సముచ్చరతాం సమ్య గూర్ధ్వం ప్రసరతాం ఆమందానా మధికానాం మకరంద
బిందూనాంమధుపృషతాం సందోహేన సమూహేన మేదురీభూతైః వ్యాప్తై రిత్త్యర్థః.
ఏతేన వాయూనాం సుగంధవత్త్వ ముక్తం భవతి. కళిందనందనాయాః యము
నాయాః కల్లోలమాలికానాం తరంగసంఘానాం సలిలేషు జలేషు సలీలం సవిలాసం
యథా తథా ఉచ్చుచితాః ఉద్భృమణశీలా యే సితప్రతాః హంసాః తేషాం పతత్ర
సరంభా త్పక్షవిక్షేపా త్సంభూతేన జాతేన తుషారపృషత్కదంబేన శీతలబిందు
సమూహేన కరంబితాకారైః వ్యాప్తస్వరూపైః. ఏతేన శైత్య ముక్తమ్. ఉరగపరి
వృథస్య శేషస్య వివర్తిభూతః రూపాన్తరాయితః అనతార ఇత్యర్థః. యః సంకర్షణః
బలరామః తస్య సంసేవనాయ సేవార్థం మలయశైలవేలానివాసినీభిః చందనాచల
సీమస్థాభిః ఉరస్పరవిలాసినీభిస్సర్పాంగనాభిః ఆదరాత్ ప్రీత్యా సమీరితైః ప్రేషితై
రివశితైః ప్రేయస్యః ప్రియాయ శ్లాఘ్యవస్తుప్రేమయస్థితి భావః. ఏతేన వాయూనాం
మలయజత్వం గతిమాద్యం చోక్తం భవతి. ఉదరేషు పుష్పాణా మస్తః విసరతః
ప్రసరతః ఆసవస్య మకరందస్య ఆస్వాదా దనుభవా ద్యో మదః గర్వః తేన శబ్దాయ
మానానాం శబ్దం కుర్వాణానాం శబ్దవైరేతి కర్మణి క్యజ్. చంచరికాణాం
భృంగాణాం నిచయేన సమూహేన వాచాలితానాం ముఖరితానాం స్వగతభృంగ
ధ్వనివ్యాజా త్పుష్పాణి శబ్దం కుర్వన్తివేతి భాస్తితి భావః. కుటజో గిరిమల్లికా
తత్పుష్పమపి కుటజమేవ. చామేష్యం చమ్పకపుష్పం. వికచానాం వికసితానాం
కుటజచాంపేయమచర్చికానాం ప్రశస్తకుటజచమ్పకపుష్పాణాం పరిచయా త్సంబం

ధాత్ సముదంచితః ప్రవృద్ధ ఆమోదః పరిమళః యేషాన్తైః ఏశేన గంధాతిశయ ఉక్తః వనదేవతావదనమారుతపరిరంభేణ వనదేవతాముఖవాయుసంబంధేన జృంభితైః ప్రవృద్ధైః అనేన చ గంధాతిశయ ఉక్తః. వదనే తాంబూలాదిగంధసత్త్వాత్.

X|| తత్ర ఖలు.

ఖలు పృసిచ్ఛా. తత్ర తాళవనే.

శ్లో|| పూరయన్నారవై ర్యాతఃరోషనాడింధమై ర్వనమ్

రామ స్వయసాం తుస్త్వై ఫలభార మపాతయత్.

పూరయన్నితి|| యాతురోషనాడింధమైః నాసిం ధమస్తీతి నాడింధమాః నాడి ముప్త్యై శ్చేతి ఖచ్. సిరాభేదకా ఇత్యర్థః. రోషస్య నాడింధమా రోషనాడింధమాః రోషాశ్రయీభూతసిరాభేదకా ఇత్యర్థః. యాతూనాం యాతుధానానాం రోషనాడింధమాః తైః తథోక్తైః రాక్షసానాం రోషాత్పాతకై రిత్యర్థః. రాక్షసాలయత్వాత్ ద్వనస్యేతి భావః. అరవైః ధ్వనిభిః వనం కాననం పూరయన్ నిబిడికుర్వన్ రామః బలభద్రః. స్వయసాం వయస్యానాం తుస్త్వై సంతోషార్థం ఫలభారం ఫలరాశి మపాతయత్ పాతయామాన.

88

శ్లో|| తత్ర తాలఫలపాతనజన్మా

కోష్యభూ చ్ఛటఛటధ్వని రుచ్చైః

తన్నిశమ్య కుపితః ఖరరూపీ

ధేనుక స్పవది సన్నిదధేఽపి.

తత్రేతి|| తత్ర తాళవనే తాళఫలపాతనజన్మా తాళఫలానా మధః పతనా దుమ్భాత ఇత్యర్థః. ఉచ్చైః అధికః కోష్యనిర్వాచ్యః ఛటఛటధ్వనిః ఛటఛటేతి శబ్దః అభూత్ ప్రససారేత్యర్థః. తం ధ్వనిం నిశమ్య ఖుత్వా కుపిత స్సంజాతకోపః ఖరరూపీ గర్జ భాకారః ధేనుకః ధేనుకాసురః సపది తదానీం సన్నిదధేఽపి సన్నిహితోభవచ్ఛ. అత్రధేనుకో ధేనురపి ఖరరూపీ సన్నిదధే ఇతి విరోధః పృతీయతే.

89

శ్లో|| అసౌ వత్సాపాయవ్యధితహృదయో ధేనుపదభృ

త్వదం వత్సస్త్వైవ త్వరిత మథ నిన్యే హలభృతా

శశంసు స్తే బాలా స్త్వదను కృతసాహితహానితా

బలం హర్షోత్కర్షా దయ మబలజయ్యః కథమితి.

అసౌవీతి|| అథ ధేనుకసన్నిధానాన స్థరం వత్సాపాయవ్యధితహృదయః వత్సస్య వత్సాసురస్య సఖ్య రహయేన నాశేన వ్యధితం సంజాతవ్యధం హృదయం మనః యస్య స తథోక్తః. ధేనుపదభృత్ ధేనుపదవాన్ అసౌ ధేనుకః ధేనుకశబ్దే. ధేనుపదసద్భావాత్ ధేనుపదభృచ్ఛబ్దవాచ్యః ధేనుకశబ్దః శబ్దసరశబ్దేనా పృథో

బోధ్యతే ఇతి తేన ధేనుకాసుర ఇత్యర్థః పృతీయతే ఇతి బోధ్యమ్. హలభృతా రామేణ హలాయుధత్వా ద్బలభద్రస్యేతి భావః. త్వరితం శీఘ్రం వత్సస్య పదమేవ స్థాపమేవ నిన్యే ప్రాసితః తద్వన్మాదిత ఇత్యర్థః. తదను ధేనుకమారణానన్తరం కృత సాకూతహసితాః కృతసాభిప్రాయస్మితాః తే బాలా నత్సచాలాః బలం రామం ఆయం ధేనుకః అబలజయ్యః బలభద్రవృత్తిరి క్షేన జేతుం శక్యః కస్యం భవతి న కథమపీత్యర్థః. దుర్బలజయ్యః కథమితి చ ప్రతీయతే. ఇత్యేనం హస్తోత్కరాత్ అనన్తాతిశయా చ్ఛశంసుః శ్లాఘయామానుః. యద్వా హస్తోత్కరాత్కృతసాకూత హసితా ఇత్యన్వయః. అత్రపూర్వాశ్చే ఇదం వ్యంగ్యం. వత్సస్య త్స్లికస్య అపాయః అపగతిః తేన వ్యథితహృదయ ఇతి లింగవివరిణామః. ఆసౌ ధేనుపదం ధేనుత్వం బిభర్తీతి ధేనుపదభృత్ ధేను రిత్యర్థః. హలభృతా కృషీవతేన వత్సస్య పదం స్థానం త్వరితం నిన్యే వత్సేన యోజితఇత్యర్థః. 90

గ|| తదను తదనుచరనికరమసి ఖరతరఘేరవవేషభీషణ మతిరోషణౌ రామ కేశవౌ సమూలకాష మకషతామ్.

తదన్వితీ|| తదను ధేనుకనాశనానన్తరం ఖరతరఘేరవవేషభీషణ తీర్ణస్మగలవేషేణ భయంకరం తదనుచరనికరమసి ధేనుకస్య వయస్యసంఘమసి అతిభీషణౌ అతిభీకరా రామకేశవౌ బలకృష్ణౌ సమూలకాష మకషతాం సమూలభూతిం జఘ్నుతు రిత్యర్థః. నిమూలసమూలయోః కష ఇతి ణముల్. యథావిధ్యనుప్రయోగః. నిర్మూలధ్వంసం చక్రతురితి భావః. 91

శ్లో|| తతో భుజంగేన పృథగ్గనేన
కదర్భమానా మమలాం ప్రకృత్యా
సహోదరిం పాపనియామకస్య
గోవుం ప్రతస్థే పురుషోత్తమ స్తామ్.

తత ఇతి|| తతః ధేనుకాసురనిబర్హణానన్తరం పృథగ్గనేన నీచేన “మూర్ఖానీచౌ పృథగ్గనా” విత్యమరః. భుజంగేన కాళీయాభిధనర్పేణ కదర్భమానాం విషప్రక్షేపణాదినా కలుషీ క్రియమాణాం ప్రకృత్యా స్వభావతః అమలాం స్వచ్ఛాం తాం ప్రసిద్ధాం పాప నియామకస్య పాపశబ్దోత్త్ర పాపపద్యవ్యవచ్చి. శస్త్రం బాధత్రిషు ద్రవ్యే పాపపుణ్య సుఖాని చేత్యమరః. పాపానాం పాపినాం నియామక శ్శిక్షకః తస్య అర్థా ద్యమస్య సహోదరిం సోదరిం యమునా మిత్యర్థః. ఉభయో సూర్య్యాపత్యత్వాదితి భావః గోవుం రక్షితుం కాళీయనిష్కాసనేన సుప్రవేశాం కర్తు మిత్యర్థః. పురుషోత్తమః కృష్ణః ప్రతస్థే ప్రస్థితో భవత్. సాధుజనరక్షణార్థం దుర్జనశిక్షణార్థం చ పరమేశ్వర స్వామీత్వత్వా త్తదుభయార్థ మస్య ప్రవృత్తి రితి బోధ్యమ్. వ్యంగ్యార్థస్సు పృథగ్గనేన మూర్ఖేణ ఏతేన బూత్కారో వ్యజ్యతే. భుజంగేన విలేన భుజంగో విలసర్పయౌ

రిత్యమరః. కదర్భ్యమానాం భోగాయ నిష్పద్యమానాం ప్రకృత్యా అమలాం నిర్దోషాం
పత్నినతా మిత్త్యర్థః. పాపనియామకస్య స్వయమేవ న కేవలం ధర్మతత్పరః కిన్తు
పరానసి పాపాన్నివర్తయతీతి కచ్చి త్పురుషశ్చారేయో వ్యభ్యతే. సహాదరిం ఏతేన
సత్కులప్రసూతిర్వ్యభ్యతే. తాం గోష్ఠ్యం విటహసనేన తస్యాః పాత్రివత్వం రక్షితం
మిత్త్యర్థః ప్రతస్తే ఇతి—92.

గ|| తత్క్షణమేవ ఖరతరకిరణనిరణసంపాతసంపాదితపరితాపాతిరేకసముదితోద
న్యాత్రిససంగతయా కాళియవ్యాళస్సప్త్యాతనిరర్థగరళకబళితకళిందసం
దనాసలిలరస మాన్వాన్య మూర్ఛాయితేషు సవత్సేషు వత్సహితేషు.

తత్క్షణమేవేతి|| తదేవ ఖరతరకిరణస్య ఉష్ణాంశోః కిరణానా మంశూనాం సంపాతేన
సమ్యక్స్పృశణేన సంపాతః ప్రాప్తః యః పరితాపాతిరేకః సంతాపాతిశయః తస్మా
త్తేనేతి వా సముదితః జాతః ఉదన్యాత్రిససంగః పిపాసాతిశయః యేషా స్తేషాం భావ
స్తతా తయా, తథోక్తం. కాళియ ఇతి వ్యాళ స్పర్శః—తేన నిష్ప్ర్యాతేన వాంతేన
నిరర్థశేన అభిశేన గరళేన విషేణ శబళితస్య సంజాతశబలవర్ణస్య కళిష్టనన్దనాయా
యమునాయా స్పృబంధినః సలిలస్య ఉదకస్య రసం న్వాద మాన్వాన్య వీత్వా
సవత్సేషు వత్ససహితేషు వత్సపాదేషు మూర్ఛాయితేషు మూర్ఛితేషు వత్స—93.

శ్లో|| కారుణ్యామృతపూరసారభరితై స్తుంగై రపాంగై ర్యుళు
స్సంసిచ్చ్య స్వపదాంబుజై కశరణా నేతాన్ సముజ్జ్వయన్
మధ్యే యూమునవారిభూరిగరళజ్వాలావల్లిఖాంతరం
సార్వం సదృ వివేశ సాలశిఖరా ల్లిలాకులాయో హరిః.

కారుణ్యేతి|| లీలాకులాయః విలాసనిలయః హరిః కృష్ణః. స్వపదాంబుజై కశరణాన్
స్వచరణకమలాశ్రయాన్ ఏతాన్ మూర్ఛితాన్ సవత్సాన్ వత్సపాలాన్ కారుణ్యా
మృతపూరసారభరితైః. కారుణ్యం కరుణా. సూచచనత్వాత్ స్వాధీ ప్యర్థే. తదే
వామృతసుధా. తస్య పూరం ప్రవాహాః. తస్య సారేణ స్థిరాంశేన భరితైః
పూరితైః. దయారసధరితత్వేనామృతాయమానై రిత్త్యర్థః. తుంగై రధికై
రపాంగైః కటాక్షైః. ముళుః బహువారం సంసిచ్చ్య ఆస్థిక్రృత్య. సముజ్జ్వయన్
ఉత్పన్నజీవాన్ కుర్వన్ మూర్ఛా మపనుష్య చేతయన్ ఇత్త్యర్థః. అమృతం యథా
విషతాపం నివార్య చేతయతి తద్వదస్యాపాంగా ఇతి కృత్వా అమృతేత్యాద్యుక్తమ్
అతఏవ పరికరాలంకారః. మధ్యేయూమునవారి యమునాజలస్య మధ్యే స్థితమితి
శేషః. భూరిగరళజ్వాలావల్లిఖాంతరం బహువిషజ్వాలావ్యాప్తమవ్యభాగం సార్వం
సర్వస్వేదం. తస్యేద మిత్త్యర్థః. సదృ నిలయం. సాలశిఖరాత్. సాలస్య కదంబ
భూజస్య శృంగ మారుష్యేతి ల్యబ్ధోపే పఞ్చమీ. వివేశ లంఘితవాన్. ఉన్నత
స్థలా దుదకమధ్యే లంఘనే కృతే సఖి ఉంకాధఃప్రదేశప్రాప్తి స్సుభిశేతి సాల
శిఖరా ల్లంఘనమితి బోధ్యమ్. 94

శ్లో॥ స్వభవనపరిభవసంభవరోషా
దాయా దభాషు భుజగేంద్రః
మురరిపు మరుచిరచరిణో
ఘోరాకారై ర్దదంశ దశనైశ్చ.

స్వభవనేతి॥ అథ శ్రీకృష్ణలంఘనాస్తరమ్. భుజగేంద్రః కాళీయః. స్వభవనపరిభవ సంభవరోషాత్. స్వగృహతిరస్కారజన్యకోపాత్. గృహతిరస్కారో నామ గృహ క్రమణమేవ. అశు ద్రుత మాయా దాజగామ. అరుచిరచరితః దుష్టచరితః కాళీయః. ఘోరాకారై ర్భయంకరై ర్దశనై ర్దంష్ట్రాభిః మురరిపుం కృష్ణం దదంశ చ దష్టవాన్. ఆగమనక్షణ ఏవ దశనవ్యాపారోఽపి సంవృత్త ఇతి సూచయితుం చకార గ్రహణమ్. 95

శ్లో॥ శౌరి గాప న భుజంగవిషాగ్ని జ్వాలజాలజవితాం పరిభూతిమ్.
చక్రిణో ర్యది పరస్పరయుద్ధం త్వేషతో హి న తదాన్యతరా ర్థిః.

శౌరిరితి॥ భుజంగస్య కాళీయస్య విషరూపో యోఽగ్నిః తజ్జ్వాలజాలాత్. తచ్చిఖాస మూహాత్. జనితా ముత్సన్నాం తదోక్తాం పరిభూతిం తిరస్కృతిం సంతాపమితి యావత్. శౌరిః కృష్ణః గాప నసాగ్రప. ఉక్త మరం సమర్థయతి. చక్రిణోః కృష్ణ కాళీయయోః “చక్రి కృష్ణే కులాలే ఽహా” ఇతి భాస్కరః. సర్పయోరితిచ పరస్పర యుద్ధం యది అన్యోన్యసంగ్రామం స్యాద్యది తదా యుద్ధే త్వేషతః విషాత్. అన్య తరార్థిః ఉభయో రేకస్య వీడా నహి నభవతి హి సర్పస్య సర్పవిషబాధానేతి భావః. అర్థాన్తరన్యాసాలంకారః. స చ చక్రిశబ్దగతశ్లేషోఽస్తివితః కృష్ణస్యపర మేశ్వరత్వా న్నవిషబాధేతి పరమార్థః. 96

శ్లో. స్పందితుం స నశశాక తదైవ
శ్రీపతి యుజగభోగసిన్ధుః
చిత్రమేవ తదిదం కథమస్మి
న్యజ్యతాం భుజగభోగజబంధః

స్పందితుమితి॥ తదా సః శ్రీపతిః కృష్ణః భుజగభోగసిన్ధుః సర్పదేహవేష్టితః అత ఏవ. స్పందితు మేవ చరితుమసి నశశాక నసేహ తదిదం కృష్ణస్పందనాసామర్థ్యం చిత్ర మేవ. నను కుత చ్చిత్రం మరుమ్యా హి సర్పవేష్టితాః స్పందితుం నశక్నునస్తితి యక్తమేవేద మత ఆహ. కథమితి. అస్మిన్ శేషశాయిని కృష్ణే. భుజగభోగజ బంధః సర్పదేహకృతబంధనం కథం యుజ్యతాం యుక్తో భవతు. యస్సర్పరాజం అఖిలభూధరణధురీణం శేషమసి పర్యంకికృత్య తత్రశేతే తస్య కాళీయా త్తుచ్చ సర్పా ధ్బంధోభవదితి చిత్రమేవేదమితి భావః. అత్రేదం వ్యంగ్యం. సః శ్రీపతిః. అనేన కాముకత్వం వ్యజ్యతే. భుజగభోగసిన్ధుః. భుజగః భుజంగఃవిట ఇత్యర్థః లక్ష్మిత

౧౫. జేయమ్. తస్య భోగేనేతి నిదర్శనా. భోగతుల్యభోగేనేత్యర్థః. తద్వద్విహరణేనేతి
యావత్. పినధః బధః సంసారేనిర్బద్ధ ఇత్యర్థః. స్పందితుమపి కిముత సంసారాదాత్మానం
మోచయితుమితి భావః. నశశాక. విటవ దత్యన్తకామనయా విహృత్య
విహృత్య సంసారాభ్యా నిర్మగ్న ఇతి భావః. ఏతేన షోడశసహస్రగోపికావిహృతి
ర్నమ్యతే తదదం చిత్రమేవ. అస్మిక్ పరమాత్మని మాయామూరే భుజగభోగజబంధః
కథం యుజ్యతాం మాయావశ్యానాం జీవానామేవ భోగేన బంధః ఈశ్వరస్య
కథమితి భావః. ఏతేన శ్రీకృష్ణస్య వస్తుతః అస్థలితబ్రహ్మచారిత్వం సూచ్యతే. 97

శ్లో. తదా బాలా స్తస్మిన్నరిపరిభవం బంధమపి త

త్కృతం దుఃఖం మోహో ద్వితథమవిదిత్వా జడధియః

కథం వా ముక్తిఃస్యాత్కథమివ తదధ్యక్షజనితం

సుఖన్నశ్శోకోవా విరమతు కథంవేతి వివశాః.

తదేతి॥ తదా శ్రీకృష్ణస్య సర్వవేష్టనసమయే జడధియః మందబుద్ధయః బాలాః
వత్సపాలాః తస్మిన్ కృష్ణే విషయే అరిపరిభవం శత్రుభూతకాళియకృతతిరస్కారం
బంధమపి రజ్జతుల్యసర్వశరీరకృతవేష్టనం చ తత్కృతం తాదృశదృఢబంధనజన్యం
దుఃఖం శ్రీకృష్ణశోకం చ వితథం వ్యర్థం నిష్ఫలమితి మోహో దజ్ఞానా దవిదిత్వా
అజ్ఞాత్వా భగవత్త్వే జ్ఞాతే సతి మాయామాయుషస్య భగవతః కృష్ణస్య పరమేశ్వ
రస్య ఏతద్నిర్వబంధాదికం లీలైవ నతు దుఃఖకరమితి నిశ్చయజ్ఞానం జాయేత తత్త్వా
జ్ఞానేతు ప్రాకృతమనుష్యవత్త్వాపి దుఃఖం సంభావ్యమేవేతి భావః. కథం వా
కేన ప్రకారేణ ముక్తిః సర్వబంధత్యాగః స్యాద్భవే దర్థా త్కృష్ణస్య తదధ్యక్ష
జనితం ఆపాదమస్తకం సర్వశరీరవేష్టితయా దుర్దర్శస్య తస్య కృష్ణస్య అధ్యక్షౌ
త్ప్రత్యక్షౌ దర్శనాదితి యావత్. జనితం జాతం సుఖమానందః నః అస్మాకం
కథంవా స్యాత్. శోకో వా దుఃఖం చ కథంవా విరమతు నశ్యతు ఇత్యేవం
చింతయా వివశాః మూర్ఛితాః జాతా ఇతి కేషః. వ్యంగ్యార్థస్తు. జడధియః అపరి
శుద్ధమనసః అతపవ బాలాః అజ్ఞాః తస్మిన్ జీవే అరిపరిభవం అన్తశ్శత్రుకామాది
పారవశ్యం బంధం కర్మవశ్యతాం తత్కృతం కామాదిజన్యం దుఃఖం చ. వితథ
మనృతమితి మోహో దజ్ఞానా దవిదిత్వా ముక్తి రవిద్యావియోగః కథం స్యాత్ తద
ధ్యక్షజనితం తత్ప్రదార్థసాక్షాత్కారజన్యం సుఖం కథం స్యాత్. బ్రహ్మసన్దః కథం
స్యాదితి భావః. న శ్శోకః సాంసారికం దుఃఖం కథం విరమతు ఇతి వివశా నిర్విణ్ణా
జాతా ఇతి. 98

గ॥ భగవానపి కంచితకాల మబలభావ మభినీయ నితాంతచింతాదంతరి
తాంతరంగేషు సహచరేషు సచమత్కార ముత్సృత్య ముహుర్ముహు
శ్చరణఘాత మాహత్య చ భుజంగ మతిమాత్ర మసమర్థం సమర్థయా
మాస.

భగవానితి. భగవాన్ కృష్ణస్య కంచితాశ్రుల మిత్యేత్యన్వయోగే ద్వితీయా. అబల భావం దుర్బలత్వం సర్వబంధమోచనానామర్హ్య మిత్యర్థః. అభేదీయ అనుకృత్యేత్యర్థః. సతు పుష్కత స్థానా ఉష్ణత్యాదితి భావః. సహచరేషు సయస్యేషు నితాంతయా ఆత్మస్తయా చిత్తయా విస్తరితాని వ్యాప్తాని అంతరంగాణి మనాంసి యేషాన్దేషు అతిచిత్తకాన్దేషు సప్సృత్యర్థః. సచమత్కారం సజైదగ్ధ్యం యథా తథా ఉష్ణుత్య ఉష్ణీయ ముహూ ర్ముహూః భుజంగం కాళీయం చరణభూతే మాహత్య చరణేన హత్యే త్యర్థః. కరణేహమితి ణముచ్. అతిమాత్ర మిత్యన్వ మసమర్థ మశక్తం స్వదేహ చాలసేషి శక్తిరహిత మిత్యర్థః. సమర్థయాయాస చకార.

౧: తతః ప్రయాణోన్ముఖప్రాణం ప్రాణేశం నిశమ్య తదంగనాజన స్సరభస మధోక్షజం శరణ మభజత సవియ మసాషీచ్ఛ.

తతః తతః సర్వస్య హృద్భ్యుప్రాప్త్యనంతరం ప్రాణేశం భక్తార్థం కాళీయం ప్రయాణోన్ముఖప్రాణం గమనోన్ముఖప్రాణం సన్నిహితమరణ మితీయావచ్. నిశమ్య శ్రుత్వా తదంగనాజనః నాగాంగనాసముహః సరభసం సవేగం యథా తథా విశంబే సతి తు ప్రాణేశో మిద్యేతేతి భావః. అధోక్షజం కృష్ణం శరణం రక్షితార మభజత ప్రాప్. త్వమేవ స శరణమితి శ్రీకృష్ణపాదాక్రాంతా బభూవురితి భావః. సవినయం యథా తథా వినయేన సహితం యథా తథా అచాషీత్ అస్తాషీచ్ఛ. ణ స్తుతౌ లుజ్ అన్య సేటకత్వాత్ అనావిదితి పాశ్చన్.

100

౧! తథాహి.

నాగాంగనాకృతభగవత్స్థితిమేవ దర్శయతి కవి రిత్వర్థః. పశ్చాద్ధి స్తువన్తి కృతమిత్యాదిభిః. తతః నిర్వాణకృతపానముదగ్గర్య తవ సేవం యుక్తమిత్యాశూః ప్రథమశ్లోకేన.

శ్లో॥ కృతం మాత్సర్యేణ స్మరణ మపి నిర్వాణకరణం
హరత్సన్యో ద్దేశా న్ద్రహణమపి నామ్నా భవభయన్
పయోవా పత్రంవా హిత మహూ భక్తై రుపహృతం
హరే పారం విద్యో న తవ కరుణాయా నిరవధేః.

కృతమితి॥ హే హరే కృష్ణ మాత్సర్యేణ ఉర్వయా కృతమపి తవ నామ్నః కృష్ణే త్యభిధానస్య స్మరణమపి స్మృతిరపి నిర్వాణకరణం సుఖకరం మోక్షకరమితివా. అనేన ద్వేషా చైవ్యాదియో నృపా ఇతి సూచితమ్. అన్యోద్దేశాత్ అన్యవ్యాజాత్ అన్య ముద్దిశ్యేత్యర్థః. కృతమపి నామ్నః గ్రహణం ఉచ్చారణం భవభయం సంసార భయం హరతి నాశయతి ఏతేన అజామీధకథా సూచితా. భక్తై రుపహృతం సమర్పితం పయో వా క్షీరం వా. జలమితి వా. పత్రం వా. తులస్యాది దళంవా. హితం ప్రియం తవేతి శేషః. అహ మే త్యాశ్చర్యే సర్వేశ్వరస్యాపి పయః పత్రమాత్రేణ ప్రీతిరితి నిరభిమానితా. ప్రత్యాశ్చర్యమితి భావః అనేన కుచేలాదికథా

సూచితా. నిరవధేః అపారాయాః తవ కరుణాయాః పారం అవధిం న విద్మః
నోపలభామహే అపారత్వాదేవేతి భావః. 101

శ్లో॥ ప్రియాం ప్రాణప్రాయాం క్షణమపి వినా భావవిరసాం
యయా హిత్యా యానం నిభృత మనుజీవినజమపి
అయాసీ స్సంభ్రాంత స్పపది కరిదీనారవభరై
హరే శ్రేయస్సా నః ఫలతు తవ కారుణ్యలహరీ.

ప్రియామితి॥ హే హరే యయా కారుణ్యలహర్యా హేతుభూతయా క్షణమపి క్షణ
కాలమపి వినా భావవిరసాం వియోగాసహసాం అతఏవ ప్రాణప్రాయాం ప్రాణ
తుల్యాం ప్రియాం క్రేయసీం లక్ష్మీం తదా నిభృతం వినీత మనుజీవినజమపి భక్త
సంఘంచ హిత్యా తృక్త్వా కరిదీనారవైః గజేంద్రకృపణధ్వనిభిః. సంభ్రాంతః
సంభ్రమం ప్రాప్తస్సృక్ సపది తదానీమేవ యానం గమన మయాసీః అభజః
యద్వా. హరే కరిదీనారవై స్సంభ్రాంతః అతఏవ క్షణమపి వినాభావవిరసా మత
ఏవ ప్రాణప్రాయాం ప్రియాం నిభృత మనుజీవినజమపి హిత్యా యయా యాన
మయాసీః ఇత్యన్వయః. సా తవ కారుణ్యలహరీ కృపాప్రవాహః నః అస్మాకం శ్రేయః
శుభం ఫలతు దిశతు. గజేంద్రరక్షకాలికా కృపా ఇదానీ మస్మదర్థం స్వీక్రియతా
మితి ముఖ్యార్థః. 102

శ్లో॥ దీనాత్మనాం తావకనిత్యసిద్ధ
రసప్రభావాదపరాధరితిః
కళ్యాణభావాయ న కల్పతే చే
దనర్థలాభః కథమస్తు వార్యః.

దీనాత్మనామితి॥ దీనాత్మనాం కృపణమనసాం సంబంధినీ అపరాధరితిః అపరాధవిధా
తావకస్య త్వదీయస్య నిత్యసిద్ధస్య సహజస్య నిరుపాధికస్యేత్యర్థః రసస్య అనురాగస్య
కృపాయా ఇతియావత్. ప్రభావాత్సమర్థ్యాదేతోః కళ్యాణభావాయ శ్రేయసా
ముత్పత్తయే న కల్పతే న సంపద్యతే న భవతితియావత్. చేద్యది అనర్థలాభః అనిష్టా
వాప్తిః కథం కేన ప్రకారేణ వార్యః నివారయతుం శక్యః అస్తు భవతు. దీనకృతా
అపరాధా స్వత్కృపాబలా దపరాధతా మపహాయ ఉపచారా ఏవ భవన్తి అన్యథా
ప్రతిపదమనాథా స్సంభవేయ రితిభావః. వ్యంగ్యార్థస్తు దీనాత్మనాం దరిద్రాణాం
అపరాధభేదైత్ర లాక్షణికః అపరాధవద్దృష్ట ఇత్యర్థః. రీతి ర్లోహవిశేషః 'రీతిస్త్రియా
మారగూట' మిత్యమరః. తావకో యః నిత్యః అక్షయ్యః సిద్ధరసః పారణః తత్ప్ర
భావాత్తత్సంపర్కమాహాత్మ్యా ద్రసభస్మప్రభావాదితి భావః కళ్యాణభావాయ
సువర్ణత్వాయ న కల్పతేచేత్ సువర్ణాత్మనా న పరిణమతే చేత్ అనర్థలాభః ద్రవ్య
ప్రాప్త్యభావః దారిద్ర్యమితియావత్. కథంవార్యోఽస్తు నకథంచి దిత్యర్థః. 103

శ్లో॥ అనాత్మజ్ఞానానీ శుచమయమయానీ ద్విభురితి
స్వరూపం మత్వా తే సపది పరిపుష్టాత్మ్యపశమమ్
పరిభావం శోకై ర్మది స పునరద్యాపి భజతే
ప్రతీతిః కేయం తే నిరవధిక్రపానీరధిరితి.

అనాత్మజ్ఞాన ఇతి! అయ మనాత్మజ్ఞాన ఆత్మజ్ఞానశూన్యః విభుః సః పతిః శుచం శోక
మయానీత్మానీనేతి స్థానే యుక్తం స్వపరబలాబలవేవేకాభావాత్. ఈశ్వరేణ త్వయా
యుద్ధ్యా ప్రాణసంకటం ప్రాప్త ఇతీద మవివేకినోఽస్య ఉచిత మేవేతి భావః. సపది ఇదానీం
తే తవ స్వరూపం పరమేశ్వరత్వాత్మకం యాభావ్యం మత్వా జ్ఞాత్వా అయం
సర్వేశ్వరవీవ సతు ప్రాకృతః అన్యథా కథమృచాస్మా దీదృశీ దశేతి నిశ్చిత్యైత్యర్థః
ఉపశమం శాంతిం శోచేన కర్తవ్యాభావాదతిభావః. పరిపుష్టాతి భజతి. పాదరత్నానియ
మిత వృశ్చికవదితిభావః. సః విభుః పునరద్యాపి అనునాపి త్వత్స్వరూపజ్ఞానోత్తరకాలే
పీత్యర్థః శోకైః పరిభావం తిరస్కారం భజతేయది ప్రాప్నోతి చేత్ త్వయా నిర్జిత
స్తవపశ్యో భూత్వా అస్మద్ద్వారా త్వాం శరణాగతిం ప్రాప్నోతి పున స్త్వయా తాడ్య
మాన శ్శీచితీచేత్ తే తవ నిరవధిక్రపానీరధి రితి అపారకరుణాసముద్ర ఇతి ఇయం
ప్రతీతిః ప్రసిద్ధిః కా కుత ఇత్యర్థః. ప్రతీతి ర్నశ్యేదితిభావః. శరణాగతపరిత్రాణజన్యా
కీర్తి రపగచ్ఛేదితిముఖ్యార్థః. వ్యంగ్యార్థస్తు అయం విభుః వ్యాపకో జీవః అనాత్మ
జ్ఞానం సచ్చిదానందలక్షణ మాత్మస్వరూప మవిదిత్వా శుచం సంసారదుఃఖమయానీ
దితిన్ధానేయుక్తం. సపది ఇదానీన్తు తే స్వాత్మాభిన్నస్య పరమాత్మన స్తవ స్వరూపం
సచ్చిదానందలక్షణం తత్త్వం మత్వా సచ్చిదానందలక్షణం బ్రహ్మైవాహా మస్మీతి
మహావాక్యార్థమననేన నిశ్చిత్యైత్యర్థః. ఉపశమ ముపరితిం పరిపుష్టాతి కామాదిభి
రపరిభూత స్కాంక్షిమాస్తే ఇత్యర్థః. సపునః ఆత్మవేత్తా జీవన్తు అద్యాపి ఆత్మజ్ఞానోత్తర
కాలేపి శోకైః పరిభావం భజతేయది జేతవ పరమాత్మనః నిరవధి క్రపానీరధిరితీయం
ప్రతీతిః కా? 'మాముషేత్య తు కా' న్నేయ పున్ద్రస్మ స విద్యతే. తేషామహం సముద్ధర్తా
దుఃఖసంసారసాగరాదత్యాదిభిః ప్రసృతం యశో వశ్యేదితి భావః.

104

శ్లో॥ సభోగిచూడామణి రేష పృథ్వా
వయం చ భోగిన్య ఇతి ప్రతీతిః
ఘటేత నైతత్కిలభోగభాక్త్యం
కృపాం వినా తే గరుడశ్వజన్య.

స ఇతి! స ఏవః సోఽయం భోగిచూడామణిః చూడాయాం మణి శ్చూడామణిః
భోగినిాం చూడామణి ర్భోగిచూడామణి రితిగోచోఽయం ప్రయోగః సహి భోగిన
శ్చూడాయాం మణిత్యేనాముం విభ్రీతి తతిశ్చ యథా మణి శ్శిరసా శ్లాఘ్యతే
తద్వదయమవీతి శ్రేష్ఠ ఇత్యర్థః పర్యవసన్న. సర్వోత్తమ ఇతిసమానార్థః. భోగవ

దక్షిణం ఇతి చ గమ్యతే వయం చ వయం తు భోగిన్యః భోగిన్యభాత్ ఋషేభ్య
ఇతి జీవ యద్వా భోగినాం స్త్రియః భోగిన్య ఇతి పుంయోగే జీవే. నాగాంగనా
ఇత్యర్థః. భోగానుకూలాః స్త్రియ ఇతి చ ప్రతీయతే 'భోగిన్యోన్య్యా సృషస్త్రియ' ఇత్య
మరః. ఇత్యేనం పృథ్వాన్ భూషా ప్రతీతిః. పృసిద్ధి రస్తి అస్మకిం తతి ఇత్యత ఆహ
గరుడభ్యజస్య భగవత స్తే తవ కృపాం నినా ఏతత్సర్వజనప్రతీతి విషయమస్మన్నిష్ఠం
భోగభాక్త్యం సుఖత్వం 'భోగ సుఖే న్నాన్ది భృతా వహేశ్చ ఫణకాయయో'
రిత్యమరః. న ఘటేత కిల న వర్తేతైవ నైవ యుజ్యేతేతి వా. జగదీశ్వరస్య తవ కృపా
భావే కుతో భోగః ప్రశ్నత దుఃఖమేవ న్యాపిత్యర్థః. సర్వభూమిప్రసిద్ధా మస్మద్భో
గవత్ప్రప్రధాం మానాశయేతిభావః. అన్యత్ర ఏతద్భోగభాక్త్యం సర్వశరీరధారణం
గరుడభ్యజస్య తార్క్యనియామకస్య తే కృపా వినా న ఘటేత న వర్తేత ఖలు కృప
యా యది భవాన్ గరుడం నియమసి. తర్హి వయం శరీరధారణం కుర్మః. నోచేత్
గరుడోఽస్మాన్ హనిష్యత్యేవేతిభావః. ఏతేన ఏతత్కుత్సితభోగిమారణే కుతస్త
వాయంశ్రమః యది తు తవ అస్మాసు ఆగ్రహ స్తర్హి త్వదీయనియ ని్రితః గరుడ ఏవ
సమూల మూకూలయేన్న ఇతి కృత్వా తథా అకరణా ద్దేతోః న తవాయ ముద్యమ
స్సర్వమారణార్థః క్రిస్తు విలాసార్థవేతి నిచ్చినుమ ఇతి భగవద్ధృవయగతో భావః
నాగాంగనాభి ర్వింతః ఇతి ప్రతీయతే. గరుడభ్యజన్యేతి సాభిప్రాయవిశేషణా
ద్వ్యంగ్యాచే పరికరాలంకారః.

105

అవ॥ స్తుతి ముపసంహరన్తి త్వయాతి.

శ్లో॥ త్వయి నాథేఽపి జగతా మముగా న సనాథతా

తేన నః కరుణాసింధో! హరసాభాగ్యవిప్లవమ్.

త్వయీతి॥ త్వయి జగతాం చతుర్దశభువనానాం నాథే ప్రభా భవతీతిశేషః. భవతి
సత్యేపి నః అముగా సర్వేణ సనాథతా నాథః పతిః ప్రభుశ్చ నాథవత్త్వమస్తీతి
గమ్యతే సామాన్యాకారేణ సర్వజగన్నాథ స్త్వ మస్మాకమపి యద్యపి నాథః
తథాపి విశేషాకారేణ అయమేవాస్మాకం నాథః పతిరితిభావః. హేకరుణాసింధో!
దయాసముద్ర తేన హేతునా అన్యైవాస్మత్ప్రతిత్వాదేతోరిత్యర్థః. నః సంబంధినం
సాభాగ్యవిప్లవం సాభాగ్యోపద్రవం పత్యై మారితేనతి అస్మాకం సాభాగ్యం నశ్యే
దితిభావః. హర నాశయ అయం భావః అయంతు అస్మాకం కాల్పనికః పతిః
భోగాయ కేవలం కల్పితః త్వం సర్వేశ్వరో నిత్యసిద్ధః పతిః అతః అస్మాకం రక్షా
తు త్వదధీనైవేతి అత్రిపూర్వాధే త్వయి నాథే వ్యమునా సనాథతేతి విరోధో
వ్యజ్యతే. తస్య నాథః భోగహేతుః పతిరిత్యర్థాత్పరిహార ఇతి విరోధాభాసాలంకారః.
న సాభాగ్యవిప్లవం త్వమేవ హరేత్యుత్తరవాక్యార్థస్య త్వయి నాథేపి జగతామిత్యేత
ద్వాక్యార్థహేతుకత్వాత్కావ్యలింగం సర్వజగన్నాథత్వా త్వ మస్మాకమపి నాథ
ఏవేత్యస్మత్సాభాగ్యవిప్లవం హస్తుం క్షమ ఇత్యర్థాత్.

106

X|| ఏవ మభిధాయ బాష్పాయమాణనయనాభి రూప్యాయమాణహృదయాభి
రజగరవధూటీభి రాక్తికృతచిత్తవృత్తిః కారుణ్యకల్లోలమాలీ వనమాలీ
తథేతి తత్తత్తణమురక్తికర్వాణ స్తత్తణముపసర్పతు పయోనిధి మిహ
నివసతు నిమిషమపి న భవానితి దండశూక మాదిశ్య సమాశ్వాస్య చ
మాన మనుచరనికర మాత్మనదన మానసాద.

ఏవమితి|| ఏవ ముక్తిరీత్యా అభిధాయ ఉక్త్వా బాష్పాయమాణనయనాభిః బాష్పాయ
మాణే అశ్రూద్వమనే నయనేయాసాన్తాభిః సవద శునైతాభి రిత్వర్థః ఉష్మాయ
మాణం సోష్మహృదయం యాసాన్తాభిః బాష్పేష్మహృద్యాముద్వమనే ఇతి క్యజ్.
అజగరవధూటీభిః సర్పాంగనాభిః ఆక్తికృతా శీతకృతా చిత్తవృత్తి ర్మనోవృత్తి
ర్యస్య సః కారుణ్యకల్లోలమాలీ కరుణాసముద్రః వనమాలీ కృష్ణః తథేతి
యుష్మత్సౌభాగ్యవిష్లవం హరామూతి తత్తణం తదైవ ఉరరీకర్వాణః అంగీకుర్వన్
భవాత్ తస్య తత్తణ మధునైవ పయోనిధిః సముద్ర ముపసర్పతు గచ్ఛ ఇహ
యమునాహ్రదే నిమిషమపి న నివసతు నత్తిష్ఠ ఇతి దండశూకం సర్పం కాళియ
మాదిశ్య ఆజ్ఞాప్య దూనం ఖన్త మనుచరనికరం సహచరసంఘం సమాశ్వాస్యచ
సమ్యగాశ్వాస్య ఆత్మన స్వస్య సదనం గృహ మానసాద ప్రాప—107.

X|| అథ కదాచిదుపచితరణరణకనిస్సాణరాణకలాన్సలన్సశీలీముఖపటలర్పంకా
రకరంభితాకారతయా వనదేవతాభి రివ విహితకుశలానుయోగాభి రున్మీ
లితమల్లికామతల్లి కాపాటలపటలపరిమళపరిశీలనకషాయాభి రనవరతజాగ
రూకధారాయంత్రనిర్వళవిన్లళద్వారిధారావిరచితలీలావిహారాభి రతివేళ
తరళశిఖరతయావనరాజభి రిన్ద సానంద మభినంద్యమానసమాగమాభిః
ప్రతిదిశనాయితసరీస్పృహచర్వ్యమాణతయేవ విరళప్రచారాభి ర్మలయాచల
బాలానిలమాలాభిః కథంచన ధార్యమాణప్రాణప్రాణీసందోహః స్వకీయ
పరితాపాతిరేక మసహమానాభిరివ ప్రతిబింబదంభా దభ్యంతర మవ
గాహమానాభి రహిమకరకిరణపరంపరాభి ర్మందోష్ణీకృతసకలసలిలా
శయ స్సముదంచితమరుమరీచికాసలిలవీచికావిహారవైఖరివిషయపథిక జన
మనోరథవై ధుక్ధిధురీణమధ్యందినవిజృంభణ స్సముదితయావనయోషావిశే
షగవేపితపుష్పసమయ శ్చిరతరవిరహిణీజననయనమాత్రవిశ్రాంతవర్షా
సమున్మేషః పితామహపురుషాయుషమాత్రావలంబితరదాయామః ప్రబల
తరసంభావితానరపరిజహీర్షయా తుషారగిరికందరాంతరాళతపశ్చర్యా
షర్యత్సుకహేమంతసమయః తరుణీకుచకలశసంఘన్నవాస్తవ్యశిరభావో
భోజ్యవిశేషనిరసపిపాసాసమాకులసకలలోకతయా జీవనభావమంభసస్సమ
గయమానః కాయమాననికాయైః కాయనవిలాసిజనచిరపరిత్యాగకృత
శోకాతిరేకాదివ బాష్పపదేశేన నిరంతరనిస్సరన్నిశ్వాసశ్వాసనగర్భ

భవనాభోగః పానకరసపానైకతానతాం పరీరపంకాలేపహేలుపతాం
ప్రసూనచయసంస్పృహతాం ప్రపాసన్నివేశసాశయతాం వారి
విహారసాదరతాం వారిజమాలాకుతూహలితాం నిశాకరకరాటోకకాము
కతాం నిశాసమయసముత్సుకతాం చ విషయబంపహానాం సంపాదయన్
సులభసలిలావగాహతయా సుగమసచ్చాయప్రవేశతయా పరిధాననిరపే
క్షయా సుప్రాప్రపాశిశిరపానీయతయా సుకరతాలవృంతతయా చ కించిద
కించనజనన్యాపి భోగసుభగం భావుకస్సముదంచదాంతరపితౌపమాత్ర
పరిభూతవిరహాణీజనసత్వరప్రాణహరణాయ బహిరపి సమున్మేషితోష్మాతి
భూమి రూప్మాగమ సమయ స్సమజృంభత.

అగ్నేతి॥ అథ కాశీయనిష్కాసనానన్తరం కదాచి మాష్టాగమసమయః గ్రీష్మకాలః
సమజృంభత సమ్యక్ జృంభితవాక్ జృంభణప్రకారం దర్శ్యుతు మాదౌ మలయా
నిలా న్వరయతి ఉపచితేతి. ఉపచితం వర్ణితం రణరణక ముత్కంఠా యేన స ఉపచిత
రణరణకః మన్మథః తస్య రణః కామయుద్ధమిత్యర్థః. 'ఆయలక ముత్కంఠా స్వాదు
త్కలికా రతిశ్చ రణరణకమితి హలాయధః. తత్ప్రీ నిస్సాణరాణకత్వైః నిస్సాణస్వని
తుత్వైః అనత్వైః అధికైః శిలీముఖపటలర్పంకారైః భృంగసంఘర్పంకృతిభిః కరం
భితాకారతయా వ్యాప్తవిగ్రహవత్త్వేన హేతునా వనదేవతాభిః విహితః కృతః
కుశలానుయోగః కుశలప్రశ్నః యాసాం తాభిరివ స్థితాభిః వనదేవతాః భృంగ
ర్పంకారవ్యాజేన బాలానిలమాలానాం స్వాగతం పృచ్ఛన్త్య ఇవ వర్తన్తే ఇతి
భావః ఉత్ప్రేక్షాలంకారః. భృంగర్పంకారాణాం గీతత్వరూపణం ద్వ్యక్షభాషణత్వ
రూపణమప్యస్తి యథా నాగానందే 'మధురమివ వదన్తి స్వాగతం భృంగశబ్దైరితి.

ఉన్నీలితానాం వికసితానాం మల్లికామతల్లికానాం శ్రేష్ఠమల్లికాపుష్పాణాం పాట
లానాం కృష్ణచ్ఛృంతాఖ్యపుష్పాణాంచ పటలస్య సమూహస్య యః పరిమళః ఆమోదః
తస్య పరిశీలనేన సంబంధేన కషాయాభిః సురభిభిః ఏతేన గంధాతిశయ ఉక్తః. అన
వరతజాగరూకేభ్యః నిరన్తరోద్ఘాటితద్వారేభ్యః ధారాయంత్రేభ్యః ఉదకస్రావ
యంత్రేభ్య స్సకాశాత్ అత్ప్రీ ధారాయంత్రే అచేతనే జాగరణ మనుపవన్నం
సంతాపాతిశయం వ్యంజయతీ త్యజహల్లక్షణామూహో వస్తుధ్వనిః. సకాశాత్ నిర
ర్గళం అధికం యథా తథా వినిర్గళస్తీషు నిర్గచ్ఛస్తీషు వారిధారాసు జలధారాసు
విరచితః కృతః లీలావిహారః విలాససంచారః జలక్రీడతీయావత్ యాభిసాభిస్తథోక్తాభిః.
అనేన శైత్యముక్తమ్ అతివేలతరళాని అతిచంచలాని శిఖరాణి అగ్రాణి శిరస్తుల్యాసీతి
భావః యాసాన్తాసాం భావ స్తత్తా తయా వనరాజిభిః సానన్దం యథా తథా అభి
నంద్యమానసమాగమాభిరివ స్థితాభిః అభినంద్యమానః శ్లాఘ్యమాన స్సమాగమః
సంబంధః యాసాన్తాభి రితి సమాసః. యథా నార్యః చిరప్రవాసితసఖసమాగమం

సశిరఃకంపం (శిరసా) క్లాసుయన్తి తద్వదితి భావః. పరిమళం చర్మదిశం అశనా
యితైః సంజాతబుభుక్షైః 'అశనాయా బుభుక్షౌ స్వాదిత్యమరః సకీన్యవై సుప్తైః
చర్మమాణతయా ఘృణ్యమాసతయేవ సర్వాణాం వాతాశనత్వాత్ ఉత్ప్రేక్షా.
విరళః క్వాచిత్కః మంద ఇతి యావత్. సచార స్పంచారో యాసాన్తాభిః అనేన
మాంస్య ముక్తమ్. ఏవంవిధాభిః మలయాచలః మలయక్తైః తస్య తత్సంబంధినీభి
రిత్యర్థః. తస్మా దాయాతాభి రితి యావత్ బాలానిలమాలాభిః మందమారుత
పరమ్పరాభిః కథంచన అతిక్ష్మచ్ఛేద భావ్యమాణాః పోష్యమాణాః ప్రాణాః యస్య సః
ప్రాణేనసంజోహః ప్రాణేనమూహః యస్మిన్ సః ఇతి ఊష్మాగమసమయవిశేషణం.
గ్రీష్మసంతాపేన ప్రయానోన్ముఖప్రాణాః ప్రాణేనః మలయవాయుస్పర్శవశా
త్కథంచ తస్మిన్ కా భారయన్తితి భావః స్వకీయం గ్రీష్మసమయసంబంధినం
పరితాపాతిరేకం సంతాపాతికయ మహమానాభి రివ సోఽను మశక్నునన్తిభి రివేత్సు
త్ప్రేక్షా. అనేన సూర్యమపి సంతాపయత్వమగ్రీష్మసమయ స్యోష్మాతిరేక ఇత్యా
శ్చర్యం వ్యజ్యతే. పరిమింబదంధా త్ప్రతిఫలవ్యాజాత్ అభ్యంతరం జాలాస్తర
మవగాహమానాభిః పరివిస్తాభిః అహిమకరస్య సూర్యస్య కిణసరంపరాభిః అంశు
సమూహైః మందోష్ణేకృతాః ఉషమష్ణేకృతాః 'కోష్ణం కరోష్ణం మందోష్ణ' మిత్య
మరః. సకలా సుశ్చే సలిలాశయాః హృదాః యస్మిన్ స ఇత్యామృతగమవిశేణమ్.
ఏతేన జలస్యాస్తః కించి చ్ఛైశ్చిర్వ మస్తి నతు కుత్యాని తదన్యత్రేతి వ్యక్తమ్
సముదంచితస్య సమ్య గుదితస్య మరుమరిచికాసలిలస్య విర్జలప్రదేశసంక్రాన్తసూర్య
కిరణేషు భాన్త్యావగతస్య ఉదకస్యేత్యర్థః వీచికాసు తరంశేషు యా విహరన్తైఖిరి
క్రీడాతిః సైవ విషయః గోచరో యస్య తస్య పథిజనమనోరథస్య పాంథజనకా
మస్య వైపురీకుణిణం విఫలత్వాపాదకం మధ్యందిసస్య మధ్యాహ్నస్య విజృంభణం
ఉద్యోగః యస్మిన్ సః. పాంథా హి తాపాతిరేకా జలావిగాహ నుభిలష స్తః క్వాపి
ప్రసిద్ధం జల మరుపలభ్య మరుమరిచికాసు సలిలబుద్ధ్యా ప్రవేశస్తాన్తస్య జలాభావా
త్సంతాపశాస్త్ర్యావరూపం వైయ్యమేవ భజన్తితి భావః. అథ గ్రీష్మవ్యతిరిక్తా
నాం పశ్చజంతూనాం గ్రీష్మప్రభావా దధికం సంకోచ మాహ సముదితేత్వాదినా.
సముదితం ఉత్పన్నం యావనం యేషాన్తై ర్యోషావిశేషైః కాన్తి న్మున్యయోమాభి
రిత్యర్థః గవేషితః అన్వేషితః పుష్పసమయః వసుతః ఆర్తవసమయ శ్చ యస్మిన్
సః తథోక్తః ఏతత్ప్రభృతి వాక్యపశ్చనే పరిసంఖ్యాలుంకారః. స చ శ్లేషోజ్జీవితః. ఏకస్య
వస్తుసః ప్రాప్తావనే కత్త్రేకదా యదా ఏకస్య నియమస్యాహి పరిసంఖ్యా నిగద్యతే ఇతి
లక్షణాత్. యవతిష్ఠేవ పుష్పసమయో గాన్యాత్రే తత్ప్రాపి ముగ్ధాస్వేవ నత్వన్యాస్వీతి
భావః. చిరతరవిరహిణీజనస్య బహుకాలా ద్వియోగాక్రాన్తనాతీసమూహస్య నయన
మాత్రేనేత్రయోరేవవిశ్రాన్తఃస్థితః. చర్మాసమున్వేషః ప్రాప్తస్వీజృంభణం గౌణోఽయం
ప్రయోగః. వర్షణమిత్యర్థః. యస్మిన్ సః విరహిణీజనోనేత్రాభ్యామప్రశుధారాః వర్షన్తితి

భావః. పురుషస్వామ్యః పురుషాయుషం అచక్షుః శత్రో దిషుః అస్య నిపాతనాత్సమాసాన్తోఽ-
 చ్. శత్రుసంవత్సర పరిమిత మాయురిత్యర్థః. పితౄణామహస్య బ్రహ్మణః పురుషాయుషమేవ
 పితౄణామహస్యపురుషాయుషమాత్రావలంబ్యే ఇతి తస్మాత్త్రావలంబీ శారదాయామః
 శరత్కాలధర్మవిభృంభణం సంవత్సరైర్వ్యక్తం యస్మిక్ సః బ్రహ్మపేక్షయా
 అధికాయుష్మతోఽఘోవా దియ ముక్తేః. మానుషమానేన గణనే కృతే అసంఖ్యేయ
 సంవత్సరాయుష్మాక్ బ్రహ్మేతి కృత్వా సంవత్సరాయామః బ్రహ్మయష ఏవేతి
 భావః. ప్రబలతరా దప్రబలా స్త్రీమృతమయా దితి భావః. సంభావిత్య ఉత్పేక్షితస్య
 అనర్థస్య పరిహీనయా పరిహృతు మిచ్ఛమా తుమారగి నైర్హిమనతః కంఠరాంత
 రాశే దరీమధ్యే తిష్ఠేర్వాపయ్యతునః తిషఃకృత్యే కృతోత్సాహః హేమంతసమయః
 హేమంశముతుః ఉపచారేణ తద్ధర్మైస్త్వంతం చ యస్మిక్ స తథోక్తః. యథా కశ్చి
 త్పుబలా చ్ఛత్రోః స్వస్య భయ మాశంక్య తన్నివారణార్థం పర్వతాదా తపస్యతి
 తద్వద్దేమంతముతుపీతి భావః. హిమవతీ హిమాధిక్యా చ్ఛేత్వం వర్తతే నత్వస్యత్ర
 క్వాపీతి ముఖ్యార్థః. తరుణాం నారీణాం కుచకలశేషు స్తనకుంభేషు సంభన్నవా స్తవ్యః
 గూఢనివాసే శిశిరభావః శీతలత్వం శిశిరముతుశ్చ యస్మిక్ స తథోక్తః. యథా గాం
 దిని కః కశ్చన తచ్ఛత్రుభి యా క్వాపి గూఢో వర్తతే తద్వదితి భావః. గ్రీష్మేఽపి
 నారీకుచానాం శీతలత్వం ప్రసిద్ధమ్. భోజ్యవిశేషే ఆహారవిశేషే విరసాః నిరనురాగాః
 పిపాసాసమాకులాః పానేచ్ఛయా వ్యాప్తాః సకలా స్సర్వే లోకా జనా యస్మిం స్తస్య
 భావస్తత్తా తయా “లోకస్త్వ భవనే జనే” ఇత్యమరః. అంధసః ఉదకస్య జీవనభావం
 జీవనత్వం దేవయతీతి దేవసమితి వ్యుత్పత్త్యా జీవనం భువనం వన మిత్యమరకోశాత్.
 ఉదకే జీవనశబ్దప్రయోగ స్తావస్తస్మి అధునా తత్తస్య సార్థకమితి భావః. సమర్థయమానః
 సంపాదయన్ స్ఫుటికుర్వన్నీతి వా. కాయమానరూపో నికాయః గృహం కాయమానం
 నికాయ ఇవేతి వా కాయమాననికాయః కాయమానం నామ ఉష్ణకాలే తృణాది
 నిర్మితం శిశిరోపచారబహుళం లీలాగృహం స ఏకం ముఖ్యమయనం నివాసోయస్య
 తస్య విలాసిజనస్య కాముకజనస్య నాగరికజనస్యేతి వా చిరపరిత్యాగేన బహుకాల యో
 వియోగేనకృతాదుదితాత్ శోకాచరకాత్ దుఃఖాచిశయాదివేత్సుక్తేన నామపమేతి
 భిమితన్యంగర్భభవనస్య అచక్షుశ్చేన చేతనధర్మాన్వయాసంభవాత్. భాషాపదేశేన
 ఊష్ణవ్యాజేన నిరస్తరం నిశ్చింత ఆత్మన్తం ప్రస్తుతః నిశ్వాశ్వసనః నిశ్వాసవాయుః
 యస్య స తథోక్తః. ఈవృతః గర్భభవనాభోగః గర్భగృహవిస్తారో యస్మిన్నితి బహు
 ప్రహిగర్భో బహుప్రహిః. యథా ప్రియజనవియోగా స్మిరస్తరం నిశ్వసన్తి విరహిణ్య
 స్తద్వత్ గర్భగృహమపి నిలాసిజనవియోగాదాష్పవ్యాజేన నిశ్వసతీతి భావః.
 గ్రీష్మముతా గర్భగృహేషు బహుళోష్ణవత్త్వం ప్రసిద్ధమ్. విషయలంపహనాం
 విషయాసక్తానాం కామకానా మిత్యర్థః. పానకరసస్య ద్రాక్షాదిపంచసారవిశిష్ట
 జలస్య పానే ఏకతాసతా ముఖ్యాసక్తిత్వం పటీరపంకస్య చస్తనగంధస్య ఆలేపే

తేజనే లోలుషతా మాసక్తతాం ప్రసూనశయే పుష్పశయ్యాయాం సంస్పృహతా
మత్తాసక్తత్వం ప్రపా సన్నివేశే పానీయశాలాగృహే సాశయతాం మనోవత్స్వ
మాసక్తి మితి యావత్. వారివిహారే జలక్రీడాయాం సావరతాం ప్రీతిమత్స్వమే
వారిజమాలాసు కమలనేళా కుచాహలితాం కుచాహలవత్స్వమే నిశాకరస్య
చంద్రస్య కరుణా మంచూనా మాలోకే దర్శనే కాముకతాం లంపటత్వం నిశాస
మయే రాత్రికాలే సముత్సుకత్వం సముల్లాసం చ సంపాదయన్ జనయన్ సులభః
సలీలవగాహః జలప్రవేశః జలక్రీడేతియావత్ యస్మిం స్తస్య భావ స్తత్తాతయా.
సుగమః సుప్రాపః సచ్ఛాయప్రదేశః ఛాయాసహితోదేశః యస్మిం స్తస్య భావ
స్తత్తాతయా ప్రవేశతయేతి పాతే తు ఛాయయా సహిత సచ్ఛాయోదేశః తత్ర
ప్రవేశః సుగమః యస్మిన్నితి భోధ్యమ్. పరిధాననిరపేక్షతయా వస్త్రాకాంతారాహి
త్యేన వస్త్రే సతి స్వేదాతిశయాదితిభావః. సుప్రాపం సుఖేన ప్రాప్తం శక్యం
సులభమిత్యర్థః. ప్రాపయాం నిరరం శీతలం పానీయం యస్మిం స్తస్య భావ స్తత్తా
తయా. సుకురాస్తాలవృక్షైః వృజనాని యస్మిం స్తస్య భావ స్తత్తాతయా చ. అకిం
చనజనస్యాసి దర్శిషజనస్యాసి కించిన్బోగనుభగంభావుకః భోగానుకూలః అయం
భావః హేమంతాదిషు ధనినః ఉష్ణోదకావగాహం కుర్వన్తి. దర్శిదాస్తు కాష్టహైన్యా
తత్రతాశక్తాః అధునా తు ధనినామపి శీతజలావగాహస్యైవ ఆకాంత్యేన ఉభయో
రపి న తత్ర పికేష ఇతి. కిన్చ ఛాయాసహితగర్భగృహాద్విప్రదేశం బాష్పాభివ్యాప్త
మితి త్వత్త్వా ధనినోఽపి పటన్యూడిచ్చాయా మధునా సమాలంబంతే. ఇతరఋతుషు
గర్భగృహాదిషు సుఖేన వర్తంతే. దర్శిదాణాస్తు గర్భగృహాని మర్లభానీతి ఇతరఋతుషు
న సౌఖ్యం గ్రీష్మే తు వృక్షాణాం ఛాయా స్సులభా ఇతి. అపి చ దర్శిదదుర్లభం
పట్టకంబళాదకం పరిభానం త్వత్త్వా ధనినోఽపి గ్రీష్మే స్వేదభయాత్కేవలం వర్తంతే.
దర్శిదాణాస్తు స్వతసిష్టో వస్త్రాభావ ఇదానిం సుఖ హేతు రభూదితి అపిచహేమంతా
దిషు ఉష్ణోదకం పిబన్తో ధనినోఽపి గ్రీష్మే దర్శిదవచ్చితమేవ జలం పిబన్తీతి దర్శిదాణా
మవ్యతాంకే సుఖమేవ. కించ సర్వఋతుషు చామరాదిభి ర్ధనినో విజ్యంతే. దర్శి
దాస్తు ధనికవషధునా తాళవృంతవిజన మాత్మనః కుర్వన్తి. అధునా తాళవృం
తానాం సులభత్వాదితి. సముదంచితః సమ్యగావిర్భవతః ఆంతరాద్భవయస్థాత్సరీతా
పమాతా ద్వియోగజన్యసంతాపాదేన. పరిభూతస్య దుఃఖతస్య విరహాణీజనస్య వియో
గినీసంఘస్య సత్కరం శీఘ్రం యథా తథా ప్రాణహరణాయ ప్రాణాపహారార్థం
బహిరపి సమున్నేషితః సముజ్జృంభితః. ఉష్మాతిభూమిః ఉష్మాతిశయః యేన స
తథోక్తః. న కేవలమన్తస్తుతాపః ప్రాణహరణే శక్నోతీతి మత్వా స్వయం గీష్మ
ఋతుః బహిరపి తాసాం సంతాపం జనయతీతి భావః—108.

గ|| తత్ర చ

తత్రేతి. గీష్మసమయే.

శ్లో॥ అయామాయామభావేన కృంశాగీ కామనీయకన్
సకలా సకలానాథా యామినీకామినీ యయా.

అయామేతి॥ అయామాయామభావేన యామానాం ప్రహరాణా మయామో
దైర్ఘ్యం. యామా దహమః. యామాయామో నవిద్యతే యస్మిం స్తత్ అయా
మాయామ మితి సామాన్యే సపుంసకం తస్య భావః తేన యామదైర్ఘ్యాభావేన
హేతునేత్వర్థః. గ్రీష్మే రాత్రిషు యామదైర్ఘ్యానాః ప్రసిద్ధాః. కృశాంగీ క్షీణా
సకలానాథా కలానాథేన చంద్రేణ సహితా సకలా సమస్తాపి యామినీకామినీ
రాత్రితరుణీ కామనీయకం కమనీయకం యయా. కలానాథసహితా సర్వాపిరాత్రిః
కమనీయేతి భావః. అత్రప్రియసహితా కృంశాగీ కామినీ కమనీయేతి వ్యజ్యతే. 109

శ్లో॥ తన్మాధవబలాక్రాంతబృందావనపదం తదా
శుశుభే న తథా ప్యాసీ ద్వికస్వరపలాశతామ్.

తదితి॥ తదా గ్రీష్మే మాధవబలాక్రాంతం కృష్ణరామాక్రాంతం అత్ర యద్యపి అల్ప
చరమూర్ఖమితిబలమాధవేతి వక్తవ్యం తథాప్యభ్యర్హితం పూర్వమితి మాధవస్య
పూర్వనిపాతః. నచ అగ్రజత్వా దామవవాభ్యర్హిత ఇతి వాచ్యం. వస్తుతో రామస్య
కృష్ణపర్యం కత్వేన రామాత్కృష్ణస్యైవాభ్యర్హితత్వాత్. యద్వా లక్షణహేతోః
క్రియాయాభి నిర్దేశాత్పూర్వనిపాతశాస్త్ర మనిత్య మితి బోధ్యమ్. తద్బృందావనపదం
ప్రసిద్ధంబృందావనస్థానం శుశుభే చకాసే. తథా వికస్వరపలాశతాపి వికస్వరాఃవిజృంభ
మాణాః పలాశాః క్రీవ్యాదాః యస్మిం స్తస్య భావ సత్తా చ నాసీత్. పతేన దోషా
భావ ఉక్తః. రామకృష్ణవివాసభూమా కుతో రక్షప్రవృత్తి రితిభావః. వ్యంగ్యస్తు
మాధవస్య వసంతస్య బలేన శక్త్యా ఆక్రాంతం తద్బృందావనం తదా గ్రీష్మే
శుశుభే. అయ మేకో విరోధః గ్రీష్మే వసంతాక్రమణవర్గనాత్. తథాపి గ్రీష్మనిరస
నేన వసంతోస్తేషే రామకృష్ణప్రభావాదితి కథంచి సంకృతేషాం వికస్వరపలాశతా
సంపుల్లపలాశకుసుమనత్తా నాసీత్. అర్ధాభ్యుదయస్యైవేతి విశేషోక్తిః కారణే
సత్యపి కార్యానుదయాత్.

110

శ్లో॥ బృందావనపదే రమ్యే తదా విహరతో హరేః

వేణునాదవినోదేన కేవా నైవాతిహ్నితాః.

బృందావనేతి॥ తదా గ్రీష్మే రమ్యే మనోహరే బృందావనే విహరతః క్రీడతః హరేః
కృష్ణస్య సంబంధినా వేణునాదవినోదేన వేణుధ్వనివిలాసేన కేవా పురుషాః నైవాతి
హ్నితాః నైవసంతోషితాః కిన్తు సర్వేపీత్యర్థః.

స్థానే హితత్.

తత్ భగవదీయ వేణునాదేన సర్వజనహర్షణమ్ స్థానే హి ఉచితమేవే త్యర్థః. 111

శ్లో॥ చిదై ర్ముహు ర్ముఖగతై రసి గాయకానా
మాగంతుకై శ్చ సహజై ర్బహుభి ర్లక్ష్మీయాన్
వంశ స్తదా హరికరగ్రహణానుభావా
తాప్రిప్తస్మృతిం జనయతీతి ముదం న చిత్రమ్.

చిదై రితి ముహుః పునః పునః గాయకానాం గాయనానాం ముఖగతైః వక్త్రం
ప్రాప్తైః వేణుచిదేషు ముఖం క్షిప్త్వా గాయంతీతి ప్రసిద్ధిః. ఆగంతుకైః కల్పితైః
సహజైః స్వాభావికైశ్చ బహుభి రనేకైశ్చిదైః రంధ్రైః లక్ష్మీయాన్ భారహీనః
చిద్రసానియకాక్షసి రాంశాపగమాదితి భావః. వంశః వేణుః తదా హరికరగ్రహణాను
భావాత్ హరేః కృష్ణస్య కరేణ గ్రహణం స్వీకారః తస్య అనుభావాత్ పృథా
వాత్ శ్రుతిం శ్రవణం శ్రోత్వాణామితి భావః. ప్రాప్తస్య ముదం సంతోషం
జనయతి ఉత్సాహయతీతి న చిత్రం నాద్భుతం. వేణో రచితన త్వేన స్వతో మంజస్వనా
భావేఽపి షరకీయవాహరేణ వేణాదివత్కర్ణప్రియంకరత్వం నచిత్ర మిత్యర్థః.
వంశస్య శ్రోత్వశ్రవణప్రాప్తిః స్వీయస్వనిద్వారా సంభవతీతి బోధ్యమ్. వ్యంగ్యార్థస్య
ముహుర్గాయకానాం మాషకాణాం ముఖగతైః నిరస్తరం తై రుష్టోష్యమాణై రిత్థ్యర్థః.
ఆగంతుకైః సహజైశ్చ బహుభిః చిదైః దోషైః లక్ష్మీయాన్ అతిలఘుః అశ్లాఘ్య ఇతి
యావత్. వంశః కులం తదా హరికరగ్రహణానుభావాత్ హరే రస్మిన్ వంశే పాణి
గ్రహణ ప్రభావాద్ధేతోః శ్రుతిం ప్రాప్తస్య శ్రుతస్య ముదం జనయతీతి న చిత్రమ్.
అత్యల్పాఽపి వంశః మహద్భి స్సహ సంబంధా వ్లాఘ్యతరో భవతీతి కిం పునర్వరిసం
బంధాదితి భావః. అన్యోఽప్యర్థః ప్రతీయతే. గాయకానాం మాషకాణాం సంసర్గాదితి
శేషః. ఆగంతుకై రభ్యంతైః సహజైశ్చ ముఖగతైః బహుభి శ్చిదై ర్దోషైః అవాచ్య
వచనరూపై రిత్థ్యర్థః లక్ష్మీయాన్ దుష్టా వంశః లక్షణయా తదుద్ధారకః పుతోఽభిధి
యతే హరికరగ్రహణానుభావాత్ భగవతా హస్తేన స్వీకారానుభావాద్ధేతోః భగ
వతా దత్తాభయత్నాదితి భావః. శ్రుతిం వేదం ప్రాప్తస్య ముదం జనయతి అరా
త్పితః ఇతి న చిత్రమ్. ధ్రువస్య తిరసి భగవతా హస్తే దత్తే యథా స సర్వజ్ఞోఽభవ
దేవ మన్యోఽపి భవేదేవేతి నాత్యాశ్చర్యవిషయం కిచ్చిదవతీతి భావః. 112

గ॥ తదైవ గోరూపధారీ ప్రలంబనామా నిశాచర స్సంకర్షణ మభిభూయ
ధేనుకసిద్ధి మలభత.

తదేతి॥ తదైవ గోరూపధారీ గోస్వరూపభృత్ ప్రలంబ ఇతి నామ ఆఖ్యాతస్య సః
నిశాచరః రాక్షసః సంకర్షణం రామ మభిభూయ తిరస్కృత్య తేన సహ యుద్ధ్యే
త్యర్థః. తమధిషిష్యేతి వా అర్థః ధేనుకసిద్ధిం ధేనుకాసురప్రాప్తఫలమిత్యర్థః. మృతి
మితి యావత్. అభజత ప్రాప. 113

గ॥ తదను దండహ్యమానదావానలజ్వాలామాలావలయితేషు గోపాలేషు
తదన్వితీ॥ తదను ప్రలంబనాశనాన స్తరమ్, గోపాలేషు వత్సపాలేషు దండహ్యమానస్య

విశేషేణ దహతః దావానలస్య దావాగ్నేః జ్వాలామాలాభిః శిఖాపజ్జిభిః వలయి
తేషు వేష్టితేషు సత్సు.

114

శ్లో॥ హా కృష్ణ హారామ దయాపయోధే
దీనార్తిహారిక శరణం భవేతి
ఆర్తప్రణాదం కురరీవిరావ
సరూప మేషా మశ్శుణో న్మరారాః.

హేతి॥ హాకృష్ణ హారామ హేదయాపయోధే కరుణాసముద్ర హేదీనార్తిహారిక
దీనానా మనాథానా మార్తిం వీడాం హరతీతి తద్ధాతృ శక్య సంబుద్ధిః. యద్వా
దయాపయోధే దీనార్తిహారిక హారామ హాకృష్ణ ఇతి రామకృష్ణయో ర్విశేషణ
ద్వయ మన్వేతవ్యం. శరణం రక్షకో భవ ప్రార్థనాయాం లోకో. పృథగ్గనానా
మస్మాదృశానామపి కేవలం ప్రాణిషు కదాచిద్దయా వర్తతే తదవసామర్థ్యము
నాస్తీతి తత్సామర్థ్యోద్బోధనార్థం దీనార్తిహరిన్నితి. ఇత్యేవం రూపం ఏషాం గోపా
లాలానాం సంబంధినం కురరీవిరావసరూపం పక్షిభ్యనితుల్యం ఆర్తప్రణాదం దీనారవం
మురారిః కృష్ణః అశ్శుణోత్ శ్రుతవాః.

115

శ్లో॥ శ్రీపతి శ్శ్రితవాత్సల్యా త్కల్పాంతదహనోపమమ్
తదా యోగబలా ద్ద్వహ్ని ముపసంహరతి స్మ తమ్.

శ్రీపతి రితి॥ శ్రీపతిః కృష్ణః శ్రియో లక్ష్మ్యో మాయాః పతి ర్నియన్తేతి పరమేశ్వర
త్వాభిప్రాయగర్భమిదమ్. శ్రితేషు ఆశ్రితేషు వాత్సల్యాత్ స్నేహాద్దేహోః తదా
తదానీం యోగబలా న్మాయాసామర్థ్యాత్ కల్పాంతదహనోపమం ప్రళయానల
తుల్యం తం వహ్నిం దావాగ్ని ముపసంహరతిస్మ వసో లభ్యే ఇతి లిడర్కేలత్.

అవ॥ ఇతరై రిత్యాదిభి శ్చతుర్భి ర్వర్తయంతి వర్ణయతి.

శ్లో॥ ఇతరై స్సమమేవ సన్నిధిస్థా
కిమువర్షా అపి తాపితాతపేన
యదసా స్తనిత చ్చలాద్రటంతీ
రుదతీ వృష్టిమిషా త్తదావిరాసీత్.

ఇతరై రితి॥ సన్నిధిస్థా గ్రీష్మానస్తరభావిత్యా త్పమిషస్థా వర్షా అపి ప్రావృడపి
గ్రీష్మతాపావహరణక్షమావీత్యచేరర్థః ఇతరై స్సమమేవ ఇతరా ఇవేత్యర్థః తాపేన
గ్రీష్మేణ తాపితా సంతాపితా కిము ఇత్యుపమాసంస్పృహప్రేక్షా. ఇయం చ
ప్రావృట్టప్రేక్షా సన్నిధిస్థీతి పద్యాహేతుకత్వా త్కావ్యలింగసంక్షేపా
స్వప్రేక్షాం సిద్ధవత్కృత్యవదతి. యదసావితి యద్యస్మా దసా వర్షాః తదా గ్రీష్మా
వసానే స్తనితచ్ఛలాత్ గర్జితవ్యాజాత్ రటన్తి శబ్దాయమానా సతీ వృష్టిమిషా
రుదతీ సతీ వర్షవ్యాజా ద్గ్రశువిమోచనంకు ర్వ నీ సతీత్యర్థః. రుదీర్ అశ్రువిమోచనే
ఇతి ధాతో శ్చత్రస్తాత్ ఋన్నేభ్య ఇతి జీవ్. ఆచ్ఛీనద్యో రితి నుమ్వికల్పః. ఆవిరాసీ

దానిర్చుకావ. సంతస్తా హి నార్యః ఉచ్చైర్విలపన్తి రుదన్తీతి ప్రసిద్ధమ్. పూర్వ
వాక్యార్థస్య ఉత్తరవాక్యార్థేన జేతునా సమర్థనాత్ కావ్యలింగమ్. 117

శ్లో! నామోచితం తదా కిం వా కాదంబోన్మేషమైభవైః

చిత్రం తథాపి నామోదః కాదంబోన్మేషమైభవైః శృణ్వే.

నామోచితమితి తదా నర్నాకాలే కాదంబోన్మేషమైభవైః కాదంబః కదంబకుసుమ
సంబంధీ ఉన్మేషో వికాసో చక్ర్యైభవైః సమృద్ధిః కింవా నామోచితం నసురభితం
సర్వమపి సురభితమేవేత్సర్థ. తథాపి సర్వస్య సురభితేష్విం సృకాం కాదంబోన్మే
షజః కదంబకుసుమవికాసజన్యః ఆమోదః పరిమళః న నాసీదితి చిత్రం విరుద్ధత్వాత్
కాదంబః కలహంసాః తేషా ముక్తేయః విమృంభణం తస్మా జ్ఞాయతే ఇతి తజ్జః
తజ్జన్యః ఆమోదః హర్షం నేతి విరోధపరిహారః. 'కాదంబః కలహంసస్యా' దిత్యమరః.
వర్నాకాలే హంసానామార్తిసంభవా న్నతత్సంచార ఇతి భావః. విరోధాభాసా
లంకారః. 118

శ్లో! యదాగతి రయోగార్తవధూజనవినాశిని

ప్రావృషి ప్రసృతో వాతః కుత స్సియం సదాగతిః.

యదాగతి రితి! యదాగతిః యస్య వాయో రాగతి రాగమనం అయోగార్తవధూ
జనవినాశిని ఆయోగేన వియోగేన అర్తస్య దుఃఖతస్య వధూజనస్య స్త్రీసమూహస్య
వినాశిని నాశకరి వాష్టికమేఘసకాశా దాగత శ్శీతోవాయు ర్విరహోద్దీపక ఇతి
తత్సర్వేన వియోగినాం దుఃఖాంతయ ఇతిభావః. ప్రావృషి వర్షాసు ప్రసృతః
చలితః సోఽయం వాతః నిహిజలమారతో వాయుః సదాగతిః సతీ ప్రశస్తా పరోప
కారాకేతి యావత్. ఆగతిః ఆగమనం యస్య సః తథోక్తః వాయుఃమాతరిశ్వా
సదాగతి రిత్యమరా ద్వాయో ధృవాగతిపదవాచ్యత్వం స్పష్టమ్. కుతః కథం
భవతి దురాగతి రేవ భవతిభావః. 'నిరుక్తిరలంకారః నిరుక్తి ర్యోగతో నామ్నా
మన్యాభివ్యక్తకల్పన' మితిలక్షణాత్. సదా సర్వదాగతిః ప్రసారోయస్యేతి పుష్పత్వ్యా
సదాగతిత్వే. ఇతఃవాగ్వియాకా వర్తతే అభువాతు అన్యార్థత్వప్రకల్పనేన తద్విఘటిత
మితి లక్ష్యే లక్షణ సమన్వయః. 119

శ్లో! మలినోఽప్యతిచంచలోఽపి మేఘః

కలయన్ సత్సు తిరస్క్రియాం సదాపి

విషపూరమయాశయోఽపి దీప్తైః

ప్రజ్వలతః కైశ్చర జీవనప్రదానాత్.

మలిన ఇతి! మలినోఽపి సలః పాపీచ అతిచంచలః అధికవిద్యుత్. 'విద్యుచ్ఛంచల' చప
లాపి చేత్యమరః. అత్యస్తచలచిత్తశ్చ సత్సు సత్తత్ప్రేమ విషయే తిరస్క్రియా
మాచ్ఛాదనం సదా సర్వదా కలయన్ కుర్వన్నపి సత్సునాఘమ తిరస్క్రియాం పరి
భవం సదా కలయన్నపీతచ విషపూరమయాశయః ఉదకపూరితాభ్యంతరః గరళ

ప్రవాహప్రచురచిత్రశ్చ ఆత్మకూట ఇతి యావత్ నీవం భూతోఽపి మేఘః జీవన
ప్రదానాద్భేదోః సవకదానాత్ జీవనం జీవితా భగదీయావా స్ఫుర్తి రితియావత్.
తస్య ప్రదానాదిచ దీప్తః కృష్ణః దరిద్రైశ్చ కైర్వచ పునఃసైః ప్రాజతః స్తుతః
దుష్టాఽపి దాసే శీర్షితే ఇతి భావః. భేదాంతకారః. నానా భవః మేఘ ఇతి విశేష్య
స్యశ్చిష్టత్వాభావాత్. కించ నీవం విభోఽపి మేఘో వీక్ష్య పరిణత ఇతి వాక్యార్థస్య
జీవనప్రదానాది పద్మావేగముక్త్యా తాదృశమిదం. కించ మునినోఽపీత్యాదిమ
ప్రతీతస్య పాత్యాదిమిదం. నిలకాయాః పరిహారా ద్విరోధాభావః. 120

అన॥ గర్జితై రిత్తాదిభిః శ్రీకృష్ణైః శ్రీకృష్ణం స్వయతి.

శ్లో॥ గర్జితైః స్వతా మస్య తపోఽగ్ని ర్భిషి తామసి

స్వంసహం సిరాం నేతుం పృథావం రుదాయయా.

గర్జితై రితి॥ అస్య మేఘస్య గర్జితైః స్వనితైః తపోఽగ్ని ర్భిషి తామసి తథా అస్య తపోఽగ్నిః
విద్యుద్భిః భేషి తామసి భేషిం గమితాంచ సర్వంసహం తథా సర్వంసహం సర్వం మేఘ
కృతంపరిభవం సహతే ఇతి సర్వంసహం తాం సర్వంసహం ననుమతీ త్వమరా తస్యం
సహశబ్దవాచ్యంసహం సిరాం భూమిం ప్రసాదం విమలస్త్రిం నేతుం గమయతుంనయతి ర్వి
కర్మకః శరతోఽయిమః ఆయదహా ఆదామ సహస్రం సంకాదికలుషితాభూమి శ్శరదా
గమే ప్రసన్నా భవతీతి భావః. అత్ర భర్తా సేనుదాత్త్యాదిభిః స్వతాం భూవిజేషాదిభిః
ర్భిషి తాం తథాపి తస్యం సహమానాం కాంచన సహ ముచనేతుం కాంచన సఖ
ఆయయా వితి ధ్వజ్యతే. తేన సమాసోన్మీ రలంకారః. సమాసోన్మీః సరిస్సూర్తిః
ప్రస్తుతేఽప్రస్తుతస్యచేదితలక్షణాత్. సర్వంసహేత్వం నిరుక్తిలంకారః. 121

శ్లో॥ ప్రతి పన్నునాగమాంబిభాగో

విమలీభూత జలాశయో విపంకః

సమపద్యత మధ్యమోహ లోకో

స తదాసిం కథ మావిరస్తు హంసః.

ప్రతిపన్నేతి॥ మధ్యమో లోకః స్వర్గచాతాళమధ్యస్థో లోకః భూలోక ఇత్యర్థః. ప్రతి
పన్నునాగమాన్తభాగః ప్రతిపన్నః ప్రాప్తః ఘనాగమస్య మేఘాగమస్య ప్రాప్తృష
ఇతి యావత్ అన్తభాగః అనఘః యేన స తథోక్తః నివృత్తవర్షాకాల ఇత్యర్థః. విమలీ
భూత జలాశయః విమలీభూతాః నిర్మాలాః జలాశయాః ప్రాదాః యస్మిన్ సః
విపంకః కర్ణమరహితః నీవంవిధ స్సమపద్యత హి అభూత్ ఖలు. తదాసిం హంసః
పక్షివిశేషః కథం కుతో నావిరస్తు ప్రాదన్నునతు కిన్తు హంసప్రాదుర్భావ శ్శరద్య
చిత ఏవేతిభావః. స్త్రాగ్యాన్త మధ్యమః సద్విజ్ఞః నాపి ప్రాప్తః కిన్తు మధ్యస్థో జ్ఞానాధి
కారీత్యర్థః. లోకః సః ప్రతిపన్నః ప్రాప్తః జ్ఞాత ఇత్యర్థః. ఘనః అఘః అగమాంత
భాగః వేదాంతభాగః యేన స తథోక్తః ఇదః పూర్వ మధిపేనవేదాంగత్వాదిదాసిం
వేదాన్తజ్ఞానం సౌలభ్యేన జాపిమితి భావః. అతఏన విమలీ భూతజలాశయః విమలీభూతః

ఆత్మతత్త్వ పరోక్షజ్ఞానేన నిర్మలః లరయో రథేదాత్ జడః వేదాంత శాస్త్రాధిగమో
 త్సార్వ మపరిశుద్ధః ఆశయః అస్త్యక్షరణం యస్య సః ఇతిః ప్రాగ్జడాశయః ఇదా
 నీన్తు విమలాశయ ఇతి భావః. అత ఏవ విపంకః నిష్కాపః జ్ఞానాగ్ని స్సర్వకర్మాణి
 భస్మసాక్షుః సుతేన్దునేతిగీ తావచనాత్. ప్రాక్తన సర్వపుణ్యపాపాత్మకకర్మసంచయం
 నాశయిత్వా ఉత్తరత్రాపి జన్మహేతుభూత పుణ్యపాపసంబంధం నిర్మూలం నాశ
 యన్నితి భావః. ఏవంవిధ స్సమపద్యత హి జాతః కలు తదానిం హంసః పరమాత్మా
 కథం నావిరస్తు బ్రహ్మసాక్షాత్కారస్సాన్విడేవేత్స్యన్.

122

శ్లో॥ పక్షపాత స్తదా నీల కంఠై కవిషయో భవత్
 వాసుదేవే పరం రక్త తథాపి సకలా మహీ.

పక్షపాత ఇతి॥ తదా శరది పక్షపాతః స్నేహః నీలకంఠై కవిషయః నీలకంఠః శివ
 ఏవ ఏకః ముఖ్యః విషయః గోచరః యస్య స తథోక్తః అభవత్ శివే ఏవ పక్ష
 పాతః సత్త్వస్య దేవతాయా మితిభావః ఇతి నిరోధార్థః. పక్షపాతో గరుడభసం నీల
 కంఠః మయూరః ఏకో విషయః యస్య స తథోక్తః అభవత్ శరది నీలకంఠానామేవ
 పక్షగళనం సత్త్వస్యపక్షిణా మితిభావః ఇతి పరిహారః. తథాపి శివపక్షపాతే సత్త్వపి
 తథాచేతి చ సకలా సర్వా మహీమహీశబ్దేన తద్వచ్చినో జనా లక్ష్మ్య నై వాసుదేవే పరం
 శ్రీకృష్ణే. ఏవ రక్త అచరక్త అభవదితి పూర్వేణాన్వయః. నిరోధాభాసాలంకారః

గ. తదను శరది వ్యతీతాయామ్.

తదను తతః శరది వ్యతీతాయా మతిక్రాంతాయాం సత్తామ్.

శ్లో॥ సంతప్తా సుదృశ స్తదా వ్రజగతా చ్ఛిత్తోద్భవవ్యాధిభి
 ర్మన్వానా హరి మంతరేణ విరసం సంసార సంసేవనమ్
 కుర్వాణా గుణవర్ణనం ప్రతిముహు గ్గేయాః కథాసంతతేః
 కిం వా సాధన మంతరంగ మితి తత్రాప్తా విచారాశులాః.

సంతప్తా ఇతి॥ తదా హేమన్తబుత్తుప్రదుర్భావే వ్రజగతాః వ్రజనివాసిన్యః సుదృశః
 స్త్రియః అనేన శోభనే దృశో యాసా న్తా ఇతి వ్యుత్పత్త్యా నారీణా మాసాం
 సౌందర్యాతికయో వ్యభ్యతే. చిత్తోద్భవవ్యాధిభిః మన్మథరుజాభి సుంతప్తాః భృశం
 తప్తా స్సత్యః హరిం కృష్ణ మన్తరేణ వినా శ్రీకృష్ణభర్తృకత్వవ్యతిరేకేణేత్యర్థః
 శ్రీకృష్ణసంభోగం వినేతి పరమార్థః. సంసారసంసేవనం సంసారసేవా విరసం వ్యర్థ
 మితి మన్వానాః భగవత్సంభోగం వినా సంసారాసక్తి ర్వ్యర్థేతి మత్సేత్యర్థః ప్రతి
 ముహూః ముహూర్ముహూః గుణవర్ణనం శ్రీకృష్ణగుణకీర్తనం కుర్వాణాః కుర్వన్త్యః
 అనేన ప్రలాపేనామావనావిశేష స్సూచితః. ప్రలాపః ప్రియసంస్థిగ్గుణాలాప
 ఉదాహృత ఇతి లక్షణాత్ కథాసంతతేః కథాసమూహస్య కర్మణి వ్యష్టి అర్థాత్కృ
 ణ్యస్యైవ గేయాః గాయిన్యః భవ్యగేయేత్యాదినా కర్తరి నిపాతః తత్రాప్తా

శ్రీకృష్ణప్రాప్తివిషయే అన్తరంగం ముఖ్యం క్షిప్రసిద్ధికరమిత్యర్థః సాధనం
నికాయః కాయమానం నామ ఉష్ణకాలే తృణాదివ్రతాదికం కింవా క్షమితి విచారా
కులః చింతాసంకులః జాతా ఇతిశేషః. కేన వా వ్రతేన కృతేన సతా అస్మాకం
శ్రీహరిః పతి ర్భవేతిది విచారాక్రాంతా బభూవురితి భావః అత్ర హరిసంపర్కం
వినా సంసారస్య అరమ్యత్వ కథనా ద్విన్ోక్తిరలంకారః. వినోక్తి శ్చేద్వినా కించి
త్రస్సస్తుతం హీన ముచ్యతే ఇతి లక్షణాత్. వ్యంగ్యార్థస్తు. తదా వ్రజగతాః సుదృశః
శోభనా దృక్ జ్ఞానం యేషాస్తే సుదృశః సుధియః చిత్తోద్భవవ్యాధిభిః మనోజన్య
కామాదిదుఃఖైః కామాదీనా మ్మనోధర్మత్వాదితి భావః. సంత్తప్తా స్సన్తః. నిర్విణ్ణా
భూత్వేత్యర్థః. హరిం భగవన్త మన్తరేణ తద్భాసం వినేత్యర్థః. సంసారసంసేవనం
విరసం మన్వానాః సంసారిణామసి జనకాఽనాం సంసారావిరోధేన హరిభజనస్య
కృతత్వాత్. సంసారేపి హరిభజనమేన కర్తవ్యమితి భావః. ప్రతిముఖం ధ్మణవర్ణనం
సత్యకామత్వాదిభగవద్గుణకీర్తనం కుర్వాణాః కథాసంతతేః మత్స్యాద్యవతారికృత
వేదాహరణాదితివృత్తాన్తనమూహస్య నేయాః గాయకాః ఏతావతా భక్తివిష్టా
భూత్వేతి సిద్ధమ్. త్రైతాపై పరబ్రహ్మసాక్షాత్కారే అన్తరంగం ఇతిరాసపేక్షం
ముఖ్యమితి యావత్. సాధనం కింపేతి విచారాకులా జాతాః. భక్తిరపి జ్ఞానదావ్
రైవ మోక్షహేతు ర్నసాక్షాదితి స్వానుష్ఠీయమానాయా భక్తే ర్భూరింగసాధ
నత్వా దన్తరంగసాధనం జ్ఞానం కీదృశం కథం వానుష్ఠేయమితి తత్రవిచారం
కృతవన్త ఇతి భావః—

124

శ్లో॥ నాథ ప్రీజగతాం నాథో హరి రస్మాక మస్త్వితి
హైమన్తే ప్రథమే మాసి చక్రః కాత్యాయినీవ్రతమ్.

నాథ ఇతి॥ త్రి జగతాం త్రిలోకానాం నాథః ప్రభు ర్హరిః కృష్ణః అస్మాకం నాథః
పతిః ప్రభురితి చ అస్తు భవతు, ఇత్యేవం సంకల్పేతి శేషః. హైమన్తే హేమన్త
ఋతుసంబంధిని. సర్వత్రాణ్ చ తలోపశ్చేతి తలోపః. ప్రథమే పూర్వస్మిన్
మాసి మాసే అర్ధాన్మాస్యశ్చైతే కాత్యాయినీవ్రతం కాశీవ్రతం చక్రః కృతవత్సః.
సుదృశ ఇతి పూర్వశ్లోకా త్కర్తృపదమన్వేతవ్యమ్. అత్ర త్రిజగతాం నాథస్య
హరేః జగదన్తఃపాతినాం గోపికానామపి వ్రతానుష్ఠానాత్ ప్రాగేవ నాథత్వాత్
పున స్తన్నాథత్వార్థం వ్రతానుష్ఠానం పిప్లవేషణమితి విరోధః తస్య నాథో భర్తేత్య
ర్థవర్ణనా త్పరిహార ఇతి విరోధాభాసాలంకారః ప్రతీయతే—

125

గ॥ అనన్తర మభ్యర్చ్య చ భగవతీం భవానీం వివిధోపచారై రేవ
మస్తాషుః.

అనన్తరమితి॥ అనన్తరమ్ వ్రతానుష్ఠానాన్తనరమ్. భగవతీం షాడ్గుణ్యనిలయాం
భవానీం భవస్యపత్నీం ఇన్ద్రవరుణభవేత్యానుక్ జీమ్ చ పార్వతీ మిత్యర్థః వివి

భోషచాలైః మధుపర్వాదిబహువిభోషచాలైః రవ్యస్యైః పూజయిత్వా. ఏవం
వత్సమాణప్రకారేణ అస్తామః. స్తుతిం చక్రం. పుష్కలస్తతావతి థాతో యజ్ఞ-126
X|| తథాహి.

తథాహితి! స్తుతిప్రకారమేవ ప్రతిపాదయతి కవిత్వార్థః.

అవ" అథ. నాళీః ద్యుతిత్వాదిభి ర్విచక్షిః స్తుత్వా దశమేన స్వాభీప్సితం
ప్రార్థయన్తే,

శ్లో॥ నాళీకద్యుతిః శ్వతోహర మహా వ్యుత్తానవంశేరుహం
వందే యన్మకరందబిందులహరిః ప్రాణం నీలం
యత్క్రీడితలహేను విస్మయనన్వితానా వ్యుత్తశ్చంకర
శూచిజాపీకహింసాద్యుతిః సుతసుధాధారాభి రాసించతి.

నాళీకద్యుతిరితి! హేవిష్ణుజగని లోకమాళిః ఆనః ఏతత్ మన్మనోగత మిత్యర్థః
పరిష్కృత్యమాన మర్చనానిగ్రహగత మితిహా నాళీకద్యుతిః శ్వతోహరం లోకస్య
శ్వత స్సతః తదీయవిత్తం హుతీతి శ్వతోహరః నాగీంద్రమాదిః ప్రసిద్ధ శ్లోరః
నాళీకస్య కమలస్య సంబంధినీచాం ద్యుతీనాం కాన్తీనాం పశ్యతోహరం చోర
మపహరారమితి యానత్ నాళీకా వ్యుత్తానద్యుతిమ దిశ్యర్థః అతీనాళీకస్య శ్వత
స్సతః తదీయాం ద్యుతిమేవ విత్తం హుతీతి నాళీకద్యుతిః శ్వతోహర మిత్యఖండార్థః
అచేతనస్య నాళీకస్య వర్చననాసంభవాత్. వర్చన మత్యే లక్షణయా వికసనమేవ తతశ్చ
ఉత్పల్లవాళీకద్యుతిహర మితి లక్ష్మణ స్ఫుటకమల సదృశమితి యావత్. త్వత్సాద
వంశేరుహం తన చరణయాపం కమలం సచాత్యే ఉపమితసమాన ఇతి భృమితవ్యం
నాళీకేతి విశేషణేన సహ పాన రుత్వాపత్తేః యన్మకరందేతి వత్సమాణవాక్యాధా
నస్వయాపత్తేశ్చ సహ చరణే మకరందబిందులహరి వర్తతే ఇదంచ పాదరూపితం
కమలం సలోకనాథారణం కీన్త లోకవిలక్షణమ్ అన్యథా నాళీకద్యుతిః శ్వతోహరత్వా
సంభవాత్ లోకనాథారణం కమలం సహ స్నేహితకమలద్యుతిం హర్తుం క్షమతే ఇతి
వందే సమస్కరోమి ప్రక్షేపకాభిప్రాయో ఏకవచననిదేశః సమస్కరోద్దిప్తఫలం
వ్యంజయన్తి తచ్చరణరూపితం కమలభర్తృవిశేషం ప్రస్తాతి యదితి యస్య చరణ
కమలస్య సంబంధినీ మకరందబిందులహరి మధుపృషత్ప్రవాహః పాదగతలావణ్య
ప్రవాహ ఏవ నిగ్గోఢ్యవనాన లక్షణాతిశయోక్త్యా మకరందబిన్దులహరిత్వేన నిరూపిత
ఇతి జ్ఞేయమ్. దైన్యానలభ్యంసిని దైన్యం దీనత్వం మఃఖమితి యానత్ దారిద్ర్యమితిచ
ప్రతీయతే తదేవానలః అగ్నిః తస్య భ్యంసిని నాశకరి భవతీతిశేషః పార్వతీచరణార
విందసాందర్యం మనసి లగ్నం చేత్సర్వదుఃఖశాన్తి ర్భవతి ఐశ్వర్యహేతుత్వా
త్సర్వదారిద్ర్య నివృత్తిశ్చ భవతీతి ప్రస్తుతార్థః మకరందస్య జలవికారత్వేన తన్నివార్వ
తోపయోగితయా అనలవ త్వంతాపకరత్వేనచ దైన్యే అనలత్వం రూపితమ్. ఏతేన

అనాథత్వప్రియుక్త మస్మద్వైస్య మపహర్తుం త్వచ్చరణారవిందవందన మితి సూచితమ్
 కేశికలహేషు ప్రిణయకలహేషు త్రాసా ద్భయాదేతోః యత్సాదారవిందం కర్మ
 నతః నమ్రస్సౌ శంకరః శివః చూడావీడహిమమృత స్రుతసుధాధారాభిః చూడాయా
 మావీడః భూషణం చూడావీడః మకుటాలంకార ఇత్యర్థః. సచాసౌ హిమమృతి
 శ్చంద్రః తస్మాత్ స్రుతాభి స్రువ న్నీభిః సుధాధారాభిః అమృతాసారైః ఆసించతి
 ఆసమంతా త్సించతి న తేన పార్వత్యా శ్చిరం ప్రసాదాభావో వ్యజ్యతే తేన చ శివేన
 మహా నపరాధః కృత ఇతి వ్యజ్యతే. ఏతేన యథా త్వం స్వాధీనభ ర్తృకా తథాస్మానపి
 కుర్వీతి ప్రార్థనా వ్యజ్యతే.

127

శ్లో॥ మాత స్తాతి చతుర్ముఖః ప్రిణమతి ప్రాచీనబర్హిర్ముఖం
 ర్వాచప్తే మురళాసన స్తవ గుణా న్మందారమాల్యోపమాన్
 ఇత్థం పార్వచరోక్తిభిః కథమపి వ్యాపారయంతీ దృశః
 ప్రాంతే కాచన మోహిని విజయతే లీలాశుక్తకాయనా.

మాతరితి॥ హేమాతః రక్షకత్వగుణయోగా న్మాతృత్వ వ్యపదేశః. యద్వా ప్రకృతి
 పురుషయో ర్లగత్కారణజ్యేన ప్రకృతి ర్లగతో మాతైవేతి కృత్యా ప్రకృతిస్వరూప
 త్యా ద్వా చతుర్ముఖః బ్రహ్మ స్తాతి స్తుతిం కరోతి ప్రాచీనబర్హి రింద్రః ప్రణమతి నమ
 స్కరోతి మురళాసనః విష్ణుః మందారమాల్యోపమాన్ మందారపుష్పమాలా
 తుల్యా తద్వన్మధురానిత్యర్థః. తవ గుణా ముఖం రత్నర్థం వ్యాచప్తే కీర్తయతి ఇత్థ
 మేవంరూపాభిః పార్వచరోక్తిభిః ఆనుచరవచనైః కథమపి అతికృచ్ఛ్రిణ ప్రాంతే
 పరిసరదేశే దృశః దృష్టిః వ్యాపారయంతీ ప్రేరయన్తి పశ్యన్తిత్యర్థః లీలాశుక్త కాయనా
 లీలాశుకః విలాసకీరః ఏకం ముఖ్య మయనం స్థానం మనస ఇతి భావః యస్యాస్మా
 తథోక్తా శుక్తకాగ్రచిత్రేత్యర్థః. ఆయమేవ బ్రహ్మాదికృతస్తుత్యాద్యనుసంధానాభావస్య
 హేతురితి పరికరాలంకారః. కావ్యలింగం వా. కాచన అనిర్వచనీయా మోహిని తే
 జగన్మోహకరీ అర్థా త్సార్వతీ విజయతే సర్వోత్కర్షణే నర్తకే. అత్ర బ్రహ్మాదిభి రపి
 స్తూయతే ఇతి పరమేశ్వరీభావః పార్వత్యా స్పృహః తత్కృతస్తుత్యాది వ్యప్యస్యా
 ఆదరో నాస్తితి ధ్వనిత్యైవ అతిగాంభీర్యం వ్యజ్యతే లీలాశుకేత్య నేన దీనకృపాభివ్యక్తం
 వ్యజ్యతే తేన చ బ్రహ్మాది స్తుత్యాదిక మప్యననుసంధాయ యథా కేవలకృపయా
 లీలాశుకం వినోదయతి తద్వ దస్మానపీతి ప్రార్థనా వ్యజ్యతే.

128

శ్లో॥ ఆనందాశ్రుధురీపరితనయనా సంఘల్లరోమచ్ఛటాః
 స్వేదాపూరితగద్గదధ్వనిభృత స్సంక్షీణవేద్యాన్తరాః
 ధన్యాః కేచన చిన్మయాం పశుపతే రానందకందాయతా
 మంబ త్వా మనుచింతయంతి కరుణాకల్లోలిసి మాదరాత్.

ఆనందేతి॥ హేలంబ మాతః ఆనందాశ్రుధురీపరితనయనాః ఆనందబాష్పసంతానవ్యాప్త
 నేత్రాః నేత్రాభ్యా మానందాశ్రుణి మంచన్త ఇత్యర్థః సంఘల్లరోమచ్ఛటాః

ప్రహృష్టరోమప జ్జయః సంజాతరోమాంచా ఇత్యర్థః స్వేదాపూరితగద్గదధ్వని
భృతః విశేషణద్వయ మిదం అన్యతరస్య విశేష్యత్వవివక్షాయాం సమాసః. స్వేదేన
ఘర్మజలేన ఆపూరితాః వ్యాప్తాః తథా గద్గదధ్వనిం గద్గదస్వరం విభ్రతీతి గద్గద
ధ్వనిభృతః స్వేదాపూరితా శ్చ తే గద్గదధ్వనిభృతశ్చ తథోక్తాః సంక్షీణవేద్యా
స్తరాః సమ్యక్ ఊణం సప్తం వేద్యాస్తరం అన్య ద్వేద్యం ఇతరవిషయ ఇతి
యావత్ యేషాన్తే ఇతరవిషయజ్ఞానశూన్యా ఇత్యర్థః. త్వదేకాయ త్తచిత్తా ఇతి
యావత్ ఏవం విధాః అత ఏవ ధన్యాః కృతార్థాః కేచన సుధియః కేచనేత్యనేన
ఏవంవిధానాం నిష్కపటభక్తానాం విరళత్వం నూచ్యతే కరుణాకల్లోలినీం దయా
తరంగిణీం కరుణానిధిమితి యావత్ పశుపతే శివస్య ఆనందకందాయితాం కందో
వృక్షాదిమూలేచేతి కోశా దత్త ఉపచారేణ కేవలమూలారే కందశబ్దో వర్తతే
ఆనందస్య కందో మూల మానందకందః తద్వదాచరితాం తథోక్తామ్ శివస్య ఇయమేవ
సుఖహేతు రితి భావః. యద్వా ఆనందకందః షరమానందః తద్వదాచరితాం తథో
క్తాం శివస్య షరమానందమయీ మిత్యర్థః. సచ్చిన్మయశివ స్సాక్షో త్తస్యానందమయీ
శివేతి వచనాత్. సచ్చిద్రూపే బ్రహ్మణి శివే ఉపలభ్య ఆనందః పార్వత్యేవేతి భావః
పరబ్రహ్మణ సచ్చిదానందాత్మకత్వాత్ సచ్చిద్రూపశ్శివః ఆనందరూపా శక్తిశ్చ ఉభా
వపి బ్రహ్మశబ్దవాచ్యావీతి నిష్కర్షః. చిన్మయీ చిత్ చేతనం జ్ఞానమితి యావత్
తత్ప్రచుర ముచ్యతే యస్యాం సా చిన్మయీ ప్రచురజ్ఞానా సర్వజ్ఞేతి యావత్
తాం యద్వా చిదేవ చిన్మయీ స్వాధే మయత్ జ్ఞానస్వరూపిణీత్యర్థః. తాం ఏవం
విధాం త్వాం పృత్యగ్రాపిణీం త్వమిత్యర్థః ఆదరాత్ ప్రీత్యా అనుచిన్తయన్తి
ధ్యాయన్తి నిర్వికల్పసమాధా వనుభవన్తితి భావః. యద్వా వస్తుత శ్చిన్మయీం
పశుపతే రానందమూలభూతాం సరూపామేవ త్వా మనుచిన్తయన్తి మనసి తవ
రూపం కల్పయిత్వా ధ్యాయన్తితి భావః.

129

శ్లో॥ మురాంతకపురాంతకప్రభృతయో దయామేదురా

న సంతి కిము దేవతాః ప్రణుతలాలనాలాలసాః

తథాపి మమ మానసం కలితకల్పవల్లీనిశే

దయారసమయాశయే మహసి శంకరాహ్లాదిని.

మురాంతకేతి॥ దయామేదురాః కరుణారసభరితాస్త్రకరణ ఇత్యర్థః అత ఏవ ప్రణుత
లాలనాలాలసాః భక్తోల్లాసనచతురాః మురాంతకః విష్ణుః పురాంతక శివః మురాం
తక పురాంతకా ప్రభృతీ ఆదీ యేషాన్తే తథోక్తాః దేవతాః నిత్యస్త్రీలింగాయమ్.
దేవా ఇత్యర్థః న సన్తి కిమ్ సన్త్యేవ తథాపి తేషాం సత్తేష్టి మమ మానసం మనః
కలితకల్పవల్లీనిశే కలితా స్వీకృతా కల్పవల్లీనిభా కల్పలతాసాదృశ్యం యేన తస్మిన్
తథోక్తే ఆశ్రితాభీష్టప్రదానాత్సోకుమార్యాచ్చ కల్పలతాసమే ఇత్యర్థః దయారస
మయాశయే దయారసమయః కృపారసప్రచురః ఆశయః అస్త్రకరణం యస్య తస్మిన్

యద్వా దయారసమయః కరుణారసవికారః ఆశయో యస్యేతి ఏవంశ్చ కృపారసవత్
త్వదాశయాత్మనా పరిణత ఇతి ఫలితమ్. శంకరాహ్లాదిని శివసంతోషకే తత్త్వేయసీ
భూతత్వాదితిభావః మహాసి తేజసి స్వయంప్రకాశస్వరూపే ఇత్యర్థః అథాత్మా
ర్వత్వాం వర్తతే ఇతి శేషః. పర్యాయోక్త మలంకారః, ఏతేన “మహేశ్వరే వా
మహతా మధీశ్వరే జనార్దనేవా జగదన్తరాత్మని న వస్తుభేదవృత్తిపత్తి రస్తి మే తథాపి
భక్తిస్తరుణేస్తు శేఖరే” ఇతి భర్తృహరిశ్లోకానుగుణ్యేన మురాంతకాదీనాం సర్వేషాం
బ్రహ్మత్వావిశేషేషి పార్వత్యామేవ మమ భక్తి రితి సిద్ధమ్. 130

శ్లో॥ న కర్మ రచయామహే న చ తపాంసి శిక్షామహే
న దైవతముపాస్మహే న హృది కించి దాశాస్మహే
మహాః కిమపి మంగళం పరమమంగళానామపి
త్రిలోచనతపఃఫలం హృది విధాతు మీహామహే.

న కర్మేతి॥ వయం కర్మ న రచయామహే న కుర్మః తపాంసి న శిక్షామహే చ
నైవాభ్యస్యామః చిత్తైకాగ్ర్యలక్షణతపోభ్యాసశ్రీమం న ప్రాప్నుమ ఇతి భావః
దైవత మింద్రాదిదేవతాబృందం సమూహార్థేన. యద్వా దేవతైవ దైవత మితి
స్వాక్రే అః. దేవతామిత్యర్థః నోపాస్మహే న సేవామహే ఇంద్రాదిదేవతోపాసనాం
సకుర్మ ఇత్యర్థః. హృది మనసి కించిదపి నాశాస్మహే న కాంతామః పరమమంగళానా
మత్యన్తశుభభూతానామపి వస్తూనాం మంగళం శుభకరం మంగళహేతో మంగళ
శబ్ద ప్రయోగ బోధచారికః హేత్వలంకారః. హేతుహేతుమతోరైక్యే హేతుం
కేచిత్ప్రచక్షు తే ఇతి లక్షణాత్. నేత్యానన్దేన చంద్రేణేత్యుదాహృతత్వాచ్చ త్రిలోచన
తపఃఫలం త్రిలోచనస్య శివస్య సంబంధినః తపసః ఫలం పరిపాకభూత మిత్యర్థః
కిమప్యనిర్వాచ్యం మహాః తేజః అథాత్పర్యతీం హృది హృదయే విధాతుం కర్తుం
స్థాపయితు మిత్యర్థః ఈహామహే ఇచ్ఛామః అత్ర కర్మాదికరణనిషేధోనుపపన్న
స్ఫుభ క్త్యతిశయే పర్యవస్యతీత్యాక్షేపాలంకారః. నిషేధాభాస మాక్షేపం బుధాః
కేచన మన్వతే ఇతి లక్షణాత్. అనేన కర్మతపోదేవార్చనాద్యపేక్షయా మానసికే
భగవద్రీతి రధికేతి వ్యజ్యతే. పర్యాయోక్త మలంకారః. 131

శ్లో॥ తుషారగిరిసంభవం మఘవనీలనీలాలకం
కళాధరకళాధరం కలితలోలలీలాశుకమ్
దయామయమయామహే శరణ మిందుబింబాననం
ముదారుణముదారుణం కిమపి హారిహరం మహాః.

తుషారేతి॥ తుషారగిరిసంభవం తుషారగిరే ర్నిమివత స్సంభవ ఉత్పత్తి యస్యతత్
ఏతేన మణిమయశరీరత్వం వ్యజ్యతే. అనన్తరత్వప్రభవస్య యస్యేతి వచనాను
రోధేన హిమవతో మణిప్రభవత్వా త్తత స్సంజాతేయమపి తథామణిమయ్యేవ భవితు
మర్హతీతి సంభావనాయా స్ఫుశకత్వాత్ తుషారేత్యనేన తు శీతలత్వం వ్యజ్యతే

కారణగుణానాం కాశ్యే సంక్రమణశ్చాచిత్యాత్ మఘవసీలనీలాలకం మఘానః
 ఇన్ద్రస్య నీలాః ఇన్ద్రనీలమణయ ఇత్యర్థః. తద్వన్దీలాః అలకా శ్చూర్ణ కుంభలా యస్య
 తత్ ఏతేన శిరసి ఇన్ద్రనీలమణీసమన్వయ ఉక్తః. కళాధరకళాధరం కళాధరస్య
 చన్ద్రస్య కలాయశ్చకీలస్య ధరం ధారకీమ్ ఏతేన చన్ద్రకాంతమణీసమన్వయో
 వ్యక్తః కలితలాలలీలాశుకం కలితః ధృతః లోత వృషలః లీలాశుకః విలాసకీరః యేన
 తత్ ప్రయోహి లీలాధరం కరే శుకం విభ్రంభితి స్సస్తి. అనేన మరకతమణీసంబంధో
 వ్యక్తః అరుణం రక్తమ్ ఏతేన పద్మరాగమణీసమన్వయో వ్యక్తః హరిహరిం
 హరిణో మనోహరాః హారా మణీసృజః యస్య తత్ ఏతేన సాక్షాన్మణీసంబంధ
 ఉక్తః. ఏవం తుషారగరిసంభవమితి పదధ్వనితం వార్షాత్వా నానావిధమణిమయత్వం
 స్పష్టం వ్యంజయిత్వా అథ శరణ్యగుణానామాహ దయామయమిత్యాదిభిః. దయా
 మయం ప్రచురదయమ్ అదారుణం సామ్యం హిసన్నమితి యావత్ ప్రసాదమేవ
 ప్రకటయతి ఇందుబింబాననమితి చన్ద్రబింబతుల్యముఖవదిత్యర్థః. ఉపమితనమాసో
 యమ్ బింబపదనిరైశబలాత్ ఇందోః పూర్ణత్వం వ్యజ్యతే న హి క్షీణేందోరస్తి
 వలయాకారః సంపూర్ణచంద్రవత్సనన్న మతి ఏవాహ్లాదకం చ అస్యా ముఖమితి
 భావః. కేమప్యనిర్వాచ్యం లోకోత్తర మిత్యర్థః. ఏతేన ఆప్రాకృతత్వం వ్యజ్యతే మహాః
 తేజః అర్థాత్పూర్వతేన ముదా సంతోషేణ శరణం రక్షక మయామహే భజామహే
 హరిహర మిత్యుక్తి హరిహరమ్ ఇతి పదద్వయం వా హరి మనోహరమ్ హరస్యేదం
 హరిం శివసంబంధి ఇతి తదర్థః. పర్యాయోక్తాంతకారః.

132

శ్లో॥ సుధామధువిధాధరే సవిధుఖండచూడాపదే

మహీయసి మహామహే మహసి పద్మరాగారుణే

నిమజ్జతు నమజ్జనప్రచురదైన్యదావానలే

మనో మమ మనోభవాహితిమనో వినోదావహే.

సుధేతి॥ సుధామధువిధాధరే సుధాయా అమృతస్య మధునో మకరందస్య చ
 విధా రీతి రివ విధా యస్య సః తథోక్తః. అధరః అధరోష్ఠః యస్య తస్మిన్
 అమృతమకరందరసకుల్యరసయుక్తాధరబింబవతీతి ఫలితార్థః. అత్ర అధరరసస్య సుధా
 మధువిధావత్త్వేన క్తవ్యే తథా అనుక్త్వా అధరస్త్వేన తద్వచనాత్సర్వోత్తయ
 మధరో రసమయ ఏవ న తు రసవృత్తిరేకాదస్త్యత్ర కోప్యంశ ఇతి ప్రతీయతే.
 సవిధుఖండ చూడాపదే విధో శ్చన్ద్రగ్య ఖిణ్ణ శ్శృకలం తేన సహితం సవిధుఖండం
 చూడేతిపదం చూడాపదం మకుటసాన మిత్యర్థః. సవిధుఖండం చూడాపదం యస్య
 తస్మిన్ తథోక్తే చంద్రశేఖరే ఇత్యర్థః. మహీయసి అతిమహతి మహామహి మహాన్
 అధికః మహాః ఉత్సవః యస్య తస్మిన్ మహోత్సవశాలినీత్యర్థః. యద్వా మహాన్
 మహాః యస్మాత్తస్మిన్ భక్తేభ్యో మహోత్సవప్రదాయకే ఇత్యర్థః. పద్మరాగారుణే
 పద్మరాగః అరుణమణిః తద్వదరుణం రక్తం తస్మిన్ నమజ్జనప్రచురదైన్య దావానలే

సమతః ప్రణతస్యజనస్య భక్తజనస్యైత్యర్థః సంబంధిః ప్రచురస్య అధికస్య దైన్యస్య
దుఃఖస్య వనతుల్యస్యేతి భావః. దావానలః దావాగ్నిః తస్మిన్. యద్వా దవో
వనం స ఏవదావః స్వాధీ అన్. దైన్యరూపస్య దావస్య అనలః తస్మిన్ రూపకా
లంకారః. మనోభవాహితమనో వినోదావహి మనోభవాహితః మన్మథాంతకశ్చివః
తస్య మనసః చిత్తస్య వినోదమావహతి సంపాదయతీతి తథోక్తం తస్మిన్ మహసి
తేజసి పార్వత్యా మిత్యర్థః. మమ మనో హృదయం నిమజ్జతు మగ్నం భవతు. 133

శ్లో॥ విభావసు విభార్యురీ తుహినరశ్మి రశ్మిచ్ఛటా

శిఖాలయశిఖావళీ మితితలోచనాబం మహాః

సదామృతముదావహం కిమపి నీపవాటి తిటి

నివాసిగుణవాసితం భజతు మామకీనం మహః.

విభావస్మితి॥ విభావసో సూర్యస్య విభార్యురీ కాన్తిపూరితః తుహినరశ్మే ర్హిమాం
శోః రశ్మిచ్ఛటా కిరణసమూహః శిఖాలయస్య అగ్నే శిఖావళీ జ్వాలాసంఘః ఏతేషా
మితరేతిరద్వంద్వః ఏతాభిర్మిళితాని యుక్తాని లోచనాబ్జాని అబ్లాసేవ లోచనాని
త్రిత్వాన్మహావచనం యస్య తత్తథోక్తం. సూర్యచంద్రాగ్నిమయ నేత్రత్రయచది
త్యర్థః. అమృతముదావహం అమృతం సుధేవ ముదం సంతోష మావహతి ప్రాప
యతీతి తథోక్తం. యద్వా అమృతాః అమరాః తేషాం ముదావహం తచ్ఛ్రుతు
భూతమహిషాసురాద్యసురవినాశనద్వారా దేవానాం ప్రియకారిణీ మితి భావః. నీప
వాటితటినివాసి కదంబవనతటనిలయం కదంబతరుచటనిలయమితి వా గుణవాసితం
గుణై రాసందాదిభి ర్వాసితం సురభితం సకలకల్యాణగుణపూర్ణ మిత్యర్థః. కిమప్య
నిర్వాచ్యం మహాః తేజః కర్మ మామకీనం మదీయం తవక మమకా మేకవచనే ఇతి
మమ కాదేశః. మహః చిత్తం సదా సర్వదా భజతు సేవతామ్. భజ సేవాయామ్. 134

శ్లో॥ దయారసకరంభితై ర్నవసుధాతరంగోజ్జ్వలై

సరోజపరిపంధిభి స్సృపయ మామువాంగై శ్చివే

అనేన మమ ధన్యతా స చ తవ ప్రేమస్తావతా

యశోఽపి తవ జృంభతి శ్రితకృపాళుతాహేతుకమ్.

దయారసేతి॥ హే శివే పార్వతి శివా భవానీ రుద్రాణీ త్యమరః. దయారసకరంభితైః
కరుణారసపూర్ణైః సవసుధాతరంగోజ్జ్వలైః నూతనామృతకల్లాలవద్భాసురైః సరోజ
పరిపంధిభిః కమలతుల్యైః పరిపంధిశ్చో యన్యపి శత్రునాచక స్తథావీహ ఉప
మాయాం పర్యవసన్నః అపాంగైః కటాక్షైః మాం స్సృపయ సింహ త్వత్కరుణాకటాక్ష
వర్షం మయి పాతయేత్యర్థః. అనేన త్వదపాంగస్సపకేన మమ ధన్యతా కృతార్థతా
స్వాదితిశేషః. తావతా స్సృపనమాత్మేణ తవ శ్రీమః యాసః స చ నైవ భవతి
దర్శనమాత్రాన్నశ్రీమ ఇతి భావః. తవాప్యనేన కించ శ్చలమస్తీత్యాహ యశోపేతి
శ్రితకృపాళుతాహేతుకం శ్రితేషు కృపాళు ర్దయాళు శ్చ్రితకృపాళుః స్పృహగృహి

పతిదయిత్యాదినా పయతేరేవాప్యచప్రత్యయో విహితః. స తు కృపే రితి. యద్యపి కృపాభుశ్చైవ పామాణిక స్వభాసి స్వాద్యయాభుః కామణికః కృపాభు స్సురతసమా ఇత్యమరకోశానుసారేణ కృపాం లాతీతి కృపాభుః జ్ఞానాద్యోఽయ ముప్రత్యయ ఇతి కథంచిత్రమాణేయమ్. త్రైతకృపాభో ర్భావ శ్శ్రితాకృపాభుతా సా హేతు ర్యస్య తదితి బహువ్రీహిః సమాసాస్త్యః కప్. ఆశ్రితవాత్సల్యప్రయు క్తమిత్యర్థః తవ త్వత్సం బంధి యశః క్షీర్తిశ్చ జృంభతి వ్యాప్నోతి అనుదాతేత్వలక్షణస్యాత్మనేపదస్యా నిత్యత్వాత్పరస్మైపదమ్. సచాప్రయు క్తత్వదోషః 'తృప్తే జృంభసి పాపకర్మపిశునే' ఇతిభ ర్పవారిప్రయోగ సత్వాత్.

135

శ్లో॥ దయితో మే యశోదాదీనా దాయాదోఽయం దయామయః
దేవి తే దయయా భూయా దాయాసోఽయం కియా నయే.

దయితఇతి॥ హేదేవి దయామయః ప్రచురదయః అయమస్మద్రజగతః యశోదా యాః దాయావ సుసతః కృష్ణ ఇత్యర్థః దాయాజ్ఞా సుతబంధవావిత్యమరఃతే దయయా మే మమ దయితః పతిః భూయాత్ భవతు అయే శౌరి తే తవ అయం మనభిలషితోఽర్థః కియా నాయాః క్రిమః అత్ర స స్వల్పాపి తవ శ్రమ ఇతి భావః అత్ర అయాసహేతావాయాసశబ్ద ప్రయోగాద్ధేత్వలంకారః. దయావర్ణయో ర్బహుధా శ్రవణాచ్చబ్దాలంకార స్పష్ట ఏవ. శ్రీకృష్ణః అన్యాసాం దయితో మాస్తు మమైకస్యావవాస్తు ఇతి సర్వా గోప్యః పార్వతీం ప్రార్థితవత్స ఇతి పరమార్థః.

136

గ॥ ఏవం భూయసా ప్రాశస్య భగవతీం భవానీ మభీష్ణిత మభ్యర్థయమానా వల్లవవిలాసిన్యో యావన్మాసం వ్రత మన్వత్ప్రేక్ష.

ఏవమితి॥ ఏవ ముక్తక్రిత్యా భగవతీం భవానీ శౌరీం భూయసా బహుధా ప్రాశస్య స్తుత్వా ఆభీష్ణిత మభిలషిత మభ్యర్థయమానాః ప్రార్థయమానా స్సత్యః వల్లవవిలా సిన్యః గోపాంగనాః యావన్మాసం మాసావధి వ్రత మన్వత్ప్రేక్ష చక్రూః.

137

శ్లో॥ యస్మిన్మంకరదారసారభర్షరీజృంభత్కటాక్షచ్ఛటా
పాతాః కల్పలతావితానసుమనో గుంభప్రియంభావుకాః
తన్యానీన్నవకాళిదాసవిదుషః కావ్యే ద్వితీయః పున
శ్చంపూనామని ధీమతాం కృతసముల్లాసో విలాసోఽగమత్.

అవ. ఇతి తృతీయవిలాస వర్ణయమ్యమాణ శ్రీకృష్ణగోపికా సంభోగస్యోపాధాతతయా గోపికావ్రతం వర్ణయిత్వా ద్వితీయవిలాసస్య పరిసమాప్తిం క్లయతి. యస్మిన్నితి॥ కల్పలతావితానసుమనో గుంభప్రియంభావుకాః శంకరదారసారభర్షరీజృంభత్కటాక్షచ్ఛటాపాతాః యస్మిన్ పునరంతి తస్య నవకాళిదాసవిదుష శ్చంపూనా మని కావ్యే పునః అధునా అవ్యయానామనేకార్థత్వాత్ ధీమతాం కృత సముల్లాసో అసా ద్వితీయో విలాసః అగమత్

138

ఇతి చంపూభాగవతవ్యాఖ్యానే మందరాఖ్యానే ద్వితీయోవిలాసః

శ్రీ చంపూభాగవతే

తృతీయో విలాసః

అవ. అథేదానీం వ్రజయువతీనాం పూర్వవిలాసవరితకాత్యాయనీవ్రతఫలభూతం భగవత్సమాగమం వర్ణయితుకామః తమబోధ్వాతక్వేన తావత్ జలక్రీడాం ప్రస్తోతి అథేత్యాదినా.

శ్లో॥ అథ వారివిహారసాదరా విదరా వల్లవలోలలోచనాః

అగమస్యమునా మనావిలాం కలయంత్యో హృది నందనందనమ్.

అథేతి॥ అథశబ్దో విలాసారంభే మంగళార్థః అథ కాత్యాయనీవ్రతసమాప్త్యనంతరమిత్యర్థః వారివిహారసాదరాః వారివిహారే జలక్రీడాయాం సాదరాః ఆదరేణసహితాః ఉత్సుకా ఇత్యర్థః విదరాః నిర్భయాః వల్లవలోలలోచనాః లోలే చంచలే లోచనే యాసాస్తాః లోలలోచనాః చపలాక్ష్యః స్త్రీయ ఇతియావత్, వల్లవానాం గోపానాం లోలలోచనాః వల్లవలోలలోచనాః గోపకాంతా ఇత్యర్థః హృది నందనస్తనం శ్రీకృష్ణం కలయన్త్యః కుర్వన్త్యః ధ్యాయన్త ఇత్యర్థః అనావిలాం నిర్మలాం యమునాం నదీ మగమక్ యయుః.

1

శ్లో॥ వసనాన్యపనీయ యామునీ

మవగాఢా లహరీం తత స్త్రీయః

చ్యుతకోశరతీశవిస్ఫుర

త్తరవారిప్రతిమాం సమాగమక్.

వసనానీతి॥ తతః యమునాంప్రతి గమనానంతరం స్త్రీయః ఆభీరకాంతాః వసనాని వస్త్రాణి అపనీయ విసృజ్య యామునీం యమునాసంబంధినీం తస్యేదమిత్యణి టిడ్డాణభితి జీప్. లహరీం ప్రవాహ మవగాఢాః ప్రవిష్టాస్సత్యః చ్యుతః కోశః యస్య స చ్యుత కోశః ఖడ్గపిథానా దృహిరానీత ఇత్యర్థః. కోశో స్త్రీ కుట్టలే ఖడ్గపిథానే ఇత్యమరః. రతీశస్య మన్మథస్య సంబంధీ విస్ఫురక్ విశేషేణ ప్రకాశమానః అనవరతవ్యాపారా దప్రాప్తమల ఇత్యర్థః. తరవారిః ఖడ్గః చ్యుతకోశశ్చాసౌ రతీశవిస్ఫురత్తరవారిశ్చ తథోక్తః తస్య ప్రతిమాం సాదృశ్యం సమాగమక్ భజరే. చ్యుతవస్త్రాః స్త్రీయః చ్యుతకోశరతీఖడ్గవద్భు రిత్యుపమాలంకారః. యద్యపి లహరీప్రవిష్టానాం కాంతా నాం జలమావరణ మస్తీతి నచ్యుతకోశఖడ్గపమ్యం సుఘటం తథాపి జలస్య నిర్మ

లక్ష్మీన శరీరస్య రత్నవద్భావమానత్వేన చ జలం శరీరస్య న వస్తువదావరకమితి కృత్వా ఏవముక్తమితి బోధ్యమ్. యద్వా అవగాధా ఇతి వర్తమానే క్తః శేన అన గాహనమయే ఏవ తత్సామ్యం స్త్రీణాం నత్వవగాహనాన సరమితి నాస్తి జలా వరణమితి బోధ్యమ్. అథవా స్త్రీయః ససగాభ్యపనియ చ్యుతకోశరతీశనిస్ఫురత్తర న రిప్రతిమాం సమాగమక తతిః యామునిం లహరి మవగాధా ఇతి వాక్యభేదే నాన్వయః.

2

అన. యదర్థం జలక్రీడా పశ్యంత తదధునా గోపికావస్తాపహరణం వదతి

శ్లో॥ అథ నేత్రపరంపరాం హరిణ్ హరి రాసా మసర తరో శ్చిరః

ప్రమాదా న తదవ్యవాయు న్మతివేలం జలసంగలాలసాః.

అథేతి అథ స్త్రీణాం యమునాపావేశానారంభం హరిః కృష్ణః ఆసాం స్త్రీణాం నేత్ర పరంపరాం వస్తుసంచయం స్వా జహంశుకయో క్షేపణి మిత్యమరః. హరన్ గృహ్లాన్ సక్ తరో యమునాతీర్ణతకడంబవృక్షస్య కిరః అగ్రం న తు మధ్యదేశం గోపికాగృహభాగయాదితి భావః పశ్యంత తద్గోపిహరసంపర్శనలాలసతయా గూఢం స్థాతం అగ్రగతిః మధ్యస్థత్వే తు ఏవం చ్యవ్యతాః క్రీడాతో విరమేయ రితి భావః. అతివేలమత్సరం జలసంగలాలసాః జలక్రీడాసక్తాః అత ఏవ ప్రమదాః స్త్రీయః తదపి శ్రీకృష్ణకృతివస్తాపహరణమపి నావాగమక నవిదుః. అవపూర్వక గమధాతో ర్లక్ష్. వ్యంగ్యాన్వయః. అథ సాయంసమయే ఆసాం త్రిస్తానాం జగతీనాం నేత్రపరంపరాం నేత్రభాగతస్యైకరణసందోహం నేత్రశబ్దోఽపి గోశబ్దం లక్షయన్ కింకారం లక్ష్మీతలక్షణయా బోధయత్వేవ. తస్మ తే తు ఆసాం ప్రకాశకామితీశేషపూర శేన యోజ్యమ్. తే జగత్సృకాశకగోపరంపరామితి తదర్థః తథా చ ప్రయోగః “వివస్వతానాయషతేవ మిశాన్ స్వగోహనేన సమం జనానాం, గావోఽపి నేత్రా పరనామాధేయా స్తేనైవ మాంధ్యం ఖలు నాంధకారై” రితి. హరిణ్ ఉపసంహరక హరి సూక్ష్మః తరో షష్ఠిమధర్వజవృక్షస్య షష్ఠిమసమద్రవేలాస్థితవృక్షస్యేతి వా శిరః అసరితే సమద్రే లంఘనాన్ మితిభావః. అతివేలజలసంగే లడయో రభే చాత్ జడసంగే అధావ్యుతాహ్ లాలసాః అత ఏవ ప్రమదాః మత్తాః జనాః తదపి సూర్యాస్తభిరనాస్మిన్యమపి నావాగమక నవిదుః కిముత సంద్యావందనాది కృత్యప్రతి నైషామితి అపిర్జ్ఞాప్రాయః. కించాత్ర హరి రాసాం నేత్రపరంపరాం సయనసందోహం హరిన్నితి తస్మైత్రాపరణమపి ప్రమదా స్త్రీయో న విదు రితి చ క్యాచిత్కః నిరుద్ధార్థః ప్రతీయతే. అతి జలసంగలాలసా ఇతి సాభిప్రాయవిశేషణ నిర్దేశో త్పరికరాలంకారః. ప్రకృష్టే మదో యాసా న్తాః ప్రమదా ఇతి ప్రవృత్త్యా విశేష్యస్యాపి సాభిప్రాయత్వా త్పరికరాలంకారశ్చ. సాభిప్రాయే విశేష్యే తు భవే త్పరికరాలంకార ఇతి లక్షణాత్. పూర్వాన్ రివర్తస్య బహుధాశ్రవణాత్ వృత్త్యనుప్రసానాలంకారః.

3

గ|| తదను చిరతరవారివిహారనితాంతపరిశ్రాంతాః కాంతాః నిర్గమనకామ
నయా కూలోపతంతవ్యాపారితనయనాంతా స్తత్ర దుకూలజాల మప్య
నాలక్ష్య సమీపసేపపాదపశిఖరవాస్తవ్య ముపహృతపరిధాన మరవింద
లోచన మవలోకయమానా విస్మయమానమానసా బభూవుః.

తదన్వితీ|| తదను వస్త్రాప్రహరణానన్తరం చిరతర మతిచిరం వారివిహారః జలక్రీడా
తేన నితాన్తం భృశం పరిశ్రాంతాః ఆయాసం ప్రాప్తాః కాంతాః స్త్రియః నిర్గమనకామ
నయా జలాద్భుహిర్గమనవాంఛయా కూలోపకంఠం తీరసమీపే వ్యాపారితాః
ప్రసారితాః నయనాంతాః అపాంగాః యాభి స్తా స్తథోక్తా స్సత్యః తత్ర కూలే దుకూల
జాలమపి స్వీయవస్త్రసంచయం చ అనాలక్ష్య అస్పృష్ట్యా సమీపే సన్నిధౌ యో
సేపపాదపః కదంబతరుః తస్య శిఖరే అగ్రే వాస్తవ్యం స్థితం ఉపహృతాని తాని
పరిధానాని అంశుకాని యేన తం అరవిందలోచనం కమలాక్షం కృష్ణ మిత్యర్థః.
అవలోకయమానాః శశ్యంత్యః విస్మయమానమానసా ఆశ్చర్యాక్రాంతహృదయాః
బభూవుః. అహో కాత్యాయినీవ్రతఫల మధునైవ వ్రత్యక్షం యదస్మత్కాంతయో
శ్రీకృష్ణ స్వయమేవ అస్మత్స్వరూపాల మపహృతవానితి. రాజసుమారేణ మహాను
భావేన కృష్ణేనాపి కేమేన మచార్యం కృతమితి వా. అన్మాను అవలోకయమానా
స్వేన ఆవిజ్ఞాతగమనం కథ మపజహారాయం అస్మదంశుకాని అహో అస్య పశ్యతో
హరత్వమితి వా బహుభా గోపికానాం విస్మయో నిర్వర్ణ్యః.

4

శ్లో|| తత్రేతరేతరవిలోకనహాసశంకా

సంకోచవిభ్రమమనోహరమంగనానామ్ |

పాంశీత్య మాంగజ మనర్గళ మావి రాసీ

దాకర్తి యేన సవిలాస మభోక్షజోఽపి.

తత్రేతి|| తత్ర శబ్దా అంగనానాం సుదృశమ్ ఇతరేతరస్య అన్యోన్యస్య విలోకనం
దర్శనం హాసః స్మేరః శంకా సంశయః సంకోచో లజ్జా విభ్రమో విలాసః వీరై
రమనోహరం మనోజ్ఞం అంగజం మన్మథసంబంధి అనర్గళం అపారం పాణిత్వం
ప్రౌఢత్వ మావిరాసీత్ ప్రాదుర్భవత్. యేన పాంశీత్యేన సవిలాసం సలీలం యథా
తథా లీలామాత్రేణేతిభావః. అభోక్షజోఽపి జితేంద్రియోఽపి కృష్ణః అథఃకృత
మక్షజ మింద్రియజన్యం జ్ఞానం యేన సః అభోక్షజ ఇతి వ్యుత్పత్తేః ఆకర్తి ఆకృష్టో
భవత్. పరికరాంశురాలంకారః. అత్ర అభోక్షజోఽప్యాకృష్ట ఇతి విరోధో వ్యజ్యతే
తేన చ స్త్రీణాం మాన్మథపాణిత్వస్య పరాకాష్ఠా సూచ్యతే. పాదత్రయే స్వభావోక్తి
రలంకారః.

5

గ|| అథ తా స్తరుణ్యః యదుత్తమయ మేవం సవినయం వ్యజ్ఞాపన్ - అయే
కరుణాపారావార యశోదానందన.

అథేతి|| అథ ఏవం శంకాసంకోచాద్యుత్పత్తినన్తరం సమీపసేపతరుశిఖరగతభగవ

ద్విలోకనాస్తరమితివా తాః పూర్వోక్తాః హృతవస్త్రాః ఇత్యర్థః. తరుణ్యః గోపికాః తరుణ్య ఇత్యనేన పురుషవర్గే ప్రేమాప్తయోగ్యయాచారశా సూచ్యతే యదు తనయం కృష్ణమేవం వక్ష్యమాణః త్యా సవినయం విరయేన విహితం యథా తథా వ్యజ్జిజ్ఞానం విజ్ఞానయామానుః. జ్ఞానాతో ర్విపూర్వాత్ గ్యాః శ్చజే ద్విత్వం, సస్య ద్భావశ్చ పునః గమశ్చేతి బోధ్యమ్. విజ్ఞాననామేవ దిర్వయతి అయే ఇత్యాదినా. అయే ఇతి ప్రేమసంబుద్ధిః కరుణాచారావార వియాసముద్ర స్వీయవస్త్రప్రదానార్థం దయాలోస్తవ నేద ముచిత మిత్యభిప్రాయ గర్భమిదం విశేషణమ్ యశోదాస్తన యశోదాపుత్ర తాదృశమహాభాగాయాః యశోదాయాః పుత్రో భూత్వా ప్రాప్త పృతిష్ఠస్య తవ నేదం కృత్య ముచిత మిత్యభిప్రాయ గర్భమిదమ్.

శ్లో॥ కన్యాం దిశి న కేచనంతైః కృతమాచ్ఛాదనం గుణైః

అతో గుణనిధే ర్ముక్తా నాబలాంబరహరితా

కన్యామితి॥ తే త్వత్సంబధిభిః గుణైః దానదాతృణ్యాదిభిః కన్యాం దిశి కళభి ఆచ్ఛా దనం ఆవరణం సకృతం కా వా దిశో నాచ్ఛాతాః దిగస్తవిశాంతాస్తవగుణా ఇత్యర్థః. తతో హేతోః గుణనిధేః సకలకల్యాణగుణపూర్ణ స్వేత్వర్థః. తన అబలాంబర హరితా స్త్రీవస్త్రావహరణం నయక్తా నోచితా గర్వ్యకర్తృత్వాదితిభావః. వ్యంగ్యార్థస్య. తే అనంతై ర్గుణై స్తన్మభిః కన్యాం దిశి ఆచ్ఛాదనం సకృతం వస్త్రం సనిర్మితం వస్త్రమాచ్ఛాదనం వాస ఇత్యమరః. సర్వత్రాపి త్వదీయతన్మభి రేవ వస్త్రాణి వయస్తితి భావః. తతో హేతోః గుణనిధేః తన్మనిధే స్తవ అబలాంబరహరితా దరిద్రవస్త్రావహరణం న యుక్తా స్వత స్తన్మవాయస్య పరేషాన్మవాయానామపి తన్మజాలం వితరత స్తవ దరిద్రకచ్ఛరపటచ్ఛరహరణం గర్హితమితి భావః. ఏతేన భగవతః కువిందత్వం వ్యక్తం.

7

శ్లో॥ వ్రతస్య ఫల మస్మాకం దాసీభానా న్న తే పరమ్

అసాదిత మిదం దేహి వాసో నః కృతగోపనమ్.

వ్రతస్యేతి॥ తే తవ దాసీభావాత్ దాసీత్వా త్సర మన్యత్ అస్మాకం అస్మదనుష్ఠి తస్యేత్వర్థః. వ్రతస్య కాత్యాయనీవ్రతస్య ఫలం న నభవతి తవ దాస్యోభూయాస్తేతి వ్రత మకరవామేత్వర్థః. ఇదం ఏవం దాసీత్వరూపం ఫలమాసాదితం దైవా త్రాప్తమ్ కృతగోపనం కృతం గోపనం రక్షణం యస్య తత్ రక్షిత మిత్వర్థః. నః సంబంధి వాసః జాత్యేకవచనం వస్త్రాణీత్వర్థః. దేహి దిశ అంగీకృతదాసీ భావాసు పరాక్రమో న యుక్త ఇతి భావః. వ్యంగ్యార్థస్య. తే తవ దాసీభావాత్ దాసత్వా దభూత తద్భావే చ్యుః. పరం అన్యత్ అస్మాకం వ్రతస్య ఫలం న. త్వమస్మాకం దాసో భూయా దితి వ్రతం కృత మిత్వర్థః. ఇదం దాసత్వ మాసాదితం స్నానావసరే అస్మద్వస్త్రరక్షణాదితిభావః. కృతగోపనం నః వాసో దేహి దాసాః ప్రభో స్నానసమయే వస్త్రాణి సంరక్ష్య స్నానానంతరం పునః ప్రయచ్ఛ స్తితిభావః. 8

గ॥ ఏవ మృజుబుద్ధ్యా ప్రార్థయమానాసు తాసు సకౌటిల్య మరవిందలోచనః
ప్రత్యభాషత.

ఏవమితి॥ తాసు గోషికాసు ఏవము క్షరీత్యా ఋజుబుద్ధ్యా అకపటబుద్ధ్యా ప్రార్థయ
మానాసు సతీషు ఏతేన శ్రీకృష్ణేనైవ తత్ర వ్యంగ్యార్థ ఉద్ఘాటితః- నతు వస్తుతః
స్త్రియః వ్యంగ్యమర్యాదామాశ్రిత్య ఊచురితి సిద్ధమ్. అరవిందలోచనః కృష్ణః
కౌటిల్యం సవక్రం ప్రత్యభాషత పునః అహోచత్. 9

శ్లో॥ కువింద స్త్వం వ్రతేనాసి దాసో న శ్చేలపాలకః

ఇతి వ శ్లేషవాగ్భంగి రబోధి న మరూ కిము ?

కువిందఇతి॥ త్వం కువింద స్త్వం వ్రతేనాసి దాసో న శ్చేలపాలకః
వస్త్రరక్షకః దాస ఇతి యావత్ అసి ఇత్యేనంరూపా వః యుష్మాకం సంబంధినీ శ్లేష
వాగ్భంగిః శ్లిష్టచక్రరచనా మయా నాబోధి కిము సజ్జాతా కిమిత్యర్థః. వక్తోక్తి
రలంకారః. వక్తోక్తి శ్లేషకాకుభ్యా మన్యార్థస్య ప్రకల్పనమితి లక్షణాత్. నచ విప్ర
తోక్తి రితి భ్రమితవ్యం. శ్లోకద్వయేన వ్యంగ్యార్థస్య స్త్రీణా మవివక్షితత్వాత్. 10

శ్లో॥ ప్రత్యేకం యాయ మాయాత వినిర్యాయ జలాశయాత్

తదా దాస్యతి దాసోఽయం వాసాంసి వినయేన వః.

ప్రత్యేకమితి॥ యాయం ఏకమేకం ప్రత్యేకం ఏకైకశ ఇత్యర్థః జలాశయాత్
హ్రదాత్ వినిర్యాయ నిర్గమ్య ఆయాత ఆగచ్ఛత తదా తదాసిం అయం దాసః
అహ మిత్యర్థః. వినయేన సవినయమిత్యర్థః. వః యుష్మాకం వాసాంసి వస్త్రాణి దాస్యతి
వితరిష్యతి సహ బహుభ్యః పృథుభ్యః ఏకో దాసః ఏకదా సవినయం వాసో దానాయ
క్షమతే ఇతిభావః. స్వస్య సేతోద్వయవ త్వేన యుగపత్నర్వాసామాగమనే సతి తదీయ
సర్వాంగలావణ్యవివేకస్సాకల్వేన దుర్గహ ఇతి మత్వా శ్రీకృష్ణేన ప్రత్యేకనిర్గ
మనం కాంక్షితమితి బోధ్యమ్. 11

గ॥ ఏవ మర్థాంతరపరికల్పనయా విడంబనైకతానే భవతి భగవతి గత్యం

తరాభావా దేకాంతశీతపేషితా ననితా వామహస్తసంవృతవరాంగా

నితాంతనమితాంగాః కథమపి సలిలాశయా నిశ్చక్రముః.

ఏవమితి॥ భగవతి కృష్ణే ఏవ మర్థాంతరపరికల్పనయాక్షరీత్యా స్తోక్తశ్లోకయో
అర్థాంతరస్య భిన్నార్థస్య స్వవివక్షితా దన్యార్థస్యేత్యర్థః. పరికల్పనయా విరచనయా
విడంబనైకతానే అపహాసప్రధానే భవతిసతి గత్యంతరాభావాత్ అన్యగతి ర్గత్య
ంతరస్య అభావాత్ అగతికత్వా దిత్యర్థః. ఏకాంత శీతపేషితాః హేమన్తఋతుత్వేన
అత్యంతశీతేన కంపితాః వనితాః స్త్రియః వామహస్తేన అపసవ్యకరేణ సంవృతం
ఛన్నం వరాంగం గుహ్యాయాసా న్తః వరాంగం మూర్ధగుహ్యయో రిత్యమరః.
శ్రీకృష్ణదాస్యమాసవస్త్రగృహణార్థం దక్షిణహస్తముపరి నిధాయ గుహ్యప్రకట
నభయా ద్వామహస్తం గుహ్యే కృత్వేత్యర్థః. తథాపి లజ్జయా నితాన్తమితాంగాః

ఆత్మస్తవమశరీరాః సత్యః కథమపి అతికృచ్ఛేణ సలిలాశయాత్ హ్రదాత్పకాశాత్
నిశ్చక్రమః నిర్జగత్.

12

శ్లో॥ తదా తీరమపి ప్రాప్య మజ్జంతీనాం తప్తపార్ణవే
పరస్పరాదృతే తానా మాసీ నైవబలంబుమ్.

తదేతి తదా నిర్జమనాన్తరం తీరిం వాప్యై త్రిపార్ణవ తీరం ప్రాప్యపీతి విరోధః.
యుమునాకూలం ప్రాప్యైతి పరిహరః అత ఏవ విరోధాభాసాలంకారః తప్తపార్ణవే
లజ్జారూపే సముద్రే మజ్జంతీనాం తానాం గోపీనాం పరస్పరాదృతే అన్యోన్యం
వినా అన్యారాదితరస్తే ఇతి ఇచ్ఛామీ. అవలంబన కూఢారః నాసీదేవ నైవబలభూవ
న దుఃఖం బహుభిన్నహేతి న్యాయాదితి భావః.

13

శ్లో॥ ఊరుమూలపిహితం విలోకయన్ గోషముగ్ధరమణీమణీగణమ్

సంతు తాః ఫలిత మాత్మనో వ్రతం ప్రత్యేతేతి భగవా నచింతయత్.

ఊరుమూలేతి భగవాన్ కృష్ణః ఊరుమూలపిహితం పిహితం చ్చన్న మూరుమూలం
గుహ్యం యస్య తమ్ మయూరవ్యంసకాదిత్వా ద్విశేషణస్య పరనిపాతః. యద్వా
పిహితమితి కర్తరి క్తః. ఊరుమూలేవిషయే పిహిత మాచ్ఛాదితవన్త మిత్యర్థః
వష్టివాగురి రల్లోప మవాప్యో రుపర్ణయో రి త్యల్లోపః. గోషముగ్ధరమణీమణీగణం
గోపానాం వల్లవానాం సంబంధిన్యః యాః ముగ్ధరమణీమణ్యాః ముగ్ధాంగనోత్తమాః
ముగ్ధశబ్ద స్సందరవాచీ యకావనారంభవయోవిశేషవాచీ వా తానాం గణం
సమూహం విలోకయన్ విశేషేణ పశ్యన్ సర్వావయవావచ్ఛేదేన తాసు దృష్టిం
ప్రసారయ త్యేత్యర్థః. తాః అనుక్తితవ్రతాః గోప్యః సన్తు తిష్టున్తు. తానాం వ్రతం
తథాస్తా మిత్యర్థః. ప్రత్యుత కిన్తు విచార్యమాణేసతీతి వా ఆత్మనః మమ వ్రతం
వివస్త్రగోపికా దివ్యత్వరూపమితి భావః. ఫలితం సఫలం జాత మితిశేషః. ఇతి
అచింతయత్ మేనే.

14

శ్లో॥ గుహ్య మస్తు కిము సర్వవేదినా తాసు నేక్షితచరం మురారిణా

మోహనాయ మనస స్తథాప్యసౌ సుభ్రువా మిద మువాచ సస్మితః.

గుహ్యమితి సర్వవేదినా సర్వజ్ఞేన మురారిణా కృష్ణేన తాసు స్త్రీషు విషయే నేక్షిత
చర మదృష్టచరం గుహ్యం వరాంగ మస్తు కిము నన్యాదేవేత్యర్థః. సర్వవేదినేతి
సాఖిప్రాయవిశేషణనిర్దేశా త్పరికరాలంకారః అత్ర సర్వవేదినా మురారిణా తాసు
నేక్షితచరం గుహ్యం రహస్యం అస్తు కిము ఇతి ధన్యతే. స్వమేవ పతి మభికాంక్ష
యన్యః తదర్థం వ్రతం చక్ర ర్గోపికా ఇతి యత్తత్సర్వం కృష్ణేన విదతమేవేతి
ధ్వన్యాశయః. తథాపి గుహ్యవేదనే సత్యసి సుభ్రువాం స్త్రీణాం మనసః హృదయస్య
మోహనాయ మోహజననారం అసౌ కృష్ణః సస్మితః స్మరసహితస్సన్ ఇదం
వక్ష్యమాణం వచః ఉవాచ అవోచత్. స్వాభీప్సితేన పత్యా యది స్వవరాంగః

ప్రదృశ్యేత తర్హి తస్మి నిరతిశయో మనోవ్యామోహ స్తాసాం భవేదిత్యేతదర్థం శ్రీకృష్ణ ఏవ మువాచేతి భావః. 15

శ్లో॥ అంజలిం శిరసి సంరచయ్య చే న్మాం నమస్కురుత భావమాంతరమ్

స్పష్ట మాకలయతా తదా మయా దీయతేఽభిలషితార్థసంచయః.

అంజలిమితి॥ అంజలిం కరయుగపుటం శిరసి మకుటే సంరచయ్య ధృత్వా మాం నమస్కురుత యాయ మితి కర్తు రాజ్ఞేః ప్రణమతేత్యర్థః. చేత్ తథా యుష్మాభిః ప్రణతం యది తదా ఆస్తరం మనోగత మర్థా ద్యుష్మాకమిత్యేన భావ మభిప్రాయం స్పష్టం యథాతథా ఆకలయతా సకలటం నా నవేతి శోధయతేత్యర్థః. మయా అభిల షితార్థసంచయః అభీష్టార్థసమూహః అర్థాత్సకృతే వస్తుసంచయః తస్యైవ గోపి కాభి రభిలష్యమాణత్వాత్ దీయతే వర్తమానసామిష్యే వర్తమానవద్వేతి లబ్ దాన్యతే ఇత్యర్థః. న్యంగ్యార్హస్తు. అంజలిం శిరసి సంరచయ్య మాం నమస్కురుత చేత్. ఆస్తరం హస్తాభ్యస్తరం భావం పదార్థం గుహ్యమితి యావత్ స్పష్టమాకల యతా మయా అభిలషితార్థసంచయో దీయతే ఇతి. వామహ స్తేన హి ఇతః పూర్వం వరాంగ మాచ్ఛాదితం శిరస్యంజలిబంధే తు అనావృతం తత్స్పష్టం దృశ్యే ప్రేత్యాశయః అన్యోఽప్యర్థః ప్రతీయతే. హేభక్తాః యాయ మంజలిం శిరసి సంరచయ్య మాం నమస్కురుత చే తదాసిం ఆస్తరంభావం భక్తిభావం స్పష్టం యథాతథా ఆకలయతా మయా అభిలషితార్థసంచయః అభీష్టపురుషార్థసందోహః దీయతే నిష్కలభక్తేభ్య స్సర్వమపి మోక్షాదిక మహం దదామితి భావః. అపి చ-హేస్త్రియః యుష్మాభిః కృతం కాత్యాయనీవ్రతానుష్ఠానం మాగ్ధ్యవిలసితమేవ యది తుశిరస్యంజలిం బద్ధ్వా మామేవ నమస్కుర్యాత్ త్వా మహం శరణం గతేతి మత్ప్రాప్త్యర్థం మామేవ యది శరణం భజేద్ధమ్ తర్హి యుష్మాకం హారదం భావం మదేకాశ్రయత్వలక్షణం స్పష్ట మాకలయతా మయా యుష్మదభిలషితార్థసంచయః మత్సంభోగరూపః దీయ తైవ యుష్మాభిస్తు న తథా కృత మిత్యహో యుష్మదవివేకేతేతి ప్రతీయతే. ఏతేన యదర్థం యుష్మాభిః రహసి వ్రత మనుష్ఠితం తత్ఫలాయితస్య పత్యు ర్మమ సన్నిధౌ కేయం యుష్మాకం త్రపా క్తిస్తవశ్యం త్యాజ్యేతి భగవదుపదేశో వ్యజ్యతే. 16

గ॥ ఏవ మభిదధాన మేన మతిసంధాన మంతరేణ వచనకరణ మపరిహార్య

నిశ్చయం మన్వానాసు తరుణీషు తథా కుర్వాణాసు.

ఏవమితి॥ ఏవ ముక్తరీత్యా అభిదధానం వదంతం అతిసందధానం వంచయంతం ఏనం కృష్ణం వచనకారణ మంతరేణ తద్వాక్యానుష్ఠానంవినా తదుక్తార్థానుష్ఠానం వినేత్యర్థః వచనశబ్దోఽత్ర తదర్థే బోధచారికః. అపరిహార్య నిశ్చయం అపరిహార్యః పరిహర్తు మశక్యః నిశ్చయః దృఢాభివేషః యస్య తం తథోక్తం మన్వానాసు జాన స్తీషు తరు ణీషు యువతీషు తథా కుర్వాణాసు తదుక్తరీత్యా విదధానాసు సతీషు శిరస్యంజలిం బద్ధ్వా భగవంతం నమస్కుర్వన్తిష్టిత్యర్థః- 17

శ్లో॥ ఆసా మాసాదితామోదో వాసాంసి వితరన్ హరిః

అశ్రోషీ నిజసంబంధరూప వత్తిఫలార్పణమ్.

ఆసామితి॥ ఆసాదితామోదః ఆసాదితిః గోపికాభిః స్వీకృతానామహానద్వారా ప్రాపితః ఆమోదః సంతోషః యస్య యః తిథోక్తః. అతఏవ హరిః కృష్ణః ఆసాం గోపికానాం అత్ర దానన్యాపూర్వానాథాయకత్వా ద్రజకస్య వస్త్రం దద తితివత్సే. వాసాంసి వస్త్రాని వితరన్ వితన్ సన్ నిజసంబంధరూప వ్రతఫలార్పణం నిజసంబంధః స్వేన సహసంయోగః సచివ రూప మాకృతి ర్వ్యతస్య కృష్ణసంయోగాత్మకస్యేత్యర్థః. వ్రతఫలస్య గోపికానుష్ఠితాత్మాయసే వతరంబంధిఫలస్య అర్పణం సమర్పణం అథా గోపికాభ్య ఏవ అశ్రోషీత్ ప్రతిష్ఠాతావాన్ యష్మాత్కం మనుకార్థకారిత్యా దనే నాహం సంతృప్తే ధాత్వా మన్యంబంధ ముద్దేశ్య యష్మాక్కి రచష్ఠితస్య ఫలం మద ధీన మిత్యహమేవ తద్దాన్యామితి ప్రతిష్ఠాయ శ్రీకృష్ణః గోపికాజన మానందయా మాసేతి భావః.

18

శ్లో॥ అథ వాసాంస్యపాదాయ వ్రజం వ్రజవహుజనః

వివేక కేశవాదేశా దాశాపాశానితాశయః.

అథేతి॥ అథ శ్రీకృష్ణప్రతిష్ఠానంతరం వస్త్రదానానంతరమితి వా ఆశాపాశానితాశయః ఆశా భగవత్సంభోగకాంక్షా సైవ పాశః రజ్జుః కేన ఆసితః ఆనమంతాద్భుద్భః ఆశయః హృదయం యస్య తిథోక్తః వ్రజవహుజనః వ్రజే గోష్ఠే వర్తమానో వహుజనః క్రీడమాహః అథా దోషాంగనాసంఘః తాసామేవ సృజాధికరణకత్వోచి త్యాత్. యద్వా వ్రజజ్ఞేన వ్రజజ్ఞా గోపా లక్ష్మణే తద్వహుజన ఇతి వాచ్యమ్. వాసాంసి వస్త్రాని ఉపదాయ గృహీత్వా కేశవాదేశాత్ శ్రీకృష్ణజాతః నాత్రి నా తస్యం యష్మాక్కిః సహసి గతం మాం జనోఽవ్యథా మమతే తత్పూరం వ్రజం వివేకేశ్వరం శ్రీకృష్ణేన ఆంఘ్ర ఘట్వేతి భావః వ్రజం గోష్ఠం వివేక ప్రిప. 19

శ్లో॥ అథ భృశం వింశా నశనానయా సపది న శ్చితపాలక పాలయ

ఇతి నిరమ్మ వచ స్సుహచారిణాం హరి రువాచ వచః ప్రియ మీదృశమ్.

అథేతి॥ అథ గోపికావ్రజ వివేశానంతరం ఆశనాశయా భోజనవాంఛయా భృశం వివశాన్ పరదశాన్ ఆతిబుద్ధున్. తానితి యావత్. నః అన్మాన్ హేళితపాలక ఆళితరక్షక సపది తేఘ్రిం ఇదాసిమితి వా పాలయ రక్షయ శ్చితపాలకేతి నాభిప్రాయ విశేష్యవిదేశా త్పరికరాంకురాలంకారః. ఇతి ఏవంరూపం సహచారిణా మనుచారిణాం వత్సపాలానా మిత్యర్థః. వచః వాక్యం నిరమ్మశ్రుత్వా హరిః కృష్ణః ఉదృశం వత్సమాణవిధం ప్రియం ఇప్తం వచః వాక్యం ఉపాచ జగాద.

20

శ్లో॥ యజ్ఞవాట ఇత స్సౌమ్యా నాతిమారవ్రదేశతః

తత్ప్రియాచధ్య మంథాంసి యది సోహిత్య మిచ్ఛథ.

యజ్ఞేతి॥ హేసౌమ్యాః హేళిష్యాః అనుచరా ఇతి యావత్ తథాచ వేదే ప్రయోగః.

“సామ్యేమాః ప్రజా” ఇతి యద్వాబాలా ఇత్సర్థః. కాణోఽయం ప్రయోగః బాలాః ఖలు కామాదిభి రకలుషితచత్వత్వేన అపూర్ణాః ప్రసన్నాః భవంతి తస్మాత్ప్రసన్నవాచినా సామ్యశబ్దేన బాలార్థభోగ సుంభవతీతి ఇతః అస్మాత్ప్రదేశాత్ నాతిమారచ్రదేశతః అనతిమారదేశే న ఇర్థకోయం న శబ్దః. ఈషహారచ్రదేశే ఇత్సర్థః. యజ్ఞవాటః యాగశాలా అస్తి సాహిత్యం కృత్తిం ఇచ్ఛథ యది వాంఛథచేత్. తతః యజ్ఞవాటే అంధాంసి అన్నాని భిన్నాస్త్రీ భక్త మంథోన్న మిత్యమరిః యాచ ధ్వం ప్రార్థయధ్వం తదధిపతీ నిశ్శేషః. యాచేద్వికర్మకత్వాత్ యాచతా అన్నేన భుక్తేన సతా యుష్మాకస్తత్రాల్లంఘనో జాయేతి తావత్సరిమితం మృష్ట మన్నం యజ్ఞవాటే లభ్యతే. తస్మాత్తత్ర గచ్ఛతేతిభావః. 21

X|| ఏవం హృషీకేశాదేశాదాశావేశపరవశనిజాశయై ర్గపితై రాసాద్య సవనసదన మభ్యర్థ్య చ నిజేస్పితార్థ మప్యనినీతమునిజనప్రత్యాఖ్యాత తయా ప్రత్యాగత్తై రావేదితవృత్తాంజేన భగవతా తదీయప్రమదా జనోద్దేశేన పునరసి ప్రహితై రభ్యర్థితై ర్దీయరమణీగణో ముచు ర్ముచు ర్నిజరమణనివాసిత్వైసి భోజ్య మమృతపాయం ప్రాయచ్ఛత.

ఏవమితి|| ఆశావేశపరవశనిజాశయైః ఆశాయాః అన్నవాంఛాయాః ఆవేశేన అభి వ్యాప్త్యా పరవశ పరతః స్వః నిః స్వీయః ఆశయోఽన్నకరణం యేషానైః ఏకేన ఆశాయాః గృహతుల్యత్వం వ్యజ్యతే గోపనాం చ గృహగ్రస్తవత్సరవశ్యమితి తస్మాత్ మపమాంకారస్య ధ్వనిః. అతఏవ ఏవం పూర్వోక్తరూపాత్ హృషీకేశాదేశాత్ శ్రీకృష్ణనిదేశాదేత్యోః సవనసదనం యజ్ఞవాట మాసాద్య ప్రాప్య నిజేస్పితార్థం స్వాభిలషిత మన్నరూప మర్థం సమభ్యర్థ్య చ సమ్యక్ప్రార్థయత్వా చ అవి నీతేన చుప్తేన మునిజనేన ఋషిబృందేన ప్రత్యాఖ్యాతతయా నిరాకృతత్వేన హేతునా కేఽమీజాలా గోపబాలాః బ్రాహ్మణస్థితయోగ్యం వేదప్రతిధ్వనితం యజ్ఞవాటం ప్రవిష్టా ఇతి సరోషం మునిభి ర్విహ్లాసితై రితి భావః. ప్రత్యాగత్తైః పునరాగత్తైః గపితైః గోపైః ఆవేదితః జ్ఞాపితః వృత్తాంతః. మునిజనప్రత్యాఖ్యానరూప వార్తా యస్మై తేన తథోక్తేన భగవతా కృష్ణేన తదీయప్రమదాజనోద్దేశేన ఋషి సంబంధి స్త్రీజనముద్దిశ్యేత్సర్థః యజమానీ ర్యాచధ్వ మిత్యాదిశ్యేత్సర్థః. యజ మానై ర్నిరాకృతేభ్యో భిన్నభ్యః తదంగనాః ప్రాయశో వితరన్యోదనకబళం దయార్ద్రహృదయత్వాదితి స్త్రీణాం బాలేశు పరకీయేష్వసి ప్రాయశః ప్రీతి రస్తీతి వా. సాక్షాత్పరమపురుషస్య లీలామాసుషస్య కృష్ణస్వాచుచరా ఏతే పరమభాగ వతా ఏవ న తు గోపమాత్రా ఇతి స్త్రీయ స్వతత్త్వం జానస్తీతి వా మత్వా శ్రీకృష్ణ పునరసి గోపాన్యజమానీ రుద్దిశ్య పేషయామాసేతి బోధ్యమ్. పునరసి భూయోఽపి ప్రహితైః ప్రేషితైః గపితై రితి పదం పునరత్రాపి సంబధ్యతే. అధ్య రితః ప్రార్థితః తదీయరమణీగణః మునిసంబంధిస్త్రీనివహః ముచుర్ముచుః పునః

పునః నిజరమణైః స్వపతిభిః నివారితోఽపి నిరుక్తోఽపి సకా ఆమృతప్రాయం సుఖాతుల్యం
ఘృతప్రచురమితివా. ఆమృతం తై ఘృతమితి శ్రుతేః భోజ్య మన్నం ప్రాయచ్చత
దదా గోపేభ్య ఇతి శేషః. 22

X|| ఆశ్చర్య మేతత్. ఆశ్చర్యమితి. ఏతద్వక్ష్యమాణ మాశ్చర్య మద్భుతం.
అసా తదేవ దర్శయతి ప్రతీపేతి.

శ్లో|| ప్రతీపదర్శినోజాతాః పుమాంసః తదవజ్ఞయా
న తు ప్రతిపదర్శిన్య స్త్రియ తత్తత్త్వవేదనాత్ .

ప్రతీపేతి|| పుమాంసః పురుషాః తదవజ్ఞయా శ్రీకృష్ణావమానేన శ్రీకృష్ణప్రేషితా
సుచరావనూనమపి శ్రీకృష్ణావమానరూపమేవే త్యభిప్రేక్షేదముక్తమ్. ప్రతిపద
ర్శినః ప్రతికూలబుద్ధయః జాతాః అభూనక. న కదర్శినో వామా బభూవు రితి చ
ప్రతీయతే. స్త్రియస్త్రు యజమాన్యస్త్రు తత్తత్త్వవేదనాద్భేదోః శ్రీకృష్ణయాథార్థ్య
జ్ఞానాద్భేదోః ప్రతిపదర్శిన్యః ప్రతికూలబుద్ధయః న జాతాః నాభూనక. స్త్రియో
నాభూనన్మితి చ గమ్యతే. ప్రతిపదర్శినీ వామా వనితే త్యమరః ఇన్ద్రేతదాశ్చర్య
మితి పూర్వేణాన్వయః. స్త్రీణాం సహజస్య ప్రతిపదర్శిత్వస్య స్త్రీష్వభావ ఏక మాశ్చ
ర్యం పురుషేషు సద్భావోద్వితీయం చే త్యత్ర విరోధవ్యయం ప్రతీయతే. తస్య ప్రతి
కూల జ్ఞానిత్వరూపార్థాన్తరవర్ణనేన సరిహారా ద్విరోధాభావః. ప్రతీపదర్శిన్యః స్త్రీ రప
హాయ భురమానాశ్చోతేతి సర్వాయాలంకారశ్చ. పర్యాయో యది సర్వాయేకైకస్యా
నేక సంశ్లేయ ఇతి లక్షణాత్. పుమాంసః ప్రతీపదర్శినో జాతా ఇతి వాక్యార్థస్య
తదవజ్ఞయేతి సద్భావహేతుకత్వా దేకం కావ్యలింగం. స్త్రియః ప్రతీపదర్శినో న
జాతా ఇతి వాక్యార్థస్య తత్తత్త్వవేదనాదితి సద్భావహేతుకత్వా ద్వితీయం కావ్య
లింగం. వ్యంగ్యార్థస్య పుమాంసః జీవాః తదవజ్ఞయా ఆశ్మజ్ఞానాభావేన ప్రతీపదర్శినో
జాతాః స్త్రీత్వం వ్యాప్త ఇత్యర్థః. ప్రసిద్ధ మిదం పురంజనోపాఖ్యానే. స్త్రియస్త్రు
తత్తత్త్వవేదనాద్భేదోః ప్రతీపదర్శిన్యో జాతాః నపునః స్త్రీత్వం ప్రపేదరే కిన్తు ముక్తా
వప. ప్రసిద్ధమిదం దేవహూతుపాఖ్యానే ఇతి. 23

X|| దత్వా చ తదన్నం భగవంత మేవ మశ్లాఘంత-

దత్వాచేతి|| తత్ప్రసిద్ధం యజ్ఞశిష్ట మమృతమయ మన్నం దత్వా- గోపేభ్యో వితీర్య
భగవంస్తంకృష్ణ మేవం వక్ష్యమాణోత్యా లశ్లాఘు న్నశ్లాఘుయామాసుః. మునిపత్న్య
ఇతి శేషః- 24

శ్లో|| ప్రసాదస్సాగ్ధ్య స్తేవిధి మనతియాతైః కృతుశ్చతై
ర్యదిస్యే నైవాస్మాక కలయసి కృతార్థా కరుణయా
తతః కిం భాగ్యం నః కిమివ తపసాం వా ఫల మహా
సమత్వా తత్త్వంతే కతిచన విముహ్యన్తి కుధియః.

ప్రసాదఇతి|| విధిం శాస్త్ర మనతియాతైః అనతిక్రాన్తైః యథాశాస్త్ర మనుష్ఠితై

రిత్యర్థః. కృతుశ్చతైః బహుభిః కృతుభిః తే తవ ప్రసాదః అనుగ్రహః సాధ్యః సాధితం
యోగ్యః ఫలాభిసంధిత్యాగపూర్వకం కేవలం త్వదనుగ్రహైకఫలాక్ యజ్ఞశతాక్
కృత్వా మహాస్తః త్వత్ప్రసాదం సాధయన్తితి భావః. స్వేనైవ స్వత ఏవ కరుణయా
నిరుపాధికయా దయయా అస్మాక్ కృతార్థాక్ సఫలాక్ కలయసి యది కరోషి
చేత్ యజ్ఞాద్యనుష్ఠానం వినాస్యస్మా ననుగృహ్యసి చేదిత్యర్థః. ప్రహరణాలంకారః.
'ఉత్కంఠార్థసంసిద్ధి ర్వి నా యత్నం ప్రహస్విణ' మితి లక్షణాత్. తతః తస్మాత్
త్వత్ప్రసాదా దిత్యర్థః పరమితీశేషః భాగ్యం భాగభేయం నః అస్మాకం కిమస్తి తదే
వాస్మాకం మహద్భాగ్యమిత్యర్థః. తథా తతఃపరం నః తపసాం వా ఫలం కిమస్తి. తదే
వాస్మాకం తపః ఫలమిత్యర్థః. అహో ఇతి విస్తయః. తే తవ తత్త్వం పుమాత్మత్వ
రూపం యాథార్థ్యం న మత్వా అజ్ఞాత్వా కతిచన కేచిత్ కుధియః కుప్రితబుద్ధయః
కంసాదయః విముహ్యన్తి మోహం ప్రాపున్తి నన్దనుతోఽయం గోప ఇతి మన్యన్తే
ఇతి భావః. 25

౧॥ ఏవమభిదధాన మవగతభగవత్ప్రభావ మబలాజన మనుగృహ్య తదర్పిత
మఖిమితి భోజ్యజాత మాన్వాద్యచ నితాంత మభిననంద సందనందనః.
ఏవమితి॥ ఏవ ముక్తర్థిత్యా అభిదధాన ముక్తవస్తం అవగతభగవత్ప్రభావం జ్ఞాత
శ్రీకృష్ణానుభావం అబలాజనం మునిపత్నీసంఘ మనుగృహ్య తస్మిన్ ప్రసన్నో
భూత్వైత్యర్థః. ప్రసాదమేనాహ తదర్పితం తేన సమర్పితం అఖిలం బహువిధమసి
భోజ్యజాతం అన్నసమూహ మాన్వాద్య భుక్త్యేతి 'ధానాముష్టిముచే కుచేలమునయే
దత్తేస్య విత్తేశతా' మితివత్ మునిపత్నీసమర్పితాన్నభోజనం తదనుగ్రహ ఏవ. తేన
తాసాంమహేశ్వర్యసంభవాదితి భావః. ఏ తేన మునిపత్న్యః స్వయమేవాన్న మాసీయ
శ్రీకృష్ణాయ సమర్పయామాసురితి ఫలితమ్. నన్దనన్దనః కృష్ణః నితాంత మత్యంత
మభిననన్ద చ సంతతోష్. తదన్నగతస్వాదజన్మోఽయ మానన్దః. 26

శ్లో॥ అథ జాతు పురందరాదరా దరమారాధనతత్పరా హరిః

కలయక్ బలవైరివైరితా మవద న్నందపురస్సరా న్నరాక్.

అథేతి॥ అథ జాతు తతః కదాచిత్ హరిః కృష్ణః పురందరాదరాత్ పురందరే ఇంద్రే
ఆదరాత్ హేతోః ప్రీతివశాదిత్యర్థః. అరం శీఘ్రం ఆరాధనతత్పరాక్ పూజాసక్తాక్
ఆర్థాదింద్రిస్యేవ నందపురస్సరాన్ నన్దప్రముఖాన్ సరాన్ గోపాన్ ప్రతి బలవైరివై
రితాం ఇంద్రశత్రుతాం కలయక్ ప్రకలయక్ సక్ అవదత్ జగాద. దేవకార్థార్థ
మవతీర్ణస్యదానవారేః కృష్ణస్య స్వత ఇంద్రశత్రుత్వాసంధి వాత్ప్రకటమన్నిత్యుక్తిమ్.
గోవర్ధ నోద్ధరణాది స్వలీలాప్రదర్శనార్థమివ మింద్రపూజానివారణమితి భోగ్యం. అత్ర
బలస్యబలభద్రస్య వైరిణ శ్చతో రింద్రిస్య వైరితామితి ప్రతీయ తే బలభద్రశత్రుర్ని
స్వస్యాపి శత్రురేవేతి కృత్వా తత్పూజానివారణం కర్తు మిత్య మవదదితి భావః. 27

౧॥ అయే కృత మనేన సంభృతసంభారేణ సంక్రందనసపర్యాపరంభేణ.

అస్మాకం జీవానామిత్యర్థః వస్తుతో భగవదభిన్నత్వా ద్భగవతా న ఇతి ప్రయుక్తం. శ్రేయో మోక్షం స్యాత్ నూనం సురరాజపూజనధియూ కస్మా దకస్మా దయం వో మోహః ప్రదదేవతోపాసనం మూఢానామేవ. 'అంతవత్తు ఫలం తేషాం తద్భవ త్యబ్జమేధసా' మితి గీతావచనాదితి భావః. 29

శ్లో॥ ఏవం తదాసిః కృతపక్షపాతః పురోష తోషం హరిణా గిరింద్రః

చిరాన్మృషాగా కృతపక్షపాత శ్చకార ధైర్యం మముతిః చిత్రమ్ ఏవమితి॥ ఏవ ముక్త్యైత్యా తదాసిః తత్కాలే హరిణా కృష్ణేన కృతపక్షపాతః కృతః పక్షపాతః స్నేహః యస్మిక్ స తథోక్తః గిరిరేవ పూజసియో న త్వింద్ర ఇతి కృతస్నేహ ఇత్యర్థః. గిరింద్రః తోషం ఆనందం పురోష వర్ణయామాస. గిరేర్న కేవలం స్వకీయపూజాలాభశ్రవణజన్యానందం కిన్తు స్వశత్రుపూజానివారణజన్యానందోపేత్యాహ చిరాదితి. చిరా చ్చిరకాలాత్ పూర్వకాలమిత్యర్థః. మఘోనా ఇంద్రేణ కృతపక్ష పాతః కృతః పక్షపాతః పత్యచ్ఛేదః యస్య స తథోక్తః అత ఏవ గిరింద్రః అముత్య ఇన్ద్రే విషయే ధైర్యం విరసత్వం ద్వేషమితి యావత్ చకార కృతవాక్ నిష్ఠారణ మస్మత్పక్షచ్ఛేదం కృతపక్షో దుష్టస్య మఘోనః అయం కృష్ణకృతః పూజానిరాసః యుక్తవాసీదితి దీర్ఘధైర్యం స్మృత్యా ననశ్లేతిభావః. చిత్ర మద్భుతమ్ గిరే ర్భూషణ కాలస్య ధైర్యనిర్యా తనం భగవదనుగ్రహ దాసీదితి విస్మయ ఇతి భావః. వ్యంగ్యా ర్థస్తు ఏవం హరిణా తదాసిః కృతపక్షచ్ఛేదోపి గిరి స్తోషం పురోష మఘోనా చిరా త్కృతపక్షచ్ఛేదోపి తత్ర ధైర్యం చకారే తీదం చిత్రం నూతనాపరాధలాభేన సం తోష ఇతి యత్ పూర్వకాలకృతాః రాధే ఇంద్రే ధైర్య మితి యత్ ఇదం ద్వయమపి చిత్రమితి భావః. హోకే హి నూతనత్రా పృబల్ధైర్యం పృచీకే తు బౌదాసీన్యమితి స్థితే అత్ర తద్ధైర్యవర్తిత్య మాశ్చర్యవహ మితి ఫలితార్థః. ఆన్యోఽప్యర్థః ప్రతీయతే కృష్ణేణ కృతపక్షచ్ఛేదోపి గిరి స్తుతోష మఘోనా చిరాదారభ్య కృతస్నే హోపి గిరి స్తస్మిక్ ధైర్యం చకారేతి ద్వయ మిదం చిత్ర మితి భావః. అపి చ హరిణా ఇంద్రేణ తదాసిః కృతపక్షపాతోపి గిరి శ్చిరాన్మఘోనా కృతపక్షపాతో భవదిత్యోకోవిరోధః. తోషం పురోష తథాపి తత్ర ధైర్యం చకారేత్యన్యో విరోధః ఇతీదం విరోధద్వయం చిత్రమితి చ పృతీయతే 30

తతః॥ భగవదుపదేశాన స్థర మిత్యర్థః -

శ్లో॥ హితాం భగవతో వాణీ ప్రమాణం చ విచింత్య తే

విధివత్సూజయాం చక్రు ర్విమోహీ జ్జగతీధుమ్.

హితామితి॥ తే సందాదయః భగవతః కృష్ణస్య సంబంధినీ వాణీ వాక్యం హితాం ప్రియాం ప్రమాణం చ ప్రమాణభూతాం చ విచింత్య ఆలోచ్య ఫలప్రదానద్వారా స్వేషాం తృణప్రదానద్వారా గవాం చ ప్రియంకరస్య బహూపకారకస్య గోవర్ణ నస్య ప్రత్యుపకారభూతా వృజా తత్సంబోధావహత్వేన స్వేషా మధికఫలదాత్రీతి

శ్రీకృష్ణవాక్యం యథార్థమృత్యేతిభావః. విమోహో దజ్ఞానాత్ భగవన్మాయా బలాదితి వా. జగత్థరం పర్వతం విభవత్ యథాశాస్త్రం పూజాయాంచక్రుః సమపూజయన్. యద్వా విగతో మోహో విమోహః మోహభావః తస్మాత్ కందదేవతోపాసనాత్మకస్య ప్రత్యక్షపర్వతపూజాత్వాగపూర్వకపరోక్షేంద్రారాధన రూపస్య వా మోహస్య నివృత్తత్వాదితి భావః. 31

శ్లో॥ గోగణం హుతేభుజం ప్రదక్షిణ జ్వాలజాల మవసేనురా పి

తర్పయన్ వ్రజనివాసినాం వ్రజో భూధృతే బలి మథ స్య వేదయత్.

గోగణమితి॥ వ్రజనివాసినాం గోపానాం వ్రజ స్సమూహః గోగణం గోసమూహం తర్పయన్ తృణాదిదానేనేతిభావః. తథా ప్రదక్షిణజ్వాలజాలం ప్రదక్షిణః స్వనః జ్వాలజాలం క్షిణసమూహః యస్య తం హుతేభుజ మగ్నిం తర్పయన్. ఆజ్యే నేతి భావః. తథా అవసేనురానపి బ్రాహ్మణాంశ్చ తర్పయన్, సీణయన్. దక్షిణాదిభిరితి భావః. ఆథ తతః భూధృతే గోవరసపర్వతాయ బలిం పూజాం ఉపహారం వా స్య వేదయత్ నివేదయామాస. సమర్పయామాసేత్యర్థః. 32

శ్లో॥ అథ చేతనయ న్నన్మప్రవేశా దచలేంద్రం బల మగ్రహీ న్మురారిః

చరితం పరిషీయ తద్దభీరం న తదా కే పున రద్భుతం వితేనుః.

అథేతి॥ మురారిః కృష్ణః అనుప్రవేశాత్ స్వస్య పర్వతాంతఃప్రవేశా ద్దే : అచ లేంద్రం గోవరసం చేతనయన్ చేతనీకుర్వన్ ప్రాణవస్తం కుర్వన్నిత్యర్థః. బలిం గోపై స్సమర్పితం పూజాపహారాదికం అగ్రహీత్ స్వీచకార. తత్ గభీరం దుర్వి శ్లేయం. చరితం చరితం నిషీయ ప్రత్యా. దృష్ట్వేతి వా తదా తదాసిం కే పునః కేవా జనాః అద్భుతి మాశ్చర్యం నవితేనుః నవిస్తారయామానుః. సర్వేవ్యాశ్చర్యం ప్రపేదిరే ఇత్యర్థః. అచేతనస్య వాక్పాణ్యాదిరిహితస్య పర్వతస్య చేతనీభూయ బలి గ్రహణ మితి యత్ తన్మహాదద్భుతమితి భావః. 33

శ్లో॥ బలిపు ర్మఘవా సహితో హరే రితి స హేతు రహిద్రుహి నాదరే

బలిమసావచిలచ్ఛలత స్వయం పరిజఘ్నుః రిదం వ్యధితద్రువమ్.

బలిపురితి॥ అహిద్రుహి అహిం వృత్తాసురం ద్రుహతి హినస్తీతి అహిదుర్భ తస్మిన్ ఇంద్రే విషయే సర్వే వృత్తాసురేష్యహిరితి రభసః హరేః కృష్ణస్య నాదరే స ఆదరః నాదరః స ఇహోయం సశబ్దః తేన సహ సుపుషేతిసమాసః తస్మిన్ నాదరే ద్వేషే బలిపుః బలస్య బలాసురస్య బలభద్రస్యేతి చ గమ్యతే రిపు శ్వత్రుః మఘవా ఇంద్రః హరేః కృష్ణస్య స హితః సశబ్దేన సహ సమాసః అహితః విరోధీతి యావత్. ఇత్యయం హేతుః కారణం న స భవతి మదగ్రిజస్య బలస్య యస్మాదయం రిపు స్తో మమాపి ద్వేష్య ఇతి హేతునా ఇంద్రే శ్రీకృష్ణో ద్వేషం నకృతవానితి భావః. తర్హి ఇంద్రద్వేషే గో హేతు రత ఆహ బలిమితి. అసౌ కృష్ణః అచలచ్ఛలతః పర్వతవ్యాజాత్ పర్వతపూజామిషేణేత్యర్థః. బలి ముపహారం స్వయం పరిజఘ్నుః

గృక్ష్మీతు ముచ్చస్సగ్గ గిరిపూజావ్యాజేన స్వోదరపూరణం కర్తు మిత్త్యర్థః. ఇద మింద్ర పూజానివారణం వ్యథిత అకరోత్ దుఃఖం నిశ్చయః. అత్య బలభద్రరిపుత్వస్య శ్లేష లబ్ధత్వేన ఆహేతుత్వే సిద్ధేసి హేతుత్వప్రతిషేధ శ్చమత్కారావమా ఇతి ప్రతిషేధా లంకారః. 'ప్రతిషేధః ప్రసిద్ధస్య నిషేధస్యానుకీర్తన' మితి లక్షణాత్. 34

X|| అథ నిజవిమతమురరిపుచరిత పరికుపిత హరిహయసమీరిత సంవర్త సమయ సముజ్జ్వంభణోచిత ధారాశధారాధర నిరంతరసముద్గీర్వమాణ సలిలా సార చుళకితాశేషనివేశప్రదేశతయా సముదీర్వకర్త పరుషవిష మదీన భాంకారేణ సురభినికరేణ సమ మతికదర్శితేషు గవీశేషు శరణముపయా తేషు.

అశేతి|| అథ అచలపూజానస్తరం నిజవిమతస్య స్వశతోః మురరిహాః కృష్ణస్య సంబం ధినా చరితేన స్వపూజానివారణయావేణ వ్యాపారేణ యద్వా నిజవిమతం స్వవిరుద్ధం యన్మురరిపుచరితం తేనేతివా పరికుపితః అత్యస్తకుపితః యః హరిహయః ఇన్ద్రః తేన కర్తాసమీరితైః ప్రేరితైఃసంవర్తసమయసముజ్జ్వంభణేప్రళయకాల విజృంభణేఉచితైః యోగైః ప్రళయకాల సముల్లాసనాన్తై రిత్త్యర్థః. యద్వా సంవర్తసమయసముజ్జ్వంభ ణస్య ఉచితై రనుకూలైః ప్రళయకాలకర్తృక విజృంభణస్య సహచరై రిత్త్యర్థః. ఉగ్ర యథాపి ప్రళయకాలే ఇవ సముజ్జ్వంభమానై రిత్త్యర్థః. ధారాన్తై రవిచ్ఛిన్నై ర్ధారా భుజై ర్దేహైః నిరస్తరం అవిచ్ఛేదం యథా తథా సముద్గీర్వమాణేన సమ్యగుద్యమ్య మానేన విసృజ్యమానే నేత్యర్థః. 'నిష్ఠాభోద్గీర్ణవాంతాది గౌణవృత్తివ్యాశ్రయం అతి సుందర మన్యత్ర గ్రామ్యకత్యైం విగాహతే' ఇతి వచనాత్ నాత్రాశ్లేలత్వప్రశక్తిః. సలిలాసారేణ ఉదకధారాసంపాతేన చుళకితాః కబళితాః నాశితా ఇతి యావత్ అశేషా స్పర్శేనివేశప్రదేశాః నివాసస్థలాని యేషా నేషాం భావస్తత్తాతయా తథో క్తమ్ అతి కదర్శితేషు అత్యస్తపీతేషు గవీశేషు గోపేషు సముదీర్ణః సమ్యగుక్తః ఉచ్చైక్రృత ఇతి యావత్ కర్ణ పరుషః శ్రవణకఠోరః విషమః ప్రతికూలః దీనః కృపణః ఏవంవిధో భాంకారః భామితి ధ్వనిః యేన తేన తథోక్తేన సురభినికరేణ గోబృంధేన సమంసహ శరణం రక్షక ముపయాతేషు ప్రాక్షేషు సత్సు ఏవంవిధాపదుధారక శ్చీకృష్ణ ఏవ సత్వస్య ఇతి సర్వే గోపా గోభి సుహా శ్రీకృష్ణం శరణాగతా బభూవురితి భావః. యద్వా త్వమక్రీత్యా ఇన్ద్రాపరాధం కృతవతా మస్మాక మీదృశీ దురవస్థా సంజాతేతి త్వమేవేమా మాపద మపహర్తుం క్షమసే ఇతి వదంత సుర్వే గోపా శ్చీకృష్ణం శరణాగతా ఇతి భావః. 35

శ్లో|| అపయశః ఖలు గోతృభి దిత్యలం భువి బభూవ హరేరితి చింతయా

అపనయన్నివ తద్యతనం వినా వ్యథితగోత్రసముద్గరణం హరిః

అపయశఇతి|| హరే రిన్ద్రస్య కష్టస్యేతి చ గోతృభిత్ పర్వతచ్ఛేతా వంశనాశకశ్చ

ఇత్యేవ మపయశః పక్షిన్రిః అల మతిశయేన భువి లోకే బభూవ ఖలు అభవ
 త్కిల అహో లోకానాభోః హరి గోత్రోద్భూతావ ఖలు ఇతి లోకానాదో
 మహానాసీతి భావః. ఇతి చింతయా ఏవం విచింత్యైత్త్యుః తపయశః అపయన్నివ
 నివారయన్తు వేత్తుత్సేత్తా హరిః కృష్ణః యతః వివా సంయత్నం వినా లీలయేతి
 సూచకే. గోత్రోద్భూతావ మన్వితోక్తే భావం సంభోధారం చ వ్యభిశత అకరోత్.
 హరి స్మహాత్మా గోత్రోద్భూత ఇతి మహావీర్యే భూయతేచేత్ తయా పూర్వోక్త
 మపయశో నశ్యేదితి మత్వా హరి గోత్రోద్భూతం చకారేతి భావః. అత్ర గోత్ర
 శ్చేదనప్రయత్నమపయశః దేవేంద్రపక్షయశః. గోత్రోద్భూతప్రయత్నయశస్త్రు శ్రీకృష్ణ
 విషయమితి కృత్వా అన్యవిషయయశనా అన్యవిషయాపవాదస్య అనివార్యత్వేపి
 తన్నివారణం సంభావితమితి అతిశయోక్తిగర్భితే ప్రాసంగికారః. ఆయంచ హరి
 గోత్రపదద్వయశ్చేదనాశ్చాపితి ఇతి విచేతః. అన్యథా దేవం వ్యాఖ్యాయతే. తథాహి
 మానేః కృష్ణస్య మమ భువి గోత్రభిష్కంశశ్చేత్తా ఇత్యవయశః. అలం బభూవ
 ఖలు. ఆచారాయాం భూతనచ్చేతి భవిష్యదశ్చేభూతవ త్ప్రస్తుత్యయః నివ్యతీత్యర్థః.
 శ్రీకృష్ణః ఇహోదాశసం నివారయత్వా వ్యజనేన అద్రిః పూజయత్వా ఇంద్రకోప
 ద్వారా వ్యవంశం నాశయామసేత్సవకేన్ద్రియహితే మమ స్వాదితి భావః. ఇతి
 చింతయా వ్యసనేన ఆక్రాంతి భూత్వేతి శేషః తదుత్పత్త్యుమాన మపయశః అప
 యశా నివారయతు మిత్త్యర్థః. యతః వివా ప్రయత్నం వినైవ హరిః కృష్ణః.
 గోత్రోద్భూతావః పర్యతోద్భూతావః వ్యభిశత. ఇవేతి వాక్యాలంకారే పర్యశే ఉక్తి
 త్తేతు తపశః క్రిత్వా లెన్యద్భవంకో ర్వేదితి వంతోద్భూత ఏవాహం స్వాం నతు వంశ
 చ్చేత్తేతి మత్వా శ్రీకృష్ణః గోత్రసంభూతం చకారేతి భావః. అత్ర పూర్వాశ్చిన
 గోత్రోద్భూత దిత్వప్రయశో యథా హాశే రింద్రస్య బభూవ తద్వగ్రమాపీ త్యుపమాలు
 కారో వ్యవృత్తే. ఉత్తరాశ్చిన ఖి తావృతగోత్రచ్ఛేదనజన్య మపయశః పరిమాయం
 ఇంద్రో గోత్రోద్భూతం చకారేతి వ్యవృత్తే.

36

శ్లో॥ గోగణై స్సమ మాత్తాదై ర్యశోదాతనయాజ్ఞయా
 తమూతతల మాభీరా జవా దరజగాహిరే.

గోగణై రితి॥ ఆధీరాః గోపాః ఆత్తాదైః అన్యద్రవీక్షితైః గోగణైః సురభిబృంధై
 స్సమం సహ యశోదాతనయాజ్ఞయా శ్రీకృష్ణనిదేశేన జవా చ్ఛ్చిఘం జమూత
 తలం పర్వతాశ్చ ప్రదేశ మవజగాహిరే ప్రవివేచిం. అత్ర వృష్టిభీత్యా తమూతతలం
 మేఘస్యాశః ప్రదేశ మవజగాహిరే ఇతి మాన్యం గమ్యతే. జమూతో మేఘపర్వతా
 విత్యమరః. నచేదం స్వంగ్మం కవినా లెవిననేతమితి వాచ్యం. తథాత్వే గోవర్ధన
 తలం గోపా ఇత్యేవ స్థితకః కవినా పశ్యేత, నతు పున ర్భవ్యయస్ఫోరకం జమూత
 పద మిత్యలమ్

37

శ్లో॥ కలుషేషి జలై ర్లోకే నిర్మర్యాదప్రవృత్తిభిః

సతిదా హరిమహాత్మ్యా త్పంకస్పర్శః శ్లో రసి.

కలుషేషి॥ నిర్మర్యాదప్రవృత్తిభిః నిర్మర్యాదా ఉద్వేలా ప్రవృత్తిః ప్రసారో యేషానైః అపరిమితై రిత్యర్థః. జలై రుద్వేలః హేతుః లోకే భవనే కలుషే పంకిలే సత్యసి తదా హరిమహాత్మ్యాత్ హరేః కృష్ణస్య మాహాత్మ్యాత్ ప్రభావాత్ గోవర్ధనోన్మరణయాపాత్ శ్లో రసి హత్యేకవచనం గవామపీత్యర్థః అపినా కిముత గోపా నామితి గమ్యతే. పంకస్పర్శః కర్ణమంబుధః స నాసీత్ పర్వతాధి పాదేకే వృష్ట్య భావాదితి భావః. సద కృత్యైః పతితవృథారాప్రవాహః సర్వతాళోదేకేన ప్రగర త్యేవేతి కఠః పంకాభావ ఇతి వాచ్యమే. పర్వతప్రాచ్యవృద్ధిః సేతుభూతాదిభి స్సర్వత్ర వర్షప్రవాహస్య నివారితత్వాత్. యద్వా పర్వతకటిప్రదేకే గోగోపగణం స్థాపయిత్వా తమపరి చిత్రవ త్పర్వతభిరం కృష్ణ వధారేతి బోధ్యమే. అభవా భగవదాజ్ఞావశా త్సాగరసన్నివృత్తివత్ పర్వతకమసి నివృత్త మేవాభూత్ సేతు ఘనః పర్వతాళోదేకే ప్రసారేతి జ్ఞేయమే. వ్యంగ్యాన్కస్య నిర్మర్యాదప్రవృత్తిభిః ఉల్లంఘితవిధివిషేదైః మర్యాదా విధిశాస్త్రజన్యా స్థితిః స్థితా మర్యాదా యస్యా సా నిర్మర్యాదా ప్రవృత్తి ర్వాప్యసారో యేషా నై రితి సమాసః. జలైః లజయో రభదాత్ జలైః మత్తై రిత్యర్థః లోకే కలుషే ఆవిలే సత్యసి పాపభూయిష్టే సత్య పీత్యర్థః కలుషశబ్దో యద్యపి పాపగుణవాచీ తథాపి కలుష మన్యా స్థితిః పుష్పత్వత్వ కలుషవద్ద్రవ్యవాచీ చ తదా హరిమహాత్మ్యాత్ భగవత్ప్రభావాత్ శ్లో రసి అపి వేదినోపి స్వాశ్రితిస్యేతి శేషః. పంకస్పర్శః పాపసంబంధః స నాసీత్ ఇతి అపిచ వర్ణాను జలైః కలుషేషి లోకే తదా శరద హరే సూర్యస్య మాహాత్మ్యా త్పంకో రసి పంకస్పర్శో నాసీదితి చ ధ్వన్యతే.

39

శ్లో॥ పరిభూతి రభూ జలై ర్మతేషా మతిసంధైరసి మాధవాశ్రితానామ్

గతిరోధితు సత్పథచ్యుతై స్తైర్ధరణీ పంకి ముపార్జితం ప్రభూతమ్.

పరిభూతిరితి॥ మాధవాశ్రితానాం కృష్ణ మాశ్రితానాం తేషాం గవీశానాం అతి సంధైః నిస్సీమై రసి 'సన్ధా సన్ధానసీమయో' రిత్యమరశేషః. జలైః పరిభూతిః తిరస్కారః పీడేతి యావత్ నాభూతే సబభూవతు కిన్తు సత్పథచ్యుతైః సతాం నక్షత్రాణాం పంథాః సత్పథ మాకాశ ఇత్యర్థః ఋక్సూరబ్ధూః పథామితి సమాసాన్తోఽప్రత్యయః. తస్మాత్ చ్యుతైః భ్రష్టైః మేఘాహి ఆకాశే స్థిత్వా జలం నమన్తితి ప్రత్యక్షం తై ర్జలైః ఆకాశగతమేఘస్యై రుపైకై రిత్యర్థః. ధరణౌభూవి గతిరోధి సంచారప్రతిబంధకం ప్రభూత మధికం పంకం కర్డిమః 'పంకోఽస్త్రీ శాపకర్దమా' విత్యమః. ఉపార్జితం సంపాదితం కృతమితి యావత్ తాదృశజలవశా ద్భూని మహా పంక స్సమజనీతి భావః. వ్యంగ్యాన్కస్య మాధవాశ్రితానాం భగవద్భక్తానాం తేషాం అతిసంధై ర్నిర్మ

హస్తైః సంభా పృతిష్ఠా మర్యాదా ఇత్యమరః. జలైః స్నాతైః పరిభూతి స్థిరస్కారో
నాభూత్ నహి భగవన్భక్తానాం కదాచిదపి కైశ్చిదపి పరాభవ స్వాదితి భావః.
సస్పృహచ్యుతైః సన్మార్గభ్రష్టైః తైః జడైసు ధరణౌ భూలోకేగతిరోధి స్వార్థాదిప్రాప్తి
విరోధి ప్రభాతం పంకం పాప మాపాత్యం సంపాదితం దుష్టాహి మహాత్మసు అప
చారం విధాయ పాపమేవ సంపాదయన్తి నతు తదపచారేణ మహాత్మనాం కాపి
క్షతిః భగవత స్తత్పక్షపాతిత్వాదిని ఫలితార్థః. 39

శ్లో॥ స్వకం ప్రకాశం వృషభావ మింద్ర స్పర్వేశ్వరస్యావమతే ర్వితేనే
గవాం నిరుంధేస్మ సంతతేస్తు స్వైరప్రవృత్తిం విపరీతమేతత్.

స్వకమితి॥ ఇంద్రః సర్వేశ్వరస్య కృష్ణస్య అవమతే రవమానా ధేతోః శ్రీకృష్ణ
మవమత్వేత్వర్థః స్వకం స్వకీయం వృషభావం వృషత్వం వాసవో వృత్రహః వృషే
త్వమిరః. వృషభత్వం చ ప్రకాశం ప్రకటం వితేనే చకార సర్వేశ్వరప్రతికూల్యం
సర్వాణాం వృషభవ న్యూత్ర ఏవేతి భావః. అత్రి ఇంద్రేణ స్వస్థిః సిద్ధస్తౌత్ర వృష
భావస్య సర్వేశ్వరావమహిద్వారా ఘనః ప్రకటికృతత్వా ద్విధ్యలంకారః. 'సిద్ధస్తౌత్ర
విధానం యత్తా మాహుః ద్విధ్యలంకృతి' మితి లక్షణాత్. అయంచ వృషశబ్దగతశ్చే
షాక్షాపిత ఇతి బోధ్యమ్. సః ప్రకటితవృషభావః ఇంద్రస్తు గవాం సంతతేః గోసమూ
హస్య స్వైరప్రవృత్తిం యథేష్టసంచారం నిరుంధేస్మ నివారితవాక్ వృష్ట్యేతి
భావః. అన్యత్రి గవాం సంతతేః ప్రజాయాః స్వైరప్రవృత్తిం నిరక్తరోత్సాదనం
నిరుంధే స్మేతి గమ్యతే. ఏత ద్విపరీతం విరుద్ధం వృషభస్య గోసంతతివర్ధకత్వే సహజే
సతి తన్నిరోధనం చిత్రిమితి భావః. విరోధాభాసాలంకారః. వ్యాఖ్యాస్తరమస్మి
తథాహి ఇంద్రః ప్రకాశం ప్రకృప్తం స్వకం వృషభావం ధర్మస్వరూపత్వం సర్వే
శ్వర స్యావమతే తద్వా రేత్వర్థః వితేనే విరుద్ధలక్షణయా నాశయామానేత్వర్థః. స
ఇదం గవాం సంతతే స్సంఘస్య స్వైరప్రవృత్తిం నిరుంధే స్మ ఇత్యేత ద్వయమపి
విపరీతం విరుద్ధమ్. దేవావమానసం గోనిరోధ శ్చేత ద్వయ మధర్మస్వరూపాణాం
రాక్షసానా మేవ కృత్యం నతు ధర్మస్వరూపాణాం దేవనామితి స్థితే దేవేంద్రోపేయ
మకృత్యం కృతవానితి మహదాశ్చర్యమితి భావః. 40

శ్లో హంసస్య తస్యోదయతోఽఖిలేషు లోకేషు శోభాతిశయాశ్రయేషు

ఆంధ్యం ప్రపద్య ప్రతికూలచారీ తమోనుగః కాశిక ఏవ నాన్యః.

హంసస్యేతి॥ తస్య హంసస్య పరమాత్మనః కృష్ణస్య ఉదయతః ఆవిర్భావాత్ అఖి
లేషు సర్వేషు లోకేషు జనేషు శోభాతిశయాశ్రయేషు శోభాతిశయస్య కాన్యతిశ
యస్య ఆశ్రయాః ఆధారాః తేషు. అతిశోభాశాలిషు సత్సు ఇత్యర్థః. కాశిక ఏవ
ఇంద్ర ఏక ఏవ తమోనుగః తమః తమోగుణమనుగచ్ఛతి ప్రాప్నోతి తథోక్తః తమో
గుణపరవశ ఇత్యర్థః. అతఏవ ఆంధ్యం మోహం ప్రపద్య ప్రాప్య ప్రతికూలచారీ
ప్రతికూలం కృష్ణస్యాననుకూలం యథా తథా చరతి సంచరతీతి ప్రతికూలచారీ

విరుద్ధాచరణ ఇతి యావత్ పరితీ శేషః. అన్యః ఇంద్రవ్యతిరిక్తో జనః సతథా ప్రతి
 కాలచారీ నభవతిత్వర్కః. స్వంగ్యాత్తస్య తస్య ప్రసిద్ధ్యై హంసస్య సూర్యస్య ఉదయతః
 ఉదయా ద్దేతోః అభిలేషు లోకేషు భువనేషు లోకాతిశయాక్రయేషు సత్సదీప్తేషు
 సత్ప్రిత్యర్కకౌశికః ఉలూక ఏన 'మహేంద్రగుప్తలూలూకవ్యాల్ గ్రాహిషుకౌశిక' ఇత్య
 మరః. తమోనుగః అంధకారం ప్రాప్తస్సకా అభివేదకం స్మృతం రింద్రియస్యాప్రసారం
 పపద్య చ రింద్రియవ్యాపారశోచ్యో భూష్యేత్వర్కః. ప్రతికాలచారీ స్వానభిమత
 సంచారః చక్షుః ప్రసారజేనతి అభిమతివల్లే చక్షుః అనభిమతాత్తు నివర్తతే
 తదభావే అభిమతానభిమతవివేకో నస్యాదితి భావః. అన్యః స తథా న. కౌశికానామేవ
 దివాంధత్వాదితి భావః. ఏతేన మహేంద్రస్య ఉలూకసామ్యం చక్షువ్యజ్యతే 41

౫॥ తదనం యదునందనాపదాననిరమనమసమయనిగళితమరవస్తుభసంభా
 రేణ జంభరిపుణా నివారితే వారివాహనివహే విహాయ విహాయస
 స్థుల మపచరతి నిరపాయ మావానవసుమతీపవిధ మధిశయానేషు
 గోపాలబాలేషు—

తదన్వతి॥ తదను గోవర్ధనోద్ధారానస్తర మిర్విర్కః. యదునందనస్య శ్రీకృష్ణస్య
 సంబంధిః అపదానస్య గోవర్ధనోద్ధరణరూపాహ్లాతకస్రణః విశమనం శ్రవణం తస్య
 సమసమయే సమకాలే ఏన యదా యదునందనాపదానం శ్రుతం తదైవేత్వర్కః.
 విగళితః అపగతః దురవస్తుభసంభారః మష్టగర్వాతిశయః యస్య తేన తథోక్తేన
 జంభరిపుణా జంభాసురశత్రుకా ఇంద్రేణ నివారితే నియమితే వారివాహనివహే
 మేషుసమూహే విహాయసస్థుల మాకాశప్రదేశం విహాయ త్యక్త్వా అపసరతి
 సిమ్లాస్త్రేనతి అపయాతే సతీత్వర్కః. గోపాలబాలేషు గోపబాలేషు నిరపాయం
 అపాయరహితం యథా తథా ఆవానవసుమతీపవిధం నివాసభూమిసమీప మధిశయా
 నేషు అధిస్తిత్య శయితేషు సత్సు. అధిశీక్త్వాసామితి ఆధారస్య కర్మత్వం. మేఘైః
 నివాసగృహాణాం నిర్మాణం సారిత్యైవ తమీభుమిమే ఏన గోపాలా శ్యమితా
 అభవన్మతి భావః. 42

శ్లో॥ అనునేత్రం యథాస్థానసంస్థాపితగిరిం హరిం

పురందర స్సమాయాసీ దాసీ చ్చావనతాననః.

అనునేతుమితి॥ పురందరః ఇంద్రః యథాస్థానసంస్థాపితగిరిం స్వస్థానసహితగోవర్ధనం
 హరిం కృష్ణ మనునేతుం ప్రసాదయితుం సమాయాసీ బాజగామ. అననతాననః
 నమ్రముఖః లజ్జయేతి భావః. ఆసీచ్చ బభూవ చాత్సూర్వోక్తః పురందర ఏవా
 త్రాపి కర్తా. 43

౫॥ ఆనమ్య చ ముహుర్ముహు రనంతర మస్తాషీత్.

ఆనమ్యేతి॥ ముహుర్ముహుః అశక్యత్ ఆనమ్య ప్రణమ్య అర్చాత్ హరి మిత్యేవ
 అనన్తరం తతః అస్తాషీచ్చ స్తుతవాన్. 44

తథాహి॥ స్మృతిమేన ప్రతిపాదయతి కవి రిత్యర్థః.

శ్లో॥ పరేధ్య స్వం ముక్తిం కథమివ మునీనా మవిరత

స్మృతిశ్చేదేరశ్మిప్రకరపరిణదో వితరసి

నిమగ్న స్తద్భక్తిప్రచురజలధౌ తారయసి తా

స్కథం వా తత్త్వం తే క ఇవ వినరీతుం ప్రభవతి.

పరేధ్య ఇతి॥ మునీనాం యోగినాం సంబంధినీ యా అమితస్మృతిశ్చేదీ సంతత
ధ్యానధారా సైవ రశ్మిప్రకరః రజ్జునివహః తేన పరిబంధః బద్ధః ఇహబద్ధనే ఇతి
భావః. త్వం పరేధ్యః ఇతరేధ్యః భక్తేధ్య ఇత్యర్థః. ముక్తిం మోక్షం కథమివ
కథంవా వితరసి దదాసి స్వయం ముక్తః పరాన్మోచయతు నామ త్వం తు స్వయం
బద్ధః పరేషా మోచనే తవ కా కథేతి విరోధః. అవిరత స్మృతిమాత్రేణ మునిభ్యో
ముక్తిం వితరసి తవ నిత్యముక్తత్వా దితి తత్పరిహారః. విరోధాభాసాలంకారః.
తద్భక్తిప్రచురజలధౌ తేషా మునీనాం భక్తిరేన ప్రచురజలధిః మహాసముద్రః
తస్మిన్ నిమగ్నః సాతః త్వం తాన్ భక్తాన్ కథం వా కేన ప్రకారేణ తారయసి
జలధిపారం గమయసీత్యర్థః. స్వయం తీర్ణః పరాన్మోచయేదితి న్యాయాత్. స్వయం
మగ్నస్య తవ పరతారణకథా మాతేతి భావః. అత్రాపి అస్య విరోధస్య నిష్కాశట
భక్తాన్ త్వం సంసారపారం గమయసీతి పరిహారః. విరోధాభాసాలంకారః. తే
తత్త్వం యాథార్థ్యం వినరీతుం నిర్ణేతుం క ఇవ కోవా ప్రభవతి శక్నోతి
నశ్కోపిత్యర్థః. దురవగాహత్వా దిత్త్యేకో భావః. అత్యన్తవిరుద్ధవిషయత్వా దిత్త్యనో
భావః. ఏతేన తవ యాథార్థ్యస్య దురవగాహత్వాదేన త్వాం గోపమాత్రం మత్వా
మయా తథావశ్యతమితి న్యాపకార హేతుః స్ఫీరితః.

45

శ్లో॥ అమత్వా త్వా మాశాపరవశహృదః కేఽపి విదధు

స్ఫురన్నానారూపా స్త్వయి మిషతి సంసారనటనమ్

చిరా దప్యపాప్తాః కిమపి ఫలమాదార్య మథ తే

విదిత్వా యాచంతే కృతమితి వచః కేవల మహా!

అమత్వేతి॥ కేపి జీవాః జీవతత్త్వస్యాపి దురవగాహత్వాత్ కేపి త్యుక్తమ్. త్వా
మమత్వా అజ్ఞాత్వా సచ్చిదానందస్వరూపం స్వాత్మాభిన్నం పరమాత్మానాం త్వా
మవిదిత్వేత్యర్థః. అజ్ఞానమూలకత్వా త్సంసారస్యేతి భావః. ఆశాపరవశహృదః ఇచ్ఛాప
హృతమనసః కామాభిభూతా ఇత్యర్థః. నిష్కామస్య సంసారప్రవృత్త్యభావాత్ ఇతి
భావః. స్ఫురన్నానారూపాః స్ఫురన్తి అవిరూపాని నానారూపాణి దేవతిర్యగాదిభేదేన
బహువిధశరీరాణి యేషాస్తే తథోక్తాః సన్తః త్వయి మిషతి పశ్యతి సతి సర్వసాక్షిత్వా
త్తవేతి భావః. సంసారనటనం సంసారః దారాపుత్రప్రవేశాదిరూపః వ్యవహారః సపవ
నటనం నాట్యం మిథ్యాత్వాదితి భావః. విదధు శ్చుక్రుః. చిరాదపి బహుకాలాదపి
కిమపి యత్కించిదపి ఫలం సుఖం అప్రాప్తాః అగతాః అప్రాప్త్యేత్యర్థః. సంసారే నా స్తి

ఖలు కదాచిదపి కియదపి సుఖం సర్వస్య సుఖస్య దుఃఖమిశ్రత్వాదితి భావః. అథ నిత్యానిత్యవస్తువివేకానన్తరం తే తవ బౌదార్య ముత్పన్నత్వతాం పురుషోత్తమత్వమితి యావత్. విదిత్వా జ్ఞాత్వా కృతం ఇతః పరం తవ సంసారేణాలం ఇత్యేవం రూపం వచనం కేవలం తావకం వాక్యమాత్మం నహి త్వదనుగ్రహం వినా అస్మాకం సంసారనివృత్తిరితిభావః. యాచస్తే ప్రార్థయస్తే. అహో ఆశ్చర్యమ్ జీవభ్రామణరూపం త్వన్మాయాబలం తన్నివర్తనాత్మక స్వదనుగ్రవాశ్చ ఆత్మచ్ఛత్రమితి భావః. వ్యంగ్యార్థస్తు కేఽపి నటః త్వా మమత్వా త్వం లుబ్ధ ఇత్యజానానా ఇత్యర్థః. 'అవిదితపరశోస్తే దోఽర్చలం కారుకేఽస్మి' నిత్యాదివ తానూన్యాజ్ఞానవాదో విశేషాజ్ఞానే పర్యవస్యతీతి ధ్యేయం. ఆశాపరవశహృదః ముహుర్ముహు రాత్వదర్శనోత్సాహోఽయం ప్రభు రభీష్టం దాస్యతీ త్యాశాశతాదిష్టా ఇత్యర్థః. అత ఏవ స్ఫురన్తి సున్దరాణి నానారూపాణి వేషాః యేషాస్తే తథోక్తా స్సన్తః త్వయి మిషతి సతి త్వదవలోకనార్థ మేవేత్యర్థః. సంసారనటనం శాకుంతలాదివ త్వంసారాభిధన్య యత్కించి నాటకస్య నటనం యద్వా సంసారస్యైవాభినయం విదధుః చిరాదపి ఆప్రభాతమపి కింపి ఫలం వస్తువాహనాదిక మప్రాప్తా స్సన్తః అథ తే బౌదార్యం విపరీత లక్షణయా లుబ్ధత్వం విదిత్వా కృతమితి వచః కేవలం నతు ధనాదిక మిత్యర్థః. యాచస్తే తావతాపి శ్రీమాభావరూపఫలసత్త్వాదితి భావః.

46

శ్లో॥ సతీ చే ల్లోకానాం నభవతి హి బాధాప్తి రసతి
నవాత్మ్యంతం సత్యామివ భవతి యత్రప్రత్యయ ఇతి
అశక్తా నిర్వక్తుం ప్రకృతి మత ఏతాం తవ బుధా
భజంత్యేదాసిన్యా దహహ పరమానందలహరిమ్.

సతీతి॥ అత్ర తవ ప్రకృతిం నిర్వక్తుమితి వక్ష్యమాణార్థకసంబంధా త్రప్రకృతిరితి విశేష్య పద షుద్ధ్యాహియతే. తవ ప్రకృతి ర్మాయాశక్తి రితి యావత్. సతీ సత్యా చేత్ త్రికాలాబాధ్యా భవతి యదీత్యర్థః. లోకానాం మాయాజన్యానాం భువనానాం బాధాప్తిః బాధస్య ప్రాప్తిః బాధత్వ మిత్యర్థః. న భవతి. కారణస్య సత్యత్వే కార్యం సత్యం స్యాత్. ప్రకృతే జగత్కారణభూతాయా మాయాయా మిథ్యాత్వా త్కార్యభూతం జగదపి మిథ్యైవేతి భావః. నను “యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే” ఇతి శ్రుత్వా సత్యస్య బ్రహ్మణ ఏవ జగత్కారణత్వప్రసిద్ధేః కథ మిద ముక్తమితి చే దుచ్యతే. మాయాశబ్దలితే బ్రహ్మణి అవిద్యాయుక్తే రజ్జౌ సర్పవ త్రప్రపంచః ప్రతీయతే ఇతి వివర్తవాదస్య సిద్ధాంతితత్వేన కేవలస్య బ్రహ్మణః న జగద్దే తుత్వం కిన్తు మాయావివేకే కృత్వా మాయైవాత్ర జగత్కారణ మిత్యుక్తమితి బోధ్యమ్. తథా అత్యన్త మసతీ అవిద్యమానా వా న భవతి. శశశృంగాదివ త్వరూపేణ త్రైకాలికనిషేధప్రతియోగినీ వా నభవతీత్యర్థః కుత ఇత్యత ఆహ. యద్యస్మాత్ హేతోః సత్యామివ సత్రప్రకృతామివ బ్రహ్మణీవేత్యర్థః. ప్రకృతిః

పశ్చాత్తాపము న్నభావే చదివారము ప్రభావే కారణే గుహ్యే ఇత్యభిధానాత్. జగదు
నాదానకారణభూతం బ్రహ్మ ప్రతిపాదయత్సేవ ప్రకృతిశబ్దః. తథాచ సూత్రం 'జని
కర్తుః ప్రకృతిః కితి. తత్తైహోదాహృతం చ బ్రహ్మణః ప్రభాః ప్రజాయతే' ఇతి.
ప్రత్యయః ప్రకృతిః భవతి. అచా మత్తో మా మర్థం చ న జాగ్రామీతి మాయాశబ్ద
వాచ్య మన్దానం బ్రహ్మవ ద్విరోధ మనుభూయతే ఇత్యర్థః. ఇత్యహో హేతోః ఏతాం
తవ ప్రకృతిం నిర్వర్తం సవనచ్చిత్తాభ్యాం నితరాః వర్తం సతీతి ఆసతీతి వా
సిద్ధాంతమ్య దక్తు మిత్త్యర్థః. అంతా ఆనమర్థాః బుధాః విద్వాంః ఔదాసీన్యాత్
మాయావిలాసోపేక్షణేన పరమానందలహరిం పరమసుఖప్రవాహం ఆత్మ్యరూప
మితి యావత్. భజన్తి సజస్తే న్యాయస్థితీ యావత్. మాయాంతార్వర్త మిదం
జగచ్చ ససత్ బాధ్యమానత్వాత్ నాప్యత్ ప్రతీయమానత్వాత్. ప్రతీయతే
బాధ్యతేచేతి హేతోః క్లిష్టావై ఇతి నిశ్చిత్త్య విస్మజాలికసిరితగిన్నర్వనగరాదావివ
అత ప్రవక్ష్యే ఊదాసీనో భూత్వా కేవల మాత్మ్యరూపం భజన్ యావద్దేహపాతం
జీవన్ముక్తో విద్వాన్ చర్తతే ఇతి భావః. వ్యంగ్యార్థస్తు తవ ప్రకృతి స్వభావః సతీ
నాధ్వీచేత్ లోకానాం జనానాం బాధాయా వృధాయా ఆప్తిః వ్రాప్తి ర్బాధాప్తి
ర్మభవతి సహ సజ్జనో జనాన్వానతే ఇతి భావః. ఆత్మ్యస్త మసతీ దృష్టావా న భవతి.
యన్మనాత్ సత్యాం ప్రకృతావివ సత్స్వభావే ఇవ ప్రత్యయః విశ్వాసః భవతి.
'ప్రత్యయోఽధీనశపభజ్జానవిశ్వా హేతుః' ఇత్యమరిః. విసేత వేషవచనమాధుర్యా
ద్యభినయేన సజ్జన ఇవ త్వయి విశ్వాసో భవతీత్యర్థః. అతో హేతోః తవ ప్రకృతిం
నిర్వర్త మశక్తాః సజ్జనో చర్తన్ వేతి వివేక్త మసమర్థా ఇత్యర్థః. బుధాః ఔదాసీన్యా
దుపేక్షణాత్ సేహదేషయో రుభయారిపి ప్రహణేనేత్యర్థః. పరమానందలహరిం
భజన్తి ప్రాప్నువన్తి ఆహహేత్యాచ్యక్తే ఆవృయమ్.

47

శ్లో॥ మన శ్శోకః ప్లుప్తుం భజతు పరమాం నిర్వృతిమితి
క్షీపం త్యేతస్మిం స్తే చరణ మమృతిస్యంది మునయః
ః ఏవం జానీతే హృదయమిద మాతృహచరం
ఏవశ్చే తస్య దేత ద్విరహకృతకైవల్యమితి చ.

మనఃశ్లోకః శ్లోకైః మఃఖైః ప్లుప్తుం దగ్ధం 'ప్లుప్తవాహే' మనః హృదయం
పరమాం నిరతిశయాం నిర్వృతిం సుఖం కీతిలతాం చ భజతు ప్రాప్నోతు ఇతి
మత్యేతి కేషః ఏవ మాలోచ్యేత్యర్థః. మునయః మనసశీలాః యోగినః ఏతస్మిన్
మనసి అమృతిస్యంది మోక్షప్రసం జలసాగ్రవకం చ తే తవ చరణం పాదకమలం
క్షీపన్తి స్థాపయన్తి ఆవత్సహచరం విషద్యుక్తం నానారికకేశవరాభూత మిత్త్యర్థః. ఇదం
హృదయం వినశ్యేత్ సత్తం న్యాత్ నిరచర్తభ్యానేన మనో లయో భవతీతి భావః.
ఏతద్విరహకృతకైవల్యం ఏతస్య మనసో విరహేణ నాశేన కృతం జాతం కైవల్యం
మోక్షేన్యాద్యపేత్ మనోలయస్యైవ మోక్షత్వాదితి భావః. ఇత్యేవం శో జానీతే

కోవేదనకోపి 'నాన్యః పంథా విద్యతే'య కా యేతి జ్ఞానమారా దన్యో స మోక్షహేతు రిత్యేన సర్వే జాన్తి ధగవత్సాదావింభాన్యసా ద్వేదేనైవ మోక్షో భవేదిత్యయం సులభో ప్రమాదస్త్వి ధక్తిమారః శ్రేష్ఠి స జ్ఞాయతే ఇతి భావః. యద్వా ఏవం కో బహు జానీతే తస్య నానా త్వత్పురీత్యా త్వద్వక్తి రసమాహత్యజ్ఞానం త్వదనుగ్రహేణా నీ నత్వక్తివామితి భావః. ఉత్తరాద్యేత్వం వ్యంగ్యం - అపత్తిహాచరం అత్వ స్వరూపాయతలం మిత్తి మిత్తస్య భవంభూతయం విశేషేత్ తాదృశ మతః విపత్తి స్తస్మహేతి భావః. విద్యుహేతా మి నాశేన క్తితం ప్రవల్న మేత్య మనాధత్వమితి యానత్ తచ్చ న్యాపిత్వేన కో జానీతే నకల్పిన్యాపి న మర్షం జానీతే ఇతి భావః.

48

శ్లో॥ పరప్రేమాధార స్వమసి కలానాం పశ్యతిత
స్వ ప్రేమః పాత్రం భవతి చిరసేవాభిరసికః
సదంభోన్య ప్రేమాసిరుపధిక్తువాసింభ రసి
త్వమిశ్యేవం జాగ ర్యమాహ భవికీర్తి స్తదసి తే.

పరేతి॥ త్వం సకలానాం సర్వేషాం జనానాం పశ్యతితః స్వభావతః ఉపాధం వినే త్వర్థః. పరప్రేమాధారః పరప్రేమానం అసి భవసి సర్వస్యాసి స్వస్వాత్మనః పర ప్రేమాస్వరూపాత్ తస్య చ త్వదభిన్నత్వాదితి భావః. సోపాత్మానః పుత్రాదయో యద్యపి పుప్రేమాధారా స్తథాపి తత్త్రి పుప్రేమనా స నిరుపాధికత్వం పుత్రత్వా ద్యుపాధిక్తుత్వా త్తస్యేతి తద్వాస్తత్త్వర్థం పశ్యతితి ఇత్యక్తమ్ తవ త్వత్సంబంధి నః ప్రేమః సేవాస్య పాత్రం భావనస్తు చిరసేవాభి ర్భవతుకాలసేవాభిరసి కో భవతి నకల్పిదిత్వర్థః 'ప్రియోహి జ్ఞాననోత్తర్థ మహం స చ మమ ప్రియ' ఇతి జ్ఞానీ హి భగవతః ప్రియః వాసుదేవ స్సర్వమితి స మహత్త్వా సుదుర్లభ ఇతి జ్ఞాననోదుర్లభ త్వం చ గీతాసు ప్రతిపాదితం. ఏతేన పామరా న్సర్వేపి త్వం నిరుపాధికం ప్రేమ కుర్వన్తి త్వం స తేహ మక్రధ్యే క్తిస్తికాపీతి భగవతః కృతమత్వం స్వస్య తే అయ మేవ ధ్వనితార్థ మాశ్రిత్య విరోధ ముత్థాపయతి సదంభ ఇతి తదసి తథాపి అన్య ప్రేమా ఇతరస్నేహః సదంభః సోపాధికః గ్రాకృతానా మస్మాకం అన్యోన్యప్రేమ హి పరస్పరకృత్యప్రవృత్త్యా ద్యుపాధిక్తుః ఇతి భావః. త్వం తు నిరుపాధిక్తువాసింభ రసి నిర్వాచకదయాసముద్యే అసి భవసి నహి ధగవాక భ వసకాశాత్ కంచనార్థ మాకాంక్ష్య తేషు కృపాం కరోతి తస్య అవా స్తసమస్తకామత్వాదితి భావః. ఇతి తవ భువి లోకే కీర్తిః ప్రధా జాగ ర్తి ప్రవ ర్తతే అచేతనాయాః కీర్త్యాం చేతనత్వానోపా జ్ఞాగ ర్తి ప్రయోగః. జాగ్రసిద్రాక్షయే ఇతి భావః. తేన చ కీర్త్యా నిర న్తరవిజృంభణం ప్రతీయతే అహహేతి వస్తుత స్సర్వే నిరుపాధిక్తువాత్రయూః త్వం సన్యజకృపాశ్రయ ఇతి దుర్బుశసి భవితవ్యే నైపరీత్య మాశ్చర్య మిశ్యర్థః. విరోధాభాసాలంకారః. 49

అనః ఇతి పశ్యన్ స్తుత్వా అథ స్వాపరాధక్షమ ప్రార్థనాపూర్వకం స్తుతి ముపసంహరతి
స్మశస్య ఇతి-

శ్లో॥ స్మశస్యతో భక్తానా మనిశ మపరాధానలక్షణా
భవంతం నిర్వాణాః కతికతి స కారుణ్యజలధిమ్
కటాక్షై స్తద్వన్మామసి సురగవిసంతతపయః
పరివాహపార్శ్వై స్సవయ చిరమాగః కలుషితమ్.

స్మశస్య ఇతి॥ భక్తానా మాశ్రితానాం సంబంధినః అనిశ మవిచ్ఛిన్నాః కతి కతిపతి
చేన్యనేన మటస్త్వయాం మటస్త్వే లుగితి లుక్. వీప్సయాం ద్విరాభినః. కీయత్సంఖ్యాకా
త్యర్థః. అపరాధానలక్షణాః అపచారహాసాగ్నికణాః కారుణ్యజలధిం దయాసముద్రం
భవంతం త్వాం స్మశస్యః వాస్తా స్మశస్యః నిర్వాణాః సశాన్తాః సర్వేషి శాన్తా ఏవే
త్వర్థః. ఘటవిస్థసిం ప్రాప్యైవ అన్యైశ్చామృతేతి కృత్వా సముద్రం ప్రాప్య అగ్ని
కణానాం కాన్తై రవివాహైర తస్య స్థనస్తం ప్రాప్య అపరాధా అపీతి భావః. మదధీన
మాయాకబళితజ్ఞానా ఏతే మయ్యపరాధం కుర్వన్తు నామ నాయం మయా గణనీయ
ఇతి త్స్నేహ కృపామేవ కరోషీతి ముఖ్యార్థః. తద్వత్ తథా ఆగః కలుషితం ఆగాంసి
అపరాధాః తైః సంజాతకలుషం త్వవపరాధకరణాత్పాపిన మిత్యర్థః. మామసి సురగవి
సంతతపయః పరివాహపార్శ్వైః సురాణాం గౌ సురగవి కామధేనుః సమాసాన
ప్రత్యే. టీత్వాత్ టీప్. తస్యా స్సంతతపయః పరివాహః నిరస్తరక్షీరప్రవాహః తైః
ప్రవాహై స్తుల్యః తై స్తథోక్తః భగవతః పుండరీకాక్షత్వా త్వర్వకామప్రదత్వా
చ్చ భగవత్కటాక్షైః శ్వేతత్వా దిప్తప్రదానాచ్చ సురధేనుపయఃపూరై రుపమితా
ఇతి భాగ్యమ్. కటాక్షై రపాంగై స్పిరం స్వపయ సేచయ చిర మిత్యనేన ఇంద్రస్యా
త్యన్తసంతాపో వ్యభృతే.

50

శ్లో॥ సురధేనుపయఃపూరై రభిషిచ్య తతో హరిమ్

ఏవం దివస్పతిః ప్రాయా త్సరిపూర్ణమనోరథః.

సురధేన్వీతి॥ దివస్పతిః ఇంద్రః తత్సరుషే కృతీ బహులమి త్యలుక్. కస్కాదే రాకృతి
గణత్వా త్సత్వమ్. తతిః స్తుత్వనస్తరం హరిం కృష్ణం సురధేనుపయఃపూరైః కామ
ధేనుక్షీరప్రవాహై రభిషిచ్య స్వపయత్వా పరిపూర్ణమనోరథః పరిపూర్ణః అవాప్తాః
మనోరథా సృష్టే హృద్గతాః కామాః యస్య స తథోక్త స్సకా దివం స్వర్గం
ప్రాయాత్ యయా.

51

గ॥ అథ కదాచి దాచరితహరివాసర వ్రత ముపజాతానందం నంద మవగాహనా

నర్త మనేహస మవిచార్య పరివిభావరి శమసభగినిపానీయ మవగాహ

మాన మతిమా తకుషితః ప్రచేతో మాత స్వాధీశనివేశ మవేశయత్.

అథేతి॥ అథ తతిః కదాచిత్ కస్మింశ్చిత్సమయే ఆచరితం అనుష్ఠితం హరివాసర
వ్రతం ఏకాదశీవ్రతం యేన తం అత ఏవ ఉపజాతానందం ప్రభూతసుఖం సుఖపార

వశ్యా దేవ అవగాహనానర్హం ప్రవేశాయోగ్యం అనేహం కాల మవిచార్య
అనాలోచ్య అయం సమయో న యముగా ప్రవేశార్థ ఇత్యజ్ఞా యేత్సర్కః.
పరివిభావరి నిశేధే విభక్త్యర్థే అచ్యుతాభావః. తేషునా సేవానీయం శమనస్య
యమస్య భగినీ సోదరీ యమునేత్సర్కః. తస్యాః పానీయం జల మవగాహమానం
ప్రవిశన్తం నన్తం గోషం అతిమాత్రకుపితః అత్యంతో ముచితః ప్రచేతోమాతః వరుణ
మాతః స్వాధీశనివేశం స్వాధీశస్య స్వపతే ర్వరుణస్య నివేశం వదన మవేశయత్
ప్రవేశయామానః. ఇన్ద్రత్వా ద్వికరక్రకత్వమ్. 52

౧॥ సానే హి తత్.

తత్ నన్దనయనం సానేహి యుక్తమేవ. యోగ్యతామేవ దర్శయతి.

శ్లో॥ అసమయ మవిచింత్య తక్ర సందే గతవతి సూర్యసుతా మశాంతనిద్రే

నిజగృహగత మక్రమం విదిత్వా కథమివ సోఘం మచాంపతి స్సమర్థః.

అసమయమితి॥ అశాంతనిద్రే అసమాప్తనిద్రానస్థే నన్దే నిద్రాశేషసంభవే మోహ
స్యాదితి భావః. అసమయం అకాల మచింత్య అవిచార్య నాయం స్నానార్హ కాల
ఇత్యవిచిత్వేత్సర్కః. తత్సౌ తవా నిశేధే ఇత్యర్కః. సూర్యసుతాం యమునాం గతవతి
ప్రవిష్టేనతి అపాంపతి ర్వరుణః నిజగృహగతం స్వనివాసభూతోదకసంక్రాంత మక్ర
మం దురాచారం విదిత్వా జ్ఞాత్వా సోఘం ముచితుం కథమివ కథం వా సమర్థః
శక్తః సకథమపీత్సర్కః. ఉదకే సంభవతో దురాచారస్య వరుణః ఖలు శిక్షకః అపాం
పతిత్వాదితి భావః. యది సామాన్యజన స్త్వై సహజైవ వరుణస్య రాజత్వా స్సహన
మనుపవన్నం. తత్సౌ చ రాజాపి యది లోకమరాచారం రాచగచ్ఛే త్త్వై సహజైవ
విదిత్వా సహసన్తు సుతరా మనుపవన్నం 'దండ్యాం శ్చైవాప్యనిష్ఠయన్తు యశో
మహ దాప్నోతి' త్యుక్తత్వాదితి వరమార్థః. వ్యంగ్యార్థస్తు - అశాంతనిద్రే అనివృత్త
మోహే నన్దే అతఏవ అసమయం దురాచార మవిచింత్య పారదార్యమనాచార
ఇత్యవిగణయేత్సర్కః. సూర్యసుతాం గతవతి సతి తయా సహ మిధునీభూయ వర్త
మానే సతీత్సర్కః. నిజగృహగతం స్వపత్నీగతం నిగృహః పత్యాం గృహే స్మృతా
ఇతి విశ్వః. అక్రమం దోషం విదిత్వా అపాంపతిః ఏజేన వరుణస్య యమునాదయః
పత్న్య ఇతి వ్యక్తమ్. సోఘం కథమివ సమర్థః సకథమపీత్సర్కః సమాసోక్తి రలంకారః.
'సమాసోక్తిః పరిస్ఫూర్తిః ప్రస్తుతే ప్రస్తుతస్య చేదితి లక్షణాత్. ఉదాహృతం చ
'చుంబితవ రజనీముఖం శశీ' ఇతి.

శ్లో॥ అథో విదితవృత్తాంత స్త్వరితం మురళాసనః

అగమ నృనసా రోషగురుణా వరుణాలయమ్.

అథో ఇతి॥ అథో నన్దహరణానన్తరం విదితవృత్తాంతః విదితః చారేభ్యః అనుచరేభ్యో
వా సకాశాత్ జ్ఞాతః వృత్తాంతః నన్దం వరుణమాతో వరుణలోక మవేశయదితి
వార్తా యేన సః మురళాసనః కృష్ణః మురళాసన ఇత్యనేన మురవ ద్వరుణముపి శాసి

తుం తుమతే కృష్ణ ఇతి వ్యజ్యతే. రోషగుణా రోషేణ రోషేణ గురుణా దుర్భరేణ
అతిరోషేనత్వర్థః మనసా అనంతరతే ఉపలబ్ధిత్వస్య త్వరితం ద్రుతం నరుణాలయం
వరుణా దన మగమత్ ప్రాప్తం యయా విత్వర్థః అశోమనసా అగమ దిత్వినేన
మన స్సంకల్పనమనంతరతేణమేవ అమదితి మనోవేగో గమ్యతే. 54

శ్లో॥ పరిపూజ్య జలాధీశోఽవ్యక్రమత్తత్త్వదా హరిమ్

ఆనంద మభజ త్పూర్ణ మానంది సంకల్పజన్మసి.

పరిపూజ్యేతి. అదా శ్రీకృష్ణాగమనమయే అప్రమత్తః అవహిత స్సక్ ఏతేన
బ్రహ్మాండవాసివ ద్వరుణస్య ప్రమాదరాహిత్యం వ్యక్తం. జలాధీశో నరుణోఽసి
అసివా భూమణ్డలా దధికానాం తదా వరుణభూతానా మపాం రాజాఽయం నరుణ
స్సర్వేభ్యోఽసి ఉక్రవర్తిభ్యః నేతేభ్యశ్చ ఉక్తృష్ట ఇతి వ్యజ్యతే. హరిం కృష్ణం
పరిపూజ్య అర్చయత్వా త్పూర్ణం ద్రుతం విలంబే ఇతి హరిరోషభయాదితి భావః.
నన్దం సంకల్పజన్మ విత్వర్థః ఆనందం సుఖ మభజతి. పాప చ. ఆ ఇత్యాశ్చర్యే. నన్ద
పరిత్యాగాదేవ అన్య సుఖప్రాప్తేః అన్యధామఃఖమేన స్యాదితి భావః. వ్యంగ్యార్థస్స-
లంకాయా రక్షణాత్ జడాధీశో మూర్ధాగ్రాదే రసి అప్రమత్తస్సక్ హరిం పరిపూజ్య
ఆనందం సంతృప్తజన్మసి అన్య మభజతి అత జడాధీశస్య అప్రమత్తత్వమిత్యేకో
విరోధః. ఆనందం త్వజన్మసి భజతి త్వస్య. తేన విరోధాభాసాలంకారధ్వనిః. నచాత్ర
విరోధాభాసాలంకార ఏవ నన్వలంకార్య ఇతి వాచ్యమ్. విశేషస్యాపి శ్లేషసద్భావాత్
ఇతి. 55

శ్లో॥ పుణ్యనాః పురుణలోకయాతయా నంద మాప్య పురుషోత్తమః కృతీ

తత్కృతీ రసితౌ పునః షీతిం ప్రాప మాయకమనుష్యవేషభృత్.

పుణ్యేతి పుణ్యనాక సుకృతనాక సుకృతపరిపాకఇత్వర్థః. ప్రశంసాయా మృతుమ్.
కృతీ కుశలః నిపుణ ఇత్వర్థః. నాయకమనుష్యవేషభృత్ కుశలమానుషరూపధారి
పురుషోత్తమః పరమేశ్వరః కృష్ణ ఇన్ద్రః. పురుణలోకయాతయా పురుణలోకగమనేన
నన్దం నందం అన్య ప్రాప్తి స్సంకల్పేన్ద్రత్వర్థః. తత్కృతీ నన్దనయనకర్మణః అవసితౌ
సత్యాం అవసానే సతి తత్కర్మణి సమాప్తే సత్కర్మణః. పునః రూపాయః షీతిం భువం
ప్రాప కేశే. వ్యంగ్యార్థస్స-పుణ్యనా సా ఏవ కృతీ భవ్యః పురుషోత్తమః కశ్చిత్పురుష
ప్రేమః పురుణలోకయాతయా అన్య మాప్య పురుణలోకం గత్వా తత్ర
భూయాంసం అన్య మనుభూయేత్వర్థః. తత్కృతేః తాదృశపరుణలోకసుఖానుభవ
హేతోః ప్రార్థకర్మణః అవసితౌ సత్యాం మాయకమనుష్యవేషభృత్ మిథ్యాభూత
మనుష్యరూపధారి నక సర్వస్యాపి జగతో మామకత్వా న్నాత్రి విస్మయితవ్యం
పునః షీతిం భూలోకం ప్రాప్త. శ్లేషేపుణ్య మర్చ్యలోకం పశస్తితి శ్రవణాంతి భావః.

X॥ అథ భగవా నరవిందలోచనః కన్యామపి తామస్యా మభ్యుపగతార్థ
సమర్థనాయ కాననపరిసరం రిరంసు రశిశ్చియత్.

అశ్లేతి॥ అథ నన్దమోచనాన స్తరం భగవాన్ షడ్గుణనిధి రరవిందలోచనః కమలాక్షః కృష్ణః కన్యామపి కన్యాంచితౌ తామస్యాం అంధకారవత్త్వాం రాత్రౌ తమిస్సౌ తామసీ రాత్రీ రిత్యమరః. తత్రాపరంభే ఇత్యర్థః సమన స్తర మిత్యనేన అన్ధకారోదయస్య వర్ణయ్యవ్యమాణత్వాత్ సూర్యాస్తమయాన స్తర మితి యావత్. అభ్యుపగతార్థసమర్థనాయ అభ్యుపగతస్య గోపికావస్తాపహారసమయే ప్రతిజ్ఞాతస్య అర్థస్య స్వసంభోగ రూపస్య సమర్థనాయ నిర్వహణాయ రిరంసుః గోపికాభిస్సహ రన్తు మిచ్ఛుః కానన పరిసరం వనప్రాంతదేశ మశీశ్రియత్ ఆశ్చర్యమానః. చిశ్రీతి లుజి చజ్. 57

గ॥ సమనంతర మాశావశాధీశకుశలాచయోగాయేన దిగంతలంఘనజంఘా లాఢి రంధకారధారాభి రాపాదితాద్వైతే జగతి.

సమన స్తరమితి॥ సమన స్తరం భగవతః తాననప్రవేశాన స్తరం జగతి లోకే ఆశావశా ధీశానాం వశాః కరిణ్యః వశా వంధ్యగమియోమామహితాకరిణీ చ సా ఇతి రత్న మాలా. తాసా మధీశాః పతయః వశాధీశాః ఆశానాం దిశాం వశాధీశాః ఆశావ శాధీశాః ఐరావతాదయో దిగ్దజా ఇత్యర్థః. తేషాం కుశలస్య తేమస్య అను యోగాయ ప్రశాన్తర్థ మివేత్సుత్వేత్. ప్రశాన్తమయోగః పృచ్ఛాచేత్యమరః. దిగ స్తేషు తేషాం సత్త్వా దిద్వ ముత్పేక్షితం. దిగ స్తలంఘనే దిగన్తాకృమణే జంఘా లాభిః వేగవతీభిః వేగా ద్దిగ స్త మామకర్షిత్వి రిత్యర్థః. అంధకారధారాభిః తమస్స మూఘైః ఆపాదితాద్వైతే సంపాదితాశ్లేషే సతి అంధకారవ్యాప్తత్వేన ఘటపటాది పదార్థ వివేకాభావా త్సర్వం జగదేకాకారేణ భాసతే ఇతి భావః. 58

గ॥ కిన్ను ఖలు పూర్వపర్వతశిఖరకురువిందకందశేషద్యుతికదంబ మిదం కిముత సకలవిలాసినిజనమోహనసాధనీభూతం మనోభవమహిబింబ మిద మథవా చకోరచిక్రబుభుక్షుపరికల్పితమాషవటక మిదమాహాస్వి దవిరతప్రహార శిఖిశీకృతా స్తరపురందరమందిరపరిసరవ ర్ధిమటికాయంత్రఫలక మిద మేవ మాలోక సంశయశలాకాశకలితశరీరే పురుహూతహరిదారంభపరంభ సంరంభభాజి భగవతి పీయూషరోచిషి.

కిన్నీర్వతి॥ ఇదం పరిదృశ్యమానం వస్తు పూర్వపర్వతశిఖరే ఉదయాద్దిశ్మంగే యః కురువిందః పద్మరాగమణిః తస్య సంబంధి కందశేషద్యుతికదంబం ఉదంచత్కాన్తి సమూహః కిన్ను కిము ఖలు ప్రసిద్ధా. కిముత యద్వా ఇదం సకలవిలాసినిజనస్య సర్వవిధనారీసంఘృయ మోహనసాధనీభూతం మోహనకర్మణి పరికరాయితం మనో భవస్య మన్మథస్య సంబంధినః మణిః రత్నస్య బింబం మణ్డలం మణిమంత్రోషధాదీని హి వశీక్రియాసాధనానీతి భావః. అథవా ఇదం పురందరహరిదంగనాయాః పూర్వ దిగ్గమణ్యాః నయనాంజనస్య నేతాంజనద్రవ్యస్య స్ఫటికకరండం స్ఫటికమయం భాజనం అత్ర అంజనస్య కళంకసాదృశ్యం కరండస్య తు చంద్రసాదృశ్యమితి వివేకః. కిముత యద్వా- ఇదం జంభరభరితం భృంగవ్యాప్తం రజనీభామిన్యా రాత్రి

యామిన్యా స్సంబంధి విలాసకోకనదం లీలారక్తోత్పలం ఆభవా ఇదం చకోరనికరేణ
 చకోరాఖ్యపక్షిసంఘేన బుభుక్షయా భోజనేచ్ఛయా పరికల్పితం రచితం మాష
 వటకం మాషపిష్టకృతభక్ష్యవిశేషః (ఆంధ్రే గారె) తద్ధి మధ్యే చిద్రవత్వేన
 సకళంకచన్ద్రమణ్ణలవ ద్వర్తతే. యద్వా యథా లోకే మాషపిష్టేన వటకం కుర్వన్తి
 తద్వచ్ఛకోరా అపి అమృతమయం చన్ద్రనామానం వటకం చక్కుః కిమిష్యత్సేషా.
 అతి బుభుక్షాపరిశోషణేతి చ సారాన్తరం. ఇన్ద్రతే - చకోరనికరస్య బుభుక్షాపరిశో
 షణం కున్దిన ర్తక మిత్త్యర్థః. తదర్థం బ్రహ్మనా నిర్మితమితి భావః. ఆహాస్విత్
 యద్వా ఇదం అమిత ప్రహారేణ నిరన్తరతాడనేన శిశిలీకృతాన్తరం భిన్నమధ్య
 భాగం కళంకసాదృశ్యాన్త మిదం పురందరపరిసరవల్లి ఇన్ద్రపాంగణసంఘటికా
 యన్త్రఫలకం ఫలకవత్త్వితం ఘటికాయన్త్రమ్. (ఆంధ్రే ఘంటకొట్టె లోహపు
 పలక) ఇతి సందేహకాలంకారః. యద్వ క్యేక మిమేషడపి ఉత్పేక్షాలంకారా
 ఏవ. తథాపి ఏకస్త్యైవ వస్తునః జ్ఞానా సందిహ్యమానత్వా ద్విశిష్టసందేహాలంకార
 ఏక ఏవ. తథా చోదాహృతం సాహిత్యరత్నాకరే - “సచేతనా కాంచన పుత్రికా
 వా శరీరీణీ మన్మథచాతురీ వా, సోదామసి స్థైరవతీ కిమేషా కావా న జానే రఘు
 పిరసార్శ్వే” ఇతి. ఇదం కవి స్వయమేవ ప్రకటికరోతి. ఏవ మాలోకకసంశయేతి ఏవ
 ముక్తకీత్యా ఆలోకకానాం ద్రష్టాణాం సంశయా స్సందేహో ఏవ శలాకాః ఆయుధ
 విశేషాః తాభి శృకలితం విదీర్ణం శరీరం యస్య తస్మిక్ ఏవ మాదిసంశయవిషయా
 భూతే ఇతి యావత్. భగవతి పీయూషరోచిషి అమృతాంశౌ పురుషూతహరిదా
 రంభః ప్రాచీముఖం తస్య పరిరంభసంరంభః ఆలింగనాడంబరం తం భజతీతి భాక్
 తస్మిక్ తథాభూతే సతి యథా విదీర్ణతను రశ క్షేః కించి దాలింగతి తద్వత్ సంశయ
 శలాకాశకలితతను శ్చన్ద్రోసి ప్రాచీముఖ మాలింగతీతి భావః. 59

శ్లో॥ ముదా వందారుమందార స్సుషమై స్సుషిరారవైః

ఆచకర్ష మన శ్శౌరి రాభీరతరళభ్రువామ్.

ముదేతి॥ వందారుమందారః ఆశ్రితసారిజాతః శౌరిః కృష్ణః ముదా సంతోషేణ సంతో
 షాతశయాదేవ మధురతరగానావిర్భావ ఇతి భావః. సుషమై శ్శౌరుభిః ‘సుషమం
 చారు శోభన’ మిత్త్యమరః. సుషిరారవైః వేణునాదైః ఆభీరతరళభ్రువాం గోప
 స్త్రీణాం మనః జాత్యేకవచనం మానసాని ఆచకర్ష అపజహర- 60

శ్లో॥ శృత్యా తాం సుదృశ స్తదా భగవతో గీతిం విసృజ్యాలయా

నాథాన్త్రిసగర్భ్యతాతజననీ ర్విత్తాన్త్యపత్యానసి

అన్వేష్టం వినివారితా అపి ముహు శ్శౌరిం వనం పావిత

నాథూ దాత్మసుఖైకలోలమనసాం చిత్రం విషాదాయ తత్.

శృత్యేతి॥ తదా శ్రీకృష్ణవేణుగానప్రవృత్తిసమయే సుదృశః స్త్రియః తాం ప్రసిద్ధాం
 భగవతః కృష్ణస్య గీతిం వేణుగానం శృత్యా నిశమ్య ఆలయాన్ గృహాన్ నాథాన్

పతీః మిత్రసగర్భ్యతాతజననీః మిత్రం సుహృత్ సగర్భ్య సోదరః తాతః పితా జననీ మాతా ఏతేషా మితరేతరద్వన్వయః ఏతాశ్చ విత్తాని ధనాని అపత్యా న్యపి పుత్రాః పుత్రీకాశ్చ 'అపత్యం తోక్తే నయో స్సమే' ఇత్యమరః. విసృజ్య త్యక్త్వా ముహూః పునఃపునః వినివారితా అపి శ్వశూర్శ్వశురాదిభి ర్నిరుద్ధమానా అపి శౌరిం కృష్ణ మన్వేష్టుం గవేషయితుం ననం కాననం ప్రావిశక్ వివిశుః శ్వశూర్శ్వశురాదీ తిరస్కృత్య హతా ద్వనం యయు రితి భావః. ఆత్మసుఖైకలోలమనసాం స్వసుఖై కాయ త్రచిత్తానాం తాసాం తత్ పూర్వోక్త మాలంకారివిస్తరం విషాదాయ దుఃఖాయ నాభూత్ నజాతం. చిత్ర మహా భగవద్వేణుగానమహాత్మ్య మిత్యాశ్చ ర్యమ్. శత్రురాజాదినిర్బంధేన యది గృహాదిత్యాగ స్సాన్విత తప్తి స దుఃఖానహ ఏవ. అత్ర తు స్వేచ్ఛయేతి న దుఃఖ స్తాసా నూనీదితి భావః. వ్యంగ్యార్థస్తు-సువృతః విద్వాంసః భగవతో గీతిం గీతాం తదుపదిష్టత త్వకథా మిత్యర్థః శ్రుత్వా ఆలయాదీ విసృజ్య వైరాగ్యాదితి భావః వినివారితా అపి సన్నాసా సహిష్ణుభి ర్జాయాపుత్రా దిభి రితి భావః. శౌరి మన్వేష్టుం ధ్యాతుం వనం ప్రావిశక్ వనం గతో యద్ధరి మాశ్రయే తేత్సుక్తత్వాత్. గృహేషు తు సాంసారికక్లేశై ర్మనసో విజేపస్సాదితి భావః. ఆత్మసుఖం స్వస్వరూపప్రాప్తిజన్యసుఖం తత్ర ఏకలోలం ముఖ్యానక్తం మనో యేషా నైషాం తత్పత్తిపుత్రాదివర్జనం విషాదాయ నాభూత్.

61

అవ. యదుక్తం విసృజ్యేతి తదేవ త్రిభి శ్లోకై స్సంక్షేపేణవర్ణయతి సారసాక్షేత్యాదిభిః

శ్లో॥ సారసాక్షమధురాధరామృతా స్వాదనాదరకృతేతరారుచేః

మందిరా దపససార సారదృక్ క్షీరదోహన మపాస్య కాచన.

సారసాక్షేతి॥ కాచన కాచిత్ సారదృక్ శ్రేష్ఠలోచనా సువృగిత్యర్థః. సారం శ్రేష్ఠం సారాసారవివేచనచతురమిత్యర్థః. దృక్ బుద్ధి ర్యస్యాస్యేతి గమ్యతే. సారసాక్షస్య కమలాక్షస్య కృష్ణస్యసంబంధి మధురం స్వాదు యదధరామృతం అధరోష్ఠసుధా తస్య ఆస్వాదనే పానే ఆదరేణ ప్రీత్యా హేతునా కృతా జాతాయా ఇతరా రుచిః ఇతరేషు పదార్థేషు అరుచిః రుచ్యభావః తస్యా ఇతి పఞ్చమీ. సారసాక్షమధురా ధరామృతాస్వాదనాదరకృతేతరారుచేః అమృతపానాదృతస్య జనస్య షహీతరత్ రుచికరం వస్త్యస్తీతి భావః. క్షీరదోహనం దుగ్ధభాణ్ణ మపహాయ త్యక్త్వా మందిరా ద్మహా దపససార అపజగామ. వనే మమ మధురతిర మమృతం సులభం కిమనేన క్షీరేణేతి క్షీరే అరుచ్యా క్షీరభాణ్ణ త్యక్త్వా కాచి ద్వనం యయావితి భావః. ఉత్ప్రేక్షాలంకారః. ఇవశబ్దాప్రయోగాత్ గమ్యా. అనయా చ క్షీరాపేక్షయా భగవదధరామృతస్య స్వాదుత్వాతిశయో వ్యక్తః.

62

శ్లో॥ కిం ధన్తై ర్మమ బహిశ్చరాసుభిః ప్రాణమాంతర ముపేక్ష్య మాధనమ్
ఇత్యపాస్య వసుసదృ సంచిదా కాపి కేశవ మపాసర త్రరామ్.

కింధన్తై రితి॥ కాపీ కాచిత్ గోపీ ఆనరం అన్తర్వర్తమానం ప్రాణం ప్రాణవాయుం

తత్తుల్య మిత్యర్థః. రూపకాలంకారః. మాధవం శృష్ట ముపేక్ష్య ప్రాణప్రియే కృష్ణే
జ్ఞానానిన్యం కృత్యైర్కృత్యః. బహిష్కరానుభవః. బహిః. దేహాన్వహిష్కర సైతి బహిష్కరాః తే
చ తే అసవశ్యతైః అర్థాః బహిష్కరాః ప్రాణా ఇతి న్యాయాత్. అర్థేషు బహిష్కర
ప్రాణత్వ మారోపితం. ఛన్దైః అర్థైః ప్రాణేష్వివ ఛన్దేష్యసి ప్రీతినద్యావాత్ నేమే.

అర్థాః కిన్తు బహిష్కరాః ప్రాణా ఏవేతి సావహువ మిదం రూపకం. తత్రాపి
ప్రాణానాం బహిష్కరత్వవ్యపదేశః కల్పిత ఇతి ఉచ్చేద్యతా సంకీర్ణమ్. మమ కిం
స్యాదితి శేషః న కిమపిత్వార్థః. పరికరాలంకారః. బహిర్గతప్రాణావేక్షయా అన్తర్గతస్య
ప్రాణస్య అన్తరంగత్వేన ప్రహాస్యవత్వాత్కేయ స్వీకార స్వాచిత్యాత్ తద్విరుద్ధా
చరణం మాగ్ధ్యవిలసితమేవేతి గోప్యాశయః. ఇత్యేవంరూపయా సంవిదా జ్ఞానేన
వసుసద్మ కోశ్యగృహ మపాస్య త్యక్త్వా కేశసం శృష్ట మపాసర తరాం యయా. 63

శ్లో॥ సౌఖ్య మస్తు హరియోగజం కుత స్సౌకసౌఖ్య మభిలష్యతే యది

ఇత్యపత్య మనవత్వనత్వసి పృస్థితా నపది కాపి భామిని.

సౌఖ్యమితి॥ సత్త్వసి పతిస్సితాపి కాపి భామిని కాచన కామిని తోకసౌఖ్యం అపత్య
సుఖం అభిలష్యతేయది అకాంత్యతే చేత్ మయేతిశేషః. హరియోగజం శ్రీకృష్ణ
సంయోగజన్యం సౌఖ్యం అనన్తః కుతః కథ మస్తు భవతు సస్యాదేవేతిభావః. యదర్థ
మ్యయా కాత్యాయనీవృత మనుష్ఠితం తస్య ఫలకాల ఇదానీ మాగతః అధునా
యది తుచ్ఛపుత్రసుఖరతయా మయా కించి ద్విలంబః క్రియతే తర్హి తత్ఫలం
నష్టం స్యాదితి పుత్రసుఖమేవ త్యాజ్యమిత్యస్యా గోప్యా ఆశయః. ఇత్యేవం నుత్వా
అపత్యం పుత్రం పుత్రికాం వా అవమత్య తిరస్కృత్య రుదన్తం సుఖిత మసి పుత్ర
మనాదరేణ పరిత్యజ్యేత్వార్థః. నపది తదైవ పృస్థితా వనంప్రతి ప్రయాతా ఆసీదితి
శేషః. అత్ర పూర్వార్థే స్తోకసౌఖ్యం సాదృశ్యవిషయసుఖ మభిలష్యతే యది హరి
యోగజం భగవత్సాయుజ్యజాతం సౌఖ్యం కుతోస్తు ఇతి వ్యంగ్యార్థః. 64

గ॥ ఏవ మవధీరితగురుగిర మగణితాభరిణవిన్యాస మాసాదితపతూహల
మహంప్రథమికయా సమాసేదివాంస మాభీరతరుణీగణ మభినంద్య

నందనందన స్నానర మిన మవాదీత్.

ఏవమితి॥ ఏవ ముక్తప్రకారేణ అవధీరితగురుగిరం అవధీరితా స్తిరస్కృతాః గురూణాం
శ్వశురాదీనాం గిరీ వాక్యాని యే తం అగణితః అవిజ్ఞాతః ఆభరణవిన్యాస
విపర్యాసః భూషణభారణవైపరీత్యం యేన తం కంఠాభరణాని కట్యాం కట్యాభరణాని
కంఠేచేత్యేవం వైపరీత్యేన భూషణాని కృతవంతం సంభ్రమాదితి భావః. ఆసాదిత
కుతూహలం సాస్త్రోత్సాహం అహం ప్రథమికయా అహంప్రథమ మహంప్రథమ
మితి యస్యాం బుద్ధివన్తే సా క్రియా అహంప్రథమికా అహంపూర్వీకేత్వార్థః. సా చ
క్రియాత్ గతిక్రియేవ. అహం పూర్వీకయా గత్యా సమాసేదివాంసం పౌష్టవన్తం
ఆభీరతరుణీగణం గోపాంగనానివహం అభినంద్య సాధుకృతం యుష్మాభి రితి శ్లాఘ

మత్వా నస్తనస్తనః కృష్ణః సోదరం ప్రేమ యథాతథా ఇదం వక్ష్యమాణం వచన
మవాదిత్ ఉవాచ—

65

శ్లో॥ అయే బాలాః కస్మా దయ మధివిశీఢం వనభవ
ప్రియాణాం పౌరంభ స్ఫుటర్షణర్షణన్నాపురరవః
ప్రియం వః కార్యం వా కిముత తదిద మావేదయత య
త్క్రిమం పత్యుర్హాస్య త్కణమపి వహూనాం న నిరతిః.

అయే ఇతి॥ అయే బాలాః హేమున్మాః న తు కౌఠా దితి భావః కస్మాద్దేహోః అధిని
శీఢం నిశీఢే న తు దివ ఇతి భావః వనభవ వి కావనప్రదేశే న తు గ్రామే ఇతి భావః.
స్ఫుటర్షణర్షణన్నాపురరవః స్ఫుటః పుకటః ఝణర్షణఇతి నూపురాణాం హంస
కానాం పాదాభరణానా మిత్కర్షః రవః ధ్వనిః యస్మిక్ స తథోక్తః న తు గూఢ ఇతి
భావః. ఏతేన త్వరితాభిధానం వ్యజ్యతే. అయం ప్రయాణపౌరంభః ప్రియాణాభి
ముఖ్యం యుష్మాభి రంగీకృతి ఇతి శేషః. చోరామృతవివరమ ప్యచిగణయ్య త్వరితాభి
ధావనా ద్యుష్మాకం కిమపి పౌగణసంకట మాపితి మిత్కర్షం మస్యే తస్మా తత్త్వం
కటం వదద్వ మితి శ్రేకృష్ణాశయః. వః యుష్మాకం యత్ ప్రియ మిష్టం కార్యం
కర్తవ్య మ్మయేతి శేషః. యద్వా మయా కార్యం వస్సంబంధి యత్ప్రియ మస్తీ
త్యన్వయః తస్మిన్ము కిం వా తత్త్వయ మిత్కర్షః. ఇవ మేత సృతృష్టం ఆవేదయత
మహ్యం బోధయత అథవా— వః ప్రియం కార్యం కృత్యం కిము కిమస్తి తదిదం ప్రియం
కార్య మావేదయత బ్రూత నను త్వద్దానశ్రవణార్థమాగతా నస్మాక్ ప్రతి కిమేవం
భాషసే ఇత్యత ఆహ యదితి— యద్యన్మాత్ వహూనాం ప్రతివ్రతానాం ప్రీణాం
క్షణమపి క్షణకాలమపి ఆత్మస్తంధోగే ద్వితీయా. పత్యుర్భయః దాస్యాత్
సేవాయాః విరతిః ఉపరమః సతమం నయక్తం మస్త్యజాం పతిసేవాం సంత్యజ్య
యస్మా మ్యాయ మేవమాగతా స్తస్మా స్మయేద్ధం పుష్ట మితి భావః.

66

X॥ ఏవ మభిహితవతి భగవతి॥

ఏవమితి॥ ఏవ ముక్తత్యా భగవతి కృష్ణే అభిహితవతి ఉక్తవతిసతి.

శ్లో॥ పరాతినంధానధురంధరం తదా తదాశయం వ్రీషభరా న్నతానతాః

విచారయంతిస్మ పరంపరం పరాం పరామృశ న్నుత్తరపూరణే గిరామ్.
పరేతి॥ వ్రీషభరాత్ లజ్జాతిశయా న్నతా న్నమాః తాః స్త్రియః తదా తదానీం
పరాతినంధానధురంధరం పరవంచనచతురం తదాశయం శ్రీకృష్ణహృదయం నవి
చారయంతిస్మ నవిమః ఉత్తరపూరణే ఉత్తరప్రదానేవిషయే గిరాం వాచాం పరం
పరాం పరం ధారామేవ పరామృశక్ అయం వంచయతీత్యజ్ఞాత్వా కిమస్త్యోత్తర
మితి ఋజుబుద్ధ్యా విచారితవత్ ఇత్యర్థః.

67

X॥ అథ తా స్తదీయాం నూయ మనుమాయ స్వకాశయం ప్రకాశ
యంత్యో మ త్తకాశిన్య స్తదనుకూలం కౌఠిల్య మేవ మవాదిషుః.

అత ఇతి! అనన్తరం తదీయాం కృష్ణసంబంధినీం మాయాం కపట మనుమాయ స్మిత
కటాక్షవిజ్ఞేపాదిభిః ఊహిత్యా జ్ఞాత్వోత్తరః. స్వకాశయం సంభోగవాంఛారూపం
స్వహృదయం ప్రకాశయన్త్యః ప్రకటయన్త్యః మత్తకాశిన్యః స్త్రియః తదనుకూలం
తస్య కుటిల్య కృష్ణస్య అనుకూల మనుగుణం యథాతథా సకౌటిల్యం సవక్రం
ఏవం వత్సమాణం వచన మవాదిషుః ఊచుః. 68

శ్లో॥ రామా నభీష్టకృత మాశ్రయతో విరాగ
మభ్యర్థ మిశ తవ ముగ్ధదృశాం శ్రితానామ్
నిర్వాణ ముద్భటభవప్రతికూలకర్మ
భాజాం కథం ను న భవే దరతిస్సృశా న్మః.

రామేతి! హేళశ పరమేశ్వర రామానభీష్టకృతేం అభీష్టం కరోతి త్యభీష్టకృత్ స
నభవతి త్యనభీష్టకృత్ రామానామ్ స్త్రీణా మనభీష్టకృత్ అనిష్టకృత్ తం తథా
భాతం విరాగం నైరాగ్య మాశ్రయతః భజతః స్వాధీనమాయత్వాత్ స్త్రీషు
మాయామయేద్వ్యవసర క్తస్యేత్త్యర్థః. తవ అభ్యర్థం సమీపం శ్రితానాం ప్రాప్తా
నాం త్వాం శరణాగతానా మిత్యర్థః. ఉద్భటభవప్రతికూలకర్మభాజాం ఉద్భటం
చ సహం భవప్రతికూలం సంసారవిరోధి కర్మ పుత్రగృహాదిపరిత్యాగరూపం
కార్యం భజన్తితి భజః తానాం తథోక్తానాం పుత్రాదీసాఖ్యం త్యక్తవతీనా మిత్య
ర్థః. అతఏవ అరతిస్సృశాం అరతిం విరాగం స్మృతన్తితి అరతిస్సృశః తానాం విర
క్తానా మిత్యర్థః. ముగ్ధదృశాం మందబుద్ధీనా మాత్మానాత్మవివేకశూన్యానా మిత్యర్థః
నః అస్మాకం నిర్వాణం మోక్షః కథం నభవేత్ భవేదేవ. భవా సతివిర క్తయా
తిరస్కృతస్త్రీషుభిః సర్వజ్ఞశ్చ వయంచ విరిక్తా ఇత్యుక్త ప్రమాణం పుత్రాదీ
సన్దిత్యిజ్ఞాతాంగమనమేవ. తథా చ త్వాం శరణాగతానా మస్మాకం మంద
బుద్ధీనాం త్వదనుగ్రహేణ మోక్ష స్వాదేవేతి భావః. ఏతేన పతివ్రతాభి రప్యస్మాభి
ర్ముముక్షయా పతిసేనా త్యక్త త్వం సర్వేశ్వర ఉపసృతశ్చ - ఇతిదం ద్వయం న
సోపావహమితి ఋజుబద్ధ్యా శ్రీకృష్ణప్రశస్య దత్త ముత్తరం. వ్యంగ్యార్థస్తు-
రామస్య అనభీష్ట రావణః జేన కృతం ధృతం విరాగం సన్న్యాస మాశ్రయతః
రావణసన్న్యాసన్యాసేన విరక్తాభాసస్యేత్త్యర్థః. తవ అభ్యర్థం శ్రితానాం ఉద్భటస్య
భవప్రతికూలస్య శివరిహః మన్మథస్య కర్మ బాణప్రక్షేపణరూపో వ్యాపారః తద్భా
జాం మదనశరీరవికేర్ణానా మిత్యర్థః. అరతిస్సృశాం చిరా దప్యలబ్ధసుతానాం ముగ్ధ
దృశాం వామాక్షీణాం నః అస్మాకం హేళశ సమర్థ నిర్వాణసుఖం కథం నభవేత్
విరక్త ఇవ కిమన్మాక వంచయసి యథేచ్ఛం యభస్యేతి భావః. అన్యథా చేదం
పద్యం వ్యాఖ్యాయతే-రామాణాం పశూనా మప్యనభీష్టం పీడా మర్థాత్ శ్లోక్త
సంబంధినీం కృణాతి హిన స్తి హరితీత్యర్థః. రామానభీష్టకృత్ తం-రామోపశౌ జామ
దగ్న్య ఇతి రత్నమాలా. “శిశు ర్వేతి పశుర్వేతి వేత్తి గానరసం ఫణి” ఇతి వచనాదితి

భావః. విరాగ వివిధం రాగం గీతవిశేష మాశ్రయత స్తవ అభ్యర్థం శ్రితానాం గానశ్రవణార్థం న తు సంభోగార్థమితి భావః. ముగ్ధదృశాం యుక్తాయుక్తవివేక శూన్యానా మిత్యర్థః. కమాసి పరపురుషసకాశం గతాసు కామినీషు జనోఽన్యథా మనుతే ఇతి అజానానా మిత్యర్థః. అత ఏన ఉచ్ఛటభవప్రతికూలకర్మభాజాం దుస్సుహ పుత్రధనాదిత్యాగరూపసంసారవిరోధి కర్మ కృతవతీనాం. నను కుత ఏవం కృతం సాహసిక మత ఆహుః ఆరతి స్మృతామితి గానరసలోలుపతయా సర్వత్రారతిం ప్రాప్తవతీనా మిత్యర్థః. నః అస్మాకం నిర్వాణం గానరసానుభవా దానన్దః కథం నభవేత్ భవేదేవ. యది గృహేష్వేష అస్మాకం స్థితి స్సాన్యత్ తర్హి త్వద్గానరసాను భవసుఖం నస్యాదిత్యేతదర్థం వయ మాగతాః. నపున స్వత్సంభోగార్థం యేన త్వ యైవముచ్యతేతి పరమార్థః.

69

అవ. నను సమాప్తంగానం తూర్ణం గృహే నప్రజత అపఖ్యాతిస్సాన్యదస్మాకమత ఆహుః

శ్లో॥ అఖలేశధియా హి భీరవ శ్చరణం త్వాం సమనోభవాధయః

అభజామ వయం పరిగ్రహే విఃసో యాసి కథన్నపౌరుషమ్.

అఖలేతి॥ భీరవః స్త్రీయః భయశీలత్వాభిప్రాయగర్భమిదం స్త్రీత్వాద్భయశీలత్వాచ్చ న వయం పున ర్గృహే గన్తుం శక్నుమ ఇతి భావః. అత ఏన సమనోభవాధయః మనసి భవతీతి మనోభవః ఆధిః వ్యథా తేన సహితా స్సమనోభవాధయః. పుంస్యాధి ర్మానసీ వ్యధేతి ఆధిశబ్దేనైవ వివక్షితార్థప్రతీతౌ మనశ్శబ్దస్య పున దుపా దానా దాధే రాధిక్యం గమ్యతే. కథం వా అస్మాభిః పునః గృహం ప్రాప్యేతేతి భృశం విర్విణ్ణ ఇత్యర్థః. వయం అఖలేశధియా అఖలేశః సర్వరక్షకః త్వమితి బుద్ధ్యా త్వాం శరణం రక్షితారం అభజామ ప్రాప్తవశ్యః. ఒకాదమహాసురవిధ్వంసకస్య తవాశ్రయణేన చోరసర్పాదిభయాపగతిపూర్వకం పునర్గృహప్రాప్తి ర్భవేదితి మత్వా త్వాం శరణాగతా ఇతి భావః. పరిగ్రహే స్వీకారే రక్షణే ఇతియావత్. విరసః ఆనిచ్ఛుస్సౌ అపౌరుషం అబలత్వం కథం ను యాసి కథం వా భజసి శరణాగతానాం తత్ప్రాపి స్త్రీణా మ్మత్ప్రసాదానా మస్మాకం పరిత్రాణం తవ యుక్తమితి భావః. యద్వా నను విరక్తానాం యుష్మాకం కుతోమచ్ఛరణాగతిః సర్వేశ్వరం శరణం భజద్వ మత ఆహుః - భీరవః సంసారా దితిశేషః భయశీలాః సమనోభవాధయః సాంసారికమనోవ్యాధిపరితప్తా ఇత్యర్థః. వయం అఖలేశధియా త్వమేవ సర్వేశ్వర ఇతి బుద్ధ్యా త్వాం శరణ మభజామ పరిగ్రహే విరసస్సౌ కథ మపౌరుషం యాసి సర్వేశ్వరత్వా త్వమేవాస్మాకం శరణమితిభావః. వ్యంగ్యార్థస్తు సమనోభవాధయః మనోభవేన మన్మథేన కృతాఆధి ర్మనోభవాధిః తేన సహితాః అత్యంతత్వద్విరహానలపరిదగ్ధా ఇతి భావః. భీరవః స్త్రీయో వయం అఖలేశధియా అఖ లానాం స్త్రీణా మిశః సతి రఖలేశః స ఇతి ధియా సర్వాత్మకత్వా త్వమేవాస్మాకం పతి రితి బుద్ధ్యేత్యర్థః. భగవత స్సర్వాత్మకత్వా త్వత్వో భగవద్బుద్ధిస్తు సహజాభగవతి

పతిత్వబుద్ధిస్తు హృద్యోక్తై రతి శ్లేయం. త్వాం శరణ మధవామ పరిగ్రహే పత్న్యాం
ప్రత్యేకాప్రాయా జేకత్వచ్యవదేశః. త్వత్ప్రేక్ష్యమృగస్త్విత్త్యర్థః. తవ అఖల ప్రీతిత్యా
ద్యయం త్వత్ప్రేక్ష్య ఏనేతి భావః. పత్నీపదేనా దానమూలభాషాః పరిగ్రహే ఇత్య
మర్థః. విరసః విరక్తస్స కథ మహారుషం స్త్రీబత్నం యాసి పుంభావే తక్రియాయాం
చ మారుష మిత్యమర్థః- 70

౫. ఏవ మభిషధాన మార్థరతరుణీగణ మనివార్య ధైర్యమనభార్య మురిరిపు
రతిరమత్.

ఏవమితి॥ ఏవ ముత్తవిధయా అభిషధానం భాషమాణం ఆభీరతరుణీగణం గోపాంగనా
సంఘం అనివార్యధైర్యం అనివార్యం నివారయతు మశక్యం ధైర్యం ధీరత్వం యస్య
తం తథోక్త మవభార్య నిర్విత్త మురిరిపుః కృష్ణః అతిరమత్ రమయామాన. రమతే
ర్ణస్తా చ్చుడే సన్వద్యావః. మురిరిపు రాధీరతిరుణీగణ మతిరమదిత్యన్వయః- 91
అవ. రమణకృతారమేవ వర్ణయతి తత్కాదా శ్లోకత్రయేన. కామినీకర్మకం శ్రీకృష్ణ
రమణం వర్ణయతి రమణీత్యాదినా-

శ్లో॥ రమణీ సరోజరమణీయలోచనా

మధురాధరా శ్రీమధురాధరాపి కా

రుచిరా చిరాంశురుచిరాశయం తనా

తరళీచకార మురళీవినిదినః

రమణీతి. సరోజరమణీయలోచనా కమలవన్తనోజ్జనేత్రా మధురాధరా మధురః
స్వాదుః అధరః యస్యా స్నా శ్రీమధురాధరా శ్రీమధు సురతాయాసస్య భూః
శ్రీమధురా ముక్తానరబ్ధా రతి సమానాశ్లోచప్రీత్యయః- అజన్తలక్షణమౌ. ధరతీతి
ధరః పచాన్వచ్. స్త్రీయాం అ-స్. శ్రీమధురామీధరా తథోక్తా రుచిరా మనోజ్ఞా
అచిరాంశురుచిః అంచిరాంశో ర్విష్యుతః రుచి రివ రుచిః కాన్తిః యస్యా స్నా-నిదర్శ
నాలంకారః. ఏవంవిధా కాపి రమణీ కాచన స్త్రీ మురళీవినిదినః వేణునాదరసీకస్య
కృష్ణస్య ఆశయం హృదయం తదా రతిసమయే తరళీచకార కమ్పయామాన.
యద్వా. నేదం సురతపశావర్ణన ముత్తరత్ర కరిష్యమాణత్వాదితి శ్రీమః వన
సంచారజన్యకయానః తదా ఆగమనసమయే ఇతి చ వ్యాఖ్యేయమ్. భేకానుప్రాసః. 72

శ్లో॥ తరుణీవిలోలతరుణీహ కాననే

మలయానిలేన కలయా విభోస్సమా

అపరా సమాగమపరా మనోరమా

రమయాంబభూవ రమయా సమా హరిమ్.

తరుణీవిభో శృంగ్య కలయా లేఖయా సమా తుల్యా రమయా లక్ష్మ్య సమా
తుల్యా చ ఇత్యుపమాద్వయం - అత ఏవ మనోరమా మనోజ్ఞా సమాగమపరా
సంయోగాసక్తా అపరా అన్యా తరుణీ యువతీ మలయానిలేన మలయవర్వతా

దాగచ్ఛతా వాయునా హేతునా విలోలతరుణి విలోలా శ్చంచలా స్తరవః యస్మిం
స్తస్మిక్ తథోక్తే ఇహ అస్మిక్ కానచే హరిం కృష్ణం రమయాంబభావ రమయా
మాస. అత్ర మలయానిలరూపోద్ధీపనవిభావేన చంద్రకళాదినదృశనాయుకారూపాలం
బనవిభావేన చ సహిత శ్శృంగారసశ్చర్యకాస్పదం భవతి. 73

శ్లో॥ దరస్మైరై ర్లజ్జాసుభగసుభగైః పేమలహరీ
లలత్-ల్లోలాభై రసమశరసారాచసహజైః
తదా కాచి న్మందస్మితమధుపరీరంభమధురైః

కృశాంగీ సానంగై ర్మురరిపు మపాంగై స్సమకిరత్.

దరస్మైరై రితి॥ తదా కాచి త్కృశాంగీ కాచన తస్మి దరస్మైరైః ఈషత్సేరైః స్ఫుర
ద్రూపక్షతారం య త్తత్సేగ్రిగమితి కథ్యతే ఇతిభావప్రకాశః. లజ్జాసుభగసుభగైః
లజ్జయా వీడయా సుభగసుభగైః అత్యస్తసుభగైః స్వాచూల్యప్రకాశకై రితి
యావత్. తదుక్తం 'సవీడలోకనేనైవ స్వాచూల్యవివేదన' మితి. పేమలహరీల
త్-ల్లోలాభైః పేమలహర్యాం స్నేహప్రవాహే లలతాం కీడతాం కల్లోలానాం
తరంగాణామివ ఆభా కాన్తి ర్యేషా నైః తత్తుల్యై రిత్సర్గః. ప్రియదృష్టిప్రతిఘాతేన
ఔత్సుక్యేన చ యథాక్రమ మాసారప్రసారాభ్యా మంగీకృతతరంగభంగికై రితిభావః.
అతఏవైతే సోత్సుకా స్తరంగితాశ్చ తదుక్తం- 'సోత్సుకం యద్యదాలోక్య భూయో
భూయో విలోకనం కల్లోల ఇవ యత్కాన్తి విభేద స్తత్తరంగిత' మితి. అసమశర
సారాచసహజైః మన్మథబాణసదృశైః ఏతేన అతితివ్రత్వం వ్యక్తం. మందస్మితమధుపరీ
రంభమధురైః మందస్మితం మందహాసితం తదేవ మధు మద్యం తస్య పరీరంభేణ
సంపర్కేణ మధురైః స్వాదుభిః అతఏవైతే సంభోగాత్సుక్యసూచకా స్తాప
హరాశ్చ. తదుక్తం - 'కటాక్షై ర్హాసగర్భైస్తు సంభోగాత్సుక్యభావనా శీతలీక్రియతే
భావో యేన తస్మధురం స్మిత' మితి-సానంగై స్సమన్మతైః విరక్తస్యాపి ఊభక్తై
రిత్సర్గః. 'యద్దర్శనే విరక్తోఽపి సూభ్యతే తత్సమన్మథ' మిత్సుక్తత్వాత్. ఈదృశైః
అపాంగైః కటాక్షైః మురరిపుం కృష్ణం సమకిరత్ విచిక్షేప. క్రూ విక్షేపే ఇతిధాతో
స్సంపూర్వకా ల్లక్ష్యతాదృశాపాంగా శ్రీకృష్ణే వచరేత్సర్గః. 74

తతః॥ ఏవం గోపికటాక్షక్షితవశాత్ శ్రీకృష్ణమనఃక్షోభానస్తర మిత్సర్గః.

శ్లో॥ హరి స్మరపరీతాపవిధురా మధురాధరాః

న్యమించ చ్చంచలాపాంగీ రేవం నర్మవచోఽమృతైః.

హరిరితి॥ హరిః కృష్ణః స్మరపరీతాపవిధురాః మన్మథసంతాపవివశాః మధురాధరాః
స్వాద్వధరోష్ఠాః చంచలాపాంగీః చపలకటాక్షాః స్త్రీయః కర్మ-ఏవం వక్ష్యమాణ
రీత్యా నర్మవచోమృతైః విలాసవాక్సుధాధారాభిః న్యమించత్ అభిషేషేచ. స్వాంగాదితి
జీవః సక్రోడాదిబహ్వ చ ఇత్యనేన నిషేధాత్ చంచలాపాంగీత్యత్ర జీవ ప్రామాదిక
ఏవేతి ప్రామాణికాః. చంచలాభాంగీ రితి పఠితే తు న కోఽపి దోషః అంగగాత్ర

కంలేభ్య ఇతి వార్తికాత్ శేషస్సిద్ధేః. చంచలా విమ్యుత్ తస్యా ఇవాభా యస్య తత్
చంచలాభ మంగం శకినం యస్యా సా తథోక్తా విమ్యున్నిభేత్పరః. 75

అవ. అథ నవభి స్తన్నర్తవచాంసి వర్ణయతి ఉత్తేజసత్వాదిభిః-

శ్లో॥ ఉత్తేజసాఘర్షణజా న రత్నహేమ్నా రివాభా తవ సౌకుమార్యాత్
ప్రియే వినిర్మాయ తనుం విధి స్తే తతో ను లావణ్యరసై రసించత్.

ఉత్తేజనేతి॥ సౌకుమార్యాత్ సుకుమారత్వాప్యేతోః తవ తే ఆభా కాన్తిః రత్న
హేమ్నాః మణిసువర్ణయో రాజేన ఉత్తేజసాఘర్షణజా ఉత్తేజసా శాణోల్లేఖనం
ఘర్షణం లోహవిశేషేణ ఘట్టనం తాభ్యాం జాయతే ఇతి తజ్జా న నభవతి ఉత్తేజ
సయా రత్నస్య ఘర్షణేన సువర్ణస్య చ యథా ఆభా ప్రోల్లసతి తద్వన్న తవ కుతః
రత్నహేమ్నాః కంసత్వాత్ తవ సౌకుమార్యాచ్ఛేతిభావః. అత్ర సోపాధికకాన్తి
మద్రత్నహేమాపేక్షయా నిరుపాధికకాన్తిశాలిని కాన్తా అతిరిచ్యతే ఇతి వ్యతిరేకా
లంకారః. ఉత్తేజసయా రత్నస్య కాన్తి ర్జనేన సువర్ణస్యేతి యథాసంఖ్య మన్వయా
ద్యథాసంఖ్యాలంకారః. సౌకుమార్యహేతునా కాన్తావ్యతిరేకస్య స్థాపితత్వాత్పదార్థ
హేతుకం కాన్యలింగం చ-త్రయాణాం సంకరః. హేప్రియే ప్రేయసి విధిః బ్రహ్మ
తే తవ తనుం దేహం వినిర్మాయ కృత్వా తతః నిర్మాణానంతరం లావణ్యరసైః
భూయిష్టం తేజవవాద్భి ర్భుజుశాభి ర్మృదూకృతం 'చతురానందజనకం లావణ్య' మితి
కథ్యతే, ఇత్యుక్తలక్షణః మృదులచ్ఛాయావిశేషో లావణ్య మిత్యవ్యతే. తదేవ
రసాః జలాని తైః అసించన్న ఉద్వీచకార కిమ్ ఉత్ప్రేక్షా. లావణ్యరూపద్రవద్రవ్య
సంబంధా త్వదంగస్యేదం మార్దవం సత్వస్యభేతి భావః. 76

శ్లో॥ త్వమారుశోభాభిభవేన రంభాస్తంభా నిజం దంభ మయి త్యజంః

మోచాభిధానం దధు రర్థయుక్తం కథం జడస్యోరుసమానతా స్యాత్.

త్వమారుత్పితి॥ అయి ప్రేయసి త్వమారుశోభాభిభవేన తవ ఊర్వో శోభా త్వమారు
శోభా తస్యా సకాశా దభిభవః తిరిస్కారః తేన యద్వా త్వమారుశోభాయా ఇతి
కర్తరి వ్యస్త్యా సమాసః. త్వమారుశోభాకర్తృకాభిభవేనేత్పరః. హేతునా రంభా
స్తంభాః కదళీప్రకాండాః నిజం స్వకం దంభం గర్వం త్యజస్తస్సస్తః ముచస్త
స్సస్తః అర్థయుక్త మన్వర్థం మోచాభిధానం మోచా ఇతి నామ దధుః ధృతవస్తః
త్వచం ముంచతీతి మోచేతి వృత్తన్నస్య నామ్నః దంభం ముంచతీతి మోచతి
యోగతోన్యార్థత్వప్రకల్పనా నిరుక్త్యలంకారః. 'నిరుక్తి ర్యోగతో నామ్నా
మన్యార్థత్వప్రకల్పన' మితి లక్షణాత్. జడస్య అత్యస్తశీతలస్య ఊరుసమానతా
కథం స్యాత్ త్వమారుసామ్యం కథం భవేత్. 'ఏకాన్తశైత్యా కదళీవిశేషా' ఇతి
కుమారసంభవే. జడస్య అజ్ఞస్య ఊరుసమానతా ఉరవో మహస్తః తై సామ్యం
కథం స్యాదితి ధ్వనిః, అత్ర రంభాస్తంభానా మారుశోభాభివం ప్రతి యజ్జడత్వం

హేతు ర్ద్వనితం తస్య తురీయపాదేన కవినా స్వత ఏవ ప్రపచ్చితత్వా ద్దుణీభూత వ్యంగ్యమ్. తేన వాక్యార్థహేతుకం ఏదార్థహేతుకం వా కావ్యలింగ మలంకారః. 77

శ్లో॥ ఆవిర్భవే ద్విత్ర లతాసు పుష్పం తత్రైవ దృష్టః ఫలసంభవోఽపి

ఉదేతి చిత్రం తరుణీలతే తే పుష్పం క్వచి త్సాన్నిశి శలాటుయుగ్మమ్.

ఆవిరితి॥ లతాసు వల్లిష్టు యత్ర స్థలే పుష్పం ప్రసూన మావిర్భవేత్ ఉత్పద్యేత తత్రైవ తస్మిన్ ప్రదేశే ఏన ఫలసంభవోఽపి ఫలోత్పత్తి శ్చ దృష్టః అవ లోకితః అస్మాభి రితి శేషః. ఫలపుష్పయో సామానాధికరణ్యం ప్రత్యక్ష మితి భావః. హేతరుణీలతే లతేన తరుణీ తరుణీలతా తత్సంబుద్ధిః తే తవ క్వచిత్ స్థలే గుహ్యే ఇత్యర్థః. పుష్పం రజః ప్రసూనం చ ఉదేతి జాయతే క్వాపి తతోఽన్యస్మిన్ క్వచిత్ స్థలే వక్షసీత్యర్థః. శలాటుయుగ్మం నిగిర్లక్షణాతిశయోక్త్యా స్తనద్వయం అపక్వఫలయుగ్మంచ 'ఆమే ఫలే శలాటు సాన్య' దిత్వమరః. ఉదేతితి పూర్వేణాన్వయః. చిత్రం అద్భుతం ఫలపుష్పయో రైవయధికరణ్య మాశ్చర్య మిత్త్యర్థః. అసంగత్యలంకారః- 'విరుద్ధం భిన్న దేశత్వం కార్య హేతో రసంగతి' రితి లక్షణాత్. ఫలోత్పత్తిం ప్రతి పుష్పస్య కారణత్వం ప్రత్యక్షం హి. తరుణీలతేతి త్వుపమాలంకార శ్చాస్పృజ్జీవకః. తరుణీరూపా లతేతి రూపకాలంకారోఽపి సువచ ఏవ. శలాటుయుగ్మ మిత్యత్రాతిశయోక్తి సాన్ని అసంగత్యద్భావక ఏవ. ఏవం పుష్ప మిత్యత్ర శ్లేషావీతి. ఉపమాశ్లేషాతిశయోక్తిభిః రూపకశ్లేషాతిశయోక్తిభి ర్వా ఉజ్జీవితోఽసంగత్యలంకార ఇతి జ్ఞేయమ్.

78

శ్లో॥ బధ్నాసి చేతో హరతః పరస్య కుచావితీమా కిము కంచుకేన

తథాసి నైత త్యజతః కఠోర శ్శీలం సజం నిగ్రహత స్త్యజేత్॥.

బధ్నాసీతి॥ ఇమా మదీయా కుచో స్తనా పరస్య పరమాత్మనః అన్యస్మై చ చేతః చిత్తం ధనసాసీయ మితి భావః. హరతః అపహరతః హరతే ర్లటి తసిరూప మిదం. ఇతి హేతోః ఇతి మత్వేతి వా ఇమా కుచావితీ పునరపి సంబధ్యేతే కర్మభూతా. కంచుకేన కుచబంధనవస్త్రవిశేషేణ బధ్నాసి కిము రుణత్ని కిం వీడయసి కిమిత్యర్థః. చోరస్య బంధనతాడనాదిక మవశ్యం కర్తవ్య మితి భావః హేతుాప్రేక్షాలంకారః. తథాసి బంధనేఽపి ఇమా కుచా విత్యత్రాసి సంబధ్యేతే కర్మభూతా. ఏతత్పరచిత్త ధనచోర్యం నత్యజతః న ముంచతః 'సర్వ మభ్యర్చితం వస్తు ప్రచ్ఛాదన మపేక్షతే' ఇతి న్యాయేన కంచుకధారణే సతి పూర్వాపేక్షయా పృథిమనోహరత్వాదితి భావః. యుక్తం చైత దిత్యాహ-కఠోరః కఠింశః కః పుమాన్ నిజం స్వకీయం శీలం స్వభావం నిగ్రహతః నిర్బంధా ద్దేతోః త్యజేత్ ముంచేత్ సోపీత్యర్థః. సహి యేన కేనాప్య వాయేన స్వభావోఽన్యథా కర్తుం శక్యతే ఇతి భావః. నామాన్యేన విశేషసమర్థన రూపోఽర్థాన్తరన్యాసః. ఉక్తి 'రథాన్తరన్యాస సాన్య తానమాన్యవిశేషయో' రితి లక్షణాత్.

79

శ్లో॥ పురామునా కంచుక కేన ముగ్ధ కిన్నామ భద్రం విహితం న జానే
భజత్యసా య త్తపసాస్యలభ్య మనారతం త్వత్కు చకుంభసంగమ్.

పురేతి॥ హేముగ్ధే సుందరి అమునా పరివృత్తమానేన కంచుక కేన కంచుకవీవకంచు
కకః స్వాగ్ధే కష్యత్యయః. తేన పురా పూర్వజన్మవి కిన్నామ కింవా భద్రం కుశలం
విహితం సంపాదితం అస్తీతి శేషః. కిమప్యనిర్యాచ్య మత్యధికం భద్రం ప్రాగ్భవీయం
కంచుకస్య విద్యతే ఇతిభావః. నజానే అహం తన్నపేష్టిత్యర్థః. ననుభవదవిదితస్య
ప్రాగ్భవీయకంచుకభద్రస్య సత్త్వే కిం ప్రమాణ మత ఆహ. భజతితి-యద్యస్మాద్ధేతోః
అసా కంచుకః తపసా కృచ్ఛ్చించాంద్రాయణాదిలక్షణేన చిత్తై కాగ్రలక్షణేన వా అపి
అలభ్యం లబ్ధు మశక్యం త్వత్కు-చకుంభసంగం కుంభావివ కుచౌ కుచకుంభౌ తవ
కుచకుంభౌ త్వత్కు-చకుంభౌ తయోసంగం సంబంధం అనారత మవిచ్ఛిన్నం యథా
తథా భజతి ప్రాప్నోతి. అత్ర ఉత్తరవాక్యార్థేన పూర్వవాక్యార్థస్య సమర్థనా
త్కావ్యలింగం. సర్వజ్ఞేన కృష్ణేనావ్యవిదితః భద్రమస్తీతి అచేతనస్య కంచుకస్య
ప్రాగ్భవీయం భద్రమితి చ కథనా దసంబంధే సంబంధరూపాతిశయోక్తిద్వయం.
ఏతైః సర్వలోకసుకృతపరిపాకస్య కృష్ణస్వామి ప్రాయశ ఏవ గోపీకుచసంబంధః సత్త్వ
విరతమిత్యహా అస్య కంచుకస్య భాగ్యాతిశయ ఇతి ఫలితమ్. 80

శ్లో॥ విధి ర్విధిత్సు ర్విధునా తవాస్యం సారంగసారాంశమపీహ తేనే
ముఖే మృగస్యాక్షియుగం మదస్తు ఘటే తవాస్తే తత ఏవ బాలే.

విధిరితి॥ విధిర్బ్రహ్మ విధునా చంద్రేణ ఉపాదానభూతేన తవ తే ఆస్యం ముఖం
విధిత్సుః చిక్చీస్సన్క కర్మకాన్మిత్యర్థః. ఇహ ముఖే సారంగసారాంశమపి సారంగస్య
మృగస్యచన్ద్రాక్షిః కళంకరూపేణ ప్రతీయమానస్యేత్యర్థః. సారాంశం స్థిరాంశమపి తేనే
చకార చిత్తేత్యర్థః. తతఏవ తస్మాదేన హేబాలే ముగ్ధ తవ ముఖే వదనే మృగస్యాక్షి
యుగం నేత్రిద్వద్వం ఆస్తే వర్తతే. స్త్రీణాం మృగాక్షిత్వా దితిభావః. తథా తవ ఘటే
తు లలాచే తు మృగస్య మదః కన్తూరి ఆస్తే విద్యతే తిలకస్వరూపేణేతిభావః. సారంగస్య
సర్వాంశేవ్యక్షి నేత్రరూపౌ మదరూపశ్చాంశ ఉత్కృష్టఇతి సర్వజనవిదితం తస్మాత్
సర్వం చన్ద్రం గోపీముఖరూపేణ పరిణమయ్య తత్కళంకభూతమృగస్య అసారాంశం
త్యక్త్వా సారాంశమాత్మం విధి స్సన్మఖే చిత్తేప ఇతిభావః. గమ్యాత్ప్రేక్షాలంకారః.
కించ సహజయో రక్షో ర్విధికృతత్వసంబంధే సత్యపి ఆగస్త్యస్య మదస్య
గోపీనిహితస్య విధికృతత్వాసంబంధా తత్సంబంధోక్తే రతిశయోక్తిః.
ముఖచిక్చీస్సమయే సారంగసారాంశనిధానాధికరణస్యైవాభావా త్కుర్వకాన్మితి
మయా యథా కథంచిత్తమాధాపితం-విధాయ వేధా విధునా తవాస్య-మితి పఠితంచే
న్నోక్షేషి దోషః. అత్రముఖం చన్ద్రవత్ అక్షిణీ తస్మగనేత్రవత్ కన్తూరితిలకం
తస్మగ్ మదబిందువచ్చ భాతీతి ఉపమా వ్యజ్యతే. 81

శ్లో॥ తవాననాదర్శితలేఽధరోఽసౌ తుండీఫలస్య ప్రతిబింబ ఏవ

ముద్ధగే ఫలేఽస్మిక్ కథ మచ్యుతా తు ఘటేత బింబవ్యవహార ఏవః.

తవేతి॥ హేముద్ధగే సుందరి తన తే ఆననాదర్శితలే ముఖరూపదర్శనాత్తః దర్శనాతుల్య ముఖాన్త రిత్తుపమా వా అసౌ దృశ్యమానః అధరః అధరోష్ఠః తుండీఫలస్య బింబ ఫలస్య 'బింబీరక్తఫలాతుండీ' ఇతి నైద్యకే-ప్రతిబింబః ప్రతిఫలః భవతీతిశేషః. ఏవేత్య వధారణే. అవధారణధ్వనితార్థమాహ ఫలే ఇత్యాదినా-అచ్యుతా తు అధరస్య తుండీ ఫలప్రతిబింబత్వానంగీకారే తు అస్మిక్ ఫలే బింబీఫలే ఏవః సచ్యుతాకసిద్ధః బింబ వ్యవహారః బింబమితి వ్యవహారః ఏతస్య బింబపదాభిధేయత్వ మిత్యర్థః. కథం కేన ప్రకారేణ ఘటేత యుక్త్యేత యుక్తన్యాత్ న కథమపీ త్యర్థః. ప్రతిబింబా భావే బింబమితివ్యవహారో సఘటతే ఇతి భావః. అత్ర అపరోక్షలతాద్విబింబీఫలస్య ముఖాదర్శప్రతిఫలనాసంబంధేఽపి తత్సబంధోక్తే రతిశయోక్తిః. అధరే అధరత్వ మప చూత్వ బింబీఫలప్రతిబింబత్వారోపణా దపమావాలంకారః. అయం చ ఆననా దర్శేతి రూపకోజీవితః. బింబ్యాః ఫలం బింబం ఇతివృత్తచ్ఛస్య బింబశబ్దస్య బింబతీతి బింబమితియోగతోన్యార్థత్వ ప్రకల్పనా నిర్నుక్తిః. బింబీఫలస్య బింబఫలత్వరూపేణైవ బింబవ్యవహారయోగ్యతాయాం సిద్ధాయాం తదయోగ్యత్వ కథనాత్ అతిశయోక్తిః.

శ్లో॥ సమగ్రమంగం తవ చంచలాక్షీ హరిద్రచూర్ణేన విధాయ వేధాః

సుధాం న్యథా నూన మిహాధరోష్ఠే యదత్ర రాగాతిశయోపలంభః.

సమగ్రమితి॥ హేచంచలాక్షీ చపలనేత్రి వేధాః విధాతా తవ సమగ్రం సర్వ మ ప్యంగం దేహం హరిద్రచూర్ణేన 'నిశాఖ్యా కాంచనీ పీతా హర్షిదా వరవవర్ణినీ' ఇత్యమరః. హర్షిదాయాః పీతాయాః (ఆంధ్రే పసుపు) అయం హరిద్రః తస్యేద మిత్యణ్. స చాసౌ చూర్ణః రజః తేన ఉపాదానభూతేన విధాయ కృత్వా ఇహ అస్మిన్ అధరోష్ఠే అధరే సుధాం తాంబూలోపయుక్తశీలాచూర్ణ మమృతంచ న్యథాత్ నిహితవాన్. నూన మిత్యుక్తేత్. సుధాశబ్దగతశ్లేషసంకీర్ణోయమ్. యద్య స్మాత్ అత్ర అధరే రాగాతిశయోపలంభః రాగాతిశయస్య ఆరుణ్యాధిక్యస్య ప్రేమాతిరేకస్య చ ఉపలంభః ప్రాప్తి ర్దర్శన మితి యావత్ భవతీతిశేషః. హర్షిదా చూర్ణ స్సుధానిధానే సరక్తవర్ణో భవతీతి ప్రసిద్ధం. అతపదత్రయప్రతిపాదితస్య అర్థస్య తురీయపాదేన సమర్థనా తా-వ్యలింగం-తచ్చ శ్లేషసంకీర్ణం. న చ శ్లేషోజీవిత మితి వాచ్యం. రాగసుధాశబ్దగతశ్లేషం వినాపి తత్ప్రీత్యే. సర్వమంగంహరిద్రవత్ప్రీతం అధరస్సు సుధానిధానారుణహరిద్రవ ద్రక్తఇతి ఉపమా వ్యజ్యతే. 83

శ్లో॥ సుదూరదర్శిన్యపి లోచనే తే భవత్యవార్వశ్రుతిలంఘనేచ్ఛే

తమస్సమూహప్రణయత్వ మస్తు న వాలభారే మలినే కథం ను.

సుదూరేతి॥ సుదూరదర్శిని అతిదీర్ఘదర్శిని ఆస్తికతయా విమృశ్యకారిణి ఇతి చ అపి తే తవ లోచనే నయనే సప్తమ్యేకవచన మిదం. అవార్వశ్రుతిలంఘనేచ్ఛే

అవార్యాయాః అసత్క్రమఃయాయాః శ్రుతేః శ్రవణస్య లంఘనే అతిక్రమణే ఇచ్ఛా
 వాంఛా యస్య తస్మిన్ తథోక్తే అన్యతః అవార్యాయాః శ్రుతే ర్వేదస్య లంఘనే
 ఇచ్ఛా యస్య తస్మిన్ తథోక్తే ఇతి చ భవతి సతి మలినే నీతే అశుచౌ చ వాలభారే
 చికుర్ల ప్రకరే వబయో రభదా న్మూర్ఛసంఘే చ తమస్సమూహ ప్రణయిత్వం గాఢాం
 భకారసాదృశ్యం అజ్ఞానపారవశ్యం చ నాస్తు కిం సభవతు కింస్యా దేవేత్యర్థః. నేత్రేకర్ణాస్త
 విశ్రాంత్యే కేశవాశస్సు అంధకారసవృత ఇతి తాత్పర్యాన్తః. విమృశ్య కారిణోఽపి వేదలంఘ
 నేచ్ఛయా నా స్తికత్వే సతి కిముత మూర్ఛస్య ఇతి శ్లేషాభిప్రాయః. అత్ర మారదర్శినో
 నేత్రస్యైవ శుశ్రుతికృమణేచ్ఛాయాం సత్త్వాం కిముత మలినస్య వాలభారస్యేతి
 వర్ణనా దర్థాపత్తిః. అయం చ మారదర్శ్యాదిశబ్దగత శ్లేషోద్ధాపిత ఇతి వివేకః. నచాయం
 శ్లేషః నైవ కిన్తు ధ్వనిరేవేతి వాచ్యం. లోచనశబ్దే శ్లేషాభావాత్ విశేష్యశ్లేషే సతి
 హి ధ్వనిసమున్మేషః అపీతి విరోధప్రతిపాదనేన తస్య ధ్వనేర్గుణేభూతత్వాచ్చ నహి
 లోచనయో ద్విర్భేదచ్ఛిత్వం శ్రవణలంఘనేచ్ఛా ప్రతిబంధిత తస్మాత్ శ్లేషఏవావాయమ్.
 లోచనే శుక్తిలంఘనేచ్ఛా సుభావనే మారదర్శిత్వం బాలభారే తమస్సమూహ
 ప్రణయిత్వంభావనే మలినత్వచ్చ హేతు రితి పదార్థహేతుకం కాన్యలింగద్వయమ్.

శ్లో॥ సిక్త్వా చాటురస్యై రేవం కురంగనయనా స్తతః

అనంగీం ప్రక్రియా మంగీకారయామాస మాధవః.

సిక్త్వేతి॥ మాధవః అక్ష్మిపతిః కృష్ణః సకలజగన్మోహినిం అక్ష్మిమపి యో ధవస్సన్
 మోహయామాస తస్య గోపీమోహనం కియదిత్యభిప్రాయగర్భమిదమ్ అతః పరిక
 రాంకురాలంకారః. భవతి కంపయతి మోహయతితి ధవః మాయాధవః మాధవః
 ఇతివృత్త్యే. తథా చ కవిరహస్యే- 'ధూనోతి చంపకవనాని ధునో త్యశోకం చూతం
 ధునాతి ధవతి స్ఫుటితాతిముక్తం వాయు ర్విధూనయతి ధావయతీహరేణాకా
 యత్కాననే భవతి చన్దనమష్టరీశ్చ' ఇతి. కురంగనయనాః మృగాక్షిః ఏవం పూర్వోక్త
 రూపైః చాటురస్యైః ప్రియవాగమృతైః 'ప్రియవాక్చాటురస్త్రియా' మితి రత్నకోశే.
 సిక్త్వా అభిషిచ్య తతస్సేకానన్తరమ్ అనంగీ మనంగసంబంధినిం ప్రక్రియాం రీతిం
 సురత మితి యావత్. అంగీకారయామాస అంగీకృతవతి శ్చకార. స్త్రియో హి
 అత్యుద్రిక్తం స్వాభిలాషం పురుషమనోమోహనపర్య నంప్రకాశ్య తత స్తం వశీకృత్య
 స్వయం నిరభిలాషా ఇవ నటిత్వా పురుషై ర్ముచుర్ముచుః ప్రార్థమానా మోదన్తే-
 ఇదమేవ హి త్రిపాయా లక్షణమ్ ఏవం ప్రకృతే శ్రీకృష్ణసంభోగార్థమాగతా అపి
 గోపికాః శ్రీకృష్ణః కృచ్ఛ్చేణ రమయామాసేతి బోధ్యమ్. 85
 అవ. అంగీకారయామాసేతి యదు క్తం తత్ వర్ణయిష్యే తత్ర తావత్ గ్రంథమధ్యే
 మంగళం విదధాతి.

శ్లో॥ బాలే విద్రుమపాలతా తవ పదా సంవాహయామ్యద్య కిం

కిం వా చందనచర్చనం విరచయా మ్యంగే యథా నిర్వృతి

ధమ్మిల్లం కిము భూషయామి కుసుమై రిత్యాదరాచ్ఛీపతే
రాభీరినవయోగచాటువచనశ్రేణీ శివాయాస్తు నః.

బాలేతి|| హే బాలే సుందరీ అద్య అధునా విదుమపాటతా విదుమః పవనాశః స ఇవ
పాటతా రక్త తవ పదా చరిణౌ సంవాహయామి కిం మర్దయామి కిమ్. వనసంచా
రేణ కిల తవ పాదా వతీవారుణౌ శ్రాస్తా చ ఆతస్సచ్చమాపనోదనార్థం త్వత్సా
దయో స్సంవాహనం కరోమితిభావః. అంగే శక్తిరే యథా నిర్వృత్తి యథాసుఖం
చందనచర్పనం శ్రీఖణ్డద్రవలేపనం విరచయామి కిం వా కరోమి కిం చందనేన
త్వదంగం లేపయామి తేన తవ అతీవసుఖం స్యాదితిభావః. కుసుమై రక్తల్లికాది
పుష్పైః ధమ్మిల్లం కేశపాశం భూషయామి కిం అలఃకరోమి కిము. మదభిధావన
శిథిలం తవ ధమ్మిల్లం సమీకృత్య పుష్పై ర్భూషయామి తేన తవ సుఖం స్యాదితి
భావః. ఉక్తేషూపచారేషు తవ క్షిప్తం తద్వదేతిప్రశ్నః. ఏతేన భగవతో ముగ్ధాను
నయచాతుర్యం వ్యక్తమ్. ఇత్యేనరూపా ఆదరాత్ప్రేమ్యః పవృత్తేతిశేషః. శ్రీపతేః
కృష్ణస్యసంబంధినీ ఆభీరినవయోగచాటువచనశ్రేణీ ఆభీరిణాం గోపీనాం నవయోగే
నూతనసంగమే చాటువచనానాం ప్రియవాచాం శ్రేణీపరమ్పరా నః అన్యాయం
శివాయ క్షేమాయ అస్తు భవతు. 86

అవ. అథ సప్తవింశతి శ్లోకై ర్గోపీకృష్ణసంభోగం వర్ణయతి త్వక్ష్వేత్వాదిభిః.

శ్లో|| త్వక్వా బహిః కేళీవిరోధితాయా లజ్జాం లతాకుంజ మవాపదేశా

పున స్తదాపాతభయాదివాసు కాంతా కవాటం ఘటయాంబభూవ.

త్వక్ష్వేతి|| ఏకా కాచిత్కాంతా గోపీ కేళీవిరోధితాయాః క్రిడావిరోధిత్వాద్భేదోః
త్వత్లోర్గణవచనస్యేతి పుంవద్భావః. కేళీవిరోధి ఇతి సామాన్యే సపుంసకం వా.
లజ్జాం వీడాం బహిః హృదయాద్బహిః గృహాద్బహి రితి చ త్వక్వా విసృజ్య లతా
కుంజం లతాగృహం కుంజశబ్దేనైవ లతాగృహార్థప్రతీతౌ లతాశబ్దస్తత్ప్రశస్యం
ద్యోతయతి - కరికలభకర్ణావతంసాదివదితి బోధ్యం. అవాపత్ ఆప సురతగృహే
తృతీయస్థిత్యయోగాత్ లజ్జారూపాం పఞ్చం బహిరేవ విసృజ్య స్వయమేకా శ్రీకృ
ష్ణాధిష్ఠితం కుంజమవాపేతి ముఖ్యార్థః. సమాసోక్తి రలంకారః. లజ్జాయా సంభోగ
ప్రతికూలత్వేన నిర్లజ్జా తన్వీ గృహం ప్రాపేతి ప్రస్తుతవాక్యాధేన అప్రస్తుతసంభోగ.
విరోధిసఖ్యాగస్య ప్రతీయమానత్వాత్ - సమాసోక్తిః పరిస్ఫూర్తిః ప్రస్తుతే
ప్రస్తుతస్యచే దితిలక్షణాత్. నానా ధ్వనిః - లజ్జేతి విశేష్యపదశ్లేషాసంభవాత్. పునః
భూయః తదాపాతభయాదివ తస్యాః లజ్జారూపకామిన్యా ఆపాతః ప్రవేశః తస్మాత్
భయాత్ భీతే రిత్యుత్ప్రేతా. సచ్చమీభయేనేతి సమాసః. ఆశు చురంతం కవాట
మరరం లతావికారమేవేతి బోధ్యం ఘటయాంబభూవ విహితవతీ. ఆత్ర హృదయా
దపసారితలజ్జాయాః సంభావితస్య పునఃప్రవేశస్య కవాటవిధానేన నిరోధాసంబంధేపి
తత్సంబంధోక్తే రతిశయోక్తిః, ఏతదుజ్జీవితా సాచోత్ప్రేతా. 87

శ్లో॥ మందాక్షభావా దవగమ్య కామసమీకసాహాయ్యవిధావశక్తిమ్
ప్రీడాన్యనస్త్య తదా పరస్య నితాంత మశాంతసమాశ్రియేఽపి.

మందాక్షేతి; తదా తదానిం అపరస్యాః అన్యస్యాః గోవ్యాః సంబంధినీ ప్రీడా
మందాక్షభావాత్ 'మందాక్షం ప్రీ' ప్రత్యేత్యమరః. మందాక్షశబ్దవాచ్యత్వా
దిత్యర్థః. మందాని విషయగ్రహణానమర్థాని అక్షణే ఇంద్రియాణి యస్య సః మం
దాక్షః పృష్ఠ ఇత్యర్థః. తస్య భావాదితి చ సృష్టత్వా దిత్యర్థః. కామసమీకసహాయ్య
విధౌ కామసమీకం మన్మథయుక్తం తత్ప్రీ నాహాయ్యవిధౌ సాహాయ్యకరణే అశక్తిః
అసామర్థ్య మాత్మిన ఇతి శేషః. అవగమ్య జ్ఞాత్వా ఇతి గమ్యాప్తేత్వా. నితాంత
మత్స్యన్త మశాన్తసమాశ్రియేఽపి అనవరతాశ్రియణేత్యపి న్యవర్తిష్య నివృత్తా
భూత్. యథా నిత్యసేవకోపి కిణిలేంద్రియో వ్యర్థః ప్రభో ర్యున్యసమయే సాహాయ్యా
చరణే అశక్తస్సౌ తదా తం త్యజతి తద్వత్కామినీ మనవరిత మాశ్రిత్య వర్త
మానాపి లజ్జాసామీక్ష మాతీ కామిన్యాః మన్మథయుక్తే సాహాయ్యాచరణే అయో
గ్యత్వాత్ తదా తాం ప్రత్యాజేతి భావః. అత్యాపి సమాసోక్తిరేవ. ఇయం చ
మందాక్షభావాదితి శ్లేషవశోద్ధాపితేతి బోధ్యమ్.

88

శ్లో॥ యదేషశయ్యానయనచ్చలేన కరగ్రహం లోలదృశాం వృతానీత్
బభూవ కామానలసాక్షిక స్స పాణిగ్రహ స్తథాభమేష జారః.

యదితి॥ ఏష కృష్ణః శయ్యానయనచ్చలేన పర్యంకప్రాపణమిషేణ లోలదృశాం
మృగాక్షిణాం కరగ్రహం పాణిగ్రహణం వృతానీత్ చకారేతి యత్ ఏతేన
కామినీనాం ముగ్ధత్వం వృజ్యతే. ప్రాధానాం పర్యంకప్రాపణాసంభవాత్. న చ
ముగ్ధా ఏవైతా ఇతి వాచ్యం. ముగ్ధానాం శ్రీకృష్ణసంభోగముద్దిశ్య వనాన్తాగమనా
సంభవాత్ సః విశేష్యులింగత్వా త్వుం స్త్వం. కరగ్రహ ఇత్యర్థః. కామానలసాక్షికః
కామవినాసః కామానలః సాక్షి సాక్షాన్ద్రిప్రసక్తౌ జ్ఞాయామితి నిపాతితోయం.
సాక్షాన్ద్రిప్తా యస్య స తథోక్తః పాణిగ్రహః వివాహః బభూవ అభూత్. యథా అగ్ని
సాక్షికం పాణిగ్రహణం చాకికాః కుర్వన్తి తద్వత్కృష్ణాఽపి కామాగ్నిసాక్షికం పాణి
గ్రహణంచకారైవేతి భావః. తత్తస్మాత్ ఏషః కృష్ణః కథం జారః గూఢపురుషః భవ
తీతి శేషః. నాయంజారః క్షిప్రపాణిగృహీతా పతిరేవేతిభావః. అప్రిశయ్యానయనార్థకే
లాకికే కరగ్రహే ఛలశబ్దేన శయ్యానయనార్థకత్వ మపహ్నుత్య శాస్త్రీయపాణిగ్ర
హత్వా రోపా త్సపన్నవాళేదరూపకాలంకారః. అస్య చ కామానలేపి రూపక
మంగభూతమ్.

89

శ్లో॥ సల్లాపలోలాపి నసల్లాప దదర్శ నాలోకనలాలసాపి

నృవారయ త్వాణియుగేన కాపి నీవీవిమోక్షం సురతోత్సుకాపి.

సల్లాపేతి॥ సల్లాపలోలాపి భాషణాసక్తాపి అర్థా త్కృష్ణేణసహేతివేద్యం కాపి
కాచనస్త్రీ నసల్లాప నబభాషే ఆలోకనలాలసాపి దర్శనాసక్తాపి అర్థా త్కృష్ణస్యైవ

నతదర్శనాపశ్యత్ సురతోత్సుకాపి రత్యుత్కంఠితాపి పాణియుగేన కరయుగళేన
నీపీ విమోక్షం వస్తుగ్రంథి విమోచనం అర్థాత్ కృష్ణేన క్రియమాణం చికిత్సితమితి
వా న్యవారయత్ అరుణత్ లజ్జయేతిభావః.

90

శ్లో॥ సమాగమా దస్య రమాధినేతుః కీయంత మంతఃకరణం సుదత్త్యాః

అవిందతానందమితి ప్రతీమి స్తనూరుహాఘేపి బహిస్సహారే.

సమాగమాదితి॥ అస్య రమాధినేతుః లక్ష్మీపతేః కృష్ణస్య సమాగమాత్సంయోగా
ద్ధేతోః సుదత్త్యాః సుదృశః బహిః తనూరుహాఘేపి రోమబృంధేపి సహారే పులకితే
సాసన్దే ఇతి చ సతి అంతఃకరణం హృదయం కియంతం అపరిమిత మానస్తం సుఖం అవిం
దత అభజత్ ఇతి ఏవం ప్రతీమః విశ్వసిమః జానీమ ఇత్యర్థః. సంభావయామ ఇతి వా.
బహిస్థస్య అచేతనస్య తనూరుహాఘస్యాపి సహారఘే అంతఃకరణస్య సచేతనస్య
హర్షాతిశయ ఏతావానితి ఇయత్తయా పరిచ్ఛేత్తు మశక్య ఇతి భావః. యద్వా రోమ
రంధ్రద్వారా అంతఃకరణగత ఆనందరసః రోమసంఘం వ్యాప్నోతీతి అంతఃకరణస్య
ఉద్వేలానందరసాశ్రయత్వం సంభావ్యతే ఇతి భావః. అర్థాప త్తిరలంకారః. హరశబ్దగత
శ్లేషోజ్జీవితః. యద్వా ఏతస్య హృదయ మతిశయానందసంస్థవం బహిర్గతరోమేష్వపి
రోమరంధ్రద్వారా హర్షప్రసారదర్శనా దిత్యనుమానాలంకారః. స చ శ్లేషోజ్జీవిత
ఇతి బోధ్యం. అత్ర రమాధినేతు రితి పదస్వరస్యాత్ త్రిజగన్మోహిని లక్ష్మీ రపి
యత్సమాగమేన సనన్ద తత్కృష్టసమాగమా త్రాప్తికృతానాం గోపికానాం హర్షాతి
శయో భవదితి కిం వాచ్యమితి ప్రతీయతే.

91

శ్లో॥ రదచ్ఛదం ప్రాకృప్తవిధం సుదత్త్యా స్సమాగతాయా యదసా వచుంబత్

బభూవ తద్భావిని శంబరారిమృధే విధేయం కిలవీరపాణమ్.

రదచ్ఛదమితి॥ అసౌ కృష్ణః ప్రాకృప్తమం సవిధం సమీపం సమాగతాయా
ప్రాప్తాయా సుదత్త్యా స్సంబంధి రదచ్ఛద మధర మచుంబతియత్ - చుబి వక్త్ర
సంయోగే ఇతి ధాతో ర్లజ్. తదధరపానం భావిని భవిష్యతి శంబరారిమృధే మన్మథ
యుద్ధే సురతే ఇతియావత్. విధేయం కర్తవ్యం వీరపాణం వీరాణాంపానం వీరపాణను
యత్సానం వృత్తే భావిని వారణే ఇత్యమరః. యద్ధాత్ప్రాక్ పశ్యాచ్చ వీరై ర్యన్మద్య
పానం క్రియతే తద్వీరపాణ మిత్యుచ్యతే ఇతి తదర్థే బభూవ కిల అభవత్ ఖలు.
అత్ర సుదత్త్యధరపానే వీరపాణత్వారోపణా ద్యూపకాలంకారః. వీరాః వీరపాణం
కృత్వా యథా యుద్ధాయ సన్నహ్యన్తి తథా కృష్ణో వ్యధరపానం కృత్వా మదన
సంగరాయ సన్నద్ధోభవదితి ముఖ్యార్థః.

92

శ్లో॥ ముగ్ధే కథం కంచుళికాం దధాసి నక్షోజలక్ష్మీం తవ యా పిథత్తే

ఇత్యం ప్రియాం కామపి మోహయిత్వా తద్వేణికా మాచకల స్మరారిః.

ముగ్ధేఇతి॥ హేముగ్ధే మూఢే సుందరి ఇతి చ కంచుళికాం కంచుకం కథం కుతో
దధాసి బిభర్షి న. తావ చ్ఛ్చభార్థమిత్యాహ - నక్షోజేతి - యాకంచుళికా తవ తే నక్షోజ

లక్ష్మీం కుచశోభాం విధత్తే ఆచ్ఛాదయతి 'వప్తి వాగురి రల్లోప మవాప్యో రుపసర్గయో' రిత్యల్లోపః. 'అపిధాన తిరోధాన పిధానచ్ఛాదనాని' చేత్యమరశ్చ. అత్రవత్తోజశోభార్థం ధృతస్య తల్లక్ష్మీపిధానవర్ణనాత్ విషమాలంకారః. తేన చ ఏనవిధకంచుకధారిణ్యా స్సుదత్యా మూఢత్వం వ్యక్తం. అత్ర స్వత స్సుందర్యా స్తవ కంచుకధారణం న కేవలం వ్యర్థం ప్రత్యుత వత్తోజలక్ష్మీపిధానరూపానర్థావహా మితి విషమాలంకారశ్చ ప్రతీయతే. ఇత మేవం మురారిః కృష్ణః కామసి కాంచి త్త్రియాం ప్రేయసీం మోహ యత్వా వంచయిత్వా తద్వేణికాం తస్యాః కంచుకగ్రంథిం ఆచకల ద్విఘటయా మాన. ఆజ్ పూర్వకాత్ కలయతే ద్భజీ చజ్. అత్ర హితోపదేశవ్యాజేన స్వేష్ట సాధనా త్పర్యాయోక్తం. 'పర్యాయోక్తం తదప్యాహు ర్యద్వ్యాజేనేష్టసాధన' మితి లక్షణాత్ -

93

శ్లో॥ కోకితతిం నీరజకుట్మలాళిం జిగాయ వత్తోజయుగం పురైవ

ముగ్ధేఽధునా కంచుకధారణాసౌ ముధేతి తద్గ్రంథి మసౌ వముంచత్.

కోకితతిమితి॥ హే ముగ్ధే వత్తోజయుగం తవ స్తనయుగ్మం కర్తృ-పురైవ పూర్వమేవ కోకితతిం చక్రవాకీసమూహం నీరజకుట్మలాళిం కమలకోశసంఘం చ జిగాయ అజ యత్ స్వాసించకారేతి యావత్. అధునా అద్య అసౌ ఏషా కంచుకధారణా కంచుక కావహనం కవచధారణం చ ముధా వ్యర్థా ఇతి ఏవం వంచయిత్వేతి శేషః. అసౌ కృష్ణః తద్గ్రంథిం కంచుకబంధం అముంచత్ శిథిలీచకార. వీరాః ఖలు శత్రు విజయాయ కంచుకం ధృత్వా జయసిద్ధ్యనంతరం కంచుకం త్యజన్తి. ఏవం త్వద్వత్తోజయుగమపి స్వశత్రుభూతకోకినీరజకుట్మలసంఘం కంచుక మధృత్వైవ జిగాయేతి కృత్వా అధునా జేతవ్యస్య అన్యస్య శత్రోరభావా త్కుచయుగస్య కంచుకధారణం వ్యర్థమితి భావః. అత్ర కంచుకధారణం వినైవ వత్తోజయుగం కోకితత్యాదికం జిగాయేతి కథనా త్ప్రేవర్ణణాలంకారః. 'ఉత్కంఠితార్థసంసిద్ధి ర్విినా యత్నం ప్రహర్షణ' మితి లక్షణాత్. అయం చ కంచుకశబ్దగతశోభోజీవితః. పర్యాయోక్తస్తు స్పష్టమేవ. స్వత సిద్ధశోభయైవ కోకితత్యాద్యాధిక్యే కుచయు గస్య లబ్ధే సతి. కంచుకే నోత్పాదనీయా శోభా నిరర్థకేతి గమ్యతే.

94

శ్లో॥ అపి ప్రసన్నం హృదయం తవేహా కుచాంకురావావృణతః కఠోరా

ఇతీవ రోషా త్సిచయం వినీయ న్యవీడయ త్తావదయం మురారిః.

అపీతి॥ ప్రసన్నం మృదుళం శాస్తం చ అపి తవ హృదయం వక్షః మనశ్చ కఠోరా కఠినౌ దుష్టౌ చ ఇహా కుచాంకురౌ స్తనరూపప్రరోహా ఆవృణతః రుద్ధః వీడయత ఇతిచ ఇతి రోషా త్కోపాదివ సతు వస్తుతో రోష ఇతి భావః. సిచయం కంచుక గ్రంథిం వినీయ విముచ్య అయం మురారిః కృష్ణః తావ దాదౌ న్యవీడయన్ ముద్దయామాస. యద్వాత్ కుచౌ అదయం నిర్దయం యథా తథా మురారి ర్న్యవీడయ దిత్యన్వయః. సజ్జనరక్షార్థం దుర్జనశిక్షార్థంచ అవతీర్ణస్య మమ అతి

శాస్త్రవృద్ధిదయపీఠకకుచయో రుపేతా నోచితా క్షిప్తవశ్య మనయో ర్మర్దనం
కార్య మిత్యేకో భావః. స్వతపవ త్వమబలా తత్రాప్యతిమృగలం తవ వక్షః
ఇత్యహా. అత్ర జాతయోః కుచరూపప్రస్తరయోః సర్వమపి వక్షః హేలయాగ్ర
సతో స్సతోః త్వం క్వ భవిష్యసి ఇతి తాం భీషయిత్వా గోవర్ధనమివ తత్కుచ
ద్వయ ముద్ధరన్నివ మర్దయామాసే త్వన్యో భావః. అత్ర ప్రేమకృతకుచమర్దనస్య
రోషకృతత్వోచ్చేక్షణా దుత్ప్రేక్షాలంకారః. అయంచ హృదయాది శబ్దగతశ్లేష
సంకీర్ణః. పర్యాయోక్తం తు స్పష్టమేవ. 95

శ్లో॥ ఉరోజకుంభా యుగప త్కరాభ్యాం ధరక్ హరి స్తద్ధయేశయాయ
మనోభవాయ ప్రభవే రరాజ ఫలోపహారం వితరన్నివాసా.

ఉరోజేతి॥ అసౌ హరిః కృష్ణః యుగప దేశదా సమకాల మిత్యర్థః. కరాభ్యాం
హస్తాభ్యా మురోజకుంభా కుచకలశౌ ధరక్ బభ్రత్ సక్ హస్తద్వయేన కుచద్వయం
గృహీత్యేత్వర్థః. తద్ధయేశయాయ తస్యా గోప్యా హృదయే మనసి శేతే ఇతి
తథోక్తః తస్మై - 'శయవాసవాసిష్వకాలాదిత్యలుక్' మన్మథస్య మనోభవత్వా దియ
ముక్తిః ప్రభవే రాజ్ఞే మనోభవాయ మన్మథాయ ఫలోపహారం ఫలబలిం వితరన్
దిశన్నివ రరాజ లలాస. యథా హంసతూలికాతల్పశాయిసే సార్వభౌమాయ
తత్పాల్యాః ఫలరూపాం బలి ముపహరన్తి తద్వదితి భావః. ఉత్ప్రేక్షాలంకారః. 96

శ్లో॥ స్పృశామి తే సుందరి వారమేకం పయోధరా నాస్మితు యాచితాన్యత్

ఏవం నటిత్వా వినయం స మాయీ ప్రసహ్య జగ్రాహ కుచౌ మృగాక్ష్యః.
స్పృశామితి॥ హే సుందరి బాలే తే తవ పయోధరా స్తనౌ ఏకంవారం సకృత్
న తు బహువారమితి భావః. స్పృశామి గృహీమి స్పర్శమాత్రమేవ నతు మర్దన
మితి భావః. అన్యత్ ఇతర త్కిమపి అధరచుంబనాదిక మిత్యర్థః. న యాచితాస్మి
న ప్రార్థయామి. యాచే స్తన్నితచి వా రూపం యాచితేతి. ఏవం వినయం దైన్యం
నటిత్వా అభినయ సః మాయీ మాయావీ కపట ఇత్యర్థః. కృష్ణః మృగాక్ష్యః
మృగస్వేవ అక్షిణీ యస్యా స్తస్యాః స్త్రీయః కుచౌ స్తనౌ ప్రసహ్య బలాత్
జగ్రాహ గృహీతవాన్. అత్ర ఏకైకశ్లోక ఏకైకగోపీవిషయ ఇతి జ్ఞేయమ్. అన్యథా
పూర్వోత్తరసందర్భాసంగతే. మాయీత్యత్ర పరికరాలంకారః. మృగాక్ష్య ఇత్య
త్రోపమా. పర్యాయోక్తస్తు స్పష్టమేవ. 97

శ్లో॥ మురారిణా కాపి హృతోత్తరీయా రయా దురోజౌ పిదధే కరాభ్యామ్

లబ్ధవకాశ స్స తదా చుచుంబ విసాణిరోధం తరసాధరోష్ఠమ్.

మురారిణేతి॥ కాపి కాచి ద్దోపీ మురారిణా కృష్ణేన హృతోత్తరీయా హృత మప
సారితం ఉత్తరీయం కుచచేలం యస్యా స్సా తథోక్తా సతీ రయా ద్వేగా త్క
రాభ్యాం హస్తాభ్యా మురోజౌ కుచౌ పిదధే ఆచ్ఛాదయామాస. కుచగ్రహణభయా
దితి భావః. సః కృష్ణః తదా తదాసిం లబ్ధవకాశ స్సక్ ప్రాప్తవకాశ స్సక్

విపాణికోధం విగతహస్తావరణం అధరోష్ఠం అధరబింబం తరసా దుశ్రతం విశంభే
సతి పునః సిద్ధతే ఇతిభయాత్ ఇతి భావః. చుచుంబ అపిబత్. శ్రీకృష్ణః అధరం
పిపాసు సుక్తత్ర హస్తావరణం దృష్ట్వా ఏతదావరణనివారణోపాయః కోవేతి
విచింత్య ఉత్తరీయాపహారే కృతే తు కుచగ్రహణభయా దధరావరణం త్యజేదితి
మత్వా కన్యా శ్చిదు త్తరీయ మాచకర్ష. సా చైత త్కృష్ణాశయ మజ్ఞాత్వా కుచగ్ర
హణార్థ ముత్తరీయ మపజహారేతి మత్వా కుచౌ కరాభ్యాం పిదధే. స తు ఉపాయః
ఫలిత ఇతి నిరావరణ మధరం పపావితీ భావః. అత్ర పర్యాయోక్తం సుప్తమేవ.
పూర్వత్ర ఉక్తివ్యాజేన ఇష్టసాధనం ఇదాసిన్తు ఉత్తరీయాపహరణరూపక్రియావ్యా
జేనేతి వివేకః.

౯8

శ్లో॥ పయోధరాగ్రాకలితాని తన్వ్యా విడంబయంతి స్మ నఖవ్రణాని

ఉదగ్రపూర్వాచలశృంగశోణమణిప్రభాలిప్తశశాంకఖండమ్.

పయోధరేతి॥ తన్వ్యాః గోప్యాః పయోధరాగ్రాకలితాని పయోధరస్య కుచస్య
అగ్రే అగ్రభాగే ఆకలితాని లగాని శ్రీకృష్ణేనకృతాసేత్యర్థః. నఖవ్రణాని నఖ
చిహ్నాని ఉదగ్రే ఉన్నతే పూర్వాచలశృంగే ఉదయాద్విశిఖరే యశ్శోణమణిః పద్మ
రాగః తస్య ప్రభయా కాన్త్యా లిప్తం వ్యాప్తం శశాంకఖండం చంద్రశకలం విడంబ
యన్తిస్మ అనుచక్కుః. తద్వద్భభురిత్యర్థః. కృష్ణపక్షదశమ్యాదితిథిగతశ్చంద్ర ఉదయాద్వి
శ్శోణవర్ణః నఖవ్రణాకారేణ దృశ్యతే ఇతి కృత్వా ప్రోక్తేయ ముపమాంకారః.
తత్ర చ శోణమణిప్రభాలిప్తత్వోక్తి రతిశయోక్తిః. తయా చ యది చంద్రశకలః
ప్రాగ్దిశృంగశోణమణిప్రభాలిప్తస్యా త్తర్హి నఖవ్రణానా ముపమా స్వాదితి సంభావి
తోపమా వ్యజ్యతే. పూర్వాచలశృంగశోణమణిప్రభాలిప్తేత్యనేన చంద్రస్యాపి
తచ్ఛృంగగతత్వం ఫలితేన చ పయోధరాగ్రాకలితత్వపూర్వాచలశృంగగతత్వయో
స్సామాన్యధర్మయోః బింబప్రతిబింబ భావో బోధ్యతే ఇతి-బింబప్రతిబింబభావేనేయ
ముపమా-తయా చ పూర్వాచలశృంగవ త్కుచస్య ఔన్నత్యం కారణ్యశ్చ వ్యజ్యతే.
కుచయోర్నఖత్వేషు సత్సు కిద్వజేషు రక్తప్రసారప్రకారేన శోణత్వప్రతిభానాత్
నఖవ్రణాని రక్తచంద్రశకలవద్యాస్తితి నిష్కృష్టార్థః.

99

శ్లో॥ బభార శౌరిః కుచవీడనాదా ప్రియాసు యస్మిర్దయతాం తదాసామ్

అజజ్వలన్నైవ మనో మనోభూ రచీకర తేన విమోహయన్ యత్.

బభారేతి॥ శౌరిః కృష్ణః ప్రియాసు ప్రేయసీషు కుచవీడనాదా స్తనమర్దనాదావిషయే
ఆదిపదేన అధరక్షతికచార్షణాదికం గ్రాహ్యం. నిర్దయతాం దయారాహిత్యం
బభార దధారేతియత్ తదీయనిషేధవచనశుష్క-రుదితాదికముల్లంఘ్య దృఢం
కుచమర్దనాదికం చకారేతి యదిత్యర్థః. తస్మర్దనాదికం ఆసాం ప్రేయసీనాం మనః
హృదయం నాజిజ్వలత్ నవ్యథయతిస్మ. ఏవేతి నిర్ధారణే. అత్ర హేతు మాహ
యద్యస్మాత్ మనోభూః మన్మథః విమోహయన్ మోహం ప్రాపయన్

క్రీణాం కృష్ణస్య చ అన్యోన్యస్మిన్నన్యోన్యస్య ప్రేమాతిశయం జనయన్నిత్యర్థః. తేన కృష్ణేన అచీకరత్ కారయామానః. రోహత్కృతంచేదిదం మర్దనాదికం తాసాం వ్యథాహేతు ర్భవతు ప్రేమకృతస్య ఆస్య కథం వ్యథాకరత్వం? కించ మర్దనాదినా కర్తు ర్యథాసుఖం తద్వత్కర్మణో గోపీణాం చ సుఖం భవత్వేన. ఉభయోరపి మోహితత్వేన తత్ర సుఖబుద్ధ్యదయాదితి భావః. అత్ర యథా ప్రియమపి చూతాది ఫలం దస్తేః పీడయిత్వా తద్రస మచుధవతి తవ్యత్ ప్రియా అపి అధరాదిషు దస్తాదిభిః పీడయిత్వా తత్సుఖ మనుభవతీత్యుపమా ధ్వన్యతే. బాధకమపి కుచమర్ద నాదికం న వ్యథాహేతు రభవదితి వాక్యార్థస్య మన్మథకారితత్వరూపహేతునా సమర్థనాతో వాక్యార్థహేతుకం కావ్యలింగం.

100

శ్లో॥ హృది స్థితావప్యనిశం ప్రియాయా శ్చ్యుతావవేద్యాంతరచుంబితాయాః కుచో నిసిషు ర్హృదయం పునర్వా శిశ్లేష వక్షస్సుపపీడ మేషః.

హృదీతి॥ ఏషః కృష్ణః అవేద్యాంతరచుంబితాయాః వేద్యం జ్ఞేయం విషయ ఇతి యావత్ అన్యద్వేద్యం వేద్యాంతరం తేన చుంబితా స్పృష్టా సభవతీత్యవేద్యాంతర చుంబితా తస్యాః విషయాంతరస్మృతిరిహితాయా ఇతి యావత్. అపూర్వవస్తు దర్శనలాభాదినా హృదయం విగళితవేద్యాంతరం సదానన్దమయం భవతీతిభావః. ప్రియాయాః ప్రేయస్యాః హృది వక్షసి మనసి చ అనిశం సదా స్థితావపి చ్యుతే హృదయాద్భ్రష్టే కుచో స్తనౌ కర్మ పునః భూయః హృదయం నిసిషుః ప్రాసయితు మిచ్ఛు రివ వక్షస్సుపపీడం వక్షసి ఉపపీడ్య 'సప్తమ్యాః చోపపీడేతి గముల్. తత్పురుషే కృతీత్యలుక్. శిశ్లేష ఆలిలింగ. అత్ర హృదిస్థితావపి హృదశ్చ్యుతావపి విరోధః తస్య వక్షసి స్థితౌ మనసశ్చ్యుతావపి పరిహారః. నిసిషు ర్వేత్పుత్రేయో. అయంభావః. అమృత పరిపూరిత హేమఘటద్వయం పేటికాయామివ అన్యేభ్యో భియా మనస్యేవ కాచన సంస్థాప్య జగోప. తస్యాం శ్రీకృష్ణదర్శనలాభాదినా పరమానన్దపరవశాయాం సత్యాం జహీరయా మన్మథేనేమా బహిరున్నితౌ కుచనామ్నా భాసతః తదా మదనార్దితా హ్రియనూణామృతకుంభాదీనేయం కామిని శ్రీకృష్ణం శరణం జగము. స తు మదనం నివార్య ఇమా కుచౌ పున స్తద్ధృవదయే ప్రవేశయితుమివ గాఢౌ తమాలిలింగేతి. యద్వా ఏషః అనిశం హృదిస్త్వమనసి స్థితావపి అతిస్పృహణీయతయా సదాస్మర్యమాణావపీత్యర్థః. అవేద్యాంతరచుంబితాయాః వేద్యాంతరన్నచుంబతీత్యవేద్యాంతరచుంబితస్యభావ స్తత్తా తస్యాహేతోః హృదయస్య అపూర్వనస్తుదర్శనలాభాదినా విగళితవేద్యాంతరత్వేన ఆనన్దమయత్వాదితిభావః. చ్యుతౌ శ్రీకృష్ణసంబంధిన స్తాదృశహృదయాద్భ్రష్టావపీత్యర్థః. హృదయం యదానన్దమయం భవతి తదా కుచయోరపి వేద్యకోటిప్రవిప్లవత్వేన హృదయా నిర్గమో భవతీతి భావః. ప్రియాయాః కుచౌ పునః హృదయం స్వమనః నిసిషుర్వా ప్రవేశయితు మిచ్ఛన్ని వేత్యర్థః. వక్షసి ఉపపీడ్య వక్షస్సుపపీడం శిశ్లేష వక్షో

స్తరతత్వాద్భృతయస్య వక్షోనిర్భివ్యహృదయం ప్రవిశతామిమామితి మత్వా దృఢ
మాలిలింగేతి భావః. ఏతేన స్తవయోః కాశిన్యం వ్యభ్యతే. ఉత్పేక్షాలంకారః. 101

శ్లో॥ నీవీస్పృశం కాపి తతో మురారిం బబంధ మాళీకుసుమస్రజాను

సమాయినా మగ్రసరోపి కామ మనాటయ ద్బంధధుతావశక్తిమ్.

నీవీతి॥ కాపి కాచిద్దోపి తతః కుచసంశ్లేషాన స్తరం నీవీస్పృశం నీవీం వత్త్రుగంధిం
స్పృశతి మోచనార్థం గృహ్లాతీతి నీవీస్పృశత్. వశ్యేతి వత్సవం. తం తథోక్తం మురారిం
కృష్ణం ఆశు ద్రుతం విశంబే సతి నీవీశ్రింసనభయాదితి భావః. మాళీకుసుమస్రజా
శిరోగతప్రసూనమాలయా రజ్జ్వస్తరాభావాత్ కుసుమస్రగ్బాధకా భవతి వా నవేతి
జ్ఞానాభావాచ్చేతి భావః. బబంధ బంధనం చకార. మాయినాం మాయావినా మగ్ర
సరః ప్రముఖః సోఽపి కృష్ణశ్చ కామ మత్యస్తం బంధధుతో బంధమోచనే అశక్తిం
అసామర్థ్య మనాటయత్ అభినయతిస్మ. సతు వస్తుతోఽశక్త్యతి భావః. అత్ర
ప్రేయసీమాళీకుసుమస్రక్పంద్యోగేన శ్రీకృష్ణస్య శ్రీకృష్ణాశక్త్యభినయేన ప్రేయ
స్యాశ్చ యరమానస్థ ఆసీదిత్యన్యోన్యాలంకారో వ్యభ్యతే. 'అన్యోన్యం నామ యత్ర
స్యా దుపకారః పరస్పర మితి లక్షణాత్. 102

శ్లో॥ యన్నివిమోక్షం వినివారయంత్యా మృగీదృశః కింకిణికా నినేదుః

స్మరార్చనారంభణసూచక స్స బభూవ ఘంటానినదప్రపంచః.

యదితి॥ నీవీమోక్షం వత్త్రుగంధిమోచనం శ్రీకృష్ణ కృత మిత్యర్థః. వినివారయంత్యాః
నిరున్ధత్యాః మృగీదృశః మృగాత్మ్యా సుంబంధిన్యః కింకిణికాః శుద్ధిఘంటికాః
మేఖలాయవభూతా ఇత్యర్థః. (అంధే గజ్జలు) నినేదుః దధ్వను రితి యత్. నిపూర్వకా
న్నద తేర్లెట్టి అతపత్వాభ్యాసలోపా. స ఇతి విశేష్యానుగుణం పద మధ్యాహ్రియతే.
యద్వా- సూచక స్సబభూవేతి పఠనీయం. స చ ఛందోభంగం. పాదాస్తే
లఘో రపి గురుత్వాత్. సః కింకిణికానాదః స్మరార్చనారంభణసూచకః
మన్మథ దేవతాపూజాప్రారంభసూచకః ఘంటానినదప్రపంచో ఘంటాధ్వని
విస్తారః బభూవ అభూత్. దేవతార్చనారంభే యథా ఘంటాం నాదయన్తి తద్వస్మత్
మన్మథ దేవతార్చనారంభే శ్రీకృష్ణోఽపి కాంచీకింకిణికా న్నాదయతీతి భావః. సన్నితిపాఠే-
సః స్మరార్చనారంభణసూచకస్సౌ అతపవ ఘంటానినదప్రపంచో బభూవేతి
వ్యాఖ్యేయమ్. సూచకస్సబభూవేతి పాశ ఏవ శ్రీయా. అత్ర కింకిణికానాదే
ఘంటానాదత్వారోపణా దళేదరూపకాలంకారః. విషయ్యభేదతాధూప్యరంజనం
విషయస్య యత్ రూపకం తదితి లక్షణాత్. 103

శ్లో॥ తదా దుకూలాపహృతిప్రసంగే బభూవ యూనోః కలహస్తయో ర్యః

మధ్యస్తయా మేఖలయా తరుణ్యా స్తద్వారణాయా ఇవ పర్యరాణి.

తదేతి॥ తదా తత్కాలే దుకూలాపహృతిప్రసంగే వస్త్రాపనయనప్రసక్తా విషయే
తయోః పూర్వోక్తయోః యూనోః యువా చ యువతీ చ యువానౌ పుమాం

స్త్రియేత్యేకశేషః. తయోః గోపీకృష్ణయోః యః కలహః వస్త్రాకర్షణతన్నివారణ
రూపో వివాదః బభూవ తద్వారణాయై కలహవారణార్థమివ 'ఏచో'యవాయావ'
ఇత్యాయాదేశే 'లోపశ్చాకల్యస్తే' తి య లోపః. మధ్యస్థయా అవలగ్నవర్తిన్యా
మధ్యం న్యాయస్తతి తిష్ఠతీతి మధ్యస్థా తయేతి చ. 'న్యాయ్యేసి మధ్య' మిత్యమరః.
తరుణ్యాః కామిన్యా స్సంబంధిన్యా మేఖలయా కాంచ్యా తరుణ్యాః మధ్యస్థయా
మేఖలయేతివా అన్వయః. పర్యరాణి రణేతి దణ్డకపఃతోయం ధాతు శ్చబ్దే వర్తతే.
పరిపూర్వకా ద్దీణతే ర్భావే లుజీ చిణ్. చిణో లుగితి తస్య లుక్. అతిశయేన
రణితమిత్యర్థః. యథా హి-సంధి మిచ్చన్తి సాధవ-ఇతి న్యాయాత్. మధ్యస్థసాధుర్జనః
కలహాయమానయో ర్వయోః షక్షయోః కలహం నివారయతుం షక్షద్వయమపి
తర్జనాభి ర్భీషయతి తద్వదితి భావః. ఉత్ప్రేక్షాలంకారః. స చ మధ్యస్థయేతి శ్లేషో
జీవితః. శ్రీకృష్ణేన వస్త్రే అపహీయమాణే గోప్యా పున స్తస్మి న్నాకృష్ణమాణే చ
సతి వస్త్రోపరిస్థాః కాంచీకింకిణికాః భృశం దద్వసు రితి ముఖ్యార్థః.

104

శ్లో॥ ముగ్ధే న వేత్సి ప్రియ మప్రియం వా స్వస్యేతి నిర్భర్తనతత్పరై ర్వా
క్షమాపహారం వినివారయంత్యా స్తారం తరుణ్యావలయై రసింజి.
ముగ్ధే ఇతి॥ హేముగ్ధే మూఢే స్వస్య ఆత్మనః 'స్వోజ్ఞాతా వాత్మనీ' త్యమరః. ప్రియం
ఇష్టం అప్రియ మనిష్టం చ న వేత్సి నజానాసి మమేదం ప్రియ మిద మప్రియ మితి
జ్ఞాన స్తవ నా స్త్యేవ మూఢత్వాదిత్యర్థః. నీవీమోక్షస్య సురతాంగ త్వేన ప్రియత్వా
త్తస్మిన్నపి అప్రియత్వబుద్ధి స్తవ మాగ్ధ్యవిలసితమేవేతి భావః. ఇత్యేవం నిర్భర్తన
తత్పరై ర్వా నిర్భర్తనయిద్భి రివేత్యర్థః. భర్తన తర్జనే ఇతి ధాతుః. 'భర్తనం
త్వపకారగీ' రిత్యమరః. పరేషాం భీత్యత్వాదకం వాక్యం భర్తన మిత్తుచ్యతే. ఇతి
తదర్థః. భీషయద్భి రివేతి ఫలితార్థః. క్షమాపహారం వస్త్రోపహరణం వినివారయన్త్యాః
నిరుంధంత్యాః తరుణ్యాః స్త్రియః వలయైః తార మత్యస్త మశింజి అరాణి. భావే
లుజ్. 'భూషణానాం తు శింజిత' మిత్యమరః. ఉత్ప్రేక్షాలంకారః. కిం చ తరుణీవలయ
శింజాయాం నిర్భర్తనవాక్యారోపణస్య గమ్యమానత్వా ద్యూపకాలంకారో
వ్యంగ్యః. యథా ప్రియసఖ్యో నాయికాం హితకృత్యే ప్రతికూలాం నిర్భర్తనయన్తి
తద్వదితి వలయానాం సఖసామ్యం ధ్వన్యతే. ముగ్ధే ఇతి సాభిప్రాయసంబోధనా
త్పరికరాంకురాలంకారః.

శ్లో॥ ఏకేన వేణీ మపరేణ శౌరిః కరేణ గృహ్లా చుబుకం ప్రియాయాః
నాభూ తు-చగ్రాహి కరద్వయీతి చతుర్భుజత్వం వివరితు మైచ్ఛత్.
ఏకేనేతి॥ శౌరిః కృష్ణః ఏకేన కరేణ హస్తేన ప్రియాయాః ప్రేయస్యాః వేణీం కేశ
బంధనం అపరేణ అన్యేన కరేణ ప్రియాయా ఇత్యతాపి సంబధ్యతే. చుబుకం ఓష్ఠా
దళః ప్రదేశం (ఆంధ్రే-గడ్డము) గృహ్లా బిభ్రత్సౌ కుచగ్రాహిణీ చ సా కరద్వయీ
చ గ్రాహి- కరద్వయీ స్తనధరహస్తయుగళం-స్త్రియాః పుంవదితి పుంవద్యావః.

పశ్యత్వాం మద్గురుభి ర్దండయామీశ్వేవమాదిభి రితి భావః. అపాంకైః కటాక్షైః
మృదుపాణిరోధైః మృదుభి రదృష్టైః పాణిరోధైః కరగ్రహణైః మాం మాపీకయేతి
శ్రీకృష్ణకరా అదృఢం రుణద్ధి న తు దృఢం- తత్కృతపీడాయాః స్వస్య అభీష్టత్వా
దితి భావః. ఏతైః కరణైః మురారిం కృష్ణ మనన్దయత్ ఆనన్దయామాస. శృంగార
రసాస్పదత్వా దేతేమామితి భావః. స్వభావోక్తి రలంకారః. 110

శ్లో॥ రతాంతరే నిశ్చలతాం ప్రయాతా సుఖాతిరేకా ద్దరమీలితాక్షీ

విలాసినీ కాచన పంచబాణం విచింతయంతీ మనసేవ రేజే.

రతేతి॥ తదానీం తదా అంగనానాం గోపికానాం పరం కేవలం రతానుకూలం
సురతోపయోగీ వివిధో బహువిధః బంధః కామశాస్త్రోక్త శ్చతురశీతి బంధో
ధేనుకాదిః బభూవ అభూత్. శ్రీకృష్ణస్య వాత్సల్యయనత స్తనిష్ఠాతత్వాత్ చతు
రశీతిబంధై స్తాః రమయామాసేతి భావః. పరం కేవల మితి యదుక్తం తదేవ విప్ర
ణోతి నేతి జారనాథాశ్రయణేఽపి జార శ్చాసా నాథః పతిః జారనాథః ఉపపతి
రిత్యర్థః - యద్వా జారనాథో జారాగ్రణేః శ్రేష్ఠో గూఢపురుష ఇత్యర్థః. తస్య ఆశ్ర
యణే ఆశ్రయే సంపర్కే ఇతి యావత్ సత్యసి మురారిప్రణయప్రభావాత్ శ్రీకృష్ణ
స్నేహసామర్థ్యాత్ పరః అన్యః బంధః కర్మపారవశ్యం న నబభూవ- అంగనానా
మి త్యత్రాపి సంబధ్యతే. జారసంభోగేన హి స్త్రీణాం సరకప్రాప్తిరూపో బంధో
భవతీతి ప్రసిద్ధమ్. గోపికానాం జారసంపర్కే సత్యసి నాథు త్సంబంధః పరమా
త్మనః కృష్ణస్యైవాత్ర జారత్వాదితి తాత్పర్యార్థః. అత్ర జారసంభోగాత్ గోపీషు
ప్రాప్తయో రుభయో ర్బంధయో ర్మధ్యే ఏకస్యైవ నియమనా త్వరితసంఖ్యాభేదః.
జారనాథాశ్రయణేఽపి బంధో నానీదితి విశేషోక్తి రలంకారః. మురారిప్రణయప్రభావా
దితి హేతునా తత్సమర్థనా త్కావ్యలింగం చ - న చ కావ్యలింగేఽస్మిక్ విచ్ఛిత్తి
విశోషో నాస్తీతి వాచ్యం. బంధహేతో రారస్య మురారే రేవ బంధనివృత్తి
హేతుత్వేనోపన్యాసస్య విచ్ఛిత్తిసంపాదకత్వాత్. అత ఏవ వ్యాఘాతాలంకారోఽపి-
'న్యాద్వ్యాఘాతోఽన్యథాకారి తథాకారి క్రియేత చే' దితి లక్షణాత్. 111

శ్లో॥ రతాంతరే నిశ్చలతాం ప్రయాతా సుఖాతిరేకా ద్దరమీలితాక్షీ

విలాసినీ కాచన పంచబాణం విచింతయంతీ మనసేవ రేజే.

రతాంతరేతి॥ రతాంతరే సురతమధ్యే నిశ్చలతాం చలనరాహిత్యం ప్రయాతా
ప్రాప్తా జఙ్గమాతా ఇత్యర్థః. సా త్త్వికభావోదయాదితిభావః. సుఖాతిరేకా దానన్దాతి
శయాద్ధేతోః దరమీలితాక్షీ ఈషన్నిమీలితలోచనా కాచన కాచిత్ విలాసినీ
లలనా మనసా హృదా పశ్చబాణం మన్మథం విచింతయన్తి ధ్యాయన్తీవ రేజే
చకాసే. యథా నాసాగ్రన్యస్తనయనః నిశ్చలాం సమాధి మధిపాయ మునిః బ్రహ్మ
ధ్యాయతి తద్వదితిభావః. ఉత్ప్రేయాలంకారః. రతిసుఖప్రదత్వేన స్వాభీష్టదేవతాత్వా

స్మస్మధస్య తచ్చిస్తనం కర్తవ్యమేవ శ్రీణా మితి బోధయితుం పంచబాణం విచిస్త
యస్తీ త్యుక్తమ్. 112

శ్లో॥ యదా వినాభూతతయా బభాసే యువద్వయూ కేళిరసే నిమగ్నా

చిరాయ తత్సంఘటనాసు ఖన్న స్తదైవ విశ్రాంతి మగా దనంగః.

యదేతి॥ యదా యస్మిన్ సమయే యువద్వయూ యూనోః ద్వయూ గోపీకృష్ణ
యుగళమిత్యర్థః. కేళిరసే క్రీడారసే నిమగ్నా సతీ నితరాం మగ్నా సతీ-అత ఏవ అవినా
భూతతయా అవియుక్తత్వేన నిత్యసంయుక్తత్వేనేత్యర్థః. ఏకత్వేనేతి యావత్-బభాసే
రేజే. అర్ధనారీశ్వరవత్ శ్రీపురుషా పుభౌ అన్యోచ్యతేఽరిశ్చైవై ఏకవ్యక్తివ ద్యదా రేజతు
రిత్యర్థః. యద్వా-యువద్వయూ అవినాభూతతయా సంయోగేన హేతునా కేళిరసే
నిమగ్నాసతీ యదా బభాసే ఇత్యన్వయః. తదైవ తవాసీమేవ చిరాయ చిరాత్ప్రభృతి
తత్సంఘటనాసు యువద్వయూసంఘటనవిషయే ఖన్నః పరిశ్రాంతః అనంగః విశ్రాంతిం
విశ్రమ మగా దభజత్. తూష్ణీం భూతో భవదితి యావత్. స్వచిక్షీత్ సద్ధే రితిభావః.

X॥ ఏవ మనంగదీక్షాదీక్షితానా మాభీరచలాచలలోచనానా మతిశయిత
పతివల్లభ్యసంభవదవప్తంభసంభారవిఘటనాయ యశోదాదారక స్సమ
సంతర మంతరథాత్.

ఏవమితి॥ ఏవ ముక్తప్రకారేణ అనంగదీక్షాదీక్షితానాం అనంగదీక్షాయాం మన్మథ
వ్రతే దీక్షితానాం సంజాతదీక్షానాం-యథా భగవద్దేవతాకే ఆహవే పుమాంసో
దీక్షితా భవన్తి శద్వస్మస్మధదేవతాకే సురతవ్రతే కామినో దీక్షితా ఇతిభావః. ఆభీర
చలాచలలోచనానాం చలాచలేచంచలేలోచనేయాసాన్తాః చలాచలలోచనాఃస్త్రియః
అభీరాణాం గోపానాం చలాచలలోచనాః తాసాం గోపశ్రీణా మిత్యర్థః. అతిశయితం
మధికం యత్ప్రతివల్లభ్యం భర్తృప్రియత్వం తేన హేతునా సంభవత ఉత్పన్నస్య
అవప్తంభసంభారస్య గర్వాతిశయస్య విఘటనాయ నివారణార్థం వల్లభో మయ్యసు
రక్తో మయ్యసురక్త ఇత్యేవం అహమేవ వల్లభస్య ప్రియా అహమేవ వల్లభస్య
ప్రియే త్యేవం వా-సర్వాసామపి గర్వాతిశయో జాత ఇతి తన్నిరాసార్థమితి
భావః. ఏతేన యావత్యో గోపికా స్తావన్తః కృష్ణా భూత్వా యోగమాయయా
ఏక ఏవ భగవాన్ సర్వా అపి గోపికా రమయామాసేతి వ్యక్తమ్. సమనస్తరం
సురతానస్తరం యశోదాదారక శ్రీకృష్ణః అంతరథాత్ అంతర్హితోఽభూత్
అదృశ్యోఽభవదిత్యర్థః. 115

శ్లో॥ క్షణా దంతర్భూతై రనుభవపదం ప్రాప్త్య సుదృశో

హరే ర్గీలాజాలై రపహసితవిద్యుద్విలసిత్తైః

కిమ ప్యాంధ్యం స్వైరవ్యవహృతివిరోధి ప్రవివిషు

ర్నతాదృక్ప్రాగేత ద్విరహసమయేఽపి సిత మభూత్.

క్షణాదితి॥ సుదృశః స్త్రియః తిమిరాద్యపహతవృష్టయ శ్చ అనుభవపదం ప్రాప్త్య

నాభూత్ నాసిదితి మత్వా చతుర్భుజత్వం చత్వారో భుజాః బాహవో యస్య తస్య భావస్తత్త్వం తత్ భుజచతుష్టయశాలిత్వ మిత్యర్థః. కృష్ణస్య వస్తుత శ్చతుర్భుజత్వా దితి భావః. వివర్తితుం ప్రకటయతుం స్వీకర్తుమితి యావత్ విచ్ఛత్ ఇయేష. చతుర్భుజో భాగవాన్ కృష్ణః కంసభీతపితౄ పార్థసయా ద్విభుజో బభూవేతి ప్రథమే విలాసే ఏవ ప్రోక్తం. భాగవతే ప్రసిద్ధం చ. తదధునా చతుర్భుజత్వం పునస్వీకర్తు మభిల లాపేతి భావః ఏతేన కృష్ణస్య ఆతికాముకత్వం వ్యజ్యతే. 106

శ్లో॥ నీపిం విసియ ద్రుత మూరుమూలే లోలేక్షణే గోపవహూకిశోరే

నిజాక్షీయుగ్మం నిమిమిల దేకా పరా మురాచే ర్న్యసితాక్షీయుగ్మమ్.

సీవీమితి॥ గోపవహూకిశోరే గోపవహూః యశోదా తస్యాః కిశోర స్సుతః తస్మిన్ శ్రీకృష్ణే దుగ్రతం శిశుం నీపిం వస్తుగంధిం వినీయ శిథిలయత్వా వస్తుమపనీయే త్యర్థః. ఊరుమూలే గోప్యాః గుహ్యదేశే లోలేక్షణే లోలే చపలే ఈక్షణే నేత్రే యస్య తస్మిన్ తథోక్తే సతి అత్యాసక్త్యా ఊరుమూలం పశ్యతినతీత్యర్థః. ఏకా కాచిత్ నిజాక్షీయుగ్మం స్వనేత్రద్వంద్వం నృమిమిలత్ మిలయామాస. నిపూర్వక మిల సంకోచే ఇతి భావో ర్న్యస్యాల్లజి చచ్ఛ. లజ్జయేతిభావః. పరా అన్య మురాచేః కృష్ణ స్యాక్షీయుగ్మం నేత్రద్వంద్వం పృథిత కరాభ్యాం పిహితవతీ. అత్ర స్వగుహ్యదృష్టారం కృష్ణం దృష్ట్వం ఏకా త్రీసితా-కృష్ణాయ స్వగుహ్యం దర్శయితు మేవ అన్య త్రీసితేతి పూర్వాంగనాపేక్షయా ద్వితీయాంగనాయా ఉత్కర్షకథనా త్సారాలంకారః. 'ఉత్త రోత్తర ముత్కర్ష స్సార' ఇత్యభిధీయతే. ఇతి లక్షణాత్. పూర్వాంగనాపేక్షయా ఉత్తరాంగనాయాః ప్రాగల్భ్యం వ్యజ్యతే. 107

శ్లో॥ అతారిమందాక్షవిమోహమాయా వ్యలంఘి సాంద్రోపి మనోభవాధి

అలంభికోఽపి ప్రిమదో వహూనాం నీవీవిమోక్షో న కథన్న మోక్షః.

అతారీతి॥ మందాక్షం త్రీసా తేన యో విమోహః మోహాతిశయః స ఏవ మాయా ఆజ్ఞానం మందాక్షవిమోహమాయా అతారి తీర్ణా నధూభి రితి శేషః. నీవీ మేక్షేసతి యథేచ్ఛసంభోగేన లజ్జాత్యాగః తేన చ మోహనివృత్తి ర్వధూనా మభవదితి భావః. సాంద్రోఽపి ప్రరూఢోఽపి మనోభవాధిః మనోభవాన్మ న్మథాత్ యః ఆధిః మానసవృథా స ఏవ మనోభవాధిః మానసికకామాద్యభిభవ కృతపీడేతి క్లిష్టరూపకం. వ్యలంఘి వహూభి రతిక్రాంతః కోప్యనిర్వాచ్యః ప్రమద ఆనందః అలంభి ప్రాప్తః వధూభి రిత్యేవ. నీవీవిమోక్షః వస్తుగంధిమోచనం మోక్షః ముక్తిః కథన్న సకథం వా నభవతి నీవీవిమోక్షఏవ మోక్ష. ఇత్యర్థః. అత్ర. ప్రథమం మాయానివృత్తిః తత స్తన్మూలకకామాద్యాధినివృత్తిః తత ఆనందావాప్తి రిశ్యేతేషాం మోక్షసామగ్రిత్యేన ప్రసిద్ధానాం క్రమేణ నివేశనా ద్గ్రీవావళీనామకాలంకారః. 'కృష్ణికా ప్రకృతార్థానాం న్యాసం రత్నావళీం విదురేతి

లక్షణాత్. నీవీ విమోక్షే మోక్షత్వం నిరూప్య మందాక్షతరణాదిషు మాయాత్మికమ
ణాదినిరూపణా త్సవయవరూపకాలంకార ఇతి వా. 108

శ్లో॥ అభావియత్వాపి తయాపి రత్యై హియా విముఖ్యా పరివృత్య తన్వాన్
విలోకయన్ ముగ్ధనితంబబింబం తవప్యభీష్టం సమమన్యతాసా.

అభావీతి॥ రత్యై సురతార్థః స్వాపి తయా శ్రీకృష్ణేన పర్యంకే శాయితయాపీత్యర్థః.
సమబంధనార్థమితి భావః. తన్వాన్ ప్రియా హియా లజ్జయా హేతుభూతయా
పరివృత్య పరివర్తనం కృత్వా విముఖ్యా పరాజ్యుఖ్యా అభావి భవతే రాభవే లుప్తే
భూతమ్. అధః పృష్ఠం శాయితా బాలా పరివృత్య అధోవక్షస్కం యథాతథా
తల్పమధిశీక్యే ఇతి భావః. ఇతి యత్ - తదపి పరాజ్యుఖీ భవనమసి అసౌ కృష్ణః
ముగ్ధనితంబబింబం సుందరనితంబమణ్డలం 'పశ్చాన్నితంబః ప్రీకట్యా' ఇత్యమరః.
విలోకయన్ పశ్యన్ అభీష్టం ప్రియం సమమన్యత మేనే. సముర్వకా నృన్యతేర్లజ్.
ఏతాదృశతస్య స్థితేః మార్జారబంధనకరణోపయోగిత్యాదితి గూఢాశయః. అత్ర అని
ష్టేఽపి నైముఖ్యే నితంబసౌందర్యదర్శనరూపగుణసద్భావాదభీష్టబుద్ధి ర్భగవతఃసీదితి
ప్రకటోభావః. నైముఖ్య మప్యభీష్ట మభవదితి వాక్యార్థస్య నితంబబింబవిలోకన
రూపపదార్థహేతుకత్వా త్కావ్యలింగమ్ - రతినివారణార్థం పరివృత్తయా తన్వాన్
రతినివారణాలాఢసత్యసి ప్రత్యుత అత్యుత్కటరతిరేవ లబ్ధేతి విషమాలంకారః ప్రతి
యతే. ఇయం తస్య నైముఖ్యం భజతు. యత్ర మమ ఏతన్నితంబసౌందర్యదర్శనం
స్యాదితి నైముఖ్యరూపదోషస్య గుణత్వేనాభ్యర్థనాత్ అనుజ్ఞాలంకారోపి గమ్యతే.
'దోషస్యాభ్యర్థనానుజ్ఞా తత్రైవ గుణదర్శనాదితిలక్షణాత్. నచాయమలంకారోఽత్ర
వాచ్య ఏవ న తు ధ్వనిత ఇతి వాచ్యం. 'ఏవం సన్ను న శ్వశ్వద్వాసు సంకిర్త్యతే హరి'
రితివ దభ్యర్థనాయాః వాచ్యాదే అదర్శనాత్ - న చ సమమన్యతేత్యస్య ప్రార్థనా
మానేత్యర్థ ఇతి వాచ్యమ్. నితంబదర్శనప్రార్థనాకాలికాయాః ప్రార్థనాయాః విలోక
యన్ ముగ్ధనితంబబింబం సమమన్యతేతి నితంబదర్శనసమకాలత్వవ్యవదేశస్య విరుద్ధ
త్వాదిత్యలమ్. 109

శ్లో॥ పలాయయత్తై రుదితై ర్విశుష్కై ర్విరభర్తనాభి స్త్రితగర్భితాభిః

ముగ్ధై రసాంగై ర్మృదుపాణిరోద్ధై రనందయ త్కాపి తతో మురారిమ్.

పలాయేతి॥ తతః ఏతత్ ప్రీతసంభోగానన్తరం కాపి అన్యా కాచిత్ ప్రీ పలాయయత్తైః
పలాయప్రయత్నైః లతాకుంజాద్భహిర్నిష్క-మణప్రయత్నై రిత్సర్గః విశుష్కైః
విశేషేణశుష్కైః నీరసైః అశురహితై రిత్సర్గః మిథ్యాత్వాదితి భావః. రుదితైః రోదనైః
రతికష్టాభినయోఽయమితి భావః. స్త్రితగర్భితాభిః స్త్రితంమందహాసః గర్భితం అన్తర్గతం
యాసు తాభిః సస్త్రితాభి రిత్సర్గః సత్యత్వేతు కోప ఏవ స్వా న్న తు స్త్రిత మితి భావః.
నిర్భరనాభిః భీతిప్రాపకవాగ్భిః గానశ్రవణార్థ మాగతాం మామేవం కరోమి

పశ్యత్వాం మద్గురుభి ర్దండయామీ జ్యేష్ఠమాదిభి రితి భావః. అపాంకైః కఙ్కాయైః మృదువాణిరోధైః మృదుభి రదృష్టైః పాణిరోధైః కరగ్రహణైః మాం మాషీశయేతి శ్రీకృష్ణకరా అదృఢం రుణద్ధి-న తు దృఢం-తత్కృతపీడాయాః స్వస్య అభీష్టత్వా దితి భావః. ఏతైః కరణైః మురారిం కృష్ణ మనన్దయత్ అనన్దయామాస. శృంగార రసాస్పదత్వా దేతేషామితి భావః. స్వభావోక్తి రలంకారః. 110

శ్లో॥ రతాంతరే నిశ్చలతాం ప్రయాతా సుఖాతిరేకా ద్దరమీలితాక్షీ

విలాసిని కాచన పంచబాణం విచింతయంతీ మనసేవ రేజే.

రతేతి॥ తదానీం తదా అంగనానాం గోపికానాం పరం కేవలం రతానుకూలం సురతోపయోగీ వివిధో బహువిధః బంధః కామశాస్త్రోక్త శ్చతురశీతి బంధో ధేనుకాదిః బభూవ అభూత్. శ్రీకృష్ణస్య వాత్సల్యసత్ ప్రాప్తినిష్ఠాతత్వాత్ చతు రశీతిబంధై స్తాః రమయామాసేతి భావః. పరం కేవల మితి యదుక్తం తదేవ విప్ర లోతి నేతి జారనాథాశ్రయణేఽపి జార శ్చాసా నాథః పతిః జారనాథః ఉపపతి రిత్యర్థః - యద్వా జారనాథో జారాగ్రణేః శ్రేష్ఠో గూఢపురుష ఇత్యర్థః. తస్య ఆశ్ర యణే ఆశ్రయే సంపర్కే ఇతి యావత్ సత్యసి మురారిప్రణయప్రభావాత్ శ్రీకృష్ణ స్నేహసామర్థ్యాత్ పరః అన్యః బంధః కర్మపారవశ్యం న నబభూవ- అంగనానా మి త్యత్రాపి సంబద్ధతే. జారసంభోగేన హి స్త్రీణాం సరకప్రాప్తిరూపో బంధో భవతీతి ప్రసిద్ధమ్. గోపికానాం జారసంపర్కే సత్యసి నాథు త్సంబంధః పరమా త్మనః కృష్ణస్యైవాత్ర జారత్వాదితి తాత్పర్యార్థః. అత్ర జారసంభోగాత్ గోపీషు ప్రాప్తయో రుభయో ర్బంధయో ర్మధ్యే ఏకస్యైవ నియమనా త్పరిసంఖ్యాభేదః. జారనాథాశ్రయణేఽపి బంధో నాసీదితి విశేషోక్తి రలంకారః. మురారిప్రణయప్రభావా దితి హేతునా తత్పరమర్థనా త్కావ్యలింగం చ - న చ కావ్యలింగేఽస్మిక్ విచ్ఛిత్తి విశోషో నాస్తీతి వాచ్యం. బంధహేతో రారస్య మురారే రేవ బంధనివృత్తి హేతుత్వేనోపన్యాసస్య విచ్ఛిత్తిసంపాదకత్వాత్. అత ఏవ వ్యాఘాతాలంకారోఽపి- 'స్వాద్వ్యాఘాతోఽన్యథాకారి తథాకారి క్రియేత చ' ఇతి లక్షణాత్. 111

శ్లో॥ రతాంతరే నిశ్చలతాం ప్రయాతా సుఖాతిరేకా ద్దరమీలితాక్షీ

విలాసిని కాచన పంచబాణం విచింతయంతీ మనసేవ రేజే.

రతాంతరేతి॥ రతాంతరే సురతమధ్యే నిశ్చలతాం చలనరాహిత్యం ప్రయాతా ప్రాప్తా జడీభూతా ఇత్యర్థః. సా త్త్వికభావోదయాదితిభావః. సుఖాతిరేకా దానన్దాతి శయాద్ధేతోః దరమీలితాక్షీ ఈషన్నిమీలితలోచనా కాచన కాచిత్ విలాసిని లలనా మనసా హృదా పశ్చబాణం మన్మథం విచింతయన్తి ధ్యాయన్తివ రేజే చకాసే. యథా నాసాగ్రన్యస్తనయనః నిశ్చలాం సమాధి మధిపాయ మునిః బ్రహ్మ ధ్యాయతి తద్వదితిభావః. ఉత్ప్రేక్షాలంకారః. రతిసుఖప్రదత్వేన స్వాభీష్టదేవతాత్వా

స్మస్మధస్య తచ్చిన్తనం కర్తవ్యమేవ ప్రీణా మితి బోధయితుం పంచబాణం విచిన్త
యన్తి త్యుక్తమ్. 112

శ్లో॥ యదా వినాభూతతయా బభాసే యువద్వయూ కేళిరసే నిమగ్నా

చిరాయ తత్సంఘటనాసు ఖన్న స్తదైవ విశ్రాంతి మగా దనంగః.

యదేతి॥ యదా యస్మిన్ సమయే యువద్వయూ యూనోః ద్వయూ గోపీకృష్ణ
యుగళమిత్యర్థః. కేళిరసే క్రీడారసే నిమగ్నా సతీ నితరాం మగ్నాసతీ అత ఏవ అవినా
భూతతయా అవియుక్తత్వేన నిత్యసంయుక్తత్వేనేత్యర్థః. ఏకత్వేనేతి యావత్-బభాసే
రేజే. అర్ధనారీశ్వరవత్ ప్రీపురుషా పుభౌ అన్యోఽన్యైరిశ్యేషా ఏకవ్యక్తివ ద్వదా రేజతు
రిత్యర్థః. యద్వా-యువద్వయూ అవినాభూతతయా సంయోగేన హేతునా కేళిరసే
నిమగ్నాసతీ యదా బభాసే ఇత్యన్వయః. తదైవ తవానీమేవ చిరాయ చిరాత్ప్రభృతి
తత్సంఘటనాసు యువద్వయూసంఘటనవిషయే ఖన్నః పరిశ్రాన్తః అనంగః విశ్రాన్తిం
విశ్రేమ మగా దభజత. తూష్ణీం భూతో భవదితి యావత్. స్వచిక్కితసిద్ధే రితిభావః.

X॥ ఏవ మనంగదీక్షాదీక్షితానా మాభీరచలాచలలోచనానా మతిశయిత
పతివల్లభ్యసంభవడవప్తంభసంభారవిఘటనాయ యశోదాదారక స్సమ
సంతర మంతరథాత్.

ఏవమితి॥ ఏవ ముక్తప్రకారేణ అనంగదీక్షాదీక్షితానాం అనంగదీక్షాయాం మన్మథ
వ్రతే దీక్షితానాం సంజాతదీక్షానాం- యథా భగవద్దేవతాకే ఆహవే పుమాంసో
దీక్షితా భవన్తిశద్వస్మస్మధదేవతాకే సురతవ్రతే కామినో దీక్షితా ఇతిభావః. ఆభీర
చలాచలలోచనానాం చలాచలేచంచలేలోచనేయాసాన్తాః చలాచలలోచనాఃస్త్రియః
అభీరాణాం గోపానాం చలాచలలోచనాః తాసాం గోపప్రీణా మిత్యర్థః. అతిశయితం
మధికం యత్ప్రతివల్లభ్యం భర్తృప్రియత్వం తేన హేతునా సంభవత ఉత్పన్నస్య
అవప్తంభసంభారస్య గర్వాతిశయస్య విఘటనాయ నివారణార్థం వల్లభో మయ్యసు
రక్తో మయ్యసురక్త ఇత్యేవం అహమేవ వల్లభస్య ప్రియా అహమేవ వల్లభస్య
ప్రియే త్యేవం వా-సర్వాసామపి గర్వాతిశయో జాత ఇతి తన్నిరాసార్థమితి
భావః. ఏతేన యావత్యో గోపికా స్తావన్తః కృష్ణా భూత్వా యోగమాయయా
ఏక ఏవ భగవాన్ సర్వా అపి గోపికా రమయామాసేతి వ్యక్తమ్. సమనస్తరం
సురతానస్తరం యశోదాదారక శ్రీకృష్ణః అంతరథాత్ అంతర్హితోఽభూత్
అదృశ్యోఽభవదిత్యర్థః. 115

శ్లో॥ క్షణా దంతర్భూతై రనుభవపదం ప్రాప్త్య సుదృశో

హరే ర్గిలాజాలై రపహసితవిద్యుద్విలసితైః

కిమ ప్యాంధ్యం స్వైరవ్యవహృతివిరోధి ప్రవివిషు

ర్నతాదృక్ప్రాకేత ద్విరహసమయేఽపి సిత మభూత్.

క్షణాదితి॥ సుదృశః స్త్రియః తిమిరాద్యైః పహతపృష్ఠయ శ్చ అనుభవపదం ప్రాప్త్య

క్షత్వం ప్రాప్య గత్వా ప్రత్యక్షమయేత్సర్కః. క్షణాత్తణకాలాదేన అస్తర్యుభైః
తిరోహితైః అత ఏవ అపహసితవిద్యుద్విలసితైః తిరస్కృతతటిద్విలాసై రిత్తుసమా.
విద్యుద్విలాసవత్ క్షణకై రిత్సర్కః. మాదేః కృష్ణస్య లీలాజాలైః సురతసమయధృతవీలాస
సమూహైః హేతుభూతైః స్వైరవ్యవహృతివిరోధి అభిసరణవిరోధి యథేష్టసంచార
విరోధి చ క్షిప్యనిర్వాచ్య మతిశయ మిత్సర్కః. అంశ్యం ఇతికర్తవ్యతామాధ్యం
నేత్రైః యథ్యం చ ప్రవివిశుః ప్రాప్తవత్సః తాదృశ తాదృశ మాంధ్యం ప్రా
క్సర్వం తదేవ విశదయతి ఏతద్విరహసమయేఽపీతి-శ్రీకృష్ణవియోగ కాలేఽపి
విద్యుత్సంబంధాభావేఽపీతి చ సితం విద్యమానం నాభూత్ నబభూవ. సంయోగ
పూర్వకాలికవిరహః దుత్తరకాలికవిరహః దుస్సహ ఇతి ప్రసిద్ధం. గాఢాంధకారే
గచ్ఛతః పురుషస్య విద్యుద్దర్శనా త్సర్వం యాదృశ మాంధ్యం తతోఽప్యధికం
విద్యుద్దర్శనోత్తరక్షణజన్య మితి చ ప్రసిద్ధం. అతః పూర్వార్థగతోఽపమాలంకార
ప్రతిభోద్ధాపిత ఉత్తరాద్ధిశ్లేషాలంకారః.

శ్లో॥ మురారివిరహః ద్వయా విమోహః గహనం గతాః

ముహూర్తహనమాసేదు తదన్వేషణకారణాత్.

మురారీతి॥ వామాః స్త్రీయః మురారివిరహాద్ధేతోః శ్రీకృష్ణవియోగా ద్ధేతోః
విమోహగహనం విశేషో మోహః విమోహః సఏవ గహనం కాననం తథోక్తం
గతాః ప్రాప్తా స్సత్యః ముహూః పునరపి తదన్వేషణకారణాత్ శ్రీకృష్ణగవేషణ
హేతోః తమన్వేష్ట మిత్సర్కః. గహనం కాననం ఆసేదుః. వివిశుః ఆజ్ఞాపూర్వకా
త్సదేర్లిట్. అతః గహనం గతా అపి పున ర్గహన మాసేదు రితి విరోధస్య మోహ
రూపం గహన మితి రూపకేణ పరిహారాత్ రూపకోజ్జీవితో విరోధాభాసాలం
కారః.

116

అవ. అథ తదన్వేషణమేవ ప్రవృత్తయతి అయీత్యాదిభి శ్చతుర్భిః-

శ్లో॥ అయి మన్మథమన్మథ స్వయా రమితో మాధవి మాధవ స్ఫుటమ్

స్ఫురతి త్వయి మాధవీపదం హరిసంబంధవిబోధకం యతః.

అయీతి॥ అయి మాధవి వాసన్తి 'అతిముక్తః పుండ్రక స్నాన్య ద్వాసన్తి మాధవీలతే'
త్యమరః. (అంధే ప్రవృలగురువింద) మాధవస్య శ్రీ మాధవీ-పుంయోగాదాఖ్యా
యామితి జీవే-తత్సంబుద్ధి రితిచ. మన్మథమన్మథః మన్మథస్యాపి మన్మథః మత్ బుద్ధిః
తాం మథాత్తీతి మన్మథః ఇతి వ్యుత్పత్త్యా మనఃకోభక ఇత్యర్కః. యథా మన్మథోఽ
స్మాకం మనః కోభకః తథా మన్మథస్యాపి కృష్ణో మనఃకోభక ఇతిభావః. తతోఽప్య
ధికసుందర ఇతి యావత్. మాధవః కృష్ణః త్వయా రమితః కీర్షితః త్వయా సహ
మాధవో రేమే ఇత్యర్కః. స్ఫుటం ధృవం-తత్ర హేతు మాహ-యతః యస్మా
త్కారణాత్ త్వయి హరిసంబంధవిబోధకం శ్రీకృష్ణసంబంధప్రతిపాదకం మాధవీ
పదం మాధవీ ఇతి నామ స్ఫురతి వర్తతే ప్రతిపాద్యప్రతిపాదకభావసంబంధేన తిష్ఠ

తీత్యర్థః. మాధవస్య స్త్రీ మాధవీ ఇతి వ్యుత్పత్త్యా మాధవసంబంధవత్త్వాం మాధవీ శబ్దో వర్తతే. మాధవస్యేతి షష్ట్యా సంబంధిత్వ మర్థ ఇత్యభ్యుపగమాత్ - తస్మాత్ తవ మాధవసంబంధిత్వాదేవ మాధవీశబ్దవాచ్యత్వ మితి కృత్వా మాధవస్య స్త్రీయా త్వయా మాధవో రమిత ఇతి నిర్ణయ ఇతి భావః. యద్వా-మాధవస్యేయం మాధవీ తస్యేదమిత్యణి జీవ. అనయా వ్యుత్పత్త్యా చ మాధవీశబ్దో మాధవసంబంధ వద్వస్తుప్రతిపాదక త్వేన మాధవసంబంధభోధకం భవత్వేవేతి బోధ్యమ్. అత్ర మథా వసంతే పుష్పవృత్తి మాధవీ ఇతి వ్యుత్పత్త్యర్థ మాధవీశబ్దస్య యోగతో-న్యార్థత్వ ప్రకల్పనా నిర్దుష్ట రలంకారః. మాధవీ ఇతి స్త్రీలింగత్వాత్ స్త్రీచస్మృదుశితను శరీరవత్త్వాచ్చ లతాయాం స్త్రీబుద్ధేద ముక్తమితి జ్ఞేయమ్. 117

శ్లో॥ సత్వరం కథయ కేన తథాసా చూతపాదపహరి శ్చరిత స్యాత్
పల్లవస్య గతి రస్య విబుధా పల్లవప్రణయినా భవతా స్యాత్.

సత్వరమితి॥ హేచూతపాదప రసాతలతరో అసా హరిః కృష్ణః కేన పథా మార్గేణ చరితః గత స్యాత్ భవేత్ సత్వరం దుగ్రతం విశంభేసతి హరి రతిక్రాంతో భవేదితి భావః. కథయ వద నను కథ మహం వేదీత్యత ఆహుః పల్లవస్యేతి-అస్య పల్లవస్య విటస్య కృష్ణస్యేత్యర్థః. గతి ర్మమసం పల్లవప్రణయినా కిసలయసహితేన విటస్మిన్ భవేతి చ భవతా త్వయా విబుధా జ్ఞాతా స్యాద్భవేత్. భుజంగ ఏవ జానీతే భుజంగ చరణక్రిమ మితి న్యాయాత్-ఇతి భావః. (భుజంగో విటః) అత్ర సమర్థనీయస్య విశేషభూతస్య పూర్వవాక్యార్థస్య ఉత్తరవాక్యార్థేన సామాన్యేన సమర్థనా దర్శనర న్యాసాలంకారః. సచ పల్లవశబ్దగతి శ్లేషోజ్జ్వలితః. చూతశబ్దస్య పులింగత్వేన తరోః పురుషజాతిత్వేన చ చూతనృత్యే స్త్రీణాం పురుష బుద్ధి రితి జ్ఞేయమ్. 118

శ్లో॥ అధోక్షజాధ్యక్షమశోక కిం తే బభూవ నిర్వాణనిదానభూతమ్
అశోకభావః కథ మన్యథా తు తవైవ దృష్ట సకలాగమేషు.

అధోక్షజేతి॥ హే అశోక వంశశవృక్ష తే తవ నిర్వాణనిదానభూతం సుఖకారణం మోక్షకారణభూతం చ అధోక్షజాధ్యక్షం శ్రీకృష్ణసాక్షాత్కారః బభూవ కిమ్ అనీత్ కిమ్ ఇతి హేతూ త్ప్రేక్షాలంకారః. అన్యథా అధోక్షజసాక్షాత్కారాభావేతు అఖిలాగమేషు అఖిలా స్పర్శే అగమా వృక్షాః తేషు మధ్యే తవైవ అశోకభావః- అశోకత్వం అశోకవృక్షత్వమ్ కథంకుతో దృష్టః సిద్ధ ఇత్యర్థః. అన్యత్ర సకలాగమేషు సర్వవేదెవ్వి తవైవ అశోకభావః శోకరాహిత్యం కథం దృష్టః సాక్షాత్కృతః వేదై స్స్వతిః ప్రమాణభూతై స్తవైవాశోకత్వం కథం ప్రతిపాదిత మిత్యర్థః. అత్ర పూర్వార్థే సంభావితః అశోకస్య అధోక్షజాధ్యక్షప్రార్థిరూపో వాక్యార్థః ఉత్తర వాక్యార్థేన సమరిత ఇతి కావ్యలింగమలంకారః. స చ శ్లేషోజ్జ్వలితః అశోక ఇత్యత్ర అన్యార్థత్వప్రకల్పనా నిర్దుష్టః. 119

శ్లో॥ దుత్తూరశౌరిః ప్రణయం విధాయ సకృత్తత స్త్వా మతిసందధే ను
వియోగకాంతాజననిర్విశేష మున్మత్తభావం వివృణోషి యేన.

దుత్తూరేణ॥ హేదుత్తూర కాంచనాహ్వయ శౌరిః కృష్ణః సకృత్ ఏకవారం
ప్రణయం స్నేహం విధాయ కృత్వా త్వయాసహేతి శేషః. తతః తతః తతః
త్వా మతిసందధే ను వంచయామాస కిం అస్మానివేతిభావః. యేన హేతునా
వియోగకాంతాజననిర్విశేషం వియోగో విరహః తద్వ్యక్తః కాంతాజన స్త్రీసమూహ
ఇతి మధ్యమపదలోపీసమాసః-తస్మాత్ నిర్విశేషం నిర్భేదం యథాతథా- పశ్చమీ
విభక్తే ఇతి పశ్చమ్యాం పశ్చమీభయేనేత్యత్ర పశ్చమీతి యోగవిభాగాత్సమాసః-
తత్తుల్య మిత్యర్థః. ఉన్మత్తభావం ఉన్మత్తత్వం ఉన్మాదయుక్తత్వం చ వివృణోషి
ప్రకటయసి. 'ఉన్మత్తః కిత్వో ధూర్జో దుత్తూరః కాంచనాహ్వయః' 'ఉన్మత్త
ఉన్మాదవతీతి చామరః. యత స్త్వం వయమివోన్మత్తః తత స్త్వామపి సకృత్ప్రణయో
హరి రవంచయ దిత్తుత్పశ్యామ ఇతి ముఖ్యార్థః. అత్ర శ్లోకస్య పూర్వార్థేన
దుత్తూరే సంభావితస్య హరివంచితత్వరూపవాక్యార్థస్య ఉత్తరవాక్యార్థేన సమర్థనా
త్కావ్యలింగం. ఇదంచ స్లేఖాలంకారోజ్జీవితమ్.

120

శ్లో॥ ఏన మున్మత్తతా మేత్య ప్రలపంత్యో మృగీదృశః
యశోదాదారకాద్వైత మాపు స్తద్భావనాబలాత్.

ఏవమితి॥ మృగీదృశః స్త్రీయః ఉన్మత్తతాం ఉన్మాదవత్త్వ మేత్య ప్రాప్య ఏవం
పూర్వోక్తరీత్యా ప్రలపంత్యః విలపంతస్సత్యః తద్భావనాబలాత్ శ్రీకృష్ణనిరస్తర
ధ్యానప్రభావాత్ యశోదాదారికాద్వైతం కృష్ణార్థేన మాపుః భజరే. భ్రమరకీట
న్యాయాదితి భావః. భక్తిరసస్య పరాకాష్ఠేయమ్.

121

అవ. అథ యశోదాదారికాద్వైత మాపు రితి యదుక్తం తదేవ వర్ణయతి త్రిభిః వధూ
రిత్యాదిభిః-

శ్లో॥ వధూరథా త్కాచి దళీకపూతనాస్తనౌ వినోదేన జనార్దనాయితౌ

ప్రయాతు తత్ర ప్రళయం పురోదితౌ తథా ద్వితీయాపి పున స్తదద్భుతం.

వధూరితి॥ జనార్దనాయితౌ జనార్దనవదాచరితౌ కృష్ణాయమానేత్యర్థః. కాచిద్వధూః
స్త్రీ వినోదేన విలాసేన అలీకపూతనాస్తనౌ కపటపూతనాకుచౌ పూతనాయ
తాయాః కన్యాశ్చి ద్దోష్యాః కచా విత్పర్థః. అథాత్ పపా- థేత్ పానే ఇతి ధాతో
ర్లుప్. తత్ర ఉభయో ర్మధ్యే పురా ప్రథమముదితౌ ఉక్తౌ అలీకపూతనేత్యర్థః.
ప్రళయం నాశం తన్నామకసాత్త్వికభాసం చ ప్రయాతు ప్రాప్నోతు. జనార్దన
కృతస్తనపానా త్పుతనేన జనార్దనాయితగోపీకృతస్తనపానా దళీకపూతనాపి నశ్యతి
తీదం యుక్తమేవేతిభావః. పునః కిన్తు తథా పూర్వోక్తాలీకపూతనావత్ ద్వితీయాపి
జనార్దనాయితౌ గోపికా చ ప్రళయం ప్రయయావీతి లకారవిపరీణామేనాన్వయః.
తత్ ద్వితీయాయా అపి ప్రళయప్రాప్తిః అద్భుతం చిత్రం - పూతనాస్తనపానేన

జనార్దన స్వైర అశీకపూతనాస్తనపానేకృష్ణాయతాయామి । ప్రళయాభావస్య భవిత
వ్యత్యేన తద్విరుద్ధప్రళయసంభవ ఆశ్చర్యావహ ఇతిభావః । విరోధాభాసాలంకారః.

శ్లో॥ కయాపి తన్వ్యా మధుసూదనాయతం కయాచి దాలంబి భుజంగభావనా

విజేతు మీశాపి భుజంగమాదిమా ప్రతారితా ప్రత్యుత తేన లీలయా.

కయాపీతి॥ కయాపి కయాచి తన్వ్యా గోపికయా మధుసూదనాయతం కృష్ణవదా
చరితం భావే క్తః. కయాచితన్వ్యా భుజంగభావనా కాళీయధ్యానం ఆలంబి
స్తీకృతం ధ్యానేన హి ధ్యాతా ధ్యేయాత్మకో భవతి తథా ప్రకృతే భుజంగం
భావయన్తి కాచిమ్భుజంగాత్మకతా మాపేత్యర్థః. భుజంగవదాచరితమితి యావత్.
ఆదిమా పురోదితా మధుసూదనాయతా గోపీ భుజంగం తద్వదాచరితాం గోపీం
విజేతుం జేతుం ఈశాపి సమర్థాపి కృష్ణాయతత్వాదితిభావః. ప్రత్యుత నైవరీత్యేన
తేన భుజంగేన భుజంగాయతగోప్యేత్యర్థః. లీలయా విలాసేనప్రతారితావంచితా యథా
కృష్ణో విలాసేన భుజంగం జిగాయ తద్వత్కృష్ణాయతావిలాసేన భుజంగా దపజయం
ప్రాప. కృష్ణస్య లీలారసప్రధానత్వాదితిభావః. అత్ర భుజంగేన విలేన కృష్ణేన ప్రతా
రితా వంచితేతి ధ్వనిః. మధుసూదనాయత మిత్మతోపమాలంకారః. 123

శ్లో॥ జనార్దనాద్వైత మవాప్య కాప్యహో దవానలాపాన మనాటయ త్తమామ్

తతః పరితాపధురా మవాప సా మృషావిషాదో విరహానలాదితి.

జనార్దనేతి॥ కాపి కాచిత్ జనార్దనాద్వైతం శ్రీకృష్ణాభేద మవాప్య ప్రాప్య దవా
నలాపానం దవానలస్య దవాగ్నే రాసమంతా త్పానం అనాటయ త్తమాం అతిశ
యేన అభినయతిస్మ. తతః దవానలాపానాద్ధేతోః సా గోపీ పరితాపధురం సంతా
పాతిశయం 'ఋక్పూర్ణాఃపథా'మితి సమాసాంతోఽప్రత్యయః. అవాప అభజత్. విర
హానలా ద్వియోగరూపాదగ్నే ర్హేతోః విషాద స్సంతాపః ఆసీదితిశేషః. ఇత్యేవం
రూపః ప్రవాద ఇతి శేషః. మృషా మిథ్యా - అశ్రి పరితాపే విరహానలహేతుకత్వం
మృషాపదేన అపహ్నుత్య దవానలపానహేతుకత్వోత్ప్రేక్షణాత్ సావహ్నవా
గమ్యాత్ప్రేక్షా. 125

తతః॥ ఏవం కృష్ణాత్మతా మేత్య నటనానన్తరం.

శ్లో॥ అదృశ్యోఽయం శౌరిః పదకమలముద్రాశ్రియణత

స్సుఖం సాక్షాత్కార్యో భవతి నను యోగైః కిమపరైః

విచింత్యైవం తత్ర వ్యవసితమతీనాం న సుదృశాం

ప్రకాశోఽభూ దస్యాః క్వచన రజసా క్వాపి తమసా.

అదృశ్యఇతి॥ అదృశ్యః దూరీభూతత్వా ద్దృష్ట మశక్యః అయం శౌరిః కృష్ణః
పదకమలముద్రాశ్రియణతః పదకమలస్య కమలతుల్యచరణస్య ముద్రా చిహ్నం
తస్య ఆశ్రియణతః ఆశ్రియాద్ధేతోః అన్వేషణాద్ధేతోరితి యావత్. సుఖం
అక్షేపం సాక్షాత్కార్యః సాక్షాత్కర్తుం శక్యః భవతి - నను భవతి ఖలు - పద

ముద్రానుసారేణ హి చోరాదయో గృహ్యంతే ఇతి భావః. అపరై ర్యోగై రుపాయైః
 కిం ఏవ మిద్ధం విచింత్య ఆలోచ్య తత్ర పదముద్రాన్వేషణే వ్యవసితమతీనాం
 నిశ్చితచిత్తానాం ప్రవృత్తాగామితి యావత్ - సుదృఢం క్షీణం అస్యాః కృష్ణపద
 కమలముద్రాయాః ప్రకాశః స్ఫురణం క్వచన క్వచిత్ కంజాదావిత్కర్థః. తమసా
 అంధకారేణ హేతునా క్వాపి క్వచిత్ మార్గజేతే ఇత్యర్థః. రజసా పరాగేణ చ
 నాభూత్ న బభూవ. ఆచ్ఛాదనాదితి భావః. వ్యంగ్యార్థస్థ-అన్వయః అస్మాక మజ్ఞా
 నావృతత్వా ద్దుర్దర్శ్యః అయం శౌరిః పరమేశ్వరః పదకమలం శ్రీకృష్ణచరణారవింద
 మేన ముద్రా వస్తు తస్యా ఆశ్రియణతః ఛాయాన్వేషణోః సుఖం సాక్షాత్కార్యో
 భవతి. భగవచ్చరణారవింద-ధ్యానాత్మకభక్తిమార్గేణ భగవాన్సులభ ఇతిభావః.
 అపరై రన్యై ర్యోగై ర్లంబికాదిభిః కిం న కిమపి ఏవం విచింత్య తత్ర భక్తిమార్గే
 వ్యవసితమతీనాం సుదృఢం విచక్షాం అస్యాః పదకమలముద్రాయాః ప్రకాశః
 మనసి పరిస్ఫూర్తిః క్వచన క్వచిత్సమయే తమసా తమోగుణేన క్వాపి సమయే
 రజసా రజోగుణేన చ నాభూత్. రజస్తమోగుణావిర్భావసమయే చిత్రైకా
 గ్ర్యాభావా దితి భావః.

125

గ|| ఏవ మనికటవికటాటపర్యటనపాటవపాటలచరణయుగళా వల్లవలోల
 లోచనాః క్వచన నితాంతనిమగ్నా మరవిందలోచనచరణకమలముద్రా
 మవలోక్య కామసి కామిని మనురాగభరేణ బభార భుజశిరసా యశోదా
 కిశోర ఇతి నిర్ధార్య ధార్యమాణధైర్యవిపర్యయా బభూవుః.

ఏవమితి|| అనికటవికటాటవ్యాం మూతిభూతే విశాలే ననే పర్యటనపాటవేన పరి
 భ్రమితాభ్యాసేన హేతునా పాటలం రక్తం చరణయుగళం పాదద్వయం యాసా న్తా
 అటవ్యాం సుమారం పరిభ్రమణేనానుజితచరణా ఇత్యర్థః. వల్లవలోలలోచనాః
 గోపస్త్రీయః క్వచన క్వచిద్దేశే నితాంతనిమగ్నా మత్యేంద్రాధఃప్రవిష్టా మిత్యర్థః.
 భావాతిరేకాదితి భావః. అరవిందలోచనచరణకమలముద్రాం శ్రీకృష్ణపాదారవింద
 చిహ్నం అవలోక్య ధృష్ట్వా యశోదాకిశోరః కృష్ణః కామసి కాంచిత్ మహాభాగా
 మిత్యర్థః. కామసిం తరుణీం అనురాగభరేణ ప్రేమాతిశయేన హేతునా భుజశిరసా
 స్పృంధేన బభార ఉవాహ. ఇతి ఏవం నిర్ధార్య నిశ్చిత్త ధార్యమాణధైర్యవిపర్యయాః
 ధార్యమాణః ప్రాప్తః ధైర్యవిపర్యయః అధైర్యం యాభిస్తాః అధీరా ఇత్యర్థః.
 కామసి ధృష్ట్వా క్వాపి దేహాన్తరం యయా కృష్ణః నభవతి ఖల్వస్య పునరాగమన
 మితి తాసా మాశయః. బభూవుః అభూవక-

126

శ్లో|| పంకే ఘనే రజసి వా ప్రచురే కథం త
 దభ్యున్నతం త్రిజగతోఽపి గురోః పదం స్యాత్
 కామాభిభూతమనసా మిద మావిరస్తు
 తత్త్వావధారణకథాం కథ మంతరేణ.

పంకే ఇతి॥ తే జగతోఽసి త్రిభువనాదసి గురోర్దుర్భరస్య లోకత్రయాపేక్షయా పృథి
 స్థూలస్తోత్యర్థః. విశ్వం భరత్వాదితి భావః. కృష్ణస్య తత్త్వసిద్ధం పదం చరణం
 తచ్చిహ్న మిత్యర్థః. ఘనే సాంద్రే పంకే కర్దమే ప్రచురే అతిశయే రజసి హరానే చ
 కర్దమవతి రజోవతి చ ప్రచోశే ఇతి భావః. అభ్యున్నతం ఉత్తానం ఉపరిష్ఠ
 మిత్యర్థః. కథం స్యాత్ న కథమపీత్యర్థః. సాంప్రకర్దమధూణ్యో విద్యమానా
 యస్యా కస్యాసి పదముద్రా అతినిహ్నా భవతి అతిస్థూలస్య తు కిముతేతి
 భావః. నను కుత ఇదం స్త్రీభి ర్మజ్జాత మత ఆహ కామేతి కామాభిభూతమనసాం
 కామార్తానాం సుదృశాం తత్త్వావధారణకథామస్తరేణ వస్తుతత్త్వవిచారం వినా
 ఇదం తత్త్వం కథం కేన ప్రకారేణ ఆవి రస్తు జాయేత న కథమపీత్యర్థః. వ్యంగ్యా
 ర్థస్తు ఘనే అధికే పంకే పాపే సతి ప్రచురే రజసి రజోగుణే చ సతి తే జగతోఽసి
 గురోః తే జగత్పతేః కృష్ణస్య సంబంధి అభ్యున్నత మత్కుత్క్లప్త్యం పదం చరణం
 కథం కేన ప్రకారేణ దృష్టమితి శేషః. స్యాద్భవేత్ జనేనేతి శేషః. పాపినో రాజ
 సాశ్చ జనాః భగవత్పాదారవిండం సాత్మ త్కర్తుం నాధికుర్వంతి భావః. తత్ర
 హేతు మాహ కామేతి కామేత్యుపలక్షణం కామకోదాధిభి ర్మహామోహభృతై
 రభిభూతం విక్షిప్తం మనో యేషా స్తేషాం జనానాం తత్త్వావధారణకథా మస్తరేణ
 వేదాన్తవిచారం వినా ఇదం భగవత్పాదారవిండం కథ మావి రస్తు ఆవిష్కృతం
 స్యాత్ ఏత త్సాత్మత్కారో న భవతి తాదృశానా మితి భావః. యద్వా-భగవానితి
 కశ్చన నాస్తి అనుపలభ్యమానత్వాత్. శశశృంగవ దితి తర్కావప్టుంశేన విపదమా
 నానాం బాద్ధాదీనాం ప్రతిక్షేపణార్థోఽయంశ్లోకః. తథాహి బాద్ధాదీనాం హృది ఘనే
 పంకే పాపహేతౌ తమసి తథా ప్రచురే రజసి రజోగుణే చ సతి అర్థాత్ తమో గుణ
 కార్యేషు తంద్రాదిషు రజోగుణకార్యేషు దురహంకారాదిషు చ సత్పు ఇత్యర్థః. తే
 జగతోఽసి గురోః కారణస్య ప్రమాణః అభ్యున్నతమపి పదం స్వరూపం కథం
 స్యాత్ కథం ప్రతీయేతేత్యర్థః. తేషాం భగవత్స్వరూపజ్ఞానం నైవ భవేదితి
 భావః. తత్ర హేతు మాహ కామేతి కామాభిభూతమనసాం జనానాం తత్త్వా
 వధారణకథా మస్తరేణ ఇదం భగవత్తత్త్వం కథ మావిరస్తు స్ఫురతు న కథ
 మపీత్యర్థః. వేదాన్తతత్త్వవిచారేణ మనసి ప్రసన్నే సత్తదానీ ముపలక్యేత్ కామాభి
 భూతానాం యష్మాకన్తు కథ న్తదుపలభ్యః. న హి యష్మాదుపలబ్ధ్యభావమాత్రేణ
 బ్రహ్మణోఽసత్త్వం కల్పయితుం శక్యేత్ తథాత్వే అస్మదపృష్టానాం మేర్వాదీనాం
 పర్యతానామపి అసత్త్వం స్యాత్ ఇతి భావః.

127

తతశ్చ॥ ఏవం గోపీనా మధైర్యప్రాప్త్యనంతర మిత్యర్థః.

అవ. అథ కామపి కామినీం బభార భుజశిరసా యశోదాకేశీర ఇతి యదుక్తం తత్ర
 స్కంధేన గోపీవహనే హేతు ముత్పేక్ష్యన్తే సముత్సాత్వేతి.

శ్లో॥ సముత్పాత్య ప్రేమామృతజలధిపురే ప్రియతమాం
ప్రియః క్షేప్తం వాంఛన్నివ స కతమామేవ మవహాత్
భవత్సేత తప్తా కమపి తపసాం సంచయ మి నం
నిజై ర్లీలాజాలై రితరదురవాపం కిమతనోత్.

సముత్పాత్యేతి॥ సః ప్రియః కృష్ణః కతమాం కామపి ప్రియతమాం ప్రేయసీం
సముత్పాత్య ఉద్భృత్య ప్రేమామృతజలధిపురే ప్రేమైవామృతం సుధా తప్త జలధి
స్సముద్రః తస్య పూరే జతాఘే క్షేప్తం పాతయితుం వాంఛా ఇచ్ఛన్నివేత్సు
త్ప్రేతా. ఏవ మిద్ధ మవహ ద్భభార. కేన చిదుత్పాత్య జలే పాతితం వస్తు యథా
గాఢం నిమజ్జతి తద్వత్కృష్ణేనాంక మారోపితా తస్య ప్రేమజలధౌ గాఢం నిమజ్జతీతి
భావః. రూపకానుసౌఖ్యోత్ప్రేతాలంకారః. ఏకతే కస్యాశ్చి త్ప్రియతమామూః
శ్రీకృష్ణేన స్కంధ మారోప్య లాలితత్వం భవతు-అస్మాకమపి తస్యా స్తథాత్వ
మిష్టమేవ- శ్రీకృష్ణస్య దక్షిణనాయకత్వేన ఏతావతా నాస్మాకం హని రితి భావః.
ఇయం ప్రియతమా కమప్యనిర్వాచ్య మత్యధిక మిత్యర్థః. తపసాం సంచయం
సమూహం తప్తా కృత్వా నిజైః స్వయైః లీలాజాలైః స్థితభూవిక్షేపాదివిలాస
సమూహైః తమితి శేషః. కృష్ణం ఇతరదురవాపం అన్యదుర్లభం అతనో చ్ఛకార
కిమ్. సా చ కేనచి త్తపోబలేన తస్య దక్షిణనాయకత్వమపి విఘటితవతీ స్వస్తిన్నే
వానురక్తం చకార-కథ మన్యథా ప్రియ స్తాముత్సృజ్య నాగచ్ఛేదితి భావః. అత్రా
ప్యూత్ప్రేతాలంకారః. అత్ర కమపి తపసాం సంచయం తమాపం కృష్ణం ఇయం
తస్య నిజై ర్లీలాజాలైః లీలాప్రధానైః జాలైః మత్స్యబంధనరజ్జుభిః 'ఆనాయః
పుంసి జాలం స్యా' దిత్యమరః. తప్తా బద్ధ్యా మత్స్యవదితి భావః. ఇతరదురవాపం
స్వాధీనత్వేన అన్యత్ర గంతు మశక్త్యా దితరదుర్లభం అతనో త్కిమితి ధ్వనిః. 128
అవ. అథ అలమల మిత్యాదిభి రప్తభి ర్గోషీనాం విలాపం వర్ణయతి.

శ్లో॥ అలమల మవయామి ముంచ భీతాం గురుజనతః కితవేతి భాషిణీం నూమ్

చిరముచితవచోభి రన్వనైషీ న్మధుమధురై సుకథం కృపాం జహాతి.

అలమలమితి॥ హే కితవ ధూర్త అలమలం సంభ్రమా ద్విరుక్తిః-సంభోగేన పర్యాప్త
మిత్యర్థః. అపయామి అపగచ్ఛామి- అహమిత్యస్యాక్షేపః. గురుజనతః శ్వశ్రూశ్వశు
రాదే గురుజనాత్ భీతాం మామితి శేషః. ముంచ త్యజ త్వ మిత్యస్యాక్షేపః-ఇత్యే
వం భాషిణీం వదంతీం మాం స ఇత్యనేన య ఇత్యాక్షిప్యతే యః మధుమధురైః
మధు మద్యం మకరందోవా తద్వన్మధురైః స్వాదుభిః ఉచితవచోభిః తత్కాలాను
గుణవాక్యైః చిరం బహుకాల మన్వనైషీత్ అనునయమాస. సః కృష్ణః కృపాం
దయాం కథం జహాతి త్యజతి తాదృశస్య కుతో-ద్య మయి దయా నాసేదితి భావః. 129

శ్లో॥ కదా వా లావణ్యామృతరసపరీవాహనిలయం

పురః ప్రాదుర్భూతం మధురమధురం వీక్ష్య దయితమ్

హారే శౌరే కాంతప్రియతమసరోజాక్షరణం
భవేతి కోశంతీ నిమిషమివ నేష్యామి దివసాన్.

కదావేతి॥ లావణ్యామృతరసపరీవాహనిలయం లావణ్యం ఛాయావిశేషః తదేవ
అమృతరసః సుధారసః తస్య పరీవాహనాం ప్రవాహనాం నిలయ మాశ్రయం
సముద్రమితి యావత్. మధురమధురం అతిరుచిరం- నిత్యవీప్సయో రితి నాత్ర
ద్విర్యావః- సుబ్బుగసంభవాత్- ప్రకారే గుణవచనస్యేత్యపి న సాదృశ్యస్య అద్యోత్య
త్వాత్- నహ్యత్ర మధురసదృశ మిత్యర్థో మూలకారేణ వివక్షితః-తస్మాత్ మధురా
దపి మధుర ఇతి పఞ్చమీసమాసః-పురః అగ్రే ప్రాచుర్యాత్ మావిర్గతం దృశ్య
మానమితి యావత్- దయితం ప్రియం వీక్ష్య హేహారే హరత్యాశ్రితతాపమితి
హరిః- తత్సంబుద్ధిః. హేశౌరే శూర ఇతి కశ్యపన యదువంశ్యో రాజా తస్యాపత్యం
శౌరిః తత్సంబుద్ధిః- అపత్యం పాత్రప్రభృతిగోత్ర మితి సంకేతిత్వాత్. ఉత్తమవంశ
ప్రసూతత్వేన ఉత్తమగుణశాలిన్నితి సంబుద్ధ్యభిప్రాయః. హేకాంత కమనీయ హే
ప్రియతమ ప్రాణేశ హేసరోజాక్ష కమలాక్ష త్వం శరణం రక్షితా భవ ఇతి కోశస్తీ
ఆహ్వాయమానాసతీ- కృశ ఆహ్వానే ఇతి ధాతుః- యద్యపి పురోగతస్య ఆహ్వాన
మనుపపన్నం తథాపి పురో- దూరే దృశ్యమానస్య ఆహ్వానం ఘటతే ఇతి జ్ఞేయం.
యద్వా కోశస్తీ శబ్దాయమానాసతీ-ధాతునా మనేకార్థత్వాత్-దివసాన్ దినాని
నిమిషమివ నిమిషపరిమితకాలమివ కదా వా నేష్యామి గమయిష్యామి. అధునా
విరహావస్థాయాం నిమిషం దినానీవ యథా నయామి తథా సంయోగే దినాని నిమిష
మివ కదా వా నేష్యామితి భావః. అత్ర శృంగారరసస్య కదావేతిపదసూచిత
శ్చింతాఖ్యసంఘాతభావోఽంగమితి ప్రేయోఽలంకారః. కించ శాస్త్రరసస్య కదావేతి
పదసూచిత శ్చింతాఖ్యో వ్యభిచారిభావోఽంగమిత్యత్ర ప్రేయోఽలంకారోఽన్యో
ధ్వస్యతే. 'కదా వారాణస్యా మమరతటినిరోధసి వస' నిత్యాదావివేతి బోధ్యమ్. 130

శ్లో॥ త్యక్త్వా ధర్మకథాం నిజా దుపనతాం కేళీసుఖం చ ప్రియా
న్మోహో దుచ్చసుఖానుభూతిచపలా విస్రంభమాప్తా స్త్వయి
నాథత్వం చ న వీక్షసే యది కృపాతుంగై రపాంగై స్తదా
భ్రష్టానా ముభయత్ర హంత శరణం కిం స్యా ద్గతిః కా హి సః.

త్యక్త్వేతి॥ హే నాథ పతే నిజాత్ స్వజనా దుపనతాం ప్రాప్తాం నిజజనే నోపదిష్టా
మిత్యర్థః. ధర్మకథాం ధర్మవార్తాం తథా పరపురుషం నగచ్ఛే దయం స్త్రీణాం కుల
ధర్మ ఇత్యేవంరూపస్వజనప్రబోధ మవమత్యేతి భావః. ప్రియా త్పాణిగృహీతు
స్సకాశా జ్ఞాతుం కేళీసుఖం కీడాసుఖం చ మోహాత్ త్యక్త్వా-నిజా దుపనతమితి
పాతేధర్మకథాం నిజాత్ స్వీయాత్ ప్రియా దుపనతం ప్రాప్తం కేళీసుఖంచ ఇత్యేత
ద్వయం మోహో దజ్ఞానాత్ త్యక్త్వా విస్మయేత్సత్యవ్యయః. అయమేవ పాతో గరి
యాన్. ఉచ్చసుఖానుభూతిచపలాః అధికసుఖానుభవాసక్తాః వయం త్వయి విస్రంభం

విశ్వాన మాప్తాః పాప్తాః అభివామేతి శేషః. కామిన్యో హి భర్తు స్సకాశా
 తున్ధి మల్కమితి ఉపపత్తే స్సకాశా దధికం సుఖం స్యాదితి చ మత్వా భర్తార మవ
 మత్వ ఉపపత్తినా సంయక్తా భవన్తితి లోకసిద్ధాంతానువాదోఽయమ్ - త్వంచ
 త్వమపి చకారాత్ నిజః ప్రయో న పశ్యత్వేవేత్సర్థః. కృపాతుంగైః దయో
 న్నతైః అపాంగైః కటాక్షైః న పిక్షసే యది అస్మానితి శేషః - నపశ్యసి
 చేత్ ఉభయత్ర ధర్మాధర్మమార్గయో రుభయోరసి భ్రష్టానాం స్థలితానాం
 నః అస్మాకం కిం వస్తు శరణం రక్షకం స్యాత్ న కోఽపి రక్షక ఇత్సర్థః. తథా నః
 కా హి కావా గతిః ప్రాప్యస్థానం స్యా ద్భవేత్. జన్మాన్తరే యద్యపి నరకగతి
 రేవ భవేత్ - అధునాపి దుర్గతిరేవ నతు సుగతి స్యా ద్విదితి భావః. వ్యం
 గ్యార్థస్య - ధర్మకథాం త్వక్త్వా 'సర్వధర్మాకా' పరిత్యజ్య మామేకం శరణం
 ప్రజేతి గీతావచనాదితి భావః. మోహః ధేతోః దేహాది ష్వాత్మత్వభ్రమా
 ధేతోః. తాదృశభ్రమహేత్వజ్ఞానాదితి వా నిజాత్ప్రియా దుపలక్షణ మిదం పుత్రా
 దీనాం. ఉపనతం కేళీసుఖం సాంసారికసుఖ మిత్సర్థః. త్వక్త్వా దేహాదివ్యనాత్మత్వ
 భ్రాన్తి ఇతః పూర్వం భర్తృపుత్రాదీక్రీడాజన్యం సంసారసుఖ మాసీత్ - ఇదాసిం
 త్వద్గీతామాహత్యాత్ తాదృశమోహనివృత్తే ర్న సంసారసుఖ మితి భావః. ఏవం
 సంసారసుఖత్యాగే హేతు మాహ ఉచ్చసుఖానుభూతిచపలా ఇతి - మోక్షసుఖా
 సక్తా ఇత్సర్థః. త్వయి పరమేశ్వరే 'అకామ స్స్వీకామో హ మోక్షకామ ఉదా
 రధీ' రిత్స్యక్తత్వాదితి భావః. విస్మయం భక్తిమిత్సర్థః. ఆప్తా అభవామ. హేనాథ
 పరమేశ్వర త్వంచ త్వమపి చాత్ యజ్ఞాదిధర్మాచరణే ఇంద్రాదయః కృపాం
 కుర్యుః. తాదృశధర్మత్యాగా న్న తేహ మప్యస్మాసు దయేతి భావః. కృపాతుంగై
 రపాంగై ర్నపిక్షసే యది ఉభయత్ర ఇహముత్త్రీఫలయో రుభయో ర్భ్రష్టానాం
 నః కిం శరణం స్యాత్ - భర్తృపుత్రాదిత్యాగా దైహికసుఖనాశం సర్వధర్మత్యాగా
 దాముష్మికస్వర్గసుఖనాశః ఇతి భావః. నః కా వా గతి స్యాత్ దుర్గతిరేవేత్సర్థః.
 అపాతబ్రహ్మజ్ఞానినాం వేదవిహితకర్మానననుష్ఠాత్మాణాం కేవలభక్తిమార్గనిరతానాం
 భగవానేవ రక్షిః-తస్య కృపాభావేతు ఏవంవిధానాం దుర్గతిరేవేతి భావః. అత్ర
 యది త్వం నిర్దయ స్యా త్త్వస్మాకం దుర్గతిరేవేతి వర్ణనా త్వంభావనాలంకారః.
 'సంభావనా యదీడ్ధం స్యాదిత్యాహోఽన్యస్య సిద్ధయే' ఇతి లక్షణాత్. తేన చ యథా
 త్వయి నిర్దయత్వ మసంభావితం తథాస్మాసు దుర్గతికత్వ మప్యసంభావిత మేవేతి
 ఫలితమ్.

శ్లో॥ ప్రాణేశ ముగ్ధమధురం వదనం సకృ త్తే
 సందర్శయాశు న తతోధిక మర్థయే త్వామ్
 అభ్యుద్యతో నిరపరాధివధూవధార్థ
 మంతర్దధాతు కిత్వ శ్రుపయా శశాంకః.

ప్రాణేశేతి॥ హే ప్రాణేశ ప్రాణనాయక ఏతేన శరీరమాత్రస్యైవ నిజో భ్రాతా ఈశో భవతి- నతు ప్రాణానా మితి వ్యజ్యతే. ముగ్ధమధురం ముగ్ధభ్య స్సుందరేభ్య శ్చస్త్రా దిభ్యోఽపి మధురం సుందరం తే తవ నదనం సకృ దేకవారం న తు బహువా-మితి భావః. ఆశు దుఃఖం విశంభే సతి న వయం భవిష్యామ ఇతిభావః. సంపర్కయ సమ్యగ్దర్శయ. ఏతావతా తవ నతోఽపి శరీమ ఇతి భావః. యది త్వం చుంబనాదికమపి వయం ప్రార్థయామేతి మత్వా ముఖందర్శయితుం సంకోచం యాసి- న తథా వయం దురాశా ఇత్యాహుః-తతః తస్మాదధికం అన్యత్ త్వాం నార్థయే. పృత్యేకాభిప్రాయా దేక వచనం- నప్రార్థయామహే ఇత్యర్థః. నను కేవలాస్మన్మఖంందర్శనమా-తేణ కిం యాయం ఫలం స్యా దత ఆహుః-అభ్యుద్యత ఇతి. నిరసరాధివహువభాగ్ధం అపరాధ రహితస్త్రీనిబర్హహణార్థం స్త్రీయ శ్చాత్ర వియోగిన్య ఏతేతి జ్ఞేయం- సంయోగిసీనాం చస్త్రీద్వేషాసంభవాత్. అభ్యుద్యతః ఉత్పన్నః ఉద్యుక్త ఇతి వా కీలహో ఘోర్తః ఘాతుక ఇత్యర్థః. శశాంకః మృంగలాంఛన శ్చస్త్రః ఏతేన యథా వ్యాధః స్వపరి పుష్టం కంచన మృగం స్వపార్శ్వగతం మృగేభ్యః ప్రవర్తయిత్వా తేన తేషాం మృగపక్షపాత్యేవాయం న తు మృగఘాతుక ఇతి భాగ్నిం జనయిత్వా సన్నిహితాన్ మృగాన్ హస్త తద్గదయం చంద్రోఽపీతి ధ్వన్యతే. త్రసయా లజ్జయా హేతుభూతయా అస్తర్ధాతా తిరోహితో భవతు. త్వన్మఖస్య నిరంకత్వాత్ స్వస్య సాంకత్వాచ్చ త్రపితస్సన్ కాపి పలాయితా మితిర్థః. పరికరాంకురాలంకారః. చస్త్రాదపి త్వన్మఖ మధిక మిత్యర్థః సిద్ధత్వా త్రపితాలంకారో ధ్వన్యతే. అత్ర పూర్వాదే చిరాద్భగ వస్తం మనసా ధ్యాయతః కస్యచిద్భగవత్సాక్షాత్కారో త్కంఠితస్య ప్రార్థనేయమ్. హేప్రాణేశ ప్రాణనియామక 'యః ప్రాణేషు తిష్ఠన్ ప్రాణానామస్తరోయమయతీతి శుత్ర్యా భగవతః ప్రాణప్రేరణశీవణాత్. ఇదం చోపలక్షణంసర్వాస్త్రామిత్యస్య- తథా చ హేసర్వాస్త్రామిన్ ఇతి యావత్ ముగ్ధమధురం తే నదనం సకృత్సం దర్శయ సర్వాస్త్రత్యాద్యథా త్వం స్తంభాదపుష్కత స్తద్వదధునా మత్పురోఽవ తీర్య మహ్యం ప్రసన్నం తవ నదనం దర్శయేత్సర్వః. మహ్యం ప్రసాదేన ప్రత్యక్షో భవేతి భావః. నచైవం ప్రత్యక్షం త్వాం కమపి వరం యాచితు మహ ముత్సహే. యేన లుభశ్యేవ తవ భీతి స్సాన్యదిత్యాహ- తతోఽధికం త్వాం నార్థయే. త్వత్సాక్షా త్కారాదన్యస్య స్పృహణీయస్య వరస్యైవా భావాదితి భావః- ఇతి ధ్వన్యతే. ఉత్త రాధే తు- సముద్రసుతత్యేన మహాకులీనోఽప్యయం చస్త్రః వియోగిసీదౌర్భాగ్య వశాత్తన్నాశాయ ప్రవృత్తస్సన్ స్వభగిసీభర్తారం దీనజనరక్షకం భవస్తం దృష్ట్వా త్రపితస్సన్ స్వావలంబితమకార్యకరణం త్యజేత్. శ్రీవధస్య గర్హితత్వాదితి భావో ధ్వన్యతే.

శ్లో॥ కందర్ప లోవనవిధావబలాజనస్య
నింద్యా పరాక్రమవిధా కతమేయమార్యైః

త్యాం రూపశౌర్యవిభవా వభిభావయంత

ముద్వీక్షసేయదిహరిం పురుషస్తదాస్యాః

కందర్పేతి॥ హేకందర్ప మన్మథ కమితి మాస్త మవ్యయం కుత్సితే - కుత్సితో నింద్యో దరో యస్య సః కందర్ప ఇతి వ్యుత్పత్తిః - అత ఏవ పరికరాంకురాలంకారః. ఆర్యైః సాధుభిః నింద్యా గర్వా అబలాజనస్య ప్రజనస్య లోపనవిధౌ మారణకర్మణి విషయే ఇయం తవేతిశేషః. పరాక్రమవిధా పౌరుషరీతిః కతమా కా తుచ్ఛేత్సర్గః. ప్రీషు పరాక్రమస్తుచ్ఛ ఇతి భావః. రూపశౌర్యవిభవాత్ రూపశౌర్యయోః సౌందర్యపరాక్రమయోర్విభవా త్సామర్థ్యాత్ సమ్మేదేరీతి వా హేతోః త్యాం అభి భావయంత తిరస్కుర్వంత హరిం కృష్ణ ముద్వీక్షసేయది - ఇత్యసి చేత్ కిముత తేనసహ యుద్ధప్రసంగ ఇతి భావః. తదా తదానిం పురుషః పుమాన్ స్యాః భవే. పురుషేష్యేవ పరాక్రమః కర్తవ్యః - తత్రాపి స్వతుల్యేషు పరాక్రమ ఉచితః స్వాధి కేషు పరాక్రమస్తు శ్లాఘ్య ఇతి భావః. కిం చ తవ కృతాపరాధశ్చాయం హరిః రూపశౌర్యవిభవేన త్వదభిభావకత్వాదితి కృత్వా స్వశత్రో తస్మిన్ తవ పరాక్రమ శ్లాఘీయాన్ - తస్మాత్ నిరపరాధాః ప్రయో హిత్వా సాపరాధం పురుషం బాధితుం యది తవ శక్తి ర్బాధస్వ - ఇదమేవ తవ పౌరుషం - యది న శక్తి స్తస్మిన్ ప్రవత్తుషీం తిష్ఠ ఇతి నిష్కర్షః. అత్ర యథా మన్మథబాణవ్యధా అస్మాకం భవతి తథా కృష్ణస్యాసి - స్యాచ్ఛేత్ - కృష్ణః - స్మాన్విహాయ నాపగచ్ఛేత్ - యది కథంచి ద్గచ్ఛే త్తర్హి తదేవ పునరాగచ్ఛేత్. అతః కృష్ణస్య మదనబాణవ్యధా నాస్తీతి మత్వా భోమన్మథ త్వం తు బాధస్వ - సతో - స్మానితి గోపికా మన్మథ ముపాలభంతేస్తీతి గూఢాశయః. ఉత్తరాధి సంభావనాలంకారః త్యాం రూపశౌర్యవిభవా వభిభావయంతమితి సాభిప్రాయవిశేషనిర్దేశా త్పరికరాలంకారః. పురుషే మన్మథే పురుషత్వే స్వతస్సిద్ధే సతి హరిదర్శనాత్పురుషత్వస్య పునర్విధానాత్ విధ్యలంకారః. 'సిద్ధస్త్వవిధానం య త్తామాహు ర్విధ్యలంకృతి' మితి లక్షణాత్.

133

శ్లో॥ కల్యాణజాలనిలయం కరుణారసార్ద్రం

మానందకంద మనవద్య ముఖారవిందమ్

త్రైలోక్యమోహన మనూన మనాప్తపుణ్య

హా హంత కాంత మిహ తిం క్వ విలోకయామః.

కల్యాణేతి॥ కల్యాణజాలస్య మంగళసమూహస్య నిలయ మావాసం కల్యాణజాల నిలయం సకలకల్యాణపరిపూర్ణ మిత్యర్థః. కరుణారసార్ద్రం దయారసేన శీతలం ఆనంద కందం ఆనందస్య సుఖస్య కందం మూలభూతం స్వయ మానందమయ స్సన్ పరేషా మానందస్య హేతుభూత ఇతి భావః. అనవద్యముఖారవిందం అనవద్యం నిర్దుష్టం న తు చన్ద్రవత్సంకమితి భావః. అరవిందం కమలమివ ముఖం వదనం ఉపమితసమానః -

తేన ఉపమాలంకారః. యస్య తం తథోక్తం-త్రైలోక్యమాహనం త్రిజగన్మోహజనకం
అత ఏవ అనూనం ఊన స్వల్పః నభవతీత్యనూనః ఉత్కృష్టః తం తం ప్రసిద్ధం
కాస్తం పతిం కృష్ణం యద్వా కాస్తం కమనీయం తం కృష్ణం అనాస్తపుణ్యాః అకృత
సుకృతాః వయం ఇహ వనే క్వ కుత్ర వా విలోకయామః. పశ్యామః న కృతా
పీత్యర్థః. యది వయం కృతపుణ్యా స్తర్హి స దృశ్యేత అకృతపుణ్యానా మత ఏవ
అభాగ్యానా మస్మాకం కథం తాదృశపతిదర్శన మితి భావః. హా మాస్తేతి భేదాతి
శయే-అత్ర తాదృశం భగవంతం అనాస్తపుణ్యా వయ మిహ కలియునే కదా
విలోకయామః-యది వయం సుకృతిన స్తర్హి కృతాదియగ త్రయే అస్మాకం స్థితి
స్సస్యిత్-తదానీం భగవద్దర్శనం జాయేత న త్వేవమితి భవన్యతే. 134

శ్లో॥ రోషో భవే ద్యతి నిరస్యమ దంగసంగి
చేలం కుచౌ రచయ నిర్దయ మర్దనాచ్ఛా
దంతై ర్నఖై రసి లునీహి కపోతనాదై
సంత్రాస్య పాతయ తతో వివశాం సుఖాభ్యా.

రోష ఇతి॥ రోషః కోపః భవేత్ స్యా ద్యది చేత్ తవ మయీతి శేషః. మదంగ
సంగి మదవయవ సక్తం చేలం కుచవాసః నిరస్య అపనీయ కుచౌ స్తనౌ నిర్దయ
మర్దనాచ్ఛా నిర్దయం యథాతథా మర్దనీయా రచయ కురు నిర్దయమర్దయేత్యర్థః.
పితృాదీనాం పుత్రాదిషు యది కోప స్తర్హి పుత్రాదీక తే యథేచ్ఛం మర్దయిత్వా
తం కోపం యథా శమయన్తి తద్వత్ప్రమపీతిభావః. యది తావతా రోషో న
శామ్యతి తర్హి దంతైః రదనైః నఖైః కరరుహైశ్చ లునీహి ఛేదయ-కుచాఽపి పద
మత్రాపి సంబధ్యతే. యది పున రేతావతాపి రోషో న శామ్యతి తర్హి కపోతనాదైః
కపోతః పారావతః-పారావతః కలరవః కపోత-ఇత్యమరః. తస్య నాదై ర్ద్వనిభి రితి
నిదర్శనాలంకారః. కపోతధ్వనితుల్యధ్వనిభి రిత్యర్థః. సంత్రాస్య భీషయిత్వా తత్ర
ఏవంకరణానన్తరం వివశాం పరవశాం మామితి శేషః. సుఖాభ్యా సుఖసముదేః
పాతయ డ్డేపయ-యథా ప్రబలః అత్యంతం కుపితః కశ్చిత్ స్వరిపుం మర్దయిత్వా నఖ
దంతాదిభి శ్చేదయిత్వా తర్జనభర్జనాదిభి ర్భీషయిత్వా తావతాపి కోపాశాన్తా
తం ప్రముద్యే పాతయిత్వా శాంతో భవతి-ఏవం త్వమపీతి భావః. అత్ర మర్ద
నాదిషు దోషేష్యసి సుఖరూపగుణదర్శనేన తదభ్యర్థనాయాః కృతత్వా దనుజ్ఞా
లంకారః. యది త్వం పురుష స్తర్హి తే రోష స్సాన్తేవ - యది రోష స్తర్హి
మదుక్తః సర్వ మవశ్యం కరిష్యసి-నోచేత్త్వం క్లిబ ఏవేతి గోపికృతో గూఢః కృష్ణో
పాలంభః ప్రతియతే- 135

శ్లో॥ అకృత్యం మత్వేదం నిరణయ మనర్థం గురుజనా
ద్రతం పాతివ్రత్యం సుఖమపి విగీతం న సులభమ్

ఇయం చ ప్రతానశా న విరమతి హాహ తదనుగా

విధే వైధేయాగ్ర్యవ్యవసితమయే కీన్న భవతా.

అకృత్యమితి! ఇదం జారసంభోగరూపం కృత్యం అకృత్యం నుష్క-రూ మత్వా జ్ఞాత్వా ఇతః ప్రాక్కా-మాంధత్వా త్కృత్యాకృత్యవివేకశూన్యాస్మి. ఇదానీం తు ఇద మకృత్యమితి జ్ఞాతమితి భావః. గురుజనాత్ శ్వశూర్శ్వశురాదిభ్య స్సకాశా దనరం పీఠాం నిరణయం నిశ్చితవత్సస్మి-గురువో హే అకృత్యకారిణః పుత్రాదీన్ పీఠయ స్తీతి భావః. పాతివ్రత్యం పతివ్రతాత్వరూపః స్త్రీజననాథారణో ధర్మః గతం నష్టం పర పురుషసంభోగేన తన్నాశాదితి భావః. గురుజనాస్థపాతివ్రత్యనాశయో రుభయో రంగీకారేఽపి సుఖమసి నాభూ దిత్వాహ-విగీతం విద్యుచ్చి గ్గప్రీతం సుఖ మానందమసి సులభం సుప్రాపం న నభవతి- నిస్సిత మపీదం జారసంభోగజం సుఖ మస్మాకం దుర్లభమేవాభూదితి భావః. నన్యఋనాపి అస్మా ద్దుష్కృత్యా ద్విరమస్వేత్యత ఆహ - తదనుగా తం జారం కృష్ణ మనుగచ్ఛతీతి తదనుగా జారానుసారిణీ ఇయం ప్రత్యాశా దురాశా చ న విరమతి న నివ ర్తతే. హాహేతి ఘేదే-ఏవం స్వస్య దుర్బుధ్యు దయే-ఏథిం హేతుం మత్వా నిందతి విధే ఇతి-అయే భో వైధేయాగ్ర్య మూర్ధాగోసర విధే బ్రహ్మణ భవతా త్సయా ఇదం ఏతత్ వ్యవసితం నిశ్చితం కీమ్ నిశ్చిత్య మత్ఫాలే లిఖితం కిమిత్యర్థః. న్యంగార్థస్సు-ఇదం సంసరణం అకృత్యం తుచ్ఛసుఖా వహత్వా ఏక ర్తవ్యం మత్వా ఆలోచ్య సంసారే నిర్వేదం ప్రాప్యేత్యర్థః గురుజనాత్ తదుపదేశా దిత్కర్ణ-అనరం దుఃఖబహు-శత్వా దాత్మపాతహేతుత్వాచ్చ అసర్థావహం నిరణయం సంసరణ మిత్త్యేవ- ఏవం గురూపదేశప్రాప్త్యనన్తరం పాతివ్రత్యం పతి సేవాగతం త్యక్తం విగీతం తుచ్ఛం అతి ఏవ సులభమసి సుఖం సాంసారికం న సర్వ మసి సంసరణసుఖం త్యక్తవత్ప్రస్తేత్కర్ణః. యోగిసి అభవమితి శలితార్థః. ఇయం తద నుగా సంసారానుగా ప్రత్యాశా తు న విరమతి. హాహేతి ఘేదే 'దంభన్యాసమిషేణ వంచితజనం భోక్తకచింతాతుర'మితి స్త్రీధర్మయవచనాత్. సంసారం త్యక్తవత్వా యోగిన్యా ఆపి సంసారరహితానందో న నష్ట ఇతి భావః. అయే వైధేయాగ్ర్య విధే భవతా ఇదం వ్యవసితం కీమ్ సంసారమోక్షాభ్యా ముభాభ్యామసి వంచితా భూయా ఇతి మత్ఫాలే భవతా లిఖితం కిమిత్యర్థః-

136

XII ఏవ మభిధాయ సమారబ్ధరోదనాదిభిః అతీశయితవిరహకృశాను భావాభి రాక్షీరభ మిసీభి శ్శ్యామాభి రసి పాంశురాభి స్తరుణీభి రసి పురాణపురుషాశ్శిలామిణీభి రాద్ధీకృతహృదయో యశోదానందన స్తదను పురతః ప్రాదురభవత్.

ఏవమితి! ఏవ మిద్ధ మభిదాయ ఉక్త్వా సమారబ్ధరోదనాభిః ప్రారబ్ధరుదితాభిః అతి శయితేన అధికేన విరహకృశానునా నియోగాగ్నినాహేతునా కృశః క్షీణః అను భావః సామర్థ్యం యాసా న్నాభిః శ్యామాభిరసి నీూభిరసి యావసమధ్యస్థాభిరపీతి

చ పాంశుమిరాభిః శ్వేతవర్ణాభిః విరహావతి భామః. తమోభి రపి తామ్యానతీభిరసి
పురాణపురుషాభిలాషిణీభిః జరతాభిలాషిణీభి రితి పురుషోత్తమకాంక్షిణీభి రితి చ
విరోధాభాసాలంకారద్వయం. ఆభీరభామినిభిః గోపకామినిభిః ఆర్ద్రీకృతహృదయః
శీతలీకృతమానసః స్వముద్గీత్య రుద స్తీషు తాసు సంజాతకరుణ ఇతి భావః. యశోహ
నన్దనః కృష్ణః తదను తదైవ పురతః తాసా మక్రే ప్రాదురధవత్ ఆవిరభూత్. 137

XII తాశ్చ తదనన్తర మకాండపతితసుధాసారసరస మరవిందలోచనావలో
కనసుఖ మనుభూయ కాచన చరణసంవాహనేన కాచన కరావలంబ
వితరణేన కాచన వ్యజనవీజనేన కాచి దాలోకశబ్దసముచ్చారణేన కాపి
తాంబూలవీటికాప్రదానేన కాపి స్వేదాంబుజాలకపరిమార్చనేన కాచి
త్పాంసుసందోహనిరసనేన కాచి తాంబూలకరంకవహనేన కాపి పల్లవ
తల్పకల్పనేన చ యథాభిలాష మేన మారాధ్య పరిపూర్ణమనోరథా
బభూవుః.

తాశ్చేతి॥ తాశ్చ గోప్యశ్చ తదనంతరం శ్రీకృష్ణసాక్షాత్కారక్షణే అకాండపతి
ణేన హతాత్ చ్యుతేన సుధాసారేణ అమృతధారాసంపాతేన సరసం సమావరసం
తత్తుల్య మిత్కరః. అరవిందలోచనస్య కృష్ణస్య అవలోకనసుఖం దర్శనజన్యానందం
అనుభూయ ప్రాప్య కాచన కాచితే చరణసంవాహనేన పాదమర్దనేన కాచన కరా
వలంబవితరణేన హస్తావలంబదానేన కాచన వ్యజనవీజనేన తాశవృంతచాలనేన
కాచితే ఆలోకశబ్దసముచ్చారణేన జయజయేతి శబ్దానా ముచ్చైః పతనేన కాపి
తాంబూలవీటికాప్రదానేన పూగఫలకర్పూరాదిసహితతాంబూలవల్లీదళవేష్టనవిశేషః
తాంబూలవీటి త్యుచ్చతేనైవ తాంబూలవీటికేతిస్వాధే కప్రుత్యయః - తస్యాః
ప్రదానేన వితరణేన కాపి స్వేదాంబుజాలకపరిమార్చనేన ఘర్మబిందుమార్చనేన
కాచితే పాంసుసందోహనిరసనేన ధూళీసమూహాపనయనేన కాచితే తాంబూల
కరంకవహనేన తాంబూలకరంకః తాంబూలరసనిష్ఠీవనపాత్రం తస్య వహనేన ధార
ణేన కాపి పల్లవతల్పకల్పనేన కిసలయశయ్యావిరచనేన చ యథాభిలాషం ఆభిలాష
మనతిక్రమ్య యథేచ్ఛ మిత్కరః. ఏనం కృష్ణ మారాధ్య అర్చయిత్వా పరిపూర్ణమనో
రథాః సంపూర్ణకామాః శ్రీకృష్ణసేవయా ఏవ తాసా మభీష్టత్వా దితి భావః.
బభూవుః అభవత్.

138

XIII స్థానేహి తత్.

స్థానేఇతి॥ తత్ శ్రీకృష్ణదర్శనేన గోపికానాం పరిపూర్ణ మనోరథత్వమానన్దా వాప్తి
ర్వా స్థానేహి యుక్తం.

అవ॥ యోగ్యతామేన దర్శయతి వనమాలినీతి.

శ్లో॥ వనమాలిని మాయయా పరోక్షే సుదృశాం శోకకృశానరుద్యయా యః
స కథం శమ మేతు వాగభూమిం హరిసాక్షాత్కృతిలోప మంతరేణ.

వనమాలినితి॥ వనమాలిని శ్రీకృష్ణే 'వనమాలీ బలిధ్వంసీ కంసారాతి రథోక్షజ' ఇత్యమరః. వనమాలా అన్యస్తీ త్యత ఇని ప్రత్యయః. మాయయా కపటేన పరోక్షే అదృశ్యే సతి సుదృశాం స్త్రీణాం యః శోకకృశానుః శోకాగ్నిః ఉద్యయా ఉత్పన్నః సః శోకకృశానుః వాగభూమిం వచనా మవిషయం అనిర్వాచ్య మిత్యర్థః. హరి సాక్షాత్కృతితోషం శ్రీకృష్ణదర్శనజన్యానందం అన్తరేణ వినా కథం కేన ప్రకారేణ శమం నాశం ఉపైతు ప్రాప్నోతు. విరహితేనా మత్సర్వ శ్లోకః పునః పతిసంగమే నైవ నివర్త్యః సత్వినోపాయేనేతి భావః. వ్యంగ్యార్థస్తు-మాయయా అజ్ఞానేన వనమాలిని పరోక్షే - సతి సస్వస్వర్యామిణో భగవతః వారోక్ష్యం ప్రతి స్వాజ్ఞానం హి హేతురితి భావః. సుదృశాం విబుధానాం యః శోకకృశానుః సాంసారికతాపాభి భవజన్యదుఃఖాగ్ని రుద్యయా. సః వాగభూమిం మనోమాత్రిసంవేద్యం హరిసాక్షాత్కృతితోషం గురూపదేశాదినా తత్పదార్థ సాక్షాత్కారజన్యానందం వినా కథం శమయేతు. అజ్ఞానమూల స్సంసారః తత్పదార్థసాక్షాత్కారేణైవ నివర్త్యః సత్వినోపాయేనేతి భావః. అజ్ఞానేన దేహతాదాత్మ్యా ధ్యానం ప్రాప్య సంసరతో జీవన్మజ్ఞానేన తత్త్వం పదార్థశోధనాత్మకేన బ్రహ్మభిన్నత్వే నిశ్చితే సతి సంసారోపరతి ర్భవతీతి రహస్యం. అత్ర శోకకృశాను రితి రూపకాలంకారః - తేన చ హరిసాక్షాత్కృతితోషస్య అమృతధారారూపణం వ్యజ్యతే. 139

శ్లో॥ అనుగృహ్య తతో రాసవిహరై రమణీ ర్హరిః

విరహానలసంజాతపకీతాప మపాహరత్.

అనుగృహ్యేతి॥ తతః గోపీ పరిచర్యానంతరం హరిః కృష్ణః రాసవిహరైః రాసక్రీడాభిః రమణీః గోపీః అనుగృహ్య అనుకంపితాః కృత్వా అనుగ్రహేణ తాభి స్సహ రాస విహారం కృత్వేత్యర్థః. విరహానలసంజాతపకీతాపం వియోగాగ్నితృప్తసంతాపం అపాహరత్ నివారయామాస. అర్ధా ద్రోహీనా మిత్యేవ- 140

శ్లో॥ తదా సదన మాసేదు ర్ముదితాః ప్రిమదా అపి

ఆపి తస్మానుభావేన పతివల్లభ్య మభ్యయుః.

తదేతి॥ తదా రాసవిహారేషు ముదితా స్సంతుష్టా సుత్యః ప్రమదా అపి స్త్రీయ శ్చ సదనం గృహ మాసేదుః ప్రాపుః. నను స్వైరిణీనా మేతాసాం పునః కథం గృహ ప్రవేశో గురుభి రభ్యుపగత ఇత్యత్రాహ అపీతి - తస్య కృష్ణస్య అనుభావేన మహా శ్మయనహేతునా పతివల్లభ్యమపి పత్యః ప్రేమాస్పదత్వమపి అభ్యయుః ప్రాపుః - కిముత గృహప్రాప్తి మితి భావః. భగవతః కృష్ణస్య సర్వాత్మ త్వేన స్వాత్మాభిన్నత్వాత్ కృష్ణేన సంగతా స్తాః స్వాత్మసంగతా ఇవ పతయో మేనిరే. శ్రీకృష్ణభుక్తశాకవళా ద్దుర్యోధనాదయ ఇవ భృశం ననన్దిత్యేతి భావః. యథాహ భాగవతే భగవాన్ వ్యాసః-యథా తరోర్మూలనిషేచనేన తృప్యన్తి తత్కున్దభుజోపశాఖాః ప్రాణోపహారేణ యథేంద్రియాణాం తదైవ సర్వార్థాణాం ముచ్యతే జ్యోతిః. వస్తుతస్తు-శ్రీకృష్ణస్య

పంచహాయనబాలత్వా త్తస్మిన్ గోపానామహోహాయా స్సంభావనైవ స సంభవతీతి శ్చయమ్.

141

తతః|| ఏవం గోపీ విరహానస్తరం.

శ్లో|| రాజ స్సంబర ముద్గతాం కలయతాం కన్యాం యశోదాత్మజాం
కృష్ణం దేవకజాత్మజం బల మసౌ రోహిణ్యుపాజ్ఞజన్తే
భీతే రానకదుంధుభి ర్వ్యరచయ త్స్వర్వం త దేతత్స్వరే

త్యాచఖ్యో కలహాత్పుకః క్షీతిభృతే కంసాయ సర్వం మునిః.

రాజస్నతి|| హేరాజన్ భూప అంబరం ఆకాశం ప్రతి ఉద్గతాం ఉత్క్లుతాం కన్యా-
సుతాం యశోదాత్మజాం యశోదాసుతాం కలయతాం భవానితి శేషః. త్వం
జానీహీత్వర్థః. తథా కృష్ణః దేవకజాత్మజం దేవకీసుతు కలయతా మిత్యతాప్యన్వేషి.
అసౌ రోహిణీ బలం బలరామం ఉపజ్ఞజన్తే కేవలం జనయామాన్. సతు గర్భే
మాసనవకం ధృతవతీ-దేవకీ తు గర్భే బభారేతి భావః. ఆనకదుంధుభి ర్వసుదేవః
భీతేః త్వత్తోభయాత్ తదేతత్స్వర్వం దేవకీ యశోదాసుతయో ర్వినిమయద్యాకారకం
సమస్తం కృత్యం పురా పూర్వం ఉత్పత్తికాశే ఏవేత్వర్థః. వ్యరచయత్ కృతవాన్-
ఇత్యేవం సర్వం సమస్తం గుహ్యం కలయోక్తుకః కలహాప్రియః ముని ర్నారదమునిః
క్షీతిభృతే రాజ్ఞే కంసాయ ఆచఖ్యే ఉవాచ. భూభారహరణార్థ మవతీరో భగవాన్
కృష్ణః గోపీభిస్సహ ఏహంరపరత స్త్రీః భూభారభూతాన్ కంసాదీనుపేక్ష తే-ద్యాపీతి
తదసహమానతయా నార దేనైవ ముక్తమితి బోధ్యమ్.

142

X|| ఏత దాకర్ణ్య కర్ణపరుష మతివిషమరోషజాఙ్మల్యమానమానసః కంస
స్సపది నారదనివారణయా శిథిలీకృత దేవకీవసుదేవవ్యాపాదనాభినివేశో
విధాయ విగళమాత్రీసందానితౌ కేశిన్ మానం నిశాచరమపి కేశవనిశార
ణాయ సమాదిశ్య మహామాత్యనికర మాహూయ నారదోదితమిదం
తమావేద్య ముష్టికచాణూరాభిధానం మల్లయుగళం హలధరవాసుదేవ
ప్రతిమల్లతయా పరికల్ప్య కువలయాపీడనామానం వేతండచూడామణిం
ప్రతీహరప్రదేశం ప్రాప్య యుగభువి మంచప్రచంచనాయ కంచుకినః
ప్రదోద్య శరాసనముఖవిలోకనాపదేశేన సపరివార మాహర యశోదా
నందన మితి యథార్థనామాన మకూరిం ప్రాహిణోత్ -

ఏతదితి|| కర్ణపరుషం కర్ణకఠోర మేతన్నారదవచన మాకర్ణ్య శృత్వా అతివిష
మేన అసహ్యేన రోషేనోపేనహేతునా జాఙ్మల్యమాన మత్వన్తం ప్రజ్వలత్
మానసం హృదయం యశ్య సః యథా అగ్నినా కాష్టం ప్రజ్వలతి తద్వత్తో-
పాగ్నినా అస్య హృదయం ప్రజ్వలతీతి భావః. అత ఏవోపమాలంకారధ్వనిః.
కంసః సపది తదానీం నారదనివారణయా నారదమునినిపేక్షేన హేతునా
శిథిలీకృతః త్వక్తః దేవకీవసుదేవయో ర్వాప్యపాదనే నాశనే అభినివేశః ఆగ్రహః

యేన స తథోక్తస్సక్ నిగళమాత్రిసందానితౌ శృంఖలామాత్రిబద్ధౌ విధాయ
 కృత్వా అరాధేవకీవసుదేనా విత్వేవ - కేశినామానం కేశేతినామ నామధేయం
 యస్య తం నిశాచరం రాక్షసం చ కేశవనిశారణాయ శ్రీకృష్ణమారణార్థం సమా
 దిశ్య ఆజ్ఞాపయిత్వా - కేశాద్వైఽన్యతరస్యామితి మతుబధే వ పృత్యయే ఇని
 ప్రత్యయచకృతే కేశవః కేశీ ఇతి రూపద్వయం సిద్ధ్యతి. తేన చ ప్రశస్తకేశవ
 త్వరూపధర్మసామ్యాదుభయోః కేశవకేశినోః పరస్పరవిజగీషా యుక్తే వేత్సత్ర
 ధ్వన్యతే. మహామాత్యనికరం మంత్రిశ్రేష్ఠసంఘం ఆహూయ ఆకారయిత్వా నారదో
 దితం నారదప్రోక్త ముదంతం కృష్ణవృత్తాన్త మావేద్య జ్ఞాపయిత్వా హలధర
 వాసుదేవప్రతిమల్లతయా రామకృష్ణప్రతిభటత్వేన ముష్టికచాణూరాభిధానం ముష్టిక
 చాణూరావితి అభిధానే నామనీ యస్య తిత్తథోక్తం మల్లయో ద్యుగళం ద్వయం
 మల్లయుగళం - మల్లో భటవిశేషః పరికల్ప్య రచయిత్వా ఆదిశ్యేత్సర్థః. కువలయపీఠ
 నామానం కువలయాపీఠ ఇతి నామ యస్య తం వేత్తణచూడామణిగజవతంసం ప్రతీ
 హారప్రదేశం ద్వారపాలకస్థానం ద్వారదేశమితి యావత్ ప్రాపయ్య ప్రాపయిత్వా
 ద్వారపాలకత్వేన ద్వారదేశే స్థాపయిత్వేత్సర్థః. రంగభువి రంగస్థలే మంచప్రపల్చ
 నాయ మంచానా మాసనానాం ప్రపల్చనం విస్తరికరణం తస్మై తదర్థమిత్సర్థః.
 కంచుకినః వేత్రహస్తాః ప్రహేద్య ప్రేరయిత్వా శరాసనముఖవిలోకనాపదేశేన
 ధనుర్వజ్ఞ దర్శనవ్యాజేన కంసో ధనుర్వజ్ఞం కృతే త్వం సపరివారం తం ద్రష్టుమాయా
 హీతి తం వంచయిత్వేత్సర్థః. సపరివారం పరివారః పరిజనః తేన సహితం యశోదా
 నందనం కృష్ణం ఆహర ఆనయ ఇతి ఏవ మాజ్ఞాప్యేతి శేషః. యథార్థనామానం స
 క్రూరోఽక్రూర సౌమ్యఇతి సార్థకాభిధం - సౌమ్య మితి యావత్. దృఢతరవిశ్వాసో
 దయార్థమితిభావః అక్రూరం ప్రాహిణోత్ ప్రేషయామాన. అక్రూరేతరప్రేషణే
 కంసవ దయం క్రూరః కం వా సః కరిష్యతీతి భీత్యా కృష్ణో నాయాదితి మత్వా
 అక్రూరం ప్రాహిణోదితి భావః.

౧॥ అక్రూరోఽపి కంసనిదేశా దుపగతవంత మంతకభయానక మధిగత
 హయయాపం కేశినామానం నిశాచర మఖర్వగర్వసర్వంకషేణ దృఢ
 తరిముష్టిప్రహారేణ పశుమారం మారయిత్వా సదన మాసేదవాంసం
 మధుసూదన ముపసృత్య దండవత్ప్రణిపత్య యశోదాశాబకేన రాహిణే
 యేన చ పరిరంభకుశలానుయోగ స్సహభాజనాది భిరతివేల ముపలాలిత
 స్వీసమాగమనకారణ మభిదాయ తావేతౌ శతాంగ మారోప్య సోప
 హారై రాధైరై ర్షందాదిభి రనుగమ్యమానో మధురానగర మచలత్ -

అక్రూరోఽపీతి॥ అక్రూరశ్చ కంసనిదేశాత్ కంసాజ్ఞావశాత్ ఉపగతవన్తమాగతం
 అంతకభయానకం యమవద్భీషణం అధిగతహయయాపం ధృతాశ్వాకారం కేశి
 నామానం కేశ్యభిధం నిశాచరం రాక్షసం అఖర్వగర్వసర్వంకషేణ అఖర్వమితి

శయం గర్వం దంభం సర్వమపి కషతి హరతీతి తథోక్తేన సర్వంకషః అఖర్వగర్వస్య సర్వంకష ఇతి సమాసః. 'సర్వకూలాభి'కరిషేషు కష' ఇతి ఖచి-అరుద్విషదజస్తస్య ము'మితి ముమ్. ఏవంవిధేన దృఢతరముష్టిప్రహారేణ అతిదృఢముష్టితాడనేన పశు మారం మారయిత్వా పశువత్ హత్వేత్వర్థః. ఉపమానేకర్మణి చేతి ణముల్-కషా దిషు యథావిధ్యనుప్రయోగః. సదనం గృహం ఆసేదివాంసం ప్రాప్తవస్తం మధు సూదనం కృష్ణం ఉపసృత్య ప్రాప్య అభిముఖం గత్వేత్వర్థః. దండవత్ప్రణివత్య సాష్టాంగదణ్డప్రణామం విధాయేత్వర్థః. శ్రీకృష్ణతత్త్వాజ్ఞానాదితి భావః. యశోదా శాబకేన కృణ్ణేన రాహిణీయేన రామేణ చ పరిరంభితలింగనం కుశలానుయోగః కుశలప్రశ్నః సహభోజనసబుద్ధిః ఏతాని ఆదీని యేషాన్తైః తథోక్తైః అతివేల మత్యంత ముఽలాలితః అనునీతస్సౌ తతః స్వసమాగమన కారణం నిజాగమనహేతుం అభి ధాయ ఉక్త్వా తావేతౌ రామకృష్ణౌ శతాంగం రథమారోప్య అధిష్ఠాప్య సోపహారైః సబలిభిః నన్దాదిభిః నన్దప్రముఖైః ఆభీరై ర్గోపైః అనుగమ్యమానస్సౌ అనుగృతస్సౌ మధురానగరం మధురాపత్తనం కంసరాజధాని మిత్యర్థః. ప్రతి అచలత్ చచాల గన్తు ముద్యుక్తోఽభూదిత్యర్థః-

144

శ్లో॥ వార్తా మిమా మశనిపాతనిభాం నిశమ్య
యామావిశ స్సరవశా స్సుదృశో దశాం తామ్
సంసారసౌఖ్యవిరహేణ కఠోరచిత్తం
వక్తుం క్షమేత కతమ శ్శుక మంతరేణ.

వార్తామితి॥ సుదృశః స్త్రీయః అశనిపాతనిభాం వజ్రాయుధపతనసమానాం ఇమాం అక్రూరః కృష్ణం మధురాం నయతీత్యేతాం వార్తాం వృత్తాంతం నిశమ్య శ్రుత్వా పరవశాః మూర్ఛితాస్సత్యః యాం దశా మవస్థా మావిశౌ భజిరే-తాం దశాం వక్తుం పర్ణితుం సంసారసౌఖ్యవిరహేణ సంసారసుఖాభావేన హేతునా కఠోరచిత్తం కఠినహృదయం శుకం వ్యాసపుత్ర మన్తరేణ వినా కతమః కః కవిః క్షమేత శక్ను యాత్-నకోఽపీత్యర్థః. అత్ర శుక ఏక ఏవ స్త్రీజనకప్రదశావర్ణనే క్తమః సత్వన్య ఇతి వాక్యార్థస్య. శుకస్య సంసారసౌఖ్యజ్ఞానాభావప్రయుక్తకఠినచిత్తత్వరూపపదార్థేన సమర్థనా త్కావ్యలింగమలంకారః.

145

శ్లో॥ బ్రహ్మపుత్రవదాపాతరమణీయాభిదః కథమ్
న పాపపరిపాకోఽయ మక్రూరః క్రూరచేష్టితః.

బ్రహ్మపుత్రేతి॥ బ్రహ్మపుత్రవ ద్గరళవత్ 'గరళేఽపి బ్రహ్మపుత్ర' ఇతి భాస్కరః. అపాతరమణీయాభిదః అవిచారసుందరాభిధేయః క్రూరచేష్టితః క్రూరవ్యాపారః అయ మక్రూరః పాపపరిపాకః పాపపరిణామః కథం కేనప్రకారేణ న నభవతి. పాపపరిపాక ఏవేత్యర్థః. యథా బ్రహ్మపుత్రేతి నాముః రమణీయత్వేపి తద్వాచ్యం గరళం క్రూరం ఏవమక్రూరేతి నాము స్సుందరత్వేఽపి తద్వాచ్యోఽయం క్రూర ఏవేత్యుపమాలం

కారః. అస్మదీయం ప్రాక్షసం పాపమేవ ఏతద్రూపేణ పరిణమయాం బభూవేతి
అక్రూరే పాపపరిపాకత్వసంభావనాతః గమ్యాత్ప్రేతోలంకారః. అస్మత్పాపపరిపాక
ఇవాయం భాతీతి వివక్షితత్వాత్. అతోత్తరాధేః కూరితేష్టితోఽయ మ్కూరో న
భవతిక్కిన్తు పాపపరిపాకవే త్యవహూవో వ్యభ్యతే. 146

శ్లో॥ దయోదారాణ్ పురవిజయినః ప్రార్థితవతీ

మురారి రేభి భూయా స్మదనమదనోఽయం ప్రియ ఇతి

అనాథం నైవాహం దురితభరితా జాతు విరహో

న భూయాదేతస్యే త్యహహ నిహతా హంత విధినా.

దయోదారానితి॥ మదనమదనః మన్మథమన్మథః మదయతీతి మదన ఇతి వ్యుత్పత్త్యా
మదనస్యాపి చిత్తవిభిమజనక ఇత్వర్థః. అయం మురారిః కృష్ణః మే మమ ప్రియః
పతి ర్భూయాత్ భవతు ఇత్యేవం దయోదారాణ్ కృపయా మహతీం ఉదారో
దాత్మ మహతో రిత్వభిధానాత్ అధికకృపా మిత్యర్థః. పురవిజయిన శ్శివస్య దారాణ్
భార్యాం పార్వతీ మిత్యర్థః. దారాః పుంసి చ భూమ్యేనే త్యమరః ప్రార్థితవతీ
యాచితవతీ అహ మభవమితి పదద్వయం శేషః. యద్వా ఉత్తరాధా దహం
పద మత్యాగ్యస్వేతవ్యం అభవ మిత్యేక ఏవ శేషః. దురితభరితా పాపపూర్ణా అహం
జాతు కదాచిదపి ఏతస్య కృష్ణస్య విరహో వియోగో న భూయా న్మాభూ దిత్యేవం
నానాధమేవ నైవాయాచిషమ్. పురవిజయినో దారానితి పద మత్యాగ్యస్వేతవ్యమ్.
అహహేతి హంతేతి చ విషాదాతిశయోవిధినా బ్రహ్మణా నిహతా భ్రంశితా అభవ
మితి శేషః. 147

శ్లో॥ సంభుక్తోఽపి ముహూర్ముహూ ర్నవ ఇవ ప్రేమాస్పదం సాధ్యస

స్పృష్టో దుర్లభతా మనోహరతర స్సంమోహన శ్చేతనః

వైకల్యేఽపి రతోచితోపకరణగ్రామస్య సౌఖ్యాకరః

శౌరే చార్చ్యరతోత్సవ స్తవ కథం హ విస్మరిష్యామి తమ్.

సంభుక్తఇతి॥ హేశౌరే కృష్ణ ముహూర్ముహూః పునఃపున స్సంభుక్తోఽపి అనభూతోఽపి
తవ చార్చ్యరతోత్సవః చోరీస్వేదం చార్చ్యం తచ్చ తద్రీతం సురతం తదేవోత్సవః
మహాః నవ ఇవ నూతనసురతవత్ ప్రేమాస్పదం ప్రేమస్థానం భవతీతి శేషః. తథా
సాధ్యసస్పృష్టోఽపి భయయతోఽపి దుర్లభతా మనోహరః చార్లభ్యేన హేతునా
మనోజ్ఞస్థానోచేతనః చిత్తస్య సమ్మోహనః సమ్యక్మోహజనకః భవతి తథా రతో
చితోపకరణగ్రామస్య రతోచితస్సురతానుకూలః యః ఉపకరణగ్రామః పరికరసంఘః
శయ్యాసృక్చందనాదిః తస్య వైకల్యేఽపి అభావేఽపి సౌఖ్యాకరః సుఖస్థానం భవతి
తం తాదృశం కథం విస్మరిష్యామి విస్మృతం కరిష్యామి హేతి ఘోషే. 148

శ్లో॥ నిమిషం త్వయి లీలయా నిలీనేనవలంబా విపదంబుధా వమజమ్.

మరణం శరణం మమాద్య శౌరే నియతం తద్విరహానలాసహాయాః.

నిమిషమితి॥ హేశౌరే త యి లీలయా విలాసేన నిమిషం నిలీనే అదృశ్యేసతి అనవ
లంబా అనాధారా అహమితిశేషః. విషదంబుధౌ ఆపత్సాగరే శోకసముద్రే ఇత్యర్థః.
అమజ్జం మగ్నా అభూవమ్- త్వద్విరహాసలాసహాయాః త్వద్వియోగరూపమగ్ని
మసహమానాయాః మమ మే అద్య మరణం మృతి శ్చరణం రక్షకం భవతీతి శేషః.
నియతం నిశ్చయః-యద్వా మరణం నియత మేకాన్తికం శరణం భవతీత్యన్వయః.
అవశ్యం మమ మరణప్రాప్తి ర్భవిష్యతీతి భావః. అత్ర పూర్వార్థే త్వయి పరమా
త్మని లీలయా మాయయా నిమిషం నిలీనే ఆప్యతేసతి కించిత్కాలమాత్మానన్ద
పరిస్ఫూర్త్యాభావేనతీత్యర్థః అనవలంబా విషదంబుధౌ సంసారసముద్రే అమజ్జమ్
అహం దుఃఖిత్యాది సంసారశోక మనుభవామీతిభావః- ఇతిధ్వనిః. 148

X॥ ఏవ మతివేలం విలప్య విలుప్యమానవివేకా వల్లవవిలాసినీసంహతిః
ప్రస్థానలాలసతయా శతాంగసంగతం సపరివారం మురరిపు మతిచిర
మరోదీచ్చ.

ఏవమితి॥ విలుప్యమానవివేకా విగతజ్ఞానా వల్లవవిలాసినీసంహతిః గోపనీమంతునీ
సంతతిః ఏవం పూర్వోక్తప్రకారేణ అతివేల మమర్యాదం యథాతథా విలప్య
విలాపం కృత్వా ప్రస్థానలాలసతయా ప్రయాణానక్తేన శతాంగసంగతం రథా
రూఢం సపరివారం పరిజనసహితం మురరిపుం కృష్ణ ముద్దిశ్య అతిచిరం బహుకాల
మరోదీత్ అశ్రూణి ముమోచ-రుదిర్ అశ్రువిమోచనే ఇతి భాతుః. 150

శ్లో॥ విరహానలసంతాపసంభవ స్తరళభ్రువామ్
సమంగళవిఘాతాయ నాభూ డ్రశుసముద్గమః.

విరహేతి॥ తరళభ్రువాం స్త్రీణాం సంబంధీ విరహానలసంతాపసంభవః విరహానలేన
వియోగాగ్నినా హేతునా య స్సంతాపః విరహానలా త్సంతాప ఇతి వా-సంతాప
స్సంజ్వరస్సమా-విత్యమరః తస్మాత్సంభవతీతి సంభవః ఉత్పన్నః సః పూర్వోక్తః
అశ్రుసముద్గమః బాష్పేద్గమః మంగళవిఘాతాయ శుభనాశాయ అమంగళాయేతి
యావత్. తాదర్శ్యే చతుర్థీ. నాభూత్ స బభూవ. అనలసంతాపజన్మాశ్రూణాం
యాత్రాసమయే మంగళవిఘాతుకత్వం నాస్తీతిభావః. అత్ర అశ్రుసముద్గమో
మంగళవిఘాతాయ నాభూదితి వాక్యార్థస్య విరహానలసంతాపసంభవత్వరూపపదా
రేన సమర్థనా త్కావ్యలింగం. ఇదం చ విరహే అనలత్వరూపణేన లబ్ధ మితి రూపకో
జీవితమ్. 151

శ్లో॥ తతో నిపుణ మాశ్వాస్య వధూ ర్మధురయా గిరా
నివర్త్య చ రయాత్రాయా ద్యమనా మమనా గయమ్.

తత ఇతి॥ అయం కృష్ణః వధూః స్త్రీయః మధురయా మనోజ్ఞయా గిరా వాచా
నిపుణం చతురం యథా తథా ఆశ్వాస్య అనునీయ నివర్త్య చ నివృత్తాః కృత్వా

ఏతేన ఇతః ప్రాక్ నారీశాం కృష్ణరథానుభావనం సూచితం-రయాద్వేగాత్. యమునాం
నదీం అమనాక్ హస్తేణ ప్రాయాత్ ప్రాప. 152

శ్లో॥ బలాదపి నివారితా విరహభీరవో భీరవో
విస్ఫుజ్య సకలం యయు ర్షితి కృష్ణవర్తాశ్రయమ్
తథాపి న సమీహితం ప్రియసమాగమం భేజిరే
న జారదయతాశ్రయా దిహ కీలాఽరం కారణమ్.

బలాదపీతి॥విరహభీరవః వియోగభీతాః భీరవః స్త్రియః బలాత్ప్రహ్య నివారితా అపి
నిరుద్ధా అపి గురుజనేనేతి శేషః. సకలం సర్వం భవభాన్యాధికం విస్ఫుజ్య త్యక్త్వా
యుషితి ద్రుతం కృష్ణవర్తాశ్రయం శ్రీకృష్ణమార్గాశ్రయణం అగ్నిప్రవేశం చ 'బన్ధా
శ్శుష్మా కృష్ణనర్తే' త్యమరః. యయుః ప్రాపుః. తథాపి ఏవం కృష్ణవర్తాశ్రయణే
కృతేఽపి సమీహిత మిష్టం ప్రియసమాగమం పతిసంబంధం నభేజిరే నప్రాపుః. ఇహ
ఆస్మి నిష్పయే కృష్ణవర్తాశ్రయణేఽపి ప్రియసమాగమాప్రాప్తివిషయే ఇత్యర్థః. జార
దయతాశ్రయాత్ ఉపపత్తిసమాశ్రయణాత్ అపర మన్యత్కారణం హేతుః నకిల
నాస్తి ఖలు. కదాచి చౌర్వేణ పరనాకీర్ణంజానః ప్రస్థానసమయే తాః కథం నయే
దితి భావః. అన్యత్ర సహగమనే స్త్రీణాం ప్రియసంగో యద్యపి నియతః - తథాపి
జారప్రియానుగమనే స సశ్యాదితి భావః. అత్రశబ్దశక్తిమూలధ్వనిరేవ. 153

గ॥ తదను నయనపథ మతీతవతి భగవతి.

తదన్వితీ॥తదను తతః భగవతి కృష్ణే నయనపథం నేత్రమార్గమ్ అతీతవతి అతిక్రాంతే
సతి-అదృశ్యతాం గతే సతీత్యర్థః- 154

శ్లో॥ తదసాక్షాత్కృతేః భేద మవాప్య సుదృశః పరమ్

చక్రు రస్తసమస్తాశా నివృత్త్యభిముఖం మనః.

తదితి॥ సుదృశః స్త్రియః తదసాక్షాత్కృతేః శ్రీకృష్ణాదర్శనా ద్ధేతోః పర మధికం
భేదం చక్షు మవాప్య ప్రాప్య అస్తసమస్తాశాః త్యక్తనర్వాశాః శ్రీకృష్ణప్రాప్తి
విషయదురాశాం సమూల ముత్సృజ్యేత్యర్థః. మనః అన్తఃకరణం నివృత్త్యభిముఖం
ఆగమనోచ్ఛ్రాఖం చక్రుః కృతవత్సృజ్య. అత్రి సుదృశో విబుధాః తదసాక్షాత్కృతేః
పరమాత్మసాక్షాత్కారాభావా ద్ధేతోః పరం భేద మవాప్య అస్తసమస్తాశాః
నిష్కామా స్సన్తః మనః నివృత్త్యభిముఖం నివృత్తిమార్గనిరతిం శమప్రధాన
మిత్యర్థః. చక్రురితి ధ్వనిః- 155

గ॥ తదను యదునందనావధ్యాసితస్యందనౌ సృతిప్రతీరమావేశ్య సింహాసు
రిక్రూర శ్శమునభగినీపానీయ మనగాహ్య కరుణాపూర మపి సమున్నత
ప్రవణ మనుకరదర్శనమపి సుదర్శనకరం నిరంతరాబ్జానక్తకరమ ప్యబ్జ
పరిపంథికరయుగళ మవిరతానుషక్తగడమపి కమనీయవిగ్రహం దివ్య
గంధానులీలసకలాంగమపి నిరేప మనావృతమూర్తిమపి వీతాంబరీవృత

విగ్రహం మాధవమసి పలాశవికాసపరిపంథినం విధుమసి విగతకళంక
మశేషాధారమసి శేషాధారం మినరూపధరమసి సుధీవరమరవాప
ముపగతకమరాకృతిమసి భూభారమసహమాన మవిరతవసుమతీదయిత
మసి కాదాచిత్తభూదారభావ మాలంబితనరసింహరూపమసి పరిపాలిత
మదావళ మత్యున్నతమసి పరిగృహీతవామనభావం అనంతవిక్రమమసి
త్రివిక్రమం నిగృహీతభక్తబలిమసి భక్తబలిపరిగ్రహైకతానం రాజ
రుధిరవిరచితసిత్తతర్పణమసి విహితరాజవంశాభ్యుదయం మనుష్య
ధర్మానువర్తినమసి పౌలస్త్యపరిపంథిన మమోఘశరప్రసరమసి స్వీకృత
శరభంగ ముపగతబలభావమసి సుత్రామసహజమైత్రీపాత్ర మర్చనగుణ
పణ్ణినమసి తమాలనీలం చక్రిణమసి విగతభోగాభిలాషం బభ్రుమసి
భుజగరాజబద్ధాదరం పుష్పవద్విలోచనమసి కమనీయనయనం విష్ణు
కేసనమసి ప్రకటితాద్వైత మస్వప్నరక్షకమసి నిద్రానురక్తం భవవల్లభ
మసి భవసమ్మూలనైకతానం చతుర్దశభువనశరణమసి త్రివిష్టపపరిపాలక
మఖిలభేదరాధిగమ్యమసి బుద్ధైకగమ్యం ముకుందమసి కిన్నరేశరక్షణా
నపేక్షిణం ధార్మికజనదయితమసి పుణ్యజననిమూదనలంపట మవిరత
పరితృప్తమసి భక్తైకతత్పరం సకలాగమశిఖరలక్ష్మ్యమసి న్యగోధదతైక
శాయినం శమప్రధానమసి శతమన్యుసంశ్లేయం ద్విజరాజపక్షపాతినమసి
దోషాకరవిపక్ష మపరిమితరుగాశ్రయమసి విగతశోక మపునర్భవపదమసి
సపునర్భవపదం పురాణపురుషమసి నిర్జరం హంస మప్యమానసవృత్తి
మజమసి పితామహోజలాలిత మనంతమసి సంవర్ధితమరుద్ధణం జనార్దన
మసి కరుణాతరంగితాంతరంగ మతిదక్షిణమసి సకలోత్తరం భగవంతం
దామోదర మద్రాక్షీ దస్తాషీచ్ఛ.

తదన్వితః॥ తదను తతః అకూరః అభ్యాసితస్యన్దనో అధిష్ఠితరథో రథారూఢా విత్సర్గః.
యదునందనో రామకృష్ణౌ ప్రతిప్రతీరం తీరే విభక్త్యర్థే-వ్యయిభావః. 'కూలం
రోధశ్చతీరంచప్రతీరంచటిలంత్రి'స్వీత్యమరః. ఆవేశ్యఉపవేశ్య సిన్నాసున్నాతుఃమిచ్ఛు
స్సౌశమనభగినీపానీయం యమునాజలమవగాహ్యప్రవిశ్య దామోదరంవిష్ణుమద్రాక్షీ
దపశ్యత్ అస్తాషీచ్ఛ తుష్టావచేత్యన్వయః. దామోదరమేవ విశిష్యైకరుణాపూరమసి
దయాప్రవాహమసి అత్ర దయాప్రవాహభరితాస్తకరణే దామోదరే దయాప్రవాహో
కారత్వమేవ ప్రతిపాదిత మిత్యతిశయోక్తిః దయాతద్వతో ర్భేదే-ప్యభేదేన నిర్దే
శాత్. సమున్నతప్రవణం సమున్నతా స్సాధవః తేషు ప్రవణః ఆసక్తః తం ఉన్నత
ప్రదేశోస్సుఖమితి చ- అతఏవ విరోధాభాసాలంకారః. ఏవ ముత్తరత్యాసి బోధ్యమ్.
నీచప్రవణత్వా త్రప్రవాహస్య కరుణాపూరస్య ప్రకృతే ఉన్నతప్రవణత్వవచనం విరుద్ధ
మితి ఆపాతతః ప్రతీతస్య విరోధస్య భగవాన్ కృపయా సాధురక్షక ఇత్యర్థాన్తరవర్ణ

సేన పరిహారాత్. 'ఆభాసశ్చైవిరోధస్య విరోధాభాస ఇవ్యక్తే-ఇతి తల్లక్షణమ్. అయం చాలంకారోఽత్ర' కృపాపూరశబ్దగతాతిశయోక్త్యుజ్జ్వలితః. అనుకరదర్శనమపి అనుకరం దుర్లభం దర్శనం నాత్మాత్కారః యస్య తమపి సుదర్శనకరం చక్రహస్తమ్ సులభదర్శనకారణమితిచ- నిరంతరాభాస క్తకరమపి నిరంతరం సర్వదా అభేద శంభేన ఆసక్తః యుక్తః కరః హస్తః యస్య తమపి అబ్జరిపంథికరయుగళం కమలవిరోధిహస్తస్త్వయం - పరిపంథ్యాదయశ్శబ్దా ఉపమాత్వపర్యవసాయిని ఇత్యా లంకారికాః. తేన కమలసమానమ్య హస్తస్త్వయమితి ఫలితమ్. శంఖవిరోధికరయుగళ మితి చ శంఖాసక్తస్య కరయుగళస్య శంఖవిరోధితత్వం విరుద్ధమితి భావః. అవిరతానుషక్తగదమపి అవిరతం సదా అనుషక్తా సంగతా గదా కౌమోదకీ యస్య తం అవిరతానుషక్తః-గదః వ్యాధిః యస్య తమితి చ తథాభూతమపి కమనీయవిగ్రహం సుందరశరీరం న హి వ్యాధ్యుపహతస్య శరీరసౌందర్యం క్వాపి దృష్టమితి భావః. దివ్యగంధానులిప్తసకలాంగమపి దివ్యేన కర్పూరాదివాసితేన గంధేన చందనేన అనులిప్తం ఛన్నం సకలం సర్వ మంగం శరీరం యస్య తం తథాపి నిర్లేపం పాప సంబంధరహితం గంధలేపనరహితమితి చ - అనావృతమూర్తిమపి అనావృతా మాయయా అచ్ఛన్నా మూర్తిః స్వరూపం : చ్చిదానన్దాత్మకం యస్య తం నిరావరణశరీరమితి చ - పీతాంబరావృతవిగ్రహం పీతవస్త్రరూపితశరీరం మాధవమపి లక్ష్మీపతిం ననస్తమపీతి చ - పలానవికాసపరిపంథినం పలం మాంస మశ్నన్తీతి పలాశాః క్రవ్యాదాః తేషాం వికాసస్య విజృంభణస్య పరిపంథినం నాశకం దైత్యారి మిత్యర్థః. కిసలయవిజృంభణవిరోధిన మితి చ-విధుమపి విష్ణుః చంద్రమపీతి చ-విగత కళంకం నిర్దోషం విగతాంక మితి చ-అశేషాధారమపి సర్వాశ్రయమపి శేషాధార రహితమపీతి చ శేషాధారం శేషాశ్రయం శేషశాయిని మిత్యర్థః. మీనరూపధరమపి మత్స్యవతారభాజమపి మత్స్యమపీతి చ సుధీవరదురవాపం సుధియో విద్వాంసః తేషు వరా ఉత్కృష్టాః విద్వదుత్తమా ఇత్యర్థః. తేషామపి దురవాప మాఘ మశక్యం అవాఙ్మాననగోచరత్వాత్త్వస్యేతి భావః. శోభనా ధీవరా స్సుధీవరాః నిపుణమత్స్యగ్రాహిణః తేషాం దురవాప మితి చ-'క్షవర్తే దాశ ధీవరా'విత్యమరః. న హి మీనః మత్స్యగ్రాహిణాం క్వాపి దుర్లభ ఇతి భావః. ఉపగతకమరాకృతి మపి ప్రాప్తకచ్ఛపస్వరూపమపి కూర్మానతారధారిణమపీత్యర్థః. కూర్మమపీతి చ- భూభారమనపామానం ధరాభారామర్షణ మిత్యర్థః. నిత్యజలాధివాసస్య కమతస్య భూభారానపానం విరుద్ధమిత్యత్రభావః - అవిరతమనుమతీదయితం అవిచ్ఛిన్న భూభారరమపి కాదాచిత్కదా భూదారభావం కాదాచిత్కం క్వాచిత్కః భూదార భావః భువం దారయతీతి భూదార సూక్తరః తస్య భావః యస్య తం కదాచిద్దరహీన తారధారిణ మిత్యర్థః. కాదాచిత్కః భూదారభావః భూదయితత్వం యస్య తమితి చ యః అవిరతం భూదయితః తస్య కదాచిద్భూదయితత్వం విరుద్ధమితి భావః.

ఆలంబితనరసింహరూపమసి స్వీకృతనృసింహావతారమసి సింహమపీతి చ పరిపాలిత
మదావళం రక్షితగజేంద్రం సింహస్య గజచాళకస్య గజపరిపాలనం విరుద్ధమితి
భావః. అత్యున్నతమసి సర్వోత్కృష్టమసి అతిదీర్ఘమపీతి చ పరిగృహీతవామనావ
తారమ్ స్వీకృతహృస్వభావం చ అనన్తవిక్రమమసి అమితపరాక్రమమసి అమిత
పాదన్యామితి చ తే త్రివిక్రమం త్రిషు స్వరమర్చపాతాశేషు విక్రమః పాదక్షేపో
యస్య తం త్రివిక్రమావతారమిత్యర్థః. త్రిపాదన్యామితి చ నిగృహీతభక్తబలిమసి
నిగృహీతః శిక్షితః భక్తః ఆశ్రితః బలిః బలిచక్రవర్తి యేన తం భక్తమసి బలిం
నిగృహ్య ఇంద్రాయ స్వర్గం దత్తనన్తమితి భావః. నిగృహీతః తిరస్కృతః భక్తానాం
బలిః పూజా యేన తమితచ భక్తకృతపూజాం తిరస్కృతచన్తమిత్యర్థః. భక్తబలా
పరిగ్రహౌకతానం భక్తబలిపరిగ్రహే భక్తపూజాస్వీకారే ఏకతానం ప్రసలి
మిత్యర్థః. రాజరుధిరవిరచితపితృతర్పణమసి-పరశురామః కిల ఏకవింశతికృత్వో నను
మతీం నిఃక్షత్రియాం విధాయ తద్యాజురక్షేన పితృతర్పణం చకారేతి ప్రసిద్ధం. రాజ
రుధిరేణ క్షత్రియరక్షేన విరచితం కృతం పితృతర్పణం యేన తమితి సమాసః-
విహితరాజవంశాభ్యుదయం కృతచంద్రవంశోత్పత్తిం - చంద్రవంశే ఉత్పన్నమిత్యర్థః.
కృతక్షత్రియాభివృద్ధిమితి చ-యద్యపి రామావతార స్మార్యవంశ్యే ఏవ తథాపీహ
కృష్ణావతార ఏవ వివక్షిత ఇతి బోధ్యమ్. యద్వా విహితః రాజవంశస్య చంద్ర
వంశస్య అభ్యుదయః ప్రతిష్ఠా యేన తం-జనకసుతాం పరిణీయ చంద్రవంశస్య
ప్రతిష్ఠాం దత్తనన్త మిత్యర్థః. మనుష్యధర్మానుసర్తినమసి మనుష్యాణాం ధర్మ మను
వర్తతే ఇతి తథోక్తం రామావతారధారిణ మిత్యర్థః. కుబేరానుసారిణమపీతి చ-
'మనుష్యధర్మాధనద'-ఇత్యమిరః పౌలస్త్యపరిపంథినం రావణహన్తారం కుబేరద్వేషిణ
మితి చ అమోఘశరప్రసరమసి సఫలబాణప్రసరణ మసి రామబాణానా మమోఘత్వం
ప్రసిద్ధమ్. స్వీకృతశరభంగం స్వీకృతః స్వభక్తత్వా త్స్వీయత్వేన పరిగృహీతః శర
భంగోముని ర్జ్ఞేన తం గృహీతబాణభంగమితి చ-యో య శ్వరో గృహీత స్తస్య తస్య
భంగో భవతీతి వర్ణనబాణ ఇత్యర్థః. ఉపగతబలభావమసి ఉపగతః ప్రాప్తః బలభావః
బలరామత్వం యేన తం బలరామావతారమిత్యర్థః. ఉపగతః బలభావః బలాఖ్య
రాక్షసత్వం యేన తమితి చ-బల ఇతి ఇంద్రస్య శ్రేణుః కశ్యప రాక్షసోఽస్తి అతి
ఏవ బలరిపురితి ఇంద్రపర్యాయేష్వమరః. బలాభిధరాక్షసమపీతి యావత్-సుత్రామ
సహజమైతీపాతమ్ సుత్రామ్ణః ఇంద్రస్య సహజమైతీ భ్రాతృస్నేహః తస్య
పాత్రం భాజనభూతం ఉపేంద్రత్వాదితి భావః. అర్జునగుణప్రణయినమసి అర్జునః
ధర్మరాజానుజః తస్య గుణేషు ప్రణయీ స్నిగ్ధః తం తద్గుణానురాగిణ మిత్యర్థః.
శుక్ల గుణవంతమితి చ-తమాలనీలం తాపింఛపుష్పవత్కృష్ణవర్ణం చక్రధరిమసి సుద
ర్శనవంతం సర్పమపీతి చ-విగతభోగాభిలాషు త్యక్తభోగేచ్ఛం మాయాతీతత్వాదితి
భావః. 'జహత్తేనాం భుక్తభోగా మజోఽన్య ఇతి శ్రుతే. త్యక్తర్షదేహాభిలాషమితి

చ-బ్రహ్మమున విష్ణుం నకులమితి చ-విపులే నకులే విష్ణో బ్రహ్మ స్వాస్య'దిత్యమరః. భుజగ రాజబద్ధానరం ఆదిశేషే ధృతస్నేహం నకులశ్చ సర్వచ్ఛేదకశ్చ సర్వస్నేహో విరుద్ధ ఇతి భావః. పుష్పవద్విలోచనమపి పుష్పవన్తా సూర్యచంద్రా విలోచనే నేత్ర యశ్చ తస్మై 'సకయోక్త్యా పుష్పవన్తా దివాకరనిశాకరా' విత్యమరః. పుష్పం నేత్ర దోషః శుక్ల పర్యాయః తదనయో రస్తీతి పుష్పవన్తి విలోచనే యశ్చ తమితి చ-కమ నియనయనం మనోజ్ఞలోచనం విష్వక్సేనమపి విష్ణుమ్ 'విష్వక్సేనో జనార్దన' ఇత్యమరః. విశిష్టాద్వైతమతస్థాపకం విష్వక్సేనాచార్యమితి చ-ప్రకటితాద్వైతం ప్రకటికృతాశేదం 'సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మేతి' పుతే రితి భావః. ఏతేన అద్వైత మతవ్యవస్థాపకవ్యాసావతారో వర్ణితః. యద్వా బుద్ధావతార ఏవానేన వర్ణితః 'సతబలోద్దయవాదీ వినాయక' ఇతి. అద్వయవాదిత్వాద్బుద్ధశస్య అస్వప్న రక్షకమపి దేవానాం త్రాతారం నిర్మిద్రమితి చ నిద్రానిరంతరం యోగనిద్రాసక్తం భవవల్లభమపి భవస్య శివస్య వల్లభః ప్రియః తం శివసఖ మిత్యర్థః. అత్ర నైవా భవో నల్లభో యశ్చ తం మోహిన్యవతారే విష్ణో శ్శివపతికత్వాదితి వర్ణయన్తి. సంసారస్పీయమపీతిచ భవసమ్మూలనైకతానం సంసారనిరసనప్రపణం ఆశ్చిత్వా సంసారా నోచ్యంతే మిత్యర్థః. చతుర్దశభువనశరణమపి చతుర్దశలోకరక్షితారమపి త్రివిష్టపపరిపాలకం స్వర్గరక్షకం - 'సురలోకో ద్యౌదివాద్వే స్త్రియాం క్షీణే త్రివిష్టప' మిత్యమరః. లోకత్రయశరణమపీతి చ - చతుర్దశలోకశరణస్య త్రిలోకపరిపాలకత్వ వచనం పిష్టపేషణతుల్య మితి విరోధః. స్వర్గముపేంద్రస్పృశ నిరతం పరిపాలితీ తత్సరి హార ఇతి భావః. అఖలభేదరాదిగమ్యమపి అఖలై స్సర్వైః భేదరై స్సూర్యాది గ్రహైః అధిగతుం ప్రాప్తుం యోగ్యం తమితి విరోధః - సర్వదేవోపసృప్యమితి పరి హారార్థః-బుద్ధకగమ్యం బుద్ధేన గ్రహేణై కేన గమ్యమితి విరోధః. విద్యదేకసులభమితి సరిహారః-ముకుందమపి విష్ణుమపి నిధిమపీతి చ-కిన్నరేశరక్షణానపేక్షణం కిన్నరే శానాం కుత్సితవృషతీనాం రక్షణ మనపేక్షతే ఇతి తథోక్తః తమితి చ-ముకుందాద యోహి నిధయో నవ కుబేరేణ నిరతం రక్ష్యన్తే ఇతి భావః. ధార్మికజనదయితమపి ధర్మనిరతజనస్పీయమపి పుణ్యజననిఘాదనలంపటం రాక్షసవిनाశనవ్యగ్రం ధార్మిక జనవిनाశనాసక్తమితి చ-యాతుధానః పుణ్యజన-ఇత్యమరః. అన్యత్రే తు పుణ్యాయుక్తో జనః పుణ్యజన ఇతి శాకపారివాదిత్వా త్సమాసః. అవిరతపరిష్కృప్తమపి నిత్యత్వప్రమపి భక్తైకతత్పరం ఆశ్చిత్వాసక్తం అన్నాసక్తమితి చ-సకలాగమశిఖరలక్ష్మ్యమపి సర్వవే దాన్తవేద్యమపి సర్వవృత్తాగ్రస్థమపీతిచ - న్యగోధధవశ్చైకశాయినం వటప్రతే ఏకస్మిన్నేవశాయినం 'కరారవిందేన పదారవిందం ముఖారవిందే వినివేశయన్తం వటస్య పత్రస్య పుటే శయానం బాలం ముకుందం మనసా స్మరామితి ప్రమాణాత్. శమప్రధానమపి శాన్తిప్రధానమపి శతమన్యుసంశ్రియం ఇంద్రాధారం అతికోపా శ్రియమితి చ-శక్ర శతమన్యు ర్దివస్పతి' - ఇత్యమరః. ద్విజరాజపక్షపాతినమపి ద్విజ

రాజః బ్రాహ్మణోత్తమః నారదాదిః తత్ర పక్షపాతః స్నేహః యస్య తం యద్వా-
ద్విజరాజః గరుత్మాక్ తస్మిక్ పక్షపాతిన మితి వా తస్య పక్షే పక్షే హతి నర్తకే
ఇతి వా గరుడధ్వజ మిత్యర్థః. చన్ద్ర పక్షపాతినమపీతి చ దోషాకరవిపక్షం దోషాకరాః
దుష్టాః తేషాం విపక్ష శ్శత్రుః హస్తా తం చన్ద్రవిరోధిన మితి చ అపరిమితరుగా
శ్రయమపి అమితకాన్తిమ స్తమపి అమితరోగాధారమపీతి చ - విగతశోకం విశోకం
మాయానభిభూతత్వాదితి భావః. అపునర్భవపదమపి అపునర్భవం పునరుత్పత్తి
రహితం పదం స్థానం వైకుంఠాఖ్యం యస్య తం అనఖచరణమపీతి చ - 'పునర్భవః
కరరుహ' ఇత్యమరః. సపునర్భవపదం సనఖచరణం ప్రశస్తనఖభూషితపాదారవంద
మిత్యర్థః. పురాణపురుషమపి పురుషోత్తమమపి జరతపురుషమపీతిచ-నిర్జరం దేవం జరా
రహితం చ-అమరా నిర్జరా దేవా' ఇత్యమరః. 'జరాయా జరసన్యతరస్యా'మితి జర
సాదేశస్య వైకల్పికత్వమ్. హంసం పరమాత్మానం షట్కవిశేష మితి చ అసి అమా
నసవృత్తిం మనోవృత్తిరహితం అవిశ్శిష్టత్వాదితి భావః. మనోవృత్తిర్నామ సంకల్ప
వికల్పాదికమన్యకరణజన్యం జ్ఞానమ్. మానసే మానససరసి వృత్తిః స్థితిః స విద్యతే
యస్య తమితి చ- అజమపి విష్ణుమపి బ్రహ్మాణమపీతి- 'అజ శ్శంభో విభౌ విష్ణో'ఇత్య
భిధానాత్. పితామహోపలాలితం బ్రహ్మస్తుతం అనస్తమపి విష్ణుమపి శేషమపీతి
చ- సంవర్ధితః పోషితః మరుద్గణో దేవప్రజః యేన తం సంవర్ధితః మరుతాం
వాయూనాం గణో యేన తమితి చ- సర్వాణాం వాతాశసత్వాత్. జనార్దనమపి
విష్ణుమపి జనపీడకమపీతి చ - కరుణాతరంగితాన్తరంగం కిరుణాతరంగితం సంజాత
దయాకల్లోల మన్తరంగం మనో యస్య తం-తారకాదిత్వా దితచ్. అతిదక్షిణమపి
అత్యస్తదక్షిణనాయకమపి అత్యస్తం దక్షిణ దిక్స్థమపీతి చ. సకలోత్తరం సర్వో
త్తమం సకలాదపి ఉత్తరదిక్స్థమితి చ- అత్ర దక్షిణోత్తరిశబ్దౌ లక్షణయా తాన్ద్య
వాచినౌ. భగవన్తం వక్ష్యణపరిపూర్ణమ్.

156

తథాహి||స్తుతిమేవ ప్రతిపాదయతి కవి రిత్యర్థః.

శ్లో|| వదత్ భక్తేభ్య స్త్వం పదమపి దదామితి సవిధం

ప్రపన్నానా మేషాం కిము విపదభావం వితనుషే

నివృత్తౌ దృశ్యంతే లఘు య దధిగమ్యేతరసురాన్

ప్రపన్న స్త్వాం పంగు ర్భవతి పునరావృత్తివిధురః.

వదన్నితి|| త్వం భక్తేభ్యః స్త్వం స్వీయం పదం వైకుంఠాఖ్యం స్థానమపి చరణమపీతి
చ గమ్యతే దదామి వితరామి ఇతి వదత్ బుద్ధివత్ 'యవాగూం పిబ శిఖా తే వర్షి
ష్యతే'ఇతివత్ మాం భజస్వ-తవ మత్పదం దాస్యామితి తేషాం ప్రరోచనా ముత్సా
దయ నిత్యర్థః. సవిధం సమీపం ప్రపన్నానాం ప్రాప్తానాం భగవత్పదప్రాప్త్యాశ
యేతి భావః. ఏషాం భక్తానాం శ్రితానాం విపదభావం విపదా మాపదా మభావః
అత్యన్తఃసమీపితి తం విగతే పదే యస్య తస్య భావ మితి చ చరణభంగమితి

యానత్-వితనుషే కరోషి కిము-తత్ర హేతు మాహ- యద్యస్మాద్దేతోః జనా ఇతి శేషః- ఇతరసురా నిందాదిత్వదన్యదేవతా సధిగమ్య ప్రాప్య తత్త్వలోకాః గత్వే త్మరః. లఘు క్షిప్రం నిస్సృతాః పునరాగతాస్సన్తః 'అబ్రహ్మభుచనా ల్లోకాః పునరా వృత్తినో-ర్జునేతి వచనాత్. 'క్షీణే పుణ్యేమర్జ్యలోకం విశ' స్తితి వచనాచ్చేతి భావః. దృశ్యస్తే ఉపలభ్యస్తే అస్మాభి రితి శేషః- చరణభంగాభావా దిత్యన్యో భావో వ్యజ్యతే. తద్వౌ ప్రపన్నః ప్రాప్తస్త్వత్త్వలోకం గతస్త్విత్యర్థః. పునరావృత్తివిధురః పునరాగమసహితః 'మా ముషేత్యే తు కౌస్తేయ పునర్జన్మ న విద్యతే' ఇతి వచనాదితి భావః. అత ఏవ సంగుః పరమాత్మా సంగు రిత్యుపలక్షణం మూకత్వాదీనామ్. 'అపాణిపాదో జవనో గృహీతా పశ్యత్యచ' సృశ్యోత్సృకర్ణ ఇతి మ్రేశే. పాదవికల ఇతి చ ప్రతీయతే. భవతి దుఃఖధ్వంసం నాతమో మోక్ష మాహేతి వచనాత్. నైయామకమతానుసారేణ చుమదుఃఖధ్వంసలక్షణో మోక్షః భవత్సవప్రాప్త్యా సిద్ధ్యతి-సత్యన్యో. అత ఏవ తేషాం న పున ర్దుఃఖప్రసక్తి రిత్యేనోభావః- భక్తాం స్వత్త్వలోకం సీత్వా తత్ర పాదరహితాం త్వం యస్మాదకరో స్తతపవ నామీషాం పునరాగమన మహో తవ ఘాతుకతా- మాన్సు నామ సవీరపదదానం ప్రాక్సిద్ధచరణ భంజనాభావే తు కథంచి త్సునరాగచ్ఛేయ రిత్యన్యోభావః. సవీరపద ప్రాప్త్యర్థం యతమ నానాం ప్రాక్సిద్ధపదభంగలాభ ఇతి వర్ణనా ద్విషమాలంకారో వ్యంగ్యాశ్చే అస్తి-

157

శ్లో॥ పుమాంసం స్వీకర్తుం కమపి భవరోగం ప్రకృతిజం
బలాత్కృత్వా కృత్వా విషమ మథ విత్తా న్యచహరక
ధ్రువ స్తే మృత్యు రోషి యది భజసి మామేవ శరణం
ప్రకల్పేనం త్రాసం వ్రజసి పరమార్తా ద్భుశుమతిమ్.

పుమాంసమితి! కమపి ధన్య మిత్యర్థః. 'మనుష్యాశాం సహస్రేషు కశ్చిద్యతతి సిద్ధయే యతతామపి సిద్ధానాం కశ్చి న్నాం వేత్తి తత్త్వత' ఇతి వచనాత్. పుమాంసం పురుషం స్వీకర్తుం స్వ మాత్మా 'సోఽజ్ఞాతా వాత్మని స్వ' మిత్యమరః. స స భవ తీ త్యన్యం అనాత్మాన మిత్యర్థః. అన్యం స్వం కర్తుం స్వీకర్తు అనాత్మాన మాత్మానం కర్తుం స్వసాయుజ్యం దాతు మిత్యర్థః - అభూతతద్భావే చ్ఛిః. యద్యపి పురుషాః పరమాత్మా ఏవేతి కృత్వా తేష్వనాత్మత్వ మసిద్ధమితి- అత్ర అభూతతద్భావో దుర్లభః-తథాపి అనాత్మత్వస్య భ్రాన్తిమూలన్య సత్త్వా న్న దోష ఇతి జ్ఞేయమ్. 'జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యే నృధుసూదనః స నై తత్త్వార్థవిజ్ఞాతా స నై మోక్షార్థచింతక' ఇతి వచనాత్. భగవత్సాయుజ్యదానే సంకల్పః ప్రథమం భవతీతి కృత్వా స్వీకర్తు మిత్యు క్తమ్. కస్తేచి నృహాభాగాయ సాయుజ్యం దాతుం సంకల్పేతి భావః. ప్రకృతిజం మాయాజన్యం భవరోగం భవ స్సంసార స్స ఏవ రోగః రుజా తం బలాత్ప్రసహ్య విషమం దుస్సహం కృత్వాకృత్వా అతిశయేన కృత్వే

త్యర్థః. భార్యాపుత్రాదినానేన వైరస్య ముత్పాద్యేతి భావః. అథ తతః విత్తాని ధనాని అపహరణ నాశయణ 'యస్మానుగ్రహ మిచ్ఛామి తస్య విత్తం హరామ్యహం తస్య పుత్రాంశ్చపౌత్రాంశ్చేతి విష్ణుపురాణవచనాత్. స కేవల మేతావ దిత్యాహ-మామేవ శరణం రక్షితారం యది స భజసి న సేవసే తే తవ మృత్యు స్సంసారః ధ్రువః నియతః అవర్జనీయ ఇత్యర్థః. ఏవ మిద్ధం త్రాసం భయం ప్రకల్ప్య జనయత్వా 'మామేవ యే ప్రపద్యంతే మాయా మేతాం తరన్తి తే' ఇతి వచనాదితి భావః. పర మాత్మాత్ నిస్సారసంసారా దతినిర్విణ్ణా క్షత్వాత్ సకాశాత్ బహుమతిం పూజాం వ్రజసి ప్రాప్నోషి. ఏతేన భగవతో నిర్వాప్యజకరుణాసముద్రత్వం వ్యక్తమ్. న్యంగ్యా ధన్తు- కమపి పుమాంసం ధనిక మిత్యర్థః-స్వీకర్తుం వశీకర్తుం ప్రకృతిజం స్వాభావికం భవరోగం భవాభిధం రోగం బలాత్ విషమం కృత్వాకృత్వా విరుద్ధావన ప్రదానా దినా వర్ధయిష్యేత్యర్థః. అథ విత్తా న్యపహరణ త్రైలోక్యవికరణవ్యాజే నేత్యర్థః. స కేవల మేతావ దిత్యాహ - మామేవ మమైవ త్వద్దేహతత్త్వజ్ఞత్వాదితిభావః. శరణం స భజసి యది మదియ మాషఢం స గృహ్లాసి చే దిత్యర్థః. తే మృత్యు ర్మరణం ధ్రువః-ఏనం త్రాసం ప్రకల్ప్య అర్తా ద్వాస్యధిపీఠేతాత్ బహుమతిం పరం బహుమానమేవ వ్రజసి స తు రోగస్యాత్మనికనివృత్తిం కరోషి సహజరోగస్య దుర్నివారత్వాదితి భావః-

158

శ్లో॥ అవిశ్రాంతం సేవా స తు ఫల మపేక్ష్యం చిరచితం
ఫలం భోగ్యం కృత్వా కృతిమపి సమర్ప్యం తవ ఫలమ్
భవత్స్వేవం ప్రాంతే ఫల మమృతభావా దనధికం
స దృష్టైరయం సేవా మధుమధనమాయాం తవ నుమః.

అవిశ్రాంతమితి॥ సేవా భజనం అవిశ్రాంతం సంతతం కర్తవ్యేతి శేషః. 'ఆసుప్తే రామృతేః కాలం నయే ద్యేదాన్తచిన్తయేతి వచనాత్. ఫలం నాపేక్ష్యం సకాం త్యం నిష్కామస్యైవ మోక్షాధికారాదితి భావః. చిరచితం చిరాత్సంచితం ఫలం ప్రాగ్భగవత్కృత్యం సుఖదుఃఖాదిక మిత్యర్థః. భోగ్యం భోక్తం యోగ్యం 'ప్రాగ్భం భోగతో నశ్యే' దితి వచనాత్. భోగేన ప్రాగ్భం కర్మ క్షుద్రయేదితి భావః. కృతిం సంధ్యావందనాదికర్మ కృత్వా ఫలం తవ సమర్పయేదేయమ్. 'కర్మణ్యేవాధికార స్తే మాఫలేషు కదాచనేతి వచనా దితిభావః. ఏవం భవతు ఏతత్సర్వ మంగీకృత మిత్యర్థః. ప్రాప్తే ఉపాన్తేఫలం అమృతభావా న్మోక్షా దనధికం అధికం స భవతి తదధిక ఫలస్యైవాభావాదితి భావః. యద్వా అనధిక మనతిరిక్తం ఏవంవిధపరమాత్మ సేవాయా మోక్షఫలకత్వాదితి భావః. ఇయం సేవా స దృష్టా నావలోకితా 'స మహాత్మా సుదుర్లభ' ఇతి వచనాదితి భావః. హేమధుమధన మధురివో తవ మాయాం ప్రకృతిం నుమః స్తుమః. అచింత్య శక్తిత్వా త్వస్మాయావైభవస్య మోక్షో దుర్ఘట ఇతి భావః. వ్యగ్యాధన్తు - సేవా చతుర్దశభువనాధీరస్య తవ భజనం అవిశ్రాంతం

కర్తవ్యారాజసేవా మనుష్యాణా మసిధారావలేహసమితి న్యాయా దతివిషమా రాజ
సేవా నాసి సర్వదా చేత్రిమువక్తవ్యమితి భావః. ఫలగౌరవేణ సర్వం సోధ్యమిత్త్యత
ఆహ-ఫలం నాకేత్వం అన్యస్య లుబ్ధప్రభో స్సకాశే వాచా పరం న యాచనీయం
మనసా ఫలాపేక్షణే తు న హానిః తస్య కించిద్జ్ఞత్వేన ఫలహృదయజ్ఞానాభావాత్తవ
తు సర్వజ్ఞత్వేన మనసాసి న కాంక్ష్యమిత్త్యహా మహానానంద ఇతి భావః. తస్మి సేవ
కానాం కథం జీవికేత్యత ఆహ-చిరచితం పితృపితామహాదిభి శ్చిరా త్సంపాదితం
ఫలం భాగ్యం కృతిం కర్మ కృత్వా యత్కించి దవకాశే వాణిజ్యాదివ్యాపారం
కృత్వేత్సర్థః. ఫలం తజ్జన్యం తవ సమర్ప్యమ్ ఏవం భవతు సర్వ మేత తోషుం
శక్యతే ఇత్యర్థః. ప్రాంతే ఫల మమృతభావా స్మృతత్వాభావా దసధికం యత్కించి
ద్యవాగూపానాదినా ప్రాణధారణమాత్రా దధికం ఫలం నాస్తీత్యర్థః. ఇయంసేవా
స దృష్టా కాస్తి న దృష్టచరీత్యర్థః. హేమధుమధన తవ మాయాం వంచనాం
నుమః. యయా మాయయా సర్వా అదత్తైవ సేవయసి తస్మై నమ ఇత్యర్థః. 159

శ్లో॥ శ్రితానాం యద్భాగ్యం హరిసి కలయేఽనుగ్రహమితి
ప్రతార్య స్తామేవ ద్విగతపునరావృత్తిని పదే
అచంద్రాగ్నా దిత్వే క్వచన హృదయస్యాప్యసుగమే
త్వదేకద్యోత్యే యత్ప్రససి తవ యుక్తం కథ మిదమ్.

శ్రితానామితి॥ ప్రతార్య సంసారా ద్యుష్మాం స్తారయత్వా అనుగ్రహం దయాం
కలయే కరోమి ఇతి వచన్నితి శేషః. శ్రితానాం భక్తానాం భాగ్యం విత్తం ముప
లక్షణమిదం దారాపుత్రాదీనాం హరిసి నాశయసీతి యత్ తదేత దాస్తామ్.
ధనాద్యపహరణేన మదాదిచిత్తరోమాణ భంశయత్వా స్వాధీనహృదయాకరణ
రూపోఽయ మకార స్తావ త్తివృత్తిత్యర్థః. ఇతోఽప్యధికోపకారసద్భావాదితి భావః
తమేవ దర్శయతి-అచంద్రాగ్నా దిత్వే చంద్రవహ్నిసూర్యా యత్ర న సన్తి తస్మిన్-
'న తద్భావయతే సూర్యో న శశాంకో న పావక' ఇతి వచనాత్. హృదయస్యాపి
మఃసోఽపి అనుగమే అవిషయే. 'అప్రాప్య మనసా సహేతి' శ్రుతేః. త్వదేకద్యోత్యే
త్వయా ఏకేనైవ ద్యోతయతుం శక్యే త్వత్ప్రకాశాతిరిక్తప్రకాశహూన్యే
ఇత్యర్థః. 'తమేవ భాస్త మనుభాతి సర్వమితి' శ్రుతేః. విగతపునరావృత్తిని
పునరావృత్తిరహితే క్వచన అనిర్వాచ్యే పదే స్థానే మోక్షే ఇత్యర్థః. క్షిప్సి పాత
యసీతి యత్ మోక్షం శేభ్యో దదాసీతి యదిత్యర్థః. ఇదం మోక్షదానం తవ కథం
యుక్తమితి కాకుః-తవైవ యుక్తం సత్వన్యస్యేత్యర్థః. 'మోక్షమిచ్ఛేజ్జనార్దనా'దితి వచ
నాదితి భావః. వ్యంగ్యార్థస్తు - అనుగ్రహం కలయే ఇతి ప్రతార్య వంచయత్వా
శ్రితానాం భాగ్యం విత్తం హరసీతి యత్ తదేత దాస్తా తివతు భాగ్యహరణ
మాత్రేణ సశోచనీయ ముత్తరత్రానర్థసద్భావాదితి భావః. తదేవాహ-అచంద్రాగ్నా
దిత్వే చంద్రాదిరహితే గాఢాంధకారవరీత్యర్థః. హృదయస్యాపి అనుగమే సుఖేన.

గన్తు మశక్యే కిన్తు కష్టేన వేత్సర్థః. కంటకాదిభి రతిదుర్గమమసి ప్రదేశమతి సూక్ష్మత్వా
న్మనః పరివిశతి సతు శరీర - మిదన్తు మనసాపి దుర్గమమితి భావః. త్వదేకద్యోత్యే
త్వయేనేకేనైవ జ్ఞేయే-ఏతేన అనేన పథా త్వం గచ్ఛేతి త్వదుపదేశ మంత రేణ కేనాపి
పలాయతు మయోగ్యే ఇతి విధమ్. అపునరావృత్తని నిర్గన్తు మశక్యే క్వచన క్వాపి
పదే కారాగారాదా ష్టీపసీతి యత్ ఆశ్రితానితి శేషః. ఇదం తవ కథం యుక్తం
తావ దాశ్రితస్య విత్తహరణ మేనాయుక్తం హరణానన్తరం వా క్వచి ద్భిక్షుటనా
దినా జేవేతి విసర్జనం యుక్తం ఉభయమపి విహాయ శున్యభయా దేవం కరణన్తు
సర్వభావాయుక్త మిత్యహో తవ నైర్భృణ్యమితి భావః. 160

శ్లో॥ భావత్కం గుణజాల మస్ఫుటతనుః పు ర్వం ప్రకాశ్య ద్విజాన్
లగ్నాన్ భాగ్నిభృతోఽపి తత్ర తనుషే పశ్యాన్మణేభ్యః శ్చుతాన్
ఆతన్వ స్కృతపక్షపాతమగతీ న్నేతా నిజాంతర్గతా
నాధత్సే ద్విజముక్తిదానకరుణా దృష్టా శ్చుతావా స తే.

భావత్క-మితి॥ అస్ఫుటతనుః అవిజ్ఞేయస్వరూపః త్వం పూర్వం ప్రకృతమతః భావత్కం
త్వదీయం. 'భవతః పృచ్ఛసావితీ కక్'. గుణజాలం కల్యాణగుణగణం ప్రకాశ్య
ప్రకటికృత్వా సగుణోపాసనేచ్ఛా ముత్పాద్యేత్సర్థః. భాగ్నిభృతోఽపి దేహాదివ్యా
త్మత్వమదీయత్వరూపభాగ్నియుక్తానపి అవిద్యావృతత్వాదితి భావః. ద్విజాన్
బ్రాహ్మణాన్ తత్ర సగుణోపాసనే లగ్నా నాసక్తా తనుషే కరోషి - నిష్కామ
కర్మానుష్ఠాపనేన శుద్ధాస్తఃకరణాన్ విధాయ తతః త్వద్ధ్యానధారణాద్యాసక్తాన్
కరోషీతి భావః. పశ్యాన్ భ్రష్టతః గుణేభ్యః సత్వాదిభ్యః విషయేభ్యః ఇతి వా చ్యుతాన్
భ్రష్టాన్ ఆతన్వ కుర్వన్ ద్విజానిత్యేవ - సగుణోపాసనాత స్త్వాజుత్వా నిర్గుణో
పాసనే ప్రవేశయన్నిత్యర్థః. అగతీన్ గత్యన్తరశూన్యాన్ సైశ్వరణానిత్యర్థః. ఏతాన్
నిర్వికల్పసమాధ్యారూఢాన్ కృతపక్షపాతం సన్నేహం యథా తథా నిజాన్తర్గతాన్
స్వాభిన్నా నాధత్సే కరోషి త్వత్సాయుజ్యం దదాసీత్సర్థః. తే త్వదీయా ద్విజముక్తి
దానకరుణా బ్రాహ్మణమోక్షప్రదానే దియా దృష్టా అవలోకితా శ్చుతా వా
సభవతి - క్వాపిదృశీ నిర్వాణజపరమఫలప్రదకరుణా స దృష్టచరీ స శ్రుతచరీచేతి
భావః. మయా మోహితతయా ఇతికర్తవ్యతామూఢానాం ప్రథమత స్సుకరతయా
సగుణోపాసనేచ్ఛా ముత్పాద్య తదను క్రమేణ జ్ఞాన ముత్పాద్య మోక్షం దదత
స్తవ కరుణా కేనాపి స నర్తనీయేతి పరమార్థః. వ్యంగ్యార్థస్తు - అస్ఫుటతనుః ప్రచ్ఛా
దితశరీరః క్వచి నిలీనస్స నిత్యర్థః. త్వం భావత్కం గుణజాలం తన్మృత్యుతం పక్షి
గ్రహణసాధనవిశేషం మృష్టల ఇతివత్ప్రియోగః-పూర్వం ప్రకాశ్య విస్తారయత్వా
భాగ్నిభృతో భ్రమణీలాన్ ద్విజాన్ పక్షిణః తత్ర జాలే లగ్నాన్ తనుషే పశ్యాన్
ల్లగ్నాన్తరం కృతపక్షపాతం కృతః పక్షపాతః పక్షచ్ఛేదః యస్మిన్ కర్మణి తద్యథా
తథా గుణేభ్యః స్తన్మృత్యు శ్చుతా నాతన్వ జాలతః పృథక్కుర్వన్నిత్యర్థః. అగతీన్

ఛిన్నపక్షతయా గమనరహితా వతాః పక్షిణః నిజాంతర్గతాః స్వోదరప్రవిష్టాః
అథ తే ఖాదసీత్యర్థః అతఏవ తే ద్విజముక్తదానకరుణాపక్షిమోచనదయా దృష్టా
శ్రుతావా నభవతి. విపరీతలక్షణయా ఈదృశం వైర్భ్రష్ట్యం చిత్తమిత్యర్థః. 16

శ్లో॥ కారుణ్యార్థి రితి ప్రథా తన భువి ఖ్యాతా చ మే దీనతా
దాసోఽహం తన చితి జృంభతి ముహూర్తేన్ద్రం యదద్యాపి మే
దోషః క్వన్న మమైవ సోఽయ మథవా త్రైలోక్యతా తస్యతే
న్యాయోఽనేహం మంజస స్మరముచు స్మరక్షణం శ్రేయసే.

కారుణ్యేతి॥ భువి లోకే తన తే కరుణార్థి ర్దయాసమద్ర ఇతి ప్రథా ప్రఖ్యాతిః
కీర్తిరితి యావత్ ఖ్యాతా ప్రసిద్ధా-వనం మే మమ దీనతా చ కృపణత్వ మనాథత్వ
మితి యావత్-భువి ఖ్యాతే త్యత్యాసి పదద్వయం సంబధ్యతే. తథా తనాహం
దాస స్సేవక ఇతి ప్రథా చ భువి ఖ్యాతా - ఏవం సితే అద్యాపి దీనకృపాలో స్తవ
ఆశ్రయణే కృతే సత్కృతి మే మమ ముహూ రతిశయేన దైన్ద్ర్యం దీనతా జృంభతి
వర్తతే ఇతి యత్ సోఽయం మమ దైన్ద్ర్యనికాసః మమైవ దోషః కిచ్చ కిం వా-
అథవా త్రైలోక్యతా తస్య త్రిభువనజనకస్య తే తవైవ దోషో వా-ఇహాస్మి నిష్పయే
సమంజః యోగ్యః న్యాయః వినిగమనా - ఏకత్రే పక్షపాతిసి యుక్తి రితి యావత్
న నాస్తి. అయం దోష స్తవేతి మమేతి వా నిర్ధారితం నాస్తి పృథలోపేతు రితి
భావః. యస్య కస్యాపి నా భవతు కర్తవ్య మాహ స్మరేతి - శ్రేయసే శుభాయ
ముహూ రతిశయేన సంరక్షణం వా మకరక్షణం స్మర కల్పిద్దీనో మత్సేవకః మత్స
కాశాద్రక్షణం యాచతే ఇతి మాం స్మరసి యది మమ శ్రేయ స్సాన్నిధితిభావః.
యద్వా దీనజనావనబద్ధపేక్షస్య తన యా ప్రఖ్యాతి స్సా మదననసే లుప్యేత
తస్మాత్ మాం సంరక్ష్య తదసాధారణనిజప్రతిష్ఠాం పాలయ- ఏతన్నద్రక్షణం తవైవ
శ్రేయః. అపకీర్తినరాసకత్వాదితి భావః- 162

శ్లో॥ ఆకల్మషప్రశమమాకలయే విలంబ
మిద్ధం ప్రతారయతు మస్తి యది ప్రయత్నః.
పాపం త్వదంఘ్రికమలాశ్రయణావధీతి
జానేన కిన్ను నిగమప్రకరప్రవాదమ్.

ఆకల్మషేతి॥ ఆకల్మషప్రశమం పాపశాన్తిపర్యంతం విలంబం కాలక్షేప మాకలయే
కరోమి ఇద్ధ మేవం ప్రతారయతుం మాం వంచయతుం ప్రయత్నః యత్నః అస్తి
యది భవతి చేత్ త్వం దీన ఏవ అహం దీనజనరక్షకఏవ- తథాపి తావకపాపశాన్తి
పర్యంతం త్వద్రక్షా మయోపేక్ష్యతే ఇతి యది త్వం మాం ప్రతారయసీత్యర్థః.
పాపం కలుషం త్వదంఘ్రికమలాశ్రయణావధి తన అంఘ్రికమలయోః పాదార
రాశ్రయణం సేవా త్వదంఘ్రికమలాశ్రయణం అవధి రన్తో యస్య

తత్తత్తోక్తం శత్రోవందూపం సిగమప్రకరప్రవాదం వేదసంఘభూషం న జానే
కిన్న జానామ్యేవ. అగ్న్యైశ్శాస్త్రాంతరాలరాశిరీవ భగవత్సాధారణింబాశ్రియశా
త్వాపరాశి ర్భక్తిభవతీతి వేదాన్తవిచారణేన మయా జ్ఞాతమేవ-అతో నాహం త్వయా
వంచసియ ఇతి భావః- 163

గ|| సమనస్తరమంతర్నితే భగవతి తూష్ణీంభూయ సరయ మున్మజ్యచ శతాంగ
సంగత మక్రూరం వాసుదేవః కిమపూర్వ మాలోకితవా నసీతి సకపట
మపృచ్ఛత్.

సమనస్తరమితి. సమనస్తర మక్రూరస్తుత్యనస్తరం భగవతి విష్ణౌ అన్తస్త్వే తిరోహితే
సతి- తూష్ణీంభూయ నిర్వచాః భూత్వా సరయం ససంభ్రమం యథాతథా ఉన్మజ్య-
చ జలాదుద్ధాయ శతాంగసంగతం రథాయాశ మక్రూరం అపూర్వం అపృష్ట పుత
చరం కిం పస్తు అలోకితవానసి దృష్టవానసి-ఇత్యేవం సకపటం సమాయం యథా
తథా వాసుదేవః కృష్ణః అపృచ్ఛత్ పృచ్ఛచ్చ.

గ|| సోఽపి సకలవిష్మయభాజనం భవంతమంతరేణ నకించిదుత్తరయన్ ప్రేరిత
రథతురంగమ స్పృపది మధురానగరపరిసర ముపగమ్య తత్ర సపరివారం
కేశవం నివేశ్య ప్రవిశ్య చ స్వయం నగరం కంసాయ తదాగమనోదంత
మావేద్య నిజసదన మాససాద.

సోపీతి||సోఽప్యక్రూరశ్చ సకలవిష్మయభాజనం సర్వాద్భుతనిలయం భవంతం త్వా
మన్తరేణ వినా కించిత్ కిమపి చ నావశ్యం త్వామేవ దృష్టవానితి భావః. ఇతి
ఉత్తరయన్ ఉత్తరం వదన్- తత్కరోతి తదాచమ్యే ఇతి ఉత్తరశబ్దా దాచమ్యే
ఇత్యర్థే ణిః- ణ్యన్తాత్తు లట శ్చ తాదేశః. ప్రేరితరథతురంగమః చోదితస్యంననాశ్వః
సపది ద్రుతం మధురానగరపరిసరం మధురాపురప్రాంత ముపగమ్య ప్రాప్య తత్రప్రాస్తే
సపరివారం సపరిజనం కేశనం కృష్ణం నివేశ్య స్థాపయిత్వా స్వయం నగరం పత్యనం
ప్రవిశ్య గత్వాచ కంసాయ తదాగమనోదంతం శ్రీకృష్ణాగమనవృత్తాన్త మావేద్య
జ్ఞాపయిత్వా నిజసదనం స్వగృహ మాససాద ప్రాప.

శ్లో|| మధురాం మధురాకారా మవలోకయితుం తతః

చచాల కల్పితాకల్ప స్సబలో బలిశాసనః.

మధురామితి|| తతః అక్రూరగమనానస్తరం కల్పితాకల్పః ధృతభూషణః సబలః బల
రామసహితః బలిశాసనః బలినాం శిక్షకః కృష్ణః మధురాకారాం సుందర
స్వరూపాం మధురానగరీ మవలోకయితుం ద్రష్టుం పురరామణీయకం దివ్య
రిత్యర్థః- చచాల ప్రతస్థే.

గ|| అథ పుండరీకలోచనావలోకనకుతూహలసమాకులపౌరజులకలకబళిత
శబ్దాంతరా మమరనగరమసి నైతమపమమితి నిషేదద్వి రివ చలాచల
చేలాంచలై ర్ని కేతనకేతనై రుపశోభమానా మవగీ కామినీతాబంకా

యితకసకప్రాకారా మభ్రంలిహశాతకుంభసాధా మవిరతధారాయంత్ర
విగళితసలిశీకరసంసిక్తవిపణిసరణి మాబద్ధమాక్తికతోరణాం మృగమద
ఘనసారసారభవిజృంభితాం ప్రత్యాదేశమివ సురాలయస్య వీహ్నిమివ
పితామహలోక స్యామేడితమివ భోగవత్ప్యాః ప్రితిబింబమివ కైలాసస్య
ద్విర్భావమివ నైకుంతస్య సకలభోగానుకూలాం మధురాం ప్రవిశ్య నాగర
సుందరీనళినయనై రభ్యర్చ్యమానో లాజై రవకీర్ణమాణో నిరంతరా
లోకకళబై రభినంద్యమానో యశోదానందన స్వీకృతధౌతాం శుక

నికాయం కమపి రాజకీయం రజక మద్రాక్షీత్ -

అథేతి॥ అథ తతః పుండరీకలోచనస్య కృష్ణస్య అవలోకనకుతూహలేన దర్శనో
త్కంఠయా సమాకులానాం సంభాగ్నానాం పౌరజనానాం నాగరికజనానాం కల
కలైః తన్నాముకధ్వనిభిః కబళితం గ్రంథం శబ్దాన్తర మన్యశ్శబ్దః యస్యా న్తామ్ అన్య
ధ్వని మభిభూయ కలకలధ్వని రభితో వ్యాప్త ఇత్యర్థః-అమరనగరమపి స్వర్గోఽపి ఏత
దుపమం ఏతత్తుల్యం న న భవతి. అత్రి అమరనగరతుల్య మిద మితి వక్తవ్యే తథా
నుక్త్వా ఏతత్తుల్య మమరనగరమితి ప్రతీపవిధయా ప్యనుక్త్వా అమరనగరే ఏతత్తాన్య
నిషేధాత్ అత్యుక్తిరలంకారః. 'అత్యుక్తి రద్భుతాతధ్యశౌర్యాదార్యాదివర్ణన' మితి
లక్షణాత్. అద్భుత మతథ్యంహ్యత్ర వర్ణితమితి జ్ఞేయమ్. వస్తుతస్తు ప్రతీపాలంకార
భేదపరాయం- 'వర్ణనాన్యస్యోపమాయా అనిష్పత్తివచశ్చ త' దితి లక్షణాత్. ఇత్యేవం
నిషేధద్భిర్నివారయద్భి రివేత్యుత్ప్రేక్షా అమరనగరస్య తత్సాదృశ్యం నిషేధద్భిరివ
సితైరితి భావః. చలాచలచేలాంచలైః ఆటించలవస్త్రాంచలైః నికేతనకేతనైః గృహ
పతాకాభి రుపశోభమానాం ప్రకాశమానాం తథా అవసీకామిన్యాః భూరిమన్యాః
తాటంకాయితః తాటంకః కర్ణభూషణః తద్వదాచరితః కనకప్రాకారః సావర్ణసాలః
యస్యా న్తామ్ తాటంకే యథా అభితః కనక వేష్టనం మధ్యే చిద్రం చ వర్తతే తద్వ
త్ప్రాకారోఽపి మధ్యే సచ్చిద్రః అభితః కనకమయ ఇతి ఉపమానోపమేయభావః
రూపకానుపాణితేయ మ పమా. అభ్రంలిహశాతకుంభసాధాం అభ్రం ఖం లిహన్తి
ఆస్వాదయన్తి అభ్రంలిహః తావత్సర్వస్థమున్నతా ఇత్యర్థః. శాతకుంభసాధాః
సువర్ణప్రాసాదాః యస్యాన్తామ్ అవిరతమవిచ్ఛిన్నం యథాతథా ధారాయంత్రాదుదక
ప్రావయంత్రా ద్విగళితైః సలిశీకరైః జలబిందుభి స్సంసిక్తాః సమ్యగార్ద్రీకృతాః
విపణిసరణయః ఆపణమార్గా యస్యా న్తామ్ ఆబద్ధమాక్తికతోరణాం ధృతముక్తాఫల
తోరణామ్ మృగమదస్య కస్తూర్యాః ఘనసారస్య కరూపరస్య చ అనయో స్సౌరభేణ
ఆమోదేన విజృంభితాం వ్యాప్తామ్ సురాలయస్య స్వర్గస్య ప్రత్యాదేశం ప్రత్యాది
శ్యతే ప్రత్యాఖ్యాయతే అనేనతి ప్రత్యాదేశః తం ప్రత్యాఖ్యాతారమివ స్థితా
మిత్యుత్ప్రేక్షా. సురలోకం ప్రత్యాఖ్యాతీవ భాతీతి భావః- యద్వా ప్రతితుల్య మాది
శ్యతే ఉచ్యతే ఇతి ప్రత్యాదేశః సద్భుతవ స్విత్యర్థః తమ్ అథ నా ప్రత్యాదేశమివ

రూపాన్తరమివేత్సర్థః. పితామహలోకస్య సత్యలోకస్య వీష్ణుమివ ద్విర్భావమివ
స్థితామితి కార్యకారణయో రభేదోపచారా త్త్రయోగః సత్యవీష్ణయోరితివిష్ణుయాం
హి ద్విర్భావో విహితః. ద్వితీయసత్యలోకమివస్థితామితి భావః. భోగవత్కాః రసాతల
గతరాగరాజధాన్యాః ఆమేశితమివ ద్విరుక్తమివ 'ఆమేశితం ద్విప్రీతుక్త' మిత్వ
మరః. భోగవత్కా ఏవ మధురేతి నామాన్తరం తేన మధురా భోగవతీ శబ్దాభ్యా
ముఢాభ్యామపి ప్రత్యేకం పత్తనన్వయాత్ భోధ స్సులభ ఇతి భావః. కైలాసస్య శివలో
కస్య ప్రతిబింబమివ ప్రతిఫలమివ స్థితామి జలమయేనైతదేతే శివలోకప్రతిబింబమివ
మధురానగరాకారేణ భాతీతి భావః. యథాహ శ్రీహర్షః - 'విలస జలశయోదారే
కృచర ద్వారచుబింబితే వయా పరిపూ కపటస్ఫుటస్ఫుర త్ప్రతిబింబానవలంబి
తాంబుని' ఇతి. వైకుంఠస్య విష్ణులోకస్య ద్విర్భావమివ ద్విత్వమివయథా పదం ద్విరుక్తం
భవతి తథా వైకుంఠలోకోపి ద్విరుక్తోభవత్. తత్ ఏకః వైకుంఠశబ్దేన అన్యః
మధురాశబ్దేన చ ప్రతిపాద్యతే ఇతిభావః. అత్ ప్రత్యాదేశాదిభిః పల్లభి రుత్ప్రేయోభి
స్తత్తత్సామ్యశ్యం వృజ్యతే ఇత్యలుకారేణ వస్తుధ్వనిః. సకలభోగానుకూలాం
సర్వవిధభోగానుగుణాం మధురాం ప్రవిశ్య గత్వా నాగరసంపరిణాం పౌరాంగ
నానాం సయనశ్చినైః సేతకమలైః కటాక్షపద్మమాలాభి రిత్సర్థః. అభ్యర్చ్య
మానః పూజ్యమానః దృశ్యమాన ఇత్సర్థః. లాజైః భరితబీజైః రవశీర్షమాణః
విక్షిప్యమాణః నిరన్తరై రవిచ్ఛిన్నైః ఆలోకనశబ్దైః జయజయేత్పాదశబ్దైః అభినంద్య
మానః శ్లాఘ్యమానశ్చరకా యశోదానన్దనః కృష్ణః స్వీకృతధౌతాం శుకనికాయం
విభృతమకూలజాలం కమపి కంచన రాజకీయం రాజసమూహసంబంధినం రాజ్ఞాం
సమూహో రాజకం తస్యేద మిత్యరే వృద్ధా చ్ఛుః. రాజతత్సుత్రతద్వారాదినస్త్ర
యైశకమిత్సర్థః. యద్వా రాజైవ రాజకం- స్వార్థే కః. తస్య సంబంధినం రజకం
నిరేజక మద్రాక్షీ ద్దధర్- 167

XII ఉపసృత్య చ ఏవ మయాచత.

ఉపసృత్యేతి॥ తం రజక ముపసృత్య సన్నిధాయ ఏవం వక్ష్యమాణకీర్త్యా అయాచత
ప్రార్థయామాస. 168

శ్లో॥ దద్యా యదీదం మృదునో దుకూలజాలం విశాలం సుకృతీ తదాస్యాః
యన్నేత్రదోషానమృతావసేకై ర్ఘ్నతో నృణాం యుక్త మిదు తవైవ.

దద్యాఇతి॥ నః అస్మాకమ్ అస్మభ్యమితివా విశాలం విస్తీర్ణం మృదు మృదుశం
ఇదం దృశ్యమానం దుకూలజాలం డౌమసంచయం దద్యా యది దాస్యసి చేత్
జాతు యదో ర్లిజ్. తగా సుకృతీ కృతార్థః స్వాః భవేత్ సమిత్సస్యాక్షేపః. కచ్చర
పటచ్చరాచ్ఛాదనేన భృశా భిన్నేభ్యోనస్తభ్యో మృగువిశాలదుకూలజాలం దదత
స్తవ సుకృత మగణితం స్వాదత్యేకోభావః. పత్రపుష్పాదిదానేన యస్తాపిత ఆశీ